

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

18 juli 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 1 och 2 februari 2017

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 397, 23.11.2017.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdena den 13–16 februari 2017

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 407, 30.11.2017.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Torsdagen den 2 februari 2017

2018/C 252/01	Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 om en integrerad politik när det gäller idrott: gott styre, tillgång och integritet (2016/2143(INI))	2
2018/C 252/02	Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande aspekter av adaptioner (2015/2086(INL))	14
2018/C 252/03	Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 om krisen för rättsstatsprincipen i Demokratiska republiken Kongo och i Gabon (2017/2510(RSP))	26

2018/C 252/04	Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (2015/2327(INI))	31
---------------	---	----

Tisdagen den 14 februari 2017

2018/C 252/05	Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 14 februari 2017 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering och av det genomförandeprotokoll som fogas till avtalet (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))	48
2018/C 252/06	Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om kontroll över registret och sammansättningen av kommissionens expertgrupper (2015/2319(INI))	52
2018/C 252/07	Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om visselblåsares roll för skyddet av EU:s ekonomiska intressen (2016/2055(INI))	56
2018/C 252/08	Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om översynen av det europeiska samförståndet om utveckling (2016/2094(INI))	62
2018/C 252/09	Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik (2016/2100(INI))	78
2018/C 252/10	Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om främjande av jämställdhet inom psykisk hälsa och klinisk forskning (2016/2096(INI))	99

Onsdagen den 15 februari 2017

2018/C 252/11	Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))	113
2018/C 252/12	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om kommissionens rapport för 2016 om Albanien (2016/2312(INI))	122
2018/C 252/13	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om kommissionens rapport för 2016 om Bosnien och Hercegovina (2016/2313(INI))	129
2018/C 252/14	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2017 (2016/2306(INI))	138
2018/C 252/15	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2017 (2016/2307(INI))	148

2018/C 252/16	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om årsrapport om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2017 (2016/2248(INI))	164
2018/C 252/17	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om bankunionen – årsrapport 2016 (2016/2247(INI))	171
2018/C 252/18	Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung (2016/2903(RSP))	184
Torsdagen den 16 februari 2017		
2018/C 252/19	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om situationen för de mänskliga rättigheterna och demokrati i Nicaragua – fallet med Francisca Ramirez (2017/2563(RSP))	189
2018/C 252/20	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om avrättningar i Kuwait och Bahrain (2017/2564(RSP))	192
2018/C 252/21	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om Guatemala, särskilt situationen för människorättsförsvarare (2017/2565(RSP))	196
2018/C 252/22	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen. (2014/2248(INI))	201
2018/C 252/23	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential (2014/2249(INI))	215
2018/C 252/24	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet (2015/2344(INI))	235
2018/C 252/25	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 med rekommendationer till kommissionen om civilrättsliga bestämmelser om robotteknik (2015/2103(INL))	239
2018/C 252/26	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster (2016/2145(INI))	258
2018/C 252/27	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag: en utvärdering i enlighet med artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser (2016/2148(INI))	273
2018/C 252/28	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om en luftfartsstrategi för Europa (2016/2062(INI))	284
2018/C 252/29	Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om försenat genomförande av ESI-fondernas operativa program – inverkan på sammanhållningspolitiken och framtida riktning (2016/3008(RSP))	294

REKOMMENDATIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 14 februari 2017

2018/C 252/30

Europaparlamentets rekommendation av den 14 februari 2017 till rådet om EU:s prioriteringar inför det 61:a mötet i FN:s kvinnokommission (2017/2001(INI)) 298

III *Förberedande akter*

EUROPAPARLAMENTET

Torsdagen den 2 februari 2017

2018/C 252/31

P8_TA(2017)0014

Bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan EU och Colombia och Peru ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 19/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, och om ändring av förordning (EU) nr 20/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (COM(2015)0220 – C8-0131/2015 – 2015/0112(COD))

P8_TC1-COD(2015)0112

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EU) nr 19/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, och om ändring av förordning (EU) nr 20/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan 303

2018/C 252/32

P8_TA(2017)0015

Hållbar förvaltning av externa fiskeflottor ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (COM(2015)0636 – C8-0393/2015 – 2015/0289(COD))

P8_TC1-COD(2015)0289

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 306

Tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering eller är undantagna från detta krav (Georgien) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (Georgien) (COM(2016)0142 – C8-0113/2016 – 2016/0075(COD))

P8_TC1-COD(2016)0075

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (Georgien) 338

Tisdagen den 14 februari 2017

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering och av det genomförandeprotokoll som fogas till avtalet (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE)) 339

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 om utkastet till rådets genomförandebeslut om ändring av beslut 2009/935/RIF med avseende på förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser (15778/2016 – C8-0007/2017 – 2016/0823(CNS)) 340

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 om utkastet till rådets genomförandebeslut om att underställa metyl 2-[[1-(cyklohexylmetyl)-1H-indol-3-karboxyl]amino]-3,3 dimetylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrollåtgärder (12356/2016 – C8-0405/2016 – 2016/0262(NLE)) 342

Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Nederländerna – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 – C8-0018/2017 – 2017/2014(BUD)) 343

Onsdagen den 15 februari 2017

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående av det övergripande avtalet om ekonomi och handel (Ceta) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE)) 348

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Kanada, å andra sidan (14765/2016 – C8-0508/2016 – 2016/0373(NLE)) 349

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE)) 350

2018/C 252/41	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om förslaget till rådets beslut om slutandet, på Europeiska unionens vägnar, av protokollet (2015) om ändring av bilagan till överenskommelsen om handel med civila flygplan (11018/2016 – C8-0391/2016 – 2016/0202(NLE))	351
2018/C 252/42	Europaparlamentets ändringar antagna den 15 februari 2017 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar (COM(2015)0337 – C8-0190/2015 – 2015/0148(COD)) . .	352
Torsdagen den 16 februari 2017		
2018/C 252/43	P8_TA(2017)0046 Bekämpande av terrorism ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av terrorism och om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism (COM(2015)0625 – C8-0386/2015 – 2015/0281(COD)) P8_TC1-COD(2015)0281 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/... om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF	428
2018/C 252/44	P8_TA(2017)0047 Förstärkta kontroller mot relevanta databaser vid de yttre gränserna ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller stärkandet av kontrollerna mot relevanta databaser vid de yttre gränserna (COM(2015)0670 – C8-0407/2015 – 2015/0307(COD)) P8_TC1-COD(2015)0307 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller stärkandet av kontroller mot relevanta databaser vid de yttre gränserna	431

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 1 och 2 februari 2017

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 397, 23.11.2017.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdena den 13–16 februari 2017

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 407, 30.11.2017.

ANTAGNA TEXTER

Torsdagen den 2 februari 2017

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2017)0012

En integrerad politik när det gäller idrott: gott styre, tillgång och integritet

Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 om en integrerad politik när det gäller idrott: gott styre, tillgång och integritet (2016/2143(INI))

(2018/C 252/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där syftet med EU:s idrottspolitik anges,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 januari 2011 *Utveckling av idrottens europeiska dimension* (COM(2011)0012),
- med beaktande av rapporten från EU:s expertgrupp för god styrning *Principles of good governance in sport* från oktober 2013,
- med beaktande av rapporten från högnivågruppen om breddidrott *Grassroots Sport – Shaping Europe* från juni 2016,
- med beaktande av rapporten från högnivågruppen för idrottsdiplomati från juni 2016,
- med beaktande av Erasmus+-programmet, som syftar till att motverka gränsöverskridande hot mot idrottens integritet, främja och stödja god styrning inom idrotten och parallella karriärer för idrottsutövare och frivillig verksamhet inom idrott, tillsammans med social integrering och lika möjligheter,
- med beaktande av kommissionens vitbok om idrott (COM(2007)0391),
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2015 om den senaste tidens avslöjanden om fall av korruption på hög nivå i Fifa ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 208, 10.6.2016, s. 89.

Torsdagen den 2 februari 2017

- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2013 om hasardspel online på den inre marknaden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om uppgjorda matcher och korruption inom idrotten ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2012 om idrottens europeiska dimension ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2008 om vitboken om idrott ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2007 om framtiden för professionell fotboll i Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om spelaragenter inom idrott ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2013 om Qatar: situationen för gästarbetare ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om rollen för interkulturell dialog, kulturell mångfald och utbildning när det gäller att främja EU:s grundläggande värderingar ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 31 maj 2016 om förstärkt integritet, öppenhet och god styrning i samband med större idrottsevenemang,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 maj 2015 om att maximera den roll som idrott på gräsrotsnivå spelar för att utveckla övergripande färdigheter, särskilt bland ungdomar,
- med beaktande av rådets resolution av den 21 maj 2014 om en EU-arbetsplan för idrott för tiden 2014–2017,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 november 2013 om idrottens bidrag till EU:s ekonomi, särskilt vad gäller ungdomsarbetslöshet och social delaktighet,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 25 november 2013 om befrämjande av hälsofrämjande fysisk aktivitet i alla sektorer,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 november 2010 om idrottens roll som upphov till och pådrivande faktor för aktiv social integration ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Europarådets konvention av den 3 juli 2016 om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang,
- med beaktande av Europarådets konvention av den 18 september 2014 konvention om manipulation av resultat inom idrott,

⁽¹⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 42.

⁽²⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 137.

⁽³⁾ EUT C 239 E, 20.8.2013, s. 46.

⁽⁴⁾ EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 51.

⁽⁵⁾ EUT C 27 E, 31.1.2008, s. 232.

⁽⁶⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 99.

⁽⁷⁾ EUT C 436, 24.11.2016, s. 42.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0005.

⁽⁹⁾ EUT C 326, 3.12.2010, s. 5.

Torsdagen den 2 februari 2017

- med beaktande av domstolens och tribunalens rättspraxis, samt beslut från kommissionen i idrottsfrågor, vadslagning och spel,
- med beaktande av målen för den globala 2030-agendan för hållbar utveckling,
- med beaktande av artikel 6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0381/2016), och av följande skäl:
 - A. I och med Lissabonfördragets ikraftträdande 2009 fick Europeiska unionen särskild behörighet på idrottsområdet i syfte att bygga upp och genomföra en unionssamordnad idrottspolitik finansierad av en särskild budgetpost, och att utveckla samarbetet med internationella organisationer på idrottsområdet, samtidigt som man tar hänsyn till idrottens särdrag och respekterar oberoendet för idrottens styrningsstrukturer.
 - B. Idrott spelar en framträdande roll i miljontals européers vardag. Amatör- och proffsidrotten är inte bara en fråga om idrottslig förmåga, idrottsliga prestationer och tävlingar, utan medför även ett betydande socialt, utbildningsmässigt, ekonomiskt, kulturellt och enande bidrag till EU:s ekonomi och samhälle, samt till EU:s strategiska mål och sociala värden.
 - C. Idrotten är en viktig och snabbväxande del av unionens ekonomi och ger ett värdefullt bidrag till tillväxt, sysselsättning och samhället, även på lokal nivå, med mervärden och sysselsättningseffekter som överstiger genomsnittliga tillväxtsiffror. Den idrottsrelaterade sysselsättningen har uppskattats till motsvarande 3,51 % av den sammanlagda sysselsättningen i EU, och det idrottsrelaterade bruttoförelägningsvärdet till 294 miljarder euro (2,98 % av EU:s totala bruttoförelägningsvärde).
 - D. Idrott är inte bara en växande ekonomisk realitet utan även en social företeelse som i betydande grad bidrar till Europeiska unionens strategiska mål och till sociala värden som tolerans, solidaritet, välbefinnande, fred, respekt för de mänskliga rättigheterna och förståelse mellan nationer och kulturer.
 - E. Att utöva idrott bidrar till en bättre livskvalitet, förebygger sjukdomar och spelar en grundläggande roll för att stärka den personliga utvecklingen och hälsan.
 - F. Efterlevnaden av grundläggande arbetstagarrättigheter är av väsentlig betydelse för proffsidrottare.
 - G. Idrott bidrar även till att integrera människor och sträcker sig bortom ras, religion och etnicitet.
 - H. Idrottens integritet är av yttersta vikt om dess trovärdighet och attraktionskraft ska kunna befrämjas.
 - I. Idrotten har sin särskilda egenart som bygger på frivilligstrukturer och som är en förutsättning för dess fostrande och samhällliga funktioner.
 - J. Den senaste tidens korruptionsskandaler inom idrotten, och i idrottsorganisationer på europeisk och internationell nivå, har fläckat ner idrottens anseende. Detta har fått röster att höjas och frågor att ställas om behovet av verkliga, strukturella reformer inom idrottens styrande organ och organisationer, med beaktande av idrottsstrukturernas stora mångfald i olika europeiska länder och av det faktum att idrottsorganisationer till sin natur i hög grad är självreglerande.

Torsdagen den 2 februari 2017

- K. Både proffs- och breddidrotten har en nyckelroll i det globala arbetet för fred, respekt för de mänskliga rättigheterna och solidaritet, medför hälsomässiga och ekonomiska vinster för samhället och är av väsentlig betydelse för att framhäva grundläggande fostrande och kulturella värderingar och främja social inkludering.
- L. Ett gott idrottsstyre innebär att en lämplig reglering av idrotten bör respekteras genom principerna om effektiv, öppen, etisk och demokratisk förvaltning samt delaktighetsbaserade styrelseformer, processer och strukturer under deltagande av berörda parter.
- M. Idrottsorganisationer ansvarar för att säkerställa höga standarder för idrottens styre och integritet och bör höja dessa ytterligare och hålla sig till dem i alla situationer för att återupprätta människors förtroende och öka allmänhetens tilltro till idrottens positiva värden.
- N. En välavvägd politik som syftar till att öka idrottens ekonomiska transparens, stabilitet och trovärdighet är nycklarna till att förbättra standarderna för idrottens ekonomi och styre.
- O. Den europeiska modellen för organiserad idrott bygger på principerna om territorialitet och nationalitet, med ett förbund per idrottsgren, samt på mekanismer för solidaritet mellan elit- och breddidrott och på uppflyttning/ nedflyttning, öppna tävlingar och ekonomisk omfördelning.
- P. Erkännandet av principen om ett enda förbund per idrott är av särskild relevans med förankring i idrottens sociala betydelse och är det bästa sättet att tillvarata idrottens intressen och de samhällsvinster den medför.
- Q. Det är berättigat och nödvändigt för alla berörda parter att kräva att varje idrottstävling ska spelas och avgöras i enlighet med de internationellt erkända spelreglerna.
- R. Idrottsrättsliga instanser är viktiga för att säkerställa spelreglernas allmängiltighet, rätten till en rättvis rättegång i idrottsrelaterade tvister och ett gott styre, eftersom de är det lämpligaste sättet att lösa tvister inom idrotten i enlighet med grundläggande processuella rättigheter inom EU.
- S. De allt större penningssummor som cirkulerar i idrotten och de inblandade organisationerna har lett till krav på bättre styre och ökad insyn. Som ekonomisk verksamhet dras idrotten med en rad skandaler med uppgjorda matcher som involverar olika andra brott och illegala aktiviteter, såsom penningtvätt, korruption och mutor.
- T. Den ökande förekomsten av dopning är ett hot mot idrottens integritet och anseende, eftersom det strider mot idrottens etiska värderingar och principer, såsom rent spel. Dopning äventyrar allvarligt de inblandade idrottsutövarnas hälsa och orsakar ofta allvarliga och bestående skador. Kampen mot dopningen är en fråga av allmänt intresse som rör folkhälsan.
- U. Våld, huliganism och diskriminering som riktar sig mot en grupp personer eller en medlem av en sådan grupp – vare sig det sker inom amatör- eller proffsidrotten – fläckar ner idrottens anseende och avskräcker åskådare från att besöka idrottsevenemang.
- V. Att främja idrott för personer med psykisk eller fysisk funktionsnedsättning bör vara en huvudprioritering på europeisk, nationell och lokal nivå.
- W. Kvinnors deltagande och synlighet i idrott och idrottstävlingar måste förbättras.

Torsdagen den 2 februari 2017

- X. Idrottsutövare, särskilt minderåriga, utsätts för allt större ekonomiskt tryck och behandlas som handelsvaror, och de måste därför skyddas mot varje form av övergrepp, våld och diskriminering som kan förekomma i samband med deras deltagande i idrott.
- Y. Det finns en allt starkare och oroväckande tendens till tredjepartsäggande i lagidrotter i Europa, där spelarna – som ofta är mycket unga – delvis eller helt ägs av privata investerare och inte längre har möjlighet att själva bestämma hur deras karriärer ska se ut framöver.
- Z. Dålig praxis när det gäller agenter och spelarövergångar har lett till fall av penningtvätt, bedrägeri och utnyttjande av minderåriga.
- AA. Breddidrotten ger möjlighet att hantera diskriminering, främja social inkludering, sammanhållning och integration och lämna ett viktigt bidrag till utvecklingen av övergripande färdigheter.
- AB. Ett ökande antal klubbar förlitar sig huvudsakligen på transfermarknaden för att sätta ihop sina lag, men borde lägga större vikt vid lokal utbildning.
- AC. Idrott uppfattas som en grundläggande rättighet för alla, och alla bör ha samma rätt att delta i fysisk verksamhet och idrott.
- AD. Generellt håller den fysiska aktiviteten på att stagnera, trots konkreta belegg för att den förbättrar den personliga hälsan, även den psykiska, och välbefinnandet – vilket innebär att medlemsstaterna kan göra betydande besparingar i sina offentliga hälsoutgifter – och trots en växande trend för motionsidrotter, såsom jogging, som även utövas utanför organiserade idrottsstrukturer.
- AE. Idrottsevenemang och idrottsaktiviteter, särskilt större internationella tävlingar, visar upp idrottens fördelar och har positiva sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser.
- AF. Landslag har en viktig roll inte bara för att främja en nationell identitet och inspirera unga idrottare att uppnå bästa möjliga prestationer utan även som ett sätt att främja solidaritet med breddidrotten.
- AG. Vidareutbildning och yrkesutbildning för idrottare är en avgörande del i arbetet med att förbereda dem för en yrkeskarriär efter idrottskarriären.
- AH. Att investera i och främja utbildning för unga lovande idrottare på lokal nivå är avgörande för idrottens långsiktiga utveckling och dess samhällsroll.
- AI. Frivilligarbetare är ryggraden i den organiserade idrotten och är de som svarar för idrottsaktiviteternas utveckling och tillgänglighet, särskilt på gräsrotsnivå. Detta ger dessutom unga människor en utmärkt möjlighet till vidareutbildning och icke-formell utbildning, även internationellt och i samband med samarbets- och utvecklingsprogram i områden utanför EU där dialogen behöver stärkas och EU:s yttre politik understödjas.
- AJ. Idrott i vidaste bemärkelse utgör ett värdesystem för en gemenskap, och dessa värden ligger till grund för ett gemensamt språk som sträcker sig bortom alla kulturella och språkliga barriärer. Idrotten kan bidra till – och bör ses som en möjlighet – att stärka dialogen och solidariteten med tredjeländer, främja skyddet av grundläggande mänskliga rättigheter och friheter över hela världen och understödja EU:s yttre politik.

Torsdagen den 2 februari 2017

AK. Intrång i idrottsorganisationers immateriella rättigheter, bland annat i form av digital piratkopiering, särskilt direktsändningar av idrottsevenemang utan tillstånd, ger anledning till stor oro för den långsiktiga finansieringen av idrott på alla nivåer.

AL. Pressfriheten måste säkerställas vid alla idrottsevenemang.

AM. Idrott kan bidra till att uppnå målen i Europa 2020-strategin.

Integritet och god styrning inom idrotten

1. Europaparlamentet upprepar att kampen mot korruption inom idrotten kräver insatser över nationsgränserna och samarbete mellan alla berörda parter, däribland offentliga myndigheter, brottsbekämpande organ, idrottsindustrin, idrottare och supportrar.

2. Europaparlamentet uppmanar internationella, europeiska och nationella idrottsorganisationer att bekänna sig till goda styrelseformer och utveckla en kultur av öppenhet och hållbar finansiering genom att offentliggöra sin bokföring och verksamhetsredovisning, bland annat i fråga om kraven på att offentliggöra chefers ersättningar och tidsgränserna för deras ämbetsperioder.

3. Europaparlamentet anser att utvecklingen av en öppenheitskultur måste kompletteras med en bättre behörighetsfördelning inom idrottens styrande organ, bättre uppdelning mellan kommersiell verksamhet och välgörenhetsverksamhet och bättre interna förfaranden för självreglering i syfte att främja arbetet med att upptäcka, utreda och beivra idrottsrelaterade brott och illegal verksamhet inom idrottsorganisationer.

4. Europaparlamentet erinrar om att ett gott styre, som bör vara en prioritering i nästa EU-arbetsplan för idrott, måste vara en förutsättning för idrottsorganisationernas autonomi i enlighet med principerna om öppenhet, ansvarsskyldighet, lika möjligheter, social inkludering och demokrati, däribland lämplig delaktighet för berörda parter.

5. Europaparlamentet framhåller behovet av nolltolerans mot korruption och andra typer av brottslighet inom idrotten.

6. Europaparlamentet understryker att tillämpning av principerna för god styrning inom idrotten, tillsammans med övervakning, tillsyn och lämpliga rättsliga instrument, är nyckelfaktorer i arbetet med att utrota korruption och andra oegentligheter.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna samt idrottsorganisationer och ansökande enheter att se till att ansökningar om att arrangera större evenemang är förenliga med standarderna för ett gott styre, med mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter och med demokratiprincipen för att säkerställa positiva sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser för lokalsamfundet och samtidigt respektera mångfald och traditioner för att garantera ett hållbart utfall av evenemanget och trovärdighet för idrotten.

8. Europaparlamentet anser att länder som ansöker om eller arrangerar idrottsevenemang måste se till att planeringen, organisationen, genomförandet och deltagandet sker på ett socialt, miljömässigt och ekonomiskt ansvarsfullt sätt och göra en uppföljning av evenemangen. Parlamentet uppmanar idrottsorganisationer och länder som arrangerar sådana evenemang att undvika oönskade förändringar i lokalbefolkningens livsmiljö, såsom förflyttning av lokalbefolkning.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en åtagandeförteckning och att undersöka möjligheten att skapa en uppförandekod för gott styre och integritet inom idrotten. Parlamentet anser att idrottsorganisationer bör fastställa bestämmelser för öppenhet och insyn, etiska standarder, en uppförandekod för sina övervakningsorgan, exekutiva utskott och medlemmar samt operativa riktlinjer och rutiner för att garantera oberoende och efterlevnad av de etablerade bestämmelserna. Parlamentet anser vidare att utforskning av nya instrument för samarbete mellan regeringar, idrottsorganisationer och EU kan bidra till att ta tag i en del av dagens utmaningar för idrottsindustrin.

10. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att villkora offentlig finansiering av idrott så att det krävs efterlevnad av etablerade och offentligt tillgängliga minimistandarder för styrning, övervakning och rapportering.

Torsdagen den 2 februari 2017

11. Europaparlamentet anser att en förbättring av idrottens styre och integritet kräver en attitydförändring hos alla berörda parter. Parlamentet stöder initiativen från idrottsorganisationer och andra berörda parter för att förbättra standarderna för idrottens styre och stärka dialogen och samarbetet med lokala och nationella myndigheter.
12. Europaparlamentet uppmanar idrottens organisationer att senast 2018 lägga fram, och att i vederbörlig ordning genomföra, konkreta förslag för att förbättra standarderna för ett gott styre inom idrottsorganisationer, idrottens styrande organ och deras medlemsförbund och att offentliggöra resultaten. Parlamentet betonar att detta kräver lämplig övervakning.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra matchfixning till ett särskilt lagbrott och att se till att all brottslig verksamhet, såsom matchfixning och korruption inom idrotten, blir föremål för rättsliga förfaranden och lämpliga påföljder där detta inte redan är fallet, med tanke på att matchfixning och manipulering av idrottstävlingar kränker idrottens etik och integritet och redan bestraffas av idrottsmyndigheter.
14. Europaparlamentet påpekar att utmaningarna i samband med utredning av internationella fall av matchfixning kräver gränsöverskridande informationsutbyte och samarbete mellan idrottsorgan, statliga myndigheter och vadållningsaktörer inom nationella plattformar, så att matchfixning kan upptäckas, utredas och lagföras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att, där detta inte redan är gjort, överväga att införa särskilda åklagarmyndigheter som har i uppgift att utreda bedrägerifall inom idrotten. Parlamentet erinrar om att det fjärde direktivet om bekämpning av penningtvätt inför ett krav för spelaktörer att utföra kundkännedomskontroller i samband med större transaktioner.
15. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att nå en lösning så att EU och dess medlemsstater kan underteckna och ratificera Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrott i syfte att möjliggöra dess fullständiga genomförande och ratificering. Kommissionen uppmanas med kraft att stödja och underlätta denna process och se till att den följs upp på ett verkligt sätt.
16. Europaparlamentet erinrar kommissionen om dess utfästelse att utfärda en rekommendation om utbyte av bästa praxis i fråga om att förebygga och bekämpa vadållningsrelaterad matchfixning, och uppmanar med kraft kommissionen att offentliggöra denna rekommendation utan dröjsmål.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka de interinstitutionella banden med Europarådet och att därefter utveckla samordnade operativa program och säkerställa effektivast möjliga resursanvändning.
18. Europaparlamentet stöder, och uppmanar ytterligare, utbildnings- och upplysningskampanjer och informationsprogram som förser idrottare, tränare, funktionärer och berörda parter på alla nivåer med råd om hoten kopplade till uppgjorda matcher, dopning och andra integritetsrelaterade frågor, bland annat vilka risker de kan utsättas för och hur de kan anmäla tvivelaktiga metoder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föreslå konkreta åtgärder som ska ingå i EU:s nästa arbetsplan, såsom pilotprogram och pilotprojekt, i syfte att se till att unga människor får medborgarfostran i idrott i så unga år som möjligt.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja antidopningsprojekt genom Erasmus+-programmet och att samtidigt utvärdera dess verkan och se till att det på ett meningsfullt sätt kompletterar befintliga finansieringssystem för bekämpande av dopning.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja ett gott styre i projekt för idrottsförvaltning genom hela Erasmus+-programmet.
21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja dopningskontroller, nationella testprogram och lagar som möjliggör samordning och informationsutbyte mellan statliga myndigheter, idrottsorganisationer och antidopningsbyråer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra det möjligt för de sistnämnda att inrätta omfattande övervakningsprogram för dopning och att behandla och utbyta uppgifter i enlighet med EU:s befintliga och framtida bestämmelser om skydd av personuppgifter.

Torsdagen den 2 februari 2017

22. Europaparlamentet noterar Världsantidopningsbyråns (Wada) betydelse för att övervaka och samordna politiken och bestämmelserna mot dopning över hela världen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta nära med Wada, Unesco och Europarådet för att förebygga och bekämpa dopning effektivare genom att förstärka de rättsliga och politiska åtagandena inom världsantidopningskoden (Wadac). Parlamentet uppmanar EU att uppmuntra utbyte av information och bästa praxis om strategier för hälsa och förebyggande arbete i kampen mot dopning över hela världen.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att uppmuntra och underlätta förhandlingar om avtal mellan länder som ger auktoriserade dopningskontrollteam från andra länder tillstånd att utföra tester med respekt för idrottarnas grundläggande rättigheter och i enlighet med den internationella konventionen mot dopning inom idrotten.
24. Europaparlamentet anser att dopning även är ett växande problem inom motionsidrotten, där det behövs utbildnings- och informationskampanjer och erfarna professionella instruktörer och tränare för att hjälpa till att främja ett sunt förhållningssätt till dopning.
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta nära med Wada och Europarådet för att utforma en politik till skydd för visselblåsare.
26. Europaparlamentet uppmanar idrottsorganisationer och nationella myndigheter att inrätta samordnade antidopningssystem för gränsöverskridande övervakning och att vidta konkreta åtgärder mot tillverkning av och handel med olagliga prestationshöjande ämnen i idrottsvärlden.
27. Europaparlamentet välkomnar Europarådets nya konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att underteckna och ratificera den utan dröjsmål. Parlamentet upprepar sitt förslag om ömsesidigt erkännande av tillträdesförbud på idrottsarenor i Europa och utbyte av uppgifter för detta ändamål.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka olika sätt att inom ramen för befintliga nätverk utbyta information om idrottsvåld.
29. Europaparlamentet konstaterar att terroristhotet kräver nya ansträngningar för att säkerställa operativ trygghet och säkerhet vid idrottsevenemang.
30. Europaparlamentet framhåller att idrottens organ bör säkerställa nödvändiga tillträdesmöjligheter och möjligheter till nyhetsinsamling vid alla idrottsevenemang för oberoende nyhetsmedier så att de kan fullgöra sin roll som viktiga och kritiska observatörer av idrottsevenemang och av idrottens förvaltning.
31. Europaparlamentet fördömer skarpt alla former av diskriminering och våld inom idrotten, både på och utanför plan, och framhåller behovet av att förebygga sådant beteende på alla nivåer, förbättra rapporteringen om och övervakningen av sådana händelser och främja kärnvärden som respekt, vänskap, tolerans och rent spel. Parlamentet anser att idrottsorganisationer som följer höga standarder för ett gott styre är bättre rustade att främja idrottens samhällsroll och att bekämpa rasism, diskriminering och våld.
32. Europaparlamentet erinrar om behovet av att stärka kampen mot människohandel inom idrotten, särskilt barnhandel.
33. Europaparlamentet välkomnar goda självregleringsmetoder, såsom initiativet om ekonomiskt fair play, då dessa uppmanar till större ekonomiskt förnuft och högre standarder för ekonomisk förvaltning inom proffsidrotten, med fokus på långsiktighet i stället för kortsiktighet, och därigenom bidrar till idrottens sunda och hållbara utveckling i Europa. Parlamentet poängterar att ekonomiskt fair play har uppmuntrat till högre standarder för ekonomisk förvaltning och därför bör tillämpas strikt.
34. Europaparlamentet välkomnar transparenta och hållbara investeringar i idrott och idrottsorganisationer, förutsatt att de omfattas av stränga kontroller och informationskrav och inte skadar tävlingarnas och idrottarnas integritet.

Torsdagen den 2 februari 2017

35. Europaparlamentet ser den ägarmodell där klubbmedlemmarna behåller kontrollen över klubben (genom 50+1-regeln) som ett exempel på god praxis i EU och uppmanar medlemsstaterna, idrottens styrande organ, de nationella förbunden och ligorna att inleda en konstruktiv dialog och ett utbyte i fråga om denna modell.

36. Europaparlamentet understryker att idrottsutövare, särskilt minderåriga, måste skyddas från otillbörliga metoder såsom tredjepartsägande, vilket väcker många frågor om integritet och etiska betänkligheter i vidare bemärkelse. Parlamentet stöder styrande organs beslut att förbjuda tredjepartsägande av spelare och ber kommissionen att överväga ett förbud mot tredjepartsägande enligt EU-rätten och att uppmana medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att ta tag i idrottares rättigheter.

37. Europaparlamentet anser att bestämmelserna om främjande av lokalt fostrade spelare måste tas upp till ny bedömning för att öka möjligheterna för unga talanger att spela i sina klubbars a-lag och därmed förbättra tävlingsbalansen i Europa.

38. Europaparlamentet uppmanar styrande organ och nationella myndigheter på alla nivåer att vidta åtgärder som garanterar ersättning för utbildande klubbar i syfte att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga spelare i enlighet med EU-domstolens dom i Bernardmålet av den 16 mars 2010.

39. Europaparlamentet framhåller på nytt sitt engagemang för den europeiska modellen för organiserad idrott, där förbunden spelar en central roll, då den balanserar de många motstridiga intressena hos alla aktörer, såsom idrottare, spelare, klubbar, ligor, förbund och frivilligarbetare, med lämplig och demokratisk representation och insynsmekanismer i beslutsfattandet och med öppna tävlingar baserade på idrottsliga meriter. Parlamentet efterlyser större ekonomisk solidaritet på alla nivåer.

40. Europaparlamentet välkomnar EU:s årliga idrottsforum som främjar dialog med berörda parter från internationella och europeiska idrottsförbund, den olympiska rörelsen, europeiska och nationella centralidrottsorganisationer och andra idrottsrelaterade organisationer. Parlamentet påpekar att strukturen på dialogen med berörda parter, forumets funktioner och uppföljningen av diskussionen måste förbättras ytterligare.

41. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och alla berörda aktörers insatser för att främja social dialog inom idrotten. Detta är ett utmärkt tillfälle att uppnå balans mellan idrottarnas grundläggande och arbetsmarknadsmässiga rättigheter och idrottens ekonomiska aspekter genom att involvera alla aktörer, däribland arbetsmarknadens parter, vid förhandlingar och ingående av avtal. Parlamentet är medvetet om idrottsorganisationernas ansvar att engagera sig för att utveckla en kultur som präglas av öppenhet. Parlamentet insisterar på att EU aktivt bör främja minimikraven för anställning och arbetsrättsliga normer för professionella idrottsutövare i hela Europa.

42. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning om inrättande av öppenhetsregister för betalning av idrottsagenter, med stöd av ett effektivt övervakningssystem, såsom en clearingorganisation för betalningar och lämpliga sanktioner, i samarbete med berörda myndigheter, i syfte att ta itu med oegentligheter begångna av idrottsagenter. Parlamentet upprepar sin begäran om tillstånd för och registrering av idrottsagenter, samt införandet av en miniminivå för kvalifikationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa upp slutsatserna av sin studie om idrottsagenter i Europeiska unionen (*Study on sports agents in the European Union*), i synnerhet med hänsyn till att agenter är centrala aktörer i finansieringsströmmarna, som ofta inte är transparenta, vilket leder till att de blir benägna att delta i olaglig verksamhet.

43. Europaparlamentet anser att en integrerad syn på jämställdhet inom idrotten kan bidra till att undvika stereotypa föreställningar och skapa en positiv social miljö för alla. Parlamentet välkomnar initiativ som främjar jämställdheten mellan kvinnor och män och deras lika deltagande i beslutsfattande roller inom idrotten, gör det möjligt för kvinnliga idrottare att kombinera familjeliv och professionell idrott, och strävar efter att minska könsrelaterade skillnader i lön och tilldelning av utmärkelser, liksom alla former av stereotyper och trakasserier inom idrotten. Parlamentet uppmanar idrottsorganisationer att ägna särskild uppmärksamhet åt jämställdhetsaspekten genom att uppmuntra kvinnor att delta i idrott.

Torsdagen den 2 februari 2017

Social integration, social funktion och tillgänglighet inom idrotten

44. Europaparlamentet anser att investeringar i idrott kommer att hjälpa oss att bygga enade och inkluderande samhällen, flytta barriärer och göra det möjligt för människor att respektera varandra genom att bygga broar mellan olika kulturer och över etniska och sociala klyftor, och att främja ett positivt budskap av gemensamma värderingar som ömsesidig respekt, tolerans, medkänsla, ledarskap, lika möjligheter och rättsstatsprincipen.
45. Europaparlamentet välkomnar gränsöverskridande idrottsevenemang i olika europeiska länder, under förutsättning att de bidrar till främjandet av EU:s centrala gemensamma värden såsom mångfald, tolerans, rättvisa, jämlikhet och solidaritet. Parlamentet påminner om att idrottsaktiviteter och idrottsevenemang främjar turismen i europeiska städer och regioner.
46. Europaparlamentet understryker värdet av de övergripande färdigheter som förvärvats genom idrott som en del av icke-formellt och informellt lärande, och betonar vidare kopplingen mellan idrott, anställbarhet och utbildning.
47. Europaparlamentet betonar idrottens roll för delaktighet och integration av missgynnade grupper. Parlamentet välkomnar initiativ för att ge flyktingar, migranter och asylsökande möjlighet att konkurrera som idrottare vid idrottstävlingar.
48. Europaparlamentet understryker idrottens fostrande betydelse samt dess förmåga att hjälpa socialt sårbara ungdomar att hamna på rätt spår igen. Parlamentet erkänner betydelsen av breddidrott när det gäller att förhindra och bekämpa radikaliserings, och uppmuntrar och stöder initiativ i detta avseende. Parlamentet välkomnar två pilotprojekt som Europaparlamentet antagit: "Idrott som ett verktyg för integration och social delaktighet för flyktingar" och "Övervakning och coaching genom idrott för ungdomar som riskerar att bli radikaliserade".
49. Europaparlamentet påminner om att unga europeiska idrottare ofta ställs inför utmaningen att kombinera sina karriärer med utbildning och arbete. Parlamentet menar att högre utbildning och yrkesutbildning är avgörande för målet att maximera idrottarnas framtida deltagande på arbetsmarknaden. Parlamentet stöder införandet av verkningsfulla system för dubbel karriär, med minimikrav på kvalitet och lämplig kontroll av framstegen i samband med programmen för dubbel karriär i Europa, samt tillhandahållande av yrkesvägledning genom avtal med universitet eller högskolor. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta den gränsöverskridande rörligheten för idrottsutövare, att harmonisera erkännandet av idrotts- och utbildningskvalifikationer, inbegripet icke-formell och informell utbildning som förvärvats genom idrott samt att förstärka utbytet av god praxis.
50. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa hållbart ekonomiskt stöd för utbytesprogram för dubbel karriär på unionell och nationell nivå genom kapitlet om idrott i Erasmus+ och att främja ytterligare forskning på detta område. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med utbildningsinstitutioner främja utbyten över gränserna för idrottare och för att ge dem tillgång till stipendier.
51. Europaparlamentet stöder rörligheten för tränare och andra tjänsteleverantörer (såsom sjukgymnaster och rådgivare för dubbel karriär) samt utbyte av god praxis med fokus på erkännande av kvalifikationer och tekniska innovationer.
52. Europaparlamentet uppmanar idrottsorganisationer att tillsammans med medlemsstaterna främja miniminormer för tränare som omfattar kriminalregisterutdrag, utbildning i att tillhandahålla skydd för minderåriga och utsatta vuxna samt att förebygga och bekämpa dopning och matchfixning.
53. Europaparlamentet betonar att bristen på fysisk aktivitet har fastställts av Världshälsoorganisationen som den fjärde viktigaste riskfaktorn för global dödlighet, med betydande direkta och indirekta sociala och ekonomiska konsekvenser och kostnader för medlemsstaterna. Parlamentet är bekymrat över att nivåerna för fysisk aktivitet faller i vissa medlemsstater, trots de betydande summor som lagts ut för att främja fysisk aktivitet och trots den betydande inverkan som avsaknaden av den har på folkhälsan.
54. Europaparlamentet uppmanar idrottsorganisationerna och medlemsstaterna att samarbeta för att stödja anställbarhet och rörlighet för tränare som vill söka arbete i hela EU, genom ett åtagande att genomföra kvalitetskontroller av tränarkompetens och standarder för kvalifikationer och utbildning.

Torsdagen den 2 februari 2017

55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att göra fysisk aktivitet till en politisk prioritering i EU:s kommande arbetsplan för idrott, särskilt för ungdomar och utsatta samhällsgrupper från socialt underprivilegerade områden där deltagandet i fysisk aktivitet är lågt.
56. Europaparlamentet uppmanar de internationella och nationella idrottsförbunden och andra utbildningsanordnare att se till att frågor som rör integritet inom idrotten ingår i läroplanen för idrottstränarnas kvalifikationer.
57. Europaparlamentet understryker att främjandet av skolidrott är en viktig inkörsport för barn när det gäller livskunskap, attityder, värderingar, kunskap och förståelse, samt för livslång fysisk aktivitet. Parlamentet påminner om att idrottsdeltagande på universitet och bland äldre spelar en avgörande roll för att upprätthålla en hälsosam livsstil och främja social interaktion.
58. Europaparlamentet tar hänsyn till att EU:s befolkning blir allt äldre och att särskild uppmärksamhet därför bör ägnas den positiva inverkan fysisk aktivitet kan ha på äldres hälsa och välbefinnande.
59. Europaparlamentet påpekar att idrott och fysisk aktivitet bör främjas på ett bättre sätt i alla politikområden. Parlamentet uppmanar lokala myndigheter och kommuner att främja lika möjligheter till fysisk aktivitet. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna och kommissionen att uppmuntra medborgarna att utöva fysisk aktivitet mer regelbundet med hjälp av lämpliga politiska insatser och hälsoprogram för deras dagliga liv.
60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre främja idrott bland socialt utestängda grupper och bland människor som bor i socialt missgynnade områden, där deltagande i idrott ofta är lågt, och för att förbättra samarbetet med icke-statliga organisationer och skolor som är aktiva på detta område, framför allt inom stadsplanering och uppförande av idrottsanläggningar, så att de särskilda behoven hos allmänheten, och i synnerhet utsatta grupper, beaktas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa full och lika tillgång till offentliga idrottsanläggningar i alla områden, och att främja inrättandet av nya idrottsklubbar, framför allt i landsbygdsområden och missgynnade stadsområden.
61. Europaparlamentet understryker att personer med funktionsnedsättning bör ha lika tillgång till alla idrottsanläggningar och till transport och andra resurser – däribland behörig stödpersonal – som detta kräver, och efterlyser större integrering av alla idrottsrelaterade komponenter enligt principen att idrottsanläggningar bör vara tillgänglig för alla. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra inkluderande idrottsprogram för personer med funktionsnedsättning i skolor och på universitet, bland annat genom att tillhandahålla utbildade tränare och anpassade program för fysisk aktivitet, med början på lägre stadier vid skolor, så att elever och studenter med funktionsnedsättning kan delta i idrottslektioner och idrottsverksamhet utanför skoltiden.
62. Europaparlamentet lyfter fram den grundläggande roll som spelas av Internationella paralympiska spelen för att främja medvetenhet, bekämpa diskriminering och främja tillgång till idrott för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera ansträngningarna för att få personer med funktionshinder att delta i idrottsverksamhet och för att öka synligheten i offentliga medier av de paralympiska spelen och andra tävlingar där idrottare med funktionsnedsättning förekommer.
63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att barns idrottsidkande sker i säkra miljöer.
64. Europaparlamentet välkomnar de initiativ som har tagits för att främja integration, integritet och tillgänglighet inom idrotten genom användningen av ny teknik och innovation.
65. Europaparlamentet gläder sig åt framgången för den europeiska idrottsveckan, som syftar till att främja idrott, fysisk aktivitet och en hälsosammare livsstil för alla i Europa oavsett ålder, bakgrund och kondition, och uppmanar alla unionsinstitutioner och medlemsstater att delta i och ytterligare främja detta initiativ, samtidigt som man ser till att den görs tillgänglig för en så bred allmänhet som möjligt, särskilt i skolor.
66. Europaparlamentet anser att traditionella idrotter utgör en del av det europeiska kulturarvet.
67. Europaparlamentet välkomnar kommissionens studie av idrottens särart. Parlamentet uppmanar kommissionen och idrottsorganisationer att överväga ytterligare åtgärder för att utveckla idrottens särart.

Torsdagen den 2 februari 2017

68. Europaparlamentet betonar att finansiering är ett viktigt politiskt verktyg som används för att förbättra viktiga områden av EU:s verksamhet inom idrotten. Parlamentet uppmanar kommissionen att tilldela mer medel för idrott inom Erasmus+, med fokus på breddidrott och utbildning, och att förbättra dess synlighet och tillgänglighet i syfte att bättre integrera idrotten i andra finansieringsprogram, såsom Esif eller hälsoprogrammet. Parlamentet uppmanar till bättre kommunikation mellan kommissionen och medlemsstaterna för att möjliggöra att dessa medel ska användas på ett mer effektivt sätt och för att minimera den administrativa bördan för idrottsorganisationer på gräsrotsnivå.

69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja åtgärder och program som främjar rörlighet, deltagande, utbildning, kompetensutveckling och utbildning av frivilligarbetare inom idrotten samt erkännande av deras arbete. Parlamentet rekommenderar utbyte av bästa praxis när det gäller frivilligarbete genom att bidra med en hjälpande hand för att främja tillväxten av idrottsutövande och idrottskultur, däribland via de poster som föreskrivs i programmet Erasmus+.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utfärda riktlinjer för tillämpningen av reglerna för statligt stöd till idrott och ta hänsyn till sociala, kulturella och utbildningsrelaterade mål i syfte att skapa större rättslig säkerhet. Parlamentet anser i detta sammanhang att inga idrottsorganisationer, särskilt på gräsrotsnivå, bör diskrimineras när de ansöker om offentlig finansiering på nationell och lokal nivå.

71. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att ekonomiska solidaritetsmekanismer på idrottsområdet skapar den nödvändiga kopplingen mellan idrott på yrkes- och amatörnivå. Parlamentet välkomnar de statliga lotteriernas bidrag till gräsrotsidrotten och uppmanar medlemsstaterna att ålägga licensierade vadhållningsaktörer att ge obligatorisk och rimlig ekonomisk avkastning till breddidrotten och till projekt som syftar till att förbättra masstillgången till idrott, i syfte att garantera deras hållbarhet, öppenhet och spårbarhet, som ett komplement till de ekonomiska bidrag som redan gjorts genom försäljning av medie- och sändningsrättigheter.

72. Europaparlamentet vidhåller att försäljning av tv-rättigheter på centraliserad, exklusiv och territoriell basis med rättvis fördelning av inkomsterna är avgörande för en hållbar finansiering av idrott på alla nivåer och för att säkerställa lika villkor.

73. Europaparlamentet understryker att intrång i immateriella rättigheter inom idrotten hotar dess långsiktiga finansiering.

74. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att införa och aktivt utnyttja sina respektive skattesystem för att stödja momsbefrielse, skattelättnader och andra former av ekonomiska incitament för breddidrotten. Parlamentet erkänner att reglerna om statligt stöd inte bör gälla för sådant stöd.

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anslå mer medel till öppna offentliga idrottsplatser och lekplatser i syfte att förbättra enkel tillgång till breddidrotten.

76. Europaparlamentet anser att hållbarhet och miljöskydd bör vara integrerade delar av idrottsevenemang och att berörda parter på idrottsområdet bör bidra till den globala 2030-agendan för hållbar utveckling.

77. Europaparlamentet uppmuntrar de nationella olympiska kommittéerna och idrottsförbunden i medlemsstaterna att anta och använda unionens flagga och symbol, tillsammans med enskilda flaggor och nationella symboler, i samband med internationella idrottsevenemang.

78. Europaparlamentet betonar att idrotten är en viktig faktor när det gäller att skapa och stärka en känsla av lokal, nationell och även europeisk samhörighet.

79. Europaparlamentet understryker vikten av full insyn i ägarförhållandena i professionella idrottsklubbar.

o

o o

80. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, samt till europeiska, internationella och nationella idrottsförbund och ligor.

Torsdagen den 2 februari 2017

P8_TA(2017)0013

Gränsöverskridande aspekter av adoptioner

Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande aspekter av adoptioner (2015/2086(INL))

(2018/C 252/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 67.4 och 81.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Förenta Nationernas konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989, särskilt artiklarna 7, 21 och 35,
- med beaktande av artikel 2 i det fakultativa protokollet till Förenta Nationernas konvention om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi av den 25 maj 2000,
- med beaktande av Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963,
- med beaktande av Haagkonventionen av den 29 maj 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner,
- med beaktande av dokumentet från kommissarien för mänskliga rättigheter om adoption och barn: ett människorättsperspektiv, som publicerades den 28 april 2011,
- med beaktande av artiklarna 46 och 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för framställningar (A8-0370/2016), och av följande skäl:

Gemensamma miniminormer för adoptioner

- A. När det gäller adoptioner är det centralt att varje beslut bör fattas utifrån principen om barnets bästa, på ett icke-diskriminerande sätt och med respekt för barnets grundläggande rättigheter.
- B. Syftet med adoptioner är inte att ge vuxna rätten till ett barn, utan att ge barnet en stabil, kärleksfull och omtänksam miljö att växa upp och utvecklas i på ett harmoniskt sätt.
- C. Adoptionsförfaranden berör barn som, vid tidpunkten för adoptionsansökan, ännu inte har fyllt 18 år eller uppnått myndighetsåldern i deras ursprungsland.
- D. En god jämvikt bör uppnås mellan det adopterade barnets rätt att få känna till sin egentliga identitet och de biologiska föräldrarnas rätt att skydda sin.
- E. De behöriga myndigheterna bör inte betrakta de biologiska föräldrarnas ekonomiska förhållanden som den enda grunden för och motiveringen till att frånta föräldrarna vårdnaden och lämna ett barn för adoption.
- F. Adoptionsförfaranden bör inte påbörjas innan beslutet om att frånta de biologiska föräldrarna vårdnaden är slutgiltigt och föräldrarna har fått tillfälle att uttömma alla de lagliga överklagandemöjligheter som står till buds för att ompröva detta beslut. Andra medlemsstater kan vägra att erkänna ett adoptionsbeslut som fattats utan sådana förfarandegarantier.

Torsdagen den 2 februari 2017

- G. Större effektivitet och större öppenhet skulle innebära en förbättring av de nationella adoptionsförfarandena och kunna underlätta internationell adoption, vilket skulle kunna öka antalet barn som adopteras. Att följa artikel 21 i FN:s konvention om barnets rättigheter, som alla medlemsstater har ratificerat, bör i detta avseende vara den primära referenspunkten för alla förfaranden, åtgärder och strategier som avser adoptioner i ett gränsöverskridande sammanhang, samtidigt som man respekterar barnets bästa.
- H. Mer bör göras på ett beslutsamt sätt för att förhindra att blivande föräldrar som önskar adoptera ett barn utnyttjas av skrupelfria förmedlande organisationer, och det är därför nödvändigt att även inom detta område förstärka samarbetet i kampen mot brottslighet och korruption inom EU.
- I. Man bör i möjligaste mån uppmuntra att syskon placeras i samma adoptivfamilj, i syfte att undvika ytterligare traumatisering på grund av separation.

Internationella adoptioner enligt 1993 års Haagkonvention

- J. Genom Haagkonventionen av den 29 maj 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner (Haagkonventionen), som samtliga medlemsstater har ratificerat, tillhandahålls ett system för administrativt samarbete och erkännande av internationella adoptioner, det vill säga adoptioner där adoptivföräldrarna och barnet eller barnen inte har sin hemvist i samma land.
- K. Haagkonventionen föreskriver att internationella adoptioner ska erkännas automatiskt i alla stater som har undertecknat konventionen, utan att något särskilt förfarande krävs för att erkännandet ska få verkan.
- L. Enligt Haagkonventionen kan erkännande vägras endast om adoptionen är uppenbart oförenlig med grunderna för rättsordningen i staten i fråga, med beaktande av barnets bästa.

Civilrättsligt samarbete på adoptionsområdet

- M. Juridisk utbildning i sin vidaste bemärkelse är nyckeln till ömsesidigt förtroende inom alla rättsområden, och därför även på adoptionsområdet. Därför behöver befintliga EU-program inom området juridisk utbildning och stöd till det europeiska rättsliga nätverket ägna större uppmärksamhet åt specialdomstolar, såsom familje- och ungdomsdomstolar.
- N. Medborgarnas tillgång till fullständig information om de rättsliga och förfarandemässiga aspekterna av inhemsk adoption i medlemsstaterna bör förbättras. I detta sammanhang skulle e-juridikportalen kunna utökas.
- O. Samarbetet inom det europeiska nätverket för barnombudsmän inleddes 1997, och Europas barnombudsmän bör uppmuntras till närmare samarbete och närmare samordning i detta forum. Detta skulle kunna ske genom att de involveras i befintliga EU-finansierade projekt för juridisk utbildning.
- P. En djupgående analys bör genomföras, eftersom mer måste göras för att förhindra och bekämpa gränsöverskridande handel med barn i adoptionssyfte och för att förbättra det korrekta och effektiva genomförandet av befintliga regler och riktlinjer för att bekämpa handel med barn. Det är därför nödvändigt att även inom detta område förstärka samarbetet i kampen mot brottslighet och korruption inom EU för att förebygga bortförande av, försäljning av och handel med barn.

Gränsöverskridande erkännande av inhemska adoptionsbeslut

- Q. Principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna är av grundläggande betydelse i unionsrätten, eftersom den gör det möjligt att skapa och upprätthålla ett område utan inre gränser. Principen om ömsesidigt erkännande, som baseras på ömsesidigt förtroende, ålägger medlemsstaterna att ge verkan åt en dom eller ett beslut som har sitt ursprung i en annan medlemsstat.

Torsdagen den 2 februari 2017

- R. Trots de internationella regler som finns på detta område skiljer sig fortfarande åsikterna åt i medlemsstaterna när det gäller de principer som bör styra adoptionsprocessen, precis som det finns skillnader i fråga om adoptionsförfaranden och de rättsliga följderna av adoptionsprocessen.
- S. Europeiska unionen är behörig att vidta åtgärder som syftar till att stärka det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna utan att detta påverkar nationell familjerätt, även på adoptionsområdet.
- T. Undantag från grunderna för rättsordningen syftar till att skydda medlemsstaternas identitet, som återspeglas i medlemsstaternas materiella familjerätt.
- U. Det finns för närvarande ingen EU-bestämmelse om erkännande – oavsett om erkännandet sker automatiskt eller på annat sätt – av inhemska adoptionsbeslut, det vill säga när det gäller adoptioner som genomförs i en enskild medlemsstat.
- V. Avsaknaden av sådana bestämmelser vållar stora problem för europeiska familjer som flyttar till en annan medlemsstat efter att ha adopterat ett barn, eftersom adoptionen kanske inte erkänns, vilket innebär att föräldrarna kan få problem med sin vårdnadsrätt och råka ut för ekonomiska svårigheter när det gäller de olika avgifter som tillämpas på detta område.
- W. Bristen på sådana bestämmelser äventyrar barnens rätt till en stabil och permanent familj.
- X. För närvarande kan föräldrar, när de flyttar till en annan medlemsstat, tvingas genomgå särskilda nationella förfaranden för erkännande eller till och med tvingas adoptera barnet på nytt, vilket skapar stor rättsosäkerhet.
- Y. Den nuvarande situationen kan medföra allvarliga problem och hindra familjer från att utnyttja den fria rörligheten fullt ut.
- Z. Det kan behövas en översyn och en bedömning av den övergripande situationen i form av samråd bland medlemsstaternas behöriga myndigheter.
- AA. Bryssel II-förordningen tar inte upp frågan om erkännande av adoptionsbeslut eftersom den endast rör föräldraansvar.
- AB. Det är därför av största betydelse att anta lagstiftning om automatiskt erkännande i en medlemsstat av inhemska adoptionsbeslut som fattats i en annan medlemsstat, under förutsättning att fullständig respekt för nationella bestämmelser om grunderna för rättsordningen och för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna säkerställs.
- AC. Sådan lagstiftning skulle komplettera rådets förordning (EG) nr 2201/2003⁽¹⁾ (Bryssel IIa) om domstols behörighet och föräldraansvar och fylla de befintliga luckorna i fråga om erkännande av adoptioner i enlighet med internationell rätt (Haagkonventionen).

Gemensamma miniminormer för adoptioner

1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas myndigheter att fatta alla beslut i adoptionsfrågor med barnets bästa i åtanke och med respekt för barnets grundläggande rättigheter, och att alltid ta hänsyn till de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.
2. Europaparlamentet betonar att barn som har lämnats för adoption inte bör ses som en stats egendom, utan som individer med internationellt erkända grundläggande rättigheter.
3. Europaparlamentet understryker att alla adoptionsfall är olika och måste bedömas för sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).

Torsdagen den 2 februari 2017

4. Europaparlamentet anser att när det rör sig om adoption med gränsöverskridande aspekter bör barnets kulturella och språkliga traditioner beaktas och respekteras i största möjliga mån.
5. Europaparlamentet anser att ett barn som berörs av ett adoptionsförfarande alltid bör ges tillfälle att yttra sig utan påtryckningar och ge sin syn på adoptionen, med beaktande av barnets ålder och mognad. Det är därför av största betydelse att man, när så är möjligt och utan hänsyn till åldern, eftersträvar barnets samtycke till adoptionen. I detta avseende vill parlamentet att man särskilt uppmärksammar små barn och spädbarn, som inte kan yttra sig.
6. Europaparlamentet anser att inget adoptionsbeslut bör fattas innan de biologiska föräldrarna har fått yttra sig och, i tillämpliga fall, uttömt alla rättsmedel som står dem till buds i samband med deras vårdnadsrätt och fråntagandet av vårdnaden från de biologiska föräldrarna är slutgiltigt. Parlamentet uppmanar följaktligen medlemsstaternas myndigheter att vidta alla åtgärder som krävs av hänsyn till barnets välbefinnande under den tid då alla rättsmedel uttöms, samt under samtliga rättsliga förfaranden avseende adoptionen, så att barnet åtnjuter det skydd och den omsorg som behövs för dess harmoniska utveckling.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en jämförande undersökning för att analysera klagomål gällande adoptioner med gränsöverskridande aspekter utan föräldrars samtycke.
8. Europaparlamentet påpekar att de behöriga myndigheterna alltid först bör pröva möjligheten att placera barnet hos släktingar, även om dessa bor i ett annat land, om barnet har byggt upp en relation med dessa familjemedlemmar och efter en individuell bedömning av barnets behov, innan de lämnar barnet för adoption genom främlingar. Parlamentet anser att hemvisten för familjemedlemmar som vill ta över ansvaret för ett barn inte bör betraktas som en avgörande faktor.
9. Europaparlamentet efterlyser lika behandling av föräldrar med olika nationalitet inom ramen för förfaranden som avser föräldraansvar och adoption. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa lika processuella rättigheter för anhöriga som är involverade i adoptionsförfaranden och är medborgare i andra medlemsstater, inbegripet tillhandahållande av rättsligt bistånd och information om förhandlingarna i god tid, rätt till tolk och tillhandahållande av alla handlingar av relevans för målet på de anhörigas modersmål.
10. Europaparlamentet betonar att om ett barn som eventuellt kommer att adopteras är medborgare i en annan medlemsstat bör denna medlemsstats konsulerära myndigheter och barnets familj som är bosatt i den medlemsstaten informeras och höras innan något beslut fattas.
11. Europaparlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt underåriga utan medföljande vuxen vilka har ansökt om eller beviljats flyktingstatus, och se till att de får det skydd, den stöd och den omsorg som medlemsstaterna måste ge enligt deras internationella åtaganden, framför allt genom att placera dem i familjehem under övergångsperioden.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att ge socialarbetare adekvata arbetsvillkor så att de kan göra en korrekt bedömning av de enskilda fallen, utan varje form av ekonomisk eller rättslig press och med fullständigt beaktande av barnets bästa på kort, medellång och lång sikt, sett till hela situationen.

Internationella adoptioner enligt 1993 års Haagkonvention

13. Europaparlamentet noterar framgångarna med, och vikten av att tillämpa, Haagkonventionen och uppmuntrar alla länder att underteckna, ratificera eller ansluta sig till konventionen.
14. Europaparlamentet beklagar att problem ofta uppstår i samband med utfärdandet av adoptionsintyg. Parlamentet uppmanar därför myndigheterna i medlemsstaterna att se till att de förfaranden och skyddsåtgärder som fastställs i Haagkonventionen alltid följs för att säkerställa att erkännandet sker automatiskt. Medlemsstaterna uppmanas att inte skapa sådana onödiga byråkratiska hinder för erkännandet av adoptioner inom ramen för Haagkonventionen som kan förlänga förfarandena och göra dem dyrare.
15. Europaparlamentet påpekar att mer skulle kunna göras för att respektera och minutiöst verkställa bestämmelserna i Haagkonventionen, eftersom vissa medlemsstater tillämpar ytterligare administrativa förfaranden eller tar ut oproportionella avgifter i samband med erkännandet av adoptioner, exempelvis i samband med registrering eller ändring av folkbokföringsuppgifter eller erhållande av medborgarskap, även om detta strider mot bestämmelserna i Haagkonventionen.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera de förfaranden beträffande krav på rådgivning och samtycke som fastställs i artikel 4 i Haagkonventionen.

Torsdagen den 2 februari 2017

Civilrättsligt samarbete på adoptionsområdet

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sitt samarbete på adoptionsområdet, inklusive både juridiska och sociala aspekter, och efterlyser ökat samarbete mellan de ansvariga myndigheterna när det gäller uppföljande bedömningar där sådana behövs. I detta avseende uppmanas EU att upprätthålla en samstämd strategi för barns rättigheter i all huvudsaklig intern och extern politik.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett effektivt europeiskt nätverk av domare och myndigheter som är specialiserade på adoption, för att underlätta utbyte av information och god praxis, vilket särskilt är till hjälp när adoptionerna omfattar ett utländskt element. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att underlätta samordning och utbyte av god praxis med det nuvarande europeiska nätverket för juridisk utbildning, för att säkerställa bästa möjliga överensstämmelse med nuvarande EU-finansierade projekt. I detta hänseende uppmanas kommissionen att tillhandahålla finansiering för specialiserad utbildning av domare som arbetar inom området gränsöverskridande adoptioner.

19. Europaparlamentet anser att möjligheter till utbildning av och möten mellan domare som arbetar inom området gränsöverskridande adoptioner kan bidra till att exakt identifiera väntade och nödvändiga juridiska lösningar på området för erkännande av inhemska adoptioner. Därför uppmanas kommissionen att tillhandahålla medel för sådana möjligheter till utbildning och möten under det skede då förslaget till förordningen utarbetas.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på den europeiska e-juridikportalen publicera relevant rättslig och förfaranderelaterad information om samtliga medlemsstaters adoptionslagstiftning och adoptionspraxis.

21. Europaparlamentet noterar verksamheten i det europeiska nätverket för barnombudsmän och anser att detta samarbete bör utvecklas och stärkas ytterligare.

22. Europaparlamentet betonar behovet av ett nära samarbete, bland annat genom europeiska myndigheter såsom Europol, för att förhindra gränsöverskridande bortförande av, försäljning av och handel med barn i adoptionsyfte. Tillförlitliga nationella system för registrering av födselar kan förebygga handel med barn i adoptionsyfte. I detta avseende efterlyser parlamentet en bättre samordning på det känsliga området för adoption av barn från tredjeländer.

Gränsöverskridande erkännande av inhemska adoptionsbeslut

23. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett uppenbart behov av europeisk lagstiftning för att åstadkomma ett automatiskt gränsöverskridande erkännande av inhemska adoptionsbeslut.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast den 31 juli 2017, på grundval av artiklarna 67 och 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, lägga fram ett förslag till akt om gränsöverskridande erkännande av adoptionsbeslut, i enlighet med rekommendationerna i bilagan nedan, och i linje med befintlig internationell rätt på detta område.

25. Europaparlamentet konstaterar att de rekommendationer som bifogas detta förslag till resolution står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

26. Europaparlamentet bedömer att det begärda förslaget inte får några negativa ekonomiska konsekvenser eftersom det slutliga målet, automatiskt erkännande av adoptionsbeslut, kommer att leda till minskade kostnader.

o

o o

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 2 februari 2017

BILAGA TILL RESOLUTIONEN

DETALJERADE REKOMMENDATIONER INFÖR UTARBETANDET AV EN RÅDSFÖRORDNING OM GRÄNSÖVERSKRIDANDE ERKÄNNANDE AV ADOPTIONSBESLUT

A. FÖRSLAGETS PRINCIPER OCH MÅL

1. Genom att utöva sin rätt till fri rörlighet beslutar sig ett ökande antal unionsmedborgare varje år för att flytta till en annan medlemsstat i unionen. Detta medför svårigheter vad gäller erkännande och rättslig lösning av de mobila individernas personliga och familjerättsliga situation. Unionen har börjat ta itu med dessa problematiska situationer, exempelvis genom att anta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012⁽¹⁾ samt genom att införa stärkta samarbeten på området erkännande av vissa aspekter av makars förmögenhetsförhållanden och förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap.
2. Haagkonventionen av den 29 maj 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner (Haagkonventionen) tillämpas i samtliga medlemsstater. Denna konvention rör förfarandet vid gränsöverskridande adoptioner och föreskriver automatiskt erkännande av sådana adoptioner. Haagkonventionen omfattar dock inte situationer där en familj med ett barn som adopterats inom ramen för ett rent nationellt förfarande flyttar till en annan medlemsstat. Sådana situationer kan medföra betydande juridiska problem om rättsförhållandet mellan en eller båda föräldrarna och adoptivbarnet inte erkänns automatiskt. Ytterligare administrativa eller rättsliga förfaranden kan behövas, och i extrema fall kan erkännande vägras helt och hållet.
3. För att skydda sådana unionsmedborgares grundläggande fri- och rättigheter är det därför nödvändigt att man antar en förordning för automatiskt gränsöverskridande erkännande av adoptionsbeslut. Den korrekta rättsliga grunden för ett sådant förslag är artikel 67.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som gäller ömsesidigt erkännande av domar och beslut, och artikel 81.3 i fördraget, som rör åtgärder på familjerättens område. Förordningen ska antas av rådet efter att Europaparlamentet hörts.
4. Den föreslagna förordningen föreskriver automatiskt erkännande av adoptionsbeslut som fattats i en medlemsstat enligt något annat förfarande än inom ramen för Haagkonventionen. Eftersom europeiska familjer också kan ha anknytning till eller tidigare ha bott i ett tredjeland, fastställer förordningen även att om en medlemsstat har erkänt ett adoptionsbeslut som fattats i ett tredjeland enligt detta lands nationella förfaranderegler, ska detta adoptionsbeslut erkännas i alla andra medlemsstater.
5. För att undvika att s.k. forum shopping sker eller att olämpliga nationella lagar tillämpas är detta automatiska erkännande emellertid underkastat två villkor, dels att erkännandet inte uppenbart strider mot den allmänna ordningen i den erkännande medlemsstaten, samtidigt som man betonar att sådana nekanden aldrig får leda till faktisk diskriminering som förbjuds i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och dels att den medlemsstat som fattade adoptionsbeslutet hade behörighet att göra detta i enlighet med artikel 4 i det begärda förslaget i Del B (förslaget). Sådan behörighet kan endast den medlemsstat ha där föräldern eller föräldrarna eller barnet har sin hemvist. Om adoptionsbeslutet fattades i ett tredjeland kan behörigheten för det första godkännandet av denna adoption inom unionen emellertid även ligga hos den medlemsstat där föräldrarna eller barnet är medborgare. Detta ska säkerställa tillgång till rättslig prövning för europeiska familjer som är bosatta utanför Europa.
6. Särskilda förfaranden krävs för att besluta om eventuella invändningar mot erkännande i särskilda fall. Dessa bestämmelser liknar dem som förekommer i andra unionsakter på det civilrättsliga området.
7. Ett europeiskt adoptionsintyg bör införas för att påskynda eventuella administrativa frågor som rör automatiskt erkännande. En mall för intyget ska antas som en delegerad akt från kommissionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 27.7.2012, s. 107).

Torsdagen den 2 februari 2017

8. Förslaget rör endast det enskilda föräldra–barnförhållandet. Det tvingar inte medlemsstaterna att erkänna något särskilt rättsförhållande mellan föräldrarna till ett adoptivbarn, eftersom den nationella parlagstiftningen skiljer sig åt avsevärt.

9. Slutligen innehåller förslaget de civilrättsliga instrumentens vanliga slut- och övergångsbestämmelser. Automatiskt erkännande av adoptioner gäller endast för adoptionsbeslut som fattats från och med den dag då förordningen börjar tillämpas, samt från och med samma dag för tidigare fattade adoptionsbeslut om barnet fortfarande är minderårigt.

10. Förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, eftersom medlemsstaterna inte kan agera på egen hand för att inrätta en rättslig ram för gränsöverskridande erkännande av adoptionsbeslut och eftersom förslaget inte går utöver vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa stabilitet i adoptivbarns rättsliga ställning. Det påverkar inte medlemsstaternas familjerättsliga lagstiftning.

B. DET BEGÄRDA FÖRSLAGET

Rådets förordning om gränsöverskridande erkännande av adoptionsbeslut

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 67.4 och 81.3,

med beaktande av Europaparlamentets begäran till Europeiska kommissionen,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. För att gradvis upprätta ett sådant område är det nödvändigt att unionen vidtar åtgärder om rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande konsekvenser, bland annat på det familjerättsliga området.
- (2) I enlighet med artiklarna 67 och 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) måste dessa åtgärder innefatta åtgärder för att säkerställa ömsesidigt erkännande av beslut i rättsliga och utomrättsliga avgöranden.
- (3) För att säkerställa fri rörlighet för familjer som har adopterat ett barn är det nödvändigt och lämpligt att reglerna om behörighet och om erkännande av adoptionsbeslut fastställs i en unionsrättsakt som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.
- (4) Denna förordning bör leda till en tydlig och samlad rättslig ram i fråga om gränsöverskridande erkännande av adoptionsbeslut, förse familjer med ändamålsenliga lösningar när det gäller rättssäkerhet, förutsägbarhet och flexibilitet och förhindra att en situation uppstår där ett adoptionsbeslut som fattats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat inte erkänns i en annan medlemsstat.
- (5) Denna förordning bör omfatta erkännande av adoptionsbeslut som fattats eller erkänts i en medlemsstat. Den bör emellertid inte omfatta erkännande av internationella adoptioner som genomförts i enlighet med Haagkonventionen av den 29 maj 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner, eftersom den konventionen redan reglerar automatiskt erkännande av sådana adoptioner. Denna förordning bör därför endast tillämpas på erkännande av inhemska adoptioner och på internationella adoptioner som inte genomförts i enlighet med den konventionen.
- (6) Det måste finnas ett samband mellan adoptionen och den medlemsstats territorium där adoptionsbeslutet fattades eller erkändes. Därför bör erkännanden vara beroende av att gemensamma behörighetsregler iakttas.

Torsdagen den 2 februari 2017

- (7) Behörighetsreglerna bör vara klart förutsägbara och bygga på principen att behörighet i allmänhet baseras på adoptivföräldrarnas hemvist eller på en av dessa föräldrars eller barnets hemvist. Behörigheten bör begränsas till denna princip, förutom i fall där tredjeländer är inblandade, där den medlemsstat vars medborgarskap innehas kan vara en sammanlänkande faktor.
- (8) Eftersom adoptioner i allmänhet rör minderåriga, är det inte lämpligt att ge föräldrarna eller barnet någon flexibilitet att välja vilken myndighet som kommer att besluta om adoptionen.
- (9) Det ömsesidiga förtroendet mellan de rättsvårdande myndigheterna i unionen berättigar principen om att adoptionsbeslut som har fattats eller erkänts i en medlemsstat bör erkännas i alla övriga medlemsstater utan att det behövs något särskilt förfarande. Följaktligen bör ett adoptionsbeslut som har fattats i en medlemsstat behandlas som om det hade fattats i den berörda medlemsstaten.
- (10) Det automatiska erkännandet i den berörda medlemsstaten av ett adoptionsbeslut som fattats i en annan medlemsstat bör inte äventyra respekten för rätten till försvar. Därför bör en berörd part kunna ansöka om vägran av erkännande av ett adoptionsbeslut om han eller hon anser att något av skälen för vägran av erkännande föreligger.
- (11) Erkännandet av inhemska adoptionsbeslut bör ske automatiskt, om inte den medlemsstat där adoptionen ägt rum inte hade behörighet, eller om ett sådant erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den erkännande medlemsstaten, enligt tolkning i överensstämmelse med artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (12) Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas materiella familjerätt, såsom deras adoptionslagstiftning. Dessutom bör erkännande av adoptionsbeslut enligt denna förordning inte innebära att något rättsförhållande mellan adoptivföräldrarna erkänns till följd av erkännandet av ett adoptionsbeslut, utan att detta dock ska göras till förutsättning för ett eventuellt beslut om erkännande av ett adoptionsbeslut.
- (13) Alla procedurfrågor som inte omfattas av denna förordning bör behandlas i enlighet med nationell rätt.
- (14) Om ett adoptionsbeslut innebär ett rättsförhållande som inte förekommer i den berörda medlemsstatens rätt bör rättsförhållandet, inklusive eventuella rättigheter eller skyldigheter som följer därav, i möjligaste mån anpassas till ett rättsförhållande som enligt den medlemsstatens rätt har motsvarande verkan och eftersträvar liknande mål. Hur anpassningen ska ske, och av vem, bör bestämmas av varje enskild medlemsstat.
- (15) För att underlätta det automatiska erkännande som föreskrivs i denna förordning bör en mall för överföringen av adoptionsbeslut, ett europeiskt adoptionsintyg, utarbetas. För detta ändamål bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller upprättandet och ändringen av denna intygsmall. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (16) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (17) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]/[Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem.]
- (18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på erkännande av adoptionsbeslut.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på eller påverka
 - a) medlemsstaternas lagstiftning om rätten att adoptera eller om andra familjerättsliga frågor,
 - b) internationella adoptioner enligt Haagkonventionen av den 29 maj 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner (Haagkonventionen).
3. Denna förordning innehåller inga krav på att en medlemsstat ska
 - a) erkänna något rättsförhållande mellan föräldrarna till ett adoptivbarn till följd av erkännandet av ett adoptionsbeslut,
 - b) fatta adoptionsbeslut under omständigheter där relevant nationell rätt inte tillåter detta.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med *adoptionsbeslut* en dom eller ett beslut att skapa eller erkänna ett permanent, rättsligt föräldrabarnförhållande mellan ett barn som ännu inte har nått myndighetsålder och barnets nya förälder eller föräldrar, som inte är detta barns biologiska förälder eller föräldrar, oavsett benämningen på detta rättsförhållande i nationell rätt.

Artikel 3

Automatiskt erkännande av adoptionsbeslut

1. Ett adoptionsbeslut som fattats i en medlemsstat ska erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behövs, under förutsättning att den medlemsstat som fattar beslutet är behörig att göra detta enligt artikel 4.
2. En berörd part får i enlighet med förfarandet i artikel 7 ansöka om ett fastställande av att det inte finns någon grund för att vägra erkännande enligt artikel 6.
3. Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en medlemsstat är beroende av fastställandet av en incidensfråga om vägran av erkännande, är den domstolen behörig att pröva denna fråga.

Artikel 4

Behörighet att fatta adoptionsbeslut

1. Myndigheterna i en medlemsstat får fatta ett adoptionsbeslut endast om adoptivföräldern eller adoptivföräldrarna eller adoptivbarnet har sin hemvist i den medlemsstaten.
2. Om myndigheterna i ett tredjeland har fattat ett adoptionsbeslut som rör ett barn, får även myndigheterna i en medlemsstat fatta ett sådant beslut, eller besluta om erkännande av det beslut som fattats i tredjelandet i enlighet med de förfaranden som anges i nationell rätt, om adoptivföräldern eller adoptivföräldrarna eller adoptivbarnet inte har sin hemvist i den medlemsstaten men är medborgare där.

Artikel 5

Handlingar som krävs för erkännande

En part som i en medlemsstat vill åberopa ett adoptionsbeslut som meddelats i en annan medlemsstat ska tillhandahålla

- a) en kopia av adoptionsbeslutet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas, och
- b) det europeiska adoptionsintyg som utfärdats i enlighet med artikel 11.

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 6

Vägran av erkännande

Erkännandet av ett adoptionsbeslut som fattats i en medlemsstat får endast vägras på ansökan av en berörd part om

- a) ett sådant erkännande uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den berörda medlemsstaten,
- b) den medlemsstat som fattade adoptionsbeslutet inte hade behörighet att göra detta enligt artikel 4.

Artikel 7

Ansökan om vägran av erkännande

1. Ett erkännande av ett adoptionsbeslut ska vägras på ansökan av en berörd part, enligt den definition som ges detta begrepp i nationell rätt, om något av de skäl som anges i artikel 6 föreligger.
2. Ansökan om vägran av erkännande ska göras vid den domstol som den berörda medlemsstaten har anmält till kommissionen enligt artikel 13.1 a såsom den domstol vid vilken ansökan ska göras.
3. Förfarandet för vägran av erkännande ska, i den mån det inte omfattas av denna förordning, regleras av lagen i den berörda medlemsstaten.
4. Sökanden ska tillhandahålla domstolen en kopia av beslutet och vid behov en översättning eller translitterering av det.
5. Domstolen får bevilja undantag från skyldigheten att lämna in de handlingar som avses i punkt 4 om den redan innehar dem eller om den finner det orimligt att kräva att sökanden ska tillhandahålla dem. I det senare fallet får domstolen kräva att den andra parten tillhandahåller handlingarna.
6. Den part som ansöker om vägran av erkännande av ett adoptionsbeslut som fattats i en annan medlemsstat ska inte vara skyldig att ha en postadress i den berörda medlemsstaten. Denna part ska inte heller åläggas att ha ett bemyndigat ombud i den berörda medlemsstaten, såvida inte ett sådant ombud är obligatoriskt oavsett parternas medborgarskap eller hemvist.
7. Domstolen ska utan dröjsmål fatta beslut om en ansökan om vägran av erkännande.

Artikel 8

Överklagande av beslut om ansökan om vägran av erkännande

1. Båda parter får överklaga beslutet om ansökan om vägran av erkännande.
2. Överklagandet ska göras till den domstol som den berörda medlemsstaten har anmält till kommissionen enligt artikel 13.1 b såsom den domstol till vilken ett sådant överklagande ska ges in.
3. Det avgörande som meddelas med anledning av överklagandet får endast bestridas genom ett överklagande när de domstolar till vilka ett ytterligare överklagande ska göras har anmälts av den berörda medlemsstaten till kommissionen enligt artikel 13.1 c.

Artikel 9

Överklaganden i den medlemsstat där adoptionsbeslutet fattats

Den domstol till vilken en ansökan om vägran av erkännande ges in eller vid vilken ett överklagande har lämnats in enligt artikel 8.2 eller 8.3 får låta handläggningen av målet vila, om ett ordinarie överklagande av adoptionsbeslutet har getts in i den medlemsstat där adoptionsbeslutet fattats eller om fristen för ett sådant överklagande ännu inte har löpt ut. I det senare fallet får domstolen fastställa en tid inom vilken ett sådant överklagande ska ges in.

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 10

Ingen omprövning i sak

Ett adoptionsbeslut som har fattats eller en dom som har meddelats i en medlemsstat får aldrig omprövas i sak i den berörda medlemsstaten.

Artikel 11

Europeiskt adoptionsintyg

Myndigheterna i den medlemsstat som har fattat adoptionsbeslutet ska på begäran av någon berörd part utfärda ett flerspråkigt europeiskt adoptionsintyg som överensstämmer med den mall som upprättats i enlighet med artikel 15.

Artikel 12

Anpassning av adoptionsbeslut

1. Om ett beslut eller en dom inbegriper en åtgärd eller ett beslut som inte föreskrivs i den berörda medlemsstatens nationella rätt, ska åtgärden eller beslutet i möjligaste mån anpassas till en åtgärd eller ett beslut som förekommer i den medlemsstatens nationella rätt och som har motsvarande verkan och eftersträvar liknande mål och intressen. En sådan anpassning ska inte få verkningar som går längre än de som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där adoptionsbeslutet fattats.

2. Varje berörd part får i domstol angripa anpassningen av åtgärden eller beslutet.

Artikel 13

Information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna

1. Senast den 1 juli 2018 ska medlemsstaterna i förekommande fall underrätta kommissionen om sina nationella bestämmelser om

- a) de domstolar vid vilka ansökan om vägran av erkännande ska göras enligt artikel 7.2,
- b) de domstolar till vilka ett överklagande av ett beslut om en ansökan om vägran av erkännande ska ges in enligt artikel 8.2 och
- c) de domstolar till vilka eventuella ytterligare överklaganden ska ges in enligt artikel 8.3.

2. Kommissionen ska göra den information som avses i punkt 1, liksom all annan relevant information om adoptionsförfaranden och erkännande av adoptionsbeslut i medlemsstaterna, tillgängliga för allmänheten på lämpligt sätt, särskilt genom den europeiska e-juridikportalen.

Artikel 14

Legalisering eller liknande förfarande

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande ska krävas med avseende på handlingar som utfärdats i en medlemsstat enligt denna förordning.

Artikel 15

Befogenhet att anta delegerade akter

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 när det gäller upprättande och ändringar av mallen för det flerspråkiga europeiska adoptionsintyg som avses i artikel 11.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 15 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 juli 2018.

Torsdagen den 2 februari 2017

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 15 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. En delegerad akt som antas enligt artikel 15 ska träda i kraft endast om rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

5. Europaparlamentet ska underrättas om kommissionens antagande av delegerade akter, om invändningar som rests mot sådana delegerade akter eller om rådets återkallelse av delegeringen av befogenhet.

Artikel 17

Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska tillämpas endast på adoptionsbeslut som fattats den 1 januari 2019 eller senare.

Adoptionsbeslut som fattats före den 1 januari 2019 ska emellertid också erkännas från och med det datumet om barnet i fråga ännu inte har nått myndighetsålder vid denna tidpunkt.

Artikel 18

Förhållandet till gällande internationella konventioner

1. Denna förordning ska inte tillämpas på adoptionsbeslut som fattas i enlighet med Haagkonventionen.

2. Utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 351 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska denna förordning inte påverka tillämpningen av internationella konventioner som en eller flera medlemsstater har tillträtt vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft och som fastställer regler för erkännande av adoptioner.

3. Denna förordning ska dock ha företräde i förbindelserna mellan medlemsstaterna framför konventioner som ingåtts exklusivt mellan två eller flera av dem, om dessa konventioner avser frågor som regleras i denna förordning.

Artikel 19

Översynsklausul

1. Senast den 31 december 2024 och vart femte år därefter ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av ändringsförslag i syfte att anpassa denna förordning.

2. För detta ändamål ska medlemsstaterna meddela kommissionen relevanta uppgifter om sina domstolars tillämpning av denna förordning.

Artikel 20

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019, med undantag av artiklarna 13, 15 och 16 som ska tillämpas från och med den 1 juli 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i ...

På rådets vägnar

Ordförande

Torsdagen den 2 februari 2017

P8_TA(2017)0017

Kris avseende rättsstatsprincipen i Demokratiska republiken Kongo och i Gabon

Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 om krisen för rättsstatsprincipen i Demokratiska republiken Kongo och i Gabon (2017/2510(RSP))

(2018/C 252/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av uttalandena från EU:s delegation till Demokratiska republiken Kongo om människorättsituationen i landet,
- med beaktande av de politiska överenskommelser som nåddes i Demokratiska republiken Kongo den 18 oktober 2016 och den 31 december 2016,
- med beaktande av uttalandet av den 18 december 2016 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, om misslyckandet att nå en överenskommelse i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av uttalandet av den 23 november 2016 från vice ordförandens/den höga representantens talesperson om pågående politiska ansträngningar i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 23 maj 2016 och den 17 oktober 2016 om Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av EU:s lokala uttalanden av den 2 augusti 2016 och den 24 augusti 2016 om valprocessen i Demokratiska republiken Kongo, efter att den nationella dialogen i landet inletts,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner om Demokratiska republiken Kongo, särskilt resolution 2293 (2016) om förnyande av sanktionssystemet för Demokratiska republiken Kongo och av expertgruppens mandat, samt resolution 2277 (2016) om förnyande av mandatet för FN:s stabiliseringsuppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monusco),
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds pressmeddelanden av den 15 juli 2016 och den 21 september 2016 om situationen i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av årsrapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, som offentliggjordes den 27 juli 2015, om människorättsituationen i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av rapporten av den 9 mars 2016 från FN:s generalsekreterare om FN:s stabiliseringsuppdrag i Demokratiska republiken Kongo och om genomförandet av ramen för fred, säkerhet och samarbete för Demokratiska republiken Kongo och regionen,
- med beaktande av de gemensamma pressmeddelandena av den 16 februari 2016 och den 5 juni 2016 från Afrikanska unionen, Förenta nationerna, Europeiska unionen och Internationella organisationen för frankofoni om behovet av en inkluderande politisk dialog i Demokratiska republiken Kongo, och deras löfte att stödja de kongolesiska aktörerna i arbetet med att befästa demokratin i landet,
- med beaktande av ramavtalet för fred, säkerhet och samarbete för Demokratiska republiken Kongo och regionen, som undertecknades i Addis Abeba i februari 2013,
- med beaktande av slutrapporten från Europeiska unionens valobservatörsuppdrag (EOM),
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 24 september 2016 från vice ordföranden/den höga representanten och kommissionsledamoten med ansvar för internationellt samarbete och utveckling, Neven Mimica, efter tillkännagivandet från Gabons författningsdomstol av det officiella resultatet av presidentvalet,

Torsdagen den 2 februari 2017

- med beaktande av uttalandet av den 11 september 2016 från vice ordförandens/den höga representantens talesperson om Gabon,
- med beaktande av det pressmeddelande som utfärdades av Afrikanska unionen den 1 september 2016 med ett fördömande av våldet i samband med den konflikt som uppstod efter valet i Gabon och en begäran om en fredlig lösning på konflikten,
- med beaktande av EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2014, som antogs av Europeiska unionens råd den 22 juni 2015,
- med beaktande av det nationella vägledande programmet inom elfte Europeiska utvecklingsfonden 2014–2020, som prioriterar en förstärkning av demokrati, samhällsstyrning och rättsstatsprincipen,
- med beaktande av de resolutioner som antogs av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18 maj 2011, om utmaningar för demokratin i framtiden och respekten för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länderna, och den 27 november 2013 om respekten för rättsstatsprincipen och rollen för ett opartiskt och oberoende rättsväsen,
- med beaktande av det samförståndsavtal som undertecknats av Republiken Gabon och Europeiska unionen om EU:s valobservatörsuppdrag (EOM),
- med beaktande av Demokratiska republiken Kongos och Gabons konstitutioner,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter från juni 1981,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning,
- med beaktande av Afrikanska unionens förklaring om principerna för demokratiska val i Afrika (2002),
- med beaktande av FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av Cotonouavtalet,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Rättsstatsprincipen, ansvarsskyldighet, respekt för mänskliga rättigheter och fria och rättvisa val utgör oumbärliga inslag i en fungerande demokrati. Dessa principer har satts på spel i vissa länder i Afrika söder om Sahara, särskilt Demokratiska republiken Kongo och Gabon, vilket gör att dessa länder har hamnat i en lång period av politisk instabilitet och våld.
 - B. Nyligen utropades Gabons avgående president Ali Bongo, som har suttit vid makten sedan fadern, Omar Bongo, dog 2009, till vinnare i presidentvalet 2016. Internationella observatörer, särskilt EU EOM, kunde fastställa tydliga avvikelser i sammanställningen av resultatet.
 - C. Jean Ping, hans huvudmotståndare, ifrågasatte och fördömde omedelbart resultatet. Ett överklagande med åberopande av oriktigheter i samband med valet och med en begäran om omräkning lämnades in till författningsdomstolen, som slutligen bekräftade resultatet. Prövningen av överklagandet har dock inte undanröjt alla tvivel kring resultatet av presidentvalet.
 - D. Demokratiska republiken Kongos president, Joseph Kabila, som suttit vid makten sedan 2001, har fördröjt valet och håller sig kvar vid makten efter att hans konstitutionsenliga ämbetsperiod löpt ut. Detta har orsakat politiska spänningar, oroligheter och våld i landet av sällan skådat slag.
 - E. Våldet eskalerade då president Kabilas ämbetsperiod löpte ut, och minst 40 människor dog i sammandrabbningar mellan demonstranter och säkerhetsstyrkor. Enligt FN har 107 personer skadats eller misshandlats och över 460 personer gripits.

Torsdagen den 2 februari 2017

- F. Den 18 oktober 2016 undertecknades ett avtal mellan president Kabila och en del av oppositionen om att senarelägga presidentvalet till april 2018. Den 31 december 2016, efter månader av förhandlingar, nådde parterna i avtalet från den 18 oktober 2016 en övergripande och omfattande politisk överenskommelse. Denna överenskommelse innebär det första fredliga maktskiftet i landet sedan 1960, inrättandet av en övergångsregering för nationell enhet, anordnandet av val i slutet av 2017 och president Kabilas avgång.
- G. I båda länder utbröt gatudemonstrationer, vilka slogs ned brutalt och flera människor dog. Myndigheterna har slagit till mot medlemmar av oppositionen och det civila samhället som motsätter sig den styrande makten. Människorättsgrupper rapporterar hela tiden om den försämrade situationen för de mänskliga rättigheterna och för yttrande- och mötesfriheten, med bland annat övervåld mot fredliga demonstranter, godtyckliga gripanden och frihetsberövanden och politiskt motiverade rättegångar.
- H. Situationen för mediefriheten har allvarligt försämrats, och den inskränks genom ständiga hot mot och angrepp på journalister. Medieföretag och radiostationer har stängts av myndigheterna, och internet och sociala nätverk har belagts med begränsningar.
- I. Ett av demokratins kännetecken är respekten för den konstitution som ligger till grund för staten, institutionerna och rättsstatsprincipen. Om presidentvalen i dessa länder hade genomförts på ett fredligt, fritt och rättvist sätt skulle de i hög grad ha bidragit till att åstadkomma demokratiska framsteg och maktväxlingar i den centralafrikanska regionen.
- J. Det nationella vägledande programmet inom elfte Europeiska utvecklingsfonden 2014–2020 prioriterar en förstärkning av demokrati, samhällsstyrning och rättsstatsprincipen. Både EU och afrikanska partner har ett starkt gemensamt intresse av att demokratin fortsätter att utvecklas och av att en väl fungerande konstitutionalism upprättas.
1. Europaparlamentet beklagar djupt förlusten av människoliv i samband med de senaste månadernas demonstrationer i de båda länderna och uttrycker sitt djupaste deltagande med offrens anhöriga och Demokratiska republiken Kongo och Gabons folk.
 2. Europaparlamentet är djupt oroad över den alltmer instabila situationen i de båda länderna. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna, och framför allt presidenterna, att leva upp till sina internationella skyldigheter, att garantera mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och att utöva sin styrande makt med strikt respekt för rättsstatsprincipen.
 3. Europaparlamentet fördömer med kraft alla våldshandlingar i Gabon och Demokratiska republiken Kongo, kränkningarna av de mänskliga rättigheterna, godtyckliga gripanden och olagliga frihetsberövanden, den politiska skrämeltaktiken mot det civila samhället och medlemmar av oppositionen och kränkningar av pressfriheten och yttrandefriheten i samband med presidentvalen. Parlamentet vill att inskränkningarna av media hävs och att alla politiska fångar frigges.

Gabon

4. Europaparlamentet anser att det officiella resultatet av presidentvalet är icke-transparent och mycket tveksamt, vilket medför ett ifrågasättande av president Bongos legitimitet. Parlamentet beklagar djupt att det överklagandeförfarande som ledde till att Ali Bongo utropades till vinnare i valet genomfördes utan insyn, och att författningsdomstolen inte tog vederbörlig hänsyn till de oriktigheter som konstaterats i vissa provinser, särskilt i Haut-Ogooué, Ali Bongos högberg. Parlamentet beklagar att författningsdomstolen vägrade att räkna om och jämföra röstsedlarna innan de förstördes.
5. Europaparlamentet är djupt oroad över den politiska krisen i Gabon och det tilltagande våldet mellan demonstranter och säkerhetsstyrkor efter tillkännagivandet av resultatet av presidentvalet 2016.
6. Europaparlamentet fördömer i skarpa ordalag trakasserier och hoten mot medlemmar i Europeiska unionens EOM och de attacker där dess neutralitet och transparens ifrågasätts. Parlamentet beklagar djupt att EU EOM, trots det samförståndsavtal som undertecknats med den gabonesiska regeringen, endast gavs begränsat tillträde till de centraliserade rösträkningarna i de lokala valkommittéerna och vid den nationella valkommissionens (Cenap) huvudkontor och att detta hindrade EU EOM från att övervaka viktiga delar av presidentvalsprocessen.

Torsdagen den 2 februari 2017

7. Europaparlamentet noterar att inledandet av en nationell dialog har planerats, på förslag av Ali Bongo. Parlamentet uttrycker reservationer när det gäller trovärdigheten och relevansen i en sådan process. Parlamentet påpekar att den ledande oppositionsföreträdaren, Jean Ping, vägrar att delta och har inlett och avslutat en egen nationell dialog.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Gabons regering att genomföra en grundlig och skyndsam reform av valförfarandet, med hänsyn till rekommendationerna från EU EOM, för att förbättra det, skapa full insyn och göra det trovärdigt. Parlamentet betonar att myndigheterna i Gabon måste garantera ett fullständigt och uppriktigt samarbete med alla relevanta nationella och internationella aktörer i syfte att säkerställa att det kommande parlamentsvalet är fullkomligt transparent och rättvist och hålls under fria, demokratiska, inkluderande och fredliga förhållanden.
9. Europaparlamentet efterfrågar en oberoende och objektiv utredning av det valrelaterade våldet och av anklagelserna om allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och understryker att alla ansvariga måste ställas inför rätta. Parlamentet uppmanar dessutom EU att i samarbete med FN och Afrikanska unionen fortsätta att noga övervaka den allmänna situationen i Gabon och att rapportera alla fall av kränkningar av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Parlamentet noterar begärandena om en preliminär utredning vid Internationella brottmålsdomstolen (ICC) av våldsamheterna efter valet.
10. Europaparlamentet uppmanar rådet att inleda en samrådsprocess enligt artikel 96 i Cotonouavtalet så fort den intensifierade politiska dialogen inte går framåt. Parlamentet uppmanar rådet att, om ingen överenskommelse kan nås inom samrådsprocessen, överväga att införa riktade sanktioner mot dem som är ansvariga för våldsamheterna och kränkningarna av de mänskliga rättigheterna efter valet, och för undergrävandet av den demokratiska processen i landet.

Demokratiska republiken Kongo

11. Europaparlamentet beklagar djupt att den kongolesiska regeringen inte har klarat av att hålla presidentvalet inom den tidsgräns som fastställs i konstitutionen. Parlamentet upprepar sitt krav på att alla nödvändiga åtgärder måste tas för att skapa ett klimat som leder till att fria, rättvisa och trovärdiga val hålls senast i december 2017, helt i överensstämmelse med Kongos konstitution och Afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla politiska aktörer att delta i en fredlig och konstruktiv dialog, att förhindra att den aktuella politiska krisen fördjupas och att avstå från ytterligare våld och provokationer.
13. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som den nationella katolska biskopskonferensen (CENCO) har gjort för att skapa en bredare samsyn om en politisk övergång. Parlamentet noterar den överenskommelse som ingicks i slutet av december 2016 om att neka president Kabila en tredje ämbetsperiod som president och att begära att val ska äga rum före utgången av 2017. Parlamentet påminner alla parter om att de förbundit sig vid denna överenskommelse, och uppmanar dem därför att genomföra alla delar av den och att så snart som möjligt bestämma en konkret valkalender för nästa val. Parlamentet påminner dem om att mycket står på spel om de misslyckas med att uppnå ett lyckat resultat.
14. Europaparlamentet uppmanar den kongolesiska regeringen att omedelbart ta itu med olösta frågor kring tidsplaneringen av valkalendern, valbudgeten och uppdateringen av röstlängderna för att möjliggöra fria, rättvisa och öppna val. Parlamentet påminner om att den oberoende nationella valkommittén bör vara en opartisk och inkluderande institution med tillräckliga resurser för att möjliggöra en heltäckande och öppen process.
15. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja ett genomförande av överenskommelsen och valprocessen, och uppmanar alla internationella aktörer att ge Demokratiska republiken Kongo omfattande politiskt, ekonomiskt, tekniskt och logistiskt stöd inför det val som enligt planerna ska äga rum senast i december 2017. Parlamentet efterlyser transparens i EU:s och dess medlemsstaters ekonomiska stöd till de kongolesiska valen.
16. Europaparlamentet yrkar på en fullständig, grundlig och transparent utredning av de påstådda människorättskränkningarna i samband med protesterna, så att de ansvariga kan identifieras och ställas till svars.

Torsdagen den 2 februari 2017

17. Europaparlamentet välkomnar antagandet av EU:s riktade sanktioner, inklusive reseförbud och frysning av tillgångar, mot dem som bär ansvaret för de våldsamma tillslagen och undergrävandet av den demokratiska processen i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet uppmanar rådet att överväga att förlänga dessa restriktiva åtgärder i händelse av ytterligare våldsamheter, enligt Cotonouavtalet.

o

o o

18. Europaparlamentet uppmanar FN:s råd för mänskliga rättigheter att utreda de allvarliga människorättsbrott som har begåtts i de båda länderna under den senaste tiden.

19. Europaparlamentet uppmanar de kongolesiska och gabonesiska myndigheterna att så snart som möjligt ratificera den afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning.

20. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegation att använda alla lämpliga verktyg och instrument för att stödja människorättsförsvarare och rörelser som arbetar för demokrati, och att föra en intensiv politisk dialog med myndigheterna, såsom fastslås i artikel 8 i Cotonouavtalet.

21. Europaparlamentet uppmanar dessutom EU och AVS-länderna att, i samarbete med FN och Afrikanska unionen, fortsätta att noga övervaka den allmänna situationen i de båda länderna.

22. Europaparlamentet betonar att situationen i Gabon och Demokratiska republiken Kongo utgör ett allvarligt hot mot stabiliteten i den centralafrikanska regionen som helhet. Parlamentet upprepar sitt stöd till Afrikanska unionen i dess avgörande roll för att förhindra en politisk kris i regionen samt all ytterligare destabilisering i området kring de stora sjöarna.

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Afrikanska unionen, presidenterna, premiärministrarna och parlamenten i Demokratiska republiken Kongo och Gabon, FN:s generalsekreterare, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen.

Torsdagen den 2 februari 2017

P8_TA(2017)0018

Genomförandet av Erasmus+

Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2017 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (2015/2327(INI))

(2018/C 252/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 14,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande⁽²⁾,
- med beaktande av rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018)⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om att främja ungdomens tillträde till arbetsmarknaden och stärka den rättsliga ställningen för praktikanter och lärlingar⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 november 2010 om utbildning för hållbar utveckling,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Utveckling av idrottens europeiska dimension* av den 18 januari 2011 (COM(2011)0012),
- med beaktande av sin resolution *Unga på väg: en ram för att förbättra de europeiska utbildningssystemen* av den 12 maj 2011⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning* av den 20 september 2011 (COM(2011)0567),
- med beaktande av rådets resolution av den 28 november 2011 om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 372, 20.12.2011, s. 1.

Torsdagen den 2 februari 2017

- med beaktande av rådets slutsatser av den 28 och 29 november 2011 om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽²⁾,
- med beaktande av 2012 års gemensamma rapport från rådet och kommissionen om genomförandet av den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) – *Allmän och yrkesinriktad utbildning för ett smart och hållbart Europa för alla* ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2013 om en ny syn på utbildning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om effektiv lärarutbildning,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om kvalitetssäkring inom utbildningen,
- med beaktande av förklaringen om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning (Parisförklaringen), som antogs vid det informella mötet med EU:s utbildningsministrar den 17 mars 2015,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om främjande av ungt företagande genom utbildning och yrkesutbildning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Utkast till rådets och kommissionens gemensamma rapport 2015 om genomförandet av de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018)* av den 15 september 2015 (COM(2015)0429),
- med beaktande av 2015 års gemensamma rapport från rådet och kommissionen om genomförandet av den strategiska ramen för ett europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) *Nya prioriteringar för det europeiska utbildningssamarbetet* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser om förskoleverksamhetens och den primära utbildningens roll när det gäller att främja kreativitet, innovation och digital kompetens ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser om att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid och främja framgång i skolan ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om EU-kunskap i skolan ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om Erasmus+ och andra verktyg för att främja rörligheten inom yrkesutbildningen – en strategi för livslångt lärande ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 30 maj 2016 om uppbyggande av mediekompetens och kritiskt tänkande genom utbildning,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 30 maj 2016 om ungdomssektorns roll i ett integrerat och sektorsövergripande tillvägagångssätt för att förebygga och bekämpa våldsinriktad radikalering bland ungdomar,

⁽¹⁾ EUT C 372, 20.12.2011, s. 31.

⁽²⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 70, 8.3.2012, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 208, 10.6.2016, s. 32.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ EUT C 417, 15.12.2015, s. 25.

⁽⁷⁾ EUT C 172, 27.5.2015, s. 17.

⁽⁸⁾ EUT C 417, 15.12.2015, s. 36.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0106.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0107.

Torsdagen den 2 februari 2017

- med beaktande av kommissionens meddelande *En ny kompetensagenda för Europa* av den 10 juni 2016 (COM(2016)0381),
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2016 om uppföljningen av den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (*Utbildning 2020*)⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 52 i sin arbetsordning samt artikel 1.1 e i, och bilaga 3 till, talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0389/2016) och av följande skäl:
 - A. Erasmus+ är ett av de mest framgångsrika unionsprogrammen och det främsta verktyget för att stödja verksamhet på området utbildning och yrkesutbildning, ungdom och idrott, och är utformat för att förbättra karriärmöjligheterna för unga och göra det möjligt för deltagarna att skapa ett socialt nätverk. Programmet har under perioden 2014–2020 gett mer än fyra miljoner européer möjlighet att studera, utbilda sig och syssla med frivilligarbete i ett annat land.
 - B. Kommissionen har visat flexibilitet och vidtagit innovativa åtgärder för att fokusera på nya utmaningar, t.ex. ett förslag för flyktingar, och för att främja medborgerliga värderingar inom ramen för Erasmus+-incitament för en mer aktiv och deltagarbaserad interkulturell dialog.
 - C. Programmets stora bildande, samhällseliga, politiska och ekonomiska relevans återspeglas i budgetökningen på 40 % för programperioden och i åtagandegraden för budgeten som har nått nästan 100 % på grund av ett stort antal ansökningar.
 - D. Ännu finns inte alla relevanta data för en fullt kvantitativ och kvalitativ analys av genomförandet tillgängliga, och det är därför alltför tidigt att göra en kvalitativ utvärdering av programmet.
 - E. Resultaten från undersökningen 2014 om effekterna av Erasmus (Erasmus Impact Study)⁽²⁾ visar att de som har studerat utomlands eller gjort utlandspraktik har dubbelt så stor chans att hitta arbete jämfört med andra som saknar liknande erfarenhet, att 85 % av Erasmusstudenterna studerar utomlands eller gör utlandspraktik för att förbättra sin anställbarhet utomlands, att arbetslösheten bland dem som har studerat utomlands eller gjort utlandspraktik är 23 % lägre fem år efter examen. Undersökningen visar också att 64 % av arbetsgivarna uppger att internationell erfarenhet är viktig för rekrytering (jämfört med endast 37 % 2006) och att högskoleutbildade med internationell bakgrund ges större yrkesmässigt ansvar. En av tre Erasmuspraktikanter erbjuds arbete på det företag där de har gjort praktik. Nästan en av tio Erasmuspraktikanter som gjort praktiktjänstgöring har startat eget företag, och tre av fyra planerar eller kan tänka sig att göra det.

Huvudsakliga slutsatser

1. Europaparlamentet påpekar att Erasmus+ är EU:s flaggskeppsprogram för rörlighet och utbildning och att det har fått en 40-procentig budgetökning jämfört med perioden 2007–2013 på grund av de positiva resultaten och den stora efterfrågan.
2. Europaparlamentet konstaterar att en bred majoritet av de nationella kontoren väntar sig att Erasmus+-programmets mål inom området utbildning, yrkesutbildning och ungdom ska nås.
3. Europaparlamentet anser att Erasmus+ fyller en viktig funktion för att främja en europeisk identitet och europeisk integration, solidaritet, inkluderande och hållbar tillväxt, kvalitativ sysselsättning, konkurrenskraft, social sammanhållning och rörlighet för unga arbetstagare genom att på ett positivt sätt bidra till förbättrade europeiska utbildningssystem, livslångt lärande, ett aktivt europeiskt medborgarskap och bättre möjligheter till anställning, genom att ge européer en möjlighet att förvärva övergripande och överförbara personliga och yrkesmässiga färdigheter och kompetenser via studier, praktik och arbetslivserfarenhet utomlands samt frivilligarbete, och genom att erbjuda enskilda personer chansen att leva mer självständigt, bli mer flexibla och nå personlig utveckling.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0291.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

Torsdagen den 2 februari 2017

4. Europaparlamentet betonar att även om det övergripande programmet är synligare än föregångaren saknar de olika sektorsspecifika programmen fortfarande synlighet. De olika sektorernas särskilda karaktär och särdrag måste beaktas under genomförandet av programmet.
5. Europaparlamentet betonar att sektorsspecifika format såsom Grundtvig-workshoppar och nationella ungdomsinitiativ som är öppna för informella grupper bör återinföras och att transnationella ungdomsinitiativ bör bli mer lättillgängliga. Parlamentet föreslår att programmets resultat ska maximeras med nya stödberättigade insatser, t.ex. genom att införa ungdomsutbyten i stor omfattning baserat på strukturen för den omfattande europeiska volontärtjänsten inom ramen för nyckelåtgärd 1.
6. Europaparlamentet betonar att det är programmets ungdomskapitel som påverkas mest av de europeiska medborgarnas ökade intresse för Erasmus+. Parlamentet noterar att för närvarande rör 36 % av alla ansökningar till Erasmus+ ungdomsområdet, vilket är en ökning på 60 % av ansökningarna mellan 2014 och 2016.
7. Europaparlamentet bekräftar vikten av EU:s strukturerade ungdomsdialog, en deltagarbaserad process som ger ungdomar och ungdomsorganisationer möjlighet att involveras i och påverka EU:s ungdomspolitik, och välkomnar programmets stöd till processen genom stödet till de nationella arbetsgrupperna och projekten för strukturerad dialog inom ramen för nyckelåtgärd 3. Den europeiska volontärtjänsten är ett sätt för ungdomar att intensivt förvärva kunskaper och erfarenheter och kräver ramar av hög kvalitet. Tillgången till Erasmus+-programmet bör fortsättningsvis vara förbehållet civilsamhället.
8. Europaparlamentet konstaterar att aktörer på alla nivåer uppger att de första två och ett halvt åren av programmets genomförande har varit svåra och utmanande, men att förbättringar har gjorts under tiden, även om förenklingar via "samma modell för alla"-principen i många fall har fått motsatt effekt. Färre byråkratiska hinder skulle leda till ett bredare och mer lättillgängligt program. Därför bör mer göras för att minska byråkratin under hela projektcykeln och anpassa kostnaderna till budgeten eller projekttypen. Parlamentet uppmanar samtidigt kommissionen att stärka dialogen med arbetsmarknadens parter, de lokala myndigheterna och civilsamhället för att säkerställa största möjliga tillgång till programmet. Det är beklagligt att den omfattande byråkratin hindrar mindre organisationer från att få medel från Erasmus+. Parlamentet anser att byråkratin och rapporteringskraven bör förenklas.
9. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte tillhandahåller några uppgifter om beviljade projekts beskaffenhet. Att analysera varje projekts beskaffenhet och offentliggöra resultaten är en självklar åtgärd som kommissionen borde vidta, vilket kan bidra till en högre andel beviljade ansökningar.
10. Europaparlamentet betonar att målet om enklare, användarvänligare och flexibla genomförande ännu inte har nåtts. Parlamentet beklagar i detta sammanhang den fortsatta bristen på tydlighet och den ojämna detaljnivån i programhandledningen samt de alltför komplicerade ansökningsformulären som avsevärt missgynnar mindre, oerfarna och icke-professionella sökande. Det är nödvändigt att genomföra förbättringar i programmet så att det blir mer användarvänligt, samtidigt som man tar hänsyn till vikten av att skilja mellan olika sektorer och grupper av stödmottagare. Det är beklagligt att de långa betalningsperioderna inom Erasmus+ påverkar de mindre organisationernas möjligheter att söka bidrag.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsevärt förenkla ansökningsförfarandet, att göra om programhandledningen och göra den mer användarvänlig och sektorsspecifik genom att samla all relevant information för varje programsektor i ett kapitel, att offentliggöra ansökningsformulären på alla officiella språk samtidigt som programhandledningen och i god tid före sista inlämningsdag samt att tydligt ange vilka handlingar som krävs i varje skede. Den finansiella delen i e-formuläret behöver förtydligas och förenklas. En samordnad och konsekvent bedömning med stöd av oberoende experter är nödvändig för bedömningen av ansökningarna.
12. Europaparlamentet framhåller vikten av tydliga läranderesultat och specifika arbetsbeskrivningar för den arbetslivserfarenhet utomlands som Erasmus+ kan erbjuda personer i yrkesutbildning, praktikanter, lärlingar och frivilligarbetare. Parlamentet understryker att förberedelsen av kandidaterna innan de åker utomlands utgör en integrerad del av verksamheten och måste inbegripa yrkesvägledning, språkkurser och kurser i social och kulturell integration, inklusive interkulturell kommunikation som ska främja människors samhällsengagemang och förbättra deras arbets- och levnadsvillkor. Parlamentet anser, med beaktande av hur viktig flerspråkigheten är för att förbättra unga människors

Torsdagen den 2 februari 2017

anställbarhet, att ökade ansträngningar krävs för att främja och stödja flerspråkighet i programmet Erasmus+. Parlamentet välkomnar det faktum att kunskaper i främmande språk bland deltagare i Erasmus+-projekt kommer att stärkas, bland annat grannspråk som kan öka rörligheten och anställbarheten på gränsöverskridande arbetsmarknader. Parlamentet anser att språkkurser för blivande deltagare i rörlighetsprogrammen kan ges i samarbete med utbildningsanstalterna och värdföretagen och anpassas till deltagarnas studier eller praktik.

13. Europaparlamentet påminner om att trots att programmet fått en betydande övergripande budgetökning är bara en begränsad ökning avsatt i den fleråriga budgetramen för den första hälften av programperioden, vilket tyvärr har lett till avslag för många bra projekt och därmed till en låg beviljandegrad och stor missnöjdhet bland sökande.

14. Europaparlamentet välkomnar att tillgängliga medel för Erasmus+-programmet för 2017 har ökat med 300 miljoner euro jämfört med 2016. Parlamentet betonar vidare att dessa medel måste användas delvis till att förbättra programmets svaga delar och huvudsakligen till att öka antalet framgångsrika kvalitetsprojekt.

15. Europaparlamentet erkänner att investeringarna från EU-budgeten inom ramen för Erasmus+ bidrar väsentligt till kompetenshöjning, anställbarhet och en minskad risk för långtidsarbetslöshet bland unga i Europa samt till aktivt medborgarskap och social integrering av unga människor.

16. Europaparlamentet hoppas att ökningen på 12,7 % i den totala budgeten 2017 jämfört med 2016 och ytterligare årliga ökning under de återstående programåren kommer att leda till bättre resultat och större nöjdhet bland sökande. Parlamentet förväntar sig att kommissionen förverkligar sin avsikt att tilldela ytterligare 200 miljoner euro under den återstående programperioden, även om en ännu större budgetsatsning behövs för att täcka efterfrågan i underfinansierade sektorer, som för tillfället med råge överskrider tillgängliga medel. Parlamentet konstaterar att 48 % av de nationella kontoren rapporterar att programmets åtgärder är underfinansierade.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera vilka av programmets nyckelåtgärder och sektorer som förefaller underfinansierade, såsom strategiska partnerskap under nyckelåtgärd 2, vuxenutbildning, ungdom, skolutbildning, yrkesutbildning och högre utbildning samt vilka som skulle få störst nytta av budgetökningen. Parlamentet betonar att kontinuerlig övervakning av programmet behövs för att fastställa vilka de områdena och sektorerna är, i syfte att vidta korrigerande åtgärder så snart som möjligt. Parlamentet betonar att man måste säkerställa tillräcklig finansiering för rörlighet och fästa särskild vikt vid att öka rörligheten för underrepresenterade grupper. Särskilda budgetposter är nödvändiga på grund av sektorsspecifika behov. Budgeten bör uteslutande användas inom ramarna för programmets bestämmelser.

18. Europaparlamentet betonar att virtuella medel är ett sätt att förmedla och ta till vara resultat, men att personliga kontakter och verksamheter där man träffas personligen spelar en mycket viktig roll för att ett projekt och det övergripande programmet ska lyckas. I informationskampanjerna i medlemsstaterna bör det även ingå seminarier och aktiviteter där man kan träffa de potentiella deltagarna personligen.

19. Europaparlamentet betonar också att ett väsentligt inslag för alla deltagare i Erasmus+ är utvecklingen av språkkunskaper. Parlamentet välkomnar därför de nätbaserade språkverktyg som kommissionen erbjuder, men påpekar att en åtföljande (nationell, regional, lokal) ram måste införas för att göra rörlighet till en framgång, särskilt för elever i skolåldern och studerande inom yrkesutbildning samt för personal, som ska hjälpa dem att integrera sig i olika miljöer.

20. Europaparlamentet påpekar att det för närvarande endast är 1 % av ungdomarna i arbetsplatsförlagd utbildning, inklusive lärlingar, som deltar i rörlighetsprogram under sin utbildning. Parlamentet anser det absolut nödvändigt att skapa förutsättningar för att utveckla lärlingars rörlighet inom EU, för att ge dem samma möjligheter som studerande i högre utbildning och därmed nå målen i kampen mot arbetslösheten, särskilt bland unga.

21. Europaparlamentet betonar vikten av informell och icke-formell utbildning, ungdomsledare, deltagande i idrott och frivilligarbete i Erasmus+-programmet för att stimulera utvecklingen av medborgerliga, sociala och interkulturella färdigheter, främja social delaktighet och aktivt medborgarskap bland ungdomar och bidra till utvecklingen av deras mänskliga och sociala kapital.

Torsdagen den 2 februari 2017

22. Europaparlamentet betonar att Erasmus och Leonardo huvudsakligen riktade sig till unga med högre kompetensnivå och med fler möjligheter att komma in på arbetsmarknaden, och inte nådde ut till de mest utsatta grupperna. Parlamentet uppmärksammar EU-målet att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid och fattigdom. Parlamentet betonar att medlemsstaterna då de genomför Erasmus+ bör rikta in sig särskilt på elever som slutar skolan i förtid, en högriskgrupp när det gäller fattigdom och arbetslöshet. Parlamentet betonar att program för elever som slutar skolan i förtid inte kan utgöras av standardprogrammen för yrkesutbildning eller utbyte, utan bör inriktas på deras specifika behov, på enkelt tillträde och okomplicerad finansiering parallellt med informella eller icke-formella lärandemiljöer.

23. Europaparlamentet noterar de nya utmaningar som samhället står inför och det arbetsinnehåll som ständigt utvecklas. Parlamentet erinrar om att programmet Erasmus+ också förbereder ungdomar för arbetsmarknaden och anser att övergången från yrkeskompetens till mjuka färdigheter bör ges särskild uppmärksamhet, och att man bör främja förvärv av breda och överförbara färdigheter och kompetenser, såsom företagande, IKT-kompetens, kreativt tänkande, problemlösning och en innovativ anda, självförtroende, anpassningsförmåga, teambyggande, projektledning, riskbedömning och risktagande liksom sociala och medborgerliga färdigheter som är högst relevanta på arbetsmarknaden. Parlamentet anser att detta också bör inkludera välbefinnande i arbetet, en bra balans mellan arbetsliv och privatliv samt integrering av utsatta grupper på arbetsmarknaden och i samhället.

24. Europaparlamentet noterar att garantimöjligheten för studielån sjuöskades först i februari 2015 efter undertecknandet av delegeringsavtalet med Europeiska investeringsfonden i december 2014, och att det hittills bara är fyra banker i Frankrike, Spanien och Irland som deltar i detta innovativa verktyg. Det är beklagligt att detta finansiella verktyg långt ifrån har nått de förväntade resultaten, eftersom endast 130 studenter på mastersnivå deltar för närvarande. Parlamentet efterlyser en kritisk utvärdering av garantimöjligheten för studielån där man granskar syftet och tillgängligheten i hela EU, och uppmanar med eftertryck kommissionen att i samråd med parlamentet föreslå en strategi för omfördelning av den del av budgeten som troligen inte kommer att användas före 2020. Parlamentet betonar att den sammanlagda andelen skuldsatta studerande bör övervakas för att se till att de omfattande finansiella instrumenten i programmet medför att fler personer får hjälp.

25. Europaparlamentet beklagar att organisationer som företräder amatöriddrottare, och särskilt handikappidrottare, på lokal nivå är starkt underrepresenterade som projektdeltagare i genomförandet av idrottsprojekt på gräsrotsnivå. Parlamentet välkomnar införandet av små samarbetspartnerskap med begränsade administrativa krav som en viktig åtgärd för att små idrottsorganisationer på gräsrotsnivå ska kunna delta i programmet och utvecklas. Tvärsektorieella åtgärder, i detta fall att idrott och utbildning kopplas samman mer, kan bidra till att denna brist åtgärdas. Denna praxis bör utvidgas till övriga sektorer som får projektfinansiering via Erasmus+, särskilt frivilligorganisationer.

26. Europaparlamentet välkomnar att Erasmus+-programmet kommer att involvera samarbete och aktiviteter för gräsrotsidrott. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att förbättra tillgängligheten och deltagandet i programmet för gräsrotsaktörer såsom idrottsklubbar. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en bedömning av huruvida befintliga medel tillgängliga för idrott används effektivt och till gagn för gräsrotsidrotten och om så inte är fallet, fastställa vilka förbättringar som kan göras med fokus på gräsrotsidrott och utbildning för att förbättra synligheten, främja fysisk aktivitet och göra idrott mer tillgänglig för alla medborgare i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka en sektorsövergripande strategi för gräsrotsidrott i alla relevanta åtgärder i Erasmus+ och att samordna åtgärderna på detta område för att de ska bli effektiva och få önskad verkan.

27. Europaparlamentet betonar mervärdet av yrkesutbildningsåtgärder inom Erasmus+ när det gäller stöd till missgynnade grupper att ta sig in på eller komma tillbaka till utbildning för att främja övergången till arbetsmarknaden.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna, inbegripet EU-organ såsom Cedefop, att förbättra kvaliteten på, tillgängligheten till och jämlikheten i fråga om tillträde till rörlighetsprogram inom yrkesutbildning, så att de kan ge ett mervärde för alla deltagare sett till kvalifikationer, erkännande och innehåll, och säkerställa att det införs kvalitetsstandarder för lärlingsutbildningar.

29. Europaparlamentet erkänner att ett av de viktigaste målen i Erasmus+, med tanke på den höga ungdomsarbetslösheten i vissa medlemsstater, är att förbereda ungdomar för arbetsmarknaden. Parlamentet lägger samtidigt särskild vikt vid att aktiviteter utanför skolan, yrkesutbildningen och studierna är fortsatt viktiga i programmet Erasmus+.

Torsdagen den 2 februari 2017

30. Europaparlamentet påminner kommissionen om att personer med funktionsnedsättning, t.ex. hörselnedsättning, har särskilda behov och därför behöver tillräcklig finansiering och lämpligt stöd, såsom teckenspråktolkning och tillgång till mer information och ett rimligt bidrag så att de kan få tillträde till programmet Erasmus+. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete med ytterligare insatser för att samtliga stipendieprogram inom ramen för Erasmus+ ska vara tillgängliga för personer med funktionsnedsättning utan hinder och på ett icke-diskriminerande sätt. Parlamentet anser att det vid behov vore meningsfullt att utse så kallade coacher vid de nationella kontoren med uppgift att ge råd om bästa möjliga tilldelning av medel.

31. Europaparlamentet understryker behovet av att genom finansiering eller skattelättnader ge stöd till små och medelstora företag som erbjuder yrkesutbildning inom ramen för Erasmus+-programmet.

Rekommendationer

32. Europaparlamentet anser att Erasmus+ är av central betydelse för att anpassa den europeiska befolkningen till livslångt lärande. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att till fullo ta till vara programmets inriktning på livslångt lärande och främja och uppmuntra sektorsövergripande samarbete under Erasmus+, som är mycket mer omfattande än under tidigare program, och att utvärdera det sektorsövergripande samarbetet i den halvtidsöversyn av programmet som ska läggas fram i slutet av 2017. De sektorsövergripande projekten och aktiviteterna visar att det finns potential att förbättra programmets resultat. Rörlighet i utbildningssyfte bör ingå i all högre utbildning och yrkesutbildning för att stärka den högre utbildningens kvalitet och yrkesutbildningssystemet, för att enskilda ska få hjälp att förbättra yrkeskompetens, färdigheter och karriärutveckling samt för att öka medvetenheten om vilka färdigheter som förvärvats under rörligheten i alla relevanta sektorer och främja kunskaperna om lärande, utbildning och ungdomsarbete. Studerande inom yrkesutbildning bör få bättre möjligheter att genomföra praktik eller en del av sina studier i grannländerna, t.ex. genom att studerande som bor kvar i hemlandet får sina resekostnader betalda.

33. Europaparlamentet understryker att Erasmus+ är ett viktigt instrument för att förbättra kvaliteten på yrkesutbildningar i hela EU. Parlamentet framhåller att inkluderande och kvalitativ yrkesutbildning och rörlighet inom denna fyller en viktig ekonomisk och social funktion i Europa, på en snabbt föränderlig arbetsmarknad, när det gäller att ge ungdomar och vuxna den yrkesmässiga och allmänna kompetens som behövs i övergången från utbildning till arbete. Parlamentet betonar att yrkesutbildning och rörlighet inom denna bör främja lika möjligheter, icke-diskriminering och social delaktighet för alla medborgare, inklusive kvinnor som är underrepresenterade i yrkesutbildning och utsatta personer, bl.a. romer, arbetslösa ungdomar, personer med funktionsnedsättning, invånare i avlägsna områden och yttersta randområden samt migranter. Parlamentet föreslår också ett ökat fokus på lågutbildade stödmottagare för att öka deras deltagande och därmed programmets räckvidd.

34. Europaparlamentet pekar på den fortsatta sociala selektiviteten när det gäller deltagande i rörlighetsprogram i vissa medlemsstater. Parlamentet beklagar att ojämlikheten inom och mellan medlemsstaterna försvårar tillgången till programmet eftersom den ställer hinder i vägen för sökande, särskilt studerande med lägre inkomst. En hög andel av de studerande som deltar i rörlighetsprogram får stöd från tredje parter (familj, föräldrar, partner, närstående lokala aktörer). Många studerande som arbetar avstår från att delta i rörlighetsprogram på grund av potentiell förlorad inkomst. Att undanröja hinder för rörlighet, såsom ekonomiska hinder, och bättre erkännande av internationellt arbete och internationella studier är viktiga redskap för att uppfylla målen i nyckelåtgärd 1. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare öka det ekonomiska stödet till dem som inte kan delta på grund av ekonomiska begränsningar, och efterlyser ytterligare möjligheter att underlätta deras rörlighet för att Erasmus+ verkligen ska bli tillgängligt för alla. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa jämställdhet och lika tillgång till programmet.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att även i kristider säkerställa rörlighet i hela Europa och att behålla valmöjligheter som gör det möjligt för länder som deltar i det europeiska området för högre utbildning att få tillgång till Erasmus+-programmet.

36. Europaparlamentet befarar fortfarande att ungdomar och allmänheten i stort främst ser Erasmus+ som ett program för högre utbildning. Parlamentet rekommenderar därför att större vikt läggs vid att höja profilen på europeisk, nationell och regional nivå inom de olika sektorer till vilka personer kan söka, inklusive grundskoleutbildning, högre utbildning, internationell högre utbildning, yrkesutbildning, vuxenutbildning, ungdom och idrott samt frivilligarbete, och att möjligheten med övergripande projekt framhålls, bland annat genom en informationskampanj och pr-verksamhet om innehållet i alla program.

Torsdagen den 2 februari 2017

37. Europaparlamentet menar att de mångåriga varumärkesnamnen (Comenius, Erasmus, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci, Grundtvig och Aktiv ungdom) och deras logotyper är viktiga för att främja olika program. Erasmus+ håller på att bli det mest kända namnet, särskilt för nykomlingar. Programmet bör slå vakt om det nya namnet Erasmus+ och bör vidare använda olika metoder för att öka medvetenheten. Kommissionen bör ytterligare framhålla sambandet mellan Erasmus+ och varumärkesnamnen och mångfalden av delprogram. Erasmus+ bör läggas till de enskilda programmen (så att de heter "Erasmus+ Comenius", "Erasmus+ Mundus", "Erasmus+ Leonardo da Vinci", "Erasmus+ Grundtvig" och "Erasmus+ Aktiv ungdom"). Aktörerna uppmanas att fortsätta använda dem, särskilt i publikationer och broschyrer, för att bevara och stärka sektorsprogrammets identitet, säkra större igenkännande och förhindra förvirring bland stödmottagarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att utforma Erasmus+-handledningen med hjälp av de mångåriga varumärkesnamnen och att alltid använda dem i handledningen.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sina ansträngningar för ett öppet, konsultativt och transparent arbetssätt och att ytterligare öka sitt samarbete med arbetsmarknadens parter och civilsamhället (inklusive, där så är lämpligt, föräldraföreningar, studerande, lärare och skolpersonal och ungdomsorganisationer) på alla genomförandenivåer. Erasmus+-programmet bör bli ett flaggskepp för EU:s öppenhet, erkänt som sådant av medborgarna, och utvecklas mot att 100 procent av besluten och processerna blir fullt transparenta, särskilt beträffande de finansiella aspekterna. Med fullständigt transparenta beslut blir det lättare att förstå varför vissa projekt och enskilda inte har fått sina ansökningar beviljade.

39. Europaparlamentet betonar programkommitténs viktiga roll, enligt förordning (EU) nr 1288/2013 om inrättande av Erasmus+, som en viktig aktör i genomförandet av programmet och för att främja det europeiska mervärdet genom en ökad komplementaritet och synergi mellan Erasmus+ och nationella strategier. Programkommittén bör få en starkare roll när det gäller beslut i politiska frågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta dela detaljerade uppgifter om fördelningen av centraliserade medel till programkommittén.

40. Europaparlamentet understryker att IT-verktyg inte endast ska betraktas som led i ansökningsprocessen och det administrativa förfarandet, utan att de också kan tillhandahålla värdefulla möjligheter att hålla kontakt med stödmottagarna och underlätta P2P-kontakter dem emellan, vilket kan ge stöd till många andra processer, t.ex. återkoppling från stödmottagarna, ömsesidiga mentorskap och ökad synlighet för programmet.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett regelbundet informationsutbyte och ett gott samarbete mellan nationella myndigheter, genomförandeorganen och civilsamhällesorganisationer på europeisk nivå och de nationella organen om både decentraliserade och centraliserade åtgärdsprogram. Parlamentet uppmanar de nationella kontoren att tillhandahålla all nödvändig information på sina hemsidor i samma format och om möjligt med samma innehåll.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen liksom generaldirektoratet för utbildning och kultur (GD EAC) och genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea) att underlätta ytterligare främjande av decentraliserade åtgärder såsom nyckelåtgärd 2, genom att föreslå tillräcklig finansiering som står i proportion till åtgärderna.

43. Europaparlamentet uppmanar till ett bättre samarbete mellan de nationella kontoren och Eacea för att stödja centraliserade åtgärder i Erasmus+-programmet, tillhandahålla det stöd som krävs, öka kunskapen om programmet, ge potentiella sökande mer information om programmet och utbyta feedback om hur genomförandet kan förbättras. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med de nationella kontoren utarbeta europeiska genomföranderiktlinjer för de nationella kontoren. Parlamentet efterlyser underlättade kontakter mellan kommissionen, de nationella kontoren, programmets stödmottagare, företrädare för organisationer i det civila samhället och Eacea genom att utveckla en kommunikationsplattform för utbyte av information och bästa praxis, där samtliga berörda aktörer kan få information av god kvalitet samt dela med sig av sina erfarenheter och förslag på förbättringar av programmet. Parlamentet betonar behovet av att engagera berörda aktörer och stödmottagare i programkommitténs möten. Parlamentet framhåller att detta, i överensstämmelse med förordning (EU) nr 1288/2013, skulle kunna underlättas genom inrättande av ständiga underskott, där företrädare för berörda aktörer och stödmottagare, nationella kontor för specifika sektorer, ledamöter av Europaparlamentet och företrädare från medlemsstaterna deltar.

Torsdagen den 2 februari 2017

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över betalningsvillkoren till nationella kontor, sista datum för ansökningar och godkännandeperioder, och att anpassa dem. Parlamentet påpekar att de nationella kontoren bör ges större flexibilitet när det gäller mobilitetsstipendier och administrativa kostnader för att perioderna utomlands ska kunna förlängas. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge de nationella kontoren mer flexibilitet att flytta medel inom nyckelåtgärder för att täcka eventuella finansieringsgap baserat på stödmottagarnas behov. Parlamentet föreslår att de nationella kontoren ska vara ansvariga för detta eftersom de känner till eventuella finansieringsgap i respektive land. Parlamentet konstaterar att ökad flexibilitet medför ett behov av övervakning och transparens.
45. Europaparlamentet uttrycker oro över det minskade antalet sammanslagna projekt inom Leonardo och efterlyser ökat beslutsutrymme för de nationella kontoren vad gäller storleken på stödet för administrativa utgifter så att de bättre kan beakta nationella olikheter såsom det varvade systemet.
46. Europaparlamentet uttrycker oro över de nationella kontorens svårigheter att tolka och tillämpa programreglerna och påminner om att 82 % av budgeten för Erasmus+ förvaltas inom ramen för decentraliserade åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera definitionerna och förbättra riktlinjerna för decentraliserade åtgärder och att se till att programreglerna tillämpas på ett enhetligt sätt av alla nationella kontor med respekt för gemensamma kvalitetsstandarder, projektutvärdering och administrativa förfaranden så att ett enhetligt och konsekvent genomförande av Erasmus+-programmet och ett bästa resultat för EU:s budget kan garanteras och felkvoter undvikas.
47. Europaparlamentet anser att de nationella kontorens resultat regelbundet bör utvärderas och förbättras för att garantera att EU-finansierade åtgärder ger resultat. Deltagarfrekvensen samt deltagarnas och partnernas erfarenhet bör vara viktigast i detta sammanhang.
48. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ska anpassa sin organisationsstruktur till programstrukturen.
49. Europaparlamentet kräver ytterligare förbättring av relevanta it-verktyg och att fokus hellre ska ligga på effektivisering, användarvänlighet och bättre kopplingar mellan de olika verktygen snarare än utveckling av nya. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att unga föredrar att kommunicera på internet med hjälp av bl.a. nya it-verktyg. Parlamentet understryker att it-teknik kan spela en viktig roll för att öka programmets synlighet.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla plattformarna eTwinning, School Education Gateway, Open Education Europe, Epale, Europeiska ungdomsportalen och VALOR IT för att göra dem attraktivare och användarvänligare. Parlamentet uppmanar kommissionen att infoga en utvärdering av plattformarna i halvtidsöversynen av Erasmus+, som ska läggas fram i slutet av 2017.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att optimera prestanda och användarvänlighet hos it-verktygen, t.ex. rörlighetsverktyget (Mobility Tool), eller andra it-stödplattformar, t.ex. webbplattformen för vuxenutbildning i Europa (Epale), för att programmets stödmottagare ska dra största möjliga nytta av sina erfarenheter, samt att främja gränsöverskridande samarbete och utbyte av bästa praxis.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka skolutbildningsdelen i programmet och möjligheterna till rörlighet för eleverna, förenkla finansierings- och förvaltningsförfaranden för skolor och leverantörer av icke-formell utbildning, och därmed utnyttja det allmänna syftet med Erasmus+ att främja gränsöverskridande samarbete, och för att uppmantra leverantörer av icke-formell utbildning att ingå partnerskap med skolor. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka utvecklingsrutinerna för ungdomsarbete och icke-formell utbildning genom att stödja ungdomsorganisationer och övriga anordnare av ungdomsarbete samt att fortsätta stödja ungdomspartnerskapet mellan Europeiska unionen och Europarådet
53. Europaparlamentet välkomnar att två typer av strategiska partnerskap införs som ett viktigt och positivt första steg för att öka mindre organisationers chanser att delta i programmet eftersom de ofta har svårt att uppfylla kraven och därför diskrimineras, vilket skadar programmets rykte och genomslagskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra förbättringar som gör programmet attraktivare för att säkerställa att fler mindre organisationer inkluderas i programmets verksamhet med det slutliga målet att öka deras andel i programmet, med hänsyn till kvalitetskraven. Parlamentet välkomnar de europeiska riktlinjerna för genomförande och en mer utförlig webbplats för de vanligaste frågorna där svaren

Torsdagen den 2 februari 2017

om urvalskriterier kan harmoniseras och utvalda projekt kan visas upp för att förtydliga urvalet och bättre stödja mindre organisationer. Parlamentet betonar behovet av att involvera olika deltagande organisationer i programmets verksamhet.

54. Europaparlamentet rekommenderar att stödbeloppen i sektorn för skolsamarbete minskas och antalet stödprojekt istället ökas, för att ge direktstöd till skolutbyten och därmed möjliggöra fler personliga möten mellan människor med olika kulturella och språkliga bakgrunder. Parlamentet understryker betydelsen av personliga möten med människor med olika kulturella bakgrunder med tanke på främjandet av en europeisk identitet och den grundläggande idén om europeisk integration, och man bör sträva efter att låta så många som möjligt delta, vilket borde målet för alla program. Parlamentet välkomnar i detta avseende de förbättringar som redan har gjorts, men förväntar sig att reglerna blir mer flexibla som en del i de nationella kontorens och kommissionens strategiska partnerskap.

55. Europaparlamentet anser, med beaktande av hur viktig flerspråkighet är för att förbättra unga människors anställbarhet ⁽¹⁾, att mer behöver göras för att främja och stödja flerspråkighet i programmet Erasmus+.

56. Europaparlamentet noterar i samband med de nya samhällsutmaningarna att man behöver förstärka en europeisk strategi för att möta gemensamma europeiska utmaningar genom att stödja de storskaliga innovativa projekt inom utbildnings- och ungdomsområdet som genomförs av det europeiska civilsamhällets nätverk. Parlamentet påpekar att detta kan ske genom att en del av den totala finansieringen från Erasmus+ för nyckelåtgärder 2 fördelas till *Samarbete för innovation och utbyte av god praxis på området utbildning, yrkesutbildning och ungdom* i de centraliserade åtgärderna.

57. Europaparlamentet konstaterar att 75 % av de nationella kontoren rapporterade en hög administrativ börda, vilket minskar EU-budgetens investeringskapacitet och riskerar att direkt påverka stödmottagarna. Parlamentet uppmanar DG EAC och Eacea att förbättra genomförandet, särskilt i ansökningsförfarandet.

58. Europaparlamentet välkomnar att systemet med kostnad per enhet införs i programmet för att minska den administrativa bördan. Parlamentet välkomnar också de anpassningar som kommissionen gjort 2016 och som den planerar för 2017. Parlamentet konstaterar att vissa medlemsstater, på grund av regleringskrav, inte tillämpar detta system eller anser att kostnadsnivåerna inte motsvarar de verkliga kostnaderna. Det är nödvändigt att ytterligare öka nivån för kostnaden per enhet så att projektdeltagarna får tillräckligt ekonomiskt stöd, och så att deltagare och organisationer från perifera områden och gränsregioner inte missgynnas av systemet med kostnad per enhet. Det stora personliga engagemang som många frivilligarbetare och lärare samt övriga sökande uppvisar bör belönas på lämpligt sätt. Parlamentet efterlyser ett (åter) införande av finansiering av projektinitiering för kontakter med potentiella samarbetspartner eller förberedande möten, eller t.ex. ett tillräckligt stort bidrag som ska täcka dessa kostnader. Insyn och öppenhet på detta område är en viktig del i öppenhetskraven och målen för hela Erasmus+-programmet.

59. Europaparlamentet välkomnar den förenkling som skett genom stöd i form av schablonmässiga och fasta belopp. Parlamentet uppmanar kommissionen att hitta sätt att ytterligare förbättra det komplicerade administrativa förfarandet för de sökande i programmets olika sektorer. Parlamentet är bekymrat över att de nationella kontoren rapporterar en högre revisionsbörda.

60. Europaparlamentet noterar behovet av att stärka det operativa stödet till de europeiska nätverken i nyckelåtgärd 3 *Stöd till politiska reformer* för att så långt som möjligt främja och sprida de möjligheter som Erasmus+ erbjuder.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att frivilligarbete ska kunna räknas som eget bidrag till projektets budget eftersom det underlättar deltagandet för mindre organisationer, särskilt inom idrott, med tanke på att Erasmus+ gör det möjligt att erkänna tid som läggs på frivilligarbete som medfinansiering i form av naturabidrag, och att denna möjlighet ingår i kommissionens förslag till riktlinjer för finansiering. Parlamentet betonar att det frivilliga bidraget måste erkännas och synliggöras, med tanke på dess speciella betydelse för programmet, förutsatt att det övervakas för att frivilligarbete ska komplettera, men inte ersätta investeringar i offentliga resurser.

62. Europaparlamentet erkänner det ekonomiska och sociala värdet av frivilligarbete, och uppmanar kommissionen att bättre stödja frivilligorganisationer i alla åtgärder inom programmet.

⁽¹⁾ JRC Science and Policy Report on Languages and Employability, 2015.

Torsdagen den 2 februari 2017

63. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att inrätta en europeisk solidaritetskår. Parlamentet uppmanar kommissionen att engagera frivilligorganisationer i utvecklingen av detta nya initiativ för att säkerställa ett mervärde när det gäller att stärka frivilligarbetet i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en budgetsatsning för att inkludera detta nya initiativ utan att underfinansiera andra befintliga och prioriterade program, och man bör undersöka möjligheten att integrera det i europeiska volontärtjänsten för att stärka frivilligarbetet i EU utan att låta initiativ och program överlappa varandra.

64. Europaparlamentet framhåller att frivilligarbete är ett uttryck för solidaritet, frihet och ansvar som bidrar till att stärka ett aktivt medborgarskap och den personliga utvecklingen. Frivilligarbete är också ett viktigt verktyg för social delaktighet och sammanhållning, liksom utbildning och dialog mellan kulturer, samtidigt som det på ett betydelsefullt sätt bidrar till att sprida europeiska värden. Den europeiska volontärtjänsten bör få ett erkännande för den roll den spelar i utvecklingen av färdigheter och kompetenser som kan underlätta tillgången till arbetsmarknaden för deltagarna i europeisk volontärtjänst. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera anständiga arbetsvillkor för alla frivilligarbetare och att kontrollera att de avtal enligt vilka de arbetar respekteras fullt ut. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att deltagarna i europeisk volontärtjänst aldrig betraktas som eller ersätter anställda.

65. Europaparlamentet efterlyser en så kort beslutsperiod som möjligt för att ansökningarna ska kunna bedömas på ett enhetligt och samordnat sätt, och för att tillhandahålla en transparent och begriplig motivering till de ansökningar som fått avslag så att inte de som använder sig av EU-program ska tappa motivationen.

66. Europaparlamentet förespråkar starkt mer öppenhet i utvärderingen av ansökningar och i den kvalitativa återkopplingen till alla sökande. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkra ett effektivt system för återkoppling för att programmets stödmottagare ska kunna rapportera eventuella oriktigheter som de kanske identifierar vid genomförandet av Erasmus+-programmet. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra och öka informationsflödet mellan de europeiska institutioner som ansvarar för genomförandet av programmet och de nationella kontoren. Parlamentet uppmanar de nationella kontoren och Eacea att tillhandahålla utbildningsmöjligheter för utvärderare, anordna regelbundna möten med stödmottagare och besöka projekt, för att förbättra genomförandet av programmet.

67. Europaparlamentet noterar vikten av att stärka den lokala dimensionen av den europeiska volontärtjänsten. Parlamentet föreslår att frivilligarbetare i den europeiska volontärtjänsten ska få mer stöd inte enbart före avresan, utan även vid hemkomsten, i form av efterföljande orienterings- och integrationskurser för att hjälpa dem att dela med sig av sina europeiska kunskaper och främja frivilligarbete på lokal nivå.

68. Europaparlamentet vill se ökad effektivitet och ändamålsenlighet genom mer storskaliga projekt. Parlamentet noterar dock att balans måste uppnås mellan små och stora sökandegrupper.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera de angivna förfinansieringsnivåerna så mycket som möjligt i programmet för att ge alla stödmottagare samma fördelar och underlätta projektgenomförandet, särskilt för små organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att större institutioner inte gynnas på bekostnad av små och mindre etablerade institutioner, när det gäller sökande till programmet.

70. Europaparlamentet noterar de regionala skillnaderna på EU-nivå och på vissa områden inom medlemsstaterna vad gäller deltagandet i åtgärder finansierade av Erasmus+. Parlamentet är oroat över att relativt få av dessa åtgärder har lyckats och att det är stora skillnader inom EU. Parlamentet efterlyser riktade och lämpliga insatser för att bredda deltagandet och nå större framgång oavsett de sökandes ursprung. Syftet med insatserna är att öronmärka en del av finansieringen till specifika åtgärder som främjar och ökar kunskapen om initiativet, i synnerhet i de regioner där tillgången till finansiering fortfarande är relativt låg.

71. Europaparlamentet konstaterar att genomförandet av Erasmus+ i EU:s regioner visar att finansieringsbehoven och insatsprioriteringarna varierar, och att vissa medlemsstater därför måste ändra fokus på programinsatserna för att säkerställa att medlen används på ett kostnadseffektivt sätt.

Torsdagen den 2 februari 2017

72. Europaparlamentet noterar de omotiverade skillnaderna mellan länder och deras fördelningsmetoder. Parlamentet uppmantrar kommissionen att undersöka konsekvenserna av sådana skillnader i ett försök att minska de socioekonomiska skillnaderna inom EU. Parlamentet efterlyser en ytterligare ökning av bidragsnivån liksom en anpassning av denna till levnadskostnaderna i värdlandet, för att uppmuntra socioekonomiskt missgynnade studerande, studerande och personal med särskilda behov samt studerande och personal från avlägsna regioner att delta.

73. Europaparlamentet noterar att den positiva effekten av och efterfrågan på Erasmus+ rörlighetsbidrag har ökat i östra och södra Europa, vilket står i kontrast till den begränsade sammanlagda programbudgeten som leder till att många ansökningar får avslag. Parlamentet föreslår att kommissionen trappar upp sina insatser för att främja rörlighet från västra till östra Europa.

74. Europaparlamentet beklagar att den ökande ojämlikheten inom och mellan medlemsstater och den höga ungdomsarbetslösheten i EU försvårar tillträdet till programmet eftersom den skapar hinder för rörlighet för sökande från låginkomstregioner som drabbats hårdare av den ekonomiska krisen och nedskärningarna. Parlamentet framhåller att programmet Erasmus+ och yrkesutbildningar även måste finnas i EU:s perifera regioner och gränsregioner. Parlamentet ser mycket positivt på att tillgång och lika möjligheter erbjuds invånare i dessa områden, som ett sätt att minska ungdomsarbetslösheten och bidra till ekonomisk återhämtning.

75. Europaparlamentet betonar att bidrag för att stödja rörlighet för enskilda inom Erasmus+-programmet bör undantas från beskattning och sociala avgifter.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna att projekt och rörlighet, som involverar personer med särskilda behov och personer från missgynnade miljöer, är av särskild art. Det bör göras mer för att främja möjligheterna för personer med särskilda behov och personer från missgynnade miljöer, inklusive flyktingar, att delta i programmet och deras tillgång till programmet bör underlättas.

77. Europaparlamentet betonar att även om framsteg har gjorts när det gäller erkännande av studietid, poäng, färdigheter och kompetens som förvärvats utomlands genom icke-formellt och informellt lärande, kvarstår dessa utmaningar. Erkännande av internationella kvalifikationer är väsentligt för rörlighet och ligger till grund för ytterligare samarbete inom det europeiska området för högre utbildning. Det är viktigt att fullt ut utnyttja alla EU:s verktyg för validering av kunskaper, färdigheter och kompetenser som är väsentliga för erkännandet av kvalifikationer.

78. Europaparlamentet understryker att antalet studieperioder som slutförts utomlands inom ramen för Erasmus har ökat konstant sedan 2008, trots den ekonomiska, finansiella och sociala krisen. Parlamentet uppmärksammar att samtidigt har antalet personer som gör utlandspraktik ökat exponentiellt. Parlamentet drar slutsatsen att ungdomar uppenbarligen ser praktik som ett utmärkt tillfälle att förbättra sin anställbarhet. Parlamentet rekommenderar kommissionen, de nationella kontoren, organisatörerna och institutionerna att ha denna utveckling i åtanke.

79. Europaparlamentet betonar att tack vare den europeiska referensramen för kvalifikationer⁽¹⁾ har tydliga förbättringar gjorts av systemen för validering och erkännande av examensbevis, kvalifikationer, studiemeriter, certifikat om färdigheter, ackreditering av kompetens inom utbildning och yrkesutbildning, men att det fortfarande finns problem. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa att de kompetenser och kvalifikationer som utvecklas under erfarenheten av internationell rörlighet oavsett form – formell lärandemiljö, arbetsplatsförlagd praktik eller frivilligarbete och ungdomsverksamhet – vederbörligen dokumenteras, valideras, erkänns och görs jämförbara i det inhemska systemet. Parlamentet uppmanar kommissionen att reformera och arbeta för att utveckla den europeiska referensramen för kvalifikationer från den nuvarande rekommendationen till ett starkare instrument som stöder fri rörlighet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att systematisk använda och ytterligare utveckla befintliga europeiska instrument, exempelvis Europass, ungdomspasset och Ecvet. Parlamentet uppmanar utvecklingen av gemensamma kvalifikationer inom yrkesutbildningen som kan garantera ett internationellt erkännande av kvalifikationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullständigt och i tid genomföra rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande.

80. Europaparlamentet understryker att icke-formell vuxenutbildning främjar grundläggande färdigheter och mjuka kompetenser, såsom social och medborgerlig kompetens, som är relevanta för arbetsmarknaden samt för välbefinnandet i arbetet och för en god balans mellan arbetsliv och privatliv. Parlamentet påpekar att icke-formell vuxenutbildning spelar en avgörande roll när det gäller att nå ut till missgynnade grupper i samhället och hjälpa dem att utveckla färdigheter som hjälper dem att komma in på arbetsmarknaden och hitta ett varaktigt arbete av god kvalitet, eller till att förbättra deras sysselsättningsituation, och som bidrar till ett mer demokratiskt Europa.

⁽¹⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1

Torsdagen den 2 februari 2017

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja yrkesutbildningsprogrammen och påpekar att praktikersystemen är utbildningsmöjligheter som inte ersätter heltidstjänster och att de ska garantera anständiga arbetsvillkor och skälig ersättningsnivå för lärlingar. De arbetsuppgifter som en av programmets stödmottagare ska utföra ska inte vara sådana som en anställd normalt utför.

82. Europaparlamentet noterar det mer krävande genomförandearbetet för de nationella kontoren enligt det nuvarande programmet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de nationella kontoren får tillräckliga resurser och nödvändigt stöd för att på så sätt möjliggöra ett effektivare programgenomförande och så att de kan gripa sig an utmaningarna till följd av budgetökningen.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka de nationella kontorens kvalitetskriterier vid projektutvärderingar och utbyte av bästa praxis i detta avseende. Parlamentet uppmuntrar till utbildningsprogram för utvärderare så att de kan fortsätta utvecklas, särskilt i samband med sektorsövergripande projekt, och så att de kan ge alla sökande kvalitativ återkoppling, för att främja uppfyllandet av målen i framtida projekt och förbättra framtida sökandes resultat.

84. Europaparlamentet anser att kvalitativ bedömning bör vara lika viktigt som kvantitativ bedömning. Parlamentet efterlyser att den senare utarbetas inom ramen för Erasmus+.

85. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att validera och erkänna formellt och icke-formellt lärande och lärlingsutbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge unga lärlingar bättre information om de möjligheter som erbjuds och bättre stöd åt de utbildningscentrum som önskar ansluta sig till programmet Erasmus+, men att också vidta kompletterande åtgärder då det handlar om erfarenhet av gränsöverskridande rörlighet i grannländer för att hjälpa lärlingar med bostad och transport.

86. Europaparlamentet uppmanar till större rörlighet inom utbildning, lärlingsprogram och praktikperioder inom programmen för ungdomsgaranti och ungdomssysselsättningsinitiativ, i syfte att försöka minska den höga ungdomsarbetslösheten och de geografiska obalanserna inom EU.

87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga det nuvarande ojämna deltagandet från yrkesutbildningsinstitutionernas sida i EU:s rörlighetsprogram i länderna och regionerna i syfte att minska skillnaderna. Det kan ske genom bättre samarbete och informationsutbyte mellan de nationella kontoren för Erasmus+, stöd till yrkesutbildningsinstitutioners teamwork genom att erfarna yrkesutbildningsinstitutioner sammankopplas med andra institutioner, stödåtgärder och specifika förslag till institutionerna och förbättring av redan befintlig stödsystem för institutionerna.

88. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, för att främja rörlighet för lärare, föreläsare och icke-akademisk personal, bekräfta deras deltagande i rörlighetsprogram som en viktig del i deras yrkesutveckling, och om möjligt införa ett belöningsystem kopplat till deltagande i rörlighetsprogram, t.ex. i form av ekonomiska förmåner eller minskad arbetsbörda.

89. Europaparlamentet uppmanar de nationella kontoren att säkerställa fullständig öppenhet vid bedömningen av projekt genom att offentliggöra förteckningen över utvalda projekt, tillsammans med pågående utveckling och tilldelat finansiellt stöd.

90. Europaparlamentet uppmuntrar till att man i nyckelåtgärd 1 fortsätter med bäst fungerande praxis från Comenius, t. ex. främjande av skolklassutbyten och möjligheten för skolpersonal att ansöka enskilt om mobilitetsstipendium enligt nyckelåtgärd 1.

91. Europaparlamentet noterar att trots den höga kvaliteten på projekt i nyckelåtgärd 2 har många av dem fått avslag på grund av begränsade medel. Kommissionen uppmuntras att märka dessa projekt för att hjälpa dem att locka till sig investeringar från andra källor. Medlemsstaterna uppmuntras att bekräfta de projekt som har valts ut genom att ge dem företräde när det gäller tillgång till offentliga medel för genomförandet, om sådana medel finns tillgängliga.

92. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att fortsätta ansträngningarna att finna en lösning på finansieringsproblemen för europeiska organisationer baserade i Bryssel, för att främja deras bidrag till utvecklingen av EU-politik på området utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott.

Torsdagen den 2 februari 2017

93. Europaparlamentet noterar de nationella kontorens utmaningar i samband med genomförandet av nyckelåtgärd 1 Internationell studierörlighet. De nationella kontoren bör ges större flexibilitet att fördela resurser från vissa länder och regioner till andra i syfte att uppfylla de högre utbildningsanstaltens prioriteringar.

94. Europaparlamentet noterar det minskade antalet enskilda deltagare i rörlighetsprogrammen utanför Erasmus+ till följd av de europeiska högre utbildningsanstaltens förmånsbehandling av ett institutionaliserat rörlighetsprogram. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och de nationella myndigheterna att förnya enskilda kandidaters möjligheter att delta i rörlighet.

95. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att stärka yrkesutbildningssystemet genom att marknadsföra Leonardo da Vinci-delprogram bland nya organisationer och mindre institutioner, och att dessutom tillhandahålla hjälp med att söka lämplig finansiering genom ytterligare vägledning, nätbaserad utbildning och personligt stöd vid utformningen av kvalitativa ansökningar om finansiering genom kontakt med de nationella kontoren för Erasmus+-programmet.

96. Europaparlamentet uppmuntrar till främjande av det europeiska området för högre utbildning världen över och också framhållande världen över av enskildas kunskaper genom att alla relevanta aktörer (medlemsstaterna, de högre utbildningsanstalterna, sammanslutningar för högre utbildning) stimuleras att göra Erasmus Mundus gemensamma masterexamina attraktiva för högre utbildningsanstalter och potentiella sökande.

97. Europaparlamentet föreslår att de nationella kontoren involveras mer i utvecklingspolitiken för utbildning, ungdom och idrott genom att förbindelserna mellan kommissionen, medlemsstaterna och de nationella kontoren stärks.

Nästa programperiod

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser för att förenkla förfarandena och minska den stora administrativa bördan för studerande, institutioner och för de värd företag som är involverade i Erasmus+-projekt, särskilt för dem som inte i tillräcklig grad utnyttjar denna möjlighet för att förbättra och underlätta lika tillgång, förfaranden för registrering, validering och erkännande. Parlamentet anser att informationen om programmet måste tillhandahållas på EU:s samtliga officiella språk för att öka deltagandet. Parlamentet uppmanar kommissionen och de nationella kontoren att standardisera tillträdeskriterierna för att programmet ska bli tillgängligt för så många sökande som möjligt.

99. Europaparlamentet föreslår att man inte prioriterar ytterligare harmonisering och stora förändringar i programmet, utan i stället tryggar och konsoliderar de resultat som uppnåtts och att förbättringar vid behov görs successivt.

100. Europaparlamentet rekommenderar att den icke-formella utbildningens betydelse och synlighet bör ökas för både ungdomssysselsättningen och vuxenutbildningen i Erasmus+, eftersom icke-formell utbildning är viktig i samband med unionsmedborgarskapet och främjandet av demokrati och utbildning baserat på värderingar. Programmet förknippas dock ofta enbart med formell utbildning på grund av namnet.

101. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att involvera relevanta aktörer i arbetet med nästa programperiod och införandet av möjliga förbättringar, för att säkerställa programmets fortsatta framgång och mervärde.

102. Europaparlamentet rekommenderar att Erasmus+ vidareutvecklar den sektorsövergripande rörligheten i nyckelåtgärd 1 för enskilda, så att studerande, pedagoger, lärare, lärlingar, arbetstagare och ungdomar kan delta fullt ut i sektorsövergripande rörlighet.

103. Europaparlamentet menar att en tydlig definition av sektorsövergripande projekt bör tas fram för undvika förvirring till följd av felmärkta projekt.

Torsdagen den 2 februari 2017

104. Europaparlamentet menar att för ett fortsatt framgångsrikt program är det absolut nödvändigt att den nuvarande budgetnivån säkras för nästa programgeneration inom den nya fleråriga budgetramen, men också att det är viktigt med en ytterligare budgetökning som säkerställer att den årliga finansieringsnivån för nästa programgeneration ligger på minst samma nivå som under det sista genomförandeåret av den nuvarande ramen. Parlamentet föreslår att kommissionen ska undersöka möjligheten till ökad förfinansiering.

105. Europaparlamentet välkomnar programmets struktur och uppmanar kommissionen att i förslaget till nästa programgeneration behålla separata kapitel och budgetar för utbildning och yrkesutbildning, ungdom och idrott, med hänsyn till deras särdrag, och att anpassa ansökningsformulären, rapporteringssystemen och rapporteringskraven för de utvecklade produkterna sektorsspecifikt.

106. Parlamentet uppmanar de nationella kontoren att göra de tillgängliga budgetarna per nyckelåtgärd och per sektor lättåtkomliga efter varje ansökningsomgång för att de sökande ska kunna veta hur de strategiskt ska gå vidare, samt att offentliggöra resultaten av projekturval och budgetposter, så att lämplig extern övervakning av programmet kan äga rum.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet se över det ekonomiska stödet, såsom klumpsummor för resor och traktamenten, för att säkerställa att de överensstämmer med de faktiska omkostnaderna och för att undvika att en praktikperiod orsakar skuldsättning, och att hjälpa till att förhindra diskriminering och att personer med mindre ekonomiska resurser och/eller särskilda behov överges.

108. Europaparlamentet påpekar att missgynnade grupper utgör en specifik målgrupp i ungdomssektorn. Parlamentet föreslår att strategin för inkludering och mångfald ska utvidgas till alla programsektorer för att främja den sociala inkluderingen och deltagandet av personer med särskilda behov eller färre möjligheter i Erasmus+-programmet.

109. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram och medlemsstaterna att godkänna kvalitetskriterier för lärlingsutbildning och ett förslag om ökad rörlighet för lärlingar för att säkerställa ett antal rättigheter för lärlingar, praktikanter och studerande inom yrkesutbildning för att de ska ha lämpligt skydd och för att dessa rörlighetsprogram aldrig ska ersätta vanliga anställningsavtal. Parlamentet efterlyser betald praktik av kvalitet och kräver att medlemsstaterna rapporterar de situationer där villkoren avseende arbetsuppgifter och rättigheter för Erasmus+-stödmottagare överträds.

110. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna skapa ett närmare samarbete mellan utbildningsanstalter och viktiga aktörer (lokala/regionala myndigheter, arbetsmarknadsparter, företag, den privata sektorn, ungdomsrepresentanter, yrkesutbildningsinstitut, forskningsorganisationer och organisationer i civilsamhället) för att utbildnings- och yrkesutbildningssystemen bättre ska kunna svara på arbetsmarknadens verkliga behov, och att garantera att detta samarbete speglas i Erasmus+. Parlamentet anser att stödmottagarnas och alla berörda aktörers aktiva deltagande i utformningen, organisationen, övervakningen, genomförandet och utvärderingen av programmet gör det mer framgångsrikt, hållbart och ger ett mervärde.

111. Europaparlamentet förespråkar att studerande som deltar i rörlighetsprogram ska kunna kombinera studier utomlands med en studierelaterad praktikplats och på detta sätt underlätta vistelsen utomlands, minska den sociala selektiviteten, öka antalet studerande som deltar i rörlighetsprogram, förbättra de studerandes färdigheter och stärka förbindelserna mellan högre utbildning och arbetslivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma långvarig rörlighet för lärlingar vid tilldelningen av bidrag från Erasmus+.

112. Europaparlamentet konstaterar att det finns en obalans mellan medlemsstaterna när det gäller antagningskriterier till Erasmus+-programmet. Parlamentet kräver att kommissionen säkerställer att programreglerna tillämpas på ett enhetligt sätt vid de nationella kontoren, med respekt för gemensamma kvalitetsstandarder och förfaranden, och på så sätt garanterar Erasmus+ interna och externa samstämmighet och lyfter fram det som ett verkligt europeiskt program. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att utarbeta europeiska genomföranderiktlinjer för Erasmus+-programmet, för de nationella kontoren. Parlamentet uppmanar de nationella kontoren, vilka måste vara en integrerad del av övervakningen, att också koncentrera sig på att inrätta eller bistå ett forum för konstruktiv dialog mellan de myndigheter som ansvarar för utbildnings- och arbetsmarknadspolitiken i varje medlemsstat. Parlamentet efterlyser eftertryckligen bättre samordning mellan kontoren för att koppla samman projekt som rör liknande frågor.

Torsdagen den 2 februari 2017

113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra möjligheterna till utlandspraktik för dem i yrkesutbildning och att lyfta fram yrkesutbildning som ett mycket bra alternativ för att hitta ett arbete och påbörja en lovande karriär, och att garantera alla invånare i alla åldrar tillträde, och att tillhandahålla tillräcklig finansiering eftersom de medel som avsatts för yrkesutbildning inte står i proportion ⁽¹⁾ till antalet potentiella sökande för de rörlighetsprogram som erbjuds. Parlamentet förordar starkt effektivt främjande och stimulering av rörlighet för kvinnor i yrkesutbildning, och anser att ambitiösa mål i detta avseende bör fastställas av medlemsstaterna och att framstegen noggrant bör övervakas.

114. Europaparlamentet pekar på att en omdefiniering av arbeten och färdigheter äger rum, särskilt på grund av den pågående övergången mot en mer digital ekonomi, med nya affärsmässiga behov och framtidsorienterade sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att Erasmus+-programmet speglar denna verklighet.

115. Europaparlamentet kräver att man i högre grad ska främja rörlighetsprogram för högre utbildning på avancerad nivå för att garantera rörlighet mellan europeiska forskningscentrum och vidareutveckla målet om de europeiska universitetens internationalisering.

116. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka medvetenheten om instrumentet Erasmus+ som ett medel för att förbättra egna färdigheter och ge dem en ytterligare dimension, vilket bör säkra en korrekt inställning till detta instrument och garantera dess effektivitet och undanröja risken för att det bara blir till en livserfarenhet.

117. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta och tillgängliggöra uppdaterad statistik om och göra uppföljande studier av genomförandet av Erasmus+, särskilt de ungas deltagande – uppdelat efter region och kön – den effekt som programmet har haft på anställbarheten liksom sysselsättningstyp och sysselsättningsgrad samt inverkan på löner och hur det eventuellt kan förbättras. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera varför vissa länder ansöker om rörlighet inom yrkesutbildning i större utsträckning, var könsgapet är störst och skälen till detta, eller var det finns fler sökande med funktionsnedsättning, och att ta fram en plan för hur övriga länders engagemang kan ökas. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaternas nationella kontor till ett nära samarbete vid utbyte av information och statistik. Parlamentet anser att resultaten från studier och statistik bör införlivas och beaktas i den kommande halvtidsöversynen av Erasmus+.

118. Europaparlamentet påminner om att instrumentet Erasmus+, i en kristid vad gäller EU:s grundläggande värderingar, kan erbjuda ett viktigt tillfälle för att främja integration, förståelse och solidaritet bland ungdomar. Parlamentet begär därför att integreringen av ungdomar främjas med hjälp av medvetenhet om olika kulturer och traditioner och ömsesidig och nödvändig respekt för dem.

119. Europaparlamentet föreslår att kommissionen behåller entreprenörsutbildning som ett av målen i ett kommande Erasmus+-program under nästa finansieringsperiod (efter 2020), däribland rörlighet, och inkluderar följande delar i programmet:

- i) En noggrann bedömning av konsekvenserna av nuvarande åtgärder för främjande av entreprenörskap genom utbildning, och eventuellt anpassning av dem, samtidigt som särskild uppmärksamhet ägnas åt hur de påverkar underrepresenterade och missgynnade grupper.
- ii) Främjande av en bättre definition av kursinnehåll och läromedel för formell och icke-formell utbildning som riktar sig till alla studerande – både teoretiska och praktiska moduler, såsom entreprenörsprojekt för studenter.
- iii) Främjande av partnerskap mellan utbildningsinstitutioner, företag, ideella organisationer och leverantörer av icke-formell utbildning i syfte att utforma lämpliga kurser och ge studerande nödvändig praktisk erfarenhet och modeller.
- iv) Utveckling av färdigheter på områdena entreprenörsprocesser, finansiella grundkunskaper, digitala grundkunskaper och färdigheter, kreativt tänkande, problemlösning och en innovativ anda, självförtroende, anpassningsförmåga, teambyggande, projektledning, riskbedömning och risktagande, samt specifika färdigheter och kunskaper inom näringsliv.

⁽¹⁾ Under 2016 var enligt kommissionen, på grund av bristande finansiering, andelen framgångsrika giltiga ansökningar om rörlighet inom yrkesutbildning i Erasmus+ 42 %. Situationen har försämrats under åren – 2014 var andelen framgångsrika ansökningar 54 % och 2015 var andelen 48 %. Även om den finansiering som finns tillgänglig har ökat något under åren har efterfrågan vuxit snabbare, och på grund av Erasmus+ begränsade resurser kan inte finansieringen hålla jämna steg med efterfrågan.

Torsdagen den 2 februari 2017

v) Framhävande av icke-formellt och informellt lärande som en privilegierad miljö för att få entreprenörskompetens.

120. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att ta större del av programmet Erasmus för unga företagare och att marknadsföra det mer bland ungdomar som vill starta företagsprojekt, så att de kan dra nytta av en utlandserfarenhet och få nya färdigheter som hjälper dem att lyckas med sina företagsprojekt.

121. Europaparlamentet uppmuntrar eftertryckligen till ömsesidigt lärande, som en uppföljning till studier, praktik och arbetslivserfarenhet utomlands, för att öka Erasmus+ inverkan på lokala samhällen. Parlamentet framhåller att utbyte av god praxis är avgörande för att förbättra kvaliteten på projekten inom Erasmus+. Parlamentet välkomnar Erasmus+-plattformen för spridning av projektresultat och efterlyser en mer kraftfull strategi för utbyte av god praxis och internationella åsiktsutbyten mellan nationella kontor, partner och programmets stödmottagare. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa sökande till programmet att hitta internationella partner genom att utveckla användarvänliga plattformar som kombinerar allmän information om de olika stödmottagarna och deras projekt.

122. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra programhandledningen och att göra den mer användarvänlig och lättförståelig, samt att utarbeta särskilda informationsbroschyrer om varje nyckelåtgärd. Parlamentet uppmanar kommissionen att effektivisera ansökningsprocessen med avseende på administrativa bördor.

123. Europaparlamentet stöder utvecklingen av anstalter för vuxenutbildning genom pågående möjligheter till fortbildning och rörlighet för lärare, skolledare, utbildare och annan skolpersonal. Parlamentet uppmuntrar utvecklingen av färdigheter och kompetenser, särskilt effektiv användning av IKT inom vuxenutbildning, för förbättrade läranderesultat. Parlamentet understryker vikten av att utbyta bästa praxis.

124. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av pilotprojekt såsom *En europeisk ram för lärlingars rörlighet: utveckla europeiskt medborgarskap och färdigheter genom att integrera ungdomar på arbetsmarknaden*, som syftar till att genomföra kostnadseffektiva gränsöverskridande rörlighetsprogram för praktikanter mellan yrkesutbildningsinstitut, företag och/eller andra relevanta organisationer, samt att formellt erkänna och validera läranderesultat och stödja ömsesidigt erkännande av examensbevis, och Ungdomars rörlighet i yrkesutbildning – bättre ungdomsrörlighet, som syftar till att förbättra unga människors rörlighet inom yrkesutbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att effektivt genomföra dessa två pilotprojekt och långsiktigt integrera dem i Erasmus+-programmet.

125. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera ett ökat och mer långsiktigt strukturstöd till europeiska organisationer i det civila samhället på området utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott i form av administrationsbidrag, eftersom det är dessa organisationer som erbjuder lärandemöjligheter och deltagarutrymme till EU:s medborgare och invånare för att utveckla och genomföra europeisk politik.

126. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en lämplig lösning på situationen för icke-statliga organisationer på europeisk nivå, som är baserade i Bryssel och ansöker om stöd från de belgiska nationella kontoren.

o

o o

127. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0020

Partnerskapsavtal om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna (resolution)

Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 14 februari 2017 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering och av det genomförandeprotokoll som fogas till avtalet (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))

(2018/C 252/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (07592/2016),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43 d, artikel 218.6 andra stycket led a v samt artikel 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0431/2016),
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 ⁽¹⁾ om förslaget till beslut,
- med beaktande av förhandsrapporten inför partnerskapsavtalet inom fiskeområdet och respektive protokoll mellan Europeiska unionen och Cooköarna, från juni 2013,
- med beaktande av de strategiska riktlinjerna från Cooköarnas myndigheter om utvecklingen av det lokala fisket, i synnerhet den gällande policyn som dokumenteras i *Cook Islands Offshore Fisheries Policy*,
- med beaktande av FN:s utvecklingsmål för hållbar utveckling, särskilt mål 1, 2, 9, 10 och 14,
- med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna från det tolfte sammanträdet för den vetenskapliga kommittén i fiskerikommissionen för västra och mellersta Stilla havet (WCPFC) om ett långsiktigt bevarande och ett hållbart utnyttjande av långvandrande fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet,
- med beaktande av artikel 99.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0015/2017), och av följande skäl:
 - A. Kommissionen har förhandlat med Cooköarnas regering om ett nytt partnerskapsavtal om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarna samt dess genomförandeprotokoll, vilkas giltighetsperiod är åtta respektive fyra år.
 - B. Detta är det första partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna, vilket garanterar en europeisk närvaro i östra Stilla havet efter det att Kiribatiavtalet inte förlängts (och avtalen med Mikronesien och Salomonöarna undertecknats men inte börjat tillämpas).
 - C. Det generella målet med partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna är att utveckla samarbetet mellan EU och Cooköarna på fiskeområdet i bägge parternas intresse, genom att upprätta ett partnerskap som främjar en hållbar fiskeripolitik och exploatering av fiskeresurserna i Cooköarnas exklusiva ekonomiska zon (EEZ).
 - D. Vår närvaro i regionen bör tjäna till att främja en hållbar fiskeripolitik och en ansvarsfull resursanvändning som en garanti för en korrekt förvaltning av tonfiskbestånden i Stilla havet.
 - E. Partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna grundas på de bästa vetenskapliga rapporter som finns tillgängliga och respekt för de åtgärder för bevarande och förvaltning som utformats av WCPFC inom de gränser som gäller för tillgängliga överskott.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0019.

Tisdagen den 14 februari 2017

- F. Man måste ta hänsyn till de rådande problemen med kontroll och inspektion. Olagligt, oreglerat och orapporterat fiske (IUU-fiske) är ett svårt problem att lösa på grund av den territoriella spridningen och beståndens spridning.
- G. Det finns diverse fartyg från EU:s medlemsstater i västra och mellersta Stilla havet, och övriga fiskeavtal i denna region har löpt ut.
- H. Det har gjorts ett åtagande om att inte bevilja andra icke-europeiska flottor mer förmånliga villkor än de som fastställs i avtalet, och avtalet innehåller Cotonouklausulen om mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen.
- I. Partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna syftar till att främja en effektivare och mer hållbar utveckling inom fiskesektorn i Stilla havets övärld, liksom för relaterade industrier och verksamheter, i enlighet med målen för Cooköarnas nationella fiskepolitik och i linje med målen för hållbar utveckling. Det innebär i synnerhet stöd till vetenskapliga studier och småskaligt fiske, ökad kapacitet för landning i lokala hamnar, ökad kapacitet för uppföljning, kontroll och övervakning av fisket och kamp mot (IUU-fiske) och i linje med FN:s utvecklingsmål för hållbar utveckling.
- J. Bidragen till stöd för utveckling av Cooköarnas fiskeripolitik, som varierar mellan 47,6 procent och 50 procent av de totala överföringarna, utgör en betydande insats procentuellt sett.
- K. Bestånden av storögd tonfisk har minskat sedan 2012. Därför har WCPFC inlett en förvaltningsåtgärd som kommer att omförhandlas under 2017. Under 2015 minskade notfartygens fångstvolymerna med 26 procent jämfört med 2014. Dessutom betraktas havet kring Cooköarna som en "frizon för hajar", även om det måste understrykas att detta inte är en målsatt för den europeiska flottan som fiskar i dessa vatten enligt det nya avtalet.
- L. Traditionellt sett har EU:s långrevsfiske bedrivits i varmare vatten söder om Cooköarna, med hänsyn tagen till kraven i Cooköarnas förordning om bevarandet av hajar. Förhandsbedömningen visade inte på något framtida intresse för EU:s långrevsfartyg att fiska i Cooköarnas exklusiva ekonomiska zon.
- M. Cooköarna är mycket beroende av livsmedelsimport.
1. Europaparlamentet anser att partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna på ett effektivt sätt bör främja ett hållbart fiske i Cooköarnas fiskevatten genom lämpligt sektorstöd från EU samt eftersträva följande två mål som är lika viktiga: 1) Erbjuda möjligheter till fiske för EU-fartyg i Cooköarnas fiskezon, på grundval av de bästa vetenskapliga rapporter som finns tillgängliga och med respekt för de åtgärder för bevarande och förvaltning som utformats av WCPFC inom de gränser som gäller för tillgängliga överskott och som ska beräknas med hänsyn till den totala utvecklingen av landets fiskekapacitet. 2) Främja samarbete mellan EU och Cooköarna, som syftar till en politik för hållbart fiske och ansvarsfullt nyttjande av fiskeresurserna i Cooköarnas fiskezon, samt bidra till en hållbar utveckling av fiskesektorn i Cooköarna genom ekonomiskt, finansiellt, tekniskt och vetenskapligt samarbete, samtidigt som landets suveränitet att fatta egna beslut som rör denna utveckling respekteras.
 2. Europaparlamentet noterar slutsatserna i förhandsrapporten inför partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna och dess tillhörande protokoll, från juni 2013. Slutsatserna visar att föregående partnerskapsavtal om fiske/protokoll i regionen (Kiribati, Salomonöarna) inte på ett avgörande sätt har bidragit till utvecklingen av den lokala fiskesektorn, i synnerhet vad gäller initiativ till samarbete mellan företag (med gemensamma investeringar) och utveckling av lokal beredningskapacitet. Parlamentet anser att partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna i den mån det är möjligt bör bidra till utvecklingen av den lokala fiskesektorn genom att garantera att det finns tillräckligt med fisk för inhemsk konsumtion. Avtalet måste således vara i överensstämmelse med de uttalade målen för den nya generationens fiskeavtal i EU och målen för hållbar utveckling.
 3. Europaparlamentet beklagar att andra länder i regionen inte har ingått partnerskapsavtal med EU och öppnar upp sina fiskeområden för andra länder och regioner i världen som ibland använder fiskemetoder som inte tar hänsyn till de tillgängliga bestånden, i stället för att välja ett avtal med EU som främjar hållbart fiske och ger sektorstöd.

Tisdagen den 14 februari 2017

4. Europaparlamentet välkomnar att det har införts en skyldighet för Cooköarna att offentliggöra alla avtal som tillåter utländska flottor att fiska i landets vatten men beklagar bristen på tydlighet i fråga om de övergripande ansträngningarna såsom det har krävts enligt vissa andra avtal som EU har ingått.
5. Europaparlamentet understryker att partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna samt tillhörande protokoll, dess genomförande och eventuella revideringar och/eller förlängningar bör beakta och utformas i överensstämmelse med strategierna från Cooköarnas myndigheter för utveckling av öarnas fiske, i synnerhet i fråga om följande:
 - Ge bidrag för ökad kapacitet till övervakning, kontroll och inspektion av fiskeresurserna i Cooköarna och fisket som pågår i landets vatten, i synnerhet genom att starkt betona kampen mot IUU-fiske.
 - Förbättra tillgänglig vetenskaplig forskning och kunskap om tillståndet för de lokala, marina ekosystemen och om fiskeresurserna i Cooköarnas vatten.
 - Ge specifikt stöd till utvecklingen av det lokala, småskaliga fisket och till de samhällen som är beroende av fisket, genom att öka dess bidrag till den lokala ekonomin, bidra till förbättrad säkerhet ombord och till att yrkesfiskarna får ökade inkomster samt stödja utvecklingen av lokal infrastruktur för bearbetning och saluföring av fisk, såväl för den inhemska marknaden som för export.
6. Europaparlamentet anser att stödet till sektoriell utveckling är en viktig aspekt i bidraget till hållbar utveckling i ett partnerland, eftersom det förstärker landets förmåga att uppnå tekniskt oberoende, konsoliderar landets utvecklingsstrategi och säkerställer dess suveränitet.
7. Europaparlamentet anser att möjligheterna att anställa lokala sjömän på EU:s fiskerifartyg inom ramen för partnerskapsavtal uppfyller de internationella normerna. Parlamentet upprepar att ILO:s principer måste respekteras och ratificeringen av ILO:s konvention nr 188 främjas, samtidigt som man respekterar de allmänna principerna om arbetstagarnas föreningsfrihet och rätt till kollektivförhandlingar liksom principen om icke-diskriminering på arbetsplatsen och i yrkeslivet. Parlamentet påpekar dock att eftersom det saknas sjömän med rätt kvalifikationer för att arbeta på tonfiskefartyg har Cooköarnas myndigheter inte gjort någon begäran om påmönstring i EU:s flotta.
8. Europaparlamentet anser att partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna och protokollet till detta bör möjliggöra ett förstärkt bilateralt samarbete för bekämpning av olagligt fiske och ge Cooköarna resurser för att finansiera inspektionsprogram. Vidare anser parlamentet att åtgärderna för att förhindra olagligt, orapporterat och oreglerat fiske i Cooköarnas exklusiva ekonomiska zon bör stärkas, bland annat genom förbättrade övervaknings-, kontroll- och inspektionsinsatser med hjälp av utbredd användning av satellitbaserade kontrollsystem för fartyg, loggböcker, inspektörer och genomförandet av regionala fiskerierorganisationers beslut.
9. Europaparlamentet anser att det krävs fler och mer tillförlitliga uppgifter om alla fångster (målarter och bifångster) och mer allmänt om fiskeresursernas tillstånd och bevarande för att man, med medverkan från yrkesfiskarnas intresseorganisationer, bättre ska kunna bedöma avtalets påverkan på det marina ekosystemet och på fiskesamhällena. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja en fortlöpande, insynsvänlig verksamhet i de organ som följer upp hur avtalet tillämpas, liksom stärkta vetenskapliga bedömningar utförda av WCPFC.
10. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga att tillämpa försiktighetsprincipen i överensstämmelse med den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser och analysera användningen av flytande anordningar som samlar fisken i området och hur det påverkar ekologin för tonfisk samt lägga fram förslag om användningen av dessa anordningar i enlighet med de resultat som man kommit fram till.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i god tid informera parlamentet om den gemensamma kommitténs möten och att till parlamentet överlämna protokoll och slutsatser från den gemensamma kommitténs möten, i enlighet med artikel 6 i avtalet, det fleråriga sektorsprogram som avses i artikel 3 i protokollet och resultaten från de årliga utvärderingarna, i syfte att underlätta för företrädare från parlamentet att delta som observatörer i den gemensamma kommitténs möten och uppmanar deltagande från fiskesamhällena i Cooköarna.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att inom ramen för sina respektive befogenheter omedelbart och fullständigt informera parlamentet i alla skeden av de förfaranden som avser protokollet och dess eventuella förnyelse, i enlighet med artikel 13.2 i EU-fördraget och artikel 218.10 i EUF-fördraget.

Tisdagen den 14 februari 2017

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Cooköarna.
-

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0021

Kontroll över registret och sammansättningen av kommissionens expertgrupper

Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om kontroll över registret och sammansättningen av kommissionens expertgrupper (2015/2319(INI))

(2018/C 252/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens beslut av den 30 maj 2016 om övergripande regler för inrättandet av kommissionens expertgrupper och för deras funktion (C(2016)3301),
 - med beaktande av kommissionens meddelande till kommissionen *Framework for Commission expert groups: horizontal rules and public register* (C(2016)3300),
 - med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 28 april 2016 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2014, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorgan ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandena från utskottet för rättsliga frågor och budgetutskottet (A8-0002/2017),
- A. Europaparlamentet har uttryckt oro över hur den tidigare ramen från november 2010 för kommissionens expertgrupper fungerat ⁽³⁾, vilken inrättades i syfte att införa betydande operativa innovationer för att stärka transparensen och samordningen när det gäller det interinstitutionella arbetet.
- B. Det bör framför allt nämnas att bristen på transparens och den obalanserade sammansättningen av vissa expertgrupper, tillsammans med att det måste säkerställas att expertgruppernas sammansättning når rätt balans i termer av expertis och representerade åsikter, föranledde budgetutskottet att anta budgetreserver under 2011 och 2014 samt att lägga fram krav, som ännu inte har godkänts, på att expertgrupperna skulle reformeras.
- C. I en studie som Europaparlamentet nyligen begärt fastställdes en utbredd brist på transparens och en obalans i sammansättningen av vissa expertgrupper ⁽⁴⁾.
- D. En balanserad sammansättning och transparens är avgörande för att expertgrupperna på ett lämpligt sätt ska kunna bemöta behovet av lagstiftningsåtgärder och för att främja dessa expertgruppers och lagstiftningsåtgärders legitimitet i de europeiska medborgarnas ögon.
- E. Europeiska ombudsmannen har i sin strategiska studie ⁽⁵⁾ lagt fram en rekommendation om sammansättningen av kommissionens expertgrupper, som särskilt betonar behovet av större transparens inom expertgrupperna.
- F. Innan kommissionen antog sitt beslut diskuterade den med företrädare för parlamentet och med Europeiska ombudsmannen.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ EUT L 246, 14.9.2016, s. 27.

⁽³⁾ C(2010)7649 av den 10 november 2010.

⁽⁴⁾ Utredningsavdelning D – budgetfrågor, Composition of the Commission's expert groups and the status of the register of expert groups (sammansättningen av kommissionens expertgrupper och expertgruppsregistrens status), 2015.

⁽⁵⁾ OI/6/2014/NF.

Tisdagen den 14 februari 2017

G. Kommissionen har för parlamentet lagt fram ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar, för att på så sätt tillmötesgå rekommendationerna i ett arbetsdokument från budgetkontrollutskottets ordförande.

H. Trots detta erbjuder varken arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar eller kommissionens beslut lösningar på parlamentets alla farhågor.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut av den 30 maj 2016 om övergripande regler för inrättandet av kommissionens expertgrupper och för deras funktion, men beklagar att kommissionen inte ordnat något fullständigt offentligt samråd, trots att flera icke-statliga organisationer uttryckt sitt intresse. Parlamentet upprepar vikten av att främja olika former av deltagande av företrädare för det civila samhället och arbetsmarknadens parter på centrala områden såsom transparens i EU-institutionerna och deras funktion.

2. Europaparlamentet påpekar att antagandet av de nya övergripande reglerna tycks ha lett till en lösning på flera av de frågor som parlamentet tidigare tagit upp, framför allt om att det behövs offentliga ansökningsinfordringar för att välja expertgruppernas medlemmar, om översynen av registret över kommissionens expertgrupper och om skapandet av synergi mellan detta register, kommissionens och parlamentets öppenhetsregister samt reglerna för hur intressekonflikter ska undvikas, framför allt för experter som utsetts på personliga mandat.

3. Europaparlamentet betonar att öppenheten och samordningen av den interinstitutionella verksamheten har utomordentligt stor betydelse och bidrar till att uppnå en lämplig balans avseende den expertis och de synpunkter som återspeglas i expertgruppernas sammansättning, för att förbättra deras verksamhet. Därför välkomnar parlamentet att urvalsförfarandet numera sker offentligt. I detta sammanhang betonas att experternas praktiska erfarenhet och kvalifikationer måste framgå tydligt. Parlamentet anser att man under hela urvalsförfarandet bör garantera en hög öppenhetsnivå och att kriterierna bör vara tydligare och mer koncisa, med särskild betoning på kandidaternas praktiska erfarenhet vid sidan av deras akademiska kvalifikationer, och på eventuella intressekonflikter de skulle kunna hamna i.

4. Europaparlamentet välkomnar att det redan finns en koppling mellan registret för kommissionens expertgrupper och öppenhetsregistret, vilket sörjer för förbättrad insyn.

5. Europaparlamentet beklagar att försöket att hålla ett offentligt samråd om upprättandet av de nya reglerna misslyckades. Parlamentet uppmanar kommissionen att agera på ett transparent sätt och att ta sitt ansvar gentemot EU-medborgarna.

6. Europaparlamentet påminner om att en brist på transparens har en negativ effekt på EU-medborgarnas förtroende för EU-institutionerna. Parlamentet anser att en effektiv reform av kommissionens system för expertgrupper, baserad på tydliga principer avseende transparens och balanserad sammansättning, kommer att förbättra tillgången till uppgifter och uppgifternas tillförlitlighet, vilket i sin tur kommer att bidra till att öka människors förtroende för EU.

7. Europaparlamentet framhåller att de nya reglerna på ett strikt och likvärdigt sätt bör gälla för samtliga expertgrupper, oavsett vad de heter (alltså för särskilda grupper, högnivågrupper eller andra "extraordinära" grupper samt formella eller informella grupper), som inte består uteslutande av företrädare för medlemsstaterna eller styrs av kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter på europeisk nivå. Parlamentet upprepar att de nya reglerna måste garantera en balanserad representation genom att företrädare för alla intressenter deltar.

8. Europaparlamentet anser att kommissionen bör göra framsteg i riktning mot en mer balanserad sammansättning av expertgrupperna. Parlamentet beklagar dock att det ännu inte görs någon uttrycklig skillnad mellan dem som företräder näringslivets intressen och dem som inte gör det, i syfte att uppnå största möjliga öppenhet och balans. I detta sammanhang betonar parlamentet att kommissionen i den offentliga ansökningsomgången måste tydliggöra hur den definierar en balanserad sammansättning och vilka intressen den vill ska företrädas vid tillsättning av expertgrupperna. Därför är det viktigt att involvera parlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för att komma fram till en mer balanserad definition av denna skillnad.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid inrättandet av nya expertgrupper eller förändringar i de befintliga expertgruppernas sammansättning, i den offentliga ansökningsomgången klart ange hur kommissionen definierar en balanserad sammansättning och vilka intressen den vill ska företrädas och varför, samt att också motivera varje eventuell avvikelse från den balanserade sammansättningen, enligt definitionen ovan, när expertgrupperna inrättas.

Tisdagen den 14 februari 2017

10. Europaparlamentet påpekar i detta sammanhang, och med avseende på punkterna 34-45 i ombudsmannens ovannämnda yttrande, att trots att kommissionen ännu inte formellt har definierat begreppet "balans", ska detta inte ses som resultatet av en räkneoperation utan snarare som resultatet av insatser för att garantera att medlemmarna i en expertgrupp tillsammans har den tekniska expertis och den bredd på perspektiv som behövs för att de ska kunna utföra den berörda expertgruppens mandat. Parlamentet anser därför att man bör se det som att begreppet "balans" är kopplat till varje enskild arbetsgrupps särskilda mandat. Parlamentet anser att kriterierna för att bedöma om en expertgrupp är balanserad borde omfatta gruppens uppgifter, den tekniska expertis som krävs, de intressenter som mest sannolikt skulle påverkas av ärendet, organisationen av grupper med intressenter och det lämpliga förhållandet mellan ekonomiska och icke-ekonomiska intressen.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart undersöka om det behövs en ny klagomålsmekanism, om definitionen av balanserad sammansättning bestrids av berörda parter eller om de nuvarande arrangemangen är lämpliga, samt begär att parlamentet ska involveras i denna kontrollmekanism.

12. Europaparlamentet påminner om att kommissionen tidigare inte alltid har kunnat finna tillräckligt med experter som företräder små och medelstora företag, konsumenter, fackföreningar eller andra organisationer av allmänt intresse, och att detta ofta berodde på kostnaderna, antingen för uttag av ledighet eller, exempelvis, för små och medelstora företag, kostnaderna för vikarier för dem som deltog i expertgrupperna, nedan kallade alternativkostnader.

13. Europaparlamentet begär därför att kommissionen utforskar sätt att underlätta och uppmuntra underrepresenterade organisationers eller sociala gruppers deltagande i expertgrupper, genom att bland annat undersöka bestämmelserna om kostnadsersättningar på ett effektivt och rättvist sätt, inbegripet möjliga sätt att täcka utgifterna för sådana alternativkostnader, samtidigt som proportionalitetsprincipen vederbörligen respekteras.

14. Europaparlamentet ber kommissionen att bedöma utvecklingen av ett bidragssystem som hjälper underrepresenterade grupper att förvärva den expertis som krävs för att de fullt ut ska kunna delta i expertgrupperna.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra det möjligt för europeiska icke-statliga organisationer att i expertgrupperna kunna företrädas av personer från sina nationella medlemsorganisationer, när de har ett tydligt mandat från de europeiska organisationerna.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att, om det trots särskilda arrangemang fortfarande inte går att hitta tillräckligt med experter som företräder alla relevanta intressen, den berörda expertgruppen vidtar alla lämpliga åtgärder, till exempel i form av viktade röstningsförfaranden, för att expertgruppernas slutrapporter faktiskt ska företräda alla relevanta intressen på ett balanserat sätt.

17. Europaparlamentet erinrar om att både parlamentet och Europeiska ombudsmannen rekommenderat kommissionen att offentliggöra föredragningslistor, bakgrundsdokument och protokoll från expertgruppernas sammanträden och överläggningar, om inte en kvalificerad majoritet av deras medlemmar beslutar att ett visst sammanträde eller en viss del av ett sammanträde måste hållas hemlig. Parlamentet beklagar att kommissionen hållit fast vid ett system där sammanträdena förblir hemliga, om inte en enkel majoritet av expertgruppernas medlemmar beslutar att överläggningarna bör vara offentliga. Parlamentet anser att största möjliga transparens måste garanteras och uppmanar kommissionen att se till att sammanträden och protokoll offentliggörs.

18. Europaparlamentet betonar att användare måste få tillgång till en rad dokument (föredragningslistor, referensdokument, olika rapporter) för att garantera en effektiv övervakning från de berörda aktörernas sida. Parlamentet anser dessutom att expertgruppsregistrets webbplats – antingen direkt eller via länkar till andra relevanta webbplatser – bör vara ett av de instrument eller en av de mekanismer som används för att få konstant uppdaterad information om den politiska utvecklingen, vilket skulle garantera en hög öppenhetsnivå.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart ta fram särskilda riktlinjer – i samråd med aktörer, inbegripet parlamentet – där kommissionen förklarar hur den tolkar bestämmelsen om att expertgruppernas protokoll ska vara meningsfulla och fullständiga, särskilt när sammanträdena inte är offentliga, och uppmanar med kraft kommissionen att i detta hänseende erbjuda maximal transparens, inbegripet offentliggörande av dagordningen, bakgrundsdokument, omröstningsresultat och utförliga protokoll, också med avvikande åsikter, i linje med Europeiska ombudsmannens rekommendation.

Tisdagen den 14 februari 2017

20. Europaparlamentet påminner om att det inte bara är experter som utsetts på personliga mandat som kan befinna sig i en intressekonflikt, utan också personer från universitet, forskningsinstitutioner, advokatfirmor, europeiska och andra tankesmedjor och konsultfirmor, och begär att kommissionen klarlägger hur den undviker intressekonflikter för dessa kategorier av experter.
 21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med utgångspunkt från befintliga positiva exempel garantera ett systematiskt genomförande av förbättrade övergripande regler med hjälp av en central tillsyn över tillämpningen av dessa övergripande regler, och att inte delegera detta till de enskilda generaldirektoraten.
 22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att framför allt anslå tillräckligt med resurser till registrets verksamhet utveckla innovativa och särskilt effektiva metoder, så att registret förblir aktuellt och inte innehåller några sakfel och/eller underlåtenheter samt möjliggör export av uppgifter i maskinläsbart format.
 23. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har påpekat att den nya ramen för kommissionens expertgrupper ska tillämpas av alla generaldirektorat vid utgången av 2016, och uppmanar kommissionen att för parlamentet lägga fram en rapport om genomförandet och utvärderingen senast ett år efter antagandet av detta beslut, alltså före den 1 juni 2017. Parlamentet uppmanar kommissionen att, som en del av den strukturerade dialogen med parlamentet, se till att en första muntlig presentation av rapporten kan göras redan inom de kommande sex månaderna.
 24. Vidare understryker Europaparlamentet att kommissionen, vid förberedelse och utarbetande av delegerade akter och genomförandakter samt vid utarbetande av strategiska riktlinjer, måste se till att alla handlingar – inklusive utkast till akter – översänds samtidigt till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaternas experter, i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
 25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0022

Visselblåsares roll för skyddet av EU:s ekonomiska intressen

Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om visselblåsares roll för skyddet av EU:s ekonomiska intressen (2016/2055(INI))

(2018/C 252/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 325,
- med beaktande av artiklarna 22a, 22b och 22c i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ombudsmannens beslut, som avslutar hennes undersökning på eget initiativ OI/1/2014/PMC avseende visselblåsning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 9 i Europarådets civilrättsliga konvention om korruption,
- med beaktande av artikel 22 a i Europarådets straffrättsliga konvention om korruption,
- med beaktande av Europarådets rekommendation CM/Rec(2014)7 om skydd för visselblåsare,
- med beaktande av artiklarna 8, 13 och 33 i Förenta nationernas konvention mot korruption,
- med beaktande av princip nr 4 i OECD:s rekommendation för etiskt uppförande i den offentliga förvaltningen (*Recommendation on Improving Ethical Conduct in the Public Service*),
- med beaktande av Europeiska ombudsmannens undersökning av den 2 mars 2015 och ombudsmannens uppmaning till EU-institutionerna att anta de nödvändiga reglerna om visselblåsning,
- med beaktande av OECD:s publikation om att åta sig att verka för ett ändamålsenligt skydd för visselblåsare (*Committing to effective whistle-blower protection*),
- med beaktande av beslutet av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i målet Guja mot Moldavien, ansökan nr 14277/04, av den 12 februari 2008,
- med beaktande av artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0004/2017), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 208, 10.6.2016, s. 89.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2016, s. 1.

Tisdagen den 14 februari 2017

- A. Inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet behöver parlamentet så mycket information som möjligt om oriktigheter. I fall som rör interna oriktigheter vid institutionerna bör parlamentet ha rätt till full tillgång till information så att det kan genomföra förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet med full vetskap om sakförhållandena.
- B. Europeiska revisionsrätten förser parlamentet med en utmärkt grund för dess undersökningar men kan inte på egen hand täcka in alla enskilda utgifter.
- C. På samma sätt förser kommissionen och övriga EU-institutioner parlamentet med informativa rapporter om sina utgifter, men är samtidigt beroende av officiella rapporteringsmekanismer.
- D. Unionens många fonder förvaltas gemensamt av kommissionen och medlemsstaterna, vilket gör det svårt för kommissionen att rapportera om oriktigheter inom enskilda projekt.
- E. Parlamentet mottar regelbundet uppgifter från enskilda medborgare eller icke-statliga organisationer om oriktigheter inom enskilda projekt finansierade helt eller delvis genom EU:s budget.
- F. Visselblåsare spelar därför en viktig roll i arbetet med att förebygga, upptäcka och rapportera om oriktigheter avseende utgifter med anknytning till EU:s budget samt fastställa och offentliggöra fall av korruption. En förtroendekultur måste skapas och främjas till gagn för samhällsnyttan i Europa inom ramen för vilken EU-tjänstemän och andra EU-anställda samt allmänheten känner sig trygga genom sunda förvaltningsrutiner och genom vilken det framgår att EU-institutionerna stöder, skyddar och uppmuntrar potentiella visselblåsare.
- G. Det är mycket viktigt att det utan dröjsmål införs ett horisontellt rättsligt ramverk som, genom att rättigheter och skyldigheter fastställs, skyddar visselblåsare i hela EU och i EU-institutionerna (anonymitetsskydd, tillhandahållande av rättsligt, psykologiskt och vid behov ekonomiskt stöd, tillgång till olika informationskanaler, system för snabba insatser osv.).
- H. De flesta EU-medlemsstater har ratificerat FN:s konvention mot korruption, som inbegriper skyldigheten att på lämpligt och ändamålsenligt sätt skydda visselblåsare.
- I. Visselblåsning är en mycket viktig källa till information i kampen mot organiserad brottslighet och inom ramen för utredningar av korruption i den offentliga sektorn.
- J. Visselblåsare spelar en särskilt viktig roll när det gäller att upptäcka och rapportera om korruption och bedrägeri, med tanke på att de parter som är direkt involverade i dessa kriminella metoder aktivt försöker dölja dem för alla typer av officiella rapporteringsmekanismer.
- K. Visselblåsning, som bygger på principerna om insyn och integritet, är av avgörande betydelse. Skyddet för visselblåsare bör därför garanteras i lagstiftning och stärkas överallt i EU, dock endast om syftet med visselblåsarnas insatser är att skydda allmänintresset genom att personerna i fråga handlar med ärligt uppsåt i enlighet med Europadomstolens rättspraxis.
- L. Myndigheterna bör inte begränsa eller inskränka visselblåsares och journalisters möjligheter att dokumentera och röja otillättna, olagliga eller skadliga metoder, när personerna i fråga tillhandahåller denna information med ärligt uppsåt och allmänintresset prioriteras.
- M. Samtliga EU-institutioner är sedan den 1 januari 2014, enligt artiklarna 22a, 22b och 22c i tjänsteföreskrifterna, skyldiga att införa interna regler till skydd för visselblåsare som är tjänstemän vid EU-institutionerna, även om den arbetsgrupp från den interinstitutionella förberedande kommittén för ärenden med anknytning till tjänsteföreskrifterna (Preparatory Committee for Matters relating to the Staff Regulations) som hanterar skyddet för visselblåsare ännu inte slutfört sitt arbete. Delar av det arbete som utförs av denna arbetsgrupp bör vara att bedöma situationen för visselblåsare som drabbats av negativa konsekvenser inom institutionerna, för att baserat på tidigare erfarenheter

Tisdagen den 14 februari 2017

fastställa bästa praxis. Nämnade interna regler måste beakta förvaltningsstrukturen och särdragen för de olika kategorierna enligt tjänsteföreskrifterna.

- N. Det nationella skyddet för visselblåsare har ännu inte införts i samtliga medlemsstater och har inte heller harmoniserats, vilket innebär att det, även när EU:s ekonomiska intressen står på spel, kan vara riskabelt för visselblåsare, både som personer och yrkesmässigt, att förse parlamentet med information om oriktigheter. Det är just för att människor är rädda för vad som skulle kunna drabba dem till följd av bristen på skydd, och för att de inte tror att åtgärder kommer att vidtas, som oriktigheterna inte rapporteras, vilket i sin tur leder till att EU:s ekonomiska intressen undergrävs.
- O. Det finns ett behov att säkerställa att varje form av otillbörliga motåtgärder mot visselblåsare bestraffas på lämpligt sätt.
- P. I sin resolution av den 23 oktober 2013 uppmanade parlamentet kommissionen att "under 2013 lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett verkningsfullt och heltäckande europeiskt skyddsprogram för personer i den privata och den offentliga sektorn som upptäcker administrativa missförhållanden och oegentligheter och slår larm om nationell och gränsöverskridande korruption som rör EU:s ekonomiska intressen". Parlamentet uppmanade dessutom medlemsstaterna "att införa lämpligt och effektivt skydd för personer som slår larm om missförhållanden".
- Q. EU:s lagstiftare har redan föreskrivit skydd för visselblåsare i sektorsspecifika instrument såsom direktiv 2013/30/EU om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk, direktiv (EU) 2015/849 om penningtvätt och finansiering av terrorism, och förordning (EU) nr 376/2014 om rapportering av händelser.
- R. Frågan om skydd för visselblåsare i unionen har blivit allt viktigare och alltmer brådskande eftersom direktivet om företagshemligheter begränsar rättigheterna för visselblåsare och därmed kan ha en icke avsedd avskräckande effekt på personer som önskar rapportera om oriktigheter när det gäller EU-finansiering som enskilda företag dragit nytta av.
- S. Viktiga arbetsinsatser har redan gjorts av internationella organisationer som OECD och Europarådet, som utarbetat rekommendationer om skydd för visselblåsare.
- T. Enligt OECD hade mer än en tredjedel av organisationerna med rapporteringsmekanismer inte någon, eller kände inte till någon, skriftlig policy om skydd mot repressalier för rapporterande personer.
- U. Likaså har icke-statliga organisationer som Transparency International, Whistleblowing International Network m.fl. med avseende på lagstiftning om visselblåsare tagit fram internationella principer som bör utgöra en inspirationskälla för EU-initiativ i detta avseende.
- V. Europeiska ombudsmannen har klar behörighet att undersöka klagomål från unionsmedborgare om administrativa missförhållanden inom EU-institutionerna, men utövar själv ingen funktion när det gäller att skydda visselblåsare i medlemsstaterna.
- W. I den senaste versionen av *Tjänsteföreskrifter för tjänstemännen vid Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda vid unionen*, som trädde i kraft den 1 januari 2014, infördes ett antal bestämmelser om visselblåsning.
- X. Skydd för visselblåsare är en förutsättning för att kunna värna om allmänintresset och unionens ekonomiska intressen och för att kunna främja en kultur av offentlig ansvarsskyldighet och integritet inom både offentliga och privata institutioner.

Tisdagen den 14 februari 2017

Y. Inom många jurisdiktioner, i synnerhet i privata sektorn, omfattas de anställda av krav på konfidentiell behandling av vissa uppgifter, vilket innebär att visselblåsare kan bli föremål för disciplinära åtgärder för att de rapporterat till instanser utanför sin organisation.

1. Europaparlamentet beklagar att kommissionen hittills inte har lagt fram några lagstiftningsförslag i syfte att inrätta en minimiskyddsnivå för visselblåsare i EU.

2. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett verkningfullt och heltäckande europeiskt skyddsprogram för visselblåsare vilket inbegriper mekanismer för företag, offentliga organ och organisationer som drivs utan vinstsyfte, och uppmanar i synnerhet kommissionen att under innevarande år lägga fram ett lagstiftningsförslag till skydd för visselblåsare som en del av de nödvändiga åtgärder som rör förebyggande av och kamp mot bedrägerier som skadar unionens ekonomiska intressen för att ge ändamålsenligt och likvärdigt skydd i medlemsstaterna liksom i unionens alla institutioner, organ och byråer.

3. Europaparlamentet står fast vid att visselblåsare spelar en väsentlig roll när det gäller att hjälpa medlemsstaterna och EU:s institutioner och organ att förhindra och hantera både överträdelser av integritetsprincipen och maktmissbruk som hotar eller strider mot folkhälsan och den allmänna säkerheten, den finansiella integriteten, ekonomin, de mänskliga rättigheterna, miljön samt rättsstatsprincipen på EU-nivå och nationell nivå, eller som ökar arbetslösheten, begränsar eller snedvrider den lojala konkurrensen och undergräver medborgarnas förtroende för demokratin i institutioner och processer. Parlamentet betonar i detta avseende att visselblåsare i hög grad bidrar till att öka den demokratiska kvaliteten i och förtroendet för offentliga institutioner genom att göra dessa inte bara direkt ansvariga inför medborgarna, utan även öppnare.

4. Europaparlamentet konstaterar att både visselblåsarna och det offentliga organ eller den offentliga institution som berörs bör säkerställa det rättsliga skydd av rättigheter som garanteras genom Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de nationella rättsliga bestämmelserna.

5. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna är de största mottagarna av medel från EU och därför är skyldiga att granska lagenligheten i hur dessa spenderas.

6. Europaparlamentet konstaterar att bara ett fåtal medlemsstater har infört tillräckligt långtgående skyddssystem för visselblåsare. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte antagit principer om skydd av visselblåsare i sin nationella lagstiftning att göra det snarast möjligt.

7. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa verkningfulla bestämmelser mot korruption och samtidigt på ett korrekt sätt genomföra europeiska och internationella normer och riktlinjer för skydd av visselblåsare i sin nationella lagstiftning.

8. Europaparlamentet beklagar att många medlemsstater ännu inte har infört särskilda bestämmelser för att skydda visselblåsare, trots det stora behovet av skydd av visselblåsare i det förebyggande arbetet mot och bekämpningen av korruption och trots att skydd av visselblåsare rekommenderas i artikel 33 i FN:s konvention mot korruption.

9. Europaparlamentet betonar att visselblåsning som rör unionens ekonomiska intressen innebär utlämnande av uppgifter om eller rapportering av oriktigheter, däribland – dock inte uteslutande – korruption, bedrägeri, intressekonflikter, skatteundandragande, skatteflykt, penningtvätt, infiltration av organiserad brottslighet och handlingar för att dölja något av detta.

10. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att främja en etisk kultur som kan bidra till att säkerställa att visselblåsare inte drabbas av otillbörliga motåtgärder eller interna konflikter.

11. Europaparlamentet upprepar att visselblåsare är skyldiga att informera om oriktigheter som skadar unionens ekonomiska intressen, och att visselblåsare under alla omständigheter bör samarbeta genom att dela med sig av informationen till de behöriga EU-myndigheterna.

12. Europaparlamentet upprepar att personer som agerar visselblåsare i många fall har bättre tillgång till känslig information än externa parter, och därmed i högre grad riskerar att drabbas av negativa konsekvenser i sin yrkeskarriär eller vad gäller deras personliga säkerhet, som är skyddad enligt artikel 6 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Tisdagen den 14 februari 2017

13. Europaparlamentet betonar att definitionen av visseblåsning inbegriper skydd för dem som lämnar ut uppgifter med en skäligen misstanke att uppgifterna är sanningsenliga vid den tidpunkt då uppgifterna lämnas ut, dvs. också personer som lämnar ut inkorrekta uppgifter på grund av ett ärligt misstag.
14. Europaparlamentet betonar den roll som undersökande journalistik spelar, och uppmanar kommissionen att säkerställa att dess förslag ger undersökande journalister samma skydd som visseblåsare.
15. Europaparlamentet framhåller behovet att inrätta ett oberoende EU-organ för informationsinsamling och rådgivning till vilket ärenden kan hänskjutas och vilket har kontor i medlemsstaterna som kan motta rapporter om oriktigheter och har tillräckliga budgetresurser, adekvata befogenheter och lämpliga specialister för att kunna hjälpa interna och externa visseblåsare att använda de korrekta kanalerna för att lämna ut de berörda uppgifterna om eventuella oriktigheter som skadar unionens ekonomiska intressen, samtidigt som man värnar om konfidentialiteten för personerna i fråga och erbjuder det stöd och den rådgivning som behövs. Under den första fasen skulle dess arbete främst gå ut på att göra en tillförlitlig kontroll av den information som mottagits.
16. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att, i samarbete med alla relevanta nationella myndigheter, införa konfidentialitet – och vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda denna konfidentialitet – för informationskällorna, i syfte att förhindra diskriminerande åtgärder och hot.
17. Europaparlamentet välkomnar Europeiska ombudsmannens beslut från 2014 att inleda en undersökning på eget initiativ med avseende på EU-institutionerna och skyddet för visseblåsare, och välkomnar undersökningens mycket positiva resultat. De EU-institutioner och övriga EU-organ som ännu inte börjat tillämpa de riktlinjer som utarbetades i samband med att undersökningen avslutades uppmanas att utan dröjsmål göra det.
18. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att öka medvetenheten om det allvarliga problem som försvarslösa visseblåsare utgör. Kommissionen uppmanas därför eftertryckligen att ta fram en omfattande handlingsplan för denna fråga.
19. Europaparlamentet begär att det inrättas en särskild enhet med rapporteringskanaler och skräddarsydda anordningar (t.ex. jourtelefoner, webbplatser och kontaktpunkter) inom parlamentet som från visseblåsare ska kunna ta emot information rörande unionens ekonomiska intressen. Denna enhet kommer även att kunna ge visseblåsarna råd och hjälp för att skydda dem mot eventuella otillbörliga motåtgärder fram till dess att en oberoende EU-institution har inrättats i enlighet med det som avses i punkt 4.
20. Europaparlamentet vill att det skapas en webbplats där klagomål kan lämnas in, och betonar att denna webbplats bör vara tillgänglig för allmänheten och bör värna om anonymiteten i samband med de uppgifter från allmänheten som man får in.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla ett klart och tydligt rättsligt ramverk som garanterar att de som avslöjar olaglig eller etiskt tvivelaktig verksamhet skyddas mot otillbörliga motåtgärder och lagföring.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera konkreta förslag om fullständigt skydd av dem som avslöjar olagligheter och oriktigheter, och att tillhandahålla en omfattande plan för att avskräcka från överföringar av tillgångar till tredjeländer som skyddar korrupta personers anonymitet.
23. Europaparlamentet framhåller behovet att säkerställa att mekanismer finns att tillgå för rapportering under trygga och säkra former och att uppgifterna från visseblåsare undersöks på ett professionellt sätt.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, och Europeiska åklagarmyndigheten i den mån det ingår i dess mandat efter inrättandet, att upprätta effektiva kommunikationskanaler mellan de berörda parterna och att även införa förfaranden för mottagande och skydd av visseblåsare som tillhandahåller information om oriktigheter med anknytning till unionens ekonomiska intressen, samt att upprätta ett gemensamt arbetsprotokoll för visseblåsare.
25. Europeiska uppmanar samtliga EU-institutioner och EU-organ att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa erkännande och beaktande av samt respekt för visseblåsare i alla fall som berör eller har berört dem och som erkänts som sådana av Europeiska unionens domstol. Parlamentet påpekar att detta bör tillämpas retroaktivt. De uppmanas också att offentligt, till institutionen i dess helhet, rapportera uttömmande om relevanta beslut.

Tisdagen den 14 februari 2017

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förse parlamentet med all information som mottagits från visselblåsare rörande unionens ekonomiska intressen och att i de årliga verksamhetsrapporterna inkludera ett kapitel om de varningar som visselblåsarna stått för och uppföljningen av dessa. Parlamentet uppmanas att vidta åtgärder för att fastställa huruvida den inkomna informationen är korrekt, i syfte att kunna vidta lämpliga åtgärder.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra ett offentligt samråd för att få kännedom om berörda parterers ståndpunkter i fråga om rapporteringsmekanismerna och eventuella brister i förfarandena på nationell nivå. Resultatet av det offentliga samrådet kommer att utgöra ett värdefullt underlag för kommissionen när den utarbetar sitt kommande förslag om visselblåsning.
28. Europaparlamentet uppmanar det oberoende EU-organet, och fram till dess att det inrättats Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), att utarbeta och offentliggöra en årlig rapport om utvärderingen av skyddet för visselblåsare i Europeiska unionen.
29. Europaparlamentet uppmanar vidare revisionsrätten att i sina årsrapporter inkludera ett särskilt avsnitt om visselblåsares roll för skyddet av unionens ekonomiska intressen.
30. Europaparlamentet uppmanar EU:s byråer att utarbeta en skriftlig policy om skydd mot repressalier för rapporterade personer.
31. Europaparlamentet välkomnar att parlamentet, kommissionen, Europeiska unionens råd, Europeiska unionens domstol, Europeiska revisionsrätten, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen genomfört interna regler till skydd för visselblåsare, i enlighet med artiklarna 22a, 22b och 22c i tjänsteföreskrifterna. Samtliga institutioner uppmanas eftertryckligen att säkerställa att deras respektive antagna interna regler till skydd för visselblåsare är kraftfulla och heltäckande.
32. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att ta fram uppgifter om, och riktmärken och indikatorer för, grundprinciper om visselblåsare i både den offentliga och den privata sektorn.
33. Europaparlamentet påminner om att det i kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 fastställs förfaranden för rapportering, förande av register samt åtgärder till skydd för visselblåsare. Parlamentet understryker vikten av att garantera att visselblåsare kan rapportera överträdelse på ett konfidentiellt sätt och att deras anonymitet skyddas korrekt och fullständigt också i den digitala miljön, men beklagar samtidigt att detta är en av de få rättsakter i sektorslagstiftningen som innehåller bestämmelser om visselblåsare.
34. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att undersöka bästa praxis från befintliga visselblåsarprogram i andra länder runt om i världen. Parlamentet uppmärksammar att vissa befintliga program erbjuder visselblåsare ekonomiska fördelar (t.ex. en procentandel av de sanktioner som beslutats). Samtidigt som detta måste hanteras med försiktighet för att förhindra potentiellt missbruk, skulle sådana ekonomiska fördelar kunna utgöra en viktig inkomstkälla för personer som har förlorat sin anställning till följd av att de slagit larm.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från att kriminalisera visselblåsares agerande när dessa röjer uppgifter om olaglig verksamhet eller oriktigheter som skadar EU:s ekonomiska intressen.
36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0026

Översynen av det europeiska samförståndet om utveckling

Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om översynen av det europeiska samförståndet om utveckling (2016/2094(INI))

(2018/C 252/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling från december 2005 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Busan-partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete ⁽²⁾ och EU:s gemensamma ståndpunkt inför det andra högnivåmötet om det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, som hölls i Nairobi (28 november till 1 december 2016) ⁽³⁾,
- med beaktande av resultatdokumentet från det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i december 2011, där man inledde det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete,
- med beaktande av 2030-agendan *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*, som antogs vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling den 25 september 2015 i New York ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Addis Abeba-agendan om finansiering för utveckling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Diliförklaringen av den 10 april 2010 om fredsbyggande och nationsbyggande, samt den nya given för engagemang i instabila stater, som inleddes 30 november 2011,
- med beaktande av Parisavtalet (COP 21) inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, antaget den 12 december 2015 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring* (COM(2011)0637),
- med beaktande av världstoppmötet om humanitära frågor den 23–24 maj 2016 i Istanbul och dess åtaganden om att agera ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den nya agendan för städer, som antogs vid FN-konferensen om bostäder och hållbar stadsutveckling (Habitat III) den 17–20 oktober 2016 i Quito, Ecuador ⁽⁸⁾,
- med beaktande av OECD/UNDP:s framstegsrapport från 2014 om att göra utvecklingssamarbetet mer effektivt ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/development/aideffectiveness/49650173.pdf>

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/sv/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁵⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽⁶⁾ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽⁷⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽⁸⁾ <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

⁽⁹⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tisdagen den 14 februari 2017

- med beaktande av artikel 208 om utvecklingssamarbete i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det fastställs att "unionens och medlemsstaternas politik för utvecklingssamarbete ska komplettera och förstärka varandra" och att minskning och på sikt utrotning av fattigdom ska vara det främsta målet för unionens utvecklingspolitik,
- med beaktande av rådets slutsatser från oktober 2012 om en grund för demokrati och hållbar utveckling: EU:s samarbete med det civila samhället på området yttre förbindelser,
- med beaktande av EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 maj 2014 om en rättighetsbaserad strategi för utvecklingssamarbete, som omfattar alla mänskliga rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik, som offentliggjordes i juni 2016 ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som EU undertecknade och ratificerade 2011, och FN:s avslutande iakttagelser om genomförandet av denna konvention,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handel för alla – Mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik* (COM(2015)0497),
- med beaktande av EU:s handlingsplan för jämställdhet (2016–2020) och handlingsplanen för mänskliga rättigheter och demokrati (2015–2019),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner, särskilt av den 17 november 2005 om förslaget till gemensam förklaring av rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik "Europeiskt samförstånd" ⁽⁴⁾, den 5 juli 2011 om att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare ⁽⁵⁾, den 11. december 2013 om EU:s givarsamordning om utvecklingsbistånd ⁽⁶⁾, den 25 november 2014 om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015 ⁽⁷⁾, den 19 maj 2015 om finansiering för utveckling ⁽⁸⁾, den 8 juli 2015 om skatteundandragande och skatteflykt som utmaningar till goda styrelse reformer, socialt skydd och utveckling i utvecklingsländer ⁽⁹⁾, den 14. april 2016 om den privata sektorn och utveckling ⁽¹⁰⁾, den 12 maj 2016 om uppföljningen och översynen av Agenda 2030 ⁽¹¹⁾, den 7 juni 2016 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2015 ⁽¹²⁾ och den 22 november 2016 om ökning av utvecklingssamarbetets effektivitet ⁽¹³⁾,
- med beaktande av det gemensamma arbetsdokumentet *Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016–2020* (SWD(2015)0182) och av rådets slutsatser av den 26 oktober 2015, där motsvarande handlingsplan för jämställdhet för 2016–2020 stöddes,

⁽¹⁾ Rådets slutsatser, 15.5.2007.

⁽²⁾ Rådets slutsatser, 19.5.2014.

⁽³⁾ Rådets dokument 10715/16.

⁽⁴⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 484.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 468, 15.12.2016, s. 73.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0059.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0196.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0265.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0137.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0224.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0246.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0437.

Tisdagen den 14 februari 2017

- med beaktande av den nya ramen för jämställdhet och kvinnors egenmakt: Att förändra flickors och kvinnors liv genom EU:s yttre förbindelser 2016–2020,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2016 om en ny framåtblickande och innovativ strategi för handel och investeringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter och dess fyra grundläggande principer om icke-diskriminering (artikel 2), barnets bästa (artikel 3), överlevnad, utveckling och skydd (artikel 6) och delaktighet (artikel 12),
- med beaktande av den kommande rapporten från utskottet för utrikes frågor och utskottet för utveckling om åtgärder för att hantera flykting- och migrationsflöden: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar (2015/2342(INI)), samt sin resolution av den 22 november 2016 om att förbättra effektiviteten i utvecklingssamarbetet ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A8-0020/2017), och av följande skäl:
 - A. En översyn av det europeiska samförståndet om utveckling är både läglig och nödvändig med tanke på de förändrade yttre handlingsramarna, bland annat antagandet av 2030-agendan och målen för hållbar utveckling (SDG), Parisavtalet om klimatförändringar (COP 21), Sendai-ramverket om minskning av katastrofrisker, Addis Abeba-agendan om finansiering för utveckling och det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete, nya eller ökade globala utmaningar som klimatförändringar, migrationssammanhanget, mer diversifierade utvecklingsländer med olikartade och särskilda utvecklingsbehov, nya givare och nya globala aktörer, minskat utrymme för civilsamhällets organisationer samt förändringar inom EU, bland annat förändringarna i och med Lissabonfördraget, agendan för förändring och den globala strategin för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik.
 - B. Den globala 2030-agendan och de därmed sammanhängande målen för hållbar utveckling strävar efter att åstadkomma hållbar utveckling inom planetens gränser, bygga partnerskap med människor i centrum, förse dem med nödvändiga resurser som livsmedel, vatten och sanitära anläggningar, hälso- och sjukvård, energi, utbildning och sysselsättningsmöjligheter, samt främja fred, rättvisa och välbefinnande för alla. Åtgärder måste vidtas i överensstämmelse med principerna om länders egenansvar, inklusive utvecklingspartnerskap, fokus på resultat, öppenhet och ansvarsskyldighet. En rättighetsbaserad strategi är en förutsättning för hållbar utveckling, i enlighet med FN:s resolution 41/128, där rätten till utveckling definieras som en oförnyttlig mänsklig rättighet.
 - C. I artikel 208 i EUF-fördraget anges att "unionens och medlemsstaternas politik för utvecklingssamarbete ska komplettera och förstärka varandra".
 - D. Klimatförändringarna är en företeelse som måste hanteras brådskande, eftersom det i större utsträckning drabbar de fattiga och mest utsatta länderna.
 - E. Tre fjärdedelar av världens fattiga lever i medelinkomstländer. Medelinkomstländerna utgör ingen homogen grupp, utan har mycket varierande behov och utmaningar. EU:s utvecklingssamarbete måste därför vara tillräckligt differentierat.
 - F. Den fördragsenliga samstämdheten i politiken för en utvecklingsstrategi kräver att EU tar hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet när man handlar inom andra politikområden som kan påverka utvecklingsländerna. Nära sammanhängande politikområden som handel, säkerhet, migration, humanitärt bistånd och utveckling måste därför formuleras och genomföras så att de ömsesidigt förstärker varandra.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0299.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0437.

Tisdagen den 14 februari 2017

- G. Migration har blivit en allt tyngre fråga. Det finns fler än 65 miljoner tvångsförflyttade människor i hela världen. Den övervägande majoriteten av flyktingar lever i utvecklingsländer. Staters bräcklighet, instabilitet, krig, kränkningar av de mänskliga rättigheterna, djup fattigdom och bristen på framtidsutsikter hör till huvudorsakerna till att människor lämnar sina hem. Miljontals människor har migrerat eller flytt till EU under de senaste åren.
- H. Några av kommissionens senaste förslag kan ses som en ny fokusering på utvecklingspolitiken under det nya synsättet för migrationshantering, i syfte att uppfylla EU-prioriteringar som ofta är kortsiktiga. Det bör inte finnas någon villkorlighet mellan utvecklingsstöd och samarbete i migrationsfrågor från mottagarländernas sida. Fonder som EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika och EU:s yttre investeringsplan har inrättats med målet att reagera på de senaste migrationskriserna i EU. EU:s politik för utvecklingssamarbete måste som främsta mål ha minskning av och, på lång sikt, utrotande av fattigdomen och grundas på principer för utvecklingseffektivitet.
- I. Hälsa och utbildning är centrala faktorer som möjliggör hållbar utveckling. Investeringar för att garantera allmän tillgång på dessa områden framhålls därför i 2030-agendan och målen för hållbar utveckling, och de bör ges lämpliga resurser för att kunna få spridningseffekter på andra områden.
- J. Små och medelstora företag samt mikroföretag utgör ryggraden i ekonomier världen över och är en grundläggande del av ekonomin i utvecklingsländerna, och tillsammans med välfungerande offentliga sektorer utgör de en nyckelfaktor för att främja ekonomisk, social och kulturell tillväxt. Små och medelstora företag möter ofta en begränsad tillgång till kapital, framför allt i utvecklingsländer.
- K. Mer än hälften av världens befolkning lever idag i städer, och denna andel förutspås nå två tredjedelar 2050. Ungefär 90 procent av städernas tillväxt sker i Afrika och Asien. Denna utveckling förstärker behovet av hållbar stadsutveckling. Säkerheten i städerna håller på att bli en allt större utmaning i många utvecklingsländer.
- L. Haven spelar en viktig roll för biologisk mångfald, livsmedelstrygghet, energi, arbetstillfällen och tillväxt, men havsresurserna hotas av klimatförändringar, överutnyttjande och icke-hållbar förvaltning.
- M. Avskogning och skogsförstörelse utarmar ekosystemen och bidrar kraftigt till klimatförändringarna.
- N. EU:s utvecklingspolitik är ett viktigt komplement till medlemsstaternas utvecklingspolitik, som bör inriktas på områden där den kan ge en komparativ fördel och på hur EU:s globala roll som organisation kan främja dess utvecklingspolitiska mål.
- O. Utvecklingspolitiken är en central aspekt i EU:s politik för yttre förbindelser. Unionen är den största givaren av utvecklingsbistånd i världen och tillhandahåller, tillsammans med sina medlemsstater, mer än hälften av det officiella utvecklingsbiståndet i världen.
- P. Ojämligheterna i välstånd och inkomst ökar globalt. Denna utveckling riskerar att undergräva den sociala sammanhållningen och öka diskriminering, politisk instabilitet och oroligheter. Att mobilisera inhemska resurser är därför centralt för att genomföra Agenda 2030 för hållbar utveckling, och det utgör en möjlig väg för att på lång sikt övervinna beroendet av utländskt stöd.
1. Europaparlamentet betonar betydelsen av det europeiska samförståndet om utveckling, eftersom det utgör en gemensam och samlad ståndpunkt för både EU och medlemsstaterna om utvecklingssamarbetets mål, värden, principer och viktigaste aspekter, inklusive vid genomförandet. Parlamentet anser att samförståndets regelverk, särskilt dess helhetssyn och det tydliga primära målet att bekämpa – och på lång sikt utrota – fattigdom, måste tryggas i översynen. Vidare anser parlamentet att det också måste vara ett mål att ta itu med ojämlikhet, vilket anges i målen för hållbar utveckling. Parlamentet påminner om att EU:s och medlemsstaternas utvecklingspolitik bör förstärka och komplettera varandra.

Tisdagen den 14 februari 2017

2. Europaparlamentet varnar för en urvattning av kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd i syfte att täcka andra utgifter än dem som är direkt kopplade till de nämnda målen. Parlamentet betonar att varje reform av det offentliga utvecklingsbiståndet måste syfta till att öka utvecklingspåverkan.

3. Europaparlamentet inser att det är viktigt att EU har en tydlig yttre strategi, vilket kräver en samstämd politik, särskilt för fred och säkerhet, migration, handel, miljö och klimatförändringar, humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete. Parlamentet upprepar dock att utvecklingsmålen utgör mål i sig. Parlamentet påminner om den fördragsenliga skyldigheten i artikel 208 i EUF-fördraget om att EU ska "ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna". Parlamentet understryker med kraft att det endast kan acceptera ett stabilt koncept för utvecklingspolitiken med förankring i skyldigheterna enligt EUF-fördraget och primärt fokus på kampen mot fattigdom. Parlamentet påminner om principerna för EU:s yttre åtgärder enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionen, nämligen demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, principerna om jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten.

4. I överensstämmelse med Lissabonfördraget beskriver Europaparlamentet utvecklingssamarbete enligt följande: att kämpa för VÄRDIGHET genom att utrota FATTIGDOM.

Mål, värderingar och principer för EU:s utvecklingspolitik

5. Europaparlamentet vill att målen för hållbar utveckling, 2030-agendan och de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna av hållbar utveckling integreras i all inre och yttre EU-politik och att de blir ett centralt inslag i samförståndet, med beaktande av de viktiga kopplingarna mellan mål och riktmärken. Parlamentet vill att kampen mot – och på lång sikt utrotning av – fattigdom ska förbli det övergripande och främsta målet för EU:s utvecklingspolitik, med särskild koncentration på de mest marginaliserade grupperna och med målet att ingen ska hamna på efterkälken. Europaparlamentet betonar vikten av att definiera fattigdom i linje med definitionen i samförståndet och agendan för förändring samt inom ramen för Lissabonfördraget.

6. Europaparlamentet betonar 2030-agendans universella och omdanande karaktär. Därför understryker parlamentet att utvecklade länder och utvecklingsländer har ett delat ansvar för att nå målen för hållbar utveckling, och att EU:s strategi för dessa mål måste bestå av en samstämd uppsättning med både intern och extern politik och åtaganden med en komplett uppsättning utvecklingspolitiska verktyg

7. Europaparlamentet insisterar på att utvecklingspolitiken på ett mer samstämt sätt måste avspegla unionens koncentration på instabila stater, ungdomsarbetslöshet, kvinnor och flickor som möter könsbaserat våld och skadlig praxis samt dem som befinner sig i konfliktsituationer. Parlamentet påminner om EU:s åtagande om att lägga minst 20 procent av sitt offentliga utvecklingsbistånd på social inkludering och mänsklig utveckling.

8. Europaparlamentet betonar att utbildning är en nyckelfaktor för att man ska kunna utveckla självförsörjande samhällen. EU uppmanas att sammankoppla bra utbildning, teknisk utbildning och yrkesutbildning samt samarbete med näringslivet som viktig förutsättning för ungdomars anställbarhet och tillgång till kvalificerade arbetstillfällen. Att särskilt ta itu med frågan om tillgång till utbildning i nöd- och krissituationer är avgörande för både utveckling och skydd av barn.

9. Europaparlamentet betonar att systemfaktorer, däribland bristande jämställdhet, politiska hinder och maktobalans, påverkar hälsan och att det är viktigt att sörja för jämbördig tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster av god kvalitet som tillhandahålls av utbildad, kvalificerad och kompetent hälso- och sjukvårdspersonal. Det nya samförståndet bör därför främja investeringar i och egenmakt för hälso- och sjukvårdspersonal i främsta ledet, som spelar en viktig roll för att sörja för heltäckande hälso- och sjukvårdstjänster i avlägsna, fattiga och missgynnade områden samt konfliktområden. Parlamentet betonar att främjande av forskning om, och utveckling av, ny hälso- och sjukvårdsteknik för hantering av nya hälsohot som epidemier och antimikrobiell resistens är avgörande för uppnåendet av målen för hållbar utveckling.

10. Europaparlamentet efterlyser från EU:s sida ett fortsatt starkt åtagande för och främjande av en regelbaserad global styrning, särskilt när det gäller det globala partnerskapet för hållbar utveckling.

11. Europaparlamentet betonar att såväl kampen mot ojämlikhet inom och mellan länder, diskriminering – särskilt på grundval av kön –, orättvisor och konflikter, som främjandet av fred, deltagardemokrati, god förvaltning, rättsstatlighet och mänskliga rättigheter, samhällen för alla och hållbar utveckling, samt hantering av utmaningarna med anpassning till och dämpande av klimatförändringarna måste vara mål som integreras i EU:s hela utvecklingspolitik. Parlamentet vill att 2030-agendan genomförs i sin helhet och på ett sätt som samordnas med, och är samstämt med, Parisavtalet om klimatförändringar, inklusive när det gäller behovet av att brådskande överbrygga klyftan mellan vad som behövs för att

Tisdagen den 14 februari 2017

begränsa den globala uppvärmningen och att öka arbetet med och finansieringen av en anpassning. Parlamentet påminner om EU:s åtagande om att anslå 20 procent av budgeten för 2014–2020 (ungefär 180 miljarder euro) till insatser för bekämpning av klimatförändringar, bland annat genom sin politik för yttre åtgärder och utvecklingssamarbete.

12. Europaparlamentet betonar att utvecklingssamarbete kan uppstå till följd av inkludering, förtroende och innovation som grundas på alla partners respekt för användning av nationella strategier och ramverk för landsresultat.

13. Europaparlamentet lyfter fram den viktiga roll som god förvaltning spelar för en hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar EU att förstärka balansen mellan de ekonomiska, sociala och miljömässiga områdena genom att stödja övergripande nationella strategier för hållbar utveckling och lämpliga mekanismer och processer för god förvaltning, med ett centralt fokus på det civila samhällets deltagande. Parlamentet betonar betydelsen av reformer för administrativ och skattemässig decentralisering, som ett sätt att främja god förvaltning på lokal nivå i linje med subsidiaritetsprincipen.

14. Europaparlamentet efterlyser att EU:s utvecklingssamarbete ska uppmuntra partnerländerna att "glokalisera" målen för hållbar utveckling, i samråd med det civila samhället på nationell och lokal nivå, för att översätta dem till i sammanhanget relevanta nationella och subnationella mål som är förankrade i nationella strategier, program och budgetar för utveckling. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att uppmuntra sina partnerländer att ta med rösterna från marginaliserade befolkningsgrupper i övervakningen av målen för hållbar utveckling och främja konkreta mekanismer för att göra detta möjligt, i linje med agendan för att "ingen ska hamna på efterkälken".

15. Europaparlamentet vill att EU:s utvecklingspolitik även i fortsättningen prioriterar stöd till de minst utvecklade länderna och låginkomstländerna samt små östater under utveckling, samtidigt som man hanterar de olikartade och specifika behoven hos medelinkomstländerna, där majoriteten av världens fattiga bor, i linje med handlingsplanen från Addis Abeba och med full hänsyn till differentieringsprincipen. Parlamentet efterlyser en integrering av ett territoriellt tillvägagångssätt för utveckling, för att ge egenmakt åt lokala och regionala myndigheter och bättre ta itu med ojämlikhet mellan länder.

16. Europaparlamentet betonar betydelsen av demokratiskt egenansvar där utvecklingsländerna ges huvudansvaret för sin egen utveckling, samtidigt som nationella parlament och politiska partier, regionala och lokala myndigheter, det civila samhället och andra aktörer kan spela sina respektive roller fullt ut tillsammans med de nationella regeringarna och aktivt delta i beslutsprocessen. I detta sammanhang understryker parlamentet vikten av att förbättra ansvarsskyldigheten uppåt och nedåt, med målet att bättre reagera på lokala behov och främja medborgarnas demokratiska egenansvar.

17. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta förstärka sitt stöd till lokal och regional kapacitetsuppbyggnad och decentraliseringsprocesser, i syfte att ge egenmakt åt lokala och regionala myndigheter och göra dem öppnare och mer ansvarstagande, så att de bättre kan hantera sina medborgares behov och krav.

18. I överensstämmelse med partnerskapsprincipen efterlyser Europaparlamentet delat ansvarstagande för alla gemensamma åtgärder, med främjande av högsta möjliga öppenhetsnivå. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja en stärkt roll för nationella parlament, lokala och regionala myndigheter och det civila samhället i politisk och budgetmässig tillsyn och demokratisk granskning. Korruption och straffrihet måste bekämpas gemensamt med alla medel och på alla politiska nivåer.

19. Europaparlamentet vill att politisk dialog mellan EU och partnerländerna/partnerregionerna ska utgöra ett centralt inslag i EU:s utvecklingssamarbete, och att sådana dialoger inriktas på gemensamma värden och hur dessa bör främjas. Parlamentet efterlyser ökad delaktighet för parlamenten och det civila samhället i politiska dialoger.

20. Europaparlamentet framhåller betydelsen av en pluralistisk demokrati för alla, och vill att EU främjar lika villkor för politiska partier och ett dynamiskt civilt samhälle i alla sina åtgärder, bland annat genom kapacitetsuppbyggnad och dialog med partnerländerna för att ge det civila samhället tillräckligt utrymme, med medborgardrivna mekanismer för deltagande övervakning och ansvarsskyldighet på subnationell, nationell och regional nivå, samt ser till att det civila samhällets organisationer engagerar sig i utformning, genomförande, övervakning, översyn och ansvarstagande i utvecklingspolitiken. Parlamentet uppmanar EU att erkänna att samråd med det civila samhället är en viktig faktor för framgång på alla programplaneringsområden, i syfte att åstadkomma ett inkluderande styre.

Tisdagen den 14 februari 2017

21. Europaparlamentet erkänner det civila samhällets roll för att öka medvetenheten hos allmänheten och hantera målen för hållbar utveckling på nationell och global nivå genom global utbildning om medborgarskap och genom medvetandehöjande åtgärder.

22. Europaparlamentet anser att främjandet av jämställdhet och kvinnors och flickors egenmakt och rättigheter bör vara både ett mål i sig och ett övergripande mål för EU:s utvecklingspolitik, i överensstämmelse med EU:s handlingsplan för jämställdhet och 2030-agendan, i enlighet med rådets slutsatser av den 26 maj 2015 om lika rättigheter för kvinnor och män inom ramen för utveckling. Parlamentet efterlyser särskilda politiskt motiverade åtgärder som inriktas på utmaningarna inom detta område. Parlamentet efterlyser ytterligare EU-insatser för att främja kvinnors och ungdomars viktiga roll som aktörer för utveckling och förändring. I detta sammanhang understryker parlamentet att jämställdhet omfattar såväl flickor och pojkar som kvinnor och män i alla åldrar, och att programmen bör uppmuntra ett jämställt deltagande och främjande av rättigheter och tjänster, särskilt när det gäller tillgång till utbildning, reproduktiv hälsa och hälso- och sjukvård, utan diskriminering på grundval av könsidentitet eller sexuell läggning.

23. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid behovet av att främja, skydda och säkra alla mänskliga rättigheter. För att förverkliga de mänskliga rättigheterna är det viktigt att upprätthålla kvinnors och flickors rättigheter, liksom sexuell och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter, och undanröja alla former av sexuellt och könsbaserat våld och diskriminering, inbegripet skadlig praxis gentemot barn, tidiga äktenskap och tvångsäktenskap samt kvinnlig könsstympning. Man måste garantera allmän tillgång till överkomlig, övergripande och högkvalitativ information och utbildning om sexuell och reproduktiv hälsa och tjänster för familjeplanering. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att påskynda insatserna för att åstadkomma jämställdhet och egenmakt för kvinnor, genom att fördjupa partnerskap mellan många aktörer, stärka kapaciteten för könsanpassad budgetering och planering samt sörja för att kvinnoorganisationer deltar.

24. Europaparlamentet efterlyser särskilda EU-utvecklingsstrategier för en bättre inriktning på samt stöd till och skydd för utsatta och marginaliserade grupper såsom kvinnor och barn, hbtqi-personer, äldre, personer med funktionsnedsättning, småproducenter, kooperativ, språkliga och etniska minoriteter och urbefolkningar, för att ge dem samma möjligheter och rättigheter som alla andra, i linje med principen om att ingen ska hamna på efterkälken.

25. Europaparlamentet upprepar EU:s åtagande att investera i utvecklingen i fråga om barn och ungdomar genom att förbättra rapporteringen om barnfokuserat utvecklingssamarbete och inhemska resurser, och att stärka ungdomars förmåga att delta i förfaranden för ansvarsutkrävande.

26. Europaparlamentet efterlyser stöd åt instabila och konflikttrabbade länder för att nå de resurser och partnerskap som behövs för att åstadkomma utvecklingsprioriteringar, samt främjande av ömsesidigt lärande dem emellan och ett ökat samspel mellan utveckling, fredsbyggande, säkerhet och humanitära partner och insatser.

27. Europaparlamentet betonar att de mål som fastställs i kapitlet om mänsklig utveckling i det nuvarande europeiska samförståndet fortfarande är lika viktiga. Parlamentet betonar dessutom att det är viktigt att koppla dessa mål till målen för hållbar utveckling och att placera insatser för att stärka övergripande hälso- och sjukvårdssystem (utöver stöd till vertikala program för särskilda sjukdomar) i centrum för programplaneringen på hälsoutvecklingsområdet, även i syfte att öka motståndskraften i händelse av hälsokriser som ebolautbrottet i Västafrika 2013–2014. Vidare måste man säkra den grundläggande rättigheten till universell hälso- och sjukvård, i enlighet med artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och Världshälsoorganisationens stadga. I artikel 168 i EUF-fördraget fastställs att en hög hälsoskyddsnivå för människor ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder. I detta avseende efterlyser parlamentet en mer samstämd politik för innovation och utveckling av läkemedel, som sörjer för tillgång till läkemedel för alla.

28. Europaparlamentet påpekar i ljuset av befolkningstillväxten, särskilt i Afrika och de minst utvecklade länderna – med tanke på att 19 av de 21 länderna med högst fertilitetssiffror finns i Afrika –, att Nigeria är det land som har världens snabbast växande befolkning och att över hälften av den globala befolkningstillväxten till 2050 förväntas ske i Afrika. Detta är ett problem för en hållbar utveckling, och EU:s utvecklingssamarbete bör lägga ökad tyngd på program som tar upp denna fråga.

29. Europaparlamentet välkomnar att livsmedels- och näringstrygghet har blivit ett prioriterat område för den nya globala utvecklingsramen, och välkomnar införandet av ett självständigt mål att avskaffa svält, uppnå livsmedelstrygghet och förbättrad nutrition samt främja ett hållbart jordbruk. Svält och fattigdom är inte olyckshändelser utan resultat av sociala och ekonomiska orättvisor och ojämlikhet på alla nivåer. Parlamentet påminner om att samförståndet bör betona

Tisdagen den 14 februari 2017

EU:s fortsatta stöd för integrerade och sektorsövergripande angreppssätt som stärker förmågan till diversifierad lokal livsmedelsproduktion och inbegriper närings specifika och näringskänsliga ingripanden som uttryckligen inriktas på bristande jämställdhet.

30. Europaparlamentet framhåller behovet av mekanismer för ansvarsutkrävande när det gäller övervakning och genomförande av målen för hållbar utveckling och målet att avsätta 0,7 procent av bruttonationalinkomsten för offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att lägga fram en tidsplan för hur dessa mål och riktmärken gradvis ska uppnås, med årlig rapportering till Europaparlamentet.

31. Europaparlamentet understryker behovet av flersektoriella integrerade tillvägagångssätt för att effektivt bygga upp motståndskraft, vilket innebär att arbeta i riktning mot en bättre integrering av humanitära åtgärder och åtgärder för minskning av katastrofrisker, för socialt skydd, för anpassning till klimatförändringarna, för hantering av naturresurser och för konfliktlindring samt andra utvecklingsåtgärder. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att främja ett inkluderande styre som tar itu med sådana utsatthetsfaktorer som marginalisering och ojämlikhet. Parlamentet anser att utsatta befolkningsgrupper måste ges förmågan att hantera risker och få tillgång till beslutsprocesser som påverkar deras framtid.

32. Europaparlamentet betonar den roll som kulturen spelar för en hållbar mänsklig, social och ekonomisk utveckling och insisterar på att den kulturella dimensionen beaktas som en grundläggande aspekt av politiken för solidaritet, samarbete och EU:s utvecklingsbistånd. Parlamentet efterlyser främjande av kulturell mångfald och stöd till kulturpolitik, samt hänsyn till lokala förhållanden när detta kan bidra till att nå målet att främja hållbar utveckling.

33. Europaparlamentet påpekar att stadsbefolkningen förutspås öka med 2,5 miljarder människor fram till 2050, varav nästan 90 procent i Asien och Afrika. Det uppstår problem till följd av megastädernas explosiva tillväxt, och med denna företeelse följer utmaningar för den sociala och miljömässiga hållbarheten. Parlamentet efterlyser en balanserad regional utveckling och påminner om att upplivad ekonomisk verksamhet i landsbygdsområden och mindre samhällen och städer minskar trycket att migrera till urbana megacentrum och därmed lindrar problemen med okontrollerad urbanisering och migration.

Differentiering

34. Europaparlamentet betonar att om EU:s utvecklingsstrategi ska vara effektiv måste EU främja en rättvis välståndsfördelning i utvecklingsländerna via de nationella budgetarna, dvs. inom såväl som mellan länderna. Parlamentet betonar att EU i sitt utvecklingsbistånd först och främst bör göra åtskillnad mellan enskilda länders situation och utvecklingsbehov, inte på grundval av endast mikroekonomiska indikatorer eller politiska överväganden.

35. Europaparlamentet betonar att EU:s utvecklingssamarbete bör genomföras i syfte att hantera de viktigaste behoven och få största möjliga verkan på både kort och lång sikt. Parlamentet betonar behovet av skräddarsydda utvecklingsstrategier, med lokalt egenansvar och lokal utformning, för att beakta särskilda utmaningar som möter enskilda länder eller grupper av länder, som små östater under utveckling, instabila stater och utvecklingsländer utan kust.

36. Europaparlamentet efterlyser särskilda strategier för samarbete med medelinkomstländer för att befästa deras framsteg och bekämpa ojämlikhet, utestängning, diskriminering och fattigdom, särskilt genom att främja rättvisa och progressiva skattesystem. Parlamentet understryker samtidigt att medelinkomstländer inte är en enhetlig grupp och att varje land därför har specifika behov som bör tillgodoses genom skräddarsydda politiska åtgärder. Parlamentet framhåller behovet av att på ett ansvarsfullt sätt gradvis fasa ut ekonomiskt stöd till medelinkomstländer och i stället fokusera på andra samarbetsformer, såsom tekniskt bistånd, delande av kunskaper och tekniska innovationer inom näringslivet, partnerskap mellan offentliga aktörer som kan stödja globala allmänna tillgångar som vetenskap, teknik och innovation, utbyte av bästa praxis och främjande av regionalt samarbete, syd-syd-samarbete och trepartssamarbete. Parlamentet betonar dessutom betydelsen av alternativa finansieringskällor, såsom mobilisering av inhemska skatteresurser, icke-subventionerad eller mindre subventionerad långivning, samarbete i tekniska, beskattnings-, handels- och forskningsrelaterade frågor samt offentlig-privata partnerskap.

Tisdagen den 14 februari 2017

Biståndseffektivitet och finansiering

Utvecklingseffektivitet

37. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ta ledningen bland utvecklingsaktörerna och förnya sitt åtagande för ett fullständigt genomförande av principerna om effektivt utvecklingssamarbete, med prioritering av mekanismer, verktyg och instrument som möjliggör att fler resurser når slutanvändarna, såsom länders egenansvar för utvecklingsprioriteringar, anpassning till partnerländernas nationella utvecklingsstrategier och utvecklingssystem, med fokus på resultat, öppenhet, gemensamt ansvar och demokratisk delaktighet för alla aktörer. Parlamentet betonar vikten av att förstärka unionens ansträngningar för att göra utvecklingssamarbetet så effektivt som möjligt i syfte att bidra till att nå de ambitiösa mål och delmål som ingår i 2030-agendan och på bästa sätt utnyttja offentliga och privata resurser för utveckling. Parlamentet vill att en tydlig referens görs till principerna om utvecklingseffektivitet i EU:s nya samförstånd om utveckling.

38. Europaparlamentet upprepar att det är viktigt att allmänheten inom EU får ökad förståelse och engageras aktivt i stora utvecklingsdebatter och försöken att utrota global fattigdom och främja en hållbar utveckling. Parlamentet understryker i detta syfte att icke-formell utvecklingsutbildning och ökad medvetenhet, även genom att man fortsätter och utvidgar programmet för utbildning och information om utvecklingsfrågor (Dear), måste förbli integrerade delar av EU:s och medlemsstaternas utvecklingspolitik.

39. Europaparlamentet anser att förenklade förfaranden för finansiering och byråkrati kan hjälpa till att förbättra effektiviteten. Det behövs en EU-reform för att påskynda genomförandet (vilket efterlystes redan i punkt 122 i 2005 års EU-samförstånd om utveckling) inriktad på behovet av att se över urvalsprocesserna genom att fokusera mer på ansökarens identitet, sakkunskap, erfarenhet, resultat och tillförlitlighet på området (och inte bara på formella urvalskriterier).

40. Europaparlamentet upprepar vikten av kapacitetsuppbyggnad för att förbättra medborgarnas, organisationernas, regeringarnas och samhällenas förmåga att fullt ut spela sina respektive roller när det gäller att utforma, genomföra, övervaka och utvärdera strategierna för hållbar utveckling.

41. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts, men efterlyser ytterligare insatser från EU:s och dess medlemsstaters sida för att påskynda och bredda räckvidden för gemensam programplanering och gemensamma genomförandeinsatser i syfte att förena resurser, förbättra arbetsfördelningen inom länderna, minska transaktionskostnaderna, undvika överlappningar och fragmentering av biståndet, stärka EU:s profil på lokal nivå och främja ländernas egenansvar för utvecklingsstrategierna och justering efter partnerländernas prioriteringar. Parlamentet betonar hur viktigt det är att den gemensamma programplaneringen genomförs av europeiska intressenter och endast öppnas upp för andra givare när den lokala situationen så kräver, men utan att det europeiska ägandet av processen urvattnas. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ytterligare samordna sina insatser med andra givare och organisationer såsom nya givare, civilsamhällets organisationer, privata filantroper, finansinstitut och företag inom den privata sektorn. Parlamentet konstaterar med oro att endast fem EU-medlemsstater hade offentliggjort Busan-genomförandeplaner när halva 2015 hade passerat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra sina genomförandeplaner och rapportera om sina insatser för utvecklingseffektivitet årligen.

42. Europaparlamentet påminner om sin begäran⁽¹⁾ om kodifiering och stärkande av mekanismerna och metoderna för att säkerställa en bättre komplementaritet och effektiv samordning av utvecklingsbiståndet bland EU:s medlemsstater och institutioner samt att ge tydliga och genomförbara regler för att säkerställa ett demokratiskt inhemskt ägarskap, harmonisering, anpassning till landsstrategier och landssystem, förutsägbarhet för medel, insyn och ömsesidig ansvarsskyldighet.

43. Europaparlamentet understryker att utvecklingseffektivitet bör vara en av de huvudsakliga drivkrafterna i EU:s nya utvecklingspolitik. Parlamentet påminner om att detta inte bara är beroende av biståndsgivare utan även förutsätter att det finns effektiva och reaktiva institutioner, en sund politik, rättssäkerhet, inkluderande demokratiskt styre samt skydd mot korruption inom utvecklingsländer och mot olagliga finansiella flöden på internationell nivå.

44. Europaparlamentet erkänner lokala och regionala regeringars roll för utveckling, och särskilt det decentraliserade samarbetet mellan EU och det lokala och regionala styret i partnerländerna som ett effektivt sätt för ömsesidig kapacitetsförstärkning och genomförande av målen för hållbar utveckling på lokal nivå.

⁽¹⁾ Resolution av den 11 december 2013.

Tisdagen den 14 februari 2017

Finansiering för utveckling

45. Europaparlamentet upprepar att offentligt utvecklingsbistånd (ODA) även i fortsättningen bör ligga till grund för EU:s utvecklingspolitik. Parlamentet påminner om EU:s åtagande att uppnå ODA-målet på 0,7 % av BNI senast 2030. Parlamentet betonar att det är viktigt att även andra länder, både utvecklade länder och tillväxtekonomier, ökar sitt offentliga utvecklingsbistånd. Parlamentet understryker det offentliga utvecklingsbiståndets viktiga roll som katalysator för förändring och som drivkraft för mobilisering av andra resurser. Parlamentet påminner om EU:s åtagande att mobilisera resurser för klimatinsatser i utvecklingsländer, att bidra med sin del för att man ska uppnå de utvecklade ländernas mål att mobilisera 100 miljarder amerikanska dollar per år och att ha kvar en fördubblad finansiering för biologisk mångfald till utvecklingsländer.

46. Europaparlamentet efterlyser objektiva och transparenta kriterier för fördelningen av utvecklingsbiståndets medel, såväl i medlemsstaterna som på EU-nivå. Parlamentet vill att dessa kriterier baseras på behov, konsekvensanalyser och politiska, sociala och ekonomiska resultat, med målet att medlen ska användas så effektivt som möjligt. Parlamentet betonar dock att en sådan fördelning aldrig får villkoras av resultat på områden som inte är direkt kopplade till utvecklingsmålen. Parlamentet framhåller att goda resultat mot gemensamt överenskomna mål bör uppmuntras och belönas. Parlamentet betonar vikten av uppdelade statistiska uppgifter på territoriell nivå för att man bättre ska kunna bedöma inverkan av det offentliga utvecklingsbiståndet.

47. Europaparlamentet är medvetet om att den allmänna budgeten stöder nationellt egenansvar, anpassning till partnerländernas nationella utvecklingsstrategier och fokus på resultat, öppenhet och ömsesidigt ansvar, men understryker att detta endast bör övervägas när och om förutsättningarna är lämpliga och det finns effektiva kontrollsystem. Parlamentet påpekar att budgetstöd är det bästa sättet att främja en verkligt politisk dialog som leder till ökad egenmakt och egenansvar.

48. Europaparlamentet anser att det kommer att krävas finansiering och utvecklingsåtgärder utöver offentligt utvecklingsbistånd och offentlig politik för att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet betonar behovet av såväl nationell och internationell som privat och offentlig finansiering samt politiska åtgärder som kopplar ihop offentliga och privata åtgärder till förmån för utveckling och skapar förhållanden som främjar tillväxt och en rättvis fördelning av denna genom de nationella budgetarna.

49. Europaparlamentet påminner om att utvecklingsländer möter stora hinder när det gäller ökad inkomstskatt och är särskilt drabbade av företags skatteflykt och olagliga finansiella flöden. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stärka en konsekvent politik för utveckling på detta område, att undersöka hur utvecklingsländerna drabbas av sina egna skattearrangemang och lagar samt att verka för att utvecklingsländerna ska vara bättre företrädare i internationella forum som inrättas för att reformera övergripande skattepolitik.

50. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja låg- och medelinkomstländer i deras insatser för att skapa rättvisa, progressiva, öppna och effektiva beskattningssystem och andra sätt att mobilisera inhemska skatteintäkter, med målet att göra sådan finansiering mer förutsägbar och stabil och minska biståndsberoendet. Parlamentet efterlyser sådant stöd inom områden som skatteförvaltning och offentlig ekonomisk förvaltning, system för rättvis fördelning, korruptionsbekämpning och bekämpning av överföringar med felaktig internprissättning, skatteundandragande och andra former av olagliga penningflöden. Parlamentet betonar vikten av skattedecentralisering och behovet av kapacitetsuppbyggnad för att stödja lokala och regionala styrande i utformningen av lokala skattesystem och skatteintäkter.

51. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att inrätta obligatorisk rapportering för varje land om multinationella företag, tillsammans med obligatoriskt offentliggörande av övergripande och jämförbara uppgifter om företagets verksamhet, så att öppenhet och ansvarstagande säkerställs. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ta upp frågan om hur utvecklingsländer drabbas av spridningseffekter av sin egen skattepolitik och egna arrangemang och lagar, och att genomföra de reformer som behövs för att se till att europeiska bolag som gör vinster i utvecklingsländer betalar en rättvis skattedel i dessa länder.

52. Europaparlamentet understryker behovet av kombinerade mekanismer och offentlig-privata partnerskap för att mobilisera finansiering utöver offentligt utvecklingsbistånd, men understryker samtidigt att dessa måste grundas på transparenta kriterier och tydligt visa att de tillför ytterligare utvecklingseffekter och inte urlakar den allmänna tillgången till grundläggande offentliga tjänster av god kvalitet, och att alla betalningar måste vara insynsvänliga. Parlamentet framhåller att de projekt som finansieras måste vara förenliga med nationella utvecklingsmål, internationellt överenskomna mänskliga rättigheter samt, på ett bindande sätt, sociala och miljömässiga normer, lokalbefolkningars behov och rättigheter samt principerna om effektivt utvecklingsarbete. Parlamentet är i detta avseende medvetet om att traditionell markanvändning, t.ex. av småbrukare och boskapsuppfödare, vanligtvis inte är dokumenterad och betonar att den måste respekteras och

Tisdagen den 14 februari 2017

skyddas. Parlamentet uppmanar att företag som är involverade i utvecklingspartnerskap under sin verksamhet bör respektera principerna om företagets sociala ansvar, FN:s vägledande principer och OECD:s riktlinjer och främja etiska affärsmetoder. Utvecklingspolitik och utvecklingsprogram ger dubbel utdelning när utvecklingseffektivitet förverkligas. Parlamentet uppmanar alla utvecklingsaktörer att helt anpassa sin verksamhet efter dessa principer.

53. Europaparlamentet uppmanar EU att främja investeringar som genererar anständiga anställningar i linje med Internationella arbetsorganisationens normer och Agenda 2030. Parlamentet understryker i detta hänseende värdet av social dialog och behovet av öppenhet och ansvarsskyldighet i den privata sektorn i samband med offentlig-privata partnerskap och när utvecklingspengar används för kombinerade insatser.

54. Europaparlamentet betonar att de utvecklingsmedel som används för den föreslagna externa investeringsplanen och för befintliga förvaltningsfonder måste vara förenliga med målen för det offentliga utvecklingsbiståndet och de nya målen för hållbar utveckling. Parlamentet vill att mekanismer inrättas så att det kan fullgöra sin övervakningsroll när EU-utvecklingsmedel används utanför EU:s normala budgetförfarande, särskilt genom att parlamentet beviljas observatörsstatus i den externa investeringsplanen, förvaltningsfonden och i andra strategiska styrelser som beslutar om programmets och projektens prioriteringar och omfattning.

55. Europaparlamentet erkänner den roll som kan spelas av lokala mikroföretag, småföretag och medelstora företag, kooperativ, inklusive företagsmodeller och forskningsinstitut som motorer för tillväxt, sysselsättning och lokal innovation, vilket kommer att bidra till att målen för hållbar utveckling uppnås. Parlamentet efterlyser åtgärder för att skapa gynnsamma förhållanden för investeringar, industrialisering, affärsverksamhet, vetenskap, teknik och innovation i syfte att stimulera och påskynda den inhemska ekonomiska och mänskliga utvecklingen, samt utbildningsprogram och regelbundna offentlig-privata dialoger. Parlamentet erkänner EIB:s roll inom EU-programmet för entreprenörskap och innovation och betonar att dess initiativ bör fokusera särskilt på unga människor och kvinnor, och, i linje med principerna om utvecklingseffektivitet, bidra till investeringar inom socialt viktiga sektorer såsom vatten, hälsa och utbildning samt stödja entreprenörskap och den lokala privata sektorn. Parlamentet uppmanar EIB att avsätta mer medel till mikrofinansiering med ett uttalat jämställdhetsperspektiv. Parlamentet uppmanar dessutom EIB att arbeta tillsammans med Afrikanska utvecklingsbanken för att finansiera långsiktiga investeringar till förmån för ekonomisk utveckling och med andra utvecklingsbanker för att föreslå en mikrokreditfacilitet för att ge stöd i form av hållbara lån till familjejordbruk.

56. Europaparlamentet anser det oundgängligt att det nya samförståndet hänvisar till ett kraftfullt EU-åtagande om att inrätta rättsligt bindande internationella ramar för att företag ska hållas ansvariga för misskötsel och försummelser som de gjort sig skyldiga till i länder där de är verksamma, eftersom de berör alla områden i samhället: från utnyttjande av barnarbetskraft till avsaknad av löner som det går att leva på, från oljeutsläpp till massavverkning av skog och från kränkningar av de mänskliga rättigheterna till markrofferi.

57. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att främja bindande åtgärder för att säkerställa att multinationella företag betalar skatt i de länder där deras vinster genereras, samt att främja en obligatorisk landspecifik rapportering inom den privata sektorn för att därmed öka ländernas kapacitet att mobilisera resurser. Parlamentet uppmanar till spridningseffektanalyser för att undersöka eventuell praxis för vinstöverföring.

58. Europaparlamentet uppmanar till en strategi som baseras på människornas behov genom en bindande uppsättning normer för att definiera ansvarsfullt utlånande och lånande, granskningar av skulderna och en rättvis mekanism för skulduppgröelse, som skulle bedöma legitimiteten och hållbarheten i olika länders skuldbördor.

En konsekvent politik för utveckling

59. Europaparlamentet önskar se en unionsomfattande debatt om konsekvent politik för utveckling för att klargöra kopplingen mellan en konsekvent politik för utveckling och en konsekvent politik för hållbar utveckling. Parlamentet framhåller betydelsen av att man tillämpar principerna för en konsekvent politik för utveckling i all EU-politik. Parlamentet betonar att konsekvent politik för utveckling bör vara ett viktigt inslag i EU:s strategi för att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar behovet av ytterligare ansträngningar från EU-institutionernas och medlemsstaternas sida för att ta hänsyn till de utvecklingspolitiska målen i alla intern och extern politik som kan påverka utvecklingsländer, och behovet av att finna effektiva mekanismer och använda bästa praxis på medlemsstatsnivå för att genomföra och utvärdera en konsekvent politik för utveckling, se till att en konsekvent politik för utveckling genomförs med ett jämställdhetsinriktat

Tisdagen den 14 februari 2017

perspektiv och involvera alla berörda parter, inklusive civilsamhällesorganisationer och lokala och regionala myndigheter, i denna process.

60. Europaparlamentet föreslår att det inrättas en tvistlösningsmekanism, under ledning av kommissionens ordförande, för att se till att en konsekvent politik för utveckling garanteras och för att kommissionens ordförande, vid konflikter mellan unionens olika politikområden, till fullo bör ta sitt politiska ansvar för den övergripande strategin och ha i uppgift att avgöra frågan, med hänsyn tagen till unionens åtaganden i fråga om en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet anser att man, efter en period med kartläggning av problemområden, skulle kunna reformera beslutsförfarandena inom kommissionen och i samarbetet mellan de olika avdelningarna.

61. Europaparlamentet önskar se en förstärkt dialog mellan EU och utvecklingsländerna avseende EU:s främjande och genomförande av en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet tror att feedback från EU:s partner om hur den konsekventa politiken för utveckling går framåt kan spela en nyckelroll för att man ska få en korrekt bedömning av politikens inverkan.

62. Europaparlamentet upprepar sin önskan att styrprocesser ska utvecklas för att främja en konsekvent politik för utveckling på global nivå och att EU ska ta ledningen för att på den internationella scenen främja konceptet med en konsekvent politik för utveckling.

Handel och utveckling

63. Europaparlamentet understryker betydelsen av en rättvis och ordentligt reglerad handel för att främja regional integration, bidra till hållbar tillväxt och bekämpa fattigdom. Parlamentet betonar att EU:s handelspolitik måste integreras i agendan för hållbar utveckling och avspeglar EU:s utvecklingspolitiska mål.

64. Europaparlamentet understryker att det fortfarande finns unilaterala handelsförmåner för utvecklingsländer som inte tillhör de minst utvecklade länderna i syfte att främja utveckling. Parlamentet anser att det nya samförståndet bör innehålla en referens till EU:s åtagande att främja system för rättvis och etisk handel med småproducenter i utvecklingsländer.

65. Europaparlamentet välkomnar erkännandet av den rättvisa handelns starka bidrag till genomförandet av FN:s 2030-agendan. Parlamentet uppmanar EU att fullgöra och ytterligare utveckla sitt åtagande att stödja system för rättvis handel i EU och partnerländerna i syfte att främja hållbara konsumtions- och produktionsmönster genom handelspolitiken.

66. Europaparlamentet betonar behovet av ytterligare EU-stöd till utvecklingsländer när det gäller kapacitetsuppbyggnad inom handeln, infrastruktur och utveckling av inhemska privata sektorer, så att de kan tillföra mervärde till och diversifiera produktionen samt öka handeln.

67. Europaparlamentet upprepar att en hälsosam miljö, med ett stabilt klimat, är en oundgänglig faktor för fattigdomsutrotning. Parlamentet stöder EU:s insatser för att öka insyn och redovisningsskyldighet i förvaltningen av naturresurser och i utvinningen av och handeln med naturresurser, och insatserna för att främja hållbar konsumtion och produktion samt för att förebygga olaglig handel inom sektorer såsom mineraler, timmer och vilda djur och växter. Parlamentet är fast övertygat om att ytterligare globala insatser krävs för att utforma regelverk för leveranskedjorna och ökad ansvarsskyldighet i den privata sektorn, med målet att säkerställa en hållbar förvaltning av och handel med naturresurser och se till att resursrika länder och deras befolkningar, som skyddar urfolks- och lokala samhällen, kan dra mer nytta av sådan handel och av en hållbar förvaltning av biologisk mångfald och ekosystem. Parlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts sedan överenskommelsen om hållbarhet i Bangladesh upprättades, och önskar att kommissionen utvidgar sådana ramar till andra sektorer. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att på områden som gäller företagens sociala ansvar och tillbörlig aktsamhet stärka initiativ som kompletterar EU:s befintliga timmerförordning, i samband med den föreslagna EU-förordningen om konfliktmineraler och för andra branscher.

68. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande saknas lagstiftningsmässiga ramar för hur företagen ska respektera mänskliga rättigheter samt skyldigheter vad gäller sociala och miljömässiga normer, vilket innebär att vissa stater och företag kan kringgå dem ostraffat. EU och dess medlemsstater uppmanas att aktivt delta i det arbete inom FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s miljöprogram som bedrivs för att man ska få till stånd en internationell konvention i syfte att hålla transnationella företag ansvariga för människorättsbrott och överträdelser av miljönormer.

Tisdagen den 14 februari 2017

69. Europaparlamentet bekräftar vikten av samordnade och påskyndade insatser för att angripa undernäringen i syfte att uppfylla Agenda 2030 och nå mål nr 2 för hållbar utveckling om att utrota hunger.

70. Europaparlamentet påminner om den avgörande roll som skogarna spelar för att lindra klimatförändringarna, bevara den biologiska mångfalden och minska fattigdomen, och uppmanar EU att bidra till att stoppa och vända avskogning och skogsförstörelse och främja en hållbar skogsförvaltning i utvecklingsländerna.

Säkerhet och utveckling

71. Europaparlamentet upprepar den direkta kopplingen mellan säkerhet och utveckling, men understryker behovet av att strikt följa den senaste reformen inom det offentliga utvecklingsbiståndet om användning av utvecklingsinstrument för säkerhetspolitik genom att tillämpa ett tydligt mål om fattigdomsutrotning och främjande av hållbar utveckling. Parlamentet betonar att målet om fredliga och inkluderande samhällen med tillgång till rättvisa för alla bör omsättas i utrikespolitiska åtgärder från EU som, genom att stödja alla lokala aktörer som kan hjälpa till med förverkligandet, bygger upp motståndskraften, främjar människors säkerhet, stärker rättsstatsprincipen, återställer förtroendet och hanterar de komplexa utmaningarna i fråga om otrygghet, instabilitet och demokratisk övergång.

72. Europaparlamentet anser att synergier mellan den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) och utvecklingsinstrumenten bör främjas för att hitta rätt balans mellan konfliktförebyggande, konfliktlösning samt återhämtning och utveckling efter konflikter. Parlamentet betonar att program för extern politik och åtgärder i detta syfte måste vara omfattande, skräddarsydda för det berörda landets situation och, om de finansieras av medel som är avsedda för utvecklingspolitik, bidra till uppfyllandet av centrala utvecklingsmål som fastställts för det offentliga utvecklingsbiståndet. Parlamentet understryker att utvecklingssamarbetets viktigaste uppgifter fortfarande är att stödja länderna i deras strävan att skapa stabila och fredliga stater som respekterar god förvaltning, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna, och verka för att inrätta hållbara fungerande marknadsekonomier för att skapa välstånd för folket och uppfylla alla grundläggande mänskliga behov. Europaparlamentet betonar behovet av att i detta sammanhang öka den starkt begränsade finansieringen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, så att den kan användas bredare, bland annat för att främja utveckling i linje med den konsekventa politiken för utveckling.

Migration och utveckling

73. Europaparlamentet betonar utvecklingssamarbetets grundläggande roll för att hantera grundorsakerna till påtvingad migration och förflyttning, såsom statsinstabilitet, konflikter, otrygghet och marginalisering, fattigdom, ojämlikhet och diskriminering, kränkningar av de mänskliga rättigheterna, dålig tillgång till basala tjänster såsom hälsovård och utbildning samt klimatförändringar. Parlamentet identifierar följande mål och målsättningar som förutsättningar för stabila, motståndskraftiga stater som kommer att vara mindre benägna att hamna i situationer som i slutändan kan leda till påtvingad migration: främjande av mänskliga rättigheter och människors värdighet, demokratiuppbyggnad, goda styrelseformer och rättssäkerhet, social inkludering och sammanhållning, ekonomiska möjligheter med anständiga jobb och genom människocentrerade företag och handlingsutrymme för civilsamhället. Parlamentet önskar att utvecklingssamarbetet ska fokusera på dessa mål och målsättningar i syfte att främja motståndskraft, och vill se ett migrationskopplad utvecklingsbistånd i nödsituationer för att stabilisera läget, upprätthålla staternas funktion och göra det möjligt för de människor som tvingats ge sig av att leva i värdighet.

74. Europaparlamentet påminner om att migranter kan bidra positivt till en hållbar utveckling, vilket betonas i FN:s agenda 2030, även genom sina penningöverföringar, vars transferkostnader bör minskas ytterligare. För att kunna möta migrationsrelaterade utmaningar och kriser tillsammans på ett meningsfullt sätt, krävs ett mer samordnat, systematiskt och strukturerat tillvägagångssätt, där man matchar ursprungsländer och destinationsländer mot varandra. Parlamentet betonar att ett effektivt sätt att hjälpa många flyktingar och asylsökare är att förbättra villkoren och erbjuda såväl humanitärt bistånd som utvecklingsbistånd. Samtidigt motsätter sig parlamentet alla försök att koppla samman bistånd med gränskontroll, hantering av migrationsflöden eller återtagandeaftal.

75. Europaparlamentet understryker att migranternas ursprungs- och transitländer behöver skräddarsydda utvecklingslösningar som passar deras respektive politiska och socioekonomiska situation. Parlamentet betonar behovet av sådant samarbete för att främja de mänskliga rättigheterna och värdighet för alla, god förvaltning, fred och demokratiuppbyggnad, och betonar att det bör grundas på gemensamma intressen, delade värderingar och respekt för internationell rätt.

76. Europaparlamentet betonar behovet av noggrann parlamentarisk kontroll och övervakning av avtal med koppling till migrationshantering och av migrationsrelaterad användning av utvecklingsfonder. Parlamentet betonar betydelsen av nära samarbete och upprättande av god praxis för informationsutbyte mellan institutioner, särskilt på migrations- och

Tisdagen den 14 februari 2017

säkerhetsområdet. Parlamentet påminner om sin oro över den ökande användningen av förvaltningsfonder, med problem som begränsad transparens, brist på samråd och regionalt egenansvar.

77. Europaparlamentet påpekar, med tanke på de politiska åtgärder som EU nyligen vidtagit för att bekämpa grundorsakerna till migration, att den europeiska utvecklingspolitiken måste omfattas av OECD:s definition av bistånd och baseras på utvecklingsbehov och mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar dessutom att utvecklingsbiståndet inte får villkoras av samarbete i migrationsfrågor, såsom gränsförvaltning eller återtagandeavtal.

Humanitärt bistånd

78. Europaparlamentet betonar behovet av närmare kopplingar mellan humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete för att komma till rätta med finansieringsluckor, undvika överlappningar och uppkomsten av dubbla system och skapa förutsättningar för en hållbar utveckling med inbyggd motståndskraft och verktyg för förbättrat krisförebyggande och bättre krisberedskap. Parlamentet uppmanar EU att fullgöra sitt åtagande att senast 2020 avsätta minst 25 % av sitt humanitära bistånd till lokala och nationella aktörer på en så direkt väg som möjligt, i enlighet med vad man kom överens om vid biståndsreformen i "the Grand Bargain".

79. Europaparlamentet påminner om de grundläggande principerna för humanitärt bistånd: mänsklighet, neutralitet, oberoende och opartiskhet. Parlamentet välkomnar kommissionens fasta beslutsamhet att inte slå samman det europeiska samförståndet om utveckling och det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.

80. Europaparlamentet betonar att man måste stärka internationellt bistånd, samordning och resurser för nödåtgärder samt återställande och återuppbyggnad i situationer efter konflikter.

81. Europaparlamentet välkomnar åtagandet att stödja främjandet av informations- och kommunikationsteknik (IKT) i utvecklingsländer och att förbereda olika miljöer för den digitala ekonomin genom att främja fri, öppen och säker uppkopplingsmöjlighet. Parlamentet påminner om att satelliter kan erbjuda kostnadseffektiva lösningar för att fastigheter och människor i avlägset belägna områden ska få uppkoppling, och uppmanar EU och dess medlemsstater att ha detta i åtanke i sitt arbete på detta område.

Globala allmänna nyttigheter och utmaningar

82. Europaparlamentet är fast övertygat om att EU:s och dess medlemsstaters globala närvaro gör dem väl lämpade att fortsätta att spela en internationell huvudroll i arbetet med att hantera globala allmänna nyttigheter och utmaningar, som är i ett allt mer utsatt läge och där problemen på ett oproportionerligt sätt drabbar de fattiga. Parlamentet önskar att globala allmänna nyttigheter och utmaningar integreras i hela samförståndet, bland annat mänsklig utveckling, miljö, inklusive klimatförändringar och tillgång till vatten, otrygghet och statsinstabilitet, migration, energitjänster till rimlig kostnad, livsmedelstrygghet samt utrotning av undernäring och hunger.

83. Europaparlamentet påminner om att småskaligt jordbruk och familj jordbruk, som är den vanligaste formen av jordbruk runt om i världen, spelar en nyckelroll för att nå målen för hållbar utveckling. Denna jordbruksmodell bidrar kraftigt till livsmedelssäkerheten, till kampen mot markerosion och minskad biologisk mångfald, samtidigt som den dämpar klimatförändringarna och skapar arbetstillfällen. Parlamentet betonar att EU bör främja skapandet av organisationer för jordbrukarna, inklusive kooperativ, men även hållbara jordbruk som fokuserar på agroekologiska metoder, ökad produktivitet inom familj jordbruken, bönders rättigheter och rättigheter avseende markanvändning, informella utsädesystem som ett sätt att garantera livsmedelstrygghet, lokala och regionala marknader, rättvisa inkomster och ett värdigt liv för jordbrukare.

84. Europaparlamentet påminner om att den privata sektorn inte är en homogen uppsättning aktörer, och betonar därför att EU:s och medlemsstaternas utvecklingspolitik, när det gäller den privata sektorn, bör omfatta differentierade strategier för att få med olika slags aktörer från den privata sektorn, inklusive producentledda privata aktörer, mikroföretag, småföretag och medelstora företag, kooperativ, sociala företag och aktörer inom den solidariska ekonomin.

85. Europaparlamentet bekräftar att tryggad tillgång för alla till tillförlitlig, hållbar och modern energi till en överkomlig kostnad senast 2030 (hållbarhetsmål nr 7) är en förutsättning för att tillgodose grundläggande mänskliga behov, däribland tillgång till rent vatten, hygien och sanitet, hälsovård och utbildning, avgörande för stöd till lokal företagsamhet och all slags ekonomisk verksamhet, och är en central drivkraft för utveckling framåt.

Tisdagen den 14 februari 2017

86. Europaparlamentet betonar att ökad produktivitet hos småbrukare och skapandet av ett hållbart och klimattåligt jordbruk och livsmedelssystem spelar en nyckelroll för att uppfylla mål nr 2 för hållbar utveckling, liksom konceptet hållbar konsumtion och produktion i hållbarhetsmål nr 12, som går längre än principerna för cirkulär ekonomi och gäller inverkan på miljön och de sociala och mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att EU därför bör fokusera på att främja hållbar livsmedelsproduktion och motståndskraftiga jordbruksmetoder som ökar produktiviteten och produktionen. Parlamentet erkänner kvinnliga jordbrukares särskilda behov vad gäller livsmedelstrygghet.

87. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt att fortsätta arbetet för att förbättra tillgången till vatten, sanitet och hygien, eftersom detta är övergripande frågor som påverkar uppnåendet av andra mål i agendan för perioden efter 2015, inklusive hälsa, utbildning och jämställdhet mellan kvinnor och män.

88. Europaparlamentet uppmanar EU att främja globala initiativ syftande till att möta utmaningar som har samband med en snabbt ökande urbanisering och till att skapa tryggare, mer inkluderande, tåliga och hållbara städer. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att FN:s tredje konferens om bostäder och hållbar stadsutveckling (Habitat III) antog en nya stadsagenda som syftar till att undersöka bättre sätt att planera, utforma, finansiera, utveckla, styra och förvalta städer för att kunna utrota fattigdom och hunger, förbättra hälsan och skydda miljön.

89. Europaparlamentet vill se ytterligare EU-ansträngningar för att skydda haven och de marina resurserna. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens senaste initiativ för att skapa bättre internationella styrelseformer för haven i syfte att främja en bättre förvaltning och lindra klimatförändringarnas inverkan på haven och ekosystemen.

90. Europaparlamentet betonar vikten av att man behandlar kopplingarna mellan förbättrad produktivitet i hållbart jordbruk och hållbart fiske som leder till mindre slöseri och mindre livsmedelsavfall, insynsvänlig förvaltning av naturresurser och anpassning till klimatförändringarna.

EU:s utvecklingspolitik

91. Europaparlamentet framhåller återigen de komparativa fördelar som EU:s utvecklingsåtgärder ger, inklusive unionens globala närvaro, flexibiliteten i dess olika instrument- och resultatmetoder, dess roll och åtagande för politisk konsekvens och samordning, dess rättighets- och demokratibaserade synsätt och dess storlek när det gäller att skapa en kritisk massa av bidrag samt dess kontinuerliga stöd till det civila samhället.

92. Europaparlamentet betonar att EU:s komparativa fördelar måste konkretiseras i fokuserade åtgärder på en rad politikområden, inklusive, men inte begränsat till, demokrati, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter, globala allmänna nyttigheter och utmaningar, handel och regional integration, och att man måste angripa de bakomliggande orsakerna till otrygghet och påtvingad migration. Parlamentet understryker att fokuseringen måste anpassas efter de enskilda utvecklingsländernas och regionernas behov och prioriteringar i linje med principerna om egenansvar och partnerskap.

93. Europaparlamentet påminner om att idrott spelar en allt större för utveckling genom att främja tolerans och en kultur av ömsesidig respekt, och att idrotten bidrar till att ge egenmakt till kvinnor och unga, enskilda och grupper, och även bidrar till utbildning och social integrering.

94. Europaparlamentet understryker vikten av ett kollektivt omfattande, insynsvänligt och tidsmässigt lämpligt system för ansvarsskyldighet, för att övervaka och se över hur EU och dess medlemsstater genomför agenda 2030 och samförståndet. Parlamentet betonar att det för redovisningsskyldighetens skull och för att parlamentet ska kunna ha en överblick fortsätter att vara nödvändigt med årlig rapportering om vilka framsteg som görs i genomförandet av alla åtaganden som rör utvecklingspolitiken, inklusive dem som gäller effektivitet och åtaganden för en konsekvent politik för utveckling eller för offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet beklagar de luckor i rapporteringen som redan finns och som förväntas. Parlamentet välkomnar kommissionens plan att göra en halvtidsutvärdering av samförståndets tillämpning.

Tisdagen den 14 februari 2017

95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0027

Årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik

Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik (2016/2100(INI))

(2018/C 252/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rapport av den 15 juni 2016 om konkurrenspolitiken 2015 (COM(2016)0393) och arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av samma datum som följedokument (SWD(2016)0198),
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 39, 42 och 101–109,
- med beaktande av protokoll nr 26 om tjänster av allmänt intresse,
- med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av den allmänna ramen för hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem, som har utarbetats av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO),
- med beaktande av kommissionens relevanta regler, riktlinjer, resolutioner, meddelanden och dokument om konkurrens,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2016 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2016 om lägesrapporten om förnybar energi ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2016 om social dumpning i Europeiska unionen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik 2014 ⁽⁴⁾ och sin resolution av den 10 mars 2015 om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens beslut av den 6 maj 2015 om att inleda en utredning av e-handeln i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (C(2015)3026),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 2015 *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2015 *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik* (COM(2015)0080),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0310.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0292.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0346.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0004.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0051.

Tisdagen den 14 februari 2017

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklarar förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget ⁽²⁾ (den allmänna gruppundantagsförordningen),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 9 juli 2014 *Effektivare kontroll av företagskoncentrationer i EU* (COM(2014)0449),
- med beaktande av Europeiska kommissionens svar på skriftliga frågor från parlamentsledamöter E-000344/2016, E-002666/2016 och E-002112/2016,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2015 om luftfart ⁽⁴⁾, i synnerhet punkterna 6, 7 och 11, avseende översynen av förordning (EG) nr 868/2004 för att garantera sund konkurrens i EU:s yttre förbindelser på luftfartsområdet och stärka konkurrensställningen för EU:s luftfartsbransch, förebygga illojal konkurrens effektivare, säkerställa ömsesidighet och eliminera illojal praxis, inklusive subventioner och statsstöd till alla flygbolag från vissa tredjeländer som snedvrider marknaden, där finansiell transparens i bestämmelsen om rättvis konkurrens är en grundläggande faktor för att säkerställa lika spelregler,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ (förordningen om en samlad marknadsordning),
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 1218/2010 av den 14 december 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa grupper av specialiseringsavtal ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för transport och turism och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0001/2017), och av följande skäl:
 - A. En kraftfull och effektiv konkurrenspolitik på EU-nivå har alltid varit en hörnsten för den inre marknaden då denna stimulerar ekonomisk effektivitet och skapar ett gynnsamt klimat för tillväxt, innovation och tekniska framsteg samtidigt som priserna pressas ned.
 - B. EU:s konkurrenspolitik är ett avgörande instrument för kampen mot fragmenteringen av den inre marknaden som därmed skapar och upprätthåller lika spelregler för företag inom hela EU.
 - C. Europeiska unionen bör under kommissionens ledning främja en "konkurrenskultur" inom EU och i resten av världen.

⁽¹⁾ EUT L 123, 19.5.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187, 26.6.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0394.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽⁶⁾ EUT L 335, 18.12.2010, s. 43.

Tisdagen den 14 februari 2017

- D. Konkurrenspolitiken är i sig ett medel för att säkerställa den europeiska demokratin genom att den förhindrar en alltför stor koncentration av ekonomisk och finansiell makt till ett fåtal, vilket skulle undergräva de europeiska politiska myndigheternas förmåga att agera oberoende av stora industri- och bankkoncerner.
- E. En korrekt tillämpning av konkurrensreglerna (inbegripet antitrustregler) i enlighet med den sociala marknadsekonomi bör förhindra den alltför stora koncentrationen av ekonomisk och finansiell makt hos ett fåtal privata företag, och stimulerar också aktörerna genom incitament till att vara dynamiska och innovativa och utmärka sig på marknaderna.
- F. En sund konkurrenspolitik håller marknaderna effektiva och öppna, vilket leder till lägre priser, framväxt av nya aktörer, produkter och tjänster av högre kvalitet och större valmöjligheter för konsumenterna, och främjar också forskning och innovation, ekonomisk tillväxt och företag som är mer motståndskraftiga.
- G. Konkurrenspolitiken kan och bör ge ett betydande bidrag till centrala politiska prioriteringar såsom att främja innovation, kvalitetsjobb, kampen mot klimatförändringen, hållbar tillväxt och hållbar utveckling, investeringar, resurseffektivitet och att skydda konsumenterna samtidigt som den inre marknaden stärks, med särskilt beaktande av den digitala inre marknaden och energiunionen.
- H. En framgångsrik konkurrenspolitik får inte bara inriktas på att sänka konsumentpriserna, utan måste också värna om förmågan till innovation och investeringsverksamheten inom den europeiska industrin och de särskilda konkurrensvillkoren för små och medelstora företag.
- I. EU:s konkurrenspolitik definieras också av värderingar såsom social rättvisa, politiskt oberoende, transparens och korrekta rättsförfaranden.
- J. EU:s konkurrenspolitik står i ett ömsesidigt beroendeförhållande till EU:s övriga huvudsakliga politikområden, inbegripet skatte-, industri- och digitaliseringspolitik. Samordningen dem emellan syftar till att garantera efterlevnad av de grundläggande principer som anges i fördragen, i synnerhet transparens och lojalitet.
- K. Skatteflykt, skattebedrägerier och skatteparadis kostar EU:s skattebetalare åtskilliga miljarder euro (enligt en del uppskattningar så mycket som en biljon euro) per år i förlorade intäkter, och snedvrider konkurrensen på den inre marknaden mellan de företag som betalar sin rättmätiga andel skatt och de som inte gör det.
- L. Genom ett globalt samarbete om verkställandet av konkurrensregler kan inkonsekvenser i åtgärder och resultat av verkställighetsåtgärder undvikas, samtidigt som företagen kan minska efterlevnadskostnaderna.
- M. Enligt EU-domstolens rättspraxis och kommissionens beslutspraxis tolkas begreppet "ekonomisk verksamhet" på olika sätt beroende på om det handlar om inre marknadsregler eller konkurrensregler. Denna förvirrande praxis komplicerar ytterligare det redan besvärliga begreppet "ekonomisk verksamhet".
- N. Ett tydligt, enhetligt och fungerande regelverk för anpassningen av konkurrenspolitiken till jordbrukspolitikens särdrag kan bidra till att stärka jordbrukarnas ställning i livsmedelskedjan genom att ta itu med maktobalanser mellan aktörerna, vilket skulle öka marknadseffektiviteten och säkerställa rättssäkerhet och lika spelregler på den inre marknaden.
- O. Det är svårt att förutspå de ekonomiska riskernas form, styrka och tidpunkt och det är nödvändigt att man genom en marknadsorienterad gemensam jordbrukspolitik (GJP) stöder jordbrukarna och beviljar ytterligare tidsbegränsade undantag till konkurrensreglerna i händelse av allvarliga marknadsobalanser. I samband med mejerikrisen beslutade kommissionen att som en sista utväg tillämpa artikel 222 i förordningen om en samlad marknadsordning för att undanta erkända jordbruksorganisationers gemensamma mjölkproduktionsplanering från konkurrenslagstiftningens tillämpning.

Tisdagen den 14 februari 2017

- P. Konkurrenspolitiken kan inte själv åtgärda otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan.
- Q. Det framgår tydligt av artikel 102 i EUF-fördraget att direkt eller indirekt påtvingande av oskäligen affärsvillkor på andra sektorer i livsmedelskedjan utgör en överträdelse av detta fördrag.
- R. Arbetsgruppen för jordbruksmarknader inrättades i syfte att förbättra jordbrukarnas ställning i livsmedelskedjan genom att undersöka möjligheterna att stärka deras ställning, inklusive rättsliga möjligheter för jordbrukarna att upprätta avtalsförhållanden och organisera kollektiva åtgärder. Arbetsgruppens slutsatser måste i tillämpliga fall beaktas när det gäller framtida diskussioner och åtgärder.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens årsrapport om konkurrenspolitiken som visar att en verklig konkurrenspolitik för EU kan bidra till att åter uppnå en tillräcklig nivå på investeringar och innovation genom att skapa en sund konkurrenssituation. Parlamentet välkomnar inriktningen på att bidra till konkurrenspolitiken för att undanröja hinder och snedvridande statliga stödåtgärder till förmån för den inre marknaden. Parlamentet upprepar också att Europas framtid bör grundas på innovation, en social marknadsekonomi och resurseffektivitet, vilket skapar en hög levnadsstandard för alla EU-medborgare.

Den inre marknads integration

2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens mål om att skapa nya möjligheter för medborgare och företag och påminner om att den fria rörligheten för kapital, tjänster, varor och personer utgör de fyra friheterna på den inre marknaden och att genomförandet av dem är avgörande för att föra EU närmare sina medborgare. Utan en effektiv EU-konkurrenspolitik kan inte den inre marknaden uppnå sin fulla potential. Parlamentet välkomnar att kommissionen använder olika instrument som den har till sitt förfogande, bland annat kontroll av företagskoncentrationer, bekämpning av missbruk av dominerande ställning och konkurrensbegränsade praxis, bekämpning av karteller, kontroll av statligt stöd, samordning med nationella och i förekommande fall regionala konkurrensmyndigheter, och också sektoriella undersökningar.
3. Europaparlamentet upprepar att en effektiv konkurrenspolitik måste ta hänsyn till de särskilda marknadsvillkor som gäller för små och medelstora företag, mikroföretag och nystartade företag, och garantera skydd för arbetstagarnas rättigheter och en rättvis beskattning.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att prioritera en förstärkning av den inre marknaden efter Brexit genom att följa den europeiska konkurrenslagstiftningen till punkt och pricka, samt genom att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna kring skattefrågor. Parlamentet noterar också att Brexit skulle kunna få en negativ inverkan på EU:s konkurrenspolitik. Parlamentet är i synnerhet oroat över risken för dubbla förfaranden, vilket skulle öka de administrativa kostnaderna och försena undersökningsprocesserna.
5. Europaparlamentet upprepar att sund konkurrens är avgörande för integriteten på EU:s inre marknad och att alla marknadsaktörer därför bör betala sin rättmätiga andel av skatterna och att skatterna måste betalas på den plats där vinsterna genereras. Parlamentet betonar att EU sedan Luxleaks-avslöjandena har erkänt att man behöver en skattepolitik och en skattereglering som är enkel och transparent för att stärka den sunda konkurrensen på den inre marknaden, och man har också erkänt att det är nödvändigt att sätta stopp för illojal skattekonkurrens (inbegripet olagliga skattefördelar som beviljats) från medlemsstaternas sida, vilket utsätter ärliga skattebetalare för en så kallad moralisk risk och en ytterligare skattebörda och hindrar små och medelstora företag från att utvecklas. Även när nya aktörer och små och medelstora företag bara bedriver verksamhet i ett land missgynnas de jämfört med multinationella företag som kan flytta vinsterna eller införa andra former av aggressiv skatteplanering genom olika slags beslut och instrument som enbart står till deras förfogande. Parlamentet understryker behovet av att noggrant undersöka alla fall där det finns en misstanke om att multinationella företag har som mål att illegalt optimera sin skatt. Parlamentet välkomnar kommissionens ingående undersökningar av konkurrensbegränsande praxis såsom selektiva skatteförmåner, vilket kan vara bland annat skattebeslutssystem för överskjutande vinst, och välkomnar den senaste tidens undersökningsresultat som visar att selektiva skattelättnader utgör illegalt statsstöd enligt EU:s konkurrenslag. Parlamentet betonar behovet av att kommissionen säkerställer en större åtkomst till information så att fler undersökningar av misstänkta fall kan inledas. Kommissionen uppmanas att utarbeta tydliga riktlinjer om skatterelaterat statsstöd för att täcka fall av illojal konkurrens

Tisdagen den 14 februari 2017

och också att utnyttja sina befogenheter enligt konkurrenslagen för att hjälpa medlemsstater att hantera skadlig skattepraxis på ett effektivt sätt. Parlamentet vidhåller att det krävs större ansträngningar även vad gäller aggressiv skattepraxis. Parlamentet understryker att uppgifter om skattebeslut och internprissättning som medlemsstaternas skattemyndigheter utbyter mellan sig är särskilt avgörande. Parlamentet beklagar att medlemsstaterna undanhåller dessa uppgifter från generaldirektoratet för konkurrens. Parlamentet rekommenderar ökat utbyte av information mellan nationella skattemyndigheter och uppmanar också medlemsstaterna att offentliggöra information om sina skattebeslut och föreslår att denna information i förekommande fall läggs fram i regionalt uppdelad form. Parlamentet anser att kommissionens beslut, där en tydlig metod fastslagits för att beräkna värdet av otillbörliga konkurrensfördelar som åtnjuts av företag som är inblandade i inkorrekt beslut, utgör ett bra rättsligt underlag för ytterligare konvergens.

6. Europaparlamentet betonar att korruption inom offentlig upphandling får allvarliga marknadssnedvridande effekter på den europeiska konkurrenskraften. Parlamentet upprepar att offentlig upphandling är en av de statliga verksamheter som är mest utsatt för korruption. I en del medlemsstater löper EU-finansierade upphandlingar en högre risk att utsättas för korruption än nationellt finansierade upphandlingar. Parlamentet påminner om att skräddarsydda anbudsfordringar i stor utsträckning används för att begränsa konkurrensen på marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att anstränga sig för att förhindra missbruk av EU-medel och stimulera ansvarsskyldighet inom offentliga upphandlingar. Parlamentet begär att en europeisk åklagarmyndighet ska inrättas och förses med nödvändiga befogenheter för att på ett bättre sätt kunna utreda misstänkt missbruk av EU-stöd.

7. Europaparlamentet betonar att enbart statsstödsförfaranden inte räcker för att sätta slutgiltigt stopp för illojal skattekonkurrens i medlemsstaterna. Parlamentet rekommenderar därför att en gemensam konsoliderad bolagsskattebas upprättas, vilken kommer att bidra till att eliminera snedvridningar av konkurrensen och ge en garanti om att inga vinster lämnar EU obeskattade, att relevant information om skattebeslut offentliggörs för allmänheten, att momsdirektivet ses över för att förebygga bedrägerier och att en skyldighet införs för internationellt verksamma storföretag att offentligt redovisa sin omsättning och vinst per land, och uppmanar medlemsstaterna att införa större transparens i sin skattepraxis och sina ömsesidiga informationsskyldigheter. Parlamentet påminner om behovet av att genomföra åtgärds paketet mot skatteflykt, reglerna om informationsutbyte mellan EU-länderna och mekanismen för snabba insatser mot momsbedrägeri för att säkerställa rättvis konkurrens.

8. Europaparlamentet anser att lojal konkurrens kan försvåras av skatteplanering. Parlamentet välkomnar kommissionens rekommendation om att definitionen av "fast driftsställe" ska ändras så att företagen inte på konstgjort vis kan undvika att ha en beskattningsbar närvaro i de medlemsstater där de har ekonomisk verksamhet. Parlamentet betonar att denna definition även bör avse den särskilda situationen för den digitala sektorn, så att företag som ägnar sig åt helt immateriell verksamhet anses ha ett fast driftsställe i en medlemsstat om de har en betydande digital närvaro i det landets ekonomi.

9. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka reglerna för den inre marknaden även på nationell nivå, samt att överträdelse ska behandlas för att komma tillrätta med fragmenteringen av den inre marknaden.

10. Parlamentet efterlyser en förbättring av formerna för den enda kontaktpunkten på grundval av de aktuella erfarenheterna från de enda minikontaktpunkterna för digitala produkter. Parlamentet konstaterar att även små och medelstora företag med en enda minikontaktpunkt kan utsättas för en betydande administrativ börda.

11. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka den inre marknaden genom att undanröja de kvarstående hindren.

12. Europaparlamentet påminner kommissionen om att det för att EU:s inre marknad ska kunna fungera effektivt är nödvändigt att låta nationella och regionala myndigheter ingripa i situationer som uppstår till följd av geografiska handikapp och som förhindrar marknadens förmåga att blomstra både ekonomiskt och socialt.

13. Europaparlamentet insisterar på behovet av att bekämpa skattedumpning och social dumpning, otillbörlig skatteplanering och skatteflykt så att en rättvis konkurrens kan säkerställas på den inre marknaden.

Tisdagen den 14 februari 2017

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slutföra genomförandet av det gemensamma europeiska järnvägsområdet, trygga fullständig transparens för penningflöden mellan infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag och se till att alla medlemsstater har en stark och oberoende nationell tillsynsmyndighet.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet att vidta snabba åtgärder för att anta kommissionens förslag om harmonisering av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen.
16. Europaparlamentet anser att ett antagande av euron bland de medlemsstater som hittills inte har anslutit sig till den gemensamma valutan skulle stärka den fria konkurrensen på den inre marknaden.

Den digitala inre marknaden

17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens digitala inre marknad och betonar den avgörande roll som konkurrenspolitiken spelar för att fullborda den digitala inre marknaden. Parlamentet stöder också kommissionens ansträngningar för att säkerställa att EU:s konkurrenspolitik till fullo gäller för den digitala inre marknaden, eftersom konkurrens inte bara ger konsumenterna ett större urval utan också kommer att skapa lika spelregler, och beklagar att den nuvarande bristen på en europeisk digital ram har visat att man har misslyckats med att ta hänsyn till både stora och små tjänsteleverantörers intressen. Parlamentet understryker att traditionella marknadsmodeller för konkurrenspolitik oftast inte är tillräckligt relevanta för den digitala inre marknaden. Parlamentet begär därför att man tar större hänsyn till de nya affärsmodeller som digitala företag använder sig av. Parlamentet upprepar att en enad digital inre marknad skulle kunna skapa hundratusentals nya jobb och bidra med 415 miljarder EUR per år till EU-ekonomin.
18. Europaparlamentet betonar att en förutsättning för att den digitala inre marknaden ska förbli trovärdig är att kommissionen slutför alla andra pågående kartellundersökningar noggrant utan att äventyra kvaliteten. Parlamentet begär att förfarandena ska påskyndas så att resultaten kan uppnås så snart som möjligt. Parlamentet välkomnar därför det kompletterande meddelande om invändningar som kommissionen översänt när det gäller jämförelsehandel på nätet och meddelandet om invändningar i Android-fallet. Parlamentet uppmanar kommissionen att beslutsamt fortsätta att undersöka alla tveksamheter som upptäcks under utredningarna, även inom andra områden med partiska sökfunktioner (hotell, lokala sökningar, flyg) eftersom detta också bidrar till att garantera lika spelregler för alla aktörer på den digitala marknaden. Parlamentet efterlyser en undersökning av de dominerande hotellbokningsplattformarna.
19. Europaparlamentet välkomnar kommissionens sektorsutredning av e-handeln, vars preliminära resultat identifierar vissa affärsmetoder i denna sektor som kan begränsa konkurrensen online. Parlamentet välkomnar också kommissionens åtagande när det gäller att utveckla en europeisk digital inre marknad och dess förslag rörande geoblockering och andra former av diskriminering som grundar sig på en konsumenters nationalitet och hemvist. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta ambitiösare åtgärder för att undanröja hindren för online-konkurrens, i syfte att säkerställa hinderfri online-handel för EU-konsumenter som köper från säljare som är baserade i en annan medlemsstat. Parlamentet anser därför att målinriktade åtgärder krävs för att förbättra tillgången till varor och tjänster, särskilt genom att sätta stopp för omotiverad geoblockering och orättvis prisdiskriminering på grundval av geografiskt läge eller nationalitet, vilket ofta leder till att monopol byggs upp och att vissa konsumenter tillgriper olagligt innehåll. Parlamentet efterlyser också en EU-omfattande kvalitetsmärkning av webbplatser för att garantera existensen av och kvaliteten på de tjänster och produkter som erbjuds i syfte att säkerställa en ännu högre nivå på den sunda konkurrensen och också för att stärka konsumentskyddet.
20. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att öka små och medelstora företags deltagande i ansträngningarna att främja en enad digital inre marknad, och betonar behovet av att bedöma varje initiativs eventuella effekter, särskilt vad gäller initiativ som syftar till att främja e-handeln och tydliggöra definitionen av fast driftställe inom den digitala sektorn, samt bedöma initiativ som gäller små och medelstora företags förmåga att dra fördelar av den digitala inre marknaden.
21. Europaparlamentet påminner om att nätneutralitet (principen att all internettrafik behandlas lika, utan diskriminering, begränsning eller interferens, oavsett sändare, mottagare, typ, innehåll, hårdvara, tjänst eller tillämpning) är av allra största betydelse när det gäller att säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering mellan internetjänster och att konkurrensen garanteras fullt ut.

Tisdagen den 14 februari 2017

22. Europaparlamentet betonar att det vid sidan av de befintliga operatörerna finns ett allt större antal nya digitala företag, i synnerhet internet- och mobilapplikationer, som har lett till att konsumenterna har fått nya kanaler för att söka efter, jämföra och välja varor och tjänster på den inre marknaden, vilket leder till stärkta konsumenter som strävar efter att göra väl underbyggda val utifrån sina personliga behov och mål.

23. Europaparlamentet betonar att delningsekonomin erbjuder EU:s konsumenter åtskilliga innovativa produkter och tjänster. Parlamentet betonar att delningsekonomin plattformar har lett till att en mer konkurrensutsatt miljö för konsumenterna och företag har skapats och att befintliga aktörer i dominerande ställning utmanas. Parlamentet uppmanar kommissionen förutom aspekterna beskattning, administrativa ramar och säkerhet också bör undersöka konkurrensaspekter och undanröja hinder för företags marknadsinträde så att lika spelregler kan skapas. Parlamentet betonar att denna typ av ekonomi redan etablerades för flera år sedan, och för den rättsliga enhetlighetens skull bör alla oegentligheter lösas på EU-nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Parlamentet understryker behovet av att inom ramen för den digitala inre marknaden garantera en hög skyddsnivå för konsumenterna och personuppgifter. Kommissionen uppmanas att utarbeta en verktygslåda, vilket är absolut nödvändigt för att delningsekonomin i dess många former och varianter ska kunna erhålla stöd på EU-nivå, och se till att den tillämpas, blir trovärdig och vinner förtroende, och parlamentet är klart över att detta tillåtande och stödjande regelverk inte kommer att leda till konkurrensnedvridningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att åter ta itu med dessa frågor så att samhällsvinsterna med dessa affärsmodeller kan bli påtagliga i verkligheten inom rättsliga ramar.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en omfattande översyn av tillgängliga konkurrensrättsliga instruments effektivitet i digitaliseringens tidevarv och vid behov vidareutveckla dem.

25. Europaparlamentet betonar att det, i synnerhet i en dynamisk sektor som den digitala ekonomin, är avgörande att konkurrensförfaranden slutförs snabbt, så att en marknadsdominerande ställning inte kan missbrukas för att utmanövrera konkurrenter.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till den ökande konvergensen på digitala marknader som gör att jämförbara tjänster såsom snabbmeddelandetillämpningar likställs med motsvarande tjänster från den allmänna telekommunikationssektorn.

27. Europaparlamentet välkomnar kommissionens undersökningar av vissa konkurrensbegränsande metoder som tillämpas av ett antal företag, särskilt jättar på internet- och telekomområdet och andra medieföretag, filmbolag och tv-distributörer. Parlamentet uppmanar kommissionen att påskynda alla förfaranden mot beteenden som står i strid med EU:s antitrustbestämmelser.

28. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut om återvinning i fallet med statsstödet till Apple, vilket utgör en milstolpe för att ta itu med illegalt statsstöd genom skattefördelar. Parlamentet betonar vidare att EU behöver en strängare lagstiftning avseende skattebeslut som även tillhandahåller ett effektivt system och ett förfarande för indrivning av skulder till förmån för egna medel i EU-budgeten. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder mot alla överträdelser så att en rättvis konkurrens kan säkerställas på den inre marknaden.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en regleringsstrategi med beaktande av teknikkonvergensen och i synnerhet det ökande antalet plattformar. Parlamentet påminner om att de sektoriella förhandsregleringarna därför måste förena försvar av pluralism och yttrandefrihet med skydd av personuppgifter, skydd av konsumentens autonomi och valfrihet samt främjande på lika villkor av konkurrerande anbud i Europa och av konvergerande anbud för de europeiska toppföretagen i den internationella konkurrensen. Parlamentet efterlyser korrigering av ojämna styrkeförhållanden och mildring av beroendeförhållanden mellan ekonomiska aktörer med målet att uppnå en jämlik värdefördelning.

30. Europaparlamentet välkomnar att man tar större hänsyn till nätverkseffekter och insamling och analys av data när man kartlägger marknadsstyrka på digitala marknader. Parlamentet anser att data spelar en stor roll i den digitala ekonomin och därför måste beaktas i samband med konkurrensrättsliga bedömningar.

Tisdagen den 14 februari 2017

31. Europaparlamentet anser att konkurrens när det gäller sökmotorer på internet samt inom telekommunikationssektorerna är viktig, inte bara för att främja innovation och investeringar i nätverk inom den digitala ekonomin, utan också för att främja rimliga priser och ge konsumenterna ett urval av tjänster. Kommissionen uppmanas därför att säkra konkurrensen i dessa sektorer, inte minst när det gäller internettjänster och spektrumtilldelning. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens avsikt att se välvilligt på de strategiska målen i telekommunikationspaketet vid tillämpningen av statsstödsriktlinjer för bredbandsnät. Parlamentet välkomnar kommissionens beslut att stoppa sammanslagningen mellan leverantörerna av mobiltelefonitjänster O2 och Three i Storbritannien, till gagn för de europeiska konsumenterna. Parlamentet påminner om vikten av att tillämpa den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation och av att förbättra anslutningsmöjligheterna inom hela EU.
32. Europaparlamentet anser att det inte är tillräckligt att sätta stopp för roamingavgifterna i EU utan att samtal inom EU också måste regleras på samma sätt som lokala samtal. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att reglera samtal inom EU.
33. Europaparlamentet anser att stegen mot att eliminera konsumenternas roamingavgifter inom EU inte är tillräckliga på lång sikt för att fördjupa den inre marknaden ytterligare, och att incitament måste skapas för att samtal inom EU ska kunna befinna sig på samma nivå som lokala samtal genom att investeringar underlättas inom fullständigt europeiska eller delade nätverk. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra ett grundligt samråd med nätverksoperatörer och berörda aktörer om hur avgifterna för samtal inom EU ska kunna sänkas till lokala samtals nivå på det effektivaste sättet, samtidigt som detta uppmuntrar till investeringar och säkerställer konkurrens- och innovationsförmåga på global nivå.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda sina politiska och finansiella instrument och främja utbytet av bästa praxis mellan medlemsstater för att gynna investeringar i olika traditionella sektorer och små och medelstora företag som hamnat på efterkälken i den digitala industriella revolutionen.
35. Europaparlamentet understryker att EU bör uppmuntra alla företag (såväl de med dominerande marknadsandelar som nystartade företag) till utveckling och innovation.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppvisa samma beslutsamhet i hanteringen och utfallet av det pågående ärendet mot McDonald's.

Statligt stöd

37. Europaparlamentet välkomnar omstöpningsreglerna och föreslår att en särskild årsrapport ska översändas till parlamentet. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att målet var att bättre inrikta åtgärderna på långsiktig, hållbar ekonomisk tillväxt, skapandet av kvalitetsjobb och social sammanhållning, samtidigt som lika spelregler säkerställs och den sociala marknadsekonomin tillåts fungera fritt. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna har ett ökat ansvar när de beviljar stöd utan att först informera kommissionen. Parlamentet betonar att kommissionen bör skapa en rättslig grund i konkurrenslagen för att stärka turismen som en viktig ekonomisk faktor i EU och att finansiering av offentliga turistorganisationer således bör omfattas av ett undantag inom ramen för den allmänna gruppundantagsförordningen. Kommissionen uppmanas att granska alla transaktioner i sista minuten som görs av en medlemsstat utan hänsyn till politisk press från denna. Kommissionen påminns också om behovet av att förhindra vissa stater från att agera i ond tro som är fallet när EU-medel missbrukas.
38. Europaparlamentet betonar att statliga eller regionala initiativ är ett av de politiska verktygen för att säkra sådana tjänster som är av avgörande betydelse för de ekonomiska och sociala förhållandena i isolerade, avlägsna eller perifera områden och är inom unionen, men att tidigare erfarenheter också bör beaktas och att dessa interventioner inte bör stå i strid med den inre marknadens principer. Parlamentet välkomnar att anslutningsmöjligheter med perifera regioner också är avgörande och välkomnar att socialt stöd för transport för personer bosatta i avlägsna områden innefattas i den allmänna gruppundantagsförordningen där anslutningsproblem erkänns. Parlamentet uppmanar kommissionen att under den pågående översynen av den allmänna gruppundantagsförordningen ta fullständig hänsyn till särdragen hos Europas yttre randområden i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget, med tanke på att anslutningsmöjligheterna är av yttersta vikt för lokala små och medelstora företag i de yttre randområdena och också högst osannolikt påverkar konkurrensen på den inre marknaden.
39. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om begreppet statligt stöd som en del av initiativet för modernisering av statligt stöd. Parlamentet bekräftar fördelarna med de förenklade reglerna som skapar säkerhet för både myndigheter och företag. Kommissionen uppmanas samtidigt att närmare granska förbudet statligt stöd, som har stor negativ påverkan på den inre marknaden.

Tisdagen den 14 februari 2017

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt införa ett vägledande dokument om begreppet statligt stöd mot bakgrund av viktiga förändringar i rättspraxis och metoderna för verkställande för att säkerställa rättssäkerhet och förutsägbarhet.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en färdplan för mindre men mer målinriktat statligt stöd, med syfte att skapa förutsättningar för att minska det statliga stödet genom skattesänkningar som därmed stimulerar nyföretagande och sund konkurrens i stället för att understödja gamla strukturer och etablerade aktörer.
42. Europaparlamentet understryker att det allra viktigaste när statligt stöd används för att främja tjänster av allmänt intresse är fördelarna för konsumenter och medborgare, inte för enskilda företag eller befintliga offentliga organ.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka åternationaliseringen av samhällsnyttiga tjänster i EU:s medlemsstater och förhindra olagligt statsstöd i form av ersättning för offentliga tjänster.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom internationella konkurrensorganisationer, t.ex. Internationella konkurrensnätverket, arbeta för en harmoniserad definition av statligt stöd.
45. Europaparlamentet betonar att för att få en korrekt fungerande energiunion och undvika att statsstödsreglerna inte uppfylls, och även för att undvika missbruk av EU-medel, måste alla statsstödsfall och oegentligheter i samband med offentlig upphandling vid energi- och miljöinvesteringar, såsom den kontroversiella utbyggnaden av Ungerns kärnkraftsanläggning i Paks, bevakas strikt och undersökas ingående.
46. Europaparlamentet betonar – vilket kommissionen uppgav för sjätte gången i sin årliga konkurrensrapport – att de tillfälliga statliga stöden inom finanssektorn var nödvändiga för att det globala finansiella systemet skulle stabiliseras, men att de snabbt måste minskas, eller avlägsnas helt, samt kritiskt utvärderas så fort som möjligt. Kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) uppmanas att säkerställa att all konsumentskyddslagstiftning – däribland Mifid eller IDD – tillämpas konsekvent inom den inre marknaden och uppmanar kommissionen och Esma att säkerställa att det inte förekommer något regelarbitrage när denna lagstiftning genomförs. Kommissionen uppmanas att överväga möjligheten att som villkor för statligt bankstöd ställa krav på att banker ska bevilja lån till små och medelstora företag.
47. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt när det gäller kommissionens pågående utredning om uppskjutna skattefordringar och skattekrediter till förmån för banksektorn i flera medlemsstater. Parlamentet anser att uppskjutna skattefordringar och skattekrediter ska godkännas i efterhand i enlighet med statsstödsbestämmelserna om de är knutna till uttryckliga bestämmelser om finansieringsmål för realekonomin.
48. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte vidtog några åtgärder mot de oegentligheter som förekom vid omstruktureringen av privata banker, inbegripet sådana som drabbade småsparare och småägare av finansiella instrument, såsom preferensaktier, som i många fall hade marknadsförts utan full överensstämmelse med EU-lagstiftningen. Kommissionen uppmanas att hantera de utbredda effekterna av vilseledande försäljning av finansiella produkter som upptäckts vid omstruktureringen av banker som drabbats av den ekonomiska krisen.
49. Europaparlamentet erinrar om sin begäran att kommissionen ska undersöka om banksektorn sedan krisens början åtnjutit implicita subventioner och statligt stöd genom tillhandahållandet av okonventionellt likviditetsstöd.
50. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska revisionsrätten har upptäckt fel i det statliga stödet i cirka en femtedel av de projekt som medfinansieras av sammanhållningsprogram och anser ha relevans för statligt stöd under perioden 2010–2014⁽¹⁾. Parlamentet noterar att en tredjedel av dessa fel bedömdes få finansiella effekter och ha bidragit till felnivån i sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser därför att det finns utrymme för framsteg i hanteringen av bristande efterlevnad av statsstödsreglerna i sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser det vara särskilt nödvändigt att förbättra kunskaperna om statsstödsreglerna i mottagarländerna för att undvika fel som görs i god tro, samt att förbättra

⁽¹⁾ Revisionsrättens särskilda rapport nr 24/2016: "Mer behöver göras för att öka medvetenheten om och åstadkomma efterlevnad av reglerna för statligt stöd inom sammanhållningspolitiken" http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_24/SR_STATE_AIDS_SV.pdf

Tisdagen den 14 februari 2017

registreringen av oegentligheter för att få en bättre bild av problemet.

51. Europaparlamentet anser att det krävs bättre kunskap om klassificering av olagligt statligt stöd på lokal och nationell nivå. Parlamentet välkomnar kommissionens nyligen fattade beslut, som klarlägger vilka offentliga stödåtgärder som medlemsstaterna får vidta utan statsstödsgranskning av kommissionen. Parlamentet ser dem som viktig vägledning för lokala och kommunala projekt då de minskar förvaltningsbördan och samtidigt ökar rättssäkerheten.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska tolkningen av de relevanta konkurrensrättsliga bestämmelserna när det gäller direktivet om insättningsgaranti för att säkerställa att de instrument för tidig stabilisering som tillhandahålls av EU:s lagstiftande myndighet faktiskt kan tillämpas effektivt.

53. Europaparlamentet understryker betydelsen av de utredningar som kommissionen genomfört av skatterelaterat statsstöd och som utgör nödvändigt underlag för den europeiska och internationella skatteagendan, särskilt i kampen mot aggressiv skatteplanering.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anslå mer resurser åt att utreda skattebeslut som ger upphov till statsstödsbetänkligheter och att ta sig an dessa utredningar på ett systematiskt sätt. Parlamentet välkomnar att kommissionen betraktar de ogenomträngliga skattebeslut som vissa medlemsstater beviljat vissa multinationella företag såsom olagligt statligt stöd då de innebär en snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Parlamentet välkomnar den ökade medvetenheten om kopplingarna mellan skattepolitik och administrativa metoder på skatteområdet å ena sidan och konkurrenspolitiken å den andra. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en sammanställning av skattebesluten under föregående år, baserat på information i ett säkert centralt register, inbegripet minst en beskrivning av de frågor som togs upp i skattebeslutet och en beskrivning av de kriterier som användes för att fastställa ett förhandsprisarrangemang, samt namnge den eller de medlemsstater som med största sannolikhet är berörda.

Antitrust, kartellförfaranden och fusionskontroll

55. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar att utarbeta vägledning för sina förfaranden och sin löpande utvärdering av EU:s rättsliga regelverk.

56. Europaparlamentet understryker vikten av att bryta upp karteller i de europeiska medborgarnas och de europeiska företagens, särskilt små och medelstora företags, intresse. Parlamentet uppmanar kommissionen att rationalisera sina administrativa förfaranden i detta avseende för att påskynda förfarandena.

57. Europaparlamentet anser att de föreslagna samgåendena mellan världens största agrokemi- och utsädesföretag skulle kunna leda till en risk för stigande priser på utsäde och mindre utbud av anpassade varianter för agroekologiska metoder. Parlamentet understryker att om dessa samgåenden går igenom kommer 61 % av den globala utsädesmarknaden och 65 % av den globala marknaden för bekämpningsmedel att kontrolleras av bara tre företag.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka sina åtgärder på global nivå för att säkerställa att tredjeländers konkurrensregler inte står i strid med EU-bestämmelser till förfång för europeiska företag.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsatt tillämpa en kraftfull och effektiv kartellbekämpningspraxis i samtliga fall där det finns tillräckliga bevis för överträdelser. Parlamentet påminner om att konkurrenspolitiken möjliggör för konkurrenter att samarbeta i fråga om innovationer utan att detta samarbete används på oskäligt sätt för konkurrensbegränsande ändamål. Parlamentet noterar fjolårets fem beslut som utmynnade i ett totalt bötesbelopp på 365 miljoner EUR, vilket har dokumenterats i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar som åtföljde dess rapport om konkurrenspolitiken 2015.

60. Europaparlamentet anser att de tillämpliga reglerna för böter vid överträdelser skulle kunna kompletteras med mer långtgående straff för ansvariga aktörer. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att komplettera kartellböter med personliga sanktioner mot beslutsfattare i företagen samt individuella straffåtgärder mot anställda som bär ansvar för att företaget i fråga bryter mot konkurrenslagstiftningen, och kommissionen bör därför kunna tillgripa åtgärder såsom att diskvalificera direktörer eller utkräva personliga böter när så krävs.

Tisdagen den 14 februari 2017

61. Europaparlamentet anser att allt högre böter som enda antitrustpåföljd kan vara ett alltför trubbigt instrument. Parlamentet framhåller att en politik med höga böter inte bör användas som en alternativ mekanism för budgetfinansiering. Parlamentet förespråkar en metod med både morot och piska där påföljderna fungerar som effektiva avskräckningsmedel, särskilt vid upprepade överträdelse, samtidigt som de uppmuntrar regelefterlevnad.

62. Europaparlamentet noterar att antalet aviserade sammanslagningar ökade betydligt under 2015. Parlamentet begär därför att relevanta tjänster ska erbjudas med nödvändiga resurser (via intern omfördelning av personal) som tillåter dem att fortsätta att hantera denna situation effektivt.

63. Europaparlamentet välkomnar det samråd för utvärdering av vissa förfarandefrågor och rättsliga aspekter beträffande kontrollen av företagskoncentrationer i EU som kommissionen har inlett. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband med den planerade reformen av förordningen om företagskoncentrationer noga kontrollera huruvida aktuell bedömningspraxis tar hänsyn till specifika förhållanden på de digitala marknaderna samt till marknadernas internationalisering. Parlamentet anser att kriterierna för bedömning av företagskoncentrationer måste anpassas, framför allt inom den digitala ekonomin.

64. Europaparlamentet delar betänkligheterna kring de nuvarande förhandlingarna avseendet samgåendet mellan Bayer AG och Monsanto Company Inc. Parlamentet betonar att detta planerade samgående skulle kunna skapa ett europeiskt och globalt oligopol om det tillåts att gå igenom. Parlamentet betonar att detta samgående skulle leda till en monopolsituation på marknaderna för utsäde och bekämpningsmedel, som är viktiga för jordbrukssektorn. Parlamentet ber därför kommissionen att i förväg utföra en konsekvensanalys av detta samgående för denna sektor och begär en tydlig översikt över kommissionens tidsplan.

65. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att tillämpa förvärvspriset som kriterium vid europeisk kontroll av företagskoncentrationer, eftersom koncentrationer på den digitala marknaden har gjort det tydligt att tröskelvärden som grundar sig på företagets omsättning inte är tillräckliga.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagförslag om upprättande av en europeisk ram för samordning av nationella konkurrensmyndigheter med sikte på kontroll av företagskoncentrationer.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant granska medlemsstaternas genomförande av direktiv 2014/104/EU om skadeståndstalan i kartellärenden. Parlamentet påpekar att detta direktiv måste ha införlivats i vederbörlig ordning före den 27 december 2016. Parlamentet beklagar att genomförandet hittills har gått trögt och att många medlemsstater ännu inte har presenterat något lagförslag. Parlamentet uppmanar kommissionen att som fördragets väktare påminna medlemsstaterna om deras skyldigheter.

Sektoriska aspekter

68. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatförändringspolitik och instämmer med dess fem sammanlänkade politiska dimensioner. Parlamentet betonar att beslut om energimixen är medlemsstaternas ansvar.

69. Europaparlamentet välkomnar de olika antitrustundersökningarna, särskilt dem mot Gazprom och Bulgargaz, vilka syftar till att säkerställa marknadsintegration i energiunionen. Parlamentet beklagar dock vissa medlemsstaters praxis att köpa gas via offshore-företag, vilket är ett typiskt exempel på skatteflykt och ett agerande som går stick i stäv med en välfungerande energiunion. Parlamentet betonar också vikten av att förhindra att det skapas marknadsstrukturer som skulle kunna skada den effektiva konkurrensen i energisektorn.

70. Europaparlamentet noterar kommissionens ansträngningar att främja marknadsintegrationen av förnybara energikällor för att undvika konkurrenssnedvridningar. Parlamentet betonar dock de juridiskt bindande åtaganden som medlemsstaterna har gjort vid klimatkonferensen COP21, som inte kan fullgöras utan konkreta (statliga) åtgärder för att främja och finansiera produktion och användning av förnybar energi.

71. Europaparlamentet betonar att EU:s konkurrenspolitik har stor potential att främja högre miljörelaterade och sociala standarder. Parlamentet noterar att den ungerska regeringen dessvärre snedvrider konkurrensen i den förnybara energisektorn genom att införa höga skatter och förhindra användning av energieffektiv och förnybar energiteknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja användningen av förnybar energi i Europa för att uppnå de miljömål som har fastställts i Europeiska unionens tioåriga tillväxtstrategi Europa 2020. Parlamentet ber kommissionen att fortsätta att stödja integrationen av miljörelaterade, sociala och arbetsrättsliga krav i offentliga upphandlingsförfaranden.

Tisdagen den 14 februari 2017

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en fullständig översyn av kommissionens förordning (EU) nr 267/2010 om dispens för vissa kategorier av avtal inom försäkringssektorn, eftersom de informationsutbyten som behövs för att beräkna riskerna och den gemensamma risktäckningen stärker förhållandena av juridisk säkerhet och konkurrenskraft i sektorn och således underlättar tillkomsten av nya företag på marknaden, ökar konsumenternas valmöjligheter och förbättrar de ekonomiska villkoren.

73. Parlamentet pekar på att man måste skilja mellan konkurrensregler och socialpolitik i respektive medlemsstat, såväl begreppsmässigt som politiskt. Parlamentet menar att det är varje stats skyldighet att ingripa för att skydda medborgarna mot energifattigdom.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sänka beskattningen på energiprodukter och att med effektiva medel bekämpa energifattigdom.

75. Europaparlamentet påminner om att energisystemet utgör en nätverksinfrastruktur som kräver särskild behandling, så att egenproduktion av energi kan tillåtas och främjas.

76. Europaparlamentet konstaterar att befintliga statliga monopol, t.ex. spelmonopol, kan leda till orättvisa och konkurrensbegränsande metoder. Parlamentet riktar uppmärksamhet mot risken att medlemsstaternas regeringar genom att erbjuda licenser utan, eller genom intransparenta och tvivelaktiga koncessionsanbud, har möjlighet att gynna vissa företag framför andra, och därmed kan skapa en starkt konkurrensbegränsande miljö. Parlamentet uppmanar kommissionen att strikt övervaka befintliga statliga monopol och lagligheten hos koncessionsanbud för att förhindra alltför stor konkurrensnedvridning.

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå förändringar av förordning (EG) nr 261/2004 för att säkerställa samma skydd för flygresenärer på flygningar från tredjeländer, oavsett om transportören har sitt säte i eller utanför EU.

78. Europaparlamentet påminner om att jordbrukssektorn enligt artikel 42 i EUF-fördraget tillerkänns en särställning i fråga om konkurrensrätten, vilken bekräftades i samband med den senaste reformen av GJP genom möjligheten till ett antal undantag från bestämmelserna i artikel 101 i EUF-fördraget. Parlamentet anser att den nuvarande krisituationen inom jordbrukssektorn försämrar jordbrukarnas redan svaga ställning i livsmedelskedjan

79. Europaparlamentet betonar att kollektiv verksamhet som bedrivs av producentorganisationer och deras föreningar, såsom planering av produktionen och förhandlingar om försäljning och, i tillämpliga fall, förhandlingar om avtalsvillkoren, är nödvändig för att uppnå den gemensamma jordbrukspolitikens mål i enlighet med artikel 39 i EUF-fördraget, och bör därför i princip vara föremål för antagandet om förenlighet med artikel 101 i EUF-fördraget. Parlamentet noterar att de befintliga undantagen inte används fullt ut och anser att bristen på tydlighet i dessa undantag, svårigheterna med deras genomförande och avsaknaden av en enhetlig tillämpning från nationella konkurrensmyndigheters sida, inte ger jordbrukarna och deras organisationer tillräcklig rättslig säkerhet, hindrar dem från att organisera sig och undergräver den inre marknadens goda funktionssätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra tillgängliga verktyg genom att säkerställa att konkurrenspolitiken tar bättre hänsyn till jordbrukssektorns särdrag och att på lämpligt sätt klarlägga räckvidden för det allmänna undantaget för jordbruket och de särskilda reglerna för sektorerna mejeri, olivolja, nöt- och kalvkött och jordbruksgrödor enligt artikel 101.3 i EUF-fördraget.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bekämpa och vidta bindande regleringsåtgärder på EU-nivå mot otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan som missgynnar jordbrukare och konsumenter. Parlamentet ber kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna att bemöta den oro som uppstått på grund av den sammantagna effekten i de översta leden i livsmedelskedjan på såväl detaljhandlare som konsumenter till följd av den snabba koncentrationen i distributionssektorn på nationell nivå och utvecklingen av allianser mellan stora distributörer på europeisk och internationell nivå. Parlamentet anser att denna strukturella utveckling skulle kunna leda till prisvolatilitet och fallande inkomster för jordbrukare och ger upphov till oro för eventuella strategiska anpassningar, minskad konkurrens och minskade marginaler för investering i innovation inom livsmedelskedjan.

81. Europaparlamentet betonar att konkurrenspolitiken skyddar konsumenternas intressen men inte beaktar jordbruksproducenternas intressen. Parlamentet betonar att man inom ramen för konkurrenspolitiken bör fästa lika stor vikt vid att skydda jordbruksproducenternas intressen som vid att skydda konsumenternas intressen, genom att säkerställa rättvisa villkor för konkurrens och för tillträde till den inre marknaden i syfte att främja investeringar, sysselsättning, innovation och bärkraft i jordbruksföretagen och en balanserad utveckling av landsbygdsområden i EU.

Tisdagen den 14 februari 2017

82. Europaparlamentet insisterar på att begreppet "rättvist pris" inte bör förstås som lägsta möjliga pris för konsumenten utan i stället vara rimligt och medge korrekt ersättning för livsmedelskedjans alla parter.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för parlamentet och rådet redovisa hur jordbrukarna använder befintliga undantag i olika medlemsstater enligt artikel 225 i förordningen om en samlad marknadsordning och att på ett lämpligt sätt klargöra räckvidden för dessa undantag samt för individuella undantag från konkurrensbestämmelserna enligt artikel 101.3 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar kommissionen att särskilt förtydliga huruvida hållbarhetsavtal som ingås inom livsmedelskedjan för att bemöta samhällsliga krav och vars åtgärder går utöver lagstadgade krav kan undantas från konkurrenslagstiftningen om de bidrar till att förbättra produktionen och främjar innovation samtidigt som de gynnar konsumenterna.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en bredare strategi för att definiera huruvida ett jordbruksföretag, eller flera sådana företag som har ingått ett horisontellt avtal, har en "dominerande ställning" eller missbrukar en sådan ställning, med beaktande av koncentrationsgraden och begränsningarna till följd av förhandlingsstyrkan hos insats-, bearbetnings- och detaljhandelssektorerna.

85. Europaparlamentet betonar att man, inom ramen för en gemensam jordbruksmarknad, måste utveckla begreppet "relevant marknad", som i första hand bör ses på EU-nivå innan man beaktar lägre nivåer, för att inte äventyra främjandet av koncentration av jordbruksutbudet genom att på ett restriktivt sätt avskärma de verksamheter som jordbruksföretagen kan bedriva.

86. Europaparlamentet anser att jordbrukare i alla produktionssektorer bör garanteras rätten att föra kollektivförhandlingar och möjligheten att komma överens om minimipriser.

87. Europaparlamentet anser att jordbrukare till fullo måste arbeta med och utnyttja potentialen hos producentorganisationer, inklusive producentkooperativ, deras sammanslutningar och branschorganisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra sådana kollektiva självhjälpsverktyg för att förbättra kompetens och effektivitet genom att förtydliga och förenkla de regler som är tillämpliga för dem i syfte att stärka deras förhandlingsstyrka och konkurrenskraft, samtidigt som de principer som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget säkerställs.

88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att bestämmelserna i artikel 222 i förordningen om en samlad marknadsordning tillämpas snabbt under perioder med allvarlig obalans på marknaderna och att ytterligare bedöma åtgärdens effektivitet efter att den tillämpats på mejerimarknaden i syfte att föreslå ytterligare tillfälliga anpassningar av konkurrenslagstiftningen och konkurrensförordningen under perioder med allvarlig obalans på marknaderna.

89. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang offentliggörandet nyligen av riktlinjer avseende tillämpningen av dessa särskilda regler. Parlamentet anser dock att deras rättsliga räckvidd är alltför begränsad och att de kriterier som ska uppfyllas är alltför strikta och i alltför hög grad skiljer sig åt mellan sektorerna för att ge den rättsliga tydlighet och säkerhet som behövs för jordbrukare som är villiga att utnyttja dessa undantag.

90. Europaparlamentet anser att en kategorisering som relevant marknad inte är helt lämplig för den nuvarande situationen i olivoljesektorn och föreslår därför att olivoljemarknaden för konsumenter ska anses vara en inre marknad i syfte att förbättra genomförandet av reglerna i artikel 169 i den samlade marknadsordningen.

91. Europaparlamentet anser att eftersom variationerna i produktion av olivolja till största delen beror på väderförhållanden, och för att man ska kunna garantera målen för medlemmarna i producentorganisationerna och sammanslutningarna av producentorganisationer, bör fall där producentorganisationer tvingas köpa olivolja från producenter som inte är medlemmar beaktas, samtidigt som man garanterar att denna verksamhet är underordnad marknadsföringen av de egna medlemmarnas produkter.

92. Europaparlamentet föreslår att man utvidgar tillämpningsområdet för bestämmelserna i artikel 170 om nöt- och kalvköttsproduktion till att omfatta även sektorn för gödning av nötkreatur, för att säkerställa ett effektivare genomförande.

Tisdagen den 14 februari 2017

93. Europaparlamentet gläder sig, i samband med avskaffandet av sockerkvoterna, över att det även i fortsättningen kommer att finnas en avtalsram⁽¹⁾ mellan sockerbetsodlarna, deras sammanslutningar och sockerföretagen, bl.a. så att de kan förhandla om värdefördelningsvillkor beroende på utvecklingen på sockermarknaden eller marknaden för andra råvaror. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att denna möjlighet erbjuds alla aktörer inom sektorn i syfte att uppfylla den samlade marknadsordningens mål, och därmed säkerställa en rimlig balans mellan sockerföretagens och sockerbetsproducenternas rättigheter och skyldigheter.

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vilken makt detaljhandelsaktörerna utövar på de företag som tillverkar produkter med deras egna märken.

95. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt⁽²⁾ till förmån för antagandet av ramlagstiftning på EU-nivå i syfte att åtgärda otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan. Parlamentet betonar att denna lagstiftning måste säkerställa att europeiska jordbrukare och konsumenter omfattas av rättvisa försäljnings- och inköpsvillkor.

96. Europaparlamentet anser att "mjölkpaketet"⁽³⁾ måste genomföras fullt ut och på ett tillfredsställande sätt för att stärka mejerisektorn, och begär att kommissionen föreslår att mjölkpaketet förlängs till efter mitten av 2020 och undersöker möjligheten att utvidga dess regler till andra jordbrukssektorer.

97. Europaparlamentet noterar slutsatserna i studien om utbud och innovation i EU:s livsmedelssektor *Economic impact of modern retail on choice and innovation in the EU food sector* från generaldirektoratet för konkurrens, däribland att det kan finnas ett negativt förhållande mellan innovation och marknadspenetration av produkter med egna varumärken på livsmedelsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att redogöra för parlamentet hur diskussionerna fortskrider för att avgöra om detta negativa förhållande verkligen minskar innovationen och produktvariationen för konsumenterna, och vilka deras långsiktiga konsekvenser kan bli för leveranskedjan och jordbrukarnas situation.

98. Europaparlamentet upprepar hur nödvändigt det är att EU:s konkurrensregler utvecklas successivt så att de, när det gäller övervakningen av livsmedelskedjan i Europa, även omfattar övervakning av Safa-indikatorerna (hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem) från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), bland annat indikatorerna under rubrikerna Rättvis prissättning och transparenta avtal (S.2.1.1) och Leverantörernas rättigheter (S.2.2.1).

99. Europaparlamentet betonar att överdriven beskattning av vilken industri som helst lätt skulle kunna förstöra konkurrensen och gå emot konsumenternas intressen.

100. Europaparlamentet begär att det europeiska instrumentet för övervakning av livsmedelspriser utvecklas ytterligare för att förbättra kartläggningen av kriser i livsmedelssektorn genom bättre och mer specificerade uppgifter. Parlamentet belyser i detta avseende behovet av att engagera jordbrukarorganisationer i definitionen och insamlingen av uppgifter.

101. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta full hänsyn till de eventuella snedvridningar av marknaden som kan uppstå till följd av handelsavtal med tredjeländer för jordbruksproducenter i Europa, med tanke på deras utsatta ekonomiska situation och deras grundläggande roll i vårt samhälle. Parlamentet anser att kommissionen bör fästa särskild uppmärksamhet vid dessa avtal med länder som har väsentligt mindre jordbruks- och hälsolagstiftning än EU.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1166 av den 17 maj 2016 om ändring av bilaga X till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller köpevillkor för sockerbetor inom sockersektorn från och med den 1 oktober 2017 (EUT L 193, 19.7.2016, s. 17).

⁽²⁾ Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan (P8_TA(2016)0250).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 261/2012 av den 14 mars 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 94, 30.3.2012, s. 38).

Tisdagen den 14 februari 2017

102. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka karaktären och substansen i snedvridningar av detaljistmarknaden, inklusive med hänsyn till möjligheten till territoriella försörjningsbegränsningar på detaljhandelsaktörer, givet att snedvridningar leder till fragmentering av marknaden och potentialen för stormarknader som dominerar marknaden att snedvrیدا konkurrensen inom leveranskedjorna. Parlamentet betonar vikten av att alla intressenter lämnar relevant information. Parlamentet uppmanar kommissionen att på nytt börja undersöka frågor kring prisbindning i detaljhandeln.

103. Europaparlamentet anser att kommissionen bör stärka kopplingarna mellan konkurrenspolitiken och transportpolitiken ytterligare. Parlamentet noterar att det i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2014 hävdas att utöver de specifika fallen med flygplatser i avlägsna områden bör anslutningsmöjligheterna i Europa grundas på ekonomisk hållbarhet. Parlamentet beklagar att flygplatsinvesteringar inte alltid har levererat de förväntade resultaten. Kommissionen uppmanas därför att kartlägga framgångsrika och mindre framgångsrika flygplatsutvecklingsprojekt. Kommissionen uppmanas att göra en översyn av förordning (EG) nr 868/2004 för att stärka konkurrenssituationen för EU:s luftfartsbransch, förebygga illojal konkurrens effektivare, säkerställa ömsesidighet och eliminera illojal praxis, inklusive subventioner och statsstöd som tilldelas alla flygbolag i vissa tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka huruvida viss praxis – grundad på existerande bilaterala luftfartsavtal som medlemsstaterna har undertecknat med länder utanför EU – skadar den sunda konkurrensen mellan lufttrafikföretag och flygplatser och strider mot europeiska konsumenters intressen. Parlamentet uppmanar också kommissionen att vidta åtgärder mot konkurrensbegränsande metoder som riskerar att undergräva de europeiska konsumenternas möjlighet att använda sig av olika online-kanaler, däribland metasökmotorer för jämförelsetjänster och online-resebyråer.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att visa större politisk vilja att ytterligare utveckla och stärka den inre marknaden för transporter och skapa lika spelregler, i syfte att säkerställa en öppen och sund konkurrens mellan offentliga och privata aktörer inom transport-, post- och turistsektorerna, samtidigt som andra av EU:s policystrategier, mål och principer respekteras, inbegripet den sociala dimensionen, vilket är viktigt för att den inre marknaden för transporter ska fungera smidigt.

105. Europaparlamentet betonar betydelsen av anslutningsmöjligheter och transportinfrastruktur för överlevnad, ekonomisk utveckling och tillhandahållande av offentliga och privata tjänster i olika regioner och avlägsna områden.

106. Europaparlamentet hoppas därför att det globala TEN-T-nätet ska fullbordas.

107. Europaparlamentet betonar att behovet av att garantera ett effektivare skydd av transportarbetares rättigheter mot missbruk inte får användas som en förevändning för att begränsa den fria konkurrensen mellan enheter från olika medlemsstater. Kommissionen uppmanas att respektera proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna när lagar utarbetas som får betydande effekter på den inre transportmarknadens funktionssätt.

108. Europaparlamentet noterar de utmaningar som postaktörer står inför till följd av skapandet av en inre digital marknad. Parlamentet betonar att framgången för detta ambitiösa projekt, särskilt när det gäller online-handel, till stor del beror på utformningen av paketeleveransmarknaden. Parlamentet understryker behovet av att garantera rättvisa och likvärdiga gränsöverskridande konkurrensvillkor för privata enheter och offentliga aktörer som erbjuder kommersiella tjänster.

109. Europaparlamentet betonar att en konkurrenspolitik bör respektera sociala rättigheter för alla aktörer i de berörda sektorerna.

110. Europaparlamentet betonar att EU:s transportlagstiftning ofta genomförs bristfälligt och att fördragsprinciper inte respekteras av medlemsstaterna, särskilt när transport förvaltas av staten som ett monopol. Både kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att korrekt genomföra och tillämpa existerande EU-lagstiftning, något som är centralt för att den inre marknaden ska fungera, i syfte att skapa ytterligare fördelar för företagen, industrin, konsumenterna, arbetstagarnas sociala förhållanden och miljön.

111. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att undanröja fysiska, tekniska och regleringsmässiga hinder mellan medlemsstaterna i syfte att förebygga fragmentering av den inre marknaden och underlätta gränsöverskridande rörlighet och territoriellt samarbete och därmed stimulera konkurrensen.

Tisdagen den 14 februari 2017

112. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen på de indirekta konkurrenshindren till följd av skillnaderna i beskattning, säkerhet, kör- och vilotider, typgodkännanden och passagerarrättigheter.

113. Europaparlamentet välkomnar de framsteg i digital teknik som gjorts i transport- och turistsektorerna, vilket främjar konkurrensen, skapar jobb, underlättar små och medelstora företags tillgång till större marknader och ger konsumenterna konkreta fördelar. Parlamentet betonar att digitaliseringen och den glädjande utvecklingen av delnings-ekonomi kommer att skapa betydande förändringar av sektorernas operativa miljö, och att lämpliga och tydliga rättsliga ramar krävs för att fördelarna med digitaliseringsprocessen ska kunna utnyttjas.

114. Europaparlamentet betonar att de aktörer som verkar på grundval av nya affärsmodeller påverkar EU:s transport- och turistmarknad på ett positivt sätt, särskilt genom att göra tjänsterna mer tillgängliga och förbättra deras kvalitet.

115. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att förhandla fram externa luftfartsavtal med ett antal viktiga länder och regioner i världen. Parlamentet anser att dessa inte bara kommer att förbättra marknadstillträdet utan också skapa nya affärsmöjligheter för en världsledande europeisk luftfartssektor, skapa jobb av hög kvalitet, upprätta strikta säkerhetsstandarder, beakta arbetstagarnas rättigheter i sektorn och gynna konsumenterna. Parlamentet betonar att det självt har en viktig roll att spela i dessa förhandlingar.

116. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid förhandlingarna om externa luftfartsavtal inkludera en klausul om sund konkurrens för att säkerställa lika spelregler.

117. Europaparlamentet anser när det gäller hamntjänster att ett allt öppnare, mer konkurrenskraftigt och transparent regelverk behöver skapas för offentliga hamnar i Europa, samtidigt som ytterligare arbetstillfällen skapas.

118. Europaparlamentet tror att den ökade konkurrens som skapats genom det gradvisa öppnandet av EU:s godstransportmarknad kan skapa fördelar för konsumenterna, men fördömer skarpt att vissa åtgärder som vidtas av några medlemsstater underminerar den inre marknadens integritet på detta område. Parlamentet välkomnar kommissionens beredvillighet att bemöta sådana protektionistiska åtgärder.

119. Europaparlamentet hoppas att detta öppnande av vägtransportmarknaden inte kommer att bli ytterligare en anledning till social dumpning och beklagar dessutom fenomenet "brevlådeföretag".

120. Europaparlamentet beklagar dessutom att EU-politiken inte tagit itu ordentligt med skåpbilar trots att de i allt högre grad används för att kringgå en korrekt tillämpning av arbets-, säkerhets- och miljöskyddslagstiftning.

121. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att nära övervaka oligopolistiska prisdumpningstendenser inom luftfartssektorn liksom för långfärdsbussektorn och insisterar på att EU-lagen ska tillämpas korrekt och att rättvisa konkurrensvillkor ska gälla för alla transportsätt.

122. Europaparlamentet begär att förhandlingarna om det fjärde järnvägspaketet snabbt slutförs och anser att detta bör öppna upp persontrafiken på järnväg för konkurrens och förbättra effektiviteten i järnvägsbranschen, samtidigt som kvalitet och kontinuitet för den allmännyttiga skyldigheten säkerställs.

123. Parlamentet välkomnar att den tekniska pelaren i det fjärde järnvägspaketet antagits och anser att detta kommer att stärka järnvägssäkerheten samtidigt som tekniska hinder mot konkurrens undanröjs genom driftskompatibilitet.

124. Europaparlamentet betonar att turism är en central drivkraft för ekonomisk tillväxt och jobbskapande och uppmanar kommissionen att anamma en proaktiv linje för att främja den europeiska turistbranschens konkurrenskraft och skapa en gynnsam miljö för tillväxt och utveckling av branschen.

Tisdagen den 14 februari 2017

125. Europaparlamentet betonar att posttjänster och särskilt gränsöverskridande paketleveranser är av grundläggande betydelse för utvecklingen av e-handelssektorn inom EU. Parlamentet välkomnar kommissionens antitrustundersökning av e-handelssektorn och uppmanar den att fortsätta att övervaka utvecklingen av paket- och postmarknaderna.

126. Europaparlamentet betonar behovet av att finansiera hållbara, tillgängliga och säkra transportprojekt som skulle kunna bidra till att förbättra hela det europeiska transportsystemets funktionssätt.

127. Europaparlamentet begär att EU-fonder såsom Fonden för ett sammanlänkat Europa, Sammanhållningsfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Horisont 2020 ska användas för att utveckla europeisk transportinfrastruktur och öka kvantiteten och kvaliteten på tjänsterna.

128. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fästa tillräcklig uppmärksamhet vid att fullborda gränsöverskridande infrastrukturprojekt och att samordna sina viktigaste transportplaner med angränsande medlemsstater.

129. Europaparlamentet anser att det är viktigt att fullt ut använda innovativa finansieringsinstrument, såsom Europeiska fonden för strategiska investeringar, som är lämpliga för att finansiera projekt inom transportsektorn så att tillväxt och konkurrenskraft stärks. Parlamentet betonar dock att de medel som öronmärkts för Efsis garantifond inte får tilldelas på bekostnad av Fonden för ett sammanlänkat Europa eller Horisont 2020, som är centrala instrument för att utveckla en gemensam marknad i transportsektorn.

130. Europaparlamentet betonar att ett fullständigt öppnande av järnvägstransportmarknaden skulle kunna innebära många fördelar för operatörer och passagerare från alla medlemsstater. Parlamentet noterar dock behovet att i denna process beakta skillnaderna i utveckling av järnvägsinfrastrukturen i medlemsstaterna. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att i nästa fleråriga budgetram behålla de nuvarande investeringsnivåerna för att utjämna skillnaderna i järnvägsinfrastruktur.

131. Europaparlamentet betonar att behovet av att garantera ett effektivare skydd av transportarbetares rättigheter mot missbruk inte får användas som en förevändning för att begränsa den fria konkurrensen mellan enheter från olika medlemsstater. Kommissionen uppmanas att respektera proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna när lagar utarbetas som får betydande effekter på den inre transportmarknadens funktionssätt.

132. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla analytiska metoder för att definiera nya relevanta marknader i samband med ekonomins digitalisering och i synnerhet fenomenet med teknikkonvergens och kommersiell användning av personuppgifter i stor skala.

133. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, för att garantera en verklig konkurrens mellan vägtransportföretagen i EU, avskaffa alla koncessioner för vägar som avgränsar stadsområden när sådana koncessioner medför betalning av vägavgifter.

134. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda de påstådda fallen av momsbedrägerier i grisköttsindustrin. Parlamentet beklagar att kommissionen ännu inte har inlett en undersökning i denna fråga, trots de klagomål som den har tagit emot från jordbrukarföreningar.

135. Europaparlamentet anser att privatkonton och sparkonton inte bör generera avgifter för användaren utom då de är kopplade till specifika tjänster.

136. Europaparlamentet upprepar sin oro (som uttrycktes i dess resolution av den 11 juni 2013 om subventionerat boende i Europeiska unionen⁽¹⁾) över kommissionens restriktiva definition av subventionerat boende inom konkurrenspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att klargöra denna definition mot bakgrund av utbyte av bästa praxis och erfarenheter mellan medlemsstaterna och med beaktande av att subventionerat boende uppfattas och förvaltas på olika sätt i medlemsstaterna, regionerna och lokalsamhällena.

⁽¹⁾ EUT C 65, 19.2.2016, s. 40

Tisdagen den 14 februari 2017

137. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte reagerat snabbt och beslutsamt mot vissa medlemsstaters försök att begränsa den fria konkurrensen inom transportsektorn. Parlamentet begär att denna praxis ska upphöra och att alla tänkbara åtgärder ska vidtas för att garantera lika tillgång till den inre marknaden på samma villkor för aktörer som verkar inom denna sektor från alla medlemsstater.

138. Europaparlamentet inser att det är viktigt att garantera konkurrens på den inomeuropeiska marknaden för finansiella tjänster, inbegripet försäkringar, vilket kräver att man säkerställer kapaciteten för gränsöverskridande förvärv av desamma.

139. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera resultaten av de pågående utredningarna om konkurrenspraxisen i livsmedels-, energi-, transport- och mediesektorerna.

140. Europaparlamentet förkastar kravet på att användaren måste vara bosatt i den medlemsstat där finansinstitutet eller försäkringsföretaget i fråga har sitt säte för att kunna utnyttja dess tjänster, eftersom det är oförenligt med målet om en inre marknad för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag.

141. Europaparlamentet begär en omedelbar utredning av de frågetecken kring konkurrens som har uppstått i Formel 1-motorsportbranschen.

142. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid utvecklandet och genomförandet av konkurrenspolitiken ta hänsyn till att mikroföretag och små och medelstora företag utgör lejonparten av företagen i EU. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av användarvänliga konkurrensregler för mindre företag som vill verka på internet och på ett gränsöverskridande sätt inom den inre marknaden.

143. Europaparlamentet påminner också kommissionen om att finansinstitut fortsätter att annullera betalkort om kortinnehavaren flyttar till en annan medlemsstat, och ber kommissionen att vidta åtgärder på detta område, inbegripet att uppmärksamma de nationella myndigheterna.

144. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa tillgång till läkemedel genom att bekämpa missbruket inom läkemedelsindustrin. Parlamentet noterar behovet av att uppmuntra användning av generiska läkemedel, när sådana är tillgängliga, i medlemsstaternas vårdssystem.

145. Europaparlamentet betonar att tillgång till kontanter från bankautomater är en viktig tjänst som bör tillhandahållas utan några diskriminerande, konkurrensbegränsande eller orättvisa metoder och som därför inte bör vara föremål för orimliga kostnader.

146. Europaparlamentet betonar behovet av att bekämpa illojala kollektiva bojkotter, vilka definieras som en situation där en grupp konkurrenter kommer överens om att utesluta en faktiskt eller presumtiv konkurrent, såsom åsyftade begränsningar av konkurrensen.

147. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de "svängdörrsskandaler" som rör EU:s myndigheter, särskilt fallet med f. d. kommissionsledamoten för konkurrens Nellie Kroes, som inte bara utför lobbyverksamhet för Uber utan också berörs av avslöjandena i Bahamas Leaks.

Effektivare nationella konkurrensmyndigheter i EU

148. Europaparlamentet välkomnar det decentraliserade verkställandet av EU:s konkurrensregler i Europa men anser att ett effektivt skydd för medborgare och företagare mot konkurrensbegränsande praxis inte bör vara helt avhängigt av den medlemsstat där de är bosatta. Parlamentet anser att förordning (EG) nr 1/2003 avseende kartellförfaranden har bidragit väsentligt till att skapa lika spelregler för företag på hela den inre marknaden. Parlamentet vill dock lyfta fram att det fortfarande finns skillnader mellan de nationella systemen och nationella konkurrensmyndigheter, i synnerhet beträffande oberoende, fastställande av böter samt program för förmånlig behandling. Parlamentet anser att effektiva och enhetliga förfarandebestämmelser är en viktig förutsättning för EU:s kartellbekämpningspraxis ska kunna genomföras och konsumenters och företags rättssäkerhet säkerställas. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas konkurrensmyndigheter att utnyttja möjligheterna till europeiskt samarbete inom ramen för Europeiska konkurrensnätverket i mycket större utsträckning.

Tisdagen den 14 februari 2017

149. Europaparlamentet anser därför att det är avgörande att de nationella konkurrensmyndigheterna i EU har de medel och instrument som behövs för att vara effektiva verkställare av EU:s konkurrensregler, inbegripet verktygen för att upptäcka, hantera och straffa överträdelser, och programmen för förmånlig behandling som kommer att vara avgörande om företagen ska kunna erkänna karteller i Europa.

150. Europaparlamentet upprepar att nationella konkurrensmyndigheters oberoende är av yttersta betydelse, och detta inbegriper att de bör ha de resurser som krävs för att utföra sina uppgifter.

151. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens samråd som sannolikt kommer att leda till ett lagförslag för att stärka de nationella konkurrensmyndigheternas genomförande- och sanktionsinstrument (ECN+). Parlamentet upprepar att verkställandet av flera myndigheter i samma eller relaterade fall skapar en risk för överlappande och potentiellt inkonsekventa åtgärder som minskar rättssäkerheten och ger upphov till onödiga kostnader för företag. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram ett förslag om EU-åtgärder för att säkerställa att de nationella konkurrensmyndigheterna blir effektivare verkställare på ett sammanhängande och konvergerande sätt, så att den fulla potentialen i det decentraliserade systemet för EU:s konkurrensverkställande kan förverkligas. Parlamentet kräver att det involveras fullt ut i det medbeslutandeförfarandet.

152. Europaparlamentet betonar att ett internationellt samarbete mellan konkurrensmyndigheter är oundgängligt i en globaliserad värld. Parlamentet stöder därför att kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna deltar aktivt i det internationella konkurrensnätverket. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att ingå konkurrensrättsliga avtal som möjliggör ett informationsutbyte mellan de utredande konkurrensmyndigheterna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att de konkurrensavtal som nyligen ingicks med Schweiz och Kanada kan tjäna som förebild för ytterligare avtal av detta slag. Parlamentet anser också att de internationella handels- och investeringsavtalen bör ha ett kraftfullt avsnitt om konkurrens.

153. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, utan att inkräkta på de nationella konkurrensmyndigheternas oberoende, bedöma de olika nivåerna på nationella sanktioner efter överträdelser i medlemsstaterna och att bedöma möjligheten och önskvärdheten i att utjämna dessa skillnader.

154. Europaparlamentet anser att kommissionen måste fortsätta att främja bättre samarbete mellan de nationella konkurrensmyndigheterna i EU.

155. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att GD Konkurrens är oberoende för att det ska kunna nå sina mål på ett framgångsrikt sätt. Parlamentet begär på nytt en strikt åtskillnad mellan de avdelningar där riktlinjerna utarbetas och de som har ansvar för att tillämpa dessa riktlinjer. Parlamentet uppmanar kommissionen att omfördela tillräckliga finansiella medel och personalresurser till GD Konkurrens från andra avdelningar. Parlamentet begär att kommissionen ska ha tillgång till tillräckligt kunniga ingenjörer när den undersöker hightech-företag. Kommissionen uppmanas att anpassa de etiska reglerna för chefsekonomgruppen vid GD Konkurrens till den praxis som gäller för andra kommissionsanställda.

En mer demokratisk konkurrenspolitik

156. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som gjorts av Margrethe Vestager, den nuvarande kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens, för att föra en regelbunden strukturerad dialog med parlamentet, särskilt utskottet för ekonomi och valutafrågor och arbetsgruppen för konkurrenspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge en mer omfattande feedback om de specifika frågor som ställdes i parlamentets årliga konkurrensrapport. Parlamentet anser att en detaljerad strukturerad dialog skulle kunna bidra till en grundligare uppföljningsprocess av respektive årliga konkurrensrapporter.

157. Europaparlamentet välkomnar initiativen från kommissionen för samråd med allmänheten vid tillämpningen av kontroll av företagskoncentrationer och uppmanar kommissionen att diskutera resultaten med parlamentet.

158. Europaparlamentet uppmanar till en breddad dialog mellan EU:s institutioner och de nationella konkurrensmyndigheterna, i synnerhet till meningsutbyten med Europaparlamentets utskott.

Tisdagen den 14 februari 2017

159. Europaparlamentet upprepar sitt krav att kommissionen ska införliva riktlinjer om böter i bindande regler.

Konkurrenspolitikens internationella dimension

160. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen verkar för ett öppet och konstruktivt globalt utbyte om konkurrensfrågor. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjordes i konkurrensbestämmelserna i vissa frihandelsavtal, men uppmanar också kommissionen att fortsätta sitt arbete med att inkludera bestämmelser om konkurrens och statligt stöd i förhandlingarna om alla frihandelsavtal.

161. Europaparlamentet understryker att en sund konkurrens inom handel, tjänster och investeringar får en positiv inverkan på den sociala och ekonomiska utvecklingen för EU och EU:s handelspartner. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att snabbt slutföra sitt arbete med moderniseringen av de handelspolitiska skyddsåtgärderna, som är nödvändiga för att säkra en sund konkurrens på EU:s marknad, och anser att handelsavtalen systematiskt bör behandla problemet med tredjeländers illojala handelspraxis.

162. Europaparlamentet uppmanar kommissionen till samarbete med handelspartnerländerna i syfte att säkerställa att deras marknader öppnas mer för EU-företag, särskilt inom energi, transport, telekommunikation, offentlig upphandling och tjänster, inte minst sådana som utförs inom ramen för reglerade yrken.

163. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införliva de ambitiösa bestämmelserna om konkurrens och statsstöd i alla handelsavtal och att effektivt kontrollera parternas genomförande med avseende på alla regler, inbegripet bestämmelserna om statsstöd, och gentemot samtliga ekonomiska aktörer, inbegripet statsägda företag.

164. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att stödja utvecklingsländerna i deras ansträngningar att främja och i praktiken genomföra konkurrensreglerna.

165. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja åtgärder för att upprätta en omfattande och användarvänlig databas som innehåller konkurrensbestämmelserna i frihandelsavtal och som skulle kunna skötas av WTO:s sekretariat.

166. Europaparlamentet gläder sig över att man vid WTO:s ministerkonferens i Nairobi nådde framsteg med att minska subventionerna i syfte att säkerställa lika konkurrensvillkor på internationella jordbruksmarknader. Parlamentet understryker att jordbrukssektorn är känslig och att det behövs klara och effektiva åtgärder, inbegripet inom ramen för WTO-överenskommelser, vilket tillåter europeiska producenter att förbli konkurrenskraftiga på internationella marknader.

167. Europaparlamentet påminner om att en likvärdig tillgång till naturresurser, inte minst energi, har en avgörande betydelse för en sund konkurrens på den globala marknaden, och uppmanar kommissionen att i handelsavtalen införliva bestämmelser som förbättrar tillträdet till dessa resurser, bland annat bestämmelser om statsägda företags konkurrensbegränsande metoder samt om icke-diskriminering och transitering.

168. Europaparlamentet betonar att konkurrenspolitiken är en viktig del av den inre marknaden, i enlighet med fördraget. Parlamentet upprepar att det behövs en konkurrenskraftig och fullt fungerande inre marknad för att främja hållbar tillväxt, sysselsättning och innovation i EU, och att insatser för att upprätthålla en sund konkurrens i EU som helhet ligger i såväl konsumenternas som nystartade företags och de små och medelstora företagens intresse. Parlamentet anser att tillämpningen av EU-lagstiftningen inte får försvagas genom utnyttjandet av EU Pilot istället för de formella överträdelseförfarandena, och att det är nödvändigt att sträva efter att upprätthålla konkurrensen.

169. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte koncentrera alla sina ansträngningar att säkerställa sund konkurrens på uppmärksamade mål mot stora välkända företag. Kommissionen påminns om att säkerställandet av sund konkurrens även är viktigt för små och medelstora företag.

Tisdagen den 14 februari 2017

170. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av konsumenternas valfrihet. Parlamentet anser att rätten till dataportabilitet som finns förankrad i den allmänna dataskyddsförordningen är en bra metod för att stärka såväl konsumenternas rättigheter som konkurrensen. Parlamentet betonar behovet av att undersöka hur interoperabilitet kan säkerställas mellan digitala nätverk via öppna standarder och gränssnitt.

171. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och avhjälpa situationen för oberoende detaljhandlare, som enligt konkurrenslagstiftningen får arbeta tillsammans via sina fysiska butiker, men som anklagas för osund konkurrens om de tillhandahåller gemensamma e-handelserbjudanden.

172. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att EU:s regler för offentlig upphandling genomförs i rätt tid, särskilt användningen av e-upphandling och de nya bestämmelser som främjar uppdelningen av kontrakt i flera delar, vilket är nödvändigt för att främja innovation och konkurrens och för att främja de små och medelstora företagen på marknaderna för offentlig upphandling.

173. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undvika att skapa monopol eller slutna värdekedjor genom standardisering. Parlamentet anser att ett överklagandeförfarande bör införas för att granska standarderna i de fall de riskerar att påverka konkurrenskraften.

174. Europaparlamentet uttrycker oro över koncentrationsnivån i vissa sektorer, exempelvis den kemiska sektorn, mot bakgrund av den senaste tidens sammanslagningar. Parlamentet ber kommissionen att förklara hur den skapar möjligheter för marknadstillträde, särskilt för nystartade företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka huruvida ett företags marknadsstyrka som härrör från information och uppgifter, samt företagets hantering av sådan information och sådana uppgifter, liksom antalet användare, bör beaktas som ett testkriterium för koncentrationskontroll. Parlamentet begär att man undersöker om sammanslagning av uppgifter och information, i synnerhet om kunder, kan resultera i en snedvridning av konkurrensen.

175. Europaparlamentet anser att konkurrensen inom telekommunikationssektorn är en avgörande drivkraft för innovation och investeringar i nätverk, samt för att garantera valmöjlighet för konsumenterna. Parlamentet anser att vidare den snabba utbyggnaden av bredband är nyckeln till fullbordandet av den digitala inre marknaden. Parlamentet gläder sig i detta sammanhang över att kommissionen kommer att beakta de strategiska målen om anslutningsmöjligheter, såsom de fastställs i telekommunikationspaketet, vid tillämpningen av de nya riktlinjerna för statligt bredbandsstöd.

176. Europaparlamentet hänvisar till revisionsrättens senaste rapport om bristande efterlevnad av regler för statligt stöd inom sammanhållningspolitiken, där man noterar en betydande grad av bristande efterlevnad och kräver att ett antal rekommendationer genomförs. Detta bekymrar parlamentet eftersom det inverkar negativt på en välfungerande inre marknad, och parlamentet uppmanar därför kommissionen att beakta revisionsrättens rekommendationer och utöka sina insatser för att undvika ytterligare brister.

177. Europaparlamentet stöder kommissionens åtgärder på området för kartellbekämpning, såsom de åtgärder som nyligen vidtagits inom sektorerna för livsmedelsdetaljhandel och optiska diskenheter, i syfte att garantera skäliga priser för konsumenterna.

178. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om det förekommer skillnader när det gäller försäljningen av produkter på den inre marknaden som skulle kunna ha negativa effekter för lokala producenter, särskilt små och medelstora företag.

179. Europaparlamentet noterar att det i sin resolution om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik 2014 uppmanade kommissionen att noggrant övervaka allianserna mellan de stora distributörerna i Europa, och parlamentet välkomnar kommissionens vilja att diskutera konsekvenserna av dessa allianser på producenter och konsumenterna inom Europeiska konkurrensnätverket.

o

o o

180. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella och i förekommande fall regionala konkurrensmyndigheterna.

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0028

Främjande av jämställdhet inom psykisk hälsa och klinisk forskning**Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om främjande av jämställdhet inom psykisk hälsa och klinisk forskning (2016/2096(INI))**

(2018/C 252/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 19 och artikel 168, vilken anger att säkerställande av ”en hög hälsoskyddsnivå för människor” ska vara ett av målen i all EU-politik,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 21, 23 och 35,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 536/2014 av den 16 april 2014 om kliniska prövningar av humanläkemedel och om upphävande av direktiv 2001/20/EG,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/20/EG av den 4 april 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar rörande tillämpning av god klinisk sed vid kliniska prövningar av humanläkemedel (*direktivet om kliniska prövningar*),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av Europeiska kommissionens grönbok *Förbättring av befolkningens psykiska hälsa. Mot en strategi för psykisk hälsa i Europeiska unionen* (COM(2005)0484),
- med beaktande av EU:s kompass för åtgärder inom psykisk hälsa och välbefinnande,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WO) omfattande åtgärdsplan för mental hälsa 2013–2020,
- med beaktande av WHO:s globala strategi för kvinnors, barns och ungdomars hälsa 2016–2030,
- med beaktande av 2005 års förklaring om psykisk hälsa för Europa, som undertecknats av WHO, kommissionen och Europarådet,
- med beaktande av WHO:s europeiska åtgärdsplan för psykisk hälsa 2013–2020,
- med beaktande av den europeiska pakten för psykisk hälsa och välbefinnande från 2008,
- med beaktande av kommissionens gemensamma åtgärd för psykisk hälsa och välbefinnande (2013–2016),
- med beaktande av allmän kommentar nr 14 från FN:s kommitté för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter om rätten till den bästa hälsa som går att uppnå (FN-dokument E/C.12/2000/4) och allmän kommentar nr 20 om icke-diskriminering när det gäller ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter (FN-dokument E/C.12/GC/2009),
- med beaktande av rekommendation CM/Rec(2010)5 från Europarådets ministerkommitté till medlemsstaterna om åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet,

Tisdagen den 14 februari 2017

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkande från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0380/2016), och av följande skäl:
 - A. Rätten till den bästa fysiska och psykiska hälsa som går att uppnå är en grundläggande mänsklighet och inbegriper en skyldighet till icke-diskriminering. Alla bör ha tillgång till hälso- och sjukvård. Tillgång till psykisk hälso- och sjukvård är avgörande för att förbättra de europeiska medborgarnas livskvalitet, främja social inkludering och säkerställa den ekonomiska och kulturella utvecklingen i unionen.
 - B. I det rådande världsläget, med en pågående ekonomisk kris och en kraftig ökning av arbetslösheten, i synnerhet bland ungdomar och kvinnor, blir psykiska besvär allt vanligare, som till exempel depression, bipolär sjukdom, schizofreni, ångest och demens.
 - C. WHO definierar psykisk hälsa som fysiskt, mentalt och socialt välbefinnande och inte bara avsaknad av sjukdomar eller funktionshinder. Enligt WHO innebär psykisk störning en uppsättning psykiska och beteendemässiga störningar, såsom depression, bipolärt syndrom, schizofreni, ångestsyndrom, demens och autism. WHO definierar psykisk hälsa som ett tillstånd av känslomässigt och psykologiskt välbefinnande där individen har möjlighet att använda sin kognitiva eller emotionella förmåga, fungera i samhället, möta de dagliga kraven i vardagen, upprätta tillfredsställande och mogna relationer med andra, bidra konstruktivt till en föränderlig miljö samt anpassa sig till yttre förhållanden och inre konflikter.
 - D. Psykisk hälsa måste betraktas och bemötas med en helhetssyn där man tar hänsyn till sociala, ekonomiska och miljömässiga faktorer, vilket kräver ett psykosocialt synsätt inriktat på hela samhället för att uppnå högsta möjliga nivå av psykiskt välbefinnande för alla medborgare.
 - E. En helhetsstrategi för psykisk hälsa och välbefinnande måste innefatta ett livscykelperspektiv, med hänsyn till olika faktorer som påverkar människor i olika åldrar. Den särskilda sårbarheten hos tonårsflickor och äldre kvinnor måste tas i beaktande.
 - F. Fysisk och psykisk hälsa är sammankopplade och är båda centrala för välbefinnandet i allmänhet. Det är vedertaget att dålig psykisk hälsa kan leda till kronisk fysisk ohälsa och att personer med kronisk fysisk ohälsa löper större risk att utveckla psykisk ohälsa. Men trots de kända kopplingarna mellan de båda prioriteras ofta forskning om fysisk hälsa framför forskning om psykisk ohälsa.
 - G. Kvinnors och flickors psykiska hälsa påverkas negativt av ett antal faktorer, däribland förhärskande könsstereotyper och diskriminering, objektifiering, könsbaserat våld och könsbaserade trakasserier, arbetsmiljö, balans mellan arbete och privatliv, socioekonomiska förhållanden, obefintlig eller dålig utbildning om psykisk hälsa samt begränsad tillgång till psykisk hälso- och sjukvård.
 - H. Nästan nio av tio personer som lider av psykisk ohälsa säger sig ha utsatts för stigma och diskriminering, och fler än sju av tio rapporterar att stigma och diskriminering sänker deras livskvalitet.
 - I. Hänsyn måste tas till geografiska faktorer bakom psykisk hälsa och välbefinnande och till skillnader mellan stads- och landsbygdsmiljöer, bland annat i fråga om demografi och tillgång till vård och tjänster.
 - J. Hormonförändringarna runt klimakteriet och tiden efter kan påverka en kvinnas känslomässiga hälsa och leda till psykiska hälsoproblem som depression och ångest. Överkänslighet för symtomen kan förhindra upptäckt och lämplig behandling i rätt tid.

Tisdagen den 14 februari 2017

- K. De bestämmande faktorerna bakom psykisk hälsa och välbefinnande varierar mellan män och kvinnor och mellan olika åldersgrupper. Faktorer som bristande jämställdhet, inkomstskillnader, kvinnors större utsatthet för fattigdom och överansträngning, socioekonomisk diskriminering, könsbaserat våld, undernäring och hunger innebär att kvinnor utsätts ytterligare för psykisk ohälsa. Enligt WHO finns det inga signifikanta könsskillnader i fråga om allvarliga psykiska störningar, men kvinnor uppvisar högre grad av depression, ångest, stress, somatisering och ätstörningar, medan narkotikamissbruk och antisociala störningar är vanligare bland män. Depression är den vanligaste neuropsykiatriska störningen och drabbar i större utsträckning kvinnor än män. Det är även den vanligaste sjukdomen bland kvinnor i åldersgruppen 15–44 år.
- L. Psykisk ohälsa och psykiskt välbefinnande är något som ofta förbises, ignoreras eller undertrycks på grund av stigma, fördomar, okunskap eller resursbrist. Det leder till att många personer med psykisk ohälsa inte söker vård och till att läkare inte kan diagnostisera patienter eller ibland diagnostiserar fel. Diagnosen psykisk ohälsa är kraftigt könsuppdelad, då kvinnor i högre grad än män diagnostiseras med vissa åkommor.
- M. I synnerhet lesbiska och bisexuella kvinnor samt transpersoner och intersexuella ställs inför särskilda psykiska hälsoproblem till följd av minoritetsstress, vilket definieras som höga nivåer av ångest och stress på grund av fördomar, stigmatisering och upplevelser av diskriminering samt medikalisering och patologisering. Hbti-personer kan ställas inför särskilda svårigheter med den psykiska hälsan och välbefinnandet, något som måste uppmärksammas i alla strategier för psykisk hälsa.
- N. Bland de former av somatisering som är vanligast bland kvinnor och oftare diagnostiseras hos kvinnor än hos män återfinns fibromyalgi och kronisk trötthet, som främst ytrar sig som smärta och utmattning, men kvinnor har även många symptom som är vanliga i samband med andra sjukdomar.
- O. Transidentiteter är inte patologiska men anses fortfarande sorgligt nog som psykiska hälsorubbningar, och de flesta medlemsstater kräver sådana diagnoser för att personer ska få tillgång till juridiskt könserkännande eller transrelaterad vård, trots att forskning har visat att diagnosen "könsidentitetsstörningar" orsakar stor bedrövelse för transpersoner.
- P. Depression står för 41,9 % av all funktionsnedsättning till följd av neuropsykiatrisk störning bland kvinnor, jämfört med 29,3 % bland män.
- Q. WHO har uppskattat att depression drabbar 350 miljoner människor. 2020 kommer sjukdomen att vara den näst vanligaste orsaken till arbetsförmåga.
- R. Förpubertala barn med könsvariationer utsätts fortfarande för onödiga och skadliga diagnostikförfaranden, trots att varje barn på ett säkert sätt bör kunna utforska sin könsidentitet och sitt könsuttryck.
- S. Beroende på ett antal olika faktorer, som främst handlar om olika könsroller, ojämställdhet och diskriminering, är depression ungefär dubbelt så vanligt bland kvinnor som bland män, och transpersoner visar markant förhöjda nivåer av självmordstankar och självmordsförsök. Studier visar att påtvingade traditionella könsroller negativt påverkar kvinnors psykiska hälsa och välbefinnande.
- T. Psykisk hälsa och välbefinnande uppmärksammas inte tillräckligt i medlemsstaternas utbildningssystem, eller på arbetsplatserna, eftersom psykisk hälsa fortfarande ofta är mycket stigmatiserat eller ett tabubelagt ämne. Utbildning om psykisk hälsa motverkar stigmatiseringen runt detta ämne och bör ta upp könsspecifika sårbarheter, könsstereotyper och diskriminering som drabbar kvinnor och flickor.

Tisdagen den 14 februari 2017

- U. Män och pojkar drabbas av könsrelaterad psykisk ohälsa. I Europa är det nästan fem gånger vanligare att män begår självmord än kvinnor, och självmord är den största dödsorsaken bland män under 35 år. Män löper tre gånger större risk än kvinnor att bli alkoholberoende och använder (och dör av) droger i större utsträckning. Män har tillgång till psykologisk behandling i mindre grad än kvinnor. Män och pojkar är utsatta för könsstereotyper kring maskulinitet som kan bidra till förträngning av känslor eller till vredesutbrott, och detta har konsekvenser för mäns psykiska hälsa och för förekomsten med könsrelaterat våld.
- V. I EU begår ungefär 58 000 personer självmord varje år, varav en fjärdedel är kvinnor. Självmord är fortfarande en betydande dödsorsak.
- W. Det psykosociala synsättet på psykisk hälsa, med inriktning på hela samhället, kräver en konsekvent politik för välbefinnande med samordning av vård-, utbildnings-, sysselsättnings-, ekonomi- och socialpolitiken för att man ska kunna uppnå högre nivåer av psykiskt välbefinnande över hela linjen.
- X. Ätstörningar som anorexi och bulimi ökar bland tonårsflickor och unga kvinnor.
- Y. De långsiktiga fysiska och psykiska hälsoeffekterna av ätstörningar som anorexi och bulimi är väldokumenterade, precis som genusdimensionen av deras orsaker.
- Z. Kvinnor utsätts mer för mobbning och/eller sexuella trakasserier på arbetsplatsen, vilket skapar psykiska och fysiska problem för offret.
- AA. Modeller för social omsorg enligt vilka psykisk ohälsa behandlas genom idrott, konst eller sociala aktiviteter bör beaktas i folkhälsoprogram med avseende på förebyggande, behandling och rehabilitering.
- AB. Människor med funktionsnedsättning löper större risk att drabbas av förvärrad psykisk ohälsa.
- AC. Sex- och samlevnadsutbildning är av ytterst stor vikt för att få bukt med könsstereotyper och könsrelaterat våld och för att förbättra den psykiska hälsan och välbefinnandet för både flickor och pojkar och kvinnor och män.
- AD. Psykisk ohälsa och psykiska sjukdomar är en av de största orsakerna till funktionsnedsättning har negativa effekter för hälsa, utbildning, ekonomi, arbetsmarknad och de sociala välfärdssystemen i EU. Detta medför stora ekonomiska kostnader och får betydande negativa konsekvenser för EU:s ekonomi, vilket är en ytterligare anledning att hantera den psykiska hälso- och sjukvården med en helhetssyn och på ett allomfattande och könsmedvetet sätt. Enligt en studie av EDA (European Depression Association) har en arbetstagar av tio i Europa tagit ledigt från arbetet på grund av depression, vilket beräknas kosta samhället 92 miljarder euro, huvudsakligen till följd av utebliven produktivitet.
- AE. Utöver biologiska egenskaper beror kvinnors psykiska hälsa på olika faktorer såsom utbildningsnivå, internalisering av sociala och kulturella värderingar, normer och stereotyper, vilka livserfarenheter de har och hur de integreras, vilken inställning de har till sig själva och till andra, vilka roller de spelar samt vilka hinder och krav som de ställs inför.
- AF. Att ta hänsyn till kvinnors mångfald och fysiologiska skillnader gentemot män och arbeta in dessa faktorer i både preventiv och behandlingsorienterad hälsopolitik för kvinnor, med särskilda åtgärder inriktade på sårbara och marginaliserade grupper, skulle göra denna politik effektivare.

Tisdagen den 14 februari 2017

- AG. Av olika skäl har kvinnliga försökspersoner uteslutits från toxikologisk och biomedicinsk forskning samt kliniska prövningar, och de stora könsskillnaderna inom forskningen begränsar vår kunskap om skillnaden mellan kvinnors och mäns hälsa. Till följd av detta har biomedicinsk forskning tenderat att huvudsakligen spegla ett manligt perspektiv och felaktigt antagit att kvinnor och män är identiska på områden där det förekommer fysiska olikheter. Det saknas forskning om intersexuella kvinnors särskilda behov.
- AH. Kvinnors liv och hälsa äventyras på grund av att kvinnor som försökspersoner samt kön och genus som faktorer är uteslutna och underrepresenterade i biomedicinsk forskning och i kliniska prövningar.
- AI. Genom förordning (EU) nr 536/2014 om kliniska prövningar av humanläkemedel infördes krav på att man skulle ta hänsyn till kön i prövningar, men tillämpningen av denna förordning behöver utvärderas. I förordningen anges inte att hänsyn ska tas till kvinnor annat än gravida och ammande kvinnor.
- AJ. Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) har inte tagit fram några specifika strategier när det gäller att tillämpa riktlinjer för forskning om och utvärdering av könsskillnader vid klinisk läkemedelsutvärdering, trots att EMA har erkänt att "vissa av de faktorer som påverkar effekten av ett läkemedel bland befolkningen kan vara viktiga när man beaktar de eventuella skillnaderna i svaren mellan män och kvinnor", och att "könsspecifik påverkan också kan spela en betydande roll för läkemedlets effekt" ⁽¹⁾.
- AK. Vår kunskap är fortfarande bristfällig om den inverkan läkemedel och mediciner såsom preventivmedel, antidepressiva medel och lugnande medel har på kvinnors fysiska och psykiska hälsa, och detta kräver ytterligare forskning för att eliminera negativa bieffekter och förbättra vården.
- AL. Könns- och genusdimensionen av hälsa innebär att kvinnor ställs inför ett antal specifika hälsorisker under sin livstid.
- AM. Det råder brist på jämförbara uppgifter om tillgänglig, åtkomlig och kvalitativ transspecifik vård, och produkter som används till hormonersättningsterapi testas och licensieras inte på rätt sätt.
- AN. Mödradödlighet ses som en viktig indikator på hälso- och sjukvårdssystemets effektivitet, kvalitet och resultat.
- AO. Bristande tillgång till sexuella och reproduktiva rättigheter, däribland säker och laglig abort, sätter liv och hälsa på spel för kvinnor, flickor och alla personer med reproduktiv förmåga, medför ökad dödlighet och sjuklighet bland mödrar och leder till att livräddande vård inte tillhandahålls och till att antalet illegala aborter ökar.
- AP. I alla länder med tillgängliga uppgifter finns det betydande skillnader i hälsa mellan socioekonomiska grupper och mellan kvinnor och män, i den meningen att människor med lägre utbildnings-, yrkes- och/eller inkomstnivå tenderar att ha systematiskt högre sjuklighets- och dödlighetstal. Denna hälsomässiga ojämlikhet är en av de största utmaningarna för folkhälsopolitiken idag. Ofördelaktiga socioekonomiska villkor, fattigdom och socialt utanförskap har en betydande negativ inverkan på den psykiska hälsan och välbefinnandet.
- AQ. Allsidig, åldersanpassad, evidensbaserad, vetenskapligt korrekt och icke-fördömande sexualundervisning samt högkvalitativa familjeplaneringstjänster och tillgång till preventivmedel hjälper till att förebygga oplanerade och oönskade graviditeter, minskar behovet av abort och bidrar till att förebygga hiv och sexuellt överförbara infektioner. Att lära unga att ta ansvar för sin egen sexuella och reproduktiva hälsa har långsiktiga positiva effekter som varar hela livet och inverkar positivt på samhället.

⁽¹⁾ EMEA/CHMP/3916/2005 – ICH http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Scientific_guideline/2010/01/WC500059887.pdf

Tisdagen den 14 februari 2017

- AR. I dagsläget föds vart fjärde barn i EU med kejsarsnitt, vilket leder till en statistisk ökning av hälsoproblem hos mödrar och barn.
- AS. I vissa medlemsstater orsakar stängningen av förlossningskliniker och den kraftiga minskningen av antalet barnmorskor och förlossningsläkare redan farliga luckor inom vården.
- AT. Restriktioner och budgetnedskärningar införda av nationella regeringar på folkhälso- och utbildningsområdet försvårar också tillgången till allmän och psykisk hälso- och sjukvård, något som i opropotionerlig grad påverkar kvinnor, särskilt ensamstående mammor, samt stora familjer.
- AU. Kvinnliga migranter, flyktingar och asylsökande kan dessutom ibland lida av mycket allvarliga sjukdomar på grund av brist på lämplig vård eller råka ut för särskilda problem kopplade till reproduktiv hälsa, exempelvis komplikationer i samband med graviditet och förlossning och eventuella ytterligare psykologiska trauman såsom graviditetsdepression och förlossningsdepression, samt risken att traumatiskt utsättas för, eller lida konsekvenserna av, (sexuellt) våld och (sexuella) övergrepp och särskilda risker för den psykiska hälsan och välbefinnandet. Det finns många särskilda utmaningar i fråga om att tillhandahålla psykisk hälso- och sjukvård till dessa kategorier av människor, och de varierar i omfattning beroende på en rad faktorer, t.ex. varifrån personerna har kommit och hur lång tid de har tillbringat i värdlandet.
- AV. Kvinnor drabbas även av vissa former av cancer, såsom bröst-, livmoderkropps- och livmoderhalscancer, som till övervägande del eller uteslutande förekommer hos kvinnor.
- AW. Kvinnor som lider av cancer och som utsatts för operationer och invasiva behandlingar, såsom strålbehandling och cellgiftsbehandling, är i allmänhet mer mottagliga för depression.
- AX. Tio av EU:s medlemsstater har satt målet att 100 % av den kvinnliga befolkningen ska screenas för bröstcancer, och åtta har ett sådant mål för screening av livmoderhalscancer.
- AY. Sjukdomar som benskörhet, muskel- och skelettproblem och sjukdomar i det centrala nervsystemet, såsom alzheimer och/eller demens, är kopplade till hormonförändringar som kvinnor går igenom under klimakteriet, eller tidigare på grund av hormonbehandlingar. Även om det är känt att kvinnor drabbas av dessa sjukdomar med större frekvens än män har genusdimensionen i forskningen kring dessa ämnen varit svag.
- AZ. Endometrios är en obotlig sjukdom som drabbar ca en av tio kvinnor och flickor (alltså runt 180 miljoner kvinnor i hela världen och 15 miljoner i EU). Sjukdomen leder ofta till infertilitet och orsakar ofta stor smärta och psykiska hälsoproblem, och är därför i hög grad funktionsnedsättande i olika aspekter av arbetslivet samt privat- och umgängeslivet.
- BA. Fysiskt och psykiskt könsrelaterat våld samt våld mot kvinnor och dess konsekvenser för offrets hälsa är ett grundläggande hinder för uppnåendet av jämställdhet och för att kvinnor till fullo ska kunna åtnjuta de friheter som garanteras genom grundläggande mänskliga rättigheter.
- BB. Kvinnor och flickor som utsätts för könsstympning drabbas av allvarliga kort- och långsiktiga effekter på sin fysiska, psykiska, sexuella och reproduktiva hälsa.
- BC. Intersexuella personer som utsätts för könsstympning råkar också ut för effekter på sin fysiska, psykiska, sexuella och reproduktiva hälsa.
- BD. Transpersoner utsätts fortfarande för tvångssterilisering i samband med förfaranden för erkännande av könstillhörighet i 13 medlemsstater.

Tisdagen den 14 februari 2017

- BE. Det är av avgörande betydelse att en systematisk och adekvat insamling av uppgifter om våld mot kvinnor genomförs för att säkerställa ett effektivt beslutsfattande på detta område, både på central, regional och lokal nivå, och för att övervaka tillämpningen av lagstiftningen.
- BF. Kvinnor som har utsatts för könsrelaterat våld får fysiska och psykiska men, ofta för livet. Enligt WHO:s världsrapport om våld och hälsa ⁽¹⁾ kan konsekvenserna för kvinnor av könsrelaterat våld vara av flera olika slag, bland annat fysiska konsekvenser (blåmärken, frakturer, kroniska smärtor, funktionsnedsättning, fibromyalgi, mag- och tarmsjukdomar osv.), psykologiska och beteendemässiga konsekvenser (alkohol- och drogmissbruk, depression och ångest, ät- och sömnstörningar, skam- och skuld känslor, fobier och panikattacker, dålig självkänsla, posttraumatiskt stressyndrom, psykosomatiska störningar, självskadebeteende och självmordstendenser, osäkerhet i senare relationer osv.), sexuella och reproduktiva konsekvenser, gynekologiska sjukdomar, infertilitet, graviditetskomplikationer, missfall, sexuell dysfunktion, sexuellt överförbara sjukdomar, oönskade graviditet osv.) samt dödliga konsekvenser (mord, självmord, död på grund av en ådragen sexuellt överförbar sjukdom osv.).

Jämställdhet när det gäller psykisk hälsa

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att följa upp EU:s kompass för åtgärder på området psykisk hälsa och välbefinnande med en ambitiös ny strategi för psykisk hälsa, och då främja ett psykosocialt helhetsgrepp inriktat på hela samhället som inbegriper en gedigen könsinriktad pelare och som säkerställer en konsekvent politik rörande psykisk hälsa.
2. Europaparlamentet noterar att 27 % av den vuxna befolkningen, både män och kvinnor, i EU har genomgått åtminstone en psykisk sjukdomsepisod.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder och tilldela tillräckliga resurser för att säkerställa tillgång till hälso- och sjukvård och i synnerhet psykiska vårdtjänster – inklusive kvinnojourer – för alla kvinnor oavsett rättslig ställning, funktionsnedsättning, sexuell läggning, könsidentitet, könsegenskaper, ras eller etniskt ursprung, ålder och religion. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att ta itu med skillnaderna i tillgång till psykisk hälso- och sjukvård.
4. Europaparlamentet noterar att det behövs ytterligare forskning om det könsrelaterade våldets inverkan på den psykiska hälsan, däribland verbalt och psykiskt våld, trakasserier och hot.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och lokala myndigheter att se till att deras strategier för psykisk hälsa tar tag i de psykiska hälsoutmaningar som hbt-personer kan ställas inför. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra rekommendationerna i Europarådets dokument CM/Rec(2010)5 och att ta hänsyn till de särskilda behoven för lesbiska, bisexuella och transpersoner när politik, program och protokoll för hälsa tas fram.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja inrättandet av psykologiska stödcentrum för cancerpatienter som ger dem psykologiskt stöd under hela behandlings- och rehabiliteringsprocessen.
7. Europaparlamentet uppmärksammar den allvarliga situationen för kvinnor med funktionsnedsättning, som oftare upplever svårigheter som inte har direkt att göra med enbart funktionsnedsättningen, utan även med ökad social isolering och ofrivillig överksamhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att systematiskt öka tillgången till förebyggande psykologisk vård för kvinnor med funktionsnedsättning och att säkerställa psykologiskt stöd för kvinnor som tar hand om barn med svår funktionsnedsättning. Parlamentet framhåller behovet av en strategi och utbyte av bästa praxis när det gäller psykisk hälsa och välbefinnande för kvinnor och flickor med funktionsnedsättning.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja informations- och preventionskampanjer och andra initiativ för att öka allmänhetens medvetenhet om psykisk ohälsa och motarbeta stigmatisering. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna och kommissionen att investera i formell, informell och icke-formell utbildning inom psykisk hälsa och välbefinnande för alla åldersgrupper, med fokus på genusrelaterade psykiska sjukdomstillstånd såsom depression, ångest och narkotikamissbruk. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att skolor har lämpliga ramar för att identifiera och stödja personer som lider av psykiska hälsoproblem, även utifrån ett genusperspektiv, och att säkerställa tillgänglig psykisk vård. Parlamentet noterar att 70 % av alla barn och unga som lider av psykiska hälsoproblem inte har omfattats av lämpliga insatser i tillräckligt tidig ålder.

⁽¹⁾ Krug, Dahlberg, Mercy, Zwi och Lozano, 2002.

Tisdagen den 14 februari 2017

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) att öka insamlingen av regelbundna uppgifter om psykisk hälsa i EU och nationellt, särskilt om förekomsten av depression. De insamlade uppgifterna bör delas upp åtminstone på kön, genus, åldersgrupp och socioekonomisk ställning och även innehålla indikatorer för sexuell och reproduktiv hälsa.

10. Europaparlamentet anser att insatserna på EU-nivå för psykisk hälsa och välbefinnande bör vidtas under medverkan av de i sammanhanget viktigaste personerna inom politiken, vårdsektorn, utbildningssektorn och den sociala sektorn samt arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället. Parlamentet ser det som väsentligt att psykisk hälsa slutar att vara ett tabubelagt ämne i vissa sociala miljöer.

11. Europaparlamentet vidhåller att kopplingen mellan socioekonomiska förhållanden och psykisk hälsa och välbefinnande är av avgörande betydelse för en konsekvent politik för psykisk hälsa, eftersom fattigdom och socialt utanförskap leder till större psykisk ohälsa. Parlamentet noterar att feminiseringen av fattigdom och en åtstramningspolitik som i oproportionerlig grad påverkar kvinnor utsätter kvinnors psykiska välbefinnande för större risker.

12. Europaparlamentet framhåller psykosocial behandling och vård, exempelvis genom idrott, musik, konst och kulturaktiviteter, som ett viktigt inslag i tillhandahållandet av vårdtjänster eftersom det kan minska de ekonomiska och mänskliga kostnader som psykisk ohälsa kan orsaka både för den enskilda individen och för samhället i stort. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera mer i psykosociala hälsovårdsprogram, såsom sociala aktiviteter på recept.

13. Europaparlamentet noterar med oro att endast 13 EU-medlemsstater enligt WHO har en nationell strategi för förebyggande av självmord. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta och genomföra en nationell strategi för förebyggande av självmord och efterlyser åtgärder för att minska riskfaktorerna kopplade till självmord, såsom alkoholmissbruk, droger, socialt utanförskap, depression och stress. Vidare efterlyser parlamentet stödmekanismer efter självmordsförsök.

14. Europaparlamentet inser att medier, i synnerhet internet och sociala medier, inverkar på den psykiska hälsan och välbefinnandet, särskilt hos unga kvinnor och flickor, och konstaterar att det behövs ytterligare forskning i detta ämne. Parlamentet konstaterar att mediekulturer där kvinnors ålder och utseende framhävs kan få potentiella negativa effekter för kvinnors och flickors psykiska hälsa och välbefinnande, såsom ångest, depression och tvångsbeteende. Parlamentet understryker att verksamma verktyg, däribland rättsliga åtgärder, måste utarbetas för att handskas med mobbning, trakasserier och objektifiering på nätet. Parlamentet framhåller behovet av att ta fram en ambitiös strategi för psykisk hälsa och välbefinnande på nätet och av att främja, och samarbeta med berörda parter för att utarbeta, nya nätbaserade terapier. Parlamentet inser att en mediestrategi för psykisk hälsa måste inbegripa alla berörda parter, däribland förläggare och reklamindustrin, som måste anta etiska normer för att undvika objektifiering av kvinnor och främjande av könsstereotyper.

15. Europaparlamentet betonar att vissa kvinnor har en snedvriden bild av sitt utseende på grund av media, stereotyp reklam och socialt tryck och utvecklar ät- och beteendestörningar, exempelvis anorexi, bulimi, ortorexi, hetsätning och megarexi. Parlamentet stöder ett genusmedvetet perspektiv på ätstörningar och ser ett behov av att integrera det i diskursen om hälsa och i information som vänder sig till allmänheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta kontaktpunkter för hjälp och stöd i skolor där elever, särskilt tonårsflickor, som är mer utsatta för risken att utveckla ätstörningar, kan få psykologiskt stöd.

16. Europaparlamentet gläds åt att världens ledare för första gången ser främjande av psykisk hälsa och välbefinnande samt förebyggande och behandling av narkotikamissbruk som hälsoprioriteringar inom den globala utvecklingsagendan.

17. Europaparlamentet uttrycker oro över de psykiska vårdmöjligheterna och inrättningarna för flyktingkvinnor och flyktingflickor i Europa, i synnerhet de som lever under provisoriska villkor i medlemsstaterna. Parlamentet poängterar att förvar av flyktingar och asylsökande utan att ändamålsenligt och effektivt behandla deras asylansökningar strider mot folkrätten och har en negativ inverkan på deras psykiska hälsa och välbefinnande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skydda kvinnliga asylsökande som placerats i förvar, och framhåller att dessa kvinnor måste ges omedelbart skydd, bland annat genom upphörande av förvaret, snabbare omplacering samt främjande av stöd och rådgivning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att koppla bort hälsopolitiken från invandringskontrollen genom att medge tillgång till grundläggande

Tisdagen den 14 februari 2017

hälso- och sjukvård och inte ålägga vårdpersonalen någon plikt att anmäla papperslösa migranter. Parlamentet ber vidare medlemsstaterna att genomföra riktlinjerna från flera organ om skydd och stöd för den psykiska hälsan och det psykosociala välbefinnandet för flyktingar, asylsökande och migranter i Europa, såsom de iordningställts av WHO Europa, UNHCR och IOM.

18. Europaparlamentet framhåller att kvinnor ofta är tvungna att dubbelarbeta, dvs. arbeta både på arbetsplatsen och i hemmet, eftersom män inte tar tillräckligt stort ansvar för hushållsarbete och barnuppfostran. Parlamentet anser att detta leder till att många kvinnor drabbas av depression, ångest och stress, utöver skuld känslor över att inte kunna ägna sig tillräckligt åt familjen, då detta är kvinnans traditionella uppgift.

19. Europaparlamentet fördömer den nya utbredda sexistiska stereotyp som innebär att den moderna kvinnan måste vara framgångsrik både i studierna och i yrkeslivet, men ändå leva upp till de traditionella förväntningarna på att vara en god maka och husmor och den perfekta modern och samtidigt se till att fortsätta vara attraktiv. Sådana beteendemönster leder till stress och ångest hos många kvinnor.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och lokala myndigheter att utarbeta särskilda skräddarsydda politiska åtgärder för att tillhandahålla psykisk vård till grupper av utsatta kvinnor i marginaliserade samhällsgrupper och till personer som riskerar att drabbas av intersektionell diskriminering, såsom kvinnliga flyktingar och migranter, kvinnor i fattigdom och socialt utanförskap, intersexuella personer och transpersoner, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, kvinnor med funktionsnedsättning, äldre kvinnor och kvinnor på landsbygden.

21. Europaparlamentet framhåller vikten av att ha ett livscykelperspektiv när det gäller psykisk hälsa, där varje åldersgrupps behov beaktas på ett sammanhängande och övergripande sätt, med fokus på tonårsflickor och äldre kvinnor, som i genomsnitt rapporterar en lägre grad av livstillfredsställelse än män i samma åldersgrupper.

22. Europaparlamentet rekommenderar att psykisk hälso- och sjukvård i samband med graviditet sätts in så snart som möjligt redan under de tre första månaderna för att göra det möjligt att identifiera särskilda hälsotillstånd som kan kräva tillsyn, upptäcka sociala problem för vilka kvinnor kan behöva hjälp från sociala myndigheter eller från psykiatrivården och informera kvinnor om graviditetsrelaterade frågor. Parlamentet vill se en starkare, heltäckande förlossningsvård nära hemorten, inklusive barnmorskor och förlossningsläkare, i alla EU-medlemsstater och understryker hur viktig denna utmaning är, i synnerhet på landsbygden. Parlamentet betonar att psykisk hälso- och sjukvård är lika viktig som fysisk hälso- och sjukvård och noterar att 10–15 % av alla kvinnor i EU som nyligen fött barn lider av förlossningsdepression. Parlamentet framhåller hur viktigt det är att kvinnor har tillgång till psykologisk och medicinsk vård efter missfall och att det krävs ett inknäppande och personligt bemötande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja, utveckla och erbjuda tidig upptäckt och behandling av förlossningspsykos och förlossningsdepression.

23. Europaparlamentet understryker att social- och sysselsättningspolitiken, särskilt avseende balans mellan arbets- och privatliv, måste ta ett helhetsgrepp och beakta kvinnors psykiska hälsa och välbefinnande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta med fackföreningar, arbetsgivare, yrkesverksamma inom sjukvården samt det civila samhället för att utarbeta en genusmedveten helhetsstrategi för välbefinnande på arbetsplatsen. Parlamentet noterar vikten av att erbjuda utbildning i psykisk hälsa för personer i chefspositioner i både den privata och den offentliga sektorn.

24. Europaparlamentet inser att formella och informella vårdgivare, som i de allra flesta fall är kvinnor, har en viktig roll i den psykiska hälso- och sjukvården. Parlamentet vill att formella och informella vårdgivare, i synnerhet kvinnor, och deras roll i den psykiska hälso- och sjukvården ska ägnas särskild uppmärksamhet och att åtgärder ska vidtas för att skydda vårdgivarnas egna psykiska hälsa och välbefinnande.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att även beakta problem kring psykisk hälsa och välbefinnande som drabbar män och pojkar på grund av könsstereotyper som leder till att de löper större risk för narkotikamissbruk och självmord jämfört med kvinnor. Parlamentet understryker att politiska åtgärder rörande mäns psykiska hälsa också måste ta hänsyn till ålder och livslängd, socioekonomiska villkor, socialt utanförskap och geografiska faktorer.

Tisdagen den 14 februari 2017

Jämställdhet vid kliniska prövningar

26. Europaparlamentet understryker att kliniska prövningar av läkemedel på både män och kvinnor är nödvändiga och att dessa bör vara inkluderande och icke-diskriminerande och genomföras under förhållanden som präglas av jämlikhet, inkludering och icke-marginalisering och som på ett rimligt vis återspeglar den befolkning som är tänkt att använda produkterna. Parlamentet föreslår att kliniska prövningar även bör beakta särskilda utsatta befolkningsgrupper, såsom pediatrika och geriatrika patienter och personer och etniska minoriteter. Parlamentet anser att könsuppdelade uppgifter även bör samlas in efter att produkten har börjat saluföras, så att de olika biverkningarna kan registreras, tillsammans med forskning och uppgifter om medlemsstaternas tillämpning av den relevanta EU-lagstiftningen.

27. Europaparlamentet uttrycker djup oro över att kvinnors liv och hälsa riskeras på grund av att representationen av kvinnor i kliniska prövningar och biomedicinsk forskning inte förbättras, och poängterar att metodiken för och utformningen av kliniska prövningar måste möjliggöra en skiktad analys efter ålder och kön. Parlamentet framhåller därför det brådskande behovet av att göra åtskillnad mellan könen i den kliniska behandlingen av psykisk hälsa.

28. Europaparlamentet framhåller vikten av att publicera resultaten av kliniska prövningar, så att metodiken blir öppen och tillgänglig.

29. Europaparlamentet påminner om att förekomsten av infektionssjukdomar (t.ex. hiv och malaria) och riskerna i samband med graviditet (t.ex. dödfödelse) är störst i låg- och medelinkomstländer. Parlamentet begär att gravida kvinnor ska inkluderas i kliniska prövningar som ett sätt att minska sjukligheten och dödligheten bland mödrar och spädbarn.

30. Europaparlamentet kräver att etiketter på läkemedel tydligt ska ange huruvida försök på kvinnor har genomförts och huruvida män och kvinnor kan förvänta sig olika biverkningar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra forskning om de långsiktiga verkningarna av produkter som används i hormonersättningsterapi.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge incitament till projekt på EU-nivå inriktade på hur kvinnor behandlas i klinisk forskning. Parlamentet anser att sådana projekt bör involvera hälsovårdsmyndigheter på alla nivåer och läkemedelsindustrin genom utarbetande av särskilda strategier för att genomföra riktlinjerna för undersökning och bedömning av könsskillnader i kliniska prövningar.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att satsa på medvetandehöjande kampanjer för att uppmuntra kvinnor att delta i kliniska prövningar.

33. Europaparlamentet uppmanar EMA att utarbeta separata riktlinjer för kvinnor som en särskild befolkningsgrupp i kliniska prövningar.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, när de tillämpar förordning (EU) nr 536/2014 vid kliniska prövningar av humanläkemedel, använda ett metodologiskt arbetssätt för kliniska prövningar som garanterar en lämplig representation av män och kvinnor, med särskild hänsyn till öppenhet i fråga om deltagarnas könsammansättning, och att när de tittar på en korrekt tillämpning av den förordningen särskilt övervaka graden av manlig och kvinnlig representation.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, EMA och berörda parter att se till att köns- och genusfaktorer införs i en så tidig fas som möjligt i forskningen och utvecklingen av läkemedel, före fasen med kliniska prövningar. Parlamentet framhåller behovet av förbättrat utbyte av bästa praxis i denna fråga bland forskningsinstitutioner och vårdgivare i Europa.

36. Europaparlamentet understryker att det krävs akuta åtgärder för att korrigera könsklyftorna vid kliniska prövningar på hälsoområden där sådana klyftor är särskilt skadliga, t.ex. när det gäller medicinering mot alzheimer, cancer, behandling av stroke, antidepressiva medel samt hjärt- och kärlsjukdomar.

37. Europaparlamentet betonar att forskare och alla berörda parter måste vidta samfälliga åtgärder för att få bort de skadliga biverkningar av medicinering som särskilt drabbar kvinnor, som i fallet med antidepressiva medel, preventivmedel och andra läkemedel, för att förbättra kvinnors hälsa och vårdkvaliteten.

Tisdagen den 14 februari 2017

38. Europaparlamentet noterar med oro att könsdiskriminering och ojämlikhet förekommer i forskning om hälsa och social omsorg i utvecklingsländer, vilket påverkar utvecklingen av lämpliga och riktade behandlingar. Parlamentet påpekar särskilt att patienter i utvecklingsländer är otillräckligt representerade i farmakologisk forskning, och att vissa befolkningsgrupper, bland annat barn och gravida kvinnor, har förbisetts vid utvecklingen av läkemedel mot tuberkulos. Parlamentet behövt av att i framtida kliniska prövningar samla in och lagra könsspecifika prover för farmakogenetiska studier. Parlamentet påminner om att de biologiska och fysiologiska skillnaderna mellan kvinnor och män innebär att det krävs ordentlig information om vilken effekt läkemedel har på kvinnors kroppar.

39. Europaparlamentet noterar med oro att den allt vanligare utlokaliseringen av läkemedelstester till Afrika och andra underutvecklade regioner kan leda till allvarliga etiska kränkningar och överträdelser av grundläggande EU-principer såsom rätten till hälsoskydd och till hälso- och sjukvård. Parlamentet påpekar att bristande tillgång till hälso- och sjukvård, sjukförsäkringar eller läkemedel till en rimlig kostnad tvingar utsatta människor, särskilt kvinnor, att delta i kliniska prövningar för att få medicinsk behandling, eventuellt utan att vara medvetna om de risker som detta kan medföra.

40. Europaparlamentet konstaterar att det är ett faktum att kvinnor använder mer psykofarmaka än män, men att det finns mycket få studier om skillnader mellan könen i fråga om effekten av dessa läkemedel, som förskrivs med samma dosering utan att åtskillnad görs mellan män och kvinnor. Parlamentet uttrycker oro över att kvinnor drabbas av fler biverkningar av psykofarmaka på grund av att de utesluts från kliniska prövningar och att det således inte tas någon hänsyn till den kvinnliga fysiologin. Parlamentet betonar också att kvinnor oftare än män går i psykoterapi för att lösa sina psykiska problem.

Allmänna kommentarer

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att

- a) främja hälso- och sjukvård genom att säkerställa enkel tillgång till tjänster och tillhandahållande av adekvat information skyddad för mäns och kvinnors särskilda behov samt utbyte av bästa praxis i fråga om psykisk hälsa och klinisk forskning,
- b) ta hänsyn till kvinnors och mäns särskilda hälsobehov och se till att ett jämställdhetsperspektiv integreras i deras politik, program och forskning på hälsoområdet, ända från utveckling och utformning till konsekvensbedömning och budgetering,
- c) se till att förebyggande strategier specifikt inriktas på kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering, såsom romska kvinnor, kvinnor med funktionsnedsättning, lesbiska och bisexuella kvinnor, migranter och kvinnliga flyktingar, kvinnor som lever i fattigdom samt transpersoner och intersexuella personer,
- d) erkänna könsrelaterat våld och våld mot kvinnor som en folkhälsofråga, enligt vad som anges i WHO:s resolution WHA49.25 av den 25 maj 1996, som direkt påverkar kvinnors psykiska hälsa och välbefinnande,
- e) säkerställa snabb utveckling av en EU-omfattande studie om förekomsten av könsrelaterat våld för användning inom det europeiska statistiksystemet, såsom fastställs i Eurostats arbetsprogram för 2016, och samla in regelbundna, uppdelade uppgifter, särskilt om förekomsten av depression, som bör delas upp åtminstone på kön, åldersgrupp och socioekonomisk status,
- f) stödja civilsamhälles- och kvinnoorganisationer som främjar kvinnors rättigheter och arbeta för att kvinnor ska kunna göra sina röster hörda i hälsopolitiska frågor på europeisk och nationell nivå och för att hälsopolitiska frågor på europeisk och nationell nivå ska tillgodose deras behov,
- g) ge incitament till program som uppmärksammar kvinnors särskilda behov vad gäller sjukdomar som benskörhet, muskel- och skelettoproblem och sjukdomar i det centrala nervsystemet, såsom alzheimers och/eller demens, bland annat sådana som informerar kvinnor om förebyggande metoder och erbjuder utbildning för vårdpersonal,
- h) särskilt uppmärksamma behoven hos kvinnor som har diagnostiserats med kroniskt trötthetssyndrom eller fibromyalgi genom att tillhandahålla adekvata, högkvalitativa hälso- och sjukvårdstjänster,

Tisdagen den 14 februari 2017

- i) öka finansieringen för att främja forskning om orsakerna till och möjlig behandling av endometriosis samt utarbetande av kliniska riktlinjer och inrättande av referenscentrum, och att främja informations-, preventions- och upplysningskampanjer om endometriosis samt tillhandahålla medel för utbildning av specialiserad vårdpersonal och för forskningsinitiativ.

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa politiska åtgärder för att förbättra den genomsnittliga hälsolivnivån hos befolkningen genom att eliminera den hälsorelaterade ojämlikhet som påverkar missgynnade socioekonomiska grupper. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ett aktivt engagemang på ett flertal politiska områden, inte enbart med avseende på folkhälsa och hälso- och sjukvårdssystem utan även när det gäller utbildning, social trygghet, balans mellan arbetsliv och privatliv samt stadsplanering, varvid man alltid bör arbeta utifrån ett tydligt jämställdhetsperspektiv.

43. Europaparlamentet uppmanar regeringarna i utvecklingsländer att integrera jämställdhet i politiken för psykisk hälsa och att utforma politik och program som bemöter såväl kvinnors särskilda behov i fråga om behandling av psykiska problem som de sociala orsakerna till psykiskt lidande. Parlamentet konstaterar med oro att uteslutandet av kvinnor från biomedicinsk forskning, framför allt i de minst utvecklade länderna, ofta beror på avsaknad av informations- och upplysningskampanjer, kvinnors roll som mödrar och omsorgsgivare samt det faktum att kvinnor saknar frihet att fatta beslut i sina hushåll. Parlamentet är fast övertygat om att en större jämvikt i fråga om kvinnors och mäns könsroller och skyldigheter, inkomsttrygghet, lika tillgång till utbildning, integration på arbetsmarknaden, effektivare åtgärder för att främja balans mellan privat- och arbetsliv, särskilt för ensamstående mödrar, utveckling av sociala skyddsnet samt minskad fattigdom skulle avhjälpa könsskillnaderna när det gäller psykisk hälsa ytterligare.

44. Europaparlamentet anser att sexuella och reproduktiva rättigheter inbegriper tillgång till laglig och säker abort, tillförlitliga, säkra och prismässigt överkomliga preventivmedel samt omfattande utbildning i sex och samlevnad.

45. Europaparlamentet anser det beklagligt att sexuella och reproduktiva rättigheter är kraftigt begränsade och/eller endast tillämpas under vissa villkor i flera av EU:s medlemsstater.

46. Europaparlamentet anser att det ökande antalet yrkesutövare inom vården som vägrar att utföra abort i medlemsstater är ett annat hot mot kvinnors hälsa och rättigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att åtminstone ett minimiantal yrkesutövare finns tillgängliga som utför aborter på sjukhus.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förebygga, förbjuda och lagföra tvångssterilisering av kvinnor, en företeelse som drabbar framför allt kvinnor med funktionsnedsättning, transpersoner och intersexuella personer samt romska kvinnor.

48. Europaparlamentet understryker att screeningförfaranden i ett tidigt skede av cancer, tillsammans med informationsprogram, anses vara en av de effektivaste åtgärderna för att förebygga cancer och uppmanar medlemsstaterna att se till att alla kvinnor och flickor får tillgång till sådan screening.

49. Europaparlamentet betonar att större egenmakt åt kvinnor och främjande av jämlikhet är avgörande faktorer för att man ska kunna skynda på en hållbar utveckling och på så sätt avskaffa alla former av diskriminering mot kvinnor och flickor, inklusive diskriminering inom psykisk hälsa och klinisk forskning. Detta är inte bara en grundläggande mänsklig rättighet utan även en faktor som ger en multiplikatoreffekt på alla andra utvecklingsområden (FN:s mål nr 5 för hållbar utveckling).

50. Europaparlamentet anser att det är medlemsstaternas skyldighet att säkerställa förlossningsvård nära hemorten som en del av samhällsservicen och att se till att barnmorskor finns tillgängliga även på landsbygden och i bergsområden.

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas hälsovårdsmyndigheter att erkänna endometriosis som en funktionsnedsättande sjukdom, eftersom detta skulle göra det möjligt för drabbade kvinnor att få gratis behandling, även vid dyra behandlingar och/eller kirurgiska ingrepp, och möjliggöra sjukledighet från arbetet under de mest akuta perioderna och på så vis undanröja stigmatisering på arbetsplatsen.

52. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna, kommissionen och berörda byråer att säkerställa full tillgång till fysisk och psykisk vård av hög kvalitet för alla flyktingar, asylsökande och migranter, i synnerhet utsatta kvinnor och flickor – en fråga om universella mänskliga rättigheter – och att på längre sikt förbereda sina nationella hälso- och sjukvårdssystem på adekvat sätt för inkommande flyktingar och asylsökande. Parlamentet framhåller behovet av könsmedveten utbildning om psykisk hälsa för anställda på invandrings- och asylområdet och inom rättsvårdande myndigheter och för personer som arbetar med flyktingar, asylsökande och invandrare, i synnerhet utsatta kvinnor och

Tisdagen den 14 februari 2017

flickor. Parlamentet anser att dessa nödvändiga vårdåtgärder bör innefatta att tillhandahålla sådant som trygga logi- och sanitetsinrättningar för kvinnor och barn, juridisk rådgivning och tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och tillhörande rättigheter, däribland preventivmedel, stöd till personer som överlevt sexuellt våld samt säkra och lagliga aborter.

53. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att omedelbart sätta stopp för dagens åtstramningspolitik och nedskärningar i de offentliga utgifterna som påverkar tjänster av avgörande betydelse för att uppnå en hög hälso- och sjukvårdsnivå för alla kvinnor och män och alla flickor och pojkar i EU, oavsett bakgrund och rättslig status.

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera kostnadsfri tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster för arbetslösa kvinnor, kvinnor i landsbygdsområden och kvinnliga pensionärer med låga inkomster som inte kan betala för läkarundersökningar och medicinska behandlingar själva.

55. Europaparlamentet rekommenderar att kvinnor som fött ett barn med funktionsnedsättning eller ett barn som lider av en livshotande sjukdom ska få särskilt stöd som i synnerhet innefattar fri tillgång till pediatrik långsiktig hemvård, pediatrik palliativ vård samt specialiserat och lättillgängligt psykologiskt stöd.

56. Europaparlamentet betonar att förverkligande av rätten till hälsa för alla har företräde framför skydd av immateriella rättigheter och är beroende av investeringar i europeisk hälsoforskning, däribland hälsoteknik och läkemedel för fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar.

57. Europaparlamentet beklagar nedskärningarna i medlemsstaters hälso- och sjukvårdsbudgetar och uttrycker besvikelse över att de årliga budgetarna för program avsedda att förebygga könsrelaterat våld och våld mot kvinnor i alla medlemsstater är mycket mindre än de faktiska kostnaderna för sådant våld i ekonomiskt, socialt och moraliskt hänseende. Parlamentet stöder medlemsstaterna när det gäller att öka utgifterna för program som ska förebygga våld mot kvinnor och på ett effektivt sätt hjälpa och skydda offren.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder på hälsoområdet för tidig upptäckt och stöd till offer för könsrelaterat våld och att tillämpa vårdprotokoll för de övergrepp som offren har utsatts för. Protokollen bör överlämnas till relevant domstol i syfte att underlätta det rättsliga förfarandet. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att säkerställa rätten till informationstillgång och integrerat socialt stöd i form av permanenta akuta vårdtjänster som är specialiserade och tvärvetenskapliga.

59. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utspel om EU:s ratificering av Istanbulkonventionen och beklagar att många medlemsstater fortfarande inte har gjort det. Parlamentet uppmanar rådet att se till att EU ansluter sig till Istanbulkonventionen så snart som möjligt.

60. Europaparlamentet understryker att prostitution även är en hälsofråga, eftersom personer som ägnar sig åt prostitution får sämre hälsa och löper större risk att drabbas av sexuella, fysiska och psykiska hälsoproblem, narkotika- och alkoholmissbruk och förlorad självrespekt, samt att dödligheten bland prostituerade är högre än bland befolkningen i genomsnitt. Parlamentet understryker även att många sexköpare ber om oskyddat kommersiellt sex, vilket ökar risken för skadliga hälsoeffekter för såväl prostituerade som köpare.

61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förebygga, förbjuda och lagföra kvinnlig könsstympning och könsstympning som drabbar intersexuella och att tillhandahålla psykiskt hälsostöd, tillsammans med fysisk vård, för offren och för personer som sannolikt kan drabbas.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma de mest utsatta eller missgynnade grupperna och att starta interventionsprogram för dem.

63. Europaparlamentet anser att bristen på jämförbara, heltäckande, tillförlitliga och regelbundet uppdaterade uppgifter uppdelade på kön leder till diskriminering av kvinnors hälsa.

Tisdagen den 14 februari 2017

64. Europaparlamentet erinrar om att vård och vårdpolitik faller under medlemsstaternas behörighet och att kommissionens uppgift är att komplettera den nationella politiken.

o

o o

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0033

Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan EU och Mongoliet (resolution)**Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))**

(2018/C 252/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådet beslut (08919/2016),
- med beaktande av förslaget till ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (07902/1/2011),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207 och 209 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0218/2016),
- med beaktande av undertecknandet av ramavtalet om partnerskap och samarbete (nedan kallat *partnerskaps- och samarbetsavtalet*) den 30 april 2013 i Ulaanbaatar, inför vice ordföranden för Europeiska kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton,
- med beaktande av avtalet om handel och ekonomiskt samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Mongoliet, vilket trädde i kraft den 1 mars 1993,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 15 november 2005 om förslaget till rådets beslut om ändring av avtalet om upprättande av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) så att banken kan finansiera insatser i Mongoliet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 april 2016 om genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien ⁽²⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 16 december 2015 ⁽³⁾ och den 14 mars 2013 ⁽⁴⁾ om förbindelserna mellan EU och Kina, särskilt skäl Y i den senare resolutionen,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juni 2015 om läget avseende förbindelserna mellan EU och Ryssland ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2012 om parlamentets ståndpunkt om det nittonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter ⁽⁶⁾, i synnerhet punkt 30,

⁽¹⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 49.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0121.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0458.

⁽⁴⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 126.

⁽⁵⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 35.

⁽⁶⁾ EUT C 249 E, 30.8.2013, s. 41.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2013 om rekommendationerna från konferensen om utvärdering av icke-spridningsfördraget avseende upprättande av en massförstörelsevapenfri zon i Mellanöstern, särskilt skäl F ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 oktober 2016 om nukleärt säkerhetsskydd och icke-spridning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till beslut ⁽³⁾,
- med beaktande av inkluderandet av Mongoliet i EU:s särskilda stimulansordning för hållbar utveckling och gott styre inom ramen för det allmänna preferenssystemet (GSP+),
- med beaktande av det långvariga samarbetet mellan Europaparlamentets delegationer och Stora Chural (det mongoliska parlamentet), och i synnerhet av det gemensamma uttalandet vid det tionde interparlamentariska sammanträdet den 17 februari 2015 i Ulaanbaatar,
- med beaktande av att Mongoliet var ordförande och värd för det elfte Asem-toppmötet, som hölls i Ulaanbaatar den 15–16 juli 2016, och det nionde mötet i det parlamentariska partnerskapet Asien–Europa (Asep), som hölls i Ulaanbaatar den 21–22 april 2016, och av de respektive förklaringar som antogs vid båda mötena,
- med beaktande av Mongoliets aktiva roll inom OSSE:s parlamentariska församling, däribland värdskapet för dess höstsammanträde den 15–18 september 2015 i Ulaanbaatar,
- med beaktande av valet av Mongoliet till FN:s råd för mänskliga rättigheter för perioden 2016–2018 och av landets uttalade strävan efter att bli medlem av FN:s säkerhetsråd 2022,
- med beaktande av det mongoliska ordförandeskapet för Demokratiernas gemenskap 2012–2013 och för koalitionen Freedom Online 2015,
- med beaktande av de preliminära iakttagelserna och slutsatserna från det internationella valobservatörsuppdraget till parlamentsvalet den 29 juni 2016 i Mongoliet, som involverade OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (OSSE/ODIHR) och Europaparlamentet,
- med beaktande av anförandet av Mongoliets president, Tsakhiagiin Elbegdorj, vid Europaparlamentets plenarsammanträde den 9 juni 2015,
- med beaktande av de olika högnivåsammanträdena och högnivåbesöken, däribland kommissionens ordförande José Barrosos besök i Mongoliet i november 2013,
- med beaktande av Mongoliets ”tredje grannen”-utrikespolitik, som omfattar förbindelser med EU, USA, Japan, Sydkorea, Indien, Iran, de centralasiatiska länderna och andra,
- med beaktande av Mongoliets strategiska partnerskap med Ryssland och Kina,
- med beaktande av Mongoliets observatörsstatus i Shanghai Cooperation Organisation (SCO),
- med beaktande av de regelbundna trepartssammanträdena på hög nivå mellan Mongoliet, Ryssland och Kina samt mellan Mongoliet, Japan och USA,

⁽¹⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 97.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0424.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0032.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av initiativen att integrera olika ekonomiska projekt i regionen, däribland Kinas "Sidenvägens ekonomiska bälte", Rysslands utveckling av det transeurasiska bältet samt Mongoliets "Prärievägen",
- med beaktande av Mongoliets enskilda partnerskaps- och samarbetsprogram med Nato som avtalades 2012,
- med beaktande av Mongoliets förklaring från september 2015 om landets avsikt att sträva efter permanent neutralitetsstatus,
- med beaktande av att Mongoliet självt har förklarat sig vara kärnvapenfritt, vilket erkändes av FN i september 2012,
- med beaktande av Mongoliets fond för internationellt samarbete, som syftar till utbyte av erfarenheter med andra länder som genomgår demokratisk omvandling, såsom Myanmar/Burma, Kirgizistan och Afghanistan,
- med beaktande av de förtroendeskapande åtgärderna, däribland Ulaanbaatardialogen om säkerhet i Nordostasien, vilken inbegriper Nordkorea, liksom Asienforumet,
- med beaktande av de avslutande iakttagelserna av FN:s kommitté mot tortyr om den andra återkommande rapporten om Mongoliet, som antogs i augusti 2016,
- med beaktande av artikel 99.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0383/2016), och av följande skäl:
 - A. Mongoliet kan tjäna som en demokratisk förebild inte bara för regionens övriga framväxande demokratier, utan också för de mer auktoritärt inriktade regimerna.
 - B. Europeiska gemenskaperna upprättade diplomatiska förbindelser med Mongoliet den 1 augusti 1989.
 - C. EU och Mongoliet har vänskapliga förbindelser som bygger på politiska, samhälleliga, ekonomiska, kulturella och historiska band.
 - D. EU och Mongoliet delar i många fall ståndpunkt om flertalet större internationella utmaningar, och Mongoliet spelar en konstruktiv roll i de internationella förbindelserna, särskilt i multilaterala organisationer.
 - E. EU:s förbindelser med Mongoliet är huvudsakligen inriktade på projekt för utvecklingssamarbete som syftar till att göra det möjligt för landet att styra den pågående snabba omvandlingen i riktning mot en socialt inkluderande och ekonomiskt hållbar utveckling av samhället.
 - F. Mongoliet är intresserat av att utveckla förbindelserna med EU vidare och att utvidga det befintliga samarbetet till fler områden än utvecklingssamarbete. Partnerskaps- och samarbetsavtalet understryker den ökande betydelsen av förbindelserna mellan EU och Mongoliet, som bygger på gemensamma principer såsom jämlikhet, ömsesidig nytta, demokrati, rättsstatlighet och mänskliga rättigheter, och gör det formellt möjligt för båda sidor att utveckla nya samarbetsområden inom inte bara näringsliv, handel, utveckling, jordbruk, miljö, energi och modernisering av staten, utan också utbildning, kultur och turism.
 - G. Det är fortfarande EU:s delegation i Peking som har ansvaret för utvecklingen av EU:s förbindelser med Mongoliet. För närvarande har Bulgarien, Frankrike, Förenade kungariket, Italien, Tjeckien, Tyskland och Ungern egna ambassader i Ulaanbaatar.

Onsdagen den 15 februari 2017

Allmänna bestämmelser

1. Europaparlamentet uppskattar de vänskapliga och konstruktiva förbindelserna mellan EU och Mongoliet.
2. Europaparlamentet noterar Mongoliets särskilda geografiska läge mellan Kina, Ryssland och länderna i Centralasien och Nordostasien med deras stora potential för den globala ekonomin, landets betydelse för stabiliteten i regionen, dess etablerade demokratiska trovärdighet – tämligen exceptionell för regionen – samt den konstruktiva roll som landet spelar genom att bidra till och underlätta fredliga lösningar på konflikter och konfrontation i regionen och genom att främja regional ekonomisk integration.
3. Europaparlamentet erkänner att den demokratiska omvandlingen som inleddes på 1990-talet fortsätter på ett konsekvent sätt. Parlamentet erkänner de påtagliga framsteg som gjorts i fråga om socioekonomiska reformer. Parlamentet noterar dock de utmaningar som finns inom områdena hållbar utveckling och ekonomi, finans, god samhällsstyrning, korruptionsbekämpning, social trygghet och miljöskydd samt politisk polarisering, och som förvärras av ett alltmer prövande internationellt klimat.

Institutionella ramar och diplomatisk representation

4. Europaparlamentet välkomnar de fördjupade och utvidgade förbindelserna mellan EU och Mongoliet såsom de kommer till uttryck i ramavtalet om partnerskap och samarbete (partnerskaps- och samarbetsavtalet), vilket omfattar områden som politisk dialog och mänskliga rättigheter, handel och utvecklingsbistånd, liksom samarbete på områdena jordbruk och landsbygdsutveckling, energi, klimatförändringar, forskning och innovation samt utbildning och kultur, som är mycket viktiga för en ekonomisk diversifiering och en lösning av de aktuella ekonomiska problemen, liksom för den långsiktiga omvandlingen av ett ursprungligen nomadiskt samhälle.
5. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en gemensam kommitté som i enlighet med artikel 56 i partnerskaps- och samarbetsavtalet ska ansvara för genomförandet av detta, och uppmuntrar den att regelbundet rapportera till både Europaparlamentet och det mongoliska parlamentet.
6. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de tre medlemsstater som ännu inte gjort det att skyndsamt slutföra sina nationella ratificeringsförfaranden i syfte att göra det möjligt att ingå partnerskaps- och samarbetsavtalet och låta det träda i kraft, något som borde ha skett för länge sedan.
7. Europaparlamentet understryker behovet att ytterligare stärka den parlamentariska dimensionen av förbindelserna mellan EU och Mongoliet. Parlamentet beklagar att det i partnerskaps- och samarbetsavtalet inte finns artiklar som skulle inrätta en parlamentarisk samarbetskommitté inom ramen för avtalet som skulle utföra en demokratisk granskning av genomförandet av avtalet och stärka den politiska dialogen mellan de båda parlamenten. Parlamentet uppmuntrar därför till förhandlingar om ett nytt protokoll för att avhjälpa situationen så snart som möjligt, i enlighet med artikel 57 i partnerskaps- och samarbetsavtalet om framtida samarbete, såsom Mongoliets parlament och Europaparlamentet tidigare krävt i det gemensamma uttalandet från det tionde interparlamentariska sammanträdet.
8. Europaparlamentet är bekymrat över att de diplomatiska förbindelserna med Mongoliet fortfarande sköts från EU:s delegation i Kina. Parlamentet uppmanar eftertryckligen rådet och vice ordföranden/den höga representanten att göra EU:s sambandskontor i Ulaanbaatar till en fullvärdig EU-delegation, en åtgärd som är av yttersta vikt för att underlätta politisk dialog och samarbete kring mänskliga rättigheter och demokrati, öka kapaciteten att genomföra och utöva tillsyn över EU:s biståndsprojekt samt främja handel med varor och tjänster och utbyten mellan människor och kulturella utbyten.

Demokrati, rättsstatlighet, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter

9. Europaparlamentet välkomnar Mongoliets insatser för att befästa demokratiska framsteg och rättsstaten, inbegripet flerpartival, fler oberoende medier och ett dynamiskt civilt samhälle. Ur denna synvinkel välkomnar parlamentet Mongoliets deltagande i Demokratiernas gemenskap.

Onsdagen den 15 februari 2017

10. Europaparlamentet understryker att respekten för mediefrihet och yttrandefrihet är väsentlig för att demokratin, rättsstaten och de mänskliga rättigheterna ytterligare ska befästas i Mongoliet. Parlamentet uppmuntrar myndigheterna i Mongoliet att ta upp frågor med anknytning till rapporterna om politiskt motiverad inblandning i mediernas arbete och att avhålla sig från att missgynna och begränsa regeringskritiska medier offline och online. Parlamentet uppmanar Mongoliets parlament att uttryckligen kodifiera dessa grundläggande rättigheter och genomföra dem under noggrann granskning.

11. Europaparlamentet är övertygat om att Mongoliets demokratiska omvandling skulle kunna få en positiv spridningseffekt i regionen, där komplexa omvandlingsprocesser äger rum, och att Mongoliet i detta avseende skulle kunna bidra konstruktivt till stabiliteten och det allmänna välbefinnandet i regionen. Parlamentet uppmanar EU att ta hänsyn till detta vid programplaneringen av det regionala samarbetet, särskilt med länderna i den centralasiatiska regionen, liksom den större regionen.

12. Europaparlamentet lovordar den allmänna respekten för valreglerna vid det senaste valet. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Mongoliet att följa upp de rekommendationer som OSSE/ODIHR utfärdat med anledning av parlamentsvalet den 29 juni 2016, däribland om stabilisering av vallagen, restriktioner för valkampanjer, mediernas oberoende samt opartisk och heltäckande information till väljarna.

13. Europaparlamentet uttrycker intresse för att sända ett valobservatörsuppdrag till det presidentval som ska hållas i mitten av 2017.

14. Europaparlamentet uppmanar Mongoliet att ta sig an de kvarstående utmaningar som gäller respekten för rättsväsendets oberoende.

15. Europaparlamentet välkomnar det lagstiftningsarbete som nyligen inlemts för att stärka den rättsliga grunden för kampen mot den genomgripande korruptionen, som för med sig en verklig och stor risk att undergräva den sociala sammanhållningen i landet, liksom insatserna för att åtgärda människorättsliga och sociala konflikter. Parlamentet uppmanar Mongoliet att anta omfattande reformer och att genomföra dem i tid. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till sina egna erfarenheter, som innebär att personer som dömts för korruption konsekvent måste hållas ansvariga. Parlamentet rekommenderar landet att stärka sitt samarbete med EU, OSSE och FN kring korruptionshandling. Parlamentet är övertygat om att en aktiv medverkan för att genomföra internationella rekommendationer om företagens sociala ansvar i den ekonomiska produktiva sektorn i landet och i Mongoliets offentliga liv och förvaltning skulle kunna spela en positiv och viktig roll för detta arbete.

16. Europaparlamentet erkänner landets åtaganden och rättsliga ramar för att bekämpa människohandel, men är fortsatt oroat över den konkreta situationen, och uppmanar eftertryckligen Mongoliet att fullt ut genomföra lagen mot människohandel från 2012 och de tillhörande nationella planerna.

17. Europaparlamentet uttrycker tillfredsställelse över att ett avtal mellan EU och Mongoliet i princip har nåtts och att förberedelserna pågår för att inleda en regelbunden människorättsdialog mellan EU och Mongoliet under 2017.

18. Europaparlamentet gläds åt att det mongoliska parlamentet i december 2015, efter att ha ratificerat det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, antog en reviderad strafflag som, bland andra viktiga rättsliga reformer såsom förbudet mot tortyr, innebär att dödsstraffet avskaffas för alla brott. Parlamentet noterar att det nyvalda parlamentet skjutit upp genomförandet av den reviderade strafflagen, och uppmuntrar myndigheterna i Mongoliet att utan fortsatt dröjsmål genomföra denna viktiga reform.

19. Europaparlamentet noterar Mongoliets framsteg med att förbättra sina rättsliga ramar i linje med internationella skyldigheter på människorättsområdet, de institutionella reformerna, inbegripet den oberoende nationella människorättskommissionen, insatserna för kapacitetsuppbyggnad och ökad medvetenhet om mänskliga rättigheter samt det fortsatta åtagandet att ta itu med återstående utmaningar som rör skyddet och främjandet av universella människorättsnormer, såsom de som framhölls vid FN:s andra allmänna återkommande utvärdering 2015, däribland att förhindra tortyr och utreda alla anklagelser om tortyr och att skydda kvinnors och barns rättigheter, liksom fångars rättigheter.

20. Europaparlamentet uttrycker oro över rapporterna om fall av gripanden utan laga häktningsorder och över tortyren och straffriheten i de mongoliska fängelserna. Parlamentet sluter upp bakom uppmaningen från FN:s råd för mänskliga rättigheter om att alla frihetsberövade personer i praktiken måste garanteras alla grundläggande rättsliga skyddsåtgärder i enlighet med internationella normer. Parlamentet uppmanar Mongoliet att levat upp till sitt åtagande om att inrätta en oberoende mekanism som ska utreda anklagelser om tortyr och misshandel snabbt och effektivt.

Onsdagen den 15 februari 2017

21. Europaparlamentet berömmar det EU-stödda projektet till stöd för hbt-personers rättigheter i Mongoliet. Parlamentet oroar sig dock över den fortsatta diskrimineringen av och trakasserier mot hbt-personer.
22. Europaparlamentet rekommenderar Mongoliet att, i enlighet med den redan ratificerade konventionen om barnets rättigheter, i lag förbjuda kroppsaga, inte bara inom utbildningsinrättningar utan helt och hållet, och att vidta specifika och riktade åtgärder mot våldet mot barn, den ekonomiska exploateringen av barn och antalet olyckor där barn mister livet eller skadas svårt, eftersom inget av detta minskar. Parlamentet uppmanar alla berörda EU-institutioner att hjälpa till med detta.
23. Europaparlamentet rekommenderar en förbättring av situationen när det gäller hälsa och säkerhet genom ett genomförande av ILO:s konvention C176, liksom de andra ILO-konventionerna om hälsa och säkerhet som ännu inte har ratificerats.
24. Europaparlamentet stöder Mongoliet fortsatta och uppriktiga ansträngningar för att gradvis utrota alla former av barnarbete och garantera barnets rättigheter.
25. Europaparlamentet välkomnar Mongoliets rättsliga ram för att förverkliga lika rättigheter för kvinnor och män, vilken antogs 2011, och det gradvisa avskaffandet av diskriminering mot kvinnor.

Hållbar utveckling

26. Europaparlamentet välkomnar de betydande framsteg som Mongoliet gjort sedan 1990-talet inom ekonomisk utveckling och fattigdomsminskning i överensstämmelse med millennieutvecklingsmålen. Parlamentet stöder Mongoliet i dess strävan att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling i enlighet med principerna om biståndseffektivitet och transparens.
27. Europaparlamentet konstaterar att fördjupad regional ekonomisk integration kommer att öppna upp möjligheter för Mongoliet i form av en framtid med ökat välstånd och ekonomiska framgångar. Parlamentet noterar att Mongoliet samtidigt söker ekonomiska allianser och partner som skulle göra det möjligt för landet att till fullo utnyttja sin potential till samarbete och samtidigt respektera sina legitima nationella politiska och ekonomiska intressen, det långvariga engagemanget för flerriktad diplomati, traditionell identitet och livsstil och det mongoliska samhällets demokratiska grundvalar.
28. Europaparlamentet är dock oroat över att fattigdomen i vissa områden håller på att bli inrotad och att det rapporterade ekonomiska uppsvinget 2010–2012 inte bidrog tillräckligt till fattigdomsminskning i landet.
29. Europaparlamentet uppmuntrar Mongoliets ansträngningar för att uppnå en uthållig ekonomisk tillväxt. Parlamentet uttrycker sin oro över den kraftiga inbromsningen för BNP-tillväxten, som 2011 låg på rekordnivåer (17,3 procent), men 2015 enbart var 2,3 procent och för 2016 prognostiseras till 1,3 procent. Parlamentet är oroat över att budgetunderskott, som har stigit till 20 procent av BNP, kan få en negativ inverkan på fattigdomsminskning, liksom på den sociala integrationen och sammanhållningen inom systemet för socialt skydd.
30. Europaparlamentet ser positivt på att EU:s utvecklingsbistånd till landet för perioden 2014–2020 mer än fördubblats – och uppgår till 65 miljoner euro jämfört med 30 miljoner euro för perioden 2007–2013 – med fokus på förbättrad ekonomisk styrning och yrkesutbildning för bättre anställningsmöjligheter. Parlamentet uppmuntrar Mongoliets deltagande i regionala program som finansieras av EU. Parlamentet noterar det relativt lyckade genomförandet av EU-projekt och EU-program till stöd för Mongoliets utveckling och modernisering.
31. Europaparlamentet betonar vikten av en kontinuerlig administrativ reform främst inriktad på att bygga upp en ytterst professionell förvaltning både på nationell och lokal nivå. Parlamentet uppmuntrar EU-institutionerna att hjälpa Mongoliet att få fram de resurser och den sakkunskap som behövs, så att landet står bättre rustat att möta de utmaningar som de komplexa ekonomiska och samhällsliga omvandlingsprocesserna för med sig och förmågan att tillgodogöra sig EU-medel i landet ökar.
32. Europaparlamentet efterlyser större möjligheter till utbyte för studerande och akademiker inom programmen Erasmus+ och Marie Skłodowska-Curie och till direkta personkontakter, bland annat för konstnärer, mellan EU och Mongoliet. Parlamentet uppmanar EU att inkludera forskning och innovation bland sina områden för samarbete med Mongoliet.

Onsdagen den 15 februari 2017

33. Europaparlamentet välkomnar Mongoliets snara deponering den 21 september 2016 av ratifikationsinstrumentet avseende Parisavtalet om klimatförändringar. Parlamentet är bekymrat över att de kombinerade effekterna av klimatförändringarna, en omfattande tillväxt av djurhållningen, en dramatisk ökning av migrationen från landsbygden till huvudstaden samt en massiv användning och en hastig exploatering av naturresurser som vatten och mark för officiell och inofficiell utvinning av koppar, kol och andra råvaror har lett till en drastisk försämring av miljösituationen i Mongoliet, en ökande risk för vattenkonflikter med grannländerna och en tilltagande förekomst av klimatfenomen som "dzud", som kännetecknas av cykler av långa torrperioder och stränga vintrar vilket resulterar i omfattande förluster av boskap, vilda djur och den biologiska mångfalden i allmänhet. Parlamentet uppmanar den mongoliska regeringen att intensifiera sina ansträngningar för att diversifiera landets ekonomi, och uppmanar EU att stödja denna process med särskild verksamhet samt förebyggande åtgärder och andra åtgärder, till exempel inom ramen för en närmare samordning av båda parter miljöpolitik. Parlamentet uppmanar myndigheterna och parlamentet i Mongoliet, liksom alla EU:s medlemsstater, att samarbeta och bidra till en avsevärd förstärkning av den internationella klimatordningen inom ramen för utfästelserna vid COP22 i Marrakech.

34. Europaparlamentet välkomnar Mongoliets ratificering och iakttagande av alla relevanta GSP+-konventioner om miljöskydd och klimatförändringar. Mongoliet uppmanas emellertid kraftfullt att fullgöra sina rapporteringskyldigheter enligt FN:s konventioner om miljöskydd och klimatförändringar (CITES, Baselkonventionen och Stockholmskonventionen) och att genomdriva landets miljörättsliga ramar.

35. Europaparlamentet påpekar att utvinningsindustrin i Mongoliet under 2014 svarade för 17 procent av BNP och 89 procent av landets totala export. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang Mongoliets aktiva deltagande i utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet (EITI), som syftar till att göra denna sektor mer ansvarstagande och transparent.

36. Europaparlamentet understryker att koppar- och guldgruvan Oyu Tolgoi är det största enskilda gruvprojektet, och att gruvan från 2020 väntas svara för en tredjedel av Mongoliets BNP, och att Tavan Tolgoi är världens största ännu inte utvecklade kolgruva. Parlamentet välkomnar de offentliga debatter som hållits om gruvdriftens miljökonsekvenser och allmänhetens deltagande i resurshanteringen på det lokala planet.

37. Europaparlamentet uppmuntrar Mongoliet att, till nytta för sina egna invånare, utveckla exploateringen av sina naturresurser, i synnerhet sällsynta mineraler, eftersom dessa blir alltmer värdefulla för den digitala industrin. Parlamentet framhåller den understödande roll som EU skulle kunna spela genom att bevilja tekniskt och finansiellt stöd till sådan mineralutvinning i oberoende regi.

38. Europaparlamentet anser att investeringar i framtida teknik och digitalisering kan bidra till att överbrygga klyftan i fråga om utveckling mellan olika regioner i Mongoliet och diversifiera ekonomin. Parlamentet uppmuntrar EU och medlemsstaterna att intensifiera samarbetet på området för digitalisering och ny teknik.

39. Europaparlamentet inser de betydande utmaningarna i kampen mot narkotikahandeln. Parlamentet rekommenderar EU att bistå genom att stärka de offentliga institutionerna och resurserna för att ta itu med dessa frågor.

Handel och ekonomiska förbindelser

40. Europaparlamentet konstaterar att EU har blivit Mongoliets tredje största handelspartner och att mongoliska varor redan kommer in på EU:s marknad praktiskt taget tullfritt inom ramen för det nuvarande allmänna preferenssystemet.

41. Europaparlamentet välkomnar inkluderingen av Mongoliet i GSP+-systemet.

42. Europaparlamentet konstaterar att de europeiska investeringarna i Mongoliet hittills har förblivit begränsade på grund av det osäkra företagsklimatet och bristen på information.

43. Europaparlamentet uppmuntrar EU och Mongoliet att intensifiera sina handels- och investeringsförbindelser, inbegripet främjande genom informations- och medvetandehöjande åtgärder, i enlighet med de rättsliga bestämmelserna i partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet betonar att en sådan intensifiering bör överensstamma med och fullständigt respektera de skyldigheter som följer av internationella konventioner om arbetsnormer, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och miljönormer.

Onsdagen den 15 februari 2017

44. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kraftfullt till vidareutveckling av de verksamheter som bedrivs av Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) i Mongoliet.
45. Europaparlamentet understryker vikten av ett stabilt företagsklimat och rättsligt klimat för ökade investeringar från EU.
46. Europaparlamentet noterar de minskade utländska direktinvesteringarna i gruvsektorn, som dominerar ekonomin, vilket förblir en stor splittrande faktor.
47. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt Mongoliet att med hjälp av utländska investeringar och en mer transparent rättslig miljö diversifiera sin ekonomi i syfte att bidra till att undvika sårbarhet för volatila mineralmarknader. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den nya lagstiftningen om utländska direktinvesteringar.
48. Europaparlamentet uppmuntrar ytterligare integration av Mongoliet i den globala och regionala ekonomin inom ramverk som Prærievägen, Sidenvägen/"Ett bälte, en väg" eller det transeurasiska bältet, i enlighet med landets strategiska intressen och prioriteringar. Parlamentet uppmanar EU att överväga att delta i infrastruktur- och investeringsprogram i regionen, även inom gruvsektorn.

Utmaningar och samarbete regionalt och globalt

49. Europaparlamentet erkänner den nyckelroll som Mongoliet kan spela mellan de dynamiska ekonomierna i Kina, Ryssland, Sydkorea och Japan och de centralasiatiska länderna, och samtidigt som en mellanhand mellan Europa och den östasiatiska regionen.
50. Europaparlamentet framhåller Mongoliets utrikespolitiska koncept "den tredje grannen", som omfattar förbindelser med EU, balanserat med konstruktiva och intensiva förbindelser med dess inflytelserika strategiska partner och direkta grannar Ryssland och Kina.
51. Europaparlamentet noterar Mongoliets vänskapliga, och även ekonomiskt konkurrenskraftiga, förbindelser med de andra länderna i regionen.
52. Europaparlamentet noterar att Mongoliet på allvar utvärderar konsekvenserna av ett eventuellt medlemskap i Eurasiska ekonomiska unionen (EAEU). Parlamentet uttrycker oro över att ett sådant drag skulle kunna hindra ytterligare politiska förbindelser och handelsförbindelser med EU.
53. Europaparlamentet gratulerar Mongoliet till dess lyckade ordförandeskap för de Asem- och Asep-sammanträden som hölls 2016 i Ulaanbaatar och till att den parlamentariska dimensionen befästs och partnerskapet mellan de bägge regionerna stärkts, utgående från allmänt vedertagna principer om jämlikhet, ömsesidig respekt och främjande och skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Parlamentet välkomnar Mongoliets förslag om att inrätta ett Asem-centrum, där det också ska ingå en virtuell facilitet och en internetfacilitet.
54. Europaparlamentet gläds åt att Mongoliet förklarat sig självt en kärnvapenfri zon, något som officiellt erkänts av FN. Parlamentet välkomnar framför allt den konstruktiva och aktiva roll som landet spelar i multilaterala forum med att främja samarbete för global kärnvapennedrustning, liksom genom att underteckna det humanitära åtagandet ⁽¹⁾.
55. Europaparlamentet välkomnar det ömsesidiga åtagandet att främja internationell fred och säkerhet, och välkomnar i detta sammanhang Mongoliets aktiva roll i internationella multilaterala mekanismer som FN och OSSE och landets bidrag till initiativ till stöd för fred och stabilitet i Nordostasien och bortom denna region, såsom Ulaanbaatardialogen om säkerhet i Nordostasien.
56. Europaparlamentet noterar Mongoliets bidrag till FN:s fredsbevarande insatser runt om i världen och att landet ställt utbildningsanläggningar till förfogande för sådana uppdrag, och samtidigt alltmer strävat efter att FN ska få utökade politiska och diplomatiska möjligheter och utökat ansvar för att förhindra och lösa konflikter.

⁽¹⁾ <http://www.icanw.org/pledge/>

Onsdagen den 15 februari 2017

57. Europaparlamentet välkomnar att Mongoliet tätt slutit upp bakom EU när landet förhandlat och röstat i FN och i andra multilaterala forum. Parlamentet understryker här vikten av artikel 8 om internationellt samarbete i partnerskaps- och samarbetsavtalet.
58. Europaparlamentet erkänner den roll som Mongoliet spelar för att, såsom ny medlem av FN:s råd för mänskliga rättigheter under perioden 2016–2018, främja respekten för mänskliga rättigheter, och uppmanar EU att samarbeta nära med Mongoliet för att förbereda och genomföra människorättsrådets arbete.
59. Europaparlamentet välkomnar Mongoliets ratificering av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen, och uppmanar Mongoliet att ratificera Kampalaändringarna, som i god tid gav en definition av aggressionsbrott och ett förfarande för att sådana brott skulle falla under domstolens jurisdiktion.
60. Europaparlamentet berömmar Mongoliet för dess arbete för demokrati, rättsstatlighet och mänskliga rättigheter i länder som är belägna i Mongoliets nära grannskap och eftersträvar demokratisk förändring. Parlamentet uppmanar EU att också låta Mongoliet medverka i regionala program för Centralasien med inriktning på en sådan utveckling och att söka samverkansvinster på ad hoc-basis i dessa program.
61. Europaparlamentet berömmar Mongoliets roll för att sammanföra akademiker från Nord- och Sydkorea, Kina och Ryssland samt genom att stå värd för återföreningar av familjer som splittrats genom Koreahalvöns delning.
62. Europaparlamentet stöder Mongoliets uttalade strävan att bli medlem av FN:s säkerhetsråd 2022.

o

o o

63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Mongoliets regering och Stora Chural (parlamentet).
-

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0036

Rapport för 2016 om Albanien

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om kommissionens rapport för 2016 om Albanien (2016/2312(INI))

(2018/C 252/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Albanien, å andra sidan,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19–20 juni 2003 om utsikterna till EU-medlemskap för länderna på västra Balkan,
- med beaktande av Europeiska rådets beslut av den 26–27 juni 2014 om att bevilja Albanien status som kandidatland för EU-medlemskap samt av rådets slutsatser av den 15 december 2015,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 13 december 2016,
- med beaktande av det åttonde mötet i stabiliserings- och associeringsrådet mellan Albanien och EU den 8 september 2016 i Bryssel,
- med beaktande av slutförklaringen från ordförandeskapet för det toppmöte om västra Balkan som hölls i Wien den 4 juli 2016 samt av rekommendationerna från det civila samhällets organisationer till toppmötet i Paris 2016,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2016 *2016 års meddelande om EU:s utvidgningsstrategi* (COM(2016)0715), åtföljt av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Albania 2016 Report* (SWD(2016)0364),
- med beaktande av de gemensamma slutsatser från den sjätte högnivådialogen om de centrala prioriteringarna som antogs i Tirana den 30 mars 2016,
- med beaktande av de slutliga rapporterna från OSSE och ODIHR om parlamentsvalet 2013 och de lokala valen 2015,
- med beaktande av OSSE:s rapport *Monitoring of Administrative Trials* (övervakning av administrativa rättegångar) 2015,
- med beaktande av förklaringen och rekommendationerna från det elfte mötet i den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén för EU–Albanien, vilket hölls i Bryssel den 7–8 november 2016,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Albanien,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0023/2017), och av följande skäl:

A. Albanien har gjort framsteg i riktning mot uppfyllandet av de politiska kriterierna för medlemskap och stadiga framsteg med de fem nyckelprioriteringarna för inledandet av anslutningsförhandlingar. Nu måste bland annat paketet för reform av rättsväsendet, valreformen och den så kallade avkriminaliseringslagen absolut fortsätta att genomföras för att medborgarna ska få ökat förtroende för sina offentliga institutioner och politiska företrädare.

Onsdagen den 15 februari 2017

- B. Det finns fortfarande utmaningar som behöver bemötas snabbt och effektivt i en anda av dialog, samarbete och kompromiss mellan regeringen och oppositionen för att Albanien ska kunna göra ytterligare framsteg på sin väg mot EU-anslutning.
- C. En konstruktiv och uthållig politisk dialog om EU-relaterade reformer mellan de politiska krafterna är avgörande för ytterligare framsteg på vägen mot EU-anslutning.
- D. Det finns en politisk enighet om och ett brett allmänt stöd för processen för anslutning till EU i Albanien.
- E. Anslutningsförhandlingar ger ett kraftigt incitament till att det antas och genomförs reformer med anknytning till anslutningen.
- F. Reformen av rättsväsendet spelar fortfarande en nyckelroll för att Albanien ska komma framåt på sin väg mot anslutning till EU.
- G. President- och parlamentsval kommer att hållas i Albanien under 2017.
- H. Skyddet av religionsfriheten, kulturarvet, minoriteternas rättigheter och egendomsförvaltning är några av Europeiska unionens grundläggande värden.
- I. EU har framhållit behovet att stärka den ekonomiska styrningen, rättsstaten och den offentliga förvaltningens kapacitet i alla länder på västra Balkan.
- J. De albanska myndigheterna ställer sig positivt till regionalt samarbete för att främja infrastrukturutveckling, åtgärder mot terrorism, samt handel och rörlighet för ungdomar.
1. Europaparlamentet välkomnar Albanien fortsatta framsteg med EU-relaterade reformer, framför allt att man i juli 2016 i samförstånd antagit konstitutionsändringar som banar väg för en djupgående och heltäckande reform av rättsväsendet. Parlamentet betonar att det, med tanke på ytterligare framsteg för processen med anslutning till EU, inte räcker med att reformer beträffande de fem nyckelprioriteringarna antas konsekvent, utan att de också måste genomföras fullständigt och i rätt tid, och att det dessutom behövs ett fortsatt politiskt engagemang till förmån för dem. Parlamentet uppmanar Albanien att åstadkomma konkreta resultat med avseende på sådana reformer.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rekommendation om att inleda anslutningsförhandlingar med Albanien. Parlamentet uttalar sitt fulla stöd för Albanien EU-anslutning och vill, av omsorg om att reformarbetet inte ska stanna av, att anslutningsförhandlingarna ska inledas så fort som det gjorts trovärdiga och varaktiga framsteg med genomförandet av den heltäckande reformen av rättsväsendet och i kampen mot organiserad brottslighet och korruption. Parlamentet förväntar sig att Albanien ska befästa de framsteg som gjorts och fortsätta att förverkliga alla nyckelprioriteringar i samma takt som hittills.
 3. Europaparlamentet upprepar att en konstruktiv dialog, ett varaktigt politiskt samarbete, ömsesidigt förtroende och kompromissvilja är utslagsgivande för att reformerna ska ha framgång och för hela processen med anslutning till EU. Parlamentet välkomnar i detta avseende att det antagits lagstiftning om att personer med brottsligt förflutet inte får inneha offentliga ämbeten. Parlamentet uppmanar alla politiska partier att göra ytterligare ansträngningar för att få till stånd en genuin politisk dialog och ett konstruktivt samarbete.
 4. Europaparlamentet lovordar antagandet i samförstånd av de konstitutionsändringar som behövs för reformen av rättsväsendet samt antagandet av lagarna om den institutionella omorganiseringen av rättsväsendet, åklagarmyndigheterna och författningsdomstolen. Parlamentet vill att alla relevanta åtföljande lagar och andra författningar, framför allt lagen om omprövning av domare, åklagare och juridiska rådgivare som ett viktigt redskap för korruptionsbekämpning i Albanien, ska antas och genomföras snabbt, vilket också gäller det paket av lagförslag som behövs för att reformen av rättsväsendet ska kunna genomföras. Parlamentet noterar författningsdomstolens avgörande i frågan om huruvida lagen om prövning är förenlig med konstitutionen, efter ett positivt yttrande från Venedigkommissionen. Parlamentet upprepar att Albanien invånare har som ett huvudkrav för att de ska få tillbaka förtroendet för sina politiska företrädare och offentliga institutioner att det görs en heltäckande reform av rättsväsendet, och att frågan om hur trovärdigt och effektivt reformarbetet överlag ska bli, också när det gäller kampen mot korruption och organiserad brottslighet, beror på hur man lyckas med prövningsprocessen och genomförandet av reformen av rättsväsendet. Parlamentet erinrar om att det med tanke på kampen mot korruption är ytterst viktigt att en sådan reform antas och genomförs, och att detta också är väsentligt för att rättsstaten ska rota sig och för att grundläggande rättigheter bättre ska förverkligas i landet, även för att alla medborgare ska få ökat förtroende för rättsväsendet.

Onsdagen den 15 februari 2017

5. Europaparlamentet välkomnar den nya strategin för reform av rättsväsendet för 2017–2020 och dess handlingsplan, som syftar till större professionalism, effektivitet och oberoende för rättssystemet, inklusive domstolsväsendet, tillsammans med omprövningen av alla jurister, liksom de utökade budgetmedlen för genomförandet. Parlamentet beklagar att rättskipningen fortsätter att vara långsam och ineffektiv. Parlamentet konstaterar bristen på framsteg med att tillsätta lediga tjänster vid landets högsta domstol och förvaltningsdomstolar, och med att effektivt använda det enhetliga ärendehanteringssystemet. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder mot alla brister i rättsväsendets funktion, såsom att det inte är oberoende, vare sig av politiskt inflytande eller av de andra grenarna av makten, att rättvisan är selektiv, ansvarsskyldigheten begränsad, övervakningsmekanismerna ineffektiva och korruption förekommer, liksom att rättsliga förfaranden och verkställandet av dem överlag tar lång tid. Parlamentet beklagar ingripanden från politiskt håll i utredningar och rättsfall och yrkar därför på att rättsväsendets faktiska oberoende ska stärkas. Parlamentet efterlyser ytterligare engagemang på det förvaltningsrättsliga området genom att man tar upp sådana frågor som faktisk tillgång till domstolar, och anslår medel för att domstolarna ska kunna arbeta effektivt. Parlamentet uppmanar att en reform av det straffrättsliga systemet bör syfta till att ställa förövare till svars och främja rehabilitering och återanpassning av dem, samtidigt som man säkerställer skyddet av rättigheterna för brottsoffer och vittnen till brott.

6. Europaparlamentet uppmanar den parlamentariska ad hoc-kommittén för valreform att skyndsamt slutföra sin översyn av vallagen och att samtidigt vidta åtgärder med anledning av alla tidigare rekommendationer från OSSE och ODIHR och stärka insynen i finansieringen av partier samt valprocessens integritet. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att se till att genomförandet sker i god tid före det kommande parlamentsvalet i juni 2017 och att säkra valadministrationens oberoende och opolitiska karaktär. Parlamentet erinrar om att alla politiska partier ansvarar för att demokratiska val förrättas i överensstämmelse med internationella normer. Parlamentet uppmanar myndigheterna att uppmuntra organisationer i det civila samhället att aktivt delta i översynen av hela valprocessen. Parlamentet påminner om att fria och rättvisa val är avgörande för fortsatta framsteg med EU-integrationsprocessen. Parlamentet betonar att farhågorna om finansieringen av politiska partier behöver åtgärdas och att det behövs ett ansvarskännande granskningssystem.

7. Europaparlamentet uppmanar Albanien politiska partier att både till anda och till bokstav följa lagen om att personer med brottsligt förflutet inte får inneha offentliga ämbeten när de upprättar sina kandidatlistor inför de kommande valen. Parlamentet yrkar på ett fullständigt genomförande av denna lag.

8. Europaparlamentet uppmanar Albanien myndigheter att vidta åtgärder för att det ska gå lättare för utlandsbosatta albanska medborgare att rösta utomlands i albanska val.

9. Europaparlamentet välkomnar att parlamentet börjat bedriva sin verksamhet med ökad insyn och mera plats för alla, men efterlyser en förbättring av parlamentets kapacitet, för att parlamentet ska kunna övervaka genomförandet av reformer och deras överensstämmelse med EU:s normer och bättre använda sig av de olika mekanismerna och institutionerna för tillsyn, för att regeringen ska kunna ställas till svars. Parlamentet vill att parlamentets etiska regler ska godkännas och att dess arbetsordning ska återspegla lagen om parlamentets roll i processen för integration i EU. Parlamentet erbjuder sig att undersöka möjligheter till närmare samarbete med Albanien parlament, som ett led i Europaparlamentets program för stöd till parlament i utvidgningsländer, för att Albanien parlament ska kunna lagstifta bättre och därvid följa EU:s regelverk samt utöva sin tillsynsroll i samband med genomförandet av reformer.

10. Europaparlamentet noterar vad man gjort för att få en medborgarvänligare offentlig förvaltning, samt de stadiga framstegen med genomförandet av reformen av den offentliga förvaltningen och reformen av förvaltningen av de offentliga finanserna. Parlamentet efterlyser ytterligare framsteg med förstärkandet av tillämpningen av lagen om den offentliga förvaltningen och lagen om administrativa förfaranden, för att de merit- och resultatbaserade förfarandena för anställning och befordran ska bli bättre, och för att den institutionella och personella kapaciteten ska förstärkas, i syfte att befästa de landvinningar som gjorts med att få till stånd en offentlig förvaltning som är effektivare, avpolitiserad, öppnare för insyn och mera professionell, vilket även skulle möjliggöra ett effektivt genomförande av förhandlingarna om anslutning till EU. Parlamentet efterlyser åtgärder för att stärka auktoriteten, oberoendet, effektiviteten och resurserna för människorättsstrukturer såsom ombudsmannaämbetet. Parlamentet lovordar det nationella rådet för europeisk integration för dess initiativ om att förstärka den offentliga förvaltningens och det civila samhällets kapacitet att övervaka hur reformer med anknytning till anslutningen genomförs. Parlamentet betonar behovet att slå vakt om reglerings- och tillsynsorganens oberoende.

11. Europaparlamentet noterar genomförandet av den territoriella reformen. Parlamentet betonar att det krävs stora insatser för att öka de nyinrättade lokala förvaltningsenheternas ekonomiska och administrativa kapacitet.

Onsdagen den 15 februari 2017

12. Europaparlamentet välkomnar antagandet av viktiga rättsakter mot korruption, bland annat om skydd av personer som anmäler missförhållanden. Parlamentet är dock fortsatt oroligt över att korruptionen kvarstår som stor och utbredd på många områden och fortfarande utgör ett allvarligt problem, som undergräver människors förtroende för de offentliga institutionerna. Parlamentet är oroat över att de centrala korruptionsbekämpande institutionerna fortsätter att utsättas för politisk inblandning och att deras administrativa kapacitet är begränsad. Parlamentet konstaterar att det dåliga interinstitutionella samarbetet och informationsutbytet fortsätter att hämma proaktiva utredningar och framgångsrik lagföring av korruption. Parlamentet betonar att det behövs lämpligare rättsliga ramar för intressekonflikter, reglering av lobbyverksamhet och bättre interinstitutionellt samarbete, framför allt mellan polisen och åklagarmyndigheterna, för att det ska gå bättre att utreda, lagföra och avkunna fällande domar, också i fall på hög nivå.

13. Europaparlamentet välkomnar det fortsatta genomförandet av strategin och handlingsplanen för kampen mot organiserad brottslighet, jämte det intensifierade internationella polissamarbetet. Parlamentet uppmanar också till upplösning av nätverk för organiserad brottslighet och till fler fällande domar i mål som rör organiserad brottslighet, med hjälp av bättre samarbete mellan internationella organisationer, polisen och åklagarmyndigheterna och genom en förstärkning av den institutionella och operativa kapaciteten. Parlamentet oroar sig över att det fortfarande är sällsynt med frysning och beslag av olagligt överkomna tillgångar, och yrkar på ökad kapacitet för ekobrottsutredningar och flitigare användning av dem, för att resultaten inom detta område ska förbättras. Trots en uppåtgående trend i utredningen av fall som rör penningtvätt konstaterar parlamentet att antalet fällande domar fortfarande är begränsat.

14. Europaparlamentet välkomnar de senaste insatserna mot cannabisodlingar, men vill se en upptrappning av åtgärderna för att utrota odling, produktion och smuggling av narkotika i Albanien och av dithörande nätverk för organiserad brottslighet, också med hjälp av ett förstärkt internationellt och regionalt samarbete. Parlamentet konstaterar dock att polis och åklagare inte lyckas identifiera de kriminella nätverk som ligger bakom narkotikaodlingen.

15. Europaparlamentet efterlyser intensivare åtgärder mot den olagliga vapenhandelns hejdlösa spridning, bl.a. genom utökat samarbete med EU kring detta, liksom också genom att de återstående lagren av handeldvapen och lätta vapen förstörs och vapenförråden förbättras. Parlamentet är oroat över de ytterst talrika skjutvapendödsfallen i Albanien.

16. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av regeringens kapacitet att eftersöka, beslagta och förverka vinning av it-brottslighet och förebygga penningtvätt på internet.

17. Europaparlamentet uppmanar Albanien att ytterligare förbättra sina rättsliga ramar för fastställande av flyktingars rätt till internationellt skydd. Parlamentet lovordar den albanska polisens insatser för att intensifiera informationsutbytet med Frontex, och efterlyser en ytterligare förstärkning av samarbetet mellan EU och Albanien i syfte att värna om flyktingars rättigheter i enlighet med internationella normer och EU:s grundläggande värden. Parlamentet uttrycker oro över den senaste tidens ökning av fall av människohandel. Parlamentet efterlyser ökade insatser i människohandelsförebyggande syfte, varvid man särskilt bör uppmärksamma dem som huvudsakligen faller offer för människohandel, såsom ensamkommande barn, kvinnor och flickor.

18. Europaparlamentet är bekymrat över de överfulla fängelserna och (rapporterna om) den otillräckliga medicinska vården i häktena samt misshandeln av misstänkta på polisstationer. Parlamentet rekommenderar ett nytänkande i straffningsfrågor, en omklassificering av straffbara handlingar och ett ökat bruk av alternativ till fängelse.

19. Europaparlamentet konstaterar att statens institutioner och det civila samhällets organisationer börjat samarbeta bättre om EU-relaterade frågor, också genom att dessa organisationer fått delta i sammanträden som hålls av det nationella rådet för europeisk integration. Ett civilt samhälle med inflytande är ett avgörande inslag i varje demokratiskt system. Parlamentet betonar därför att det behövs en allt närmare samordning mellan myndigheterna på alla nivåer, också lokal nivå, och det civila samhällets organisationer. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang inrättandet av det nationella rådet för det civila samhället. Parlamentet vill att rätten till information och offentliga samråd ska förverkligas effektivt och att skattelagstiftningen för det civila samhällets organisationer ska förbättras.

20. Europaparlamentet påminner om att det ingår i de centrala prioriteringarna att det behövs en förstärkning av skyddet för mänskliga rättigheter, minoriteters rättigheter och politiken mot diskriminering, också genom att dessa rättigheter effektivt förverkligas. Parlamentet uppmanar med kraft de behöriga myndigheterna att, såsom det förutsätts i de europeiska normerna för minoritetsskydd, fortsätta förbättra det inkluderande och toleranta klimatet gentemot alla minoriteter i landet, bland annat genom att stärka den roll som den statliga minoritetskommittén spelar. Parlamentet välkomnar vad som inledningsvis gjorts för att förbättra den rättsliga ramen för minoritetsskydd, och uppmanar Albanien att anta ramlagen om minoritetsskydd och att ratificera den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk.

Onsdagen den 15 februari 2017

Parlamentet noterar den breda samrådsprocess som inbegripit oberoende institutioner, sammanslutningar för minoriteter och det civila samhället. Parlamentet understryker behovet att förbättra levnadsvillkoren för romer och egyptier och andra etniska minoriteter. Parlamentet efterlyser konkreta åtgärder, såsom folkbokföring (födelseattester och legitimationer), för romer och egyptier. Parlamentet uppmanar till fortsatta insatser för att de ska få bättre tillgång till sysselsättning och samtliga offentliga och sociala tjänster, utbildning, hälso- och sjukvård, subventionerat boende och rättshjälp. Parlamentet är oroat över att färre romska barn, trots förbättringar, deltar i utbildningssystemet än någon annanstans i regionen.

21. Europaparlamentet lovordar ombudsmannaämbetets insatser för att förbättra lagstiftningen om mänskliga rättigheter, särskilt inom ramen för reformen av rättsväsendet. Parlamentet välkomnar det aktiva främjande av utsatta gruppers rättigheter och principerna om människans värdighet, frihet, jämlikhet och rättsstaten. Parlamentet beklagar att ombudsmannens arbete fortsatte att begränsas av bristen på finansiering och personal, och vill att ombudsmannaämbetet ska få ökad auktoritet, större oberoende, mer effektivitet och bättre resurser.

22. Europaparlamentet fortsätter att oroas över diskrimineringen och avsaknaden av lämpliga åtgärder för skydd av kvinnor och flickor som tillhör missgynnade och marginaliserade grupper, samt över att kvinnor och flickor så ofta utsätts för våld i hemmet. Parlamentet betonar att det behövs ytterligare ansträngningar för att åstadkomma resultat i arbetet mot diskriminering. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att fortsätta att öka medvetenheten och stärka det förebyggande arbetet mot våld i hemmet, liksom att förbättra stödet till offer för sådant våld. Parlamentet upprepar sin begäran om ett fullständigt genomförande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen). Myndigheterna uppmanas eftertryckligen att ta itu med könsrelaterade stereotypa fördomar genom systematisk utbildning, offentlig diskussion och åtgärder från myndighetshåll.

23. Europaparlamentet efterlyser bättre institutionella mekanismer för skydd av barnets rättigheter och förebyggande av barnarbete.

24. Europaparlamentet konstaterar att ytterligare insatser behövs för att skydda alla minoriteters rättigheter i Albanien genom att fullt ut genomföra den relevanta lagstiftningen. Parlamentet rekommenderar att rättigheterna för personer med bulgarisk etnicitet i områdena Prespa, Golo Brdo och Gora stadgas i lag och tryggas i praktiken.

25. Europaparlamentet välkomnar förbättringen av skyddet av hbt-personers rättigheter och antagandet av den nationella handlingsplanen för hbt-personer för perioden 2016–2020, och uppmanar regeringen att fortsätta att genomföra åtgärderna i programmet, samt att ytterligare befästa regeringens samarbete med det civila samhällets organisationer för dessa personer. Parlamentet uppmanar dessutom regeringen och lagstiftarna att se till att erkännandet av könstillhörighet motsvarar normerna i Europarådets ministerkommittés rekommendation CM/Rec(2010)5 till medlemsstaterna om åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet.

26. Europaparlamentet beklagar att de behöriga myndigheterna hittills inte gjort någon effektiv brottsutredning av fallet med dödsoffer vid demonstrationen den 21 januari 2011. Parlamentet uppmanar myndigheterna att utan onödigt dröjsmål låta offren för den dagens händelser vederfaras rättvisa.

27. Europaparlamentet lovordar den religiösa toleransen och det goda samarbetet mellan religiösa samfund. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna och religiösa samfunden att samarbeta för att bevara och främja den religiösa harmonin, såsom det förutsätts i konstitutionen. Parlamentet anser att det är väsentligt att förebygga islamisk radikaliserings med hjälp av en riktad strategi i regi av underrättsstjänsten, de brottsbekämpande myndigheterna och de rättsliga institutionerna, bland annat genom avradikaliserings och återintegrering av återvändande utländska stridande, att motverka våldsbejakande extremism i samarbete med det civila samhällets organisationer och religiösa samfund och att intensifiera det regionala och internationella samarbetet inom detta område. Parlamentet lovordar landets övergripande rättsliga ramar för förebyggande och bekämpande av finansiering av terrorism. Parlamentet kräver att mänskliga rättigheter och grundläggande friheter enligt internationella normer under alla omständigheter ska respekteras, i samband med alla åtgärder som vidtas på detta område. Parlamentet betonar vikten av särskilda utbildningsprogram för förebyggande av radikaliserings, samt för rehabilitering och återintegrering av de berörda personerna.

28. Europaparlamentet beklagar att endast begränsade framsteg gjorts med yttrandefriheten i fjol. Parlamentet upprepar hur oerhört viktigt det är med professionella och oberoende privata medier och medier i allmänhetens tjänst. Parlamentet är oroat över politikens inflytande över medierna och över att självcensuren är starkt utbredd bland journalister. Parlamentet konstaterar att det går trögt med genomförandet av lagen om audiovisuella medier och att tillsättandet av tjänster inom myndigheten för audiovisuella medier har försenats. Parlamentet efterlyser åtgärder för att skärpa de professionella och

Onsdagen den 15 februari 2017

etiska normerna för journalister, och för att fler journalister ska bli fast anställda, samt för att öka öppenheten kring myndigheternas annonsering i medierna samt säkerställa tillsynsmyndighetens och det offentliga programföretagets oberoende, opartiskhet och redovisningsskyldighet, särskilt inför det kommande parlamentsvalet. Parlamentet uppmanar att det offentliga programföretaget RTSH:s interna stadgar måste färdigställas och antas, och att övergången till digitala sändningar slutföras.

29. Europaparlamentet välkomnar att de offentliga finanserna konsoliderats bättre och att det gått bättre med både affärsverksamheten och insatserna mot den informella ekonomin. Parlamentet konstaterar dock fortfarande brister i fråga om rättsstatligheten och ett betungande regelverk, som avskräcker från investeringar. Parlamentet är oroat över att penningöverföringar till hemlandet från migranter utgör en viktig drivkraft för inhemsk efterfrågan. Parlamentet uppmanar med kraft de behöriga myndigheterna att vidta åtgärder för att förbättra verkställigheten av avtal och skatteuppbörden och att fortsätta genomföra reformen av rättsväsendet i syfte att förbättra företagsklimatet. Parlamentet är bekymrat över att det är så vanligt med direkta upphandlingar och icke konkurrensutsatta anbudsförfaranden samt tilldelning av långtidskontrakt för entreprenad och offentlig-privata partnerskap med tveksamma följder för allmänintresset.

30. Europaparlamentet rekommenderar att myndigheterna påskyndar konstruktionen av större infrastrukturprojekt såsom järnvägen och den moderna motorvägen mellan Tirana och Skopje som en del av korridor VIII.

31. Europaparlamentet noterar med oro att den administrativa kapaciteten för tillämpning av miljölagstiftningen är begränsad och att avfallshanteringen och vattenvården fungerar dåligt, vilka ofta leder till miljöbrott som hotar Albanien ekonomiska resurser och utgör ett hinder för en resurseffektiv ekonomi. Parlamentet understryker behovet av att förbättra kvaliteten på miljökonsekvensbedömningar och att säkerställa allmänhetens deltagande och samråd med det civila samhället i relevanta projekt. Parlamentet betonar dock att det är ytterst viktigt att uppnå mål som rör klimatförändringarna utan att det inverkar negativt på den biologiska mångfalden, landskapet, vattentillgångarna, växt- och djurlivet och berörda lokalbefolkningar. Parlamentet är djupt oroat över att, enligt kommissionen, 44 av 71 vattenkraftverk håller på att anläggas i skyddade områden.

32. Europaparlamentet framhåller att vattenkraftverks miljöpåverkan ofta inte bedöms tillräckligt ordentligt för att efterlevnaden av internationella normer och relevanta delar av EU:s naturvårdslagstiftning ska kunna säkerställas. Parlamentet råder regeringen att överväga att inrätta en nationalpark kring Vjosa utmed flodens hela längd, och att överge planerna på nya vattenkraftverk längs Vjosa och dess bifloder. Parlamentet yrkar på en ytterligare anpassning till EU:s energilagstiftning, framför allt genom att det antas en nationell energistrategi, av omsorg om ökat energiberoende och större energieffektivitet. Parlamentet välkomnar den nationella handlingsplanen för 2015–2020 för förnybara energikällor.

33. Europaparlamentet konstaterar att äganderätten ännu inte har genomdrivits på ett effektivt sätt. Parlamentet kräver att processen för registrering och återställande av samt ersättning för förlorad egendom ska slutföras och att strategin för egendomsrätt för 2012–2020 ska uppdateras och genomföras i praktiken. Vidare uppmanas myndigheterna kraftfullt att ta fram en färdplan med tydliga ansvarsområden och tidsfrister i detta avseende och att genomföra en offentlig informationskampanj för att informera tidigare ägare om deras rättigheter och skyldigheter i fråga om återställande av egendom. Parlamentet efterlyser ökad öppenhet, rättssäkerhet och likabehandling i samband med lagen om ersättning för egendom som beslagtogs under kommunisttiden. Parlamentet vill att det utses en nationell samordnare för egendomsrätt och att processen för registrering och kartläggning av egendom påskyndas, inbegripet digitaliseringen av egendomsförhållanden.

34. Europaparlamentet betonar vikten av forskning i samband med arbetet för att avslöja brott som begåtts av den tidigare kommunistregimen, liksom de statliga institutionernas moraliska, politiska och juridiska ansvar i denna process. Parlamentet uppmanar myndigheterna att utarbeta lämpliga lagstiftningsåtgärder för att hjälpa till att återupprätta offer, bland annat ersättning till enskilda personer och deras familjer, och att upphäva alla politiskt motiverade domar som fortfarande är i kraft. De statliga institutionerna uppmanas med eftertryck att utreda brott mot mänskligheten under den kommunistiska diktaturen och att ställa dem som begått brotten inför rätta.

35. Europaparlamentet konstaterar att arbetet med att ta itu med landets kommunistiska förflutna är avgörande för att människorättskränkningar ska kunna bemötas och sanning och rättvisa skapas om offren. Parlamentet välkomnar lagen om inrättande av en myndighet för öppnandet av Sigurimi-registren. Parlamentet välkomnar den undersökning som offentliggjorts av OSSE:s kontor och den tyska ambassaden om kunskaperna och den allmänna uppfattningen om det kommunistiska förflutna i Albanien och förväntningarna inför framtiden. Parlamentet anser att detta kommer att bidra till att skapa en dialog om det förflutna och bygga upp förväntningar inför framtiden.

Onsdagen den 15 februari 2017

36. Europaparlamentet framhåller vikten av att stärka den sociala dialogen, deltagandet av organisationer i det civila samhället, kapaciteten för arbetsmarknadens parter och efterlevnadsmekanismerna för sociala rättigheter. Regeringen uppmanas kraftfullt att modernisera utbildningsväsendet i syfte att bygga upp ett mer inkluderande samhälle, minska orättvisor och diskriminering samt bättre rusta ungdomar med kunskaper och färdigheter. Parlamentet framhåller vikten av föranslutningsinstrumentets stöd till utbildning, sysselsättning och socialpolitik.
37. Europaparlamentet uppmanar de albanska myndigheterna att stärka sin politik gentemot personer med funktionsnedsättningar, som fortfarande har svårt att få utbildning, anställning, hälso- och sjukvård, sociala tjänster och att delta i beslutsfattandet, och bland annat hindras från att fritt utöva sin rösträtt.
38. Europaparlamentet konstaterar med oro att antalet obefogade asylansökningar från albaner i EU:s medlemsstater åter ökat. Parlamentet uppmanar med kraft regeringen att omedelbart vidta beslutsamma åtgärder mot detta, och att arbeta för ökat medvetande, socioekonomiskt stöd och förebyggande, liksom att ta itu med pushfaktorer som är kopplade till arbetslöshet och strukturella brister i socialskydds-, utbildnings- och hälso- och sjukvårdspolitiken. Parlamentet betonar att generaldirektoratet för gränser och migration och gränspoliserna behöver få tillräckliga personalresurser och att det relevanta interinstitutionella samarbetet behöver förbättras för att bättre motverka irreguljär migration.
39. Europaparlamentet lovordar Albanien för dess fortsatta fullständiga uppslutning bakom relevanta EU-deklarationer och slutsatser från rådet, varigenom landet visar sitt tydliga engagemang till förmån för europeisk integration och solidaritet. Parlamentet betonar att det fortsatta konstruktiva bidrag som Albanien ger till den politiska stabiliteten i regionen är både viktigt och nödvändigt.
40. Europaparlamentet välkomnar de albanska myndigheternas beslut att anpassa Albanien utrikespolitik efter rådets beslut (Gusp) 2016/1671 om förlängning av EU:s restriktiva åtgärder mot Ryssland.
41. Parlamentet understryker vikten av goda grannförbindelser, vilka förblir avgörande som en oupplöslig del av utvidgningsprocessen och villkoren för stabiliserings- och associeringsprocessen. Parlamentet välkomnar Albanien konstruktiva och proaktiva roll för att främja regionalt samarbete och goda grannförbindelser med andra utvidgningsländer och angränsande EU-medlemsstater. Parlamentet välkomnar Albanien deltagande i initiativet för de sex länderna på västra Balkan.
42. Europaparlamentet lovordar både Albanien och Serbien för deras fortsatta engagemang till förmån för bättre bilaterala förbindelser och förstärkt regionalt samarbete på det politiska och samhällsplanen, till exempel genom det regionala samarbetskontoret för ungdom, vilket har sitt högkvarter i Tirana. Parlamentet uppmanar bägge länderna att fortsätta sitt goda samarbete för att främja försoning i regionen, särskilt genom program för ungdomar, såsom programmen inom den positiva agendan för unga på västra Balkan.
43. Europaparlamentet noterar den senaste tidens spänningar i förbindelserna mellan Albanien och Grekland och rekommenderar båda sidor att undvika åtgärder och uttalanden som kan inverka negativt på förbindelserna.
44. Europaparlamentet upprepar sin begäran till kommissionen att i sina rapporter ta med information om stöd från föranslutningsinstrumentet till Albanien och om de genomförda åtgärdernas effekt, särskilt det stöd som tilldelats för genomförande av de centrala prioriteringarna och berörda projekt.
45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Albanien regering och parlament.
-

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0037

Rapport för 2016 om Bosnien och Hercegovina

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om kommissionens rapport för 2016 om Bosnien och Hercegovina (2016/2313(INI))

(2018/C 252/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan,
- med beaktande av protokollet om anpassning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, för att ta hänsyn till Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen, vilket paraferades den 18 juli 2016 och undertecknades den 15 december 2016,
- med beaktande av Bosnien och Hercegovinas ansökan om medlemskap i Europeiska unionen den 15 februari 2016,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 juni 2003 om västra Balkan och den tillhörande bilagan *Thessaloniki-agendan för västra Balkan: I riktning mot europeisk integration*,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 september 2016 om Bosnien och Hercegovinas ansökan om medlemskap i EU,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 13 december 2016,
- med beaktande av det första mötet i den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén EU–Bosnien och Hercegovina i Sarajevo den 5–6 november 2015 och de första mötena i stabiliserings- och associeringsrådet och stabiliserings- och associeringskommittén mellan Bosnien och Hercegovina och EU den 11 respektive 17 december 2015,
- med beaktande av slutförklaringen från ordförandeskapet för det toppmöte om västra Balkan som hölls i Paris den 4 juli 2016 samt av rekommendationerna från det civila samhällets organisationer till toppmötet i Paris 2016,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 1 augusti 2016 från vice ordföranden/den höga representanten och kommissionsledamoten med ansvar för den europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar om Bosnien och Hercegovinas myndigheters överenskommelse om viktiga åtgärder för landet i riktning mot EU,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 17 september 2016 från vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionsledamoten med ansvar för den europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar efter beslutet från Bosnien och Hercegovinas författningsdomstol om Republika Srpska-dagen,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2016 *2016 års meddelande om EU:s utvidgningspolitik* (COM(2016)0715), åtföljt av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Bosnia and Herzegovina 2016 Report* (SWD(2016)0365),
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport *EU:s föranslutningsstöd för att stärka den administrativa kapaciteten i västra Balkan: en metarevision* ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Europeiska revisionsrätten 2016 nr 21.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av den femtionde rapporten till FN:s säkerhetsråd från den höga representanten för genomförandet av fredsavtalet om Bosnien och Hercegovina ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandet från november 2016 å Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av João Vale de Almeida, chef för Europeiska unionens delegation till Förenta nationerna, vid säkerhetsrådets debatt om "situationen i Bosnien och Hercegovina",
- med beaktande av Bosnien och Hercegovinas reformagenda 2015–2018 som antogs i juli 2015 och den samordningsmekanism som antogs av Bosnien och Hercegovinas ministerråd och regeringarna i Federationen Bosnien och Hercegovina och Republika Srpska den 23 augusti 2016,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om landet,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0026/2017), och av följande skäl:
 - A. EU stöder fortsatt Bosnien och Hercegovinas utsikter till EU-medlemskap och landets territoriella integritet, suveränitet och enhet. Framsteg på vägen mot EU-integration har gjorts. Rådet har bitt kommissionen att utarbeta sitt yttrande över Bosnien och Hercegovinas ansökan om medlemskap.
 - B. Den 9 december 2016, i Sarajevo, överlämnades frågeformuläret till myndigheterna i Bosnien och Hercegovina av kommissionsledamoten med ansvar för europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar.
 - C. Det tillfälliga upphävandet av de autonoma handelsåtgärderna kommer att hävas så snart protokollet om anpassning av stabiliserings- och associeringsavtalet har undertecknats och tillämpas tillfälligt.
 - D. I och med reformagendan för Bosnien och Hercegovina 2013–2018 erkände myndigheterna på alla nivåer det akuta behovet av att inleda ett förfarande för rehabilitering och modernisering av ekonomin i syfte att skapa nya arbetstillfällen och främja hållbar, effektiv, socialt rättvis och stadig ekonomisk tillväxt. Bosnien och Hercegovina har visat att landet åtar sig och står berett att inleda ytterligare sociala och ekonomiska reformer som är nödvändiga för att minska ungdomsarbetslösheten, som fortfarande är alldeles för hög.
 - E. Ett oberoende, fungerande och stabilt rättssystem är av vikt för att garantera rättsstaten och för att landet ska kunna fortsätta att närma sig EU.
 - F. Vissa utmaningar kvarstår i fråga om försoningsprocessens hållbarhet. Framstegen i EU-anslutningsprocessen kommer att underlätta vidare försoning.
 - G. Bosnien och Hercegovina har fortfarande inte genomfört Europadomstolens domar i målen Sejdić-Finci, Zorić och Pilav.
 - H. Korruptionen är fortfarande utbredd, även på högsta nivå.
 - I. Det finns fortfarande 74 000 internflyktingar och ett betydande antal flyktingar från Bosnien och Hercegovina i grannländerna, i hela Europa och världen över, samt 6 808 saknade personer.
 - J. Utbildning är avgörande för att skapa och främja ett tolerant samhälle för alla samt för att främja kulturell, religiös och etnisk förståelse i landet.
 - K. Bosnien och Hercegovina har undertecknat konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (Esbo, 1991).

⁽¹⁾ S/2016/911.

Onsdagen den 15 februari 2017

L. Varje (potentiellt) kandidatland bedöms efter sina egna meriter, och tidsplanen för anslutningen avgörs av hur snabbt och väl de nödvändiga reformerna genomförs.

1. Europaparlamentet gläder sig åt att rådet överväger Bosnien och Hercegovinas ansökan om EU-medlemskap och att frågeformuläret lämnats in, och ser fram emot kommissionens yttrande över huruvida ansökan om medlemskap är välgrundad. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter på alla nivåer i Bosnien och Hercegovina att engagera sig aktivt i denna process och att samarbeta och samordna med varandra i kommissionens yttrandeförfarande genom att tillhandahålla gemensamma och sammanhängande svar på kommissionens frågor. Parlamentet påpekar att detta arbete även kommer att tjäna som bevis på statens funktionalitet. Parlamentet upprepar att EU-anslutningsprocessen är en inkluderande process som involverar alla intressenter.

2. Europaparlamentet uppskattar och välkomnar den viktiga roll som trepartsordförandeskapet spelar för att skapa incitament för alla övriga institutionella aktörer på alla nivåer att anstränga sig för att fullgöra sina respektive uppgifter i den övergripande processen för landets tillnärmning till EU.

3. Europaparlamentet välkomnar både de framsteg som gjorts i samband med genomförandet av reformagendan 2015–2018 och landets avsikt att gå vidare med ytterligare institutionella samt sociala och ekonomiska reformer. Parlamentet erinrar om att EU:s nya strategi för Bosnien och Hercegovina har utlösts av den svåra socioekonomiska situationen och det ökade missnöjet bland invånarna. Parlamentet noterar att situationen har förbättrats något, men betonar att ett harmoniserat och effektivt genomförande av reformagendan i linje med handlingsplanen behövs för att åstadkomma verkliga förändringar över hela landet och på ett påtagligt sätt förbättra livet för Bosnien och Hercegovinas samtliga invånare.

4. Europaparlamentet begär att takten i reformerna upprätthålls så att Bosnien och Hercegovina kan förvandlas till en verkligt effektiv, inkluderande och fungerande stat som grundar sig på rättsstatsprincipen och som säkerställer jämlikhet och demokratisk representation för landets alla konstituerande folkgrupper och invånare. Parlamentet beklagar att gemensamma reformåtgärder ofta fortsätter att hindras av etniska och politiska motsättningar, som orsakas av djupt rotade splittrande tendenser som hindrar en normal demokratisk utveckling, och genom ytterligare politisering av offentliga förvaltningar. Parlamentet betonar också att Bosnien och Hercegovina inte kommer att kunna bli en framgångsrik kandidat för EU-medlemskap förrän det införts lämpliga institutionella förutsättningar. Parlamentet uppmanar med kraft alla politiska ledare att arbeta för att införa de nödvändiga förändringarna, inbegripet reformen av vallagstiftningen, som även beaktar de principer om federalism, decentralisering och legitim representation som det uttryckt i sina tidigare resolutioner, för att garantera att alla medborgare kan kandidera, vara valbara och kunna utföra uppdrag på alla politiska nivåer på lika villkor. Parlamentet anser att det är avgörande att upprätthålla ett samförstånd om EU-integration och att på ett samordnat sätt göra framsteg i fråga om rättsstatsprincipen, inbegripet kampen mot korruption och organiserad brottslighet, samt reformerna av rättsväsendet och den offentliga förvaltningen. Parlamentet betonar även behovet av ett fortsatt och effektivt fokus på sociala och ekonomiska reformer, vilket bör förbli en prioritering.

5. Europaparlamentet välkomnar avtalet om att inrätta en samordningsmekanism för EU-frågor i syfte att öka funktionaliteten och effektiviteten i anslutningsprocessen, inklusive vad gäller ekonomiskt stöd från EU, och göra det möjligt att interagera bättre med EU. Parlamentet efterlyser ett snabbt genomförande. Dessutom efterlyser parlamentet effektivt samarbete och effektiv kommunikation mellan alla förvaltningsnivåer och med EU i syfte att underlätta anpassningen till och genomförandet av regelverket och att tillhandahålla tillfredsställande svar på kommissionens frågor under hela yttrandeförfarandet. Parlamentet betraktar det som oacceptabelt att regeringen i Republika Srpska försöker upprätta parallella kommunikationskanaler genom att anta bestämmelser om direktrapportering till kommissionen. Den roll och de kapaciteter som direktoratet för europeisk integration har bör stärkas ytterligare så att det fullt ut kan utöva sin samordnande funktion i genomförandet av stabiliserings- och associeringsavtalet och generellt i anslutningsprocessen.

6. Europaparlamentet uttrycker tillfredsställelse över undertecknandet av protokollet om anpassning av stabiliserings- och associeringsavtalet som har tillämpats tillfälligt sedan den 1 februari 2017 och som automatiskt återinför de autonoma handelsåtgärder som varit tillfälligt upphävda sedan den 1 januari 2016. Parlamentet ser fram emot en snabb och smidig ratificering av protokollet.

7. Europaparlamentet beklagar att arbetsordningen för den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén fortfarande inte har antagits, på grund av försök att införa etnisk blockering i arbetsordningen för den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén, och att Bosnien och Hercegovina till följd av detta alltjämt är det enda utvidgningsland där ett sådant organ inte har kunnat inrättas på vederbörligt sätt. Parlamentet uppmanar med kraft ledningsorganen inom Bosnien och Hercegovinas parlament att utan dröjsmål hitta en lösning för att uppfylla kraven i EU:s institutionella och rättsliga ram samt skapa en meningsfull parlamentarisk översyn av anslutningsprocessen. Parlamentet påminner om att det enligt stabiliserings- och associeringsavtalet krävs att arbetsordningen antas. Underlåtenhet att göra detta innebär ett direkt brott mot stabiliserings- och associeringsavtalets genomförande.

Onsdagen den 15 februari 2017

8. Europaparlamentet välkomnar vissa förbättringar av vallagstiftningen i enlighet med rekommendationerna från OSSE/ODIHR. Parlamentet konstaterar att lokalvalen den 2 oktober 2016 i stor utsträckning hölls under ordnade former. Parlamentet beklagar att invånarna i Mostar efter sex år fortfarande inte kan utöva sina demokratiska rättigheter att välja sina lokala företrädare på grund av fortsatta meningsskiljaktigheter mellan politiska ledare. Parlamentet efterlyser eftertryckligen ett snabbt genomförande av författningsdomstolens dom om Mostar genom en ändring av vallagstiftningen och stadens statuter. Parlamentet fördömer å det skarpaste det oacceptabla våldet mot valförrättare i Stolac och uppmanar de behöriga myndigheterna att lösa situationen genom att respektera rättsstatsprincipen, inbegripet genom att utreda alla våldshandlingar och oegentligheter i samband med valet och genom att lagföra förövarna. Parlamentet noterar Bosnien och Hercegovinas centrala valkommissions ogiltigförklaring av valet i Stolac och efterlyser vidare att omval genomförs enligt demokratiska standarder, på ett fredligt sätt och i en anda av tolerans.

9. Europaparlamentet beklagar att de uttalade politiska åtagandena om att bekämpa korruption inte har omsatts i några konkreta resultat. Parlamentet understryker att resultat uteblivit i uppmärksammade mål och att den rättsliga och institutionella ramen för bekämpning av strukturell korruption i samband med finansiering av politiska partier, offentlig upphandling, intressekonflikter och redovisning av tillgångar är svag och otillräcklig. Parlamentet erkänner framstegen vad gäller antagandet av handlingsplaner mot korruption och inrättandet av organ för förebyggande av korruption på olika förvaltningsnivåer och efterlyser ett konsekvent och snabbt genomförande av dessa beslut. Parlamentet konstaterar bekymrat att fragmentering och svagt samarbete mellan myndigheter hindrar åtgärder mot korruption från att vara effektiva. Parlamentet efterlyser större yrkesspecialisering inom polisen och rättsväsendet med hjälp av lämpliga samordningskanaler. Parlamentet betonar behovet att inrätta ett register över tidigare effektiva granskningar av finansieringen av politiska partier och valkampanjer, att utarbeta transparenta anställningsförfaranden i den vidare offentliga sektorn, samt att utrota korruptionen inom den offentliga upphandlingscykeln.

10. Europaparlamentet betonar att resultaten från 2013 års folkräkning utgör en viktig grund i tillhandahållandet av adekvata svar på kommissionens frågeformulär och att de är viktiga för effektiv socioekonomisk planering. Parlamentet välkomnar den slutliga bedömning som gjorts av den internationella övervakningsverksamheten vari det fastslogs att folkräkningen i Bosnien och Hercegovina som helhet utfördes i enlighet med internationella standarder. Parlamentet beklagar att Republika Srpska vägrade erkänna resultaten av folkräkningen som legitima, och att myndigheterna i Republika Srpska offentliggjorde sina egna resultat som skiljde sig från dem som bekräftades av Bosnien och Hercegovinas statistikbyrå. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna i Republika Srpska att ompröva sin strategi. Parlamentet uppmanar Bosnien och Hercegovinas statistikmyndigheter att göra betydande framsteg på detta viktiga område och att anpassa sin statistik och metodik till Eurostats standarder.

11. Europaparlamentet erinrar om att en professionell och effektiv offentlig förvaltning som är baserad på meriter utgör grunden för integrationsprocessen för varje land som strävar efter att bli EU-medlem. Parlamentet är bekymrat över den offentliga förvaltningens fortsatta fragmentering och politisering, som utgör ett hinder för institutionella och rättsliga reformer och gör att tillhandahållandet av offentliga tjänster till medborgarna blir omständligt och dyrt. Parlamentet vill snarast möjligt se en mer harmoniserad strategi för politisk utveckling och samordning mellan alla förvaltningsnivåer, en avpolitisering av den offentliga förvaltningen och den offentliga sektorn, samt en bättre planering på medellång sikt och en tydlig strategi för förvaltning av de offentliga finanserna.

12. Europaparlamentet bekräftar sin oro över den fortsatta fragmenteringen i fyra olika rättssystem. Parlamentet betonar behovet att snabbt ta itu med eventuella utestående brister inom rättsväsendet, att stärka rättsväsendets effektivitet och oberoende, bland annat genom att avpolitiserat rättsväsendet, bekämpa korruption inom rättsväsendet samt genomföra lämpliga förfaranden för verkställande av domstolsbeslut. Parlamentet uppmanar till ett snabbt antagande av handlingsplanen för genomförandet av reformen av rättsväsendet 2014–2018. Parlamentet efterlyser fullständigt genomförande av lagarna om skydd av barn och effektiv tillgång till rättslig prövning för barn. Parlamentet noterar med tillfredsställelse att lagen om rättshjälp antagits på statlig nivå och att det höga domar- och åklagarrådet infört riktlinjer för förebyggande av intressekonflikter samt att integritetsplaner och disciplinära åtgärder tagits fram.

13. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av rättsväsendets övergripande effektivitet, en ökning av transparensen och objektiviteten i förfarandet för val av nya domare och åklagare, samt ett stärkande av mekanismerna för ansvarsskyldighet och integritet inom rättsväsendet. Parlamentet betonar behovet att stärka mekanismerna för att förhindra intressekonflikter och för upprättande av mekanismer för transparens avseende finansiella rapporter och redovisning av tillgångar inom rättsväsendet. Parlamentet noterar den viktiga roll som den strukturerade dialogen om rättsväsendet har för att hantera bristerna inom Bosnien och Hercegovinas rättsväsende. Parlamentet efterlyser en lösning i form av lagstiftning som skulle göra det möjligt att registrera effektiviteten i hanteringen av mål i hela Bosnien och Hercegovinas territorium.

Onsdagen den 15 februari 2017

14. Europaparlamentet beklagar att ett stort antal av författningsdomstolens beslut inte verkställs, inbegripet beslutet i fråga om respekten för de grundläggande demokratiska rättigheterna för invånarna i Mostar att rösta i lokala val. Parlamentet efterlyser ett skyndsamt genomförande av alla dessa beslut. Parlamentet betonar i synnerhet författningsdomstolens beslut om Republika Srpska-dagen, som röstades ned i folkomröstningen den 25 september 2016. Parlamentet anser att detta är en allvarlig överträdelse av Daytonavtalet och en attack mot rättsväsendet och rättsstatsprincipen. Parlamentet understryker behovet av dialog snarare än unilaterala initiativ. Parlamentet betonar att nationalistisk och populistisk retorik och motsvarande handlingar utgör allvarliga hinder för utveckling och att respekten för rättsstaten och landets konstitutionella ram är av största vikt för att landet ska närma sig EU och för att bevara freden och stabiliteten i Bosnien och Hercegovina.

15. Europaparlamentet fördömer å det skarpaste den ordningslag i Republika Srpska som fortfarande är i kraft och som undergräver de grundläggande demokratiska rättigheterna såsom mötes- och föreningsfrihet samt mediefrihet, samt bestämmelsen om dödsstraff i Republika Srpska. Parlamentet begär fullt genomförande av lagen om frihet till tillgång till information. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna att snabbt genomföra tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om it-brottslighet om kriminalisering av gärningar av rasistisk och främlingsfientlig natur som begåtts med hjälp av ett datorsystem.

16. Europaparlamentet uppmanar ledare på alla sidor att avstå från splittrande, nationalistisk och separatistisk retorik som polariserar samhället och från handlingar som utmanar landets sammanhållning, suveränitet och integritet. Parlamentet efterlyser i stället eftertryckligen att de engagerar sig i reformer som kommer att förbättra den socioekonomiska situationen för alla medborgare i Bosnien och Hercegovina, skapa en demokratisk, inkluderande och fungerande stat och föra landet närmare EU.

17. Europaparlamentet understryker vikten av det nyliga beslutet i författningsdomstolen om principen om konstituerande status och jämlikhet för de tre konstituerande folkgrupperna att välja sina egna legitima politiska företrädare, på grundval av legitim och proportionerlig representation vid folkens församling i parlamentet i Federationen Bosnien och Hercegovina.

18. Europaparlamentet noterar ett tillfredsställande samarbete i krigsbrottsmål med Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (Icty) och uppmanar till större regionalt samarbete i handläggningen av krigsbrottsmål. Parlamentet uttrycker oro över att olika rättsliga standarder tillämpas vid handläggning av krigsbrottsmål. Parlamentet välkomnar det faktum att man tar itu med anhopningen av inhemska krigsbrottsmål och att en del ytterligare framsteg har gjorts med tanke på den framgångsrika lagföringen av krigsbrott som inbegriper sexuellt våld. Parlamentet välkomnar avtalet mellan EU:s delegation och Bosnien och Hercegovinas finansministerium om att finansiera verksamheten vid åklagarmyndigheterna och domstolarna i Bosnien och Hercegovina avseende åtal av krigsförbrytelser.

19. Europaparlamentet fördömer å det skarpaste beslutet av Republika Srpskas nationalförsamling i oktober 2016 att uttrycka sin uppskattning av tidigare ledare i Republika Srpska som dömts för krigsförbrytelser. Parlamentet begär att man snarast möjligt visar respekt för krigsförbrytelseernas offer och verkar för försoning. Parlamentet påminner alla politiska ledare och institutioner i Bosnien och Hercegovina om deras ansvar att objektivt bedöma krigstida händelser för att värna sanningen och försoningen, och för att undvika att rättsväsendet missbrukas i politiska syften.

20. Europaparlamentet lovordar de framsteg som gjorts avseende åtal av krigsförbrytelser som inbegriper sexuellt våld, och uppmanar med kraft de behöriga myndigheterna att ytterligare öka tillgången till rättslig prövning för offer för konfliktrelaterat sexuellt våld, bland annat genom att tillgängliggöra kostnadsfri rättshjälp, stärka psykosociala tjänster och hälso- och sjukvårdstjänster samt tillhandahålla bättre ersättning och uppföljning. Parlamentet efterlyser garantier så att rätten till skadestånd för dessa offer erkänns på ett konsekvent sätt.

21. Europaparlamentet noterar vissa framsteg avseende flyktingar och internflyktingar, som tvingades fly på grund av kriget i Bosnien, i fråga om återbördande av egendom och besittningsrätt samt återuppbyggnaden av hus. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att underlätta deras hållbara återvändande, tillgång till hälso- och sjukvård, sysselsättning, socialt skydd och utbildning, och att ägna ytterligare uppmärksamhet åt skadestånd för egendom som inte kan återbördas.

22. Europaparlamentet är oroat över det fortsatt höga antalet saknade personer till följd av kriget. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att på ett kraftfullare sätt råda bot på ovissheten kring deras öde, bland annat genom att intensifiera samarbetet mellan de två entiteterna. Parlamentet betonar att det är av yttersta vikt att finna en lösning på detta problem för att åstadkomma försoning och stabilitet i regionen.

Onsdagen den 15 februari 2017

23. Europaparlamentet uttrycker oro över situationen när det gäller Bosnien och Hercegovinas hälso- och sjukvårdssystem, som är ett av de mest korruptionsutsatta systemen i landet. Parlamentet uppmanar myndigheterna att vara vaksamma för att förhindra diskriminering vad gäller tillgång till läkarvård.

24. Europaparlamentet noterar vissa framsteg i kampen mot organiserad brottslighet. Parlamentet är emellertid bekymrat över att det saknas en samstämmig syn på hur man ska ta itu med organiserad brottslighet, eftersom många handlingsplaner har tagits fram av brottsbekämpande myndigheter på olika nivåer. Parlamentet framhäver behovet att ytterligare stärka ramen för samarbete mellan myndigheter. Parlamentet ser positivt på gemensamma utredningar, men efterlyser mer samordnade åtgärder och bättre informationsutbyte. Parlamentet efterlyser ökad kapacitet för brottsbekämpande organ, även vad gäller terrorismbekämpning. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att vidta åtgärder för att bekämpa finansiering av terrorism och penningtvätt och att stärka kapaciteten att göra finansiella utredningar. Parlamentet noterar med tillfredsställelse undertecknandet av det operativa och strategiska samarbetsavtalet med Europol som har till syfte att bekämpa gränsöverskridande brottslighet bland annat genom informationsutbyte och gemensam planering av operativ verksamhet. Parlamentet uppmuntrar även till ingåendet av ett samarbetsavtal med Eurojust.

25. Europaparlamentet understryker behovet att stärka kampen mot människohandel. Parlamentet uppmanar den federala entiteten att göra omedelbara ändringar i straffrätten för att förbjuda alla former av människohandel, vars offer till 80 procent utgörs av kvinnor och flickor.

26. Europaparlamentet efterlyser stärkta mekanismer för att inhämta, dela och analysera uppgifter om migration, eftersom statistik visar att allt fler av de människor som kommer till Bosnien och Hercegovina härrör från länder med hög migrationsrisk. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att behandla alla flyktingar och migranter som söker asyl eller passerar genom dess territorium i enlighet med internationell rätt och unionsrätten samt att vidareutveckla regelverket för migration och asyl för att förbättra interinstitutionell samordning och bygga upp de nödvändiga kapaciteterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta arbeta med migrationsrelaterade frågor med samtliga länder på västra Balkan för att se till att europeiska och internationella normer och standarder följs.

27. Europaparlamentet pekar på att polariseringen i landet i kombination med den försämrade socioekonomiska situationen, framför allt för unga, ökar hotet för en större radikaliserings. Parlamentet efterlyser snarast möjligt ökade insatser för att bekämpa radikaliserings och vidare åtgärder för att kartlägga, förebygga och avbryta flödet av utländska stridande liksom kanaler för ospårbara pengar avsedda för ytterligare radikaliserings, bland annat genom nära samarbete med de relevanta tjänsterna i medlemsstaterna och länderna i regionen samt genom tillämpning av relevanta lagar. Parlamentet efterlyser en bättre samordning mellan säkerhets- och underrättelsetjänster och polisen. Parlamentet uppmanar till kraftfulla lösningar och sanktioner vid fall av hatpropaganda och spridning av extrema ideologier via sociala medier. Parlamentet begär att man snabbt inför program för att avradikalisera och förebygga radikaliserings bland unga i samarbete med det civila samhället, genom omfattande utbildning i mänskliga rättigheter för att dekonstruera radikaliseringsberättelser och skapa social sammanhållning bland barn och unga. Parlamentet uppmuntrar i detta avseende till ett större deltagande av unga i den demokratiska politiska processen. Parlamentet uppmanar med kraft de behöriga myndigheterna att bekämpa religiös extremism. Parlamentet noterar med oro förekomsten av radikaliserade grupper runt om i landet och framhåller den viktiga roll som religiösa ledare, lärare och hela utbildningssystemet har i detta avseende. Vidare betonar parlamentet behovet att ge verktyg för återintegrering och återanpassning till samhället och att uppgradera och stärka verktygen för avradikalisering.

28. Europaparlamentet noterar den aktiva roll som parlamentarikerkommittén för säkerhet och försvar spelat när det gäller att säkerställa demokratisk kontroll över Bosnien och Hercegovinas väpnade styrkor. Parlamentet är bekymrat över de stora lagren av oregistrerade skjutvapen och ammunition som innehålls illegalt av befolkningen och kräver att samtliga dessa vapen ska undanröjas. Parlamentet är även bekymrat över förekomsten av bristfälligt lagrade stora lager av ammunition och vapen som de väpnade styrkorna ansvarar för. Parlamentet betonar vikten av att komma till rätta med vapenhandeln och uppmanar därför till ett starkt samarbete mellan EU och Bosnien och Hercegovina. En övergripande strategi måste snabbt utformas för att ta itu med de återstående utmaningarna med att göra landet fritt från minor senast 2019.

29. Europaparlamentet bedömer det som nödvändigt att öka allmänhetens deltagande i beslutsfattandet och att engagera medborgarna – inklusive de unga – på ett effektivare sätt i EU-anslutningsprocessen. Parlamentet upprepar sin begäran om att öppna och inkluderande mekanismer för offentligt samråd med organisationer i det civila samhället inrättas på alla förvaltningsnivåer samt att öppna och icke-diskriminerande förfaranden för tilldelning av offentliga medel till organisationer i det civila samhället införs. Parlamentet konstaterar att det civila samhället är fragmenterat samt institutionellt och ekonomiskt svagt, vilket påverkar dess hållbarhet och oberoende. Ytterligare stöd från EU och bättre samarbetsmekanismer behövs mellan offentliga myndigheter och organisationer i det civila samhället, inbegripet

Onsdagen den 15 februari 2017

utarbetandet av en strategisk ram för samarbete, liksom ett påtagligare deltagande av det civila samhällets organisationer i EU-anslutningsprocessen. Parlamentet fördömer återkommande smutskastningskampanjer och våldsamma attacker mot företrädare för organisationer i det civila samhället och människorättsförsvare.

30. Europaparlamentet understryker att den strategiska, rättsliga, institutionella och politiska ramen för efterlevnaden av mänskliga rättigheter behöver förbättras avsevärt. Parlamentet begär att en landsomfattande strategi för mänskliga rättigheter och mot diskriminering antas och att vidare åtgärder vidtas för att säkerställa ett effektivt genomförande av de internationella människorättsinstrument som Bosnien och Hercegovina har undertecknat och ratificerat. Parlamentet uppmanar till ett snabbt antagande av lagen om reformer avseende ombudsmannen i Bosnien och Hercegovina. Parlamentet uppmanar till att rekommendationerna från den internationella samordningskommittén och Venedigkommissionen beaktas vid antagandet. Parlamentet är bekymrat över att ombudsmannens kontor inte fungerar som det ska, framför allt på grund av brist på lämpliga personalresurser och stora ekonomiska begränsningar. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina på federal nivå och i Republika Srpska att underlätta arbetet för ombudsmannen för mänskliga rättigheter.

31. Europaparlamentet är oroad över den fortsatta diskrimineringen av personer med funktionsnedsättning på områdena sysselsättning, utbildning och tillgång till hälso- och sjukvård. Parlamentet begär att man antar en särskild nationell handlingsplan för rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet kräver att man tar fram en övergripande och integrerad strategi för romernas sociala delaktighet och representation. Parlamentet efterlyser ett socialt stöd som är bättre riktat för att man ska kunna nå ut till de mest utsatta befolkningsgrupperna. Parlamentet välkomnar det faktum att vissa regeringar och parlament har börjat diskutera hbt-rättigheter och skissera på särskilda åtgärder för att värna dessa. Parlamentet kräver att hbt-personers säkerhet och mötesfrihet ska garanteras. Parlamentet välkomnar ändringar i Bosnien och Hercegovinas antidiskrimineringslagstiftning som utökar förteckningen över diskrimineringsgrunder till att även omfatta ålder, funktionsnedsättning, sexuell läggning och könsidentitet. Parlamentet efterlyser en korrekt tillämpning av den. Parlamentet välkomnar det förbud mot hatbrott som införts genom ändringarna av Bosnien och Hercegovinas strafflag. Parlamentet uppmanar till att kurser om hatbrott införs i läroplanerna och utbildningsprogrammen för polistjänstemän, åklagare och domare och kräver förbättrat samarbete mellan polisiära och rättsliga organ i lagföringen av hatbrottsärenden. Parlamentet uppmanar återigen med eftertryck till ett upphävande av bestämmelsen om dödsstraff i konstitutionen för entiteten Republika Srpska.

32. Europaparlamentet efterlyser insatser för att ytterligare stärka systemen för skydd av barn i syfte att förhindra och bemöta våld, övergrepp, åsidosättande och utnyttjande gentemot barn. Parlamentet rekommenderar att utökade resurser ges för att vidta förebyggande åtgärder och ytterligare stärka samordningen mellan samhället och regeringen i barnskyddsfrågor. Parlamentet kräver att Bosnien och Hercegovinas handlingsplan för barn 2015–2018 genomförs.

33. Europaparlamentet noterar att den rättsliga ramen för att skydda minoriteterna till stor del har genomförts och överensstämmer med Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter. Parlamentet välkomnar att rådet för nationella minoriteter återinrättats i den federala entiteten Bosnien och Hercegovina. Parlamentet är bekymrat över att befintlig lagstiftning inte genomförs och att den statliga strategiska plattformen för nationella minoriteter ännu inte har godkänts, eftersom det fortfarande inte finns någon samordning mellan staten och entiteterna. Parlamentet beklagar att de nationella minoriteternas närvaro och deltagande i politiska och offentliga debatter samt i medier fortfarande är lågt.

34. Europaparlamentet efterlyser ytterligare insatser för att främja jämställdhet och öka kvinnors deltagande i det politiska och offentliga livet och arbetslivet, förbättra deras socioekonomiska situation och på det hela taget stärka kvinnors rättigheter. Parlamentet noterar att de rättsliga bestämmelserna om jämställdhet mellan kvinnor och män till stor del har införts, men att de fortfarande tillämpas på ett ineffektivt sätt. Parlamentet noterar med oro att mödrar fortfarande diskrimineras i arbetslivet och att det inte finns någon harmoniserad lagstiftning i entiteterna och kantonerna i fråga om mamma- och föräldraledighet. Vidare betonar parlamentet att de aktiva arbetsmarknadsåtgärder som finns för att främja sysselsättning bland långtidsarbetslösa och utsatta grupper, t.ex. personer med funktionsnedsättning, inte genomförs på ett effektivt sätt. Parlamentet betonar vikten av att få fler flickor, särskilt romska flickor, att avsluta grundskolan och gymnasiet.

35. Europaparlamentet betonar vikten av ett effektivt genomförande av lagstiftningen om förebyggande av och skydd mot könsrelaterat våld i enlighet med internationella konventioner om förebyggande av och skydd mot våld i hemmet som Bosnien och Hercegovina har undertecknat och ratificerat. Parlamentet välkomnar de behöriga myndigheternas åtagande att tillämpa Europarådets Istanbulkonvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet. Parlamentet kräver att lagstiftningen och politiken harmoniseras med denna konvention. Parlamentet kräver att kvinnor som överlevt våld informeras om de olika typer av stöd som finns och att kriscentrum inrättas för våldtäktsoffer och

Onsdagen den 15 februari 2017

personer som fallit offer för annat sexuellt våld. Parlamentet är oroat över bristen på systematisk registrering av könsrelaterat våld.

36. Europaparlamentet fördömer det faktum att Bosnien och Hercegovina fortfarande bryter mot Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, eftersom landet inte genomför Europadomstolens domar i målen Sejdić-Finci, Zorić och Pilav. Parlamentet vill eftertryckligen och snarast möjligt se att framsteg görs i detta sammanhang för att främja landets utsikter till EU-medlemskap. Parlamentet betonar att genomförandet av dessa domar skulle bidra till att skapa ett demokratiskt och välfungerande samhälle där lika rättigheter för alla garanteras. Parlamentet upprepar att ett bristande genomförande av dessa domar tillåter öppen diskriminering av medborgare i Bosnien och Hercegovina och är oförenligt med EU:s värden.

37. Europaparlamentet är bekymrat över politiska påtryckningar och skrämstaktik mot journalister, inbegripet fysiska och verbala angrepp, även från högt uppsatta eller tidigare tjänstemäns sida, samt över den bristfälliga transparensen vad gäller mediernas ägande. Parlamentet är också bekymrat över att civilrättsliga stämningsansökningar för ärekränkning används mot kritiska medieföretag och journalister. Parlamentet betonar behovet att utreda attacker mot journalister och säkerställa en korrekt rättslig uppföljning. Myndigheterna uppmanas att tydligt fördöma alla attacker mot journalister och medieföretag och att se till att sådana ärenden utreds fullt ut och att de ansvariga lagförs. Parlamentet efterlyser ytterligare nödvändiga åtgärder för att garantera fullständig respekt för yttrandefriheten, pressfriheten och informationsfriheten, både på och utanför nätet. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att vidta omedelbara åtgärder för att rädda medieföretag med uppdrag i allmänhetens tjänst från kollaps. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att säkerställa oberoende och finansiell stabilitet för de tre medieföretagen med uppdrag i allmänhetens tjänst samt politiskt, operativt och finansiellt oberoende och öppenhet för tillsynsorganet i kommunikationsfrågor. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att garantera mediepluralism och säkerställa sändningar på samtliga officiella språk i Bosnien och Hercegovina. Parlamentet begär att övergången till digital teknik slutförs och att en bredbandsstrategi inrättas.

38. Europaparlamentet är alltjämt oroat över utbildningssystemets fortsatta fragmentering, segregering, ineffektivitet och komplexitet. Parlamentet ser gärna att det för hela landet antas en gemensam läroplan som kommer att bidra till sammanhållningen i landet. Parlamentet efterlyser bättre samordning mellan de olika styresnivåerna på utbildningsområdet för att främja ett inkluderande och icke-diskriminerande utbildningssystem och främja samarbete över kulturella, religiösa och etniska skilljelinjer. Parlamentet uppmanar myndigheterna att främja principerna om tolerans, dialog och interkulturell förståelse mellan de olika etniska grupperna. Parlamentet väddar om konkreta åtgärder för att förbättra utbildningssystemets effektivitet och undanröja segregering och metoder, samtidigt som man garanterar rätten till lika möjligheter till utbildning på samtliga officiella språk i Bosnien och Hercegovina. Parlamentet är fortsatt oroat över den stora andelen elever som lämnar utbildningen i förtid och de många och ihållande skolavhoppet bland romska elever. Parlamentet är besviken över de blygsamma framstegen med att hantera och lösa fenomenet "två skolor under ett tak", monoetniska skolor och andra former av segregering och diskriminering i skolor.

39. Europaparlamentet ser positivt på åtgärderna för att modernisera arbetsrätten, förbättra företagsklimatet och komma till rätta med bristerna i den finansiella sektorn inom ramen för reformagendan. Parlamentet ser även positivt på ökningen av registrerade anställningar, liksom de steg som tagits mot en starkt samordning av den ekonomiska politiken. Parlamentet välkomnar det treåriga program för utvidgad lånemöjlighet som man kommit överens om med IMF och som förväntas förbättra företagsklimatet ytterligare, minska den offentliga sektorn och skydda den finansiella sektorn. Parlamentet beklagar fortsatt att det saknas ett enhetligt inre ekonomiskt område, något som hämmar företagsklimatet, utländska direktinvesteringar samt små och medelstora företag. Parlamentet begär att dessa problem åtgärdas genom harmoniserade och samordnade landsomfattande insatser för industrin och små och medelstora företag. De behöriga myndigheterna uppmanas att snarast möjligt skissera fram samordnade åtgärder med syfte att stärka rättsstaten, förenkla förfarandet för tillsyn av att avtal efterlevs och bekämpa korruptionen i ekonomin.

40. Europaparlamentet ser positivt på att arbetslösheten minskat något. Parlamentet är dock fortsatt oroat över att arbetslösheten fortsätter att överlag vara strukturell och att ungdomsarbetslösheten är fortsatt hög, vilket leder till en mycket omfattande kompetensflykt. Parlamentet uppmanar Bosnien och Hercegovina att aktivt delta i olika program som riktas till unga i regionen, t.ex. inom ramen för den positiva agendan för unga på västra Balkan eller det regionala samarbetskontoret för ungdom. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att ytterligare förbättra de befintliga lagarna och att införa aktiva arbetsmarknadsåtgärder som är särskilt inriktade på unga, kvinnor, utsatta grupper – inbegripet romer – och långtidsarbetslösa, och som även stärker arbetsförmedlingarnas kapacitet.

Onsdagen den 15 februari 2017

41. Europaparlamentet beklagar att arbetsrätten i de båda entiteterna antogs genom ett brådskanande förfarande och utan en riktig dialog med arbetsmarknadens parter. Parlamentet noterar att arbetstagarnas och fackföreningarnas rättigheter är fortsatt begränsade och betonar vikten av att ytterligare stärka och harmonisera dessa lagar i hela landet. Parlamentet påminner om att Bosnien och Hercegovina har undertecknat en rad ILO-konventioner där man bland annat erkänner principerna om social dialog och vikten av samarbete med arbetsmarknadens parter. Parlamentet betonar vikten av att ytterligare stärka och harmonisera lagar om hälsa och säkerhet i hela landet. Parlamentet framhåller även behovet att reformera och harmonisera de oenhetliga systemen för socialt skydd och att främja social sammanhållning och säkerställa socialt skydd för de mest utsatta.

42. Europaparlamentet noterar att vissa framsteg har gjorts när det gäller att anpassa politiken och lagstiftningen på miljöskyddsområdet. Parlamentet efterlyser betydande insatser för att den befintliga lagstiftningen ska genomföras och efterlevas på vederbörligt och systematiskt sätt. Parlamentet understryker behovet att anta en landsomfattande strategi för tillnärmning av miljölagstiftningen, stärka den rättsliga ramen och förbättra den administrativa och övervakningsmässiga kapaciteten. Parlamentet påpekar att den lagstiftning som reglerar tillgången till miljöinformation och allmänhetens deltagande i beslutsprocesser måste anpassas till regelverket. Parlamentet väddar till att en anpassning till EU:s regelverk på området för naturskydd görs så snart som möjligt. Parlamentet betonar att planering och uppförande av vattenkraftverk och relaterade projekt måste överensstämma med internationell och europeisk miljölagstiftning. Parlamentet begär att vattenkraftsprojekt inte ska genomföras i naturskyddsområden och att de ska vara ofarliga för miljön. Parlamentet betonar behovet av allmänhetens deltagande och samråd med det civila samhället om relevanta projekt. Parlamentet uttrycker sin oro över att inga framsteg görs när det gäller att lösa problemet med de alltför stora och gränsöverskridande miljöföreningar som orsakas av verksamheten vid raffinaderiet i Bosanski Brod.

43. Europaparlamentet betonar att viktiga överenskomna EU-projekt när det gäller sammankoppling för el- och gasöverföring med grannländer har stoppats, eftersom det saknas en politisk överenskommelse om en landsomfattande energistrategi. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet att anta en landsomfattande energistrategi och en rättslig ram för gas i linje med det tredje energipaketet, så att sanktionerna från Europeiska energigemenskapen kan hävas. Parlamentet yrkar på att en lag om naturgas antas i syfte att öka försörjningstryggheten. Parlamentet uppmanar med eftertryck myndigheterna att säkerställa harmonisering med EU-normer och internationella normer samt politiska mål inom området för energi och klimatförändringar.

44. Europaparlamentet noterar landets bristande infrastruktur och förespråkar fortsatta investeringar i projekt som förbättrar transportförbindelserna både inom Bosnien och Hercegovina och med grannländerna. Parlamentet uppmanar Bosnien och Hercegovina att delta fullt ut i genomförandet av EU:s konnektivitetsagenda. Parlamentet lovordar antagandet av den landsomfattande ramstrategin för transporter för perioden 2015–2030 i juli 2016. Parlamentet betonar att detta skulle göra det möjligt för Bosnien och Hercegovina att få tillgång till finansiering inom ramen för föranslutningsinstrumentet (IPA II). Parlamentet uppmanar myndigheterna att anpassa den rättsliga ramen för transporter till relevant EU-lagstiftning, att skapa funktionella transportkedjor och undanröja flaskhalsarna längs transportkorridoren Vc samt att respektera upphandlingsreglerna och öppenhetsprincipen vid valet av underleverantörer, i syfte att förhindra maktmissbruk och korruption.

45. Europaparlamentet välkomnar Bosnien och Hercegovinas fortsatt konstruktiva och proaktiva roll vad gäller att främja det bilaterala och regionala samarbetet. Parlamentet efterlyser fortsatta insatser för att ta itu med olösta bilaterala frågor, däribland gränsdragningsfrågorna med Serbien och Kroatien och ärenden som gäller gränsöverskridande miljöföreningar. Parlamentet lovordar Bosnien och Hercegovina för att landet anpassar sig i högre grad – från 62 till 77 procent – till EU:s relevanta uttalanden och beslut inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp). Parlamentet beklagar beslutet från myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att inte stödja EU:s restriktiva åtgärder gentemot Ryssland, efter landets olagliga annektering av Krim. Parlamentet påminner Bosnien och Hercegovina om att det behövs en enhetlig utrikespolitik och att utrikespolitisk anpassning är en viktig del i ett EU-medlemskap. Parlamentet anser att det är viktigt att samordna Bosnien och Hercegovinas utrikespolitik med EU:s utrikespolitik och att EU förblir aktivt engagerat i insatserna för att värna säkerheten och tryggheten i Bosnien och Hercegovina. Parlamentet välkomnar den fortsatta närvaron av Operation Althea, som upprätthåller förmågan att bidra till Bosnien och Hercegovinas myndigheters avvärijande kapacitet om situationen så kräver, även om fokus ligger på kapacitetsuppbyggnad och utbildning. Parlamentet välkomnar även att FN:s säkerhetsråd förlängde Eufors mandat med ytterligare ett år i november 2016.

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, Bosnien och Hercegovinas presidentråd, Bosnien och Hercegovinas ministerråd, Bosnien och Hercegovinas parlamentariska församling samt regeringarna och parlamenten i Federationen Bosnien och Hercegovina och entiteterna i Republika Srpska och distriktet Brčko samt regeringarna i de tio kantonerna.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0038

Den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2017

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2017 (2016/2306(INI))

(2018/C 252/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 121.2, 126, 136 och protokoll nr 12 om förfarandet vid alltför stora underskott,
- med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
- med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 1.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 januari 2016 om den årliga tillväxtöversikten för 2016,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 mars 2016 om de offentliga finansernas hållbarhet 2015,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 17–18 mars 2016,
- med beaktande av Eurogruppens uttalande av den 9 september 2016 om gemensamma principer för förbättrad fördelning av utgifter,
- med beaktande av ECB:s årsrapport för 2015,
- med beaktande av kommissionens ekonomiska höstprognos 2016 av den 9 november 2016,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 januari 2015 *Att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler* (COM(2015)0012),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 *Årlig tillväxtöversikt 2017* (COM(2016)0725),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 om rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet (COM(2016)0726),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 *Mot en positiv finanspolitisk inriktning i euroområdet* (COM(2016)0727),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 16 november 2016 *Rapport om förvarningsmekanismen 2017* (COM(2016)0728),
- med beaktande av debatten med nationella parlament i samband med den europeiska parlamentsveckan 2017,
- med beaktande av de fem ordförandenas rapport om färdigställandet av Europas ekonomiska och monetära union,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 oktober 2015 *Stegen mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen* (COM(2015)0600),
- med beaktande av sin resolution av den 24 juni 2015 om översynen av ramen för ekonomisk styrning: lägesbeskrivning och utmaningar ⁽³⁾,
- med beaktande av Eurofound's årsrapport för 2015 om European Restructuring Monitor,

⁽¹⁾ EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 140, 27.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 86.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av G20-ledarnas kommuniké från toppmötet i Hangzhou den 4–5 september 2016,
- med beaktande av ECB-ordförandens uttalande vid Internationella monetära och finansiella kommitténs 34:e möte den 7 oktober 2016,
- med beaktande av COP21-avtalet som antogs vid klimatkonferensen i Paris den 12 december 2015,
- med beaktande av Regionkommitténs resolution om den europeiska planeringsterminen 2016 och den årliga tillväxtöversikten 2017 (av den 12 oktober 2016),
- med beaktande av årsrapporten om europeiska små och medelstora företag 2015/2016,
- med beaktande av rapporten av den 26 augusti 2016 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (COM(2016)0534),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för regional utveckling (A8-0039/2017), och av följande skäl:
 - A. EU:s ekonomi återhämtar sig och växer i måttlig takt, dock ojämnt mellan medlemsstaterna.
 - B. Den reala BNP-tillväxten 2016 beräknas enligt kommissionens prognos bli 1,8 % i EU och 1,7 % i euroområdet, och 1,6 % respektive 1,7 % år 2017. Statsskulden förväntas bli 86,0 % i EU och 91,6 % i euroområdet år 2016. Euroområdets underskott förväntas bli 1,7 % av BNP år 2016 och 1,5 % år 2017 och 2018.
 - C. Hushållens konsumtionsutgifter är i nuläget den viktigaste drivkraften för tillväxt och förväntas fortsätta vara det under 2017. Det finns dock fortfarande ett stort investeringsgap i Europa där investeringarna ligger kvar långt under nivån före krisen.
 - D. Sysselsättningsgraden i EU ökar, om än ojämnt och inte tillräckligt snabbt, och arbetslösheten i euroområdet sjönk därmed till 10,1 % under 2016, men inte tillräckligt för att verkligen få bukt med ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten.
 - E. Denna återhämtning på arbetsmarknaderna, liksom tillväxten, skiljer sig åt mellan medlemsstaterna och förblir skör. Det finns ett behov av att främja en uppåtriktad konvergens inom EU.
 - F. Tillväxten har i hög grad byggt på en okonventionell penningpolitik, som inte kan fortsätta för evigt. Detta ger stöd till kravet på en strategi i form av tre politiska handlingslinjer, nämligen tillväxtvänliga investeringar, hållbara strukturreformer och ansvarsfulla offentliga finanser genom ett konsekvent genomförande av stabilitets- och tillväxtpakten i medlemsstaterna, med full respekt dess existerande flexibilitetsklausuler.
 - G. Vissa medlemsstater har fortfarande en mycket hög privat och offentlig skuldsättning som överstiger det tröskelvärde på 60 % av BNP som föreskrivs i stabilitets- och tillväxtpakten.
 - H. Enligt kommissionens bedömningar av euromedlemsstaternas utkast till budgetplan för 2017 är det ingen budgetplan som på ett allvarligt sätt överträder stabilitets- och tillväxtpaktens krav men i många fall är de planerade finanspolitiska justeringarna mindre, eller riskerar att bli det, än vad som krävs i stabilitets- och tillväxtpakten.
 - I. Enligt kommissionens bedömningar av euromedlemsstaternas utkast till budgetplan för 2017 uppfyller endast nio medlemsstater kraven enligt stabilitets- och tillväxtpakten.

Onsdagen den 15 februari 2017

- J. De offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet i EU:s medlemsstater är en källa till oro för rättvisan mellan generationerna.
- K. Statsskuldens storlek kan påverkas av såväl ansvarsförbindelser som implicita skuldförbindelser.
- L. Vissa medlemsstater har mycket höga bytesbalansöverskott och de europeiska makrobalanserna är fortfarande omfattande.
- M. EU kräver ytterligare stora privata och offentliga investeringsinsatser, särskilt inom utbildning, forskning, IKT och innovation, liksom nya jobb, affärsmöjligheter och företag, för att kunna förverkliga sin tillväxtpotential och sluta det nuvarande investeringsgapet där investeringarna ligger under nivån före krisen. Dessa kräver i sin tur ett förbättrat regleringsklimat.
- N. Den stora mängden nödlidande lån förblir en allvarlig utmaning i ett antal medlemsstater. Kreditillväxten återhämtar sig gradvis, men ligger fortfarande under nivåerna före krisen.
- O. För att förbättra EU:s otillräckliga globala konkurrenskraft och öka dess ekonomiska tillväxt krävs ett bättre genomförande av den nya policymixen, intelligenta strukturreformer i medlemsstaterna och ett fullbordande av den inre marknaden.
- P. Ekonomier med mer repressiva konkursregler går miste om den potentiella tillväxten vad gäller mervärde och sysselsättning, vilket kräver ett fullständigt genomförande i samtliga medlemsstater av småföretagsaktens princip om en andra chans.
- Q. Den europeiska konkurrenskraften beror också i hög utsträckning på icke prisrelaterade inslag kopplade till innovation, teknik och organisatorisk kapacitet, snarare än bara på priser, kostnader och löner.
- R. Direktivet om sena betalningar 2011/7/EU utformades för att hjälpa företag som drabbas av höga kostnader eller till och med konkurs på grund av sena betalningar från privata och offentliga företag. Den externa efterhandsutvärderingen avslöjade att offentliga organ i mer än hälften av alla medlemsstater fortfarande inte respekterar den 30 dagar långa betalningsfrist som lagen kräver. I rapporten fastställs att medlemsstater som omfattas av anpassningsprogram har svårt att tillämpa direktivet då omedelbar betalning av inestående fakturor måste vägas mot ackumulerad skuldåterbetalning.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2017, som ger stöd för den "goda triangeln" med offentliga och privata investeringar, socialt balanserade strukturreformer och ansvarsfulla offentliga finanser, och begär ett bättre genomförande av denna policymix. Parlamentet håller med om att det krävs snabbare framsteg i reformarbetet, i linje med de landsspecifika rekommendationerna, för att säkra tillväxt och skapa sysselsättning, till stöd för den ekonomiska återhämtningen. Parlamentet beklagar den mycket låga genomförandegraden när det gäller de landsspecifika rekommendationerna, som sjönk från 11 % år 2012 till endast 4 % år 2015. Parlamentet betonar att medlemsstaterna kommer att behöva öka sina reforminsatser om de vill återgå till tillväxt och skapa sysselsättning. Parlamentet stöder kommissionens prioritering att främja sysselsättning, tillväxt och investeringar för unionen.
 2. Europaparlamentet noterar den rådande övertron på Europeiska centralbankens penningpolitik och konstaterar att penningpolitiken i sig är otillräcklig för att stimulera tillväxt när det saknas investeringar och hållbara strukturreformer.
 3. Europaparlamentet håller med kommissionen om att euroområdet skulle behöva förlita sig allt mer på inhemsk efterfrågan. Parlamentet anser att starkare inhemsk efterfrågan skulle vara bättre för en hållbar tillväxt i euroområdet och även utifrån ett globalt perspektiv.
 4. Europaparlamentet konstaterar att tillväxten under 2016 fortsätter i en måttlig positiv takt och ligger över nivån före krisen, men att den måttliga tillväxten måste ses ur perspektivet av en extraordinär penningpolitik och att den förblir svag och ojämn mellan medlemsstaterna. Parlamentet noterar med oro att BNP och produktivitetstillväxt förblir under den fulla potentialen och att det därför inte finns utrymme för självbelåtenhet, samt att denna måttliga återhämtning kräver oförtrutna ansträngningar om större motståndskraft ska kunna uppnås genom högre tillväxt och sysselsättning.

Onsdagen den 15 februari 2017

5. Europaparlamentet noterar att folkomröstningen i Förenade kungariket har skapat osäkerhet för den europeiska ekonomin och finansmarknaderna. Parlamentet noterar att resultatet av det senaste presidentvalet i Förenta staterna har skapat en allmän politisk osäkerhet som förväntas påverka den europeiska ekonomin, inte minst när det gäller internationella handelsförbindelser.
6. Europaparlamentet noterar oroat motreaktionerna mot globaliseringen och den ökade protektionismen.
7. Europaparlamentet konstaterar att den genomsnittliga arbetslösheten minskar gradvis och att sysselsättningsnivåerna ökar, men att strukturella utmaningar kvarstår i många medlemsstater. Parlamentet noterar dock att långtids- och ungdomsarbetslösheten förblir hög. Parlamentet betonar att inkluderande arbetsmarknadsreformer, med full respekt för den sociala dialogen, krävs i de berörda medlemsstaterna för att dessa strukturella brister ska kunna åtgärdas.
8. Parlamentet betonar att investeringstakten i EU och i euroområdet fortfarande ligger långt under nivåerna före krisen. Parlamentet anser att detta "investeringsgap" behöver fyllas med privata och offentliga investeringar, och understryker att endast riktade investeringar kan ge synliga resultat på kort tid och i lämplig omfattning. Parlamentet håller med kommissionen om att situationen med låga finansieringskostnader talar för att tidigarelägga investeringar, särskilt i infrastruktur.

Investeringar

9. Europaparlamentet håller med kommissionen om att tillgång till finansiering och en förstärkning av den inre marknaden är avgörande för att företagen ska kunna innovera och växa. Parlamentet betonar att nya kapital- och likviditetskrav, även om de är nödvändiga för att öka banksektorns motståndskraft, inte bör undergräva bankernas förmåga att låna ut till den reala ekonomin. Parlamentet anser att mer bör göras för att främja små och medelstora företags tillgång till finansiering. Kommissionen uppmanas därför att öka sina ansträngningar för att förbättra finansieringsklimatet.
10. Europaparlamentet betonar att offentliga investeringar i humankapital och social infrastruktur är av största vikt. Parlamentet anser att det finns ett stort behov av att främja investeringar inom områden som utbildning, innovation och forskning och utveckling, som är avgörande faktorer för en mer konkurrenskraftig europeisk ekonomi.
11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att förlänga giltighetstiden och fördubbla beloppet för Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi). Parlamentet betonar att den geografiska och sektorsrelaterade täckningen måste förbättras avsevärt om målen i förordningen ska kunna uppnås. Parlamentet betonar att Efsi också bör attrahera finansiering för projekt med en gränsöverskridande dimension och på ett balanserat sätt i hela unionen. Parlamentet betonar vikten av bättre samordning mellan medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att snabba på och maximera användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) för att dra nytta av alla interna drivkrafter för tillväxt och att främja uppåtriktad konvergens.
13. Europaparlamentet noterar att ett trovärdigt finansiellt system och dess institutioner är av avgörande betydelse för att dra investeringar och tillväxt till den europeiska ekonomin. Parlamentet betonar att det nuvarande finansiella systemets säkerhet och stabilitet har ökat jämfört med nivån före krisen. Parlamentet betonar trots detta att vissa akuta utmaningar förblir oåtgärdade, såsom mängden nödlidande lån som ackumulerats under finanskrisen.
14. Europaparlamentet understryker att en till fullo fungerande kapitalmarknadsunion i ett längre perspektiv kan erbjuda alternativ finansiering för små och medelstora företag och därmed komplettera finansieringen från banksektorn och skapa mer diversifierade finansieringskällor för ekonomin i allmänhet. Kommissionen uppmanas att påskynda sitt arbete med kapitalmarknadsunionen i syfte att skapa en effektivare kapitalallokering i hela EU, förbättra djupet på EU:s kapitalmarknader, öka diversifieringen för investerare, stimulera långsiktiga investeringar och dra full nytta av EU:s innovativa finansiella instrument som utformats för att stödja små och medelstora företags tillgång till kapitalmarknaderna. Parlamentet betonar att fullbordandet av kapitalmarknadsunionen inte bör undergräva de landvinningar som gjorts hittills utan syfta till att ytterst gynna de europeiska medborgarna.
15. Europaparlamentet betonar att det krävs ökad finansiering av investeringar. Parlamentet efterlyser ett välfungerande finansiellt system där ökad stabilitet och befintliga gränsöverskridande institut kan främja likviditet och marketmaking, särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet noterar i detta sammanhang att snabbväxande företag har problem med tillgången till finansiering. Kommissionen uppmanas att identifiera och genomföra projekt som stöder och attraherar marknadsbaserade investeringar för sådana företag. Parlamentet understryker att reformer med koppling till bankstrukturen inte får hindra tillgängliggörandet av likviditet.

Onsdagen den 15 februari 2017

16. Europaparlamentet efterlyser ett grundligt och stegvist fullbordande av bankunionen och utvecklandet av kapitalmarknadsunionen, i syfte att förbättra banksektorns motståndskraft och bidra till finansiell stabilitet och skapa en stabil miljö för investeringar och tillväxt och undvika fragmentering av euroområdets finansmarknad. I detta sammanhang framhåver parlamentet ansvarsprincipen och betonar att moralisk risk måste undvikas, inte minst för att skydda medborgarna. Parlamentet kräver respekt för de existerande gemensamma reglerna.

17. Europaparlamentet framhåller att offentliga och privata investeringar är avgörande för att möjliggöra övergången till en koldioxidsnål och cirkulär ekonomi. Parlamentet påminner om Europeiska unionens åtaganden, i synnerhet i Parisavtalet, om att finansiera spridningen av ren teknik, öka mängden förnybar energi och energieffektiviteten och att sammantaget minska växthusgasutsläppen.

18. Europaparlamentet betonar att ett tillförlitligt investeringsflöde kräver ett regelverk som möjliggör avkastning på investeringarna. Parlamentet anser att förutsägbara bestämmelser, effektiv och transparent statlig administration, effektiva rättssystem, lika spelregler och minskade efterlevnadskostnader är avgörande faktorer för att attrahera investeringar. Parlamentet betonar att 40 % av de landsspecifika rekommendationerna för 2016 rör hinder för investeringar som de lokala och regionala myndigheterna kan hjälpa till att avlägsna. Kommissionen uppmanas dessutom att vidta nödvändiga åtgärder på grundval av "Synpunkter från berörda parter på EU:s regelverk för finansiella tjänster" för att minska byråkratin, förenkla regelverket och förbättra finansieringsklimatet.

19. Europaparlamentet inser vilken outnyttjad potential för produktivitetstillväxt och investeringar som skulle kunna uppnås om reglerna på den inre marknaden till fullo tillämpades och produkt- och tjänstemarknaderna bättre integrerades. Parlamentet påminner om betydelsen av de landsspecifika rekommendationerna för att fastställa de centrala åtgärdsområdena i medlemsstaterna.

20. Europaparlamentet håller med kommissionen om att handeln ofta medför större fördelar än vad som framgår av den offentliga debatten, och betonar att den internationella handeln kan vara en betydande källa till sysselsättning för européer och ett avgörande bidrag till tillväxt. Parlamentet lyfter återigen fram att mer än 30 miljoner arbetstillfällen i nuläget bygger på exporten från EU. Parlamentet understryker att internationella handelsavtal inte får undergräva Europas regleringsmässiga, sociala och miljömässiga standarder, utan snarare bör stärka de globala standarderna.

21. Europaparlamentet noterar bekymrat att EU:s andel av det globala utländska investeringsflödet avsevärt har minskat sedan krisen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka insatserna för att förbättra affärsklimatet för investeringar, bland annat genom att till fullo genomföra och verkställa EU:s lagstiftning om den inre marknaden. Parlamentet håller med om att det behövs snabbare framsteg i antagandet av hållbara strukturreformer, i linje med de landsspecifika rekommendationerna, för att förbättra EU:s konkurrenskraft, främja ett gynnsamt affärsklimat (i synnerhet små och medelstora företag) och investeringar samt för att skapa tillväxt och jobb och främja uppåtriktad konvergens mellan medlemsstaterna.

22. Europaparlamentet betonar behovet av att skydda finansinstituten långsiktiga investeringskapacitet och lönsamheten för besparingar med låg risk och långsiktiga pensionsprodukter, för att inte äventyra hållbarheten när det gäller besparingar och pensionsavsättningar för Europas medborgare.

23. Europaparlamentet betonar att hållbara strukturreformer måste kompletteras med långsiktiga investeringar i utbildning, forskning, innovation och humankapital, i synnerhet utbildning i syfte att utveckla nya färdigheter och kunskaper. Parlamentet anser att partnerskap mellan beslutsfattare, lagstiftare, forskare, producenter och innovatörer också kan betraktas som redskap för att främja investeringar, skapa smart och hållbar tillväxt och komplettera investeringsprogram.

Strukturreformer

24. Europaparlamentet håller med om att strukturreformer på varu- och tjänstemarknaderna samt inkluderande arbets-, hälso-, bostads- och pensionsmarknader måste förbli en prioritering i medlemsstaterna för att effektivt stärka återhämtningen, tackla den höga arbetslösheten, främja konkurrenskraften, en sund konkurrens och tillväxtpotentialen och effektivisera forsknings- och innovationssystemen, utan att urholka arbetstagarnas rättigheter, konsumentskyddet eller miljönormerna.

Onsdagen den 15 februari 2017

25. Europaparlamentet påpekar att återhämtningen efter den ekonomiska tillbakagången har visat sig vara snabbare på välfungerande och produktiva arbetsmarknader med en lämplig social skyddsnivå och dialog. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att minska segmenteringen av arbetsmarknaden, öka arbetsmarknadsdeltagandet och uppgradera kompetensen, bland annat genom starkare fokus på vidareutbildning och livslångt lärande i syfte att förbättra arbetstagarnas anställbarhet och produktivitet. Parlamentet konstaterar att det fortfarande finns ett stort behov av reformer i en del medlemsstater för att göra deras arbetsmarknader mer motståndskraftiga och inkluderande.

26. Europaparlamentet understryker vikten av att inleda eller fortsätta genomförandet av konsekventa och hållbara strukturreformer för ökad stabilitet på medellång och lång sikt. Parlamentet betonar att EU och dess medlemsstater inte kan konkurrera med endast allmänna kostnader eller arbetskostnader, utan måste investera mer i forskning, innovation och utveckling, utbildning och kompetens samt resurseffektivitet, både på nationell och på europeisk nivå.

27. Europaparlamentet är bekymrat över den demografiska utvecklingens konsekvenser för de offentliga finanserna, bland annat till följd av låga födelsetal, en åldrande befolkning och emigration. Parlamentet betonar särskilt konsekvenserna av en åldrande befolkning för pensions- och sjukvårdssystemen i EU. Parlamentet konstaterar att följderna av denna utveckling kommer att skilja sig åt mellan medlemsstaterna på grund av deras olika demografiska strukturer, men varnar för att de redan förutsebara finansieringskostnaderna i hög grad kommer att påverka de offentliga finanserna.

28. Europaparlamentet påminner om att det för att säkerställa pensionssystemens hållbarhet är viktigt att uppnå och bibehålla en hög sysselsättningsnivå. Parlamentet betonar även i detta sammanhang hur viktigt det är att bättre utnyttja migranternas färdigheter för att tillgodose behoven på arbetsmarknaden.

29. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna för närvarande lägger mellan 5–11 % av BNP på sjukvård, och att denna andel förväntas öka betydligt under kommande årtionden till följd av de demografiska förändringarna. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen att fokusera sina insatser på kostnadseffektiva utgifter för högkvalitativ hälso- och sjukvård och på allmän tillgång till denna, genom att samarbeta och utbyta bästa praxis på EU-nivå och ta upp hållbarheten för hälso- och sjukvårdssystem i de landsspecifika rekommendationerna.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet offentliggöra bedömningar av de offentliga finansernas hållbarhet i varje medlemsstat, och att då ta med i beräkningen alla landsspecifika faktorer, såsom demografiska förändringar, samt villkorade, implicita och andra förpliktelser utanför budgeten, som påverkar de offentliga finansernas hållbarhet. Parlamentet rekommenderar att dessa rapporter ska ingå i de landsspecifika årsrapporterna. Parlamentet föreslår att kommissionen utarbetar en indikator för bedömning av den grad till vilken medlemsstaternas offentliga finanser och årliga budgetar påverkar framtida generationer, med hänsyn tagen till framtida skulder och implicita budgetförpliktelser. Parlamentet håller med om att den administrativa bördan av dessa bedömningar bör hållas begränsad.

31. Europaparlamentet gläder sig över att ungdomsarbetslösheten i genomsnitt sjunker, även om den fortfarande är alltför hög. Parlamentet noterar att stora skillnader kvarstår mellan medlemsstaterna, vilket kräver fortsatta reformer för att underlätta unga människors inträde på arbetsmarknaden och därmed säkerställa rättvisa mellan generationerna. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av ungdomsgarantin, och efterlyser fortsatt EU-finansiering av detta ytterst viktiga program. Parlamentet håller med kommissionen om att fler åtgärder behövs från medlemsstaternas sida för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, i synnerhet genom att effektivisera ungdomsgarantin.

32. Europaparlamentet betonar vikten av en ansvarsfull och tillväxtvänlig löneutveckling som säkrar en god levnadsstandard, i samklang med produktivitet, och beaktar konkurrenskraften, samt vikten av en effektiv social dialog för en välfungerande social marknadsekonomi.

33. Europaparlamentet håller med om att beskattningen måste stödja investeringar och skapandet av sysselsättning. Parlamentet kräver reformer av skattesystemen för att komma till rätta med den höga beskattningen av arbetskraften i Europa, förbättra skatteuppbörden, bekämpa skatteflykt och skatteundandragande och göra skattesystemen enklare, mer rättvisa och mer effektiva. Parlamentet framhåller behovet av bättre samordning av de administrativa förfarandena på skatteområdet. Parlamentet kräver ökad transparens bland medlemsstaterna på området för bolagsbeskattning.

Finanspolitiskt ansvar och de offentliga finansernas struktur

34. Europaparlamentet noterar att kommissionen anser att den finanspolitiska hållbarheten fortfarande är en prioritet, och att utmaningarna har minskat sedan krisen nådde sin höjdpunkt och eventuellt inte utgör någon stor riskkälla för euroområdet som helhet på kort sikt.

Onsdagen den 15 februari 2017

35. Europaparlamentet noterar vidare att kommissionen anser att det kvarstår utmaningar, och att krisens följdverkningar liksom strukturella brister finns kvar och måste behandlas för att långsiktiga risker ska kunna undvikas.

36. Europaparlamentet understryker att alla medlemsstater är skyldiga att efterleva stabilitets- och tillväxtpakten, med full respekt för dess befintliga flexibilitetsklausuler. Parlamentet betonar i detta avseende även vikten av fördraget om stabilitet, samordning och styrning, och uppmanar kraftfullt kommissionen att lägga fram en ingående utvärdering av erfarenheterna med dess genomförande, som grundval för de åtgärder som måste vidtas i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget i syfte att införliva innehållet i detta fördrag i EU:s lagstiftningsram.

37. Europaparlamentet konstaterar att sex medlemsstater fortfarande omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott, men att den genomsnittliga nivån på underskottet i de offentliga finanserna minskar och förväntas ligga kvar på under 2 % år 2016, samt fortsätta att minska under kommande år, och att endast två medlemsstater förväntas omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott år 2017. Parlamentet noterar att den stora skuldökningen under de senaste åren i många fall också beror på rekapitalisering av banker och låg tillväxt. Parlamentet understryker att när räntorna börjar stiga igen kan svårigheterna med att förbättra de offentliga finanserna komma att öka.

38. Europaparlamentet betonar kommissionens roll som fördragets väktare. Parlamentet understryker behovet av en objektiv och transparent utvärdering av tillämpningen och genomförandet av gemensamt beslutade lagstiftningsåtgärder.

39. Europaparlamentet insisterar på att ingen differentierad behandling får förekomma mellan medlemsstaterna. Parlamentet noterar att endast en finanspolitik som respekterar och följer unionslagstiftningen kommer att skapa trovärdighet och förtroende mellan medlemsstaterna och utgöra en hörnsten för fullbordandet av EMU och förtroendet för finansmarknaderna.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att vara så tydliga som möjligt när de hanterar finanspolitiska rekommendationer inom ramen för den förebyggande och korrigerande delen av stabilitets- och tillväxtpakten för att öka rekommendationernas transparens och verkställighet. Parlamentet understryker behovet av att i rekommendationerna, inom ramen för den förebyggande delen, ta med både måldatum för det landsspecifika målet på medellång sikt och den finanspolitiska korrigering som krävs för att uppnå eller bibehålla detta mål.

41. Europaparlamentet anser att makroekonomiska obalanser i medlemsstaterna bör behandlas i enlighet med förfarandet vid makroekonomiska obalanser med hjälp av insatser som involverar samtliga medlemsstater och som bygger på relevanta reformer och investeringar. Parlamentet betonar att varje medlemsstat måste bidra genom ökat eget ansvar i detta sammanhang. Parlamentet noterar att stora bytesbalansöverskott innebär en möjlighet till ökad inhemsk efterfrågan. Parlamentet betonar att höga offentliga och privata skuldnivåer är en betydande svaghet och att en ansvarsfull finanspolitik och högre tillväxt behövs för att minska dessa nivåer snabbare.

42. Europaparlamentet konstaterar att de offentliga finanserna visserligen har förbättrats under de senaste åren, men att bedömningen av utkastet till budgetplaner för 2017 visar att det finns en risk för att åtta medlemsstater inte kommer att uppfylla villkoren. Parlamentet anser att de avtalade anpassningsbanorna måste följas.

43. Europaparlamentet välkomnar att de offentliga underskotten och den offentliga skuldnivån i genomsnitt har minskat, men anser att den samlade bilden döljer avsevärda skillnader mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar att den samlade bilden alltid bör beaktas i samband med kontrollen av de enskilda budgetarna, och understryker behovet av en sund finanspolitik i väntan på höjda räntor. Parlamentet anser att uppåtriktad konvergens, i synnerhet mellan euroområdet medlemsstater, måste säkras.

En finanspolitisk inriktning i euroområdet

44. Europaparlamentet noterar att, enligt kommissionens ekonomiska höstprognos 2017, övergick den finanspolitiska inriktningen i euroområdet från restriktiv till neutral 2015 och förväntas bli något expansiv inom prognosperioden. Parlamentet noterar vidare kommissionens bedömning att ett fullständigt genomförande av de finanspolitiska kraven i rådets landsspecifika rekommendationer sammantaget skulle leda till en måttligt restriktiv finanspolitisk inriktning för hela euroområdet under 2017 och 2018, och kommissionens krav på en expansiv finanspolitisk inriktning samtidigt som den erkänner de ekonomiska och juridiska hindren i detta avseende.

45. Europaparlamentet anser att kommissionens meddelande om den finanspolitiska inriktningen är en viktig utveckling. Parlamentet välkomnar meddelandets avsikt att bidra till en bättre samordning av den ekonomiska politiken i euroområdet och att betona möjligheterna till finanspolitisk stimulans i de medlemsstater som har utrymme för detta. Parlamentet betonar att de finanspolitiska kraven baseras på gemensamt överenskomna finanspolitiska regler. Parlamentet påminner om att alla medlemsstater är skyldiga att efterleva stabilitets- och tillväxtpakten, oberoende av de samlade

Onsdagen den 15 februari 2017

rekommendationerna. Parlamentet noterar att åsikterna går isär när det gäller potentialen, och nivån, för ett aggregerat mål för den finanspolitiska inriktningen. Parlamentet välkomnar den oberoende europeiska finanspolitiska nämndens pågående arbetet i denna fråga.

46. Europaparlamentet anser att en förbättring av de offentliga budgetarnas struktur är en av nyckelfaktorerna för att säkerställa överensstämmelse med EU:s finanspolitiska regler och för att kunna finansiera nödvändiga utgifter, skapa buffertar för oförutsedda behov och tillväxtfrämjande investeringar och, i sista hand, finansiera mindre nödvändiga utgifter och bidra till en mer effektiv och ansvarsfull användning av offentliga medel. Parlamentet påminner om att sammansättningen av de nationella budgetarna beslutas på nationell nivå med beaktande av landsspecifika rekommendationer.

47. Europaparlamentet noterar att debatten om en smart fördelning av offentliga utgifter och politiska prioriteringar regelbundet förs med avseende på EU:s budget, och att en sådan kritisk bedömning även är absolut nödvändig för nationella budgetar för att förbättra den offentliga budgetens kvalitet på medellång och lång sikt och undvika linjära budgetnedskärningar.

48. Europaparlamentet välkomnar den pågående översynen av de offentliga utgifterna, och uppmanar medlemsstaterna att kritiskt utvärdera sina budgetar i fråga om kvalitet och sammansättning. Parlamentet stöder insatser för att förbättra kvaliteten och effektiviteten när det gäller de offentliga utgifterna, i synnerhet genom ett skifte från improduktiva utgifter till tillväxtfrämjande investeringar.

49. Europaparlamentet anser att EU:s budget skulle kunna bidra till att mildra belastningen på de nationella budgetarna genom att sköta uppbörderna av egna medel i stället för att i hög grad förlita sig på nationella bidrag.

50. Europaparlamentet välkomnar de tematiska diskussioner som förts och de standarder för bästa praxis som antagits av Eurogruppen, t.ex. om utgiftskontroller, under den europeiska planeringsterminen 2016. Parlamentet uppmanar kommissionen och Eurogruppen att göra dem mer effektiva och transparenta.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att formulera de landsspecifika rekommendationerna så att framstegen kan mätas, i synnerhet i de fall då de politiska rekommendationerna upprepade gånger inriktar sig på samma politiska område och/eller då reformens beskaffenhet kräver ett genomförande som sträcker sig över mer än en planeringsterminscykel.

Samordning av den nationella politiken och demokratiskt ansvarsutkrävande

52. Europaparlamentet framhäver vikten av att de nationella parlamenten diskuterar landrapporter och landsspecifika rekommendationer, nationella reformprogram och stabilitetsprogram, och att de genomför dem i högre utsträckning än hittills.

53. Europaparlamentet anser att ett bättre genomförande av de landsspecifika rekommendationerna kräver klart uttalade prioriteringar på europeisk nivå och en verklig offentlig debatt på nationell, regional och lokal nivå som leder till större egenansvar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att involvera lokala och regionala myndigheter på ett strukturerat sätt, eftersom de konsekvenser och utmaningar som upplevs i medlemsstaterna också erfars på lokal och regional nivå, i syfte att förbättra genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna.

54. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att inleda förhandlingar om ett interinstitutionellt avtal om ekonomisk styrning. Parlamentet insisterar på att detta interinstitutionella avtal bör säkerställa, inom ramen för fördragen, att den europeiska planeringsterminens struktur möjliggör en meningsfull och regelbunden parlamentarisk granskning av processen, i synnerhet när det gäller prioriteringarna i den årliga tillväxtöversikten och rekommendationerna för euroområdet.

Sektorsspecifika bidrag till den årliga tillväxtöversikten 2017***Budget***

55. Europaparlamentet anser att EU-budgeten skulle kunna tillföra ett mervärde för investeringar och strukturreformer i medlemsstaterna om det skapas mer synergier mellan befintliga instrument och kopplingar till medlemsstaternas budgetar. Parlamentet anser därför att den årliga tillväxtöversikten är ett viktigt policydokument, som tillhandahåller grundläggande information för nationella reformsprogram, landsspecifika rekommendationer och genomförandeplaner, och därför bör användas som riktlinjer för medlemsstaterna och i samband med utarbetandet av de nationella budgetarna, i syfte att införa gemensamma lösningar som är synliga i de nationella budgetarna och kopplade till EU:s budget.

Onsdagen den 15 februari 2017

56. Europaparlamentet påminner om att systemen för uppbörd av mervärdesskatt och tullavgifter bör vara av högsta prioritet för samtliga medlemsstater. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om att inrätta en svart lista för EU över skatteparadis, som bör understödjas av straffrättsliga påföljder, i syfte att hantera multinationella företag som undviker att betala skatt.

Miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

57. Europaparlamentet betonar att en förbättrad och effektivare användning av resurser som minskar beroendet av utländsk energi och inför en hållbar produktion, baserat på bättre utformningskrav för produkter och mer hållbara konsumtionsmönster, inbegriper att entreprenörskap och sysselsättning främjas och att internationella mål och EU:s miljömål uppfylls på ett effektivt sätt samt att inkomstkällor diversifieras, i en miljö som präglas av finanspolitiskt ansvar och ekonomisk konkurrens. Parlamentet anser att den europeiska planeringsterminen även bör inbegripa rapportering om energieffektivitet och sammanlänkning på grundval av de mål som fastställts på EU-nivå.

o

o o

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, de nationella parlamenten och Europeiska centralbanken.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0039

Den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2017

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2017 (2016/2307(INI))

(2018/C 252/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 9, 145, 148, 152, 153 och 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 349 i EUF-fördraget om de yttersta randområdenas särställning,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt kapitel IV (Solidaritet),
- med beaktande av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av ILO:s konvention 102 om minimistandard för social trygghet och ILO:s rekommendation 202 om socialt grundskydd,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan,
- med beaktande av det första målet för hållbar utveckling – att utrota all form av fattigdom i hela världen, och särskilt det tredje målet – att genomföra omfattande nationella system för social trygghet och åtgärder för alla, inbegripet grundskydd, och att till 2030 uppnå ett hållbart system för fattiga och utsatta,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2013/112/EU av den 20 februari 2013 *Investera i barnens framtid – bryta det sociala arvet*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 *Årlig tillväxtöversikt för 2017* (COM(2016)0725),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 16 november 2016 till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken för euroområdet (COM(2016)0726),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 *Mot en positiv finanspolitisk inriktning i euroområdet* (COM(2016)0727),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 16 november 2016 *Rapport om förvarningsmekanismen 2017* (COM(2016)0728),
- med beaktande av utkastet till gemensam sysselsättningsrapport från kommissionen och rådet av den 16 november 2016 som åtföljde kommissionens meddelande *Årlig tillväxtöversikt för 2017* (COM(2016)0729),

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 *Utkast till budgetplaner 2017: Samlad bedömning* (COM(2016)0730),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 1 juni 2016 *Europa investerar igen – Utvärdering av investeringsplanen för Europa* (COM(2016)0359),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 november 2016 *Europas nästa ledare: Initiativet för uppstarts företag och expanderande företag* (COM(2016)0733),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 september 2016 *Stärkta europeiska investeringar för tillväxt och sysselsättning: Andra etappen av Europeiska fonden för strategiska investeringar och en ny europeisk yttre investeringsplan* – COM(2016)0581,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 oktober 2016 *Ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för ungdomar efter tre år* (COM(2016)0646),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 14 september 2016 till rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 och åtföljande handlingar (COM(2016)0604),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 september 2016 *Halvtidsöversyn och revidering av den fleråriga budgetramen 2014–2020 – En resultatriktad EU-budget* COM(2016)0603),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2016 *En ny kompetensagenda för Europa – Samarbeta för att stärka humankapitalet, anställbarheten och konkurrenskraften* COM(2016)0381,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2016 *Europeisk agenda för delningsekonomi* (COM(2016)0356),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2016 om samråd om en europeisk pelare för sociala rättigheter (COM(2016)0127), och dess bilagor,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 26 november 2015 till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 (COM(2015)0701),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 oktober 2015 *Stegen mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen* (COM(2015)0600),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 15 februari 2016 till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2016)0071) och parlamentets ståndpunkt av den 15 september 2016 om samma ämne ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 januari 2015 *Att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler* (COM(2015)0012),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 oktober 2013 *Att stärka den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension* (COM(2013)0690),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0355.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 februari 2013 *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* (COM(2013)0083),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 april 2012 *Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning* (COM(2012)0173),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 december 2011 *Initiativet Bättre möjligheter för unga* (COM(2011)0933),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 *En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758) och parlamentets resolution av den 15 november 2011 om samma ämne ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2008/867/EG av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 *Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union*,
- med beaktande av rådets slutsatser om främjandet av den sociala ekonomin som en viktig drivande faktor för ekonomisk och social utveckling i Europa (13414/2015),
- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2016 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: genomförande av prioriteringarna för 2016 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2016 om flyktingar: delaktighet i samhället och integration på arbetsmarknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2016 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2016 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av yttrandet av den 24 september 2015 från utskottet för sysselsättning och sociala frågor om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken: genomförande av prioriteringarna för 2015,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2015 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 2 februari 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att förebygga och motverka odeklarerat arbete ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽²⁾ EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0416.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0297.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0059.

⁽⁶⁾ EUT C 316, 30.8.2016, s. 83.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0033.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av sin resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 oktober 2015 om sammanhållningspolitiken och översynen av Europa 2020-strategin ⁽²⁾,
- med beaktande av frågan för muntligt besvarande O-000121/2015 – B8-1102/2015 till rådet och av sin anknävtande resolution av den 29 oktober 2015 om rådets rekommendation om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om att skapa en konkurrenskraftig arbetsmarknad i EU för 2000-talet: att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällena som ett sätt att ta sig ur krisen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om socialt entreprenörskap och social innovation för att bekämpa arbetslöshet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2014 om Europa 2020-strategins sysselsättningsmässiga och sociala aspekter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juli 2014 om ungdomssysselsättning ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 april 2014 om hur Europeiska unionen kan bidra till att skapa en gynnsam miljö för företag och nystartade företag för att skapa arbetstillfällena ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽⁹⁾,
- med beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning i samband med Europeiska unionens inledande rapport (september 2015),
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2015 om EU:s ungdomsgaranti: Första stegen har tagits men det finns risker med genomförandet ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av dokumentet av den 11 oktober 2016 *Employment and Social Developments in Europe – Quarterly Review – Autumn 2016*,
- med beaktande av Eurofound:s femte och sjätte undersökning om arbetsvillkor i Europa (2010 och 2015) ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av OECD:s dokument av den 7 juli 2016 *Employment Outlook 2016*,
- med beaktande av OECD:s arbetsdokument av den 9 december 2014 *Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth*,
- med beaktande av rapporten av den 10 oktober 2014 från kommittén för socialt skydd om ett fullgott socialt skydd för behov av långtidsvård i ett åldrande samhälle,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0401.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0384.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0389.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0321.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0320.

⁽⁶⁾ EUT C 289, 9.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT C 224, 21.6.2016, s. 19.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0394.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_SV.pdf

⁽¹¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av kommissionens färdplan och samråd om arbetande föräldrars möjlighet att förena arbetsliv och privatliv,
- med beaktande av sammanträdena den 3 oktober och 8 november 2016 inom ramen för den strukturerade dialogen om indragna medel till Portugal och Spanien,
- med beaktande av diskussionen med företrädare för nationella parlament om europeiska planeringsterminens prioriteringar för 2017,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för kultur och utbildning (A8-0037/2017), och av följande skäl:
 - A. Arbetslösheten i EU har långsamt minskat sedan andra halvåret 2013. Sedan 2013 har 8 miljoner nya arbetstillfällen tillkommit och arbetslösheten uppgick i september 2016 till 8,6 %, vilket är det lägsta sedan 2009. Andelen unga som varken arbetar eller studerar är dock fortfarande hög och utgör 14,8 % av personer mellan 15 och 29 år ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Även om arbetslösheten i EU minskar totalt sett är den tyvärr fortfarande mycket hög i vissa medlemsstater. Andelen fattiga i arbete är enligt kommissionen fortfarande hög.
 - B. Sysselsättningsgraden är vanligtvis lägre bland kvinnor, och 2015 var sysselsättningsgraden för män mellan 20 och 64 år 75,9 % i EU-28, jämfört med 64,3 % för kvinnor. Skillnaderna mellan mäns och kvinnors tillgång till sysselsättning är fortfarande ett av de största hindren för att uppnå jämställdhet, och brådskande insatser krävs för att minska skillnaderna mellan mäns och kvinnors sysselsättningsgrad.
 - C. Om nuvarande trender förstärks med en effektiv offentlig politik skulle Europa 2020-strategins mål om en sysselsättningsgrad på 75 % i faktiskt kunna uppnås.
 - D. Ungdomsarbetslösheten uppgår till 18,6 % i EU och till 21 % i euroområdet. 4,2 miljoner ungdomar är arbetslösa, varav 2,9 miljoner i euroområdet. Ungdomsarbetslösheten är fortfarande markant högre än när den var som lägst 2008, vilket påminner om att medlemsstaternas genomförande och fulla utnyttjande av ungdomssysselsättningsinitiativet bör prioriteras. Låga löner, ibland under fattigdomsnivån, oavlönade praktikplatser, brist på kvalitetsutbildning och rättigheter på arbetsplatsen kännetecknar tyvärr fortfarande ungdomars sysselsättning.
 - E. Unga som varken arbetar eller studerar beräknas kosta EU 153 miljarder euro (1,21 % av BNP) per år i förmåner och uteblivna inkomster och skatter, medan den totala beräknade kostnaden för att inrätta ungdomsgarantisystem i euroområdet skulle vara 21 miljarder euro per år, eller 0,22 % av BNP.
 - F. Det antal ungdomar som 2015 registrerades som att de varken arbetade eller studerade kommer att fortsätta minska. 6,6 miljoner unga mellan 15 och 24 år är fortfarande i denna situation, vilket motsvarar 12 % av denna åldersgrupp.
 - G. Huvudansvaret för att ta itu med ungdomsarbetslösheten ligger fortfarande på medlemsstaterna. Det handlar då om att utveckla och genomföra regelverk för arbetsmarknaden, utbildningssystem och en aktiv arbetsmarknadspolitik.

⁽¹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/young-people-and-neets-1>

⁽²⁾ Se Eurofound's rapport om ungdomsarbetslöshet.

Onsdagen den 15 februari 2017

- H. Personer med funktionsnedsättning är fortfarande i hög grad utestängda från arbetsmarknaden, en situation som knappast förbättrats alls under det senaste årtiondet, delvis på grund av en brist på investeringar i lämpliga stödåtgärder. Detta leder ofta till fattigdom och social utestängning och påverkar därför målet med Europa 2020-strategin negativt.
- I. Strukturella utmaningar på arbetsmarknaden, till exempel lågt deltagande samt kompetensglapp är fortfarande ett problem i många medlemsstater.
- J. Långtidsarbetslösheten (dvs. arbetslöshet som varat i över ett år) sjönk med 0,7 % under första kvartalet av 2016, och berör nu 4,2 % av arbetskraften. Den mycket långvariga arbetslösheten (dvs. arbetslöshet som varat i över två år) sjönk till 2,6 % av arbetskraften. Antalet långtidsarbetslösa är emellertid fortfarande högt, omkring 10 miljoner personer. Långtidsarbetslösheten är ett särskilt stort problem för yngre och äldre arbetssökande och 30 % av de unga mellan 15 och 24 år och 64 % av de äldre mellan 55 och 64 år är arbetssökande i mer än ett år. Många äldre arbetstagare som är inaktiva är inte inräknade i arbetslöshetsstatistiken. Arbetslöshetsnivån och dess sociala konsekvenser skiljer sig åt mellan Europas länder och det är nödvändigt att ta hänsyn till specifika mikroekonomiska omständigheter.
- K. Europa 2020-strategin har som mål att minska fattigdomen genom att lyfta minst 20 miljoner människor ur risken för fattigdom eller social utestängning före 2020. Detta mål är långt ifrån att uppnås och därför behövs ytterligare insatser. År 2015 riskerade 119 miljoner människor fattigdom eller social utestängning, vilket är cirka 3,5 miljoner färre än 2014. Under 2012 befann sig 32,2 miljoner personer med funktionsnedsättning i denna situation i EU. År 2013 riskerade 26,5 miljoner barn i EU-28 att drabbas av fattigdom eller social utestängning. Stor ojämlikhet minskar ekonomins resultat och möjligheterna till hållbar tillväxt.
- L. De långtidsarbetslösa måste ges stöd, eftersom denna situation annars kommer att börja påverka deras självförtroende, välbefinnande och framtida utveckling, så att de riskerar fattigdom och social utestängning, och äventyrar hållbarheten i nationella socialförsäkringssystem, samt den europeiska sociala modellen.
- M. Den försvagade dialogen mellan arbetsmarknadens parter har negativa konsekvenser för arbetstagares rättigheter, EU-medborgarnas köpkraft och tillväxten.
- N. Det har i vissa avseenden skett en positiv utveckling i EU som signalerar att Europas ekonomi är motståndskraftig och håller på att återhämta sig.
- O. Den sociala ekonomin, som omfattar två miljoner företag och sysselsätter mer än 14,5 miljoner människor i unionen, har varit en viktig sektor som har bidragit till Europas motståndskraft och ekonomiska återhämtning.
- P. Tillväxten i de flesta medlemsstater är fortfarande låg, EU:s tillväxttakt för 2016 har till och med gått ner och stabiliserat sig på 2 % trots positiva tillfälliga aspekter, vilket därmed visar att EU kan göra mer för att påskynda den ekonomiska och sociala återhämtningen för att den på medellång sikt ska bli mer hållbar.
- Q. Såsom kommissionen uppgivit⁽¹⁾ kvarstår både sociala skillnader och skillnader i sysselsättning inom och mellan medlemsstaterna, och den sociala utvecklingen tyder fortfarande på allt större skillnader inom EU, vilket hämmar tillväxt, sysselsättning och sammanhållning. Samhällen med stor jämlikhet och investeringar i människor klarar sig bättre i fråga om tillväxt och motståndskraftig sysselsättning.

⁽¹⁾ Gemensam sysselsättningsrapport 2016, s. 2.

Onsdagen den 15 februari 2017

- R. Det odeklarerade arbetet är fortfarande en verklighet med allvarliga budgetkonsekvenser, vilket leder till förlorade skatteintäkter och socialförsäkringsavgifter och får negativa effekter för sysselsättningen, produktiviteten, arbets kvaliteten och kompetensutvecklingen.
- S. De yttersta randområdena möter enormt stora utmaningar till följd av sina särdrag, vilket begränsar deras potential för tillväxt och utveckling. Arbetslösheten, ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten i dessa regioner är bland de högsta i EU, och överstiger i många fall 30 %.
- T. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) har redan godkänt 69 projekt i 18 länder och undertecknat 56 insatser, och detta förväntas leda till investeringar på över 22 miljarder euro och beröra omkring 71 000 små och medelstora företag.
- U. I många medlemsstater fortsätter befolkningen i arbetsför ålder och arbetskraften att minska. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden ger medlemsstaterna en möjlighet att hantera detta problem och förstärka arbetskraften i EU. De flyktingar och asylsökande som för närvarande anländer kan också bidra till att förstärka arbetskraften.
- V. EU möter demografiska utmaningar som inte bara hör samman med den åldrande befolkningen och de minskade födelsetalen, utan även innehåller andra faktorer såsom avfolkning.
- W. Lönegapet mellan kvinnor och män är för närvarande 16 % och pensionsklyftan mellan kvinnor och män är 38 %, vilket betyder att kvinnor löper högre risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning när de åldras.
- X. Tillhandahållande och förvaltning av socialförsäkringssystem omfattas av medlemsstaternas behörighet – det är unionen som samordnar, men den harmoniserar inte.
- Y. Antalet förväntade friska levnadsår för kvinnor har gått ned från 62,6 år 2010 till 61,5 år 2013, med en liten ökning 2014 och har stagnerat för män vid 61,4 år.

1. Europaparlamentet välkomnar att man i den årliga tillväxtöversikten för 2017 betonat vikten av att säkerställa social rättvisa, för att stimulera en tillväxt som inkluderar flera och för att skapa sysselsättning av god kvalitet för alla samt förbättra färdigheter, och att man också betonat behovet av ökad konkurrenskraft, innovation och produktivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att de landsspecifika rekommendationerna som rör arbetsmarknadsreformer också betonar betydelsen av en aktiv arbetsmarknadspolitik och främjande av rättigheter och skydd för arbetstagarna.

2. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen mot en balans mellan de ekonomiska och sociala dimensionerna i den europeiska planeringsterminen, och att kommissionen har tillmötesgått vissa av parlamentets krav. Parlamentet betonar dock att det behöver göras mer för att resultattavlan för viktiga sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer ska få en bättre politisk framtoning och genomslagskraft. Parlamentet välkomnar förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 99/2013 om programmet för europeisk statistik 2013–2017 genom en förlängning av programmet för perioden 2018–2020 och med nya sociala indikatorer för att presentera sysselsättningsdata och sociala data som är kopplade till utvecklingen av makroekonomiska data så att analysen ger en heltäckande bild av sambandet mellan och effekterna av olika val av politik. Parlamentet betonar att sysselsättningsindikatorer bör vara lika viktiga som ekonomiska indikatorer, så att de kan leda till djupgående analyser och korrigerande åtgärder i de berörda medlemsstaterna.

3. Europaparlamentet betonar att den europeiska planeringstermincykeln fortfarande saknar en strategi med barnet i centrum som omfattar ett åtagande om barns rättigheter, en harmoniserad kamp mot barnfattigdom och välfärdsmål över alla relevanta politiska områden för politiskt beslutsfattande. Parlamentet betonar att ett strategiskt tillvägagångssätt med tydliga mål behövs för att bryta det sociala arvet.

Onsdagen den 15 februari 2017

4. Europaparlamentet efterlyser, som en del i en integrerad europeisk plan, program som ger stöd och möjligheter att investera i små barn och bekämpa barnfattigdom, inklusive inrättandet av en barngaranti med målet att fullt ut genomföra kommissionens rekommendation *Investera i barnens framtid* som kommer att säkerställa att alla barn i Europa som riskerar att hamna i fattigdom (inklusive flyktingar) har tillgång till fri hälso- och sjukvård, fri utbildning, fri barnomsorg, anständiga bostäder och tillräckligt med mat.
5. Europaparlamentet betonar att investeringar i social utveckling bidrar till ekonomisk tillväxt och konvergens. Parlamentet noterar studier som nyligen gjorts av OECD⁽¹⁾ och IMF⁽²⁾, där det understryks att den sociala ojämlikheten i Europa hämmar den ekonomiska återhämtningen. Parlamentet efterlyser kraftigare insatser för att bekämpa fattigdom och ökad ojämlikhet, och, vid behov, mera investeringar i social infrastruktur och stöd till dem som drabbats hårdast av den ekonomiska krisen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de landsspecifika rekommendationerna innehåller ett särskilt fokus på kampen mot ojämlikhet.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att stärka strategin för ett övergripande jämställdhetsmål. Parlamentet stöder användningen av kommissionens årliga rapporter om jämställdhet i samband med den europeiska planeringsterminen för en bättre jämställdhetsintegrering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införliva jämställdhetsperspektivet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män i sina nationella reformprogram och i stabilitets- och konvergensprogrammen genom att fastställa mål och definiera åtgärder som tar itu med bestående könsklyftor. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att tillhandahålla landsspecifika rekommendationer om förbättrad barnomsorg och långtidsvård som kan ha en positiv inverkan på kvinnors deltagande på arbetsmarknaden. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen och medlemsstaterna att i tillämpliga fall överväga en användning av könsuppdelade uppgifter i övervakningsprocessen i samband med den europeiska planeringsterminen. Parlamentet föreslår att Europeiska jämställdhetsinstitutet ska involveras närmare i den europeiska planeringsterminen.
7. Europaparlamentet belyser att den offentliga och privata skuldsättningen är för hög i vissa medlemsstater och att detta förhindrar investeringar, ekonomisk tillväxt och sysselsättning.
8. Europaparlamentet anser att de uppgifter som finns i resultattavlan för sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer är användbara, men inte tillräckliga för att bedöma utvecklingen av sysselsättningen och den sociala situationen i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komplettera resultattavlan med uppgifter om sysselsättningens kvalitet och fattigdom, med särskilt tonvikt vid flerdimensionell barnfattigdom.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att definiera och kvantifiera sitt begrepp social rättvisa, med hänsyn till både den sysselsättningspolitik och den socialpolitik som ska förverkligas under 2016 genom den årliga tillväxtöversikten och den europeiska planeringsterminen.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att påskynda genomförandet av samtliga program som kan leda till att anständiga och varaktiga arbetstillfällen av hög kvalitet skapas för alla befolkningsgrupper, särskilt för de unga. Parlamentet betonar att ungdomsarbetslösheten ligger kvar på 18,6 % trots att den totala arbetslösheten i EU minskat något. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en mer proaktiv uppföljning från programmets förvaltningsmyndigheters sida.
11. Europaparlamentet understryker att genomförandet av ungdomsgarantin bör förstärkas på nationell, regional och lokal nivå och förlängas till åtminstone 2020, med aktivt deltagande av arbetsmarknadens parter och förstärkta offentliga tjänster, och betonar betydelsen av övergången från skola till arbete. Parlamentet rekommenderar i detta avseende kommissionen att genomföra lämpliga konsekvensbedömningar för att exakt fastställa vilka effekter ungdomsgarantin hittills har haft och att vidta kompletterande åtgärder, och att beakta den revision från revisionsrätten som är på gång och det utbyte av bästa praxis och anordnande av seminarier där alla berörda parter kan samlas, för ett bättre genomförande av ungdomsgarantin. Parlamentet belyser att medlemsstaterna bör säkerställa att ungdomsgarantin är helt tillgänglig, även för utsatta personer och personer med funktionsnedsättning. Parlamentet betonar att detta inte är fallet i alla medlemsstater och uppmanar medlemsstaterna att åtgärda denna situation så snart som möjligt, eftersom det strider mot FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet framhåller att man måste se till att ungdomsgarantin når ut

⁽¹⁾ OECD-rapport: *In it together: why less inequality benefits all*, 2015.

⁽²⁾ MF-rapport: *Causes and Consequences of Income Inequality*, juni 2015.

Onsdagen den 15 februari 2017

till ungdomar som står inför utestängning på flera plan och extrem fattigdom. Parlamentet påpekar att särskild uppmärksamhet bör läggas vid unga kvinnor och flickor som kan möta könsrelaterade hinder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge tillräcklig finansiering till ungdomsgarantin för att den ska kunna införas på rätt sätt i alla medlemsstater och hjälpa ännu fler ungdomar.

12. Europaparlamentet konstaterar att det har fastställts 500 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden för ungdomssysselsättningsinitiativet under 2017. Parlamentet betonar att detta belopp inte räcker, utan måste höjas och garanteras i den gällande fleråriga budgetramen. Parlamentet konstaterar emellertid att man måste nå en överenskommelse om ytterligare finansiering för ungdomssysselsättningsinitiativet för återstoden av den innevarande fleråriga budgetramperioden i samband med halvtidsöversynen.

13. Europaparlamentet betonar den kulturella och kreativa sektorns potential när det gäller ungdomssysselsättning. Parlamentet betonar att mer stöd till och investeringar i den kulturella och kreativa sektorn kan bidra avsevärt till investeringar, tillväxt, innovation och sysselsättning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att beakta de särskilda möjligheter som hela den kulturella och kreativa sektorn erbjuder, där icke-statliga organisationer och mindre föreningar ingår, inom exempelvis ramen för ungdomssysselsättningsinitiativet.

14. Europaparlamentet understryker att otillräckliga investeringar i det offentliga utbildningssystemet kan undergräva såväl Europas konkurrensställning som Europas arbetskrafts anställbarhet. Parlamentet betonar att man måste investera i människor på ett så tidigt stadium av deras liv som möjligt för att minska ojämlikheten och främja social delaktighet i ung ålder. Parlamentet betonar också vikten av att bekämpa stereotyper bland de yngsta åldersgrupperna i skolan genom att främja jämställdhet på alla utbildningsnivåer.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa politik för att genomföra och övervaka mer inkluderande former av socialförsäkringssystem och inkomststöd, för att säkerställa att dessa system erbjuder en anständig levnadsstandard för de arbetslösa och personer i risk för fattigdom och social utestängning, och ger tillgång till utbildning och möjligheter att komma in på arbetsmarknaden.

16. Europaparlamentet välkomnar att sysselsättningen ökat. Parlamentet konstaterar dock att den ökade sysselsättningen i medlemsstaterna har gått hand i hand med framväxten av atypiska och icke-formella anställningsformer, däribland arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats. Parlamentet uppmärksammar att varaktighet och kvalitet bör prioriteras i de arbetstillfällen som skapas. Parlamentet är mycket bekymrat över att arbetslösheten fortfarande är hög, särskilt i länder som fortfarande lider av krisen. Parlamentet bekräftar att fenomenet med fattigdom bland förvärvsarbetande är en konsekvens av försämrade löne- och arbetsvillkor, vilket måste hanteras som en del av alla åtgärder för sysselsättning och socialt skydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra mer, samt att vara öppna för nya lösningar och strategier, för att uppnå Europa 2020-strategins mål om en sysselsättningsgrad på 75 %, bland annat genom att fokusera på de grupper som är minst företrädda på arbetsmarknaden, till exempel kvinnor, äldre arbetstagare, lågutbildade arbetstagare och personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka sitt utbud av livslångt lärande och effektiv kompetenshöjning.

17. Europaparlamentet anser att migration kan spela en viktig roll, bland annat genom utbildningsprogram som kompletteras med effektiva offentliga utgifter, för att få till stånd investeringar av hög kvalitet som är socialt och miljömässigt hållbara i syfte att integrera arbetstagare på arbetsmarknaden och minska arbetslösheten.

18. Europaparlamentet är medvetet om att kvinnor fortfarande är underrepresenterade på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att föra en proaktiv politik och göra lämpliga investeringar som är riktade och utformade för att främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar att en bättre balans mellan arbete och fritid är nödvändig för att öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar i detta sammanhang att enligt kommissionen kan flexibla arbetsformer, t.ex. distansarbete, flexibla arbetstider och deltidarbete, fylla en viktig funktion. Parlamentet håller med kommissionen om att betald mamma-, pappa- och föräldraledighet i medlemsstaterna tenderar att öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att genomföra lämpliga politiska åtgärder för att stödja kvinnor och män som går in på, återvänder till, stannar och avancerar på arbetsmarknaden efter perioder av familjeledighet och omsorgsrelaterade typer av ledighet, genom hållbar sysselsättning av god kvalitet. Parlamentet beklagar bristen på jämställdhet när det gäller sysselsättning samt löne- och pensionsklyftan mellan kvinnor och män. Parlamentet manar till en politik som uppmuntrar och stöder kvinnor att göra karriär som företagare genom att underlätta åtkomsten till finansiering och affärsmöjligheter och erbjuda skräddarsydd utbildning.

Onsdagen den 15 februari 2017

19. Europaparlamentet inser dock att anställningsstöd och åtgärder för att förbättra ett aktivt deltagande på arbetsmarknaden måste vara en del av en bredare rättighetsinriktad strategi för att hantera social utestängning och fattigdom, med hänsyn till barn och familjer samt deras särskilda behov.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta god praxis och överväga nya, innovativa sätt att skapa en anpassningsbar och flexibel arbetsmarknad som kan hantera utmaningarna i en global ekonomi samtidigt som alla arbetstagare garanteras goda arbetsvillkor.
21. Europaparlamentet välkomnar påminnelsen till medlemsstaterna om att välfärdssystemen måste förankras i starka sociala normer, och att ett främjande av balans mellan arbete och fritid inte bara bidrar till social rättvisa utan även till tillväxt. Parlamentet understryker att föräldrars återintegrering på arbetsmarknaden bör stödjas genom att det skapas förutsättningar för en inkluderande anställning och arbetsmiljö av god kvalitet, så att föräldrar kan kombinera sitt arbete med sin föräldraroll.
22. Europaparlamentet är medvetet om att utöver nya arbetstillfällen, är integrationen av långtidsarbetslösa i sysselsättning av kvalitet genom skräddarsydda åtgärder, särskilt med en aktiv arbetsmarknadspolitik, oerhört viktigt för att motverka deras fattigdom och sociala utestängning om det finns tillräckligt många anständiga arbeten. Parlamentet framhåller att tonvikten bör läggas vid bättre åtgärder i syfte att skapa anständiga arbeten. Parlamentet betonar att integrationen av de personer som befinner sig längst från arbetsmarknaden har en dubbel effekt genom att den gynnar individen samtidigt som den stabiliserar sociala trygghetssystem och stöder ekonomin. Parlamentet anser att man måste beakta dessa människors sociala situation och deras specifika behov, och förbättra övervakningen på europeisk nivå av den politik som genomförs på nationell nivå.
23. Europaparlamentet lyfter fram betydelsen av färdigheter och kunskaper som förvärvats genom icke-formell och informell inläring samt av deras validering och certifiering liksom av tillgång till livslångt lärande samt av de åtagande och referenspunkter som finns med i den strategiska ramen för utbildningssamarbete 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bygga upp system för att erkänna icke-formella och informella kompetenser. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att genomföra politik som inte endast säkerställer tillgång till inkluderande kvalitetsutbildningar till rimligt pris, utan också genomförandet av ramstrategin för livslångt lärande mot en flexibel utbildningsväg som främjar rättvisa och social sammanhållning och möjliggör sysselsättning för alla.
24. Europaparlamentet kräver att det inrättas och utvecklas partnerskap mellan arbetsgivare, arbetsmarknadens parter, offentliga och privata arbetsförmedlingar, offentliga myndigheter, socialtjänster och utbildningsinstitutioner för att ge de verktyg som behövs för att bättre kunna möta arbetsmarknadens behov och förhindra långtidsarbetslöshet. Parlamentet erinrar om att personlig och individualiserad uppföljning som kan ge effektiva lösningar till de långtidsarbetslösa är oumbärlig.
25. Europaparlamentet beklagar de fortsatt låga offentliga investeringsnivåerna eftersom sådana investeringar kan leda till sysselsättningsskapande. Parlamentet betonar att Efsi inte har utvecklat tillräckliga investeringar i social infrastruktur, och att detta är en förlorad möjlighet som snarast måste hanteras.
26. Europaparlamentet kräver en politik som respekterar och främjar kollektivavtal och dess konvergens för att nå så många arbetstagare som möjligt, samtidigt som den även syftar till bättre lönegolv i form av minimilöner som fastställs på anständiga nivåer och med arbetsmarknadens parter deltagande – allt i syfte att avsluta den konkurrerande lönekapplöpningen mot botten, stödja den totala efterfrågan och ekonomisk återhämtning, minska löneskillnader och bekämpa fattigdom i arbete.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att personer med visstids- eller deltidskontrakt eller som är egenföretagare åtnjuter likabehandling – även när det gäller uppsägningar och lön – har tillfredsställande socialt skydd och tillgång till utbildning och att ramvillkor ställs upp för att de ska kunna göra karriär. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra ramavtalen om deltids- och visstidsanställning och att på ett effektivt sätt genomföra direktivet och upprätta en allmän ram för likabehandling i arbetslivet.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta adekvata åtgärder för att hjälpa flyktingar med bosättning och integrering, samt se till att de offentliga tjänsterna har tillräckliga resurser och att det är möjligt att tidigt förutse behoven för att underlätta flyktingarnas integration.

Onsdagen den 15 februari 2017

29. Europaparlamentet beklagar att andelen människor som riskerar fattigdom och social utestängning fortfarande är många. Parlamentet påpekar att stor ojämlikhet och fattigdom inverkar på den sociala sammanhållningen och utgör samtidigt ett hinder för social och politisk stabilitet. Parlamentet beklagar att politiken för att hantera detta på ett effektivt sätt saknar den ambition som behövs för att den ska få en tillräcklig ekonomisk hävstångseffekt. Parlamentet ber medlemsstaterna att påskynda sina åtgärder för att uppnå Europa 2020-målet att minska antalet personer i risk för fattigdom med 20 miljoner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera minskad ojämlikhet. Parlamentet kräver bättre stöd till och erkännande av det arbete som utförs av icke-statliga organisationer, fattigdomsbekämpande organisationer och organisationer av personer som lever i fattigdom, och uppmanar dem att delta i utbyte av bästa praxis.

30. Europaparlamentet uttrycker sin oro över det låga deltagandet på arbetsmarknaden av etniska minoriteter, särskilt romer. Parlamentet uppmanar till ett korrekt genomförande av direktiv 2000/78/EG. Parlamentet betonar vikten av att främja den roll som spelas av icke-statliga specialiserade organisationer för att främja deras deltagande på arbetsmarknaden och inte bara stödja inskrivningen av barn i utbildning, utan också undvika att de slutar skolan i förtid, för att bryta fattigdomscirkeln.

31. Europaparlamentet anser att det är viktigt att minska investeringsgapet för att skapa hållbar tillväxt utan att riskera medlemsstaternas ekonomiska och sociala hållbarhet. Parlamentet betonar här utvecklingen av garantier för att konsolidera de offentliga finanserna, vilka är nödvändiga för att fortsätta att tillhandahålla den europeiska sociala modell som kännetecknar EU.

32. Europaparlamentet beklagar att kommissionen i sina senaste rekommendationer inte tog hänsyn till parlamentets begäran om en ökad tillämpning av artikel 349 i EUF-fördraget, dvs. att anta differentierade åtgärder och program för att minska asymmetrier och maximera den sociala sammanhållningen i EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i detta sammanhang upprätta specifika investeringsprogram för de delregioner där arbetslöshetsnivån överstiger 30 %. Parlamentet uppmanar än en gång kommissionen att bistå medlemsstaterna och de europeiska regionerna, särskilt de yttersta randområdena, i utformningen och finansieringen av investeringsprogrammen inom ramen för den fleråriga budgetramen.

33. Europaparlamentet erkänner den osäkra situation som fortfarande råder på den europeiska arbetsmarknaden, som inte kan hantera den fortsatt höga arbetslösheten å ena sidan, medan företagen å andra sidan behöver kunnig och lämplig arbetskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att på medlemsstatsnivå främja samarbetsformer som involverar regeringar, företag, inklusive den sociala ekonomins företag, utbildningsinstitutioner, individualiserade stödtjänster, det civila samhället och arbetsmarknadens parter, på grundval av ett utbyte av bästa praxis och i syfte att anpassa utbildningssystemen i medlemsstaterna för att motverka kompetensglapp och tillgodose arbetsmarknadens behov.

34. Europaparlamentet betonar att utbildning är en grundläggande rättighet som bör garanteras alla barn, och skillnader i utbildningens tillgänglighet och kvalitet bör hanteras för att stärka grundskoleutbildning för alla och minska andelen elever som slutar skolan i förtid. Parlamentet betonar att genom att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällen bidrar man till att skapa en EU-arbetsmarknad för alla. Parlamentet anser att vägledning och rådgivning som tillgodoser individuella behov och inriktas på utvärdering och utökning av individuell kompetens måste vara en central del av utbildnings- och kompetensstrategier redan tidigt i varje persons utbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre anpassa utbildningar efter arbetsmarknadens behov runt om i EU och understryker betydelsen av att utvärdera de olika sysselsättningsituationerna i medlemsstaterna för att skydda deras särdrag och egenskaper.

35. Europaparlamentet erkänner att framsteg inom ny teknik och digitaliseringen av den europeiska industrin utgör stora utmaningar för EU. Parlamentet betonar att EU:s och medlemsstaternas produktiva modeller, som stöds av deras utbildningsmodeller, måste riktas mot sektorer med hög produktivitet, särskilt sektorer som har en koppling till IKT och digitalisering, för att förbättra EU:s konkurrenskraft på global nivå.

36. Europaparlamentet understryker att otillräckliga och dåligt fokuserade investeringar i utbildning i digitala färdigheter, programmering och ämnena vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik (STEM), undergräver såväl Europas konkurrensläge som tillgången till kvalificerad arbetskraft och arbetskraftens anställbarhet. Parlamentet anser att bättre matchning av kompetens och bättre ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer kommer att bidra till ett minskat kompetensunderskott och kompetensglapp på den europeiska arbetsmarknaden och gynna de arbetsökande, framför allt de unga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera en heltäckande utbildning i digitala färdigheter, programmering och kompetenser som är mycket eftertraktade bland arbetsgivare, samtidigt som höga standarder

Onsdagen den 15 februari 2017

upprätthålls i den traditionella utbildningen och övergången till den digitala ekonomin i samband med kompetenshöjning och omskolning beaktas, som inte bör vara begränsad till kunskap ur användarens perspektiv.

37. Europaparlamentet konstaterar att många medlemsstater måste göra mer för att utbilda sin arbetskraft, också genom att erbjuda tillfällen till vuxenutbildning och yrkesutbildning. Parlamentet framhåller vikten av livslångt lärande, även för äldre arbetstagare, för att anpassa kompetenser efter arbetsmarknadens behov. Parlamentet kräver ökade insatser mot kvinnor och flickor inom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, för att ta itu med befintliga utbildningsstereotyper och bekämpa långvariga skillnader mellan könen i fråga om sysselsättning, löner och pensioner.

38. Europaparlamentet erkänner värdet av ny teknik och betydelsen av digital kompetens för den enskildes privatliv och framgångsrika integration på arbetsmarknaden. Parlamentet föreslår därför att medlemsstaterna ska öka sina investeringar i bättre IKT-infrastruktur och anslutningar vid utbildningsinstitutioner samt utveckla effektiva strategier för att tillvarata IKT-potentialen när det gäller att stödja informell vuxenutbildning och förbättra deras möjligheter till formell och icke-formell utbildning.

39. Europaparlamentet välkomnar att Erasmus+ bidrar till rörlighet och kulturella utbyten inom hela EU och med tredjeländer. Parlamentet efterlyser bättre marknadsföring och utnyttjande av de europeiska redskapen för transparens, rörlighet och erkännande av färdigheter och kvalifikationer med målet att underlätta rörlighet i samband med studier och arbete. Parlamentet upprepar hur viktigt det är att skapa möjligheter till rörlighet för personer inom yrkesutbildning, missgynnade ungdomar samt personer som utsätts för olika former av diskriminering.

40. Europaparlamentet välkomnar den nya politiska ram och investeringsram som har tillhandahållits genom Parisavtalet, som kommer att bidra till att skapa nya arbetstillfällen i koldioxidsnåla sektorer och i lågutsläppssektorer.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att betona vikten av att minska hinder och barriärer, såväl fysiska som digitala, som fortfarande möter personer med funktionsnedsättning i medlemsstaterna.

42. Europaparlamentet välkomnar det uttryckliga omnämmandet av barnomsorg, bostäder, vård och utbildning när det gäller bättre tillgång till kvalitetstjänster.

43. Europaparlamentet påminner om att den fria rörligheten för arbetstagare är en grundläggande princip i fördraget. Parlamentet välkomnar att man i den årliga tillväxtöversikten för 2017 betonat vikten av att säkerställa social rättvisa genom ett rättvist samarbete mellan de olika institutionerna i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att ge yrkesinspektioner eller andra relevanta myndigheter tillräckliga resurser och efterlyser även ett bättre gränsöverskridande samarbete mellan inspektionstjänster och det elektroniska utbytet av information och data, för att förbättra effektiviteten av de kontroller som har till syfte att bekämpa och förhindra sociala bedrägerier och odeclarerat arbete.

44. Parlamentet understryker behovet av att öka den inhemska efterfrågan genom att främja offentliga och privata investeringar, och främja socialt och ekonomiskt balanserade strukturreformer i syfte att minska ojämlikheter och främja hållbar sysselsättning av kvalitet, hållbar tillväxt och sociala investeringar samt ansvarsfull budgetkonsolidering, och därigenom stärka en gynnsam väg mot större sammanhållning och en uppåtgående social konvergensmiljö för företag och offentliga tjänster. Parlamentet betonar den viktiga roll som investeringar i humankapital har som gemensam strategi. Parlamentet betonar också behovet av att rikta om unionens ekonomiska politik mot en social marknadsekonomi.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att garantera digitala arbetstagare samma rättigheter och sociala skydd som finns för liknande arbetstagare i den berörda sektorn.

46. Europaparlamentet konstaterar att mikroföretag och små och medelstora företag, som står för 90 % av alla företag i Europa och är motorn i den europeiska ekonomin, liksom hälso- och sjukvård och sociala tjänster samt sociala och solidariska företag, i praktiken bidrar till såväl hållbar utveckling med plats för alla som till nya arbetstillfällen av kvalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i högre grad beakta mikroföretags och små och medelstora företags intressen vid det politiska beslutsfattandet, genom att använda SMF-testet under hela lagstiftningsprocessen enligt principen "tänk småskaligt först", och främja befintliga former av finansiellt stöd till mikroföretag, såsom EU:s program för sysselsättning och social innovation (EaSI). Parlamentet anser att det är av yttersta vikt att minska den administrativa bördan på dessa företag och avskaffa onödig lagstiftning utan att underminera arbetstagarrättigheter och sociala rättigheter. Parlamentet betonar behovet av att ge de företagare som misslyckades i sitt första försök en andra chans eftersom de

Onsdagen den 15 februari 2017

respekterade arbetstagarnas rättigheter och inte gjorde sig skyldiga till några oriktigheter.

47. Europaparlamentet understryker att socialt företagande är ett växande område som kan få fart på ekonomin samtidigt som fattigdom, socialt utanförskap och andra samhällsproblem kan minskas. Parlamentet anser därför att företagartutbildningar bör omfatta en social dimension och bör ta upp frågor som rättvis handel, sociala företag och alternativa affärsmodeller, inklusive kooperativ, i syfte att åstadkomma en mer social och hållbar ekonomi för alla.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att undersöka hur de kan öka produktiviteten genom att investera i humankapital, med hänsyn till att de mest kompetenta, välintegrerade och tillfredsställda arbetstagarna är de som bäst kan tillgodose företagets och tjänsternas krav och utmaningar.

49. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att fokusera på egenföretagares status för att se till att de har ett tillräckligt socialt skydd vid sjukdom och olycka samt arbetslöshetsförsäkring och pensionsrättigheter.

50. Europaparlamentet påminner om vikten av att skapa en verklig entreprenörskultur, som stimulerar ungdomar från tidig ålder. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att anpassa sina utbildningsprogram enligt denna princip. Parlamentet uppmärksammar medlemsstaterna på vikten av att skapa incitament för entreprenörskap, särskilt genom att genomföra budgetregler och minska den administrativa bördan. Parlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna vidta åtgärder för att ge bättre information om alla europeiska fonder och program som har potential att öka entreprenörskap, investeringar och tillgång till finansiering, till exempel Erasmus för unga företagare.

51. Europaparlamentet framhäver EU-budgetens hävstångseffekt på de nationella budgetarna. Parlamentet framhåller den kompletterande roll som EU-budgeten spelar för uppnåendet av de socialpolitiska unionsmål som anges i den årliga tillväxtöversikten för 2017 och som syftar till att skapa fler och bättre arbetstillfällen i hela EU.

52. Europaparlamentet är bekymrat över förseningen i genomförandet av de operativa programmen under den nuvarande programperioden. Parlamentet konstaterar att i september 2016 hade bara 65 % av de behöriga nationella myndigheterna utsetts, och uppmanar medlemsstaterna till en mer aktiv användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna samt ungdomssysselsättningsinitiativet för att hantera sysselsättningsprioriteringar och sociala prioriteringar och stödja genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna som framför allt hanterar sociala frågor och sysselsättningsfrågor på ett inkluderande sätt. Parlamentet understryker dock samtidigt att dessa fonder inte bör användas enbart till genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna, eftersom detta skulle kunna leda till att andra viktiga investeringsområden faller bort. Parlamentet understryker att ytterligare ansträngningar bör göras för att förenkla förfaranden, särskilt vad gäller övergripande och sektorsspecifika finansiella regler, och att avlägsna hindren för det civila samhällets tillgång till medel.

53. Europaparlamentet noterar att den ekonomiska tillväxten i EU och euroområdet är blygsam. Parlamentet betonar att det behövs investeringar i forskning, innovation och utbildning. Vidare konstaterar parlamentet att det i EU:s budget för 2017 anslås 21 312,2 miljarder euro i åtagandebemyndiganden för konkurrenskraft, tillväxt och sysselsättning genom program som exempelvis Horisont 2020, Cosme och Erasmus+.

54. Europaparlamentet framhåller att europeiska fonder och program, såsom Erasmus för företagare, det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures), programmet för företagets konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme), programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI) och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), kan underlätta tillgången till finansiering och sporra till investeringar, och således också till företagande. Parlamentet erinrar om betydelsen av partnerskapsprincipen, additionalitetsprincipen, ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt, tillräcklig fördelning av resurser samt en god balans mellan redovisningsskyldigheter och datainsamling från dem som gynnas av fonderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera en noggrann övervakning av vad EU-medlen används till för en ökad effektivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla landsspecifika rekommendationer om genomförandet av EU-medel för att socialpolitiken och den aktiva arbetsmarknadspolitiken på nationell nivå ska bli mer heltäckande och effektiv.

Onsdagen den 15 februari 2017

55. Europaparlamentet välkomnar tilldelningen 2017 av ytterligare 500 miljoner euro, vid sidan av förslaget till budget för ungdomssysselsättningsinitiativet, och av 200 miljoner euro för att stimulera viktiga initiativ för tillväxt och jobbskapande. Parlamentet påminner om behovet av att i högre grad utnyttja de tillgängliga fonder och initiativ som avser utbildning, kultur, idrott och ungdomsfrågor, och att vid behov öka deras investeringar i dessa sektorer, särskilt när det gäller tematiska områden som direkt berör Europa 2020-strategin, såsom elever som lämnar skolan i förtid, högre utbildning, ungdomssysselsättning, yrkesutbildning, livslångt lärande och rörlighet, för att bygga upp motståndskraft och minska arbetslösheten, särskilt bland de unga och de mest sårbara grupperna, förebygga radikaliserings och säkerställa långsiktig social delaktighet.

56. Europaparlamentet välkomnar förslaget från kommissionen om att utvidga Efsi och fördubbla dess storlek för att nå 630 miljarder euro till 2022, samtidigt som den geografiska räckvidden och sektorsräckvidden förbättras. Parlamentet konstaterar att Efsi hittills inte har varit särskilt framgångsrik med att inom unionen förbättra den sociala och ekonomiska konvergensen mellan medlemsstaterna och deras regioner eller med att inrikta sig på social infrastruktur. Parlamentet påminner om att de flesta projekt godkänns i de ekonomiskt sundare regionerna i västra Europa, vilket fördjupar investeringsgapet mellan medlemsstaterna och förstärker den europeiska obalansen. Parlamentet ber kommissionen att hjälpa de svagare regionerna med ansökningsprocessen, men att inte ändra grundpremisen att välja projekt enbart baserat på deras kvalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt stödja sociala företags samt små och medelstora företags möjlighet att få tillgång till Efsi. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska investeringsbanken att vidta ytterligare och proaktiva åtgärder för att säkerställa att alla medlemsstater och sektorer får tillräckligt stor uppmärksamhet i syfte att få tillgång till Efsi, särskilt de som bidrar direkt till att hantera fattigdom och social utestängning. Parlamentet understryker behovet av att stärka den administrativa kapaciteten, till exempel centrumet för rådgivning och projektportalen. Parlamentet beklagar att det inte finns några tillgängliga uppgifter om vilka arbetstillfällen som man förväntar kommer att skapas till följd av Efsi-investeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och kontrollera de investeringar som görs med stöd av Efsi och mäta deras ekonomiska och sociala effekter och att säkerställa att Efsi varken kopierar befintliga finansiella program eller ersätter direkta offentliga utgifter. Parlamentet upprepar sitt krav på investeringar i mänskligt och socialt kapital inom till exempel hälso- och sjukvård, barnomsorg eller bostäder till överkomligt pris.

57. Europaparlamentet påpekar att de yttersta randområdena står inför en rad strukturella begränsningar, vars närvaro och kombinerade effekter kraftigt hämmar utvecklingen av dessa områden. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja tillämpningen av artikel 349 i EUF-fördraget.

58. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste göra ett starkare åtagande om att tillämpa artikel 174 i EUF-fördraget. Parlamentet understryker att en större territoriell sammanhållning innebär en större ekonomisk och social sammanhållning och begär därför strategiska investeringar i de berörda regionerna, särskilt i bredband, för att öka deras konkurrenskraft, förbättra deras industristruktur och den territoriella strukturen och, i slutändan, få befolkningen att stanna kvar.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att involvera alla myndighetsnivåer och berörda parter i identifieringen av investeringshinder och att lägga fokus på de mest behövande regionerna och sektorerna och att tillgängliggöra lämpliga instrument som omfattar både offentlig och privat finansiering.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra politik som syftar till att motverka befolkningsminskning och utglesning av befolkningen. Parlamentet framhåller att en av prioriteringarna för EU:s sammanhållningspolitik bör vara att värna de regioner som lider av en minskande befolkning.

61. Europaparlamentet framhåller att allmän tillgång till statlig, solidaritetsbaserad och tillräcklig ålderspension måste beviljas alla. Parlamentet inser de utmaningar som medlemsstaterna står inför när det gäller att stärka pensionssystemens hållbarhet, men betonar betydelsen av att skydda solidariteten i pensionssystemen genom att stärka inkomstsidan utan att nödvändigtvis höja pensionsåldern. Parlamentet understryker vikten av statliga pensioner och tjänstepensioner som ger en tillräcklig pensionsinkomst som ligger en bra bit över fattigdomsgränsen och som låter en pensionär behålla sin levnadsstandard. Parlamentet anser att det bästa sättet att säkerställa hållbara, säkra och tillräckliga pensioner för kvinnor och män är att öka den allmänna sysselsättningsgraden och antalet kvalitetsarbeten för alla åldrar, förbättra arbets- och anställningsvillkoren samt avsätta ytterligare offentliga medel. Parlamentet anser att reformer av pensionssystemen bör

Onsdagen den 15 februari 2017

bland annat fokusera på den faktiska pensionsåldern och spegla tendenser på arbetsmarknaden, födelsetal, hälsoläget och välståndet, arbetsförhållanden och försörjningskvoten. Parlamentet anser att dessa reformer också måste beakta situationen för de miljontals arbetstagare i Europa, framför allt kvinnor och unga samt egenföretagare, som har osäkra, atypiska anställningar och perioder med ofrivillig arbetslöshet och reducerade arbetstider.

62. Mot bakgrund av den åldrande europeiska befolkningen och de effekter i form av ökad informell och formell vård och omsorg som detta medför påpekar Europaparlamentet för medlemsstaterna behovet av att investera i folkhälsofrämjande och sjukdomsförebyggande, samtidigt som man garanterar och förbättrar hållbara och effektiva socialförsäkringssystem och tillhandahåller långsiktiga sociala kvalitetstjänster de kommande årtiondena. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att ta fram strategier för att säkerställa tillräcklig finansiering, personal och utveckling av dessa system och tjänster och att utvidga socialförsäkringssystem till förmån för samhället och individen. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att

- uppmuntra till högre sysselsättning bland alla åldersgrupper,
- arbeta för att minska könssegregationen och könslönegapet,
- anpassa arbetsmarknaderna för äldre arbetstagare genom åldersvänliga arbetsförhållanden för att de ska kunna arbeta upp till den lagstadgade pensionsåldern,
- bekämpa åldersstereotyper på arbetsmarknaderna,
- säkerställa en livscykelstrategi och en preventiv arbetsmiljöstrategi,
- fokusera på en balans mellan arbetsliv och privatliv för personer med omsorgsansvar genom lämpliga system för vård och ledighet och genom stöd för informella karriärer,
- stödja och informera arbetsgivare, särskilt små och medelstora företag, om hur arbetsmiljöer kan förbättras för att personer i alla åldrar ska kunna hålla sig produktiva,
- stödja offentliga arbetsförmedlingar för att de ska kunna ge meningsfull hjälp till äldre arbetssökande,
- investera i och främja livslångt lärande för arbetstagare i alla åldrar, både på och utanför arbetsplatsen, och utveckla system för att validera och certifiera kompetens,
- hjälpa äldre arbetstagare att hålla sig aktiva längre och förbereda sig inför pensionen genom flexibla arbetsvillkor som utgår från arbetstagarnas behov och gör att de kan gå ned i arbetstid under övergången från arbete till pension,

63. Europaparlamentet understryker behovet av att övervaka utvecklingen vad gäller hemlöshet och utestängning från bostadsmarknaden, vid sidan om bostadsprisutvecklingen i medlemsstaterna. Parlamentet kräver brådskande åtgärder för att hantera den tilltagande hemlösheten och utestängningen från bostadsmarknaden i många medlemsstater. Parlamentet är bekymrat över de potentiella sociala konsekvenserna av den höga volymen nödlidande lån i bankernas balansräkningar, särskilt över kommissionens uttalande att försäljning till specialiserade institutioner som inte är banker bör uppmuntras, vilket kan leda till vågor av vräkningar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och EIB att använda Efsi för social infrastruktur, även för att genomföra rätten till bostäder till överkomligt pris för alla.

64. Europaparlamentet konstaterar bekymrat att lönerna i vissa medlemsstater inte räcker för att garantera ett anständigt liv, vilket omvandlar arbetstagare till "arbetande fattiga" och avskräcker arbetslösa från att återvända till arbetsmarknaden. Parlamentet stöder i detta avseende stärkta kollektivförhandlingar.

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra de nödvändiga åtgärderna för social integrering av flyktingar samt av personer från etniska minoriteter eller med invandrarbakgrund.

Onsdagen den 15 februari 2017

66. Europaparlamentet välkomnar att man i den årliga tillväxtöversikten för 2017 framhållit att det behövs skatte- och bidragsreformer för att incitamenten att arbeta ska förbättras och det ska löna sig att arbeta, eftersom skattesystemen också kan bidra till kampen mot en ojämn inkomstfördelning och fattigdom och öka konkurrenskraften på global nivå. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att gradvis lägga om beskattningen från arbete till andra källor.
67. Parlamentet kräver att reformer av vård- och långvårdssystemen ska fokusera på utvecklingen av förebyggande och hälsofrämjande åtgärder, fortsatta vårdtjänster av god kvalitet som är tillgängliga för alla och minskad ojämlikhet i tillgången till vårdtjänster.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att undanröja hinder för arbetskraftsrörlighet och se till att migrerande EU-arbetstagare behandlas på samma sätt som icke-migrerande arbetstagare.
69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka de aktiva och hållbara arbetsmarknadsåtgärdernas räckvidd, ändamålsenlighet och effektivitet, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter. Parlamentet välkomnar kravet i den årliga tillväxtöversikten för 2017 på ökade åtgärder för att stödja integrationen på arbetsmarknaden av missgynnade grupper, särskilt personer med funktionsnedsättning, med tanke på dess långsiktigt positiva ekonomiska och sociala inverkan.
70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa ambitiösa sociala normer baserade på sina egna landsspecifika rekommendationer och sin nationella behörighet samt finansiella och finanspolitiska situation, särskilt genom att införa system med adekvata minimiinkomster under hela livet, där inga sådana system finns, och genom att minska de skillnader som systemen med adekvata minimiinkomster skapat på grund av otillräcklig täckning eller bristande utnyttjande.
71. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att inleda samråd om inrättandet av en europeisk pelare för sociala rättigheter. Parlamentet anser att detta initiativ bör kunna stimulera utvecklingen av mer flexibla färdigheter och kompetenser, åtgärder för livslångt lärande och aktivt stöd för kvalitativ sysselsättning.
72. Europaparlamentet upprepar den begäran, som riktades till kommissionen i det senaste yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor till utskottet för ekonomi och valutafrågor, att överväga att införa ett förfarande för social obalans i utformningen av landsspecifika rekommendationer, för att undvika en kapplöpning mot botten när det gäller normer, baserat på en effektiv användning av sociala indikatorer och sysselsättningsindikatorer inom ramen för makroekonomisk övervakning.
73. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga större vikt vid att bryta fattigdomscykeln och främja jämlikhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge medlemsstaterna kraftfulla rekommendationer när det gäller social integrering och socialt skydd, och även se längre än till arbetskraften, och särskilt beakta investeringar i barn.
74. Europaparlamentet välkomnar att arbetsmarknadens parter fått medverka i den europeiska planeringsterminen, liksom också de nationella parlamenten och andra relevanta berörda parter från det civila samhället. Parlamentet framhåller än en gång att dialogen mellan arbetsmarknadens parter och dialogen med det civila samhället måste föras under alla faser av planeringsterminen för att åstadkomma varaktiga förändringar för alla och för att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i EU-politiken och den nationella politiken. Parlamentet belyser vikten av att göra medverkan effektivare genom att säkerställa en god tidsplan, tillgång till handlingar och dialog med samtalspartner på lämplig nivå.
75. Europaparlamentet erinrar om de olika begärandena om en agenda där parlamentets ståndpunkt stärks och beaktas innan rådet fattar ett beslut. Parlamentet kräver vidare att utskottet för sysselsättning och sociala frågor, till följd av sin specifika behörighet, ska vara likvärdigt med utskottet för ekonomiska frågor, när parlamentet uppmanas att lämna ett yttrande i de olika stegen i den europeiska planeringsterminen.
76. Europaparlamentet konstaterar att ett socialt konvent bör sammankallas, där företrädare för arbetsmarknadens parter, de nationella regeringarna och parlamenten samt EU:s institutioner och allmänheten ska debattera den europeiska sociala modellens framtid och utformning.
77. Europaparlamentet kräver än en gång att den roll som rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) spelar i den europeiska planeringsterminen stärks.
78. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0040

Styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2017

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om årsrapport om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2017 (2016/2248(INI))

(2018/C 252/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2016 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2016 ⁽¹⁾ och av kommissionens uppföljningssvar, som antogs den 27 april 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2015 ⁽²⁾ och av kommissionens uppföljningssvar, som antogs den 3 juni 2015,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2014 ⁽³⁾ och av kommissionens uppföljningssvar, som antogs den 28 maj 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2013 med rekommendationer till kommissionen om styrningen av den inre marknaden ⁽⁴⁾ och av kommissionens uppföljningssvar, som antogs den 8 maj 2013,
- med beaktande av sin resolution av den 26 maj 2016 om strategin för den inre marknaden ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 maj 2016 om icke-tariffära hinder på den inre marknaden ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2015 *Årlig tillväxtoversikt för 2016 – Stärkt återhämtning och främjad konvergens* (COM(2015)0690),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 november 2016 *Årlig tillväxtoversikt 2017* (COM(2016)0725),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015 *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015)0550) och rapporten *Single Market Integration and Competitiveness in the EU and its Member States* (SWD(2015)0203),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 2015 *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juni 2012 *Bättre styrning av den inre marknaden* (COM(2012)0259),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0060.

⁽²⁾ EUT C 316, 30.8.2016, s. 98.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0130.

⁽⁴⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 75.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0237.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0236.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juni 2012 *Ett partnerskap för ny tillväxt i tjänstesektorn 2012–2015* (COM(2012)0261), efter uppdateringen i oktober 2015,
- med beaktande av studien från september 2014, *The Cost of Non-Europe in the Single Market*, beställd av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd ,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 oktober 2015 *Stegen mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen* (COM(2015)0600),
- med beaktande av studien från september 2014, *Indicators for Measuring the Performance of the Single Market – Building the Single Market Pillar of the European Semester*, beställd av Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd ,
- med beaktande av studien från september 2014, *Contribution of the Internal Market and Consumer Protection to Growth*, beställd av Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd,
- med beaktande av utgåvan från juli 2016 av den nätbaserade resultattavlan för den inre marknaden,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 17–18 mars 2016,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2016,
- med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
- med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0016/2017), och av följande skäl:
 - A. En fördjupad och mer rättvis inre marknad är mycket viktig för att man ska kunna skapa nya arbetstillfällen, främja produktivitet och säkerställa ett attraktivt klimat för investeringar och innovation, liksom en konsumentvänlig miljö.
 - B. Detta förutsätter ett förnyat fokus i hela Europa, med bland annat slutförande och genomförande i tid av olika strategier för den inre marknaden, särskilt strategin för den digitala inre marknaden.
 - C. Detta förnyade fokus måste också inbegripa konsekvenserna av Brexit, bland annat för den fria rörligheten för varor och tjänster, etableringsrätten, tullunionen och den inre marknadens regelverk i allmänhet.
 - D. Till följd av den ekonomiska kris som började 2008 befinner EU sig fortfarande i en period av stagnation med trög ekonomisk återhämtning, hög arbetslöshet och social sårbarhet. Det optimistiska mottot för den årliga tillväxtöversikten för 2016 var dock ”stärkt återhämtning och främjad konvergens”.
 - E. Den årliga tillväxtöversikten för 2017 påminner om behovet av en ekonomisk återhämtning som kommer alla till del, med hänsyn till den inre marknadens sociala dimension. Det betonas också att unionen måste göra kraftfulla satsningar på sina ungdomar och arbetssökande, liksom på sina nystartade företag och små och medelstora företag.

Onsdagen den 15 februari 2017

- F. Trots den ekonomiska återhämtningen är arbetslösheten fortfarande alldeles för hög i många delar av Europa, och den långa perioden av hög arbetslöshet har inneburit hårda sociala påfrestningar för många medlemsstater.
- G. Den europeiska planeringsterminen har till syfte att öka samordningen av den ekonomiska politiken och finanspolitiken i EU för att öka stabiliteten, främja tillväxten och sysselsättningen och stärka konkurrenskraften i överensstämmelse med målen att skapa social rättvisa och skydda de mest utsatta i samhället. Detta mål har inte uppnåtts.
- H. Den inre marknaden är en av hörnstenarna i EU och en av dess största framgångar. För att den europeiska planeringsterminen framgångsrikt ska främja ekonomisk tillväxt och stabilisera ekonomierna måste den också omfatta den inre marknaden och politiken för att fullborda den.

Stärka spelaren för den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen

1. Europaparlamentet upprepar att den inre marknaden är en av EU:s grundvalar och ryggraden i medlemsstaternas ekonomier och för det europeiska projektet som helhet. Den inre marknaden är fortfarande fragmenterad och otillräckligt genomförd men har stor potential att skapa tillväxt, innovation och arbetstillfällen. Parlamentet betonar att den inre marknaden spelar en viktig roll för att EU med framgång ska kunna stärka återhämtningen, främja konvergensen och stödja investeringar i sina ungdomar och arbetssökande, liksom i nystartade företag och små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att slutföra alla delar av den inre marknaden, däribland varor, tjänster, kapital, arbete, energi, transporter och den digitala sektorn.
2. Europaparlamentet upprepar sin begäran om ett inrättande av en stark inre marknads spelare med en social dimension inom ramen för den europeiska planeringsterminen, med ett system för regelbunden övervakning och identifiering av landsspecifika hinder för den inre marknaden, vilka på senare tid har tenderat att införas med större påverkan, frekvens och räckvidd i medlemsstaterna. Parlamentet efterlyser en djupgående utvärdering av den inre marknads integration och interna konkurrenskraft. Utvärderingen av tillståndet för den inre marknads integration måste bli en integrerande del av ramen för den ekonomiska styrningen.
3. Europaparlamentet påminner om att den europeiska planeringsterminen infördes 2010 för att medlemsstaterna skulle dryfta sina ekonomiska planer och budgetplaner med sina partner i EU vid vissa tidpunkter under året, vilket gav dem möjlighet att lämna synpunkter på varandras planer och övervaka framstegen tillsammans. Det är viktigt med fortsatt fokus på sociala resultat och främjande av ökad ekonomisk och social konvergens.
4. Europaparlamentet betonar att inre marknads spelaren inom den europeiska planeringsterminen bör användas för att identifiera de centrala områdena beträffande alla dimensioner av den inre marknaden, för att skapa tillväxt och sysselsättning. Parlamentet betonar vidare att den också bör fungera som ett riktmärke för åtaganden om strukturreformer i medlemsstaterna.
5. Europaparlamentet framhåller att inre marknads spelaren inom den europeiska planeringsterminen skulle möjliggöra en regelbunden utvärdering av styrningen av den inre marknaden genom systematiska kontroller av nationell lagstiftning och verktyg för dataanalys som upptäcker överträdelser, förbättrar övervakningen av lagstiftningen om den inre marknaden och ger institutionerna nödvändig information för att omformulera, genomföra, tillämpa och verkställa den inre marknads regelverk och skapa konkreta resultat för medborgarna.
6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att se till att fördelarna med globaliseringen och de tekniska förändringarna fördelas rättvist mellan olika grupper i samhället, i synnerhet bland ungdomar. Parlamentet efterlyser ökad medvetenhet på samtliga nivåer om politikens och reformernas inverkan på inkomstfördelningen, i syfte att garantera jämlikhet, rättvisa och delaktighet.
7. När det gäller åtgärder eller genomförande på nationell nivå menar Europaparlamentet att ett tidigt ingripande kan vara mer verkningsfullt och ge bättre resultat än överträdelseförfaranden. Om förfarandet för tidigt ingripande inte leder till något resultat, måste kommissionen dock vidta alla tillgängliga åtgärder, inbegripet överträdelseförfaranden, för att säkerställa ett fullständigt genomförande av inre marknads lagstiftningen.

Onsdagen den 15 februari 2017

8. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att fullt ut beakta de centrala områden för tillväxt och sysselsättning för att skapa en inre EU-marknad rustad för 2000-talet som kommissionen tidigare kartlagt och som preciserats närmare i studien från september 2014, *The Cost of Non-Europe in the Single Market*, när det gäller tjänster, den digitala inre marknaden, särskilt e-handel, EU:s konsumentlagstiftning, offentlig upphandling och koncessioner samt den fria rörligheten för varor.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen kraftfullt att via de landsspecifika rekommendationerna systematiskt övervaka genomförandet och tillämpningen av inre marknadsreglerna, i synnerhet där dessa regler bidrar till strukturreformer, och påminner i detta sammanhang om kommissionens nya angreppssätt, där social rättvisa betonas. Parlamentet uppmanar kommissionen att rapportera till Europaparlamentet om de framsteg som gjorts av medlemsstaterna med genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna rörande den inre marknads funktionssätt och integreringen av marknaderna för produkter, varor och tjänster, som en del av den årliga tillväxtöversikten.
10. Europaparlamentet påminner om att det övergripande genomförandet av de nyckelreformer som anges i de landsspecifika rekommendationerna fortfarande är otillfredsställande på vissa områden och varierar mellan länderna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra snabbare framsteg med reformerna enligt de landsspecifika rekommendationerna och att dela upp och genomföra dem på lämpligt sätt, i syfte att öka tillväxtpotentialen och främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
11. Europaparlamentet anser att de nationella parlamentens egenansvar för de landsspecifika rekommendationerna måste stärkas. Medlemsstaterna uppmanas att ge kommissionen möjlighet att lägga fram de landsspecifika rekommendationerna i de nationella parlamenten. Medlemsstaterna uppmanas vidare att genomföra de landsspecifika rekommendationerna. Parlamentet upprepar sin begäran om att kommissionen ska rapportera inför parlamentets ansvariga utskott om de åtgärder som vidtagits för att säkra framsteg när det gäller genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna och om de framsteg som hittills uppnåtts.
12. Europaparlamentet uppmanar rådet (konkurrenskraft) att spela en aktiv roll i övervakningen av medlemsstaternas genomförande av de landsspecifika rekommendationerna, liksom i utarbetandet av dessa rekommendationer.
13. Europaparlamentet framhåller att investeringsplanen för Europa har som mål att bland annat undanröja onödiga hinder, öka innovationen och fördjupa den inre marknaden, samtidigt som den främjar investeringar i mänskligt kapital och social infrastruktur.
14. Europaparlamentet betonar att ett förbättrat investeringsklimat innebär en starkare inre marknad genom ett förutsägbarare regelverk, mer lika spelregler i EU och ett undanröjande av onödiga hinder för investeringar både inifrån EU och utifrån. Parlamentet påminner om att långsiktiga investeringar kräver ett stabilt och förutsägbart företagsklimat. Arbete på flera spår har inletts på EU-nivå, vilket framgår av strategin för den inre marknaden, energiunionen och den digitala inre marknaden, och parlamentet anser att dessa EU-satsningar behöver kompletteras med nationella satsningar.
15. Europaparlamentet påminner om att den nya uppsättningen rekommendationer för euroområdet omfattar reformer som syftar till att säkerställa öppna och konkurrenskraftiga produkt- och tjänstemarknader. Parlamentet påminner också om att nationell och gränsöverskridande innovation och konkurrens är nyckeln till en fungerande inre marknad, och anser att EU:s lagstiftning bör syfta till att säkerställa detta.
16. Europaparlamentet stöder kommissionens uppmaning till medlemsstaterna att öka sina ansträngningar på de tre delarna i den ekonomiska politikens goda triangel och därigenom fokusera på social rättvisa för en mer inkluderande tillväxt.
17. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att insatser för konvergens som är förenliga med den inre marknaden måste bygga på bästa praxis för strategier för livslångt lärande, verkningsfull politik för att hjälpa arbetslösa till ett återinträde på arbetsmarknaden samt moderna och inkluderande system för socialt skydd och utbildning.

Den inre marknads potential på centrala tillväxtområden

18. Trots att de tariffära hindren på den inre marknaden slopats finns det fortfarande ett stort antal olika onödiga icke-tariffära hinder kvar. Europaparlamentet framhåller att stärkandet av den inre marknaden kräver omedelbara åtgärder på både EU-nivå och nationell nivå för att åtgärda dessa onödiga icke-tariffära handelshinder på ett sätt som är förenligt med främjande av sociala normer, konsumentnormer och miljönormer, i syfte att öka konkurrensen och skapa tillväxt och arbetstillfällen. Protektionism och diskriminerande åtgärder från medlemsstaternas sida bör inte tolereras. Parlamentet påminner om sin begäran att kommissionen under 2016 skulle lägga fram en heltäckande översikt över icke-tariffära hinder på den inre marknaden och en analys av hur de kan åtgärdas, med en tydlig åtskillnad mellan ett icke-tariffärt hinder och

Onsdagen den 15 februari 2017

föreskrifter för ett proportionerligt genomförande av ett legitimt mål för den offentliga politiken i en medlemsstat, tillsammans med ett ambitiöst förslag för att undanröja dessa icke-tariffära hinder så snart som möjligt i syfte att frigöra den ännu outnyttjade potentialen på den inre marknaden.

19. Europaparlamentet framhåller att hinder för det fria tillhandahållandet av tjänster är särskilt oroande, eftersom de framför allt hämmar den gränsöverskridande verksamheten för små och medelstora företag, som utgör en drivkraft bakom utvecklingen av EU:s ekonomi. Parlamentet påpekar att oproportionerliga administrativa krav, inspektioner och sanktioner kan leda till att de framsteg som gjorts på den inre marknaden går om intet.

20. Europaparlamentet betonar strategin för den inre marknaden och dess riktade åtgärder, som bör syfta till att skapa möjligheter för konsumenter, yrkesarbetande och företag, särskilt små och medelstora, att uppmuntra och möjliggöra den modernisering och innovation som Europa behöver samt ett praktiskt genomförande på ett sätt som gynnar konsumenter och företag i vardagen. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas kraftfullt att säkerställa bästa möjliga förutsättningar för att delningsekonomin ska kunna utvecklas och frodas. Parlamentet understryker att delningsekonomin har en enorm potential i fråga om tillväxt och valmöjligheter för konsumenterna.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra reformer och åtgärder för att underlätta spridningen av ny teknik, så att fördelarna med denna kan nå ett bredare spektrum av företag. Kommissionen uppmanas att snarast lägga fram de konkreta förslag i den årliga tillväxtöversikten 2017 som handlar om efterlevnaden av reglerna för den inre marknaden och åtgärder på området för företagstjänster, bland annat genom att förbättra det gränsöverskridande tillhandahållandet av dessa, och att skapa ett enkelt, modernt och bedrägerisäkert moms-system.

22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande i den årliga tillväxtöversikten 2017 om det pågående arbetet med en gemensam EU-auktorisering som är direkt tillämplig på stora projekt med en gränsöverskridande dimension eller större investeringsplattformar som inbegriper nationell medfinansiering.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU:s regler för offentlig upphandling genomförs i tid, i synnerhet användningen av e-upphandling och de nya bestämmelser som uppmuntrar till uppdelning av kontrakt i flera delar, vilket är väsentligt för att främja innovation och konkurrens och stödja de små och medelstora företagen på upphandlingsmarknaderna.

24. När det gäller den inre marknaden för tjänster betonar Europaparlamentet att det finns ett tydligt behov att förbättra det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster samtidigt som den höga kvaliteten för dessa tjänster upprätthålls. Parlamentet noterar kommissionens förslag om ett europeiskt tjänstekort och ett harmoniserat anmälningsformulär. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över marknadsutvecklingen och om nödvändigt vidta åtgärder avseende försäkringskrav för leverantörer av företagstjänster och byggtreprenader.

25. Europaparlamentet konstaterar att mer än 5 500 yrken i Europa kräver specifika kvalifikationer eller en särskild titel, och välkomnar i detta sammanhang den ömsesidiga utvärdering av reglerade yrken som kommissionen genomför tillsammans med medlemsstaterna.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att agera kraftfullt mot protektionism från medlemsstaternas sida. Medlemsstaterna bör avhålla sig från diskriminerande åtgärder, såsom att införa handels- och skattelagar som bara påverkar vissa branscher eller affärsmodeller som snedvrider konkurrensen och gör det svårt för utländska företag att etablera sig i en medlemsstat, vilket utgör ett tydligt brott mot principerna för den inre marknaden.

27. När det gäller den inre marknaden för varor ser Europaparlamentet fram emot ett förslag från kommissionen om en översyn av förordningen om ömsesidigt erkännande som bör trygga företagens faktiska rätt att inom EU fritt omsätta produkter som lagligen saluförs i en medlemsstat. Parlamentet betonar att principen om ömsesidigt erkännande inte tillämpas eller efterlevs ordentligt av medlemsstaterna, vilket ofta gör att företag fokuserar på hur de ska övervinna de svårigheter som rör bristande genomförande snarare än på hur affärsverksamheten ska bedrivas.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå vidare med sin vision om ett enhetligt och sammanhängande europeiskt standardiseringssystem som kan anpassas till den föränderliga miljön, stöder flera politikområden och medför fördelar för konsumenter och företag. Parlamentet framhåller att europeiska standarder ofta antas i hela världen och inte bara ger fördelar i form av driftskompatibilitet och säkerhet, minskade kostnader och enklare integrering i värdekedjan och handeln för företagen, utan också stärker näringslivet genom internationaliseringen.

Onsdagen den 15 februari 2017

29. Europaparlamentet anser att framsteg för den digitala inre marknaden är avgörande för att stimulera tillväxten, skapa kvalitetssysselsättning, främja nödvändig innovation på EU:s marknad, hålla den europeiska ekonomin globalt konkurrenskraftig och skapa fördelar för både företag och konsumenter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta fullt ut för att genomföra den digitala inre marknaden.

En förstärkt styrning av den inre marknaden

30. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att förbättra styrningen av den inre marknaden genom att utveckla en uppsättning analytiska verktyg, bland annat sociala indikatorer, för att på ett bättre sätt mäta dess resultat inom ramen för den europeiska planeringsterminens inre marknadspelare. Ett sådant analytiskt verktyg skulle kunna ge värdefulla underlag för de landsspecifika rekommendationerna, den årliga tillväxtöversikten, Europeiska rådets vägledning till medlemsstaterna samt de nationella handlingsplanerna för att genomföra riktlinjerna för den inre marknaden.

31. Europaparlamentet vill att ramen för styrningen av den inre marknaden ska verkställas och att övervakningen och bedömningen av huruvida inre marknadsreglerna genomförs och tillämpas korrekt, i rätt tid och med framgång ska förstärkas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bli bättre på att använda verktygen för styrning av den inre marknaden och bättre utnyttja de uppgifter från resultatavlan för den inre marknaden som finns tillgängliga för varje medlemsstat, liksom utvecklingen i fråga om politiska resultat.

32. Europaparlamentet anser fortfarande att det finns ett behov att definiera ett integrerat mätningssystem som kombinerar olika metoder – såsom sammansatta indikatorer, en systematisk uppsättning indikatorer och sektorsvisa verktyg – i syfte att mäta den inre marknads resultat, och att införliva detta i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga en huvudindikator och ett mål för denna när det gäller den inre marknads integration, så att man kan mäta och skapa incitament för att fördjupa den inre marknaden på prioriterade nyckelområden.

33. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att där så är motiverat införa kvantitativa mål som syftar till att minska de onödiga administrativa bördorna på europeisk nivå. Parlamentet begär att dessa kvantitativa mål ska beaktas i kommissionens nya initiativ för att minska de administrativa bördorna.

34. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste arbeta mer med att modernisera sina offentliga förvaltningar genom att tillhandahålla allmänheten och företagen fler och lättillgängligare digitala tjänster och underlätta de offentliga förvaltningarnas gränsöverskridande samarbete och samverkansförmåga.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta varje lagstiftningsinitiativ föregås av en grundlig konsekvensbedömning som tar hänsyn till rättsaktens konsekvenser för företagsklimatet i alla medlemsstater och att göra en noggrann avvägning mellan kostnaderna och målen för förslaget för EU som helhet.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att konsekvent fullfölja sina åtgärder på området smart genomförande och en kultur av efterlevnad, för att råda bot på den situation där inte alla de möjligheter som den inre marknaden erbjuder på papperet är verklighet i dag, på grund av att EU-lagstiftningen inte genomförs och efterlevs till fullo.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka den marknadsövervakningsmekanism som ska upptäcka osäkra produkter eller produkter som inte uppfyller kraven och avlägsna dem från inre marknaden. Parlamentet begär på nytt att rådet omedelbart ska anta paketet om produktsäkerhet och marknadskontroll.

38. Europaparlamentet välkomnar och ser ivrigt fram emot kommissionens initiativ för att skapa en gemensam digital ingång som bygger på och förbättrar befintliga verktyg och tjänster, såsom de gemensamma kontaktpunkterna, kontaktpunkterna för produkter, kontaktpunkterna för byggprodukter, portalen Ditt Europa samt Solvit, på ett användarvänligt sätt till nytta för både allmänheten och företagen.

39. Europaparlamentet erkänner de gemensamma marknadskontrollernas positiva roll. De inleddes av kommissionen för att förbättra efterlevnaden genom samordnade kontrollåtgärder för att upptäcka överträdelser av konsumenträtten i onlinemiljön.

40. Europaparlamentet erkänner vikten av principer om bättre lagstiftning och Refit-initiativet, som säkerställer större samstämmighet i nuvarande och framtida lagstiftning samtidigt som man bevarar regleringssuveräniteten och tillgodoser behovet av ett rättssäkert och förutsägbart regelverk.

Onsdagen den 15 februari 2017

41. Europaparlamentet betonar vikten av kommissionens stöd och samarbete med medlemsstaterna i fråga om att förbättra införlivandet, genomförandet och tillämpningen av lagstiftningen om den inre marknaden. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av ytterligare åtgärder på nationell nivå, bland annat i syfte att minska de administrativa bördorna och undvika att ytterligare krav läggs till när direktiv införlivas i den nationella lagstiftningen (överreglering), såsom skattehinder för gränsöverskridande investeringar.

42. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden bör fortsätta att fungera för alla parter – medborgarna i EU, särskilt studerande, yrkesarbetande och företagare, i synnerhet små och medelstora företag – i varje medlemsstat, vilka bör fortsätta att föra en ständig dialog och engagera sig för att bedöma vad som fungerar och vad som inte fungerar och i vilken riktning politiken för den inre marknaden bör utvecklas i framtiden. Parlamentet framhåller i detta sammanhang den roll som spelas av forumet för den inre marknaden, som anordnas av kommissionen varje år i samarbete med lokala partner såsom nationella myndigheter, intressenter i det civila samhället, arbetsmarknadens parter, handelskammare och näringslivsorganisationer.

o

o o

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och Europeiska rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0041

Bankunionen – årsrapport 2016

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om bankunionen – årsrapport 2016 (2016/2247(INI))
(2018/C 252/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens handlingsplan för en kapitalmarknadsunion av den 30 september 2015 (COM(2015)0468),
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om lägesbedömning och utmaningar – EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandet från eurotoppmötet av den 29 juni 2012, där avsikten att ”bryta den onda cirkeln mellan banker och stater” uttrycks ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska systemrisknämndens första rapport om skuggbanksystemet (EU Shadow Banking Monitor) från juli 2016,
- med beaktande av Internationella valutafondens (IMF) rapport om den globala finansiella stabiliteten (Global Financial Stability Report) från 2016,
- med beaktande av resultaten av den 29 juli 2016 från stresstesterna som Europeiska bankmyndigheten (EBA) utfört,
- med beaktande av resultaten från september 2016 av den kontroll av CRD IV – CRR /Basel III som EBA utfört på basis av uppgifter från december 2015,
- med beaktande av Ekofinrådets slutsatser av den 17 juni 2016 om en färdplan för att fullborda bankunionen,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 november 2015 *Mot ett fullbordande av bankunionen* (COM(2015)0587),
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽³⁾ (SSM-förordningen),
- med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen ⁽⁴⁾ [SSM]),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0006.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/sv/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-sv_pdf

⁽³⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽⁴⁾ EUT L 141, 14.5.2014, s. 1.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av uttalandet från SSM om dess tillsynsprioriteringar för 2016,
- med beaktande av ECB:s årsrapport om tillsynsverksamheten 2015 från mars 2016 ⁽¹⁾,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 29/2016 om den gemensamma tillsynsmekanismen ⁽²⁾,
- med beaktande av EBA:s rapport från juli 2016 om nödlidande exponeringars dynamik och drivkrafter i EU:s banksektor,
- med beaktande av Europeiska systemrisknämndens rapport från mars 2015 om den regleringstekniska behandlingen av exponeringar mot statspapper,
- med beaktande av ECB-rådets godkännande av den 4 oktober 2016 av principer som ökar transparensen i utarbetandet av ECB:s förordningar om europeisk statistik med hänsyn tagen till Europaparlamentets, rådets och kommissionens transparenspraxis.
- med beaktande av ECB:s samråd om sina förslag till riktlinjer för banker om nödlidande lån från september 2016,
- med beaktande av ECB:s handbok om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten,
- med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 av den 14 mars 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten ⁽³⁾,
- med beaktande av de pågående diskussionerna inom Baselkommittén för banktillsyn och i synnerhet samrådsdokumentet från mars 2016 om att minska variationen i riskvägda tillgångar (*Reducing variation in credit risk-weighted assets – constraints on the use of internal model approaches*),
- med beaktande av EBA:s rapport av den 3 augusti 2016 om kraven rörande bruttosoliditetsgrad enligt artikel 511 i kapitalkravsförordningen (EBA-Op-2016-13),
- med beaktande av Ekofinrådets slutsatser av den 12 juli 2016 om slutförandet av Baselreformerna efter krisen,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 november 2016 om fullbordandet av Basel III ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens pågående arbete med översynen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁶⁾ (CRR), särskilt när det gäller översynen av den andra pelaren och behandlingen av de alternativ och det handlingsutrymme som ges på nationell nivå,

⁽¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.sv.pdf>.

⁽²⁾ Den gemensamma tillsynsmekanismen – En bra början men ytterligare förbättringar behövs http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_SV.pdf

⁽³⁾ EUT L 78, 24.3.2016, s. 60.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0108.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0439.

⁽⁶⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾ (BRRD),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽²⁾ (SRM-förordningen),
- med beaktande av årsrapporten för 2015 för den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) från juli 2016,
- med beaktande av kommissionens meddelande om tillämpning, från och med den 1 augusti 2013, av reglerna om statligt stöd för stödåtgärder till förmån för banker med anledning av finanskrisen (bankmeddelandet) ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1450 av den 23 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterier som avser metoden för att fastställa minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 (COM(2016)0510),
- med beaktande av villkorsförteckningen för rådets för finansiell stabilitet (FSB) totala kapacitet för att absorbera förluster (TLAC) från november 2015,
- med beaktande av bankens för internationell betalningsutjämning (BIS) arbetsdokument nr 558 från april 2016 om varför bankers kapital har betydelse för penningpolitiken,
- med beaktande EBA:s interimrapport av den 19 juli 2016 om genomförandet och utformningen av MREL-ramen,
- med beaktande av kommissionens kompletterande analytiska rapport från oktober 2016 om effekterna av förslaget om ett europeiskt insättningsgarantisystem,
- med beaktande EBA:s slutrapport av den 14 december 2016 om genomförandet och utformningen av MREL-ramen,
- med beaktande av överenskommelsen om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden, särskilt artikel 16,
- med beaktande av samförståndsavtalet av den 22 december 2015 mellan den gemensamma resolutionsnämnden och Europeiska centralbanken avseende samarbete och informationsutbyte,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ EUT L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 237, 3.9.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 149.

Onsdagen den 15 februari 2017

- med beaktande av kommissionens förslag av den 24 november 2015 till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 för att inrätta ett europeiskt insättningsgarantisystem (COM(2015)0586),
 - med beaktande av olika EBA-riktlinjer avseende direktivet om insättningsgarantisystemet, särskilt slutrapporterna om riktlinjer för samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem från februari 2016 och om riktlinjer för stresstest av insättningsgarantisystem från maj 2016,
 - med beaktande av eurogruppens och Ekofinrådets yttrande av den 18 december 2013 om säkerhetsspärren inom den gemensamma resolutionsmekanismen,
 - med beaktande av rådets uttalande av den 8 december 2015 om bankunionen och övergångsfinansieringsarrangemang för den gemensamma resolutionsfonden,
 - med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
 - med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0019/2017).
- A. Inrättandet av en bankunion är en oundgänglig del av en monetär union och en grundsten för att skapa en verklig ekonomisk och monetär union (EMU). Det behövs ytterligare åtgärder eftersom bankunionen förblir ofullständig om den saknar en finanspolitisk säkerhetsspärr och en tredje pelare, vilket är ett europeiskt tillvägagångssätt för (åter) försäkring av insättningar som för närvarande diskuteras på utskottsnivå. En fullbordad bankunion kommer att utgöra ett viktigt bidrag till att bryta kopplingen med statspappersrisker.
- B. Europeiska centralbanken (ECB) kan under särskilda omständigheter hamna i intressekonflikter på grund av sina dubbla ansvarsområden som penningpolitisk myndighet och banktillsynsmyndighet.
- C. Kapital- och likviditetsmått för EU:s banker har i allmänhet stadigt förbättrats under de senaste åren. Det kvarstår dock risker för den finansiella stabiliteten. I dagens läge krävs det försiktighet när omfattande regleringsändringar företas, särskilt med tanke på realekonomins finansieringsmiljö.
- D. En ordentlig sanering av bankernas balansräkningar efter krisen har försenats och detta fortsätter att vara ett hinder för den ekonomiska tillväxten.
- E. Det är inte de europeiska institutionernas uppgift att säkerställa banksektorns lönsamhet.
- F. Syftet med den nya resolutionsordningen som trädde i kraft i januari 2016 är att åstadkomma ett paradigmskifte från bail-out (räddning) till bail-in (skuldnedskrivning). Marknadsaktörerna behöver fullt ut förstå och anpassa sig till det nya systemet.
- G. Medlemsstater som ännu inte har infört euron har möjlighet att delta i bankunionen.
- H. Alla medlemsstater som har infört euron ingår i bankunionen. Euron är Europeiska unionens valuta. Alla medlemsstater, förutom de som åtnjuter undantag, har förpliktigt sig till att införa euron och därmed till att ansluta sig till bankunionen.

Onsdagen den 15 februari 2017

- I. Transparens och ansvarsskyldighet från kommissionens sida gentemot Europaparlamentet är centrala principer. Detta innebär att kommissionen på ett korrekt sätt följer upp parlamentets rekommendationer och att parlamentet gör en ordentlig bedömning och övervakning av denna uppföljning.
- J. Arbetet med kapitalmarknadsunionen bör inte minska trycket på fullbordandet av vårt arbete med bankunionen, som fortfarande är en förutsättning för den finansiella stabiliteten i den bankberoende Europeiska unionen.
- K. Färska uppgifter visar att det uppskattade värdet på de nödlidande lånen i euroområdet är 1 132 miljarder euro ⁽¹⁾.

Tillsyn

1. Europaparlamentet är bekymrat över den stora mängden nödlidande lån som enligt ECB:s uppgifter uppgick till 1 014 miljarder euro i april 2016. Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse att minska denna mängd. Parlamentet välkomnar de insatser som redan görs för att minska mängden nödlidande lån i vissa medlemsstater. Parlamentet noterar dock att frågan hittills i huvudsak behandlats på nationell nivå. Parlamentet anser att problemet behöver lösas så snart som möjligt men tillstår att en definitiv lösning kommer att ta tid. Parlamentet anser att alla förslag på lösningar ska ta hänsyn till källan till de nödlidande lånen, deras inverkan på bankernas kapacitet att låna ut till den reala ekonomin och behovet av att utveckla en primär- och sekundärmarknad för nödlidande lån, möjligen i form av säker och transparent värdepapperisering på såväl unionsnivå som nationell nivå. Parlamentet rekommenderar att kommissionen bistår medlemsstaterna med att bland annat etablera särskilda kapitalförvaltningsbolag (eller "dåliga banker") och förbättra tillsynen. I det här sammanhanget upprepar parlamentet vikten av möjligheten att sälja nödlidande lån för att frigöra kapital, vilket är särskilt viktigt för bankernas utlåning till små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar ECB:s samråd om förslagen till riktlinjer till bankerna om nödlidande lån som ett första steg, men anser att fler konkreta framsteg måste göras. Parlamentet noterar kommissionens förslag om insolvens och omstrukturering, inklusive tidig omstrukturering och en andra chans, inom ramen för kapitalmarknadsunionen. I väntan på att detta förslag ska antas och som en komplettering till det uppmanas medlemsstaterna att förbättra sin relevanta lagstiftning, särskilt med avseende på längden på återvinningsförfarandena, rättssystemens funktionssätt och mer allmänt sitt regelverk för omstrukturering av skulder, samt att genomföra de nödvändiga strukturreformerna i syfte att bidra till den ekonomiska återhämtningen så att de nödlidande lånen kan hanteras. Parlamentet noterar att enligt banken för internationell betalningsutjämning har vissa banker i euroområdet försvagat sina kapitalbaser genom att betala ut betydande utdelningar som ibland översteg den outdelade vinsten under krisåren. Parlamentet anser att bankernas kapitalsituation kan stärkas genom att utdelningarna minskas och nytt eget kapital anskaffas.

2. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater som ännu inte har infört euron att vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra detta, eller att ansluta sig till bankunionen, så att bankunionen successivt ska kunna omfatta hela den inre marknaden.

3. Europaparlamentet är bekymrat över den kvardröjande instabiliteten i banksektorn i Europa, som bland annat betonas i IMF:s rapport om den globala finansiella stabiliteten (Global Financial Stability Report) från 2016, i vilken det uppges att Europa fortfarande skulle ha en hög andel svaga och hotade banker även under en cyklisk återhämtning. Parlamentet noterar den låga lönsamheten hos ett antal institut i euroområdet. Parlamentet betonar att förklaringarna till denna situation är bland annat den ackumulerade mängden nödlidande lån, räntesituationen och möjliga efterfrågeproblem. Parlamentet stöder IMF:s uppmaning till grundläggande förändringar både i bankernas affärsmodeller och i systemstrukturen för att säkerställa ett sunt europeiskt banksystem.

4. Europaparlamentet anser att det finns risker som är förknippade med statsskulder. Parlamentet noterar att i vissa medlemsstater har finansinstituten överinvesterat i obligationer som ges ut av den egna staten, vilket leder till en överdriven "hemlandspreferens", och att ett av huvudmålen med bankunionen är att bryta kopplingen mellan banker och statspappersrisker. Parlamentet noterar att en lämplig tillsynsbehandling av statspapper skulle kunna skapa incitament för banker att på ett bättre sätt hantera sina exponeringar mot stater. Parlamentet noterar dock att statsobligationer spelar en avgörande roll som källa till högkvalitativ likvid säkerhet och som instrument i penningpolitiken, och att ändringar av tillsynsbehandlingen, särskilt om ingen infasningsmetod planeras, skulle få betydande effekter både på finanssektorn och den offentliga sektorn, och att detta kräver en noggrann bedömning av för- och nackdelar med en revidering av det nuvarande regelverket innan något förslag läggs fram. Parlamentet noterar de olika policyalternativ som beskrivs

⁽¹⁾ Den oberoende årliga tillväxtöversikten för 2017, rapport nr 5, 23 november 2016.

Onsdagen den 15 februari 2017

i rapporten från högnivågruppen om tillsynsbehandlingen av statspappersexponeringar och som diskuterades vid det informella Ekofinmötet den 22 april 2016. Parlamentet anser att EU:s regelverk bör vara förenligt med internationella standarder. Parlamentet väntar med stort intresse på resultaten av FSB:s arbete om statsskulder som underlag för framtida beslut. Parlamentet anser att EU-ramen bör möjliggöra marknadsdisciplin när det gäller att införa hållbara strategier och tillhandahålla högkvalitativa och likvida tillgångar för finanssektorn och säkra skulder för staterna. Parlamentet betonar att man parallellt med övervägandena om statsskulder bör fundera på konvergens när det gäller en bredare uppsättning ekonomiska frågor, om statsstödsregler och risker såsom olika överträdelser, inbegripet finansiell brottslighet.

5. Europaparlamentet anser att det är avgörande för insättare, investerare och tillsynsmyndigheter att ta itu med den alltför stora variationen i de riskvikter som tillämpas på riskvägda tillgångar av samma klass mellan olika institut. Parlamentet påminner om att de nuvarande reglerna för användning av interna modeller ger bankerna betydande flexibilitet och lägger till ett modelleringsrisklager sett ur tillsynsperspektivet. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det arbete som utförts av EBA för att harmonisera centrala antaganden och parametrar vars skiljaktighet har identifierats som en av de huvudsakliga drivkrafterna bakom variationen, samt arbetet som bedrivs inom ramen för ECB:s banktillsyn med ECB:s TRIM-projekt (Targeted Review of Internal Models, den riktade översynen av interna modeller), för att bedöma och bekräfta huruvida interna modeller är tillräckliga och lämpliga. Parlamentet uppmuntrar till ytterligare framsteg i detta arbete. Parlamentet väntar på resultaten från det arbete som gjorts internationellt för att rationalisera användningen av interna modeller för operativa risker och utlåning till företag, andra finansinstitut, specialiserade finansierande och aktieförvaltande banker, i syfte att återupprätta trovärdigheten hos interna modeller och säkerställa att de fokuserar på områden där de kan skapa mervärde. Parlamentet välkomnar också införandet av måttet skuldsättningsgrad som en robust säkerhets spärr, i synnerhet för globala systemviktiga institut. Parlamentet betonar behovet av en mer riskkänslig standardmodell för att säkerställa respekt för principen att samma regler ska gälla för samma risker. Parlamentet uppmanar de finansiella tillsynsmyndigheterna att tillåta nya interna modeller endast om dessa inte oberättigat leder till betydligt lägre riskvikter. Parlamentet upprepar slutsatserna från sin resolution av den 23 november 2016 om fullbordandet av Basel III. Parlamentet påminner dock om att de planerade regleringsändringarna inte får utmynna i omotiverade öknningar av kapitalkraven eller inkräkta på bankernas förmåga att finansiera den reala ekonomin, särskilt små och medelstora företag. Parlamentet betonar att det internationella arbetet måste respektera proportionalitetsprincipen. Parlamentet påminner om vikten av att inte i onödan missgynna EU:s bankmodell och att undvika diskriminering mellan EU-banker och internationella banker. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att europeiska särdrag beaktas när nya internationella standarder utvecklas på detta område och att i vederbörlig ordning ta hänsyn till proportionalitetsprincipen och förekomsten av olika bankverksamhetsmodeller när man bedömer effekterna av framtida lagstiftning som tillämpar internationellt överenskomna standarder.

6. Europaparlamentet betonar att en pålitlig tillgång till finansiering och en sund kapitalallokering i Europas bankbaserade finansieringsmodell är starkt beroende av robusta balansräkningar och en ordentlig kapitalisering, som efter finanskrisen inte har återställts och inte säkerställs på ett enhetligt sätt inom unionen, vilket därmed hindrar den ekonomiska tillväxten.

7. Europaparlamentet understryker att Europas banksektor spelar en central roll i finansieringen av den europeiska ekonomin och att detta understöds av ett kraftfullt tillsynssystem. Parlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att bibehålla stödfaktorn för små och medelstora företag i den kommande ändringen av kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen, och att utöka denna bortom det nuvarande tröskelvärdet.

8. Europaparlamentet påpekar att den vägledning som internationella fora ger bör användas för att undvika faran för regleringsfragmentering med avseende på regleringen och tillsynen av stora internationellt verksamma banker, utan att detta hindrar ett kritiskt angreppssätt när det behövs eller utesluter vissa specifika avvikelser från internationella standarder i de fall där det europeiska systemets särdrag inte beaktas i tillräcklig grad. Parlamentet påminner om slutsatserna från sin resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ. Parlamentet betonar särskilt vikten av den roll som kommissionen, ECB och EBA har i det arbete som utförs av BCBS och för att tillhandahålla transparenta och utförliga uppdateringar till Europaparlamentet och rådet om hur BCBS-diskussionerna fortlöper. Parlamentet anser att EU bör arbeta för att ha en lämplig representation i BCBS,

Onsdagen den 15 februari 2017

i synnerhet för euroområdet. Parlamentet efterlyser större synlighet för denna roll under Ekofinmötena liksom ökad ansvarsskyldighet gentemot parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Parlamentet betonar att BCBS och andra fora bör bidra till att främja lika spelregler på global nivå genom att minska – snarare än att öka – skillnaderna mellan olika jurisdiktioner.

9. Europaparlamentet pekar på riskerna, även systemriskerna, med en snabbt växande skuggbanksektor, något som påvisats i EU Shadow Banking Monitor från 2016. Parlamentet insisterar på att alla åtgärder rörande regleringen av banksektorn måste åtföljas av lämplig reglering av skuggbanksektorn. Parlamentet efterlyser därför samordnade åtgärder för att säkerställa sund konkurrens och finansiell stabilitet.

10. Europaparlamentet understryker behovet av en övergripande syn på den kumulativa inverkan som de olika ändringarna i regleringsmiljön har, oavsett om dessa rör tillsyn, förlustabsorbering, resolution eller redovisningsstandarder.

11. Europaparlamentet betonar att nationella alternativ och handlingsutrymmen kan hindra skapandet av lika spelregler mellan medlemsstaterna och jämförbarheten i bankernas finansiella redovisning till allmänheten. Parlamentet välkomnar den möjlighet som skapats genom den senaste ändringen till kapitalkravsförordningen att stoppa eller begränsa användningen av en del av dem på unionsnivå så att existerande barriärer och segmentering kan åtgärdas, och att endast behålla dem som är absolut nödvändiga på grund av mångfalden bland bankmodellerna. Parlamentet begär att denna möjlighet utnyttjas fullt ut. Parlamentet välkomnar ECB:s riktlinjer och reglering som harmoniserar utnyttjandet av vissa nationella valmöjligheter och handlingsutrymmen inom bankunionen. Parlamentet påminner dock om att ECB måste hålla sig inom ramarna för sitt mandat när man arbetar med att minska dessa valmöjligheter och handlingsutrymmen. Parlamentet betonar att det är av avgörande betydelse att det enhetliga regelverket fördjupas, och understryker behovet av att förenkla den nuvarande överlappningen och sammanflätningen av befintlig, ändrad och ny lagstiftning. Parlamentet upprepar sin begäran att tillsynsmanualen, som fastställer gemensamma processer, förfaranden och metoder för att genomföra en tillsynsprocess för hela euroområdet, ska offentliggöras helt och hållet.

12. Europaparlamentet betonar att alla tillsynsnämndens medlemmar har genomgått en naturlig läroprocess sedan den gemensamma tillsynsmekanismen inrättades, genom hanteringen av många olika affärsmodeller och enheter av olika storlek, och att detta behöver stödjas och påskyndas.

13. Europaparlamentet välkomnar klarläggandet av målen för den andra pelaren och dess plats inom den rangordning av kapitalkrav som föreslås i ändringarna av kapitalkravsdirektivet. Parlamentet noterar att användningen av kapitalvägledning är tänkt att väga den finansiella stabiliteten mot behovet av att lämna utrymme för tillsynsbedömningar och enskilda analyser. Parlamentet uppmuntrar ECB att klargöra de kriterier som underbygger vägledningen inom den andra pelaren. Parlamentet påminner om att denna vägledning inte begränsar det högsta utdelningsbara beloppet, och att detta därför inte bör rapporteras. Parlamentet anser att användning av kapitalvägledning inte bör leda till en påvisbar minskning av kraven inom den andra pelaren. Parlamentet anser att det behövs ytterligare tillsynskonvergens för sammansättningen av eget kapital för att täcka kraven och vägledningen inom den andra pelaren. Parlamentet välkomnar därför att problemet åtgärdats genom den föreslagna ändringen av kapitalkravsdirektivet.

14. Europaparlamentet uppmärksammar de risker som följer av att inneha nivå 3-tillgångar, inbegripet derivat, och i synnerhet svårigheten att värdera dem. Parlamentet noterar att dessa risker bör minskas och begär en successiv minskning av innehaven av dessa tillgångar. Parlamentet uppmanar SSM att göra denna fråga till en av sina tillsynsmässiga prioriteringar och att tillsammans med EBA genomföra ett kvantitativt stresstest på detta område.

15. Europaparlamentet upprepar att det är nödvändigt att säkerställa större transparens med avseende på hela tillsynspraxisen, i synnerhet inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen. Parlamentet uppmanar ECB att offentliggöra de resultatindikatorer och mått som påvisar en effektiv tillsyn och att öka sin externa ansvarsskyldighet. Parlamentet upprepar sin uppmaning till större transparens med avseende på beslut och motiveringar inom den andra pelaren. Parlamentet uppmanar ECB att offentliggöra de gemensamma tillsynsstandarderna.

16. Europaparlamentet noterar riskerna till följd av problemen "för stor att gå omkull", "för sammanlänkad för att gå omkull" och "för komplex för resolution". Parlamentet noterar att man har kommit överens om ett antal policyåtgärder som utarbetats på internationell nivå för att hantera dessa risker (främst den totala förlustabsorberingskapaciteten (TLAC), central clearing av derivat, tillägg för kapital och skuldsättningsgrad för globala systemviktiga banker). Parlamentet åtar sig att skyndsamt arbeta med motsvarande lagförslag så att de ska kunna införas på unionsnivå, och därmed ytterligare minska riskerna till följd av problemet "för stor för att gå omkull". Parlamentet påminner om att Mark Carney, ordförande för FSB, hävdade att överenskommelsen om förslagen på en gemensam internationell standard för globala systemviktiga bankers totala kapacitet att absorbera förluster är en vattendelare när det gäller att lösa problemet med banker som är för stora för

Onsdagen den 15 februari 2017

att gå omkull. Parlamentet noterar också att en effektiv skuldnedskrivningsmekanism och tillämpningen av tillräckligt höga bindande minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL) utgör viktiga delar av regleringsåtgärderna för att lösa denna fråga och att möjliggöra för globalt systemviktiga banker att genomgå resolution utan att offentliga subventioner behöver tillgripas och utan att resten av finanssystemet störs.

17. Europaparlamentet betonar begränsningarna i den nuvarande stresstestmetodik. Parlamentet välkomnar därför EBA:s and ECB:s arbete med att förbättra ramen för stresstesterna. Parlamentet anser dock att mer bör göras för att bättre spegla möjligheten till verkliga krissituationer och verkligheten bakom dessa, bland annat genom att på ett bättre sätt införliva mer dynamiska element såsom spridningsrisker i metodiken. Parlamentet anser att den brist på transparens som utmärker ECB:s egna stresstester medför osäkerhet i tillsynspraxisen. Parlamentet uppmanar ECB att offentliggöra resultaten av sin stresstestning i syfte att främja marknadsförtroende.

18. Europaparlamentet anser att en nationell behörig myndighet som avvisar uppmaningen att ta hänsyn till särskilda omständigheter vid stresstestningen ska rapporteras till EBA och SSM så att lika spelregler kan säkerställas.

19. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts i riktning mot att tillåta viss delegering när det gäller lämplighetsprövning. Parlamentet påpekar dock att det behövs en förändring av bestämmelserna för att möjliggöra ökad och enklare delegering av beslutsfattande kring vissa rutinärenden från tillsynsnämnden till ansvariga tjänstemän. Parlamentet skulle välkomna en sådan förändring, vilken skulle bidra till att göra ECB:s banktillsyn effektivare och mer ändamålsenlig. Parlamentet uppmanar ECB att specificera åtgärderna och den rättsliga ramen för delegeringen av beslutsfattandet.

20. Europaparlamentet noterar Europeiska revisionsrättens rapport om hur SSM fungerar. Parlamentet noterar slutsatserna om den otillräckliga personalstyrkan. Parlamentet uppmanar de nationella behöriga myndigheterna och medlemsstaterna att ge ECB alla de mänskliga resurser och ekonomiska uppgifter som krävs för att ECB ska kunna utföra sitt arbete, särskilt när det gäller inspektioner på plats. ECB uppmanas att ändra SSM-ramförordningen för att formalisera de deltagande nationella behöriga myndigheternas åtaganden och att införa en riskbaserad metod för att avgöra hur många personer och med vilka olika kompetenser som idealiskt bör ingå i de gemensamma tillsynsgrupperna. Parlamentet anser att en högre grad av deltagande från ECB:s personal och mindre från de nationella behöriga myndigheterna skulle förbättra tillsynens oberoende, tillsammans med metoden att använda personal från den behöriga myndigheten i en medlemsstat för att utöva tillsyn över ett institut i en annan medlemsstat, vilket också bidrar till att på ett effektivt sätt hantera risken med tillsynsmässig underlåtenhet. ECB:s samarbete med Europaparlamentet rörande arbetsvillkoren för personalen välkomnas. ECB uppmanas att främja en god arbetsmiljö som främjar den yrkesmässiga sammanhållningen inom banken. Parlamentet påminner om den potentiella intressekonflikten mellan tillsynsuppgifterna och ansvaret för penningpolitiken, samt behovet av en tydlig åtskillnad mellan de båda funktionerna. Parlamentet uppmanar ECB att utföra en riskanalys av möjliga intressekonflikter och planera för skilda rapporteringskanaler när det gäller specifika tillsynsresurser. Parlamentet anser att åtskillnaden mellan penningpolitik och tillsyn är en central princip, men att detta inte bör utesluta kostnadsbesparingar som möjliggörs av delade av tjänstefunktioner, under förutsättning att sådana tjänster inte är av avgörande beslutsfattande betydelse och att lämpliga garantier införs. ECB uppmanas att anordna offentliga samråd när lagstiftningsliknande åtgärder utarbetas så att ansvarsskyldigheten kan höjas.

21. Europaparlamentet understryker att inrättandet av SSM har åtföljts av ett ökat inflytande för EU internationellt sett i jämförelse med den tidigare situationen.

22. Europaparlamentet understryker att åtskillnaden av tillsynsuppgifterna från de penningpolitiska funktionerna bör göra det möjligt för SSM att inta en oberoende hållning i alla relevanta frågor, inklusive rörande de potentiella följderna av ECB:s räntemål på den finansiella ställningen för de banker som står under tillsyn.

23. Europaparlamentet delar revisionsrättens åsikt att det uppstått en lucka i revisionen sedan SSM inrättades. Parlamentet är bekymrat över att viktiga områden förblir ogranskade på grund av begränsningar som införts av ECB rörande revisionsrättens tillgång till dokument. Parlamentet uppmanar ECB att samarbeta fullt ut med revisionsrätten så att den kan genomföra sitt uppdrag och således öka ansvarsskyldigheten.

Onsdagen den 15 februari 2017

24. Europaparlamentet påminner om behovet av att i regleringen såväl som i utövandet av tillsynen hitta balans mellan behovet av proportionalitet och behovet av ett konsekvent tillvägagångssätt. Parlamentet noterar i detta avseende de ändringar som föreslagits rörande rapporterings- och ersättningskrav i kommissionens förslag om en ändring av direktiv 2013/36/EU. Kommissionen uppmanas att prioritera arbetet med ett ”regelverk för små banker” och att utöka detta till att omfatta en bedömning av genomförbarheten av ett framtida regelverk som består av mindre komplexa och mer lämpliga och proportionerliga tillsynsregler som är särskilt anpassade för olika typer av bankmodeller. Parlamentet påpekar att alla banker bör vara föremål för en lämplig grad av tillsyn. Parlamentet påminner om att lämplig tillsyn är av central betydelse för att kunna övervaka alla risker oberoende av bankernas storlek. Parlamentet respekterar åtskillnaden mellan rollerna och behörigheterna för den gemensamma resolutionsnämnden (SRB), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och andra myndigheter inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn, och understryker samtidigt vikten av ett effektivt samarbete. Parlamentet anser att det är nödvändigt att få bukt med tendensen till allt fler överlappande rapporteringskrav och nationella tolkningar av EU-lagar på den gemensamma marknaden, stöder förenklingsinsatserna som hittills gjorts, såsom idén bakom den europeiska rapporteringsramen (ERF), och uppmanar till ytterligare insatser i denna riktning för att undvika dubbelrapportering och onödiga extrakostnader för regleringen. Kommissionen uppmanas att ta itu med frågan i vederbörlig ordning, i enlighet med sina slutsatser i förbindelse med uppmaningen att inkomma med synpunkter, till exempel genom ett förslag om ett gemensamt enhetligt och konsoliderat förfarande för tillsynsrapportering. Parlamentet begär också att tillfälliga och permanenta rapporteringskrav tillkännages i god tid för att säkerställa en hög uppgiftskvalitet och planeringsssäkerhet.

25. Europaparlamentet understryker att en banks säkerhet och sundhet inte kan mätas endast genom en bedömning vid en viss tidpunkt av dess balansräkning, eftersom sådant garanteras genom dynamiska interaktioner mellan banken och marknaderna och påverkas av olika element i ekonomin i stort. Parlamentet understryker därför att en sund ram för finansiell stabilitet och tillväxt bör vara övergripande och balanserad för att omfatta en dynamisk tillsynspraxis och inte enbart vara inriktad på statisk reglering som huvudsakligen avser kvantitativa aspekter.

26. Europaparlamentet påminner om arbetsfördelningen mellan ECB och EBA. Parlamentet betonar att ECB inte får bli den som i praktiken fastställer standarderna för banker som inte ingår i SSM.

27. Europaparlamentet noterar att ECB-rådet antog förordningen om genomförandet av databasen för detaljerad statistisk kreditupplysning (AnaCredit) den 18 maj 2016. Parlamentet uppmanar ECB att ge de nationella centralbankerna så stort spelrum som möjligt vid genomförandet av AnaCredit.

28. ECB uppmanas att inte börja arbeta på några ytterligare faser av AnaCredit förrän man genomfört ett offentligt samråd, med Europaparlamentets fulla medverkan, och särskilt beaktat proportionalitetsprincipen.

29. Europaparlamentet upprepar hur viktigt det är med stabila och välfungerande it-system som motsvarar både behoven hos SSM:s tillsynsfunktioner och säkerhetsaspekterna. Parlamentet beklagar de nya rapporterna om bestående svagheter i it-systemet.

30. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av nationella systemrisknämnder, men betonar att genomförandet av bankunionen ökar behovet av att stärka makrotillsynspolitiken på europeisk nivå för att man verkligen ska kunna ta itu med den potentiella spridningen av systemrisk över gränserna. Kommissionen uppmanas att föreslå en enhetlig och effektiv makrotillsyn i sin övergripande översyn av makrotillsynsramen under 2017. Kommissionen uppmanas att särskilt visa framfötterna för att förstärka ESRB:s institutionella och analytiska kapacitet att bedöma risker och sårbarheter inom och utom banksektorn och att utifrån detta ingripa på lämpligt sätt. Parlamentet anser att låntagarbaserade instrument (såsom mått för belåningsgrad (LTV) och återbetalningsförmåga (DSTI)) bör införlivas i den europeiska lagstiftningen för att säkerställa harmonisering i användningen av dessa ytterligare typer av makrotillsynsinstrument. Parlamentet betonar behovet av att minska den institutionella komplexiteten och de långdragna förfarandena i samspelet mellan ESRB, ECB/SSM och nationella myndigheter, och mellan behöriga och utsedda nationella myndigheter, när det gäller makrotillsyn. Parlamentet välkomnar i detta avseende de framsteg som redan gjorts rörande samordning över gränserna genom ESRB:s rekommendation om frivillig ömsesidighet. Parlamentet upprepar sin begäran om klarläggande av kopplingarna mellan makrotillsynsramen och existerande makrotillsynsverktyg, i syfte att säkerställa ett effektivt samspel mellan makro- och mikrotillsynsinstrument. Parlamentet uttrycker sin oro över de sårbarheter inom fastighetssektorn som ESRB identifierat. Parlamentet noterar att EBA fortfarande inte har tillhandahållit tekniska standarder för tillsyn rörande villkoren för kapitalkrav för exponeringar för hypotekslån enligt artiklarna 124.4 b och 164.6 i kapitalkravsförordningen. Parlamentet noterar att endast ett litet antal SSM-medlemmar hittills har aktiverat eller avser att aktivera generella systemriskbuffertar och en kontracyklisk kapitalbuffert. Parlamentet noterar att ECB än så länge inte har utövat sin makroekonomiska

Onsdagen den 15 februari 2017

tillsynsbehörighet fullt ut genom att främja de nationella myndigheternas antagande av makrotillsynsinstrument.

31. Europaparlamentet noterar att resultatet av folkomröstningen om Förenade kungarikets medlemskap i EU nödvändiggör en utvärdering av hela det Europeiska systemet för finansiell tillsyn, inklusive röstningsmetoderna inom ESA-myndigheterna, särskilt mekanismen om dubbel majoritet enligt artikel 44.1 i EBA-förordningen. Parlamentet betonar att möjliga förhandlingar till följd av folkomröstningen inte bör leda till olika spelregler mellan finansinstitut inom och utanför EU, och inte bör användas för att främja avreglering inom finanssektorn.

32. Europaparlamentet välkomnar det utmärkta arbete som utförs av de gemensamma tillsynsgrupperna och som utgör ett gott exempel på europeiskt samarbete och kunskapsbyggande. Parlamentet påpekar att det föreslagna framtida bruket av ett roterande system i organisationen av de gemensamma tillsynsgrupperna bör säkerställa en objektiv tillsyn samtidigt som hänsyn tas till den långdragna kunskapsbyggnadsprocessen på detta mycket mångfacetterade expertområde.

33. Europaparlamentet välkomnar att bankunionen till stora delar har undanröjt värd- och hemlandsproblemet i tillsynen genom införandet av en enda tillsynsmyndighet och det mycket förbättrade utbytet av relevant information mellan tillsynsmyndigheterna, vilket möjliggör en mer holistisk tillsyn av gränsöverskridande bankgrupper. Parlamentet betonar att eftersom bankunionen ännu inte är fullbordad, måste man i översynen av likviditet och kapitalundantag inom ramen för kapitalkravsförordningen på ett lämpligt sätt ta hänsyn till konsumentskyddsproblem i värdländerna.

34. Europaparlamentet välkomnar ECB:s initiativ att kräva att banker som står under dess tillsyn ska rapportera om betydande cyberattacker inom ramen för en realtidsvarningstjänst och att tillsynen över cybersäkerheten ska ske genom SSM:s inspektioner på plats. Parlamentet efterlyser en rättslig ram som ska underlätta utbytet mellan banker av känslig information som är relevant för att förhindra cyberattacker mellan banker.

35. Europaparlamentet betonar cybersäkerhetens avgörande roll för banktjänster och behovet av att ge incitament till finansinstituten att vara mycket ambitiösa när det gäller att skydda konsumentuppgifter och garantera cybersäkerheten.

36. Europaparlamentet noterar att SSM har fått i uppgift att utföra den europeiska banktillsynen i syfte att säkerställa efterlevnaden av EU:s tillsynsregler såväl som den finansiella stabiliteten, samtidigt som andra tillsynsuppgifter som har tydliga spridningseffekter på EU-nivå fortfarande utförs av inhemska tillsynsmyndigheter. Parlamentet betonar i detta avseende att SSM bör ha kontrollbehörighet rörande den bekämpning av penningtvätt som utförs av nationella banktillsynsmyndigheter. Parlamentet betonar att EBA även bör ges ytterligare behörighet på området bekämpning av penningtvätt, inklusive möjligheten att utföra bedömningar på plats hos medlemsstaternas behöriga myndigheter, att kräva att all information som är relevant för bedömningen av efterlevnad lämnas in, att utfärda rekommendationer för korrigerande åtgärder, att offentliggöra dessa rekommendationer och att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att rekommendationerna verkligen genomförs.

37. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EBA att genomdriva och förbättra ramen för konsumentskydd för banktjänster i linje med sitt mandat, vilket kompletterar tillsynsverksamheten inom ramen för SSM.

Resolution

38. Europaparlamentet påminner om att statsstödsregler måste följas vid hanteringen av framtida bankkriser och att **det undantag som** särskilt offentligt stöd **är** måste vara både försiktigt och tidsbegränsat till sin karaktär och inte kan användas för att kompensera förluster som ett institut har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig inom den närmaste framtiden. Parlamentet efterlyser en definition av effektiva förfaranden mellan den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) och kommissionen för beslutsfattande i händelse av en resolution, särskilt avseende tidsramen. Parlamentet anser att den flexibilitet som finns inbakad i det nuvarande regelverket bör förtydligas, och påminner om att den bör utnyttjas bättre för att åtgärda specifika situationer, utan att hindra verklig resolution av banker som är insolventa, särskilt i fallet med förebyggande och alternativa åtgärder som innebär att medel från insättningsgarantisystem används i enlighet med direktivet om insättningsgarantisystem, artikel 11.3 och 11.6. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se över sin tolkning av de relevanta statsstödsreglerna för att se till att de förebyggande och alternativa åtgärder som den europeiska unionslagstiftaren avsett i direktivet om insättningsgarantisystem verkligen kan tillämpas. Parlamentet konstaterar att specifika situationer har behandlats annorlunda utan tydliga motiveringar. Kommissionen påminns om att tidsfristen för en

Onsdagen den 15 februari 2017

rapport som utvärderar det fortsatta behovet av att tillåta rekapitaliseringar i försiktighetssyfte och villkoren för sådana åtgärder löpte ut den 31 december 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en sådan rapport så snart som möjligt.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, mot bakgrund av erfarenheter och inom ramen för översynen av förordning (EU) nr 806/2014, bedöma huruvida den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) och de nationella resolutionsmyndigheterna är utrustade med tillräckliga befogenheter för tidigt ingripande och tillräckliga instrument för tidigt ingripande så att de kan förhindra skadliga utflöden av bankernas kapital och förlustabsorberingskapacitet under en kris.

40. Europaparlamentet understryker vikten av att klargöra de praktiska frågor som direkt påverkar resolutionen, t.ex. beroendet av tjänsteleverantörer som tillhandahåller kritiska tjänster, till exempel fallet med utkontrakterade it-tjänster.

41. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag att i den första pelaren införa en minimal total förlustabsorberingskapacitet (TLAC) för globala systemviktiga banker i enlighet med internationella standarder. Parlamentet noterar skillnaderna mellan TLAC och MREL. Parlamentet betonar dock att båda standarderna har samma mål, nämligen att säkerställa att bankerna har tillräckligt med lagstadgat kapital och förlustabsorberande skulder för att göra skuldnedskrivning till ett effektivt instrument för resolution utan att orsaka finansiell instabilitet och utan att kräva offentliga pengar, vilket därmed innebär att socialisering av privata risker undviks. Parlamentet drar därför slutsatsen att ett helhetsgrepp för förlustabsorbering kan uppnås genom att kombinera de båda standarderna, med utgångspunkt i TLAC såsom införlivat genom det föreliggande kommissionsförslaget som minimistandard, förutsatt att en överenskommelse kan uppnås med medlagstiftarna. Parlamentet framhäver att vederbörlig hänsyn bör ges till att behålla de två kriterierna storlek och riskvägda tillgångar, och noterar sammankopplingen av de riskvägda tillgångskriterierna bakom TLAC-standarden och det pågående arbetet i EU och inom BCBS om interna modeller och slutförandet av Basel III-regelverket. Parlamentet betonar att vederbörlig uppmärksamhet, under kalibrering och/eller successivt införande av MREL-krav, bör ägnas åt behovet av att skapa en marknad för MREL-kvalificerade skulder. Parlamentet betonar hur viktigt det är att ett handlingsutrymme behålls för resolutionsmyndigheten när MREL fastställs, och att det säkerställs att bankerna har tillräckligt med efterställda och nedskrivningsbara skulder. Parlamentet betonar att offentliggörande för marknaden bör göras på ett lämpligt sätt för att undvika att investerare feltolkar MREL-kraven.

42. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av att i lagstiftningen klarlägga rangordningen mellan MREL-godkänt kärnprimärkapital och kapitalbuffertar. Parlamentet betonar behovet av att anta lagstiftning som syftar till att klargöra resolutionsmyndigheters respektive behöriga myndigheters ansvar och befogenheter att vidta interventionsåtgärder i ett tidigt skede i fall av överträdelser av MREL-kraven. Parlamentet noterar kommissionens förslag att införa MREL-vägledning. Parlamentet upprepar att kalibreringen av MREL i samtliga fall bör vara nära knuten till och motiverad av resolutionsstrategin för banken i fråga.

43. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av att i lagstiftningen klarlägga att MREL-godkänt kärnprimärkapital ligger utanför kapitalbuffertarna så att dubbelräkning av kapital kan undvikas.

44. Europaparlamentet betonar att det är avgörande att harmonisera rangordningen för anspråk vid bankinsolvens mellan medlemsstaterna så att genomförandet av BRRD kan bli mer enhetligt och effektivt och för att skapa säkerhet för investerare över gränserna. Parlamentet välkomnar därför kommissionens förslag att gå vidare i harmoniseringen av denna rangordning. Parlamentet konstaterar att bättre harmonisering av det ordinarie insolvensförfarandet och dess rangordning för anspråk också kommer att vara avgörande, både, när det gäller banker, för att undvika diskrepanser med resolutionsordningen för banker, och när det gäller företag, för att skapa ytterligare klarhet och säkerhet för investerare över gränserna och bidra till att lösa frågan om nödlidande lån. Parlamentet välkomnar att BRRD innebar en viktig förändring i rangordningen vid insolvens genom att ge prioritet åt försäkrade insättningar så att de rankas högre än alla kapitalinstrument, förlustabsorberingskapacitet, andra prioriterade skulder och oförsäkrade insättningar. Parlamentet uppmanar SRB att presentera resultaten av resolutionsbedömningarna för globala systemviktiga banker och andra banker, inbegripet de föreslagna åtgärderna för att övervinna hindren för resolutionen.

Onsdagen den 15 februari 2017

45. Europaparlamentet noterar den uppsättning rättsliga möjligheter som finns för att säkerställa att TLAC-godkänd skuld efterställs. Parlamentet påpekar att FSB inte uttalat någon preferens för någon av dessa. Parlamentet anser att den metod som antas först och främst bör innebära balans mellan flexibilitet, effektivitet, rättssäkerhet och marknads förmåga att täcka alla nya skuldklasser.

46. Europaparlamentet efterlyser en diskussion om eventuella negativa effekter på den reala ekonomin till följd av översynen av Baselreglerna, införandet av MREL-kraven, införandet av TLAC samt den internationella redovisningsstandarden (IFRS 9). Parlamentet efterlyser lösningar som syftar till att utjämna effekterna.

47. Europaparlamentet erinrar om att det nya resolutionsförfarande som införts har lett till att vissa instrument som erbjudits till investerare, i synnerhet icke-professionella investerare, innebär en högre förlustrisk än enligt tidigare ordning. Parlamentet påminner vidare om att nedskrivningsbara instrument till att börja med endast får säljas till lämpliga investerare som kan absorbera potentiella förluster utan att deras sunda finansiella ställning hotas. Därför uppmanas kommissionen att främja genomförandet av relevant existerande lagstiftning och ESA-myndigheterna uppmanas att kraftfullt bidra till att uppdaga vilseledande försäljning.

48. Europaparlamentet varnar för att kravet i BRRD på avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning för skulder som styrs av icke EU-lagstiftning blir vanskligt att genomföra. Parlamentet anser att detta är ett akut problem. Parlamentet välkomnar den rätt som behöriga myndigheter har att göra undantag från detta krav och som infördes genom de föreslagna ändringarna i BRRD. Parlamentet anser att detta tillvägagångssätt möjliggör flexibilitet och en enskild bedömning av de berörda skulderna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och resolutionsmyndigheterna att säkerställa att villkoren för beviljande av undantag och de faktiska beslut som följer av detta inte äventyrar bankernas möjlighet till resolution.

49. Europaparlamentet konstaterar att ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan tillsyns- och resolutionsmyndigheter är ytterst viktigt för att säkerställa en smidig krishantering. Parlamentet välkomnar att det ingåtts ett samförståndsavtal mellan ECB och SRM avseende samarbete och informationsutbyte. Parlamentet uppmanar ECB att i samförståndsavtalet ange kommunikationsförfarandena mellan de gemensamma tillsynsgrupperna och de interna resolutionsteamerna. Parlamentet rekommenderar att ECB:s närvaro som permanent observatör vid SRB:s plenarsammanträden och verkställande sammanträden görs fullständigt ömsesidig genom att låta en SRB-representant delta i ECB:s tillsynsnämnd som permanent observatör.

50. Europaparlamentet noterar SRB- styrelseledamöters dubbla roll, vilka samtidigt är ledamöter i ett verkställande organ med beslutsfattande funktioner och höga chefer som i denna funktion är ansvariga inför styrelseordföranden, och anser att en utvärdering av denna struktur bör göras före utgången av det nuvarande mandatet.

51. Europaparlamentet påminner om att det centrala innehållet i det mellanstatliga avtalet om den gemensamma resolutionsfonden (SRF) i slutändan behöver införlivas i unionens regelverk. Kommissionen uppmanas att fundera på hur detta skulle kunna göras. Parlamentet betonar att det förestående införlivandet av finanspakten i EU-lagen skulle kunna fungera bra som modell.

52. Europaparlamentet begär att förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden ska beräknas på ett mycket transparent sätt med insatser för att harmonisera informationen om resultat av beräkningen och öka förståelsen av beräkningsmetoden. Parlamentet uppmanar kommissionen att med största möjliga noggrannhet genomföra den översyn som anges i skäl 27 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 av beräkningen av avgifterna till den gemensamma resolutionsfonden och i synnerhet bedöma om riskfaktorn är lämplig för att säkerställa att riskprofilen för mindre komplexa institut beaktas på rimligt vis.

53. Europaparlamentet noterar Ekofinrådets uttalande av den 8 december 2015 om systemet för finansieringsmöjligheter genom byggfinansiering för den gemensamma resolutionsfonden (SRF). Parlamentet konstaterar i detta avseende att 15 av 19 medlemsstater i euroområdet redan har undertecknat ett harmoniserat lånefacilitetsavtal med den gemensamma resolutionsnämnden (SRB). Parlamentet erinrar om att dessa enskilda kreditgränser endast kommer att vara tillgängliga som en sista utväg. Parlamentet anser dock att denna lösning inte är tillräcklig för att bryta den onda cirkeln mellan banker och stater och att sätta stopp för bailout-räddningar med skattepengar. Parlamentet efterlyser snabba framsteg i rådets och kommissionens arbete om en gemensam finanspolitisk säkerhetsspärr för SRF, där banksektorn bör ha det yttersta ansvaret för finansieringen som bör vara statsfinansiellt neutral på medellång sikt, i enlighet med SRF-överenskommelsen och vilket bekräftades av Europeiska rådet i juni 2016.

Onsdagen den 15 februari 2017

Insättningsgaranti

54. Europaparlamentet upprepar begäran om en tredje pelare för att fullborda bankunionen. Parlamentet påminner om att insättningskyddet är en gemensam angelägenhet för alla EU-medborgare. Parlamentet diskuterar för närvarande EDIS-förslaget på utskotts nivå.

55. Europaparlamentet betonar att införandet av EDIS och diskussionerna om detta projekt inte bör leda till mindre ansträngningar för att förbättra genomförandet av direktivet om insättningsgarantisystem (DGSD). Parlamentet välkomnar det arbete som EBA genomfört på senare tid för att främja konvergens på detta område. Parlamentet välkomnar att samtliga medlemsstater har införlivat BRRD. Parlamentet påminner alla medlemsstater om kravet att tillämpa och korrekt genomföra BRRD och DGSD.

56. Europaparlamentet påminner om att det är kommissionens uppgift att garantera lika spelregler i EU och undvika fragmentering av den inre marknaden.

o

o o

57. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Europeiska centralbanken, den gemensamma resolutionsnämnden (SRB), de nationella parlamenten och behöriga myndigheterna enligt definitionen i punkt 40 i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0042

Biologiska bekämpningsmedel med låg risk

Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung (2016/2903(RSP))

(2018/C 252/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 22 och 47 samt artikel 66.2 och punkt 5 i bilaga II,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ⁽²⁾, särskilt artiklarna 12 och 14,
 - med beaktande av utkastet till kommissionens förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden avseende kriterierna för godkännande av verksamma ämnen med låg risk (D046260/01),
 - med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om tekniska lösningar för ett hållbart jordbruk i EU ⁽³⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om förbättrad innovation och ekonomisk utveckling i framtidens jordbruksdrift i EU ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av den genomförandeplan för ökad tillgång till växtskyddsmedel med låg risk och ett snabbare införande i medlemsstaterna av ett integrerat växtskydd som expertgruppen för hållbart växtskydd utarbetat och som rådet antog den 28 juni 2016,
 - med beaktande av kommissionens handlingsplan mot den ökande risken för antimikrobiell resistens (COM(2011)0748) och den nya handlingsplan mot antimikrobiell resistens som kommissionen ska lansera under 2017,
 - med beaktande av frågan till kommissionen om biologiska bekämpningsmedel med låg risk (O-000147/2016 – B8-1821/2016),
 - med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Användningen av konventionella växtskyddsmedel diskuteras och ifrågasätts alltmer på grund av de potentiella riskerna för människors hälsa, djur och miljö.
- B. Antalet verksamma ämnen som är avsedda att användas för växtskydd minskar på EU-marknaden, samtidigt som jordbrukarna inom EU fortfarande vill ha ett stort utbud av växtskyddsmöjligheter.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0251.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0252.

Onsdagen den 15 februari 2017

- C. Det är viktigt att främja utvecklingen av alternativa metoder eller tekniker för att minska beroendet av konventionella bekämpningsmedel.
- D. Att förebygga slöseriet med livsmedel är en prioritet i EU, och det är absolut nödvändigt att det finns lämpliga växtskyddslösningar för att man ska kunna hindra skadegörare och sjukdomar från att orsaka skador som resulterar i livsmedelsslöseri. Enligt FAO går tjugo procent av frukt- och grönsaksproduktionen i Europa till spillo ute på fälten ⁽¹⁾.
- E. Man kan fortfarande hitta oönskade rester av bekämpningsmedel i marken, vattnet och miljön i allmänhet, och även en viss andel av jordbruksprodukter från växt- eller djurriket kan innehålla spår av bekämpningsmedel över den tillåtna maxgränsen.
- F. I förordning (EG) nr 1107/2009 fastställs kriterier för att identifiera ämnen med låg risk, och de gäller oberoende av ämnets ursprung, vilket innebär att bekämpningsmedel med låg risk kan vara av biologiskt men även av syntetiskt ursprung.
- G. Med bekämpningsmedel av biologiskt ursprung menas normalt sett växtskyddsmedel baserade på mikroorganismer, växtextrakt, biologiskt härledda kemikalier eller semiokemikalier (t.ex. feromoner och olika eteriska oljor) och deras biprodukter. Inom rådande regelverk för växtskyddsmedel ⁽²⁾ görs det ingen rättslig åtskillnad mellan biologiska och syntetiska kemiska växtskyddsmedel.
- H. Aktuella vetenskapliga studier visar att subletala doser av vissa växtbekämpningsmedel kan orsaka negativa förändringar i bakteriers antibiotikakänslighet ⁽³⁾, och att en kombination av hög användning av växtbekämpningsmedel och antibiotika nära gårdar med djur och insekter äventyrar antibiotikans terapeutiska effekter och därmed kan leda till att ännu mer antibiotika måste användas.
- I. Växtskyddsmedel med låg risk och biologiskt ursprung kan utgöra ett gångbart alternativ till konventionella växtskyddsmedel, inom både det konventionella och det ekologiska jordbruket, och bidra till ett mer hållbart jordbruk. Vissa växtskyddsmedel av biologiskt ursprung har nya verkningsmekanismer, vilket kan vara gynnsamt för utveckling av resistens mot konventionella växtskyddsmedel, och vilket kan begränsa effekterna på organismer som medlet inte är avsett att bekämpa. Växtskyddsmedel med låg risk och biologiskt ursprung bör vara ett av de prioriterade alternativen för icke-professionella användare och för vanliga trädgårdar, tillsammans med andra icke-kemiska metoder för förebyggande eller bekämpning.
- J. Användningen av växtskyddsmedel är nödvändig för att tillgodose behoven av livsmedel och foder på ett adekvat sätt, och försiktighetsprincipen ⁽⁴⁾ tillämpas i den process då dessa produkter och deras verksamma ämnen godkänns.
- K. Det utdragna godkännande- och registreringsförfarande som föregår kommersialiseringen av bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung utgör ett stort ekonomiskt hinder för tillverkarna.
- L. Genomförande av ett integrerat växtskydd är obligatoriskt i EU i enlighet med direktiv 2009/128/EG. Medlemsstaterna och de lokala myndigheterna bör lägga större vikt vid en hållbar användning av bekämpningsmedel, och lyfta fram alternativ i form av växtskyddsmedel med låg risk.

⁽¹⁾ FAO (2011): *Global Food Losses and Food Waste*.

⁽²⁾ Begreppet bekämpningsmedel omfattar även biocidprodukter, som inte avses i denna resolution.

⁽³⁾ T.ex. Kurenbach, B., Marjoshi, D., Amábile-Cuevas, C.F., Ferguson, G.C., Godsoe, W., Gibson, P. och Heinemann, J.A., 2015: *Sublethal exposure to commercial formulations of the herbicides dicamba, 2,4-dichlorophenoxyacetic acid, and glyphosate cause changes in antibiotic susceptibility in Escherichia coli and Salmonella enterica serovar Typhimurium*, mBio 6(2):e00009-15. doi:10.1128/mBio.00009-15.

⁽⁴⁾ Artikel 1.4 i förordning (EG) nr 1107/2009.

Onsdagen den 15 februari 2017

- M. Enligt förordning (EG) nr 1107/2009 ska verksamma ämnen godkännas på unionsnivå, medan det är medlemsstaterna som ansvarar för godkännandet av växtskyddsmedel som innehåller dessa verksamma ämnen.
- N. I artikel 22 i förordning (EG) nr 1107/2009 stadgas det att verksamma ämnen som uppfyller de generella kriterierna för godkännande och de specifika kriterier för låg risk som anges i punkt 5 i bilaga II ska godkännas som verksamma ämnen med låg risk. Enligt artikel 47 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska växtskyddsmedel som innehåller enbart verksamma ämnen med låg risk och som inte innehåller något ämne med farliga egenskaper samt är tillräckligt effektiva godkännas som växtskyddsmedel med låg risk.
- O. Hittills har bara sju verksamma ämnen som klassificerats som lågriskämnen – varav sex är verksamma ämnen med biologiskt ursprung – godkänts i unionen. I sitt uppdateringsprogram prioriterar kommissionen utvärdering av verksamma ämnen med förmodat låg risk.
- P. I ett antal medlemsstater har produkter som innehåller verksamma ämnen med låg risk och biologiskt ursprung inte blivit godkända eftersom de ansetts vara mindre effektiva än syntetiska kemiska bekämpningsmedel, utan att man beaktat pågående innovationer i sektorn för bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung, utan att man beaktat de resurseffektiva fördelarna för ekologiska jordbruk, och utan att man beaktat de jordbruks-, hälso-, och miljörelaterade kostnaderna för vissa andra växtskyddsmedel.
- Q. I gällande regelverk ges vissa incitament för verksamma ämnen med låg risk och växtskyddsmedel med låg risk, nämligen en längre första godkännandeperiod på 15 år för verksamma ämnen med låg risk i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 1107/2009, och en kortare tidsfrist, 120 dagar, för beslut om ansökningar om produktgodkännande av växtskyddsmedel med låg risk i enlighet med artikel 47 i förordning (EG) nr 1107/2009. Dessa incitament gäller dock enbart i slutet av godkännandeförfarandet, när ett verksamt ämne redan klassificerats som ett lågriskämne.
- R. Enligt artikel 12 i direktiv 2009/128/EG ska användningen av bekämpningsmedel minimeras eller förbjudas i vissa specifika områden, till exempel områden som används av allmänheten eller skyddade områden. I sådana fall ska lämpliga riskhanteringsåtgärder vidtas och användning av växtskyddsmedel med låg risk och biologiska bekämpningsåtgärder i första hand övervägas. Vissa medlemsstater förbjuder redan sedan länge användning av bekämpningsmedel i dessa specifika områden.
- S. Kommissionen har för den ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder lagt fram ett utkast till kommissionens förordning om ändring av förordning (EG) nr 1107/2009 avseende kriterierna för godkännande av verksamma ämnen med låg risk. Enligt det utkastet ska verksamma ämnen som är mikroorganismer förmodas medföra låg risk.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet betonar att man utan ytterligare dröjsmål måste öka utbudet i unionen av bekämpningsmedel med låg risk, däribland växtskyddsmedel med låg risk och biologiskt ursprung.
2. Europaparlamentet betonar att jordbrukarna behöver ha fler verktyg för att skydda sina grödor och för att besluta vilka åtgärder som kan skydda deras odlingar på bästa och mest hållbara sätt. Parlamentet förespråkar därför en mer utbredd användning av andra slags verktyg, inklusive bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung, i enlighet med de allmänna principerna för integrerat växtskydd.
3. Europaparlamentet betonar att fler medel och metoder för växtskydd måste göras tillgängliga för dem som bedriver ekologiskt jordbruk och att de måste uppfylla kraven på ekologiskt jordbruk men även på resurseffektivitet.
4. Europaparlamentet betonar att konsumenternas efterfrågan på säkra livsmedel till rimliga priser som är producerade på ett hållbart sätt måste tillgodoses.

Onsdagen den 15 februari 2017

5. Europaparlamentet understryker att för att främja utveckling och användning av nya växtskyddsmedel med låg risk och biologiskt ursprung, bör bedömningen av deras effektivitet och risker, och av deras kapacitet att uppfylla jordbrukets miljömässiga, hälsorelaterade och ekonomiska behov, utformas på ett sätt som innebär att jordbrukarna erbjuds en lämplig växtskyddsnivå.

6. Europaparlamentet understryker vikten av att man offentligt diskuterar alternativ till konventionella växtskyddsmedel och sätt att erbjuda jordbrukare och odlare ett större urval av ämnen, inklusive bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung och andra biologiska bekämpningsmetoder, i syfte att finna de lösningar som är mest gångbara ur ett miljömässigt, hälsorelaterat och ekonomiskt perspektiv. Parlamentet framhåller att det behövs utbildning om vikten av att säkerställa att skyddet av grödorna är hållbart. Parlamentet uppmanar till ytterligare forskning och innovation avseende växtskyddsmedel med låg risk och biologiskt ursprung.

7. Europaparlamentet välkomnar den genomförandeplan som rådet godkänt för ökad tillgång till växtskyddsmedel med låg risk och ett snabbare införande i medlemsstaterna av ett integrerat växtskydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och Växtskyddsorganisationen för Europa och Medelhavsområdet (EPPO) att följa upp genomförandet av denna plan.

Omedelbara åtgärder

8. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt antagande av det utkast till förordning om ändring av förordning (EG) nr 1107/2009 avseende kriterierna för godkännande av verksamma ämnen med låg risk som kommissionen har lagt fram för den ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortlopande uppdatera kriterierna i linje med de mest aktuella vetenskapliga rönen.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda sin bedömning, sitt godkännande, sin registrering och sin övervakning av användningen av växtskyddsmedel med låg risk och biologiskt ursprung, samtidigt som riskbedömningen ligger kvar på en sträng nivå.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i sina nationella handlingsplaner för skydd av miljön och människors hälsa inkludera användningen av bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung.

11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta information och bästa praxis på basis av forskningsresultaten om bekämpning av skadegörare, och möjliggöra alternativa lösningar som är gångbara ur ett miljömässigt, hälsorelaterat och ekonomiskt perspektiv.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera de lågriskämnen som redan finns på marknaden.

Översyn av lagstiftningen om växtskyddsmedel

13. Europaparlamentet välkomnar kommissionens Refit-initiativ från 2016 om att utvärdera förordning (EG) nr 1107/2009. Parlamentet betonar att Refit-initiativet inte får medföra sänkta hälso-, livsmedelssäkerhets- och miljöskyddsstandarder, och är oroad över att den allmänna översynen av hela förordning (EG) nr 1107/2009 i samband med detta Refit-initiativ kan ta flera år.

14. Europaparlamentet betonar att förordning (EG) nr 1107/2009 måste ändras i syfte att främja framtagande, godkännande och utsläppande på EU-marknaden av bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung. Parlamentet finner det oroande att nuvarande godkännandeförfarande för utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel är otillfredsställande för bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung. Parlamentet påpekar att nuvarande registreringsförfarande för lågriskämnen ibland i praktiken fungerar som ett slags patent och gör det svårt att använda en produkt som är baserad på samma ämne men inte är registrerad i en annan medlemsstat.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2018 lägga fram ett specifikt lagstiftningsförslag om ändring av förordning (EG) nr 1107/2009, utanför den allmänna översynen i samband med Refit-initiativet, för att fastställa ett påskyndat förfarande för bedömning, godkännande och registrering av bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung.

Onsdagen den 15 februari 2017

16. Europaparlamentet poängterar att det behövs en definition i förordning (EG) nr 1107/2009 av "växtskyddsmedel av biologiskt ursprung", som omfattar växtskyddsmedel vars verksamma ämne är en mikroorganism eller en molekyl som finns i naturen och som antingen erhållits genom en naturlig process eller framställts på syntetisk väg och är identisk med den naturliga molekyl, att jämföra med växtskyddsmedel vars verksamma ämne är en syntetisk molekyl som inte finns i naturen, oberoende av produktionsmetod.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin rapport om utvärdering av de nationella handlingsplanerna, i enlighet med artikel 4 i direktiv 2009/128/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel, identifiera brister i medlemsstaternas genomförande av direktivet och med kraft rekommendera medlemsstaterna att vidta omedelbara åtgärder för att minska bekämpningsmedelsanvändningens risker och konsekvenser för människors hälsa och för miljön och att utveckla och införa alternativa strategier eller tekniker för att minska beroendet av användningen av bekämpningsmedel.

o

o o

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0043

Situationen för de mänskliga rättigheterna och demokratin i Nicaragua, fallet Francisca Ramirez**Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om situationen för de mänskliga rättigheterna och demokrati i Nicaragua – fallet med Francisca Ramirez (2017/2563(RSP))**

(2018/C 252/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Nicaragua, framför allt resolutionen av den 18 december 2008 om attacker mot människorättsförsvarare, medborgerliga rättigheter och demokrati i Nicaragua ⁽¹⁾ och resolutionen av den 26 november 2009 ⁽²⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 16 augusti 2016 från talespersonen för vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, om det rättsliga avgörandet nyligen i Nicaragua om att avsätta parlamentsledamöter och av uttalandet av den 19 november 2016 från vice ordföranden/den höga representanten om slutresultatet av valet i Nicaragua,
- med beaktande av rapporten från EU:s valobservatörsuppdrag till Nicaragua om dess övervakning av parlaments- och presidentvalet den 6 november 2011,
- med beaktande av uttalandet av den 16 oktober 2016 från generalsekretariatet för Amerikanska samarbetsorganisationen (OAS) om valprocessen i Nicaragua,
- med beaktande av rapporten av den 20 januari 2017 från Amerikanska samarbetsorganisationens generalsekretariat och Nicaragua,
- med beaktande av associeringsavtalet mellan EU och länderna i Centralamerika från 2012, som trädde i kraft i augusti 2013, inklusive människorättsklausulerna,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare från juni 2004,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för markpolitiken från 2004 med riktlinjer för utveckling och program för markpolitiken i utvecklingsländer,
- med beaktande av FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna från december 1998,
- med beaktande av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om ursprungsfolk och stamfolk (konvention 169) från 1989, som ratificerats av Nicaragua,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

⁽¹⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 89.

⁽²⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 74.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Utvecklingen och befastandet av demokratin och rättsstaten samt respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna måste vara en integrerad del av EU:s utrikespolitik, däribland associeringsavtalet mellan EU och länderna i Centralamerika från 2012.
 - B. Demokratin och rättsstaten har försämrats i Nicaragua de senaste åren.
 - C. 2013 antog Nicaragua lag 840 som beviljade en 100 år lång koncession för en sjöfartskanal genom Nicaragua till ett privat kinesiskt företag, HK Nicaragua Canal Development Investment Company Ltd (HKND).
 - D. Denna lag gav HKND befogenhet att expropriera mark och undantog företaget från lokala skatter och kommersiella bestämmelser. Den gav också HKND en garanti om att det inte skulle bli några straffrättsliga påföljder vid ett eventuellt kontraktsbrott.
 - E. Mellan den 27 november och den 1 december 2016 samlades demonstranter från hela Nicaragua i huvudstaden för att protestera mot byggandet av sjöfartskanalen – ett megaprojekt som skulle fördriva tusentals småbrukare och urinvånare från sina hem i områdena runt kanalprojektet – samt för att fördöma bristen på insyn i presidentvalet den 6 november 2016. Människorättsförsvarare rapporterade om polisens användning av tårgas samt gummi- och blykulor mot demonstranter.
 - F. Varken någon undersökning av miljökonsekvenserna eller något samråd på förhand med urbefolkningarna gjordes, vilket strider mot ILO-konvention 169. Kanalens föreslagna rutt kommer att gå genom urbefolkningarnas landområden och skulle fördriva mellan 30 000 och 120 000 urinvånare från sina hem.
 - G. Vetenskapliga organisationer har uttryckt bestörtning över att kanalen skulle gå rakt igenom Nicaraguasjön och utgöra ett hot mot Centralamerikas största sötvattenkälla. De vetenskapliga organisationerna har bett Nicaraguas regering att stoppa projektet till dess att oberoende undersökningar slutförts och diskuterats offentligt.
 - H. Francisca Ramirez, samordnare för det nationella rådet för försvar av land, sjö och suveränitet, ingav i december 2016 ett formellt klagomål över de repressiva handlingar och angreppshandlingar som erfarits i Nueva Guinea. Francisca Ramirez har utsatts för hot och godtyckligt frihetsberövats, och hennes familjemedlemmar har angripits med våld som hämnd för hennes aktivism.
 - I. Journalister i Nicaragua riskerar trakasserier, hotelser och frihetsberövande, och har fått ta emot dödshot.
 - J. I augusti 2016 ställdes ett besök från FN:s särskilda rapportör om situationen för människorättsförsvarare, Michel Forst, till Nicaragua in på grund av hinder som Nicaraguas regering satt upp.
 - K. Den allvarliga utestängningen av oppositionskandidater visar att det helt uppenbart saknades förutsättningar för fria och rättvisa val och att föreningsfriheten och den politiska konkurrensen och mångfalden allvarligt undergrävs.
 - L. Den särskilda rapportören om domares och advokaters oberoende riktade, inom ramen för FN:s förfarande för allmän återkommande utvärdering 2014, uppmärksamhet på utnämningen av domare till Högsta domstolen, vilka är starkt politiskt påverkade. De författningsändringar som gjordes 2013 för att presidenten skulle kunna bli omvald utfördes genom att kringgå lagen på ett icke-transparent sätt. Enligt artikel 147 i Nicaraguas författning är det förbjudet för anhängiga till presidenten, vare sig det rör sig om direkt släktskap eller släktskap genom giftermål, från att ställa upp som president- eller vicepresidentkandidater.

Torsdagen den 16 februari 2017

M. Korrupcion i den offentliga sektorn, bland annat av presidentens familjemedlemmar, är fortfarande en av de största utmaningarna. Bestickning av offentliga tjänstemän, olagliga beslagtaganden och godtyckliga bedömningar av tull- och skattemyndigheterna är mycket vanliga.

1. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den stadigt försämrade människorättsituationen i Nicaragua och beklagar djupt de angrepp och trakasserier som människorättsorganisationer och deras medlemmar samt oberoende journalister har utsatts för av personer, politiska krafter och organ med anknytning till staten.

2. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen regeringen att avstå från att trakassera och utöva repressalier mot Francisca Ramirez och andra människorättsförfvarare för att de utför sitt legitima arbete. Parlamentet uppmanar de nicaraguanska myndigheterna att upphöra med straffriheten för förövarna av brott mot människorättsförfvarare. Parlamentet stöder miljöaktivisters och människorättsförfvarares rätt att uttrycka protester utan att råka ut för repressalier. Parlamentet uppmanar Nicaragua att omgående inleda en oberoende miljökonsekvensbedömning innan man vidtar ytterligare åtgärder och att göra hela processen offentlig.

3. Europaparlamentet uppmanar Nicaraguas regering att respektera sina internationella skyldigheter på människorättsområdet, särskilt FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter, som undertecknades 2008, och ILO-konvention 169.

4. Europaparlamentet uppmanar Nicaraguas regering att skydda urbefolkningarnas landområden från konsekvenserna av dessa utvecklingsinriktade megaprojekt för deras möjligheter till livsuppehälle på sina territorier, som gör att urbefolkningarna hamnar i en konfliktsituation och att de riskerar att utsättas för våld.

5. Europaparlamentet är extremt oroat över att oppositionsmedlemmar i Nicaraguas nationalförsamling har avsatts och över den dom som ändrade ledarskapsstrukturen i oppositionspartiet.

6. Europaparlamentet uppmanar Nicaragua att fullt ut respektera demokratiska värden, däribland maktfördelning, och att återupprätta ställningen för alla politiska oppositionspartier genom att tillåta kritiska röster inom det politiska systemet och samhället i stort. Parlamentet påminner om att oppositionens fulla deltagande, avpolariseringen av rättsväsendet, ett slut på straffriheten och ett oberoende civilsamhälle är avgörande faktorer för en framgångsrik demokrati.

7. Europaparlamentet påminner om de olagliga åtgärder som vidtagits i strid med rättssystemet som ledde till författningsändringar för att ta bort gränsen för presidentens mandatperiod och som gjort att Daniel Ortega kunnat stanna vid makten i många år.

8. Europaparlamentet påpekar att valen 2011 och 2016 kritiserades hårt av EU-institutionerna och OAS för deras oriktigheter. Parlamentet noterar att en dialogprocess är på gång med OAS och att samförståndsavtalet ska vara undertecknat senast den 28 februari 2017, vilket skulle kunna förbättra situationen.

9. Europaparlamentet slår än en gång fast att press- och mediefriheten är livsviktiga för demokratin och ett öppet samhälle. Parlamentet uppmanar de nicaraguanska myndigheterna att återinföra mångfald i medierna.

10. Europaparlamentet påpekar att Nicaragua, mot bakgrund av associeringsavtalet mellan EU och länderna i Centralamerika, måste påminnas om det nödvändiga i respekten för rättsstatsprincipen, demokratin och de mänskliga rättigheterna, vilka EU värnar om och främjar. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att övervaka situationen och att vid behov överväga vilka potentiella åtgärder som ska vidtas.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Amerikanska samarbetsorganisationens generalsekreterare, den parlamentariska församlingen EU-Latinamerika, det centralamerikanska parlamentet samt Nicaraguas regering och parlament.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0044

Avrättningar i Kuwait och Bahrain

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om avrättningar i Kuwait och Bahrain (2017/2564(RSP))

(2018/C 252/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Bahrain, särskilt av den 4 februari 2016 om fallet med Mohammed Ramadan ⁽¹⁾, av den 7 juli 2016 om Bahrain ⁽²⁾ och av den 8 oktober 2015 om dödsstraffet ⁽³⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 15 januari 2017 från talesmannen för ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, om de avrättningar som genomförts i Bahrain och av den 25 januari 2017 om den senaste tidens avrättningar i Kuwait,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 10 oktober 2015 från ordföranden för kommissionen/unionens höga representant, Federica Mogherini, på EU:s vägnar, och Europarådets generalsekreterare, Thorbjörn Jagland, om Europadagen och världsdagen mot dödsstraff,
- med beaktande av uttalandet av den 25 januari 2017 från FN:s särskilda rapportörer om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, Agnes Callamard, och om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, Nils Melzer, där Bahrains regering enträget uppmanas att stoppa nya avrättningar samt uttalandet av den 17 januari 2017 från talesmannen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Rupert Colville, om Bahrain,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraff, om tortyr, om yttrandefrihet och om människorättsförsvare,
- med beaktande av EU:s nya strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter, vars syfte är att sätta skyddet och övervakningen av mänskliga rättigheter i centrum för all EU-politik,
- med beaktande av artikel 2 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och protokollen 6 och 13 till denna,
- med beaktande av artiklarna 1 och 2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och medlemsländerna i de arabiska gulfstaternas samarbetsråd (GCC) från 1998,
- med beaktande av slutsatserna från det 25:e gemensamma råds- och ministermötet mellan EU och Gulfstaternas samarbetsråd den 18 juli 2016,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner om ett moratorium för dödsstraff, särskilt resolutionen av den 18 december 2014 och den senaste av den 19 december 2016,
- med beaktande av konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om barnets rättigheter samt Arabiska stadgan om mänskliga rättigheter, i vilka Kuwait och Bahrain är part,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0044.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0315.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0348.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av FN:s skyddsåtgärder för att garantera skydd av dödsdömdas rättigheter, vilka godkänts genom Ekonomiska och sociala rådets resolution 1984/50 av den 25 maj 1984,
 - med beaktande av FN:s människorättskommittés avslutande iakttagelser av den 11 augusti 2016 om den tredje återkommande rapporten om Kuwait,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948, särskilt artikel 15,
 - med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artikel 18, och det andra fakultativa protokollet till denna om dödsstraffet, och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
 - med beaktande av FN-konventionen från 1954 om statslösa personers rättsliga ställning och 1961 års konvention om begränsning av statslöshet,
 - med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Enligt FN:s högkommissariat för mänskliga rättigheter (OHCHR) har fler än 160 FN-medlemsstater, med varierande rättssystem, traditioner, kulturer och religioner, antingen avskaffat dödsstraffet eller tillämpar det inte.
- B. Den 25 januari 2017 avrättade Kuwaits myndigheter sju personer, däribland en medlem av kungahuset: Mohammad Shahed Mohammad Sanwar Hussain, Jakatia Midon Pawa, Amakeel Ooko Mikunin, Nasra Youseff Mohammad al-Anzi, Sayed Radhi Jumaa, Sameer Taha Abdulmajed Abduljaleel och Faisal Abdullah Jaber Al Sabah, varav de flesta var dömda för mord. Fem av fångarna var utländska medborgare: två egyptier, en bangladeshier, en filippinier och en etiopier, och tre av dem var kvinnor. Avrättningarna var de första i landet sedan 2013, då de kuwaitiska myndigheterna avrättade fem personer efter ett sexårigt moratorium.
- C. Gulfcentrumet för mänskliga rättigheter och andra människorättsorganisationer har dokumenterat brott mot ett korrekt rättsförfarande i Kuwaits straffrättsliga system som gör det svårt för de åtalade att få en rättvis rättegång. Utländska hushållsarbetare är särskilt utsatta eftersom de saknar samhälleligt och rättsligt skydd.
- D. Den 15 januari 2017 avrättades Bahrain Ali al-Singace, Abbas al-Samea och Sami Mushaima genom arkebusering efter ett sexårigt moratorium.
- E. Enligt OHCHR utgjorde avrättningarna en allvarlig kränkning av rätten till en rättvis rättegång. De tre männen anklagades för ett bombattentat i Manama 2014 då flera personer dödades, däribland tre poliser. Alla tre ska ha erkänt efter tortyr, och erkännandena utgjorde därefter den primära bevisningen i den fällande domen. De fråntogs medborgarskapet, nekades tillgång till advokat och avrättades mindre än en vecka efter domen, utan någon förhandsinformation till deras familjer eller någon chans att ansöka om benådning.
- F. FN:s särskilda rapportörer om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar har förklarat dessa avrättningar som utomrättsliga avrättningar på grundval av att ingen av de tre männen fick rätt till en rättvis rättegång enligt artikel 14 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
- G. OHCHR uttryckte förfäran över avrättningarna och ansåg att det förelåg allvarligt tvivel om att männen hade fått en rättvis rättegång.
- H. Två andra män, Mohammad Ramadan och Hussein Moussa, riskerar också dödsstraff i Bahrain. Bägge hävdar att de falskt erkänt brott som är belagda med dödsstraff efter tortyr, och de kan avrättas när som helst.

Torsdagen den 16 februari 2017

- I. Den bahrainsk-danska medborgaren Abdulhadi al-Khawaja, grundare av och direktör för Gulfcentrumet för mänskliga rättigheter samt Khalil al-Halwachi, matematiklärare som tidigare bott i Sverige, är fortsatt fängslade och åtalade för att fredligt ha uttryckt sina åsikter.
 1. Europaparlamentet beklagar djupt Kuwaits och Bahrains beslut att återgå till dödsstraffet. Parlamentet fördömer än en gång tillämpningen av dödsstraffet och ger sitt starka stöd till att det införs ett moratorium som ett steg på väg mot dess avskaffande.
 2. Europaparlamentet uppmanar hans majestät shejk Hamad bin Isa Al Khalifa av Bahrain att förhindra avrättningarna av Mohamed Ramadan och Hussein Moosa och Bahrains myndigheter att säkerställa en ny rättegång i enlighet med internationella standarder. Alla påståenden om brott mot de mänskliga rättigheterna under förfarandena måste utredas nogga.
 3. Europaparlamentet betonar att konventionen om barnets rättigheter och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter uttryckligen förbjuder dödsstraff för brott begångna av personer under 18 år.
 4. Europaparlamentet uppmanar Kuwaits och Bahrains regeringar att omedelbart gå ut med en öppen inbjudan för att FN:s särskilda rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling ska kunna besöka landet, med obegränsade möjligheter att besöka alla frihetsberövade och alla anstalter de befinner sig i.
 5. Europaparlamentet påminner om att EU är emot dödsstraff och anser det vara ett grymt och omänskligt straff som inte avskräcker från kriminellt beteende och är irreversibelt i händelse av felaktigheter.
 6. Europaparlamentet uppmanar Kuwait och Bahrain att underteckna och ratificera det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter syftande till dödsstraffets avskaffande.
 7. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att fortsätta kampen mot dödsstraffet. Parlamentet uppmanar med kraft Bahrain och Kuwait att följa internationella minimistandarder och att minska tillämpningsområdet för och bruket av dödsstraff. Utrikestjänsten uppmanas enträget att fortsätta att bevaka utvecklingen i båda länderna och i Golfområdet generellt, och att använda alla tillbudsstående medel för att utöva inflytande.
 8. Europaparlamentet bekräftar än en gång att europeiska företag med verksamhet i tredjeländer fullständigt måste rätta sig efter internationella människorättsnormer. Parlamentet kritiserar skarpt vapen- och teknikhandelsavtal som används till men för de mänskliga rättigheterna.
 9. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och medlemsstaterna att inter文enera hos den bahrainska regeringen för att vädja om frisläppandet av Nabeel Rajab och av alla dem som frihetsberövats enbart på grund av sitt fredliga utövande av yttrandefriheten och föreningsfriheten, och att uppmana den bahrainska regeringen att upphöra med övervåldet mot demonstranter eller det godtyckliga frångåendet av medborgarskap.
 10. Europaparlamentet kräver att Abdulhadi al-Khawaja och Khalil al-Halwachi frisläpps.
 11. Europaparlamentet uppmanar Bahrains regering att fullt ut genomföra rekommendationerna i Bahrains oberoende undersökningskommissions rapport, den allmänt återkommande utvärderingen och från nationella institutet för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmuntrar dessutom till reformansträngningar i Kuwait.
 12. Europaparlamentet uppmanar Bahrains myndigheter att fortsätta den nationella samförståndsdialogen för att nå fram till en varaktig nationell försoning som omfattar alla och till hållbara politiska lösningar på krisen. I en hållbar politisk process bör legitim och fredlig kritik kunna uttryckas fritt.
 13. Europaparlamentet noterar protesterna i Bahrain på sexårsdagen av upproret 2011. Parlamentet uppmanar Bahrains myndigheter att säkerställa att säkerhetsstyrkorna fullt ut respekterar fredliga demonstranternas rättigheter och avstår från övervåld, godtyckliga frihetsberövanden, tortyr och andra brott mot de mänskliga rättigheterna.
 14. Europaparlamentet uppmuntrar till dialog och bilaterala och multilaterala initiativ mellan EU, dess medlemsstater och gulfstaterna inklusive Kuwait och Bahrain om människorättsfrågor samt andra områden av ömsesidigt intresse. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och ordföranden för kommissionen/unionens höga representant, Federica Mogherini, att insistera på inrättandet av en formell människorättsdialog med Kuwaits och Bahrains myndigheter, i enlighet med EU:s riktlinjer för människorättsdialoger.

Torsdagen den 16 februari 2017

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Konungariket Bahrains regering och parlament, Staten Kuwaits regering och parlamentet samt medlemmarna av Gulfstaternas samarbetsråd.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0045

Guatemala, särskilt situationen för människorättsförsvarare

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om Guatemala, särskilt situationen för människorättsförsvarare (2017/2565(RSP))

(2018/C 252/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och FN:s människorättskonventioner och tillhörande fakultativa protokoll,
- med beaktande av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, den europeiska sociala stadgan och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling från december 2005,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om kränkningar av de mänskliga rättigheterna, bland annat sina resolutioner om debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer,
- med beaktande av sina resolutioner av den 15 mars 2007 om Guatemala⁽¹⁾ och av den 11 december 2012⁽²⁾ om avtalet om upprättande av en associering mellan EU och Centralamerika,
- med beaktande av underutskottets för mänskliga rättigheter besök till Mexiko och Guatemala i februari 2016 och dess slutrapport,
- med beaktande av rapporten från delegationen för förbindelserna med länderna i Centralamerika om delegationens besök till Guatemala och Honduras den 16–20 februari 2015,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2016 om EU:s prioriteringar för mötena i FN:s råd för mänskliga rättigheter under 2016⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s särskilda rapportör om de globala hoten mot människorättsförsvarare och om situationen för kvinnliga människorättsförsvarare,
- med beaktande av årsrapporten 2016 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om verksamheten för dennes kontor i Guatemala,
- med beaktande av det besök som EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter nyligen avlade i Guatemala,
- med beaktande av FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015–2019),
- med beaktande av EU:s färdplan för dialog med det civila samhället i partnerländer 2014–2017,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för skydd av människorättsförsvarare och den strategiska ramen för mänskliga rättigheter som innehåller åtaganden om att engagera sig för människorättsförsvarare,

⁽¹⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 257.

⁽²⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 181.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0020.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av resolution 26/9 av den 26 juni 2014 från FN:s råd för mänskliga rättigheter i vilken människorättsrådet beslutade att inrätta en öppen mellanstatlig arbetsgrupp som ska utveckla ett internationellt, rättsligt bindande instrument för reglering av transnationella och andra företags verksamhet inom ramen för människorätt,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens konvention om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder från 1989 (ILO-konvention nr 169),
- med beaktande av människorättsklausulerna i associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika och partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Centralamerika, som varit i kraft sedan 2013,
- med beaktande av det fleråriga vägledande programmet för Guatemala 2014–2020, och dess engagemang för att bidra till konfliktlösning, fred och säkerhet,
- med beaktande av Europeiska unionens stödprogram till rättsväsendet i Guatemala, i synnerhet SEJUST,
- med beaktande av domen från 2014 från den interamerikanska domstolen för de mänskliga rättigheterna i målet Human rights defenders et al. mot Guatemala, och rapporten från den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna om situationen för de mänskliga rättigheterna i Guatemala (OEA/Ser.L/V/II. Doc. 43/15) av den 31 december 2015,
- med beaktande av artikel 25 i arbetsordningen för den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna om mekanismen för försiktighetsåtgärder,
- med beaktande av rådets slutsatser om demokratistöd i EU:s yttre förbindelser från 2009,
- med beaktande av rådets riktlinjer om mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt från 2009,
- med beaktande av uttalandet av den 9 december 2016 av den höga representanten Federica Mogherini på Europeiska unionens vägnar med anledning av människorättsdagen den 10 december 2016,
- med beaktande av Europeiska utrikestjänstens talespersons uttalande av den 17 augusti 2016 om människorättsförsvare i Guatemala,
- med beaktande av Santo Domingo-förklaringen från ministermötet EU–CELAC den 25–26 oktober 2016,
- med beaktande av uttalandet av den 1 februari 2017 från Grupp 13 om att stärka rättsstaten och kampen mot korruption och straffrihet,
- med beaktande av artiklarna 2, 3.5, 18, 21, 27 och 47 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 135 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Guatemala är EU:s tredje största mottagare av bilateralt utvecklingsbistånd i Centralamerika, vars bistånd uppgår till 187 miljoner euro för perioden 2014 – 2020 med fokus på livsmedelstrygghet, konfliktlösning, fred, säkerhet och konkurrenskraft.
 - B. Guatemala är strategiskt placerat på rutten för narkotikahandel och irreguljär migration mellan Centralamerika och Förenta staterna. Guatemalaner utgör fortfarande den näst största gruppen personer som utvisas från USA. Årtionden av interna konflikter, höga fattigdomsnivåer och en djupt rotad kultur av straffrihet har lett till en oförminskad nivå av våld och säkerhetshot i Guatemala. Hela samhället, men i synnerhet människorättsförsvare, icke-statliga organisationer och lokala myndigheter, drabbas av den höga brottsligheten.

Torsdagen den 16 februari 2017

- C. 2017 är det 20 år sedan fredsavtalet för Guatemala undertecknades. Kampen mot straffrihet, inbegripet de allvarliga brott som begicks under tidigare icke-demokratiska regimer, är oerhört viktig. De guatemalanska myndigheterna måste sända en tydlig signal till de fysiska personer som utsätter människorättsförsvarare för våld, och hjärnorna bakom, så att sådana handlingar inte går ostraffade.
- D. Mellan januari och november 2016 bokförde enheten för skydd av människorättsförsvarare (UDEFEFUGA) i Guatemala 14 mord och 7 mordförsök på människorättsförsvarare i Guatemala. Enligt samma källor förekom under 2016 sammanlagt 223 angrepp på människorättsförsvarare, bland annat 68 nya rättsfall som inleddes mot dem. Miljöförsvarare och försvarare av rättigheter till mark var, tillsammans med dem som arbetade för rättvisa och mot straffrihet, de människorättsförsvarare som oftast togs som måltavla.
- E. Under 2017 har redan människorättsförsvararna Laura Leonor Vásquez Pineda och Sebastián Alonzo Juan dödats, förutom de journalister som uppges ha dödats under 2016 – Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona och Winston Leonardo Túnchez Cano.
- F. Situationen för de mänskliga rättigheterna är fortsättningsvis mycket allvarlig. Läget för kvinnor och ursprungsbefolkningar, i synnerhet om de uppträder till försvar för mänskliga rättigheter och migranter, inger allvarlig oro, vilket också gäller för andra frågor såsom tillgången till rättslig prövning, förhållandena i fängelserna, polisens uppförande och påståenden om tortyr, och den förvärras ytterligare av utbredd korruption, otillåten samverkan och straffrihet.
- G. Guatemala har ratificerat ILO:s konvention nr 169 om ursprungsfolk och stamfolk och konvention nr 87 angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten. Det finns vissa positiva tecken, såsom inrättandet av Mesa Sindical del Ministerio Público. I Guatemalas lag finns inte någon skyldighet att hålla fritt och välinformerat förhandssamarbete med lokalbefolkningens samhällen, såsom det föreskrivs i ILO:s konvention nr 169.
- H. Den interamerikanska domstolen för de mänskliga rättigheterna avkunnade 2014 en bindande dom där det yrkades på en offentlig politik för skydd av människorättsförsvarare. I dag pågår en EU-finansierad samrådsprocess inför inrättandet av denna politik.
- I. FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter gäller för alla stater och alla företag, oavsett om de är transnationella eller inte och oavsett deras storlek, bransch, lokalisering, ägandeförhållanden och struktur, trots att en effektiv övervakning av dem, tillsammans med mekanismer för sanktioner, kvarstår som en utmaning för genomförandet av dessa principer runt om i världen. Situationen för de mänskliga rättigheterna i Guatemala kommer att göras till föremål för översyn i november 2017 inom ramen för FN:s mekanism för allmän återkommande utvärdering, som ingår i människorättsrådets arbete.
- J. Guatemalas ombudsman för mänskliga rättigheter har, tillsammans med statsförvaltningen och rättsväsendet, vidtagit viktiga åtgärder för att motverka straffriheten och uttrycka erkännelse för de mänskliga rättigheterna.
- K. Guatemala har vidtagit vissa viktiga åtgärder, såsom att mandatet för CICIG (den internationella kommissionen mot straffrihet i Guatemala) förlängts till 2019. I oktober 2016 lade överhuvudena för regeringen, kongressen och landets rättsväsen fram ett förslag för en konstitutionell reform av rättsväsendet, bland annat på basis av rundabordsdiskussioner med det civila samhället. Förslaget syftar till att stärka rättsväsendet på grundval av sådana principer som karriärutveckling för rättsväsendets tjänstemän, samtida förekomst av flera olika rättssystem och oberoende för rättsväsendet.

Torsdagen den 16 februari 2017

- L. En riktad kampanj av trakasserier har lagt hinder i vägen för en rad prominenta fall som berör korruption och övergångsrättvisa och där människorättsförfarare deltagit i arbetet, bland dem också domare och advokater som utsatts för skrämsektaktik och falska klagomål inför rätta. Direktören för den internationella erkända internationella kommissionen mot straffrihet i Guatemala (CICIG), Iván Velásquez, står också anklagad och en förtalskampanj pågår mot honom i dag. Det går framåt med prominenta fall inom övergångsrättvisa, till exempel de fall som berör Molina Theissen och CREOMPAZ eller de som bland annat berör korruption i målen La Linea y Coparacha.
- M. Vissa av EU:s medlemsstater har ännu inte ratificerat associeringsavtalet mellan EU och Latinamerika och därför har inte heller pelaren om "politisk dialog" trätt i kraft. Mänskliga rättigheter och rättsstaten står i centrum för EU:s politik för yttre åtgärder, tillsammans med hållbar ekonomisk och social utveckling.
1. Europaparlamentet fördömer å det starkaste de senaste morderna på Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan och journalisterna Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona och Winston Leonardo Túnchez Cano, samt vart och ett av de 14 mord på andra människorättsförfarare som begåtts i Guatemala under 2016. Parlamentet uttrycker sitt djupaste deltagande med de anhöriga och vännerna till alla dessa människorättsförfarare.
 2. Europaparlamentet betonar att det är bekymrat över de fortsatta våldshandlingarna och avsaknaden av säkerhet som har negativa konsekvenser för människorättsförfarares möjlighet att fullt ut och fritt utöva sin verksamhet. Parlamentet hyllar alla människorättsförfarare i Guatemala och kräver en omedelbar, oberoende, objektiv och noggrann utredning av dessa och tidigare mord. Parlamentet betonar att det är oerhört viktigt att ha ett dynamiskt civilt samhälle för att göra staten mer ansvarig, lyhörd, inkluderande, effektiv och således mer legitim på alla nivåer.
 3. Europaparlamentet välkomnar Guatemalas insatser i landets kamp mot organiserad brottslighet, begär att dessa insatser påskyndas och erkänner den enorma svårighet som landet står inför för att skapa säkerhet och frihet för alla sina medborgare i en situation med strukturerat våld som uppkommer i samband med narkotikahandel. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att ställa tekniska och budgetanknutna medel till förfogande för Guatemala för att medverka till landets kamp mot korruption och organiserad brottslighet, och att prioritera sådana insatser i bilaterala samarbetsprogram.
 4. Europaparlamentet påminner om behovet att utveckla en offentlig politik för skydd av människorättsförfarare, vilket konstaterades av den interamerikanska domstolen för de mänskliga rättigheterna 2014. Parlamentet noterar den nationella dialog som nyligen inletts i landet och uppmanar de guatemalanska myndigheterna att se till att den offentliga politiken utvecklas genom en bredare inkluderande process och att de tar itu med de strukturella orsakerna till att människorättsförfararnas sårbarhet ökar, samt uppmanar näringslivet att stödja dessa insatser.
 5. Europaparlamentet välkomnar det beslut som fattats av EU:s delegation i Guatemala om att bidra finansiellt till diskussionerna och samrådsförandet i samband med ett sådant program och uppmanar EU:s delegation att fortsätta ge människorättsförfarare sitt stöd. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att utarbeta och genomföra en offentlig politik för skydd av människorättsförfarare i nära samarbete med en mängd olika intressenter, och att fortsätta reformarbetet för ett oberoende rättsväsende, kampen mot straffrihet och befästande av rättsstaten.
 6. Europaparlamentet uppmanar till ett skyndsamt och obligatoriskt genomförande av de försiktighetsåtgärder som rekommenderats av den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna och uppmanar myndigheterna att upphäva det beslut som ensidigt avlägsnar nationella försiktighetsåtgärder till fördel för människorättsförfarare.
 7. Europaparlamentet erinrar om resultaten från de 93 samråd med samhällen som genomfördes i god tro 2014 och 2015. Parlamentet påminner om att det för närvarande pågår ett samverkansbaserat förfarande och uppmanar de guatemalanska myndigheterna att påskynda förfarandena för att säkerställa upprättandet av en nationell mekanism för fria och välinformerade förhandssamråd, såsom det föreskrivs i ILO:s konvention nr 169. Parlamentet uppmanar den guatemalanska regeringen att inleda bredare sociala samråd om vattenkraftverk, gruvprojekt och oljebolag, och uppmanar EU:s institutioner att se till att inget europeiskt bistånd eller stöd främjar eller tillåter utvecklingsprojekt utan att kravet på ett fritt och välinformerat förhandssamråd med lokalbefolkningens samhällen uppfylls.

Torsdagen den 16 februari 2017

8. Europaparlamentet välkomnar det initiativ till reformer för rättssystemet som lagts fram av den verkställande, dömande och lagstiftande makten inför kongressen för att vidareutveckla ett professionellt, demokratiskt rättssystem baserat på ett effektivt oberoende rättsväsende. Parlamentet kräver gemensamma insatser av Guatemalas kongress för att slutföra reformen av rättsväsendet i sin helhet och fullt ut 2017. Därför uppmanar parlamentet de guatemalanska myndigheterna att tilldela tillräcklig finansiering och personal till rättsväsendet, i synnerhet till riksåklagarämbetet. Parlamentet stöder det viktiga arbete som utförs av internationella kommissionen mot straffrihet i Guatemala (CICIG).
 9. Europaparlamentet välkomnar domen från appellationsdomstolens första kammare, som bekräftade att folkmord och brott mot mänskliga rättigheter aldrig kan preskriberas i samband med rättegången mot den tidigare diktatorn Ríos Montt, och ser den som en milstolpe i kampen mot straffrihet.
 10. Europaparlamentet uppmanar staten i Guatemala att samarbeta med mekanismen för allmän återkommande utvärdering och att vidta alla lämpliga åtgärder för att genomföra dess rekommendationer.
 11. Europaparlamentet ber Europeiska unionen att stödja riksåklagarämbetet. Parlamentet avvisar bestämt alla former av påtryckningar, skrämseltaktik och påverkan som äventyrar oberoende, samtida förekomst av flera olika rättssystem och objektivitet. De guatemalanska myndigheterna uppmanas att fortsätta främja samarbete mellan inrikesministeriets enhet för analys av angrepp på människorättsförsvarare och riksåklagarämbetets sektion för mänskliga rättigheter.
 12. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att arbeta för att ingå internationellt bindande avtal, vilket kommer att stärka efterlevnaden av mänskliga rättigheter, i synnerhet när det gäller EU-baserade företag som är verksamma i tredjeländer.
 13. Europaparlamentet uppmanar de EU-medlemsstater som ännu inte gjort det att snarast ratificera associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika. Parlamentet ber Europeiska unionen och dess medlemsstater att använda de mekanismer som fastställs i associeringsavtalet och avtalet om politisk dialog för att i högre grad uppmuntra Guatemala att fortsätta en ambitiös människorättsagenda och kampen mot straffrihet. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att öronmärka tillräckliga medel och tekniskt bistånd för denna uppgift.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, Amerikanska samarbetsorganisationen, Parlamentariska församlingen EU–Latinamerika, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Republiken Guatemalas president, regering och parlament, SIECA och Parlacen.
-

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0048

Möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen. (2014/2248(INI))

(2018/C 252/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU fördraget), särskilt artiklarna 1, 2, 3, 6, 9, 10, 14, 15, 16, 17, 48 och 50, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF fördraget), särskilt artiklarna 119, 120–126, 127–133, 136–138, 139–144, 194 och 352, samt tillhörande protokoll,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av den rapport av den 22 juni 2015 som kommissionens ordförande har utarbetat i nära samarbete med ordförandena för Europeiska rådet, Europaparlamentet, Europeiska Centralbanken och Eurogruppen Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union ("De fem ordförandenas rapport")⁽¹⁾,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 19 november 2013 om utkastet till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020⁽²⁾ och sitt beslut av den 19 november 2013 om ingåendet av ett interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾,
- med beaktande av den fleråriga budgetramen⁽⁴⁾ och det interinstitutionella avtalet⁽⁵⁾, som antogs den 2 december 2013,
- med beaktande av slutrapporten och rekommendationerna från högnivågruppen för egna medel från december 2016⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18–19 februari 2016 om en ny uppgörelse för Förenade kungariket i Europeiska unionen, som förklarats ogiltig genom Förenade kungarikets beslut att lämna unionen,
- med beaktande av valresultatet i Förenade kungarikets folkomröstning om EU-medlemskap där man röstade för att lämna EU,
- med beaktande av ordinarie Eurobarometer 84 från hösten 2015 om den allmänna opinionen inom Europeiska unionen och den särskilda barometern från Europaparlamentet från juni 2016 *Européerna 2016: föreställningar och förväntningar, kampen mot terrorism och radikaliserings*,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols yttrande 2/13 om utkastet till avtal om unionens anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europa-konventionen om de mänskliga rättigheterna – Europakonventionen)⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_sv.pdf

⁽²⁾ EUT C 436, 24.11.2016, s. 49.

⁽³⁾ EUT C 436, 24.11.2016, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/budget/mfi/hlgor/library/reports-communication/hlgor-report_20170104.pdf

⁽⁷⁾ Domstolens yttrande 2/13 av den 18 december 2014.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av Europeiska rådets beslut av den 28 juni 2013 om Europaparlamentets sammansättning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2013 om konstitutionella problem med flernivåstyrning i Europeiska unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 april 2014 om förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2014–2020: lärdomar och fortsatt utveckling ⁽³⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 22 november 2012 om valet till Europaparlamentet 2014 ⁽⁴⁾ och den 4 juli 2013 om den praktiska organisationen i samband med valet till Europaparlamentet 2014 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2013 om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 oktober 2015 om det europeiska medborgarinitiativet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2015 om reformen av vallagen i Europeiska unionen ⁽⁸⁾ och sitt förslag till ändring av akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av sin resolution av den 28 juni 2016 om beslutet att lämna EU till följd av folkomröstningen i Förenade kungariket ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter ⁽¹²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning ⁽¹³⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 september 2015 ⁽¹⁴⁾ och Regionkommitténs yttrande av den 8 juli 2015 ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av förklaringen om ökad europeisk integration *Greater European Integration: The Way Forward* av talmännen i den italienska deputeradekammaren, den franska nationalförsamlingen, den tyska förbundsdagen och Luxemburgs deputeradekammare, som undertecknades den 14 september 2015 och för närvarande får stöd av flera nationella parlamentariska kamrar i EU,

⁽¹⁾ EUT L 181, 29.6.2013, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 468, 15.12.2016, s. 176.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0378.

⁽⁴⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 185.

⁽⁵⁾ EUT C 75, 26.2.2016, s. 109.

⁽⁶⁾ EUT C 436, 24.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0382.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0395.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0294.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0049.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0050.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0409.

⁽¹³⁾ EUT L 251, 16.9.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUT C 13, 15.1.2016, s. 183.

⁽¹⁵⁾ EUT C 313, 22.9.2015, s. 9.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 31 januari 2013 om att förstärka EU-medborgarskapet och främja EU-medborgarnas valrättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A8-0390/2016), och av följande skäl:
 - A. Denna resolution syftar till att tillhandahålla lösningar som inte kan nå genom de verktyg som för närvarande erbjuds i fördragen och som därför endast kan förverkligas genom en framtida fördragsändring, när förutsättningarna finns.
 - B. EU-institutionernas oförmåga att hantera den djupa och mångfasetterade kris som unionen för närvarande upplever, som närmast kan beskrivas som en kris på alla plan, inbegripet dess finansiella, ekonomiska, sociala och migrationsmässiga följder och uppkomsten av populistiska partier och nationalistiska rörelser, har sammantaget lett till ökat missnöje hos en allt större del av befolkningen när det gäller hur Europeiska unionen av idag fungerar.
 - C. Dessa stora europeiska utmaningar kan inte hanteras av enskilda medlemsstater, utan enbart genom en gemensam insats från Europeiska unionen.
 - D. Framsteg i riktning mot en union som verkligen kan åstadkomma resultat och uppnå sina mål hindras av en misslyckad styrning till följd av ständigt och systematisk strävan efter enhällighet i rådet (som fortfarande bygger på den så kallade Luxemburgkompromissen) och bristen på en enda trovärdig verkställande makt som åtnjuter full demokratisk legitimitet och kompetens att vidta effektiva åtgärder inom ett brett spektrum av politikområden. Den otillräckliga hanteringen av flyktingströmmarna, den långsamma saneringen av våra banker efter finanskrisens utbrott och avsaknaden av ett omedelbart och gemensamt svar på det inre och yttre hotet från terrorismen är aktuella exempel som på ett träffande sätt har visat på unionens bristande förmåga att reagera snabbt och effektivt.
 - E. Europeiska unionen kan inte möta EU-medborgarnas förväntningar eftersom dagens fördrag inte utnyttjas till fullo och inte tillhandahåller alla de instrument, behörigheter och beslutsförfaranden som krävs för att på ett effektivt sätt ta sig an dessa gemensamma mål.
 - F. Detta problem, och avsaknaden av en gemensam vision från medlemsstaternas sida när det gäller vår kontinents framtid, har gett upphov till en EU-skepsis utan motstycke som leder till en återgång till nationalism och riskerar att undergräva och till och med kanske upplösa unionen.
 - G. Det system som innebär att medlemsstaterna tar till "à la carte"-lösningar, vilket stärktes ytterligare genom Lissabonfördraget, har i stället för att främja unionen ökat dess komplexitet och ytterligare framhävt skillnader och olikheter inom den. Trots de möjligheter till flexibilitet som fördragen erbjuder har flera medlemsstater fått välja att ställa sig utanför primärrätten, och detta har skapat ett oklart system av samarbetscirklar som skär in i varandra samt hämmat demokratisk kontroll och ansvarsskyldighet.
 - H. Fördragen erbjuder former av flexibel och differentierad integration på sekundärrättslig nivå genom instrumenten för fördjupat och strukturerat samarbete, vilket endast bör tillämpas på en begränsad mängd politikområden samtidigt som det bör vara integrerande så att alla EU-medlemsstater kan delta. Effekterna av det fördjupade samarbetet är fortfarande begränsade trots att det gått tjugo år sedan det infördes. Fördjupat samarbete har beviljats på tre områden, nämligen med avseende på gemensamma regler om tillämplig lag för skilsmässor för internationella par, det europeiska patentet med enhetlig verkan och införandet av en skatt på finansiella transaktioner. Det fördjupade samarbetet måste användas som ett första steg för ytterligare integration av politik såsom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP), och inte som ett sätt att främja "à la carte"-lösningar.
 - I. Gemenskapsmetoden måste upprätthållas och får inte undergrävas av mellanstatliga lösningar, inte ens på områden där inte alla medlemsstater uppfyller villkoren för deltagande.

⁽¹⁾ EUT C 62, 2.3.2013, s. 26.

Torsdagen den 16 februari 2017

- J. Euron är unionens valuta (artikel 3.4 i EU-fördraget), men ändå erhöll Förenade kungariket ett undantag från anslutning (protokoll nr 15), Danmark har ett konstitutionellt undantag (protokoll nr 16), Sverige har slutat följa eurons konvergenzkriterier och möjligheten att Grekland lämnar den gemensamma valutan har diskuterats öppet i Europeiska rådet. Samtliga medlemsstater är skyldiga att ansluta sig till den gemensamma valutan när de väl uppfyller alla kriterier, men inget tidsschema har fastställts för medlemsstaters anslutning till euron efter dess införande.
- K. När det gäller Schengen, den fria rörligheten för personer och avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna till följd av detta – punkter som formellt tagits in i fördragen – har Förenade kungariket och Irland beviljats klausuler om icke-deltagande. Ytterligare fyra medlemsstater deltar inte trots att de är skyldiga att göra detta, medan klausuler om deltagande har beviljats tre länder utanför Europeiska unionen. Denna splittring försvårar inte bara ett totalt avskaffande av vissa kvarvarande inre gränser, utan ställer även till problem för skapandet av en verklig inre marknad och ett fullt integrerat område med frihet, säkerhet och rättvisa. Parlamentet erinrar om att medverkan i Schengenområdet även fortsättningsvis måste vara målet för alla EU-medlemsstater.
- L. Undantagsklausuler för enskilda medlemsstater utgör ett hot mot en enhetlig tillämpning av EU-lagstiftningen, leder till en överdrivet komplex styrning, äventyrar sammanhållningen i unionen och undergräver unionsmedborgarnas solidaritet.
- M. Efter Lissabonfördraget, och ytterligare påskyndat genom den ekonomiska krisen och finans-, migrations- respektive säkerhetskrisen, har Europeiska rådet vidgat sin roll till att omfatta löpande förvaltning genom att anta mellanstatliga instrument utanför EU:s ram, trots det faktum att dess roll inte är utöva lagstiftande funktioner utan att förse unionen med den kraft som krävs för dess utveckling och att definiera den allmänna politiska riktningen och fastställa prioriteringar (artikel 15.1 i EU-fördraget).
- N. Kravet på enhällighet i Europeiska rådet och dess oförmåga att nå konsensus har lett till antagandet av mellanstatliga instrument utanför EU:s rättsliga ram, exempelvis den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (den så kallade finanspakten). Detsamma gäller överenskommelsen med Turkiet om den syriska flyktingkrisen.
- O. Samtidigt som det i artikel 16 i finanspakten anges att nödvändiga åtgärder måste vidtas för att införliva finanspakten i unionens rättsliga ram inom fem år från dagen för ikraftträdandet (före den 1 januari 2018), och samtidigt som liknande bestämmelser är inkluderade i det mellanstatliga avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden, är det uppenbart att ett motståndskraftigt euroområde, inklusive slutförandet av bankunionen, inte kan åstadkommas utan att man vidtar ytterligare åtgärder för att stärka det finanspolitiska samarbetet och inför en mer tillförlitlig, effektiv och demokratisk form av styrning.
- P. Ett sådant nytt system för styrning kräver att kommissionen blir en äkta regering, med ansvar inför parlamentet och försedd med de verktyg den behöver för att utforma och tillämpa den gemensamma finanspolitik och makroekonomiska politik som euroområdet behöver, och som regering måste den förses med en statskassa och budget som står i proportion till den uppgift den står inför. För detta behövs inte bara åtgärder inom den befintliga primärrätten utan även en reform av Lissabonfördraget.
- Q. Detta gäller även den nödvändiga reformen och moderniseringen av de ekonomiska resurser som är gemensamma för hela EU. Avtalet om den aktuella fleråriga budgetramen ingicks först efter långa och mödosamma förhandlingar och åtföljdes av ett beslut om att inrätta en arbetsgrupp på hög nivå för att granska unionens system för egna medel, som ska avlägga rapport under 2016. Den nuvarande fleråriga budgetramen begränsar unionens finansiella och politiska autonomi avsevärt, eftersom de flesta av intäkterna utgörs av nationella bidrag från medlemsstaterna och det redan har fastställts att en stor del av utgifterna ska återföras till dessa medlemsstater. BNP-/BNI-baserade nationella bidrag har blivit den överlägset största inkomstkällan.

Torsdagen den 16 februari 2017

- R. Den nuvarande fleråriga budgetramen är nominellt underlägsen den föregående, samtidigt som omständigheterna kräver stora budgetmässiga ansträngningar för att hjälpa flyktingar och stimulera till ekonomisk tillväxt, social sammanhållning och finansiell stabilitet.
- S. Kravet på enhällighet för skattepolitik står i vägen för hanteringen av problemen med förekomsten av skatteparadis inom Europeiska unionen och medlemsstaters skadliga skattepolitik. Många av dessa fenomen snedvrider den gemensamma marknadens funktion, riskerar medlemsstaternas intäkter och flyttar i slutändan över bördorna på medborgarna och på små och medelstora företag.
- T. Europeiska unionen är ett konstitutionellt system som grundar sig på rättsstatsprincipen. Fördragen måste ändras så att behörigheten för Europeiska unionens domstol utvidgas till alla områden som omfattas av EU-lagstiftningen, i enlighet med principen om maktindelning.
- U. EU är även grundat på värden som respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. EU:s befintliga instrument för att bedöma och ålägga sanktioner vid medlemsstaternas brott mot dessa principer har visat sig vara otillräckliga. Överträdelseförfaranden som inletts mot en medlemsstat specifika rättsakter eller handlingar som strider mot unionsrätten är inadekvata för hantering av systematiska brott mot EU:s grundläggande värden. Enligt artikel 7.1 i EU-fördraget ska rådet besluta med en majoritet på fyra femtedelar av sina medlemmar för att slå fast att det finns en klar risk för ett allvarligt åsidosättande av de grundläggande värdena, och i enlighet med artikel 7.2 i EU-fördraget ska Europeiska rådet vara enhälligt för att slå fast att det föreligger ett allvarligt och ihållande åsidosättande. Följaktligen har varken den förebyggande åtgärden enligt artikel 7.1 i EU-fördraget eller sanktionsmekanismerna enligt artiklarna 7.2 och 7.3 i EU-fördraget återopats.
- V. EU verkar vara mer kapabelt att påverka politiken om grundläggande rättigheter, rättsstatsprincipen och korruption när länder fortfarande är kandidater till att gå med i unionen. Rättsstatsmekanismen bör tillämpas med samma kraft på alla medlemsstater.
- W. En översyn behövs också för att ombalansera och i grunden förnya unionens funktionssätt, med målet att minska byråkratisk reglering och effektivisera beslutsfattandet så att politiken ligger närmare medborgarnas behov. Europeiska unionen måste få nödvändiga befogenheter för att göra framsteg mot vissa av sina fastställda mål, såsom fullbordande av den inre marknaden, inbegripet energiunionen, social sammanhållning och strävan mot full sysselsättning, rättvis och gemensam migrations- och asylhantering samt en inre och yttre säkerhetspolitik.
- X. Att bygga en systematisk dialog med organisationer i det civila samhället och stärka den sociala dialogen, på alla nivåer i enlighet med den princip som fastställs i artikel 11 i EUF-fördraget, är nyckeln till att övervinna EU-skepsis och värna om vikten av Europas solidariska dimension, social sammanhållning och skapandet av en deltagande och inkluderande demokrati, som ett komplement till den representativa demokratin.
- Y. Under det senaste årtiondet har säkerhetssituationen i Europa försämrats markant, särskilt i vårt grannskap: ingen medlemsstat kan längre garantera sin inre och yttre säkerhet på egen hand.
- Z. Europas försämrade försvarskapacitet har begränsat unionens möjligheter att åstadkomma stabilitet bortom våra omedelbara gränser. Detta går hand i hand med oviljan hos våra amerikanska allierade att ingripa om Europa inte är berett att ta sin del av ansvaret, EU:s försvarspolitik bör förstärkas och ett omfattande partnerskap mellan EU och Nato bör upprättas, samtidigt som unionen ges möjlighet att agera självständigt i operationer utomlands, främst i syfte att skapa stabilitet i sitt grannskap. Detta betyder att det behövs ett mer intensivt samarbete mellan medlemsstaterna liksom integration av viss del av deras försvarskapaciteter i en europeisk försvarsgemenskap, i linje med en ny europeisk säkerhetsstrategi.

Torsdagen den 16 februari 2017

- AA. Ingen av de "övergångsklausuler" som föreskrivs i Lissabonfördraget i syfte att effektivisera EU:s styrning har utnyttjats, och kommer sannolikt inte att utnyttjas under de rådande omständigheterna. Tvärtom, på grund av Europeiska rådets beslut av den 18–19 juni 2009 avseende den minskning av antalet kommissionsledamöter som planerats i Lissabonfördraget, utnyttjades omedelbart undantagsklausulen.
- AB. 2014 års val till Europaparlamentet ledde för första gången till att kandidaten till kommissionens ordförandepost utnämndes direkt. Tyvärr kunde dock medborgarna inte rösta direkt på kandidaterna. Den överstatliga karaktären hos valet till Europaparlamentet bör förstärkas ytterligare genom införande av en tydlig rättslig grund som säkerställer att detta nya system skyddas och utvecklas. Det är fortfarande svårt för unionsmedborgare att förstå hur ordförandena för kommissionen och Europeiska rådet samverkar.
- AC. Det akuta behovet av att reformera EU har ökat dramatiskt till följd av Förenade kungarikets folkomröstning om att lämna EU. I samband med förhandlingarna om överenskommelsen om Förenade kungarikets utträde måste man även ta hänsyn till ramarna för dess framtida förbindelser med unionen. Denna överenskommelse måste förhandlas fram i enlighet med artikel 218.3 i EUF-fördraget och ingås på unionens vägnar av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet efter det att Europaparlamentet har gett sitt godkännande. Parlamentet bör därför vara fullt delaktigt genom hela förhandlingsprocessen.
- AD. Förenade kungarikets utträde kan skapa en möjlighet att minska unionens komplexitet och att klargöra vad ett medlemskap i unionen egentligen innebär. I framtiden behövs tydliga ramar för hur EU:s förbindelser med icke-medlemmar (Förenade kungariket, Norge, Schweiz, Turkiet, Ukraina osv.) ska se ut. Unionens grundare har redan planerat en sorts "associeringsstatus".
- AE. I detta sammanhang ger fördragen Europaparlamentet sex särskilda privilegier, nämligen rätten att föreslå ändringar av fördragen (artikel 48.2 i EU-fördraget), rätten att höras av Europeiska rådet om ändring av fördragen (artikel 48.3 första stycket i EU-fördraget), rätten att insistera på att sammankalla ett konvent mot Europeiska rådets önskan (artikel 48.3 andra stycket i EU-fördraget), rätten att höras avseende Europeiska rådets beslut att ändra samtliga eller delar av bestämmelserna i tredje delen i EUF-fördraget (artikel 48.6 andra stycket i EU-fördraget), rätten att inleda en omfördelning av platser i parlamentet inför nästa val (artikel 14.2 i EU-fördraget) och rätten att föreslå en enhetlig valordning (artikel 223.1 i EUF-fördraget).
- AF. Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs (EESK) och Regionkommitténs (ReK) roller måste skyddas som institutionella företrädare för organisationer i det civila samhället och regionala och lokala aktörer, eftersom deras åsikter bidrar till att öka den demokratiska legitimiteten i utformningen av politik och lagstiftning.
- AG. En klar majoritet av unionens regionala och lokala regeringar har genom Regionkommittén konsekvent uttryckt sin ståndpunkt till förmån för ett mer integrerat EU med effektiv styrning.
1. Europaparlamentet anser att tiden för krishantering som grundar sig på tillfälliga och stegvisa beslut är förbi, och att en sådan krishantering endast leder till åtgärder som många gånger är alltför små och kommer alltför sent. Parlamentet är övertygat om att det nu är dags att fundera över hur man kan ta itu med bristerna i Europeiska unionens styrning genom att göra en omfattande och djupgående reform av Lissabonfördraget. I väntan på en sådan reform kan lösningar på kort och medellång sikt nås genom att man fullt ut använder befintliga fördrag.
 2. Europaparlamentet konstaterar att reformen av EU bör inriktas på att modernisera unionen genom nya instrument, nya effektiva EU-kapaciteter och genom ökad demokratisering av beslutsprocesserna snarare än på åternationalisering genom ökad mellanstatlighet.

Torsdagen den 16 februari 2017

3. Europaparlamentet understryker att aktuella Eurobarometerundersökningar visar att EU:s medborgare – tvärt emot vad många tror – fortfarande är fullt medvetna om betydelsen av, och stöder, verkligt europeiska lösningar ⁽¹⁾, bland annat på områdena säkerhet och migration.
4. Europaparlamentet noterar med stor oro hur allt fler undergrupper av medlemsstater undergräver enigheten i unionen genom att skapa brist på öppenhet och minska folkets förtroende. Parlamentet anser att det lämpliga formatet för att föra diskussionen om unionens framtid är EU-27. Parlamentet betonar att det vore kontraproduktivt att dela upp diskussionen i diverse format eller grupper av medlemsstater.
5. Europaparlamentet understryker att en omfattande demokratisk reform av fördragen måste åstadkommas genom eftertankar och diskussion kring Europeiska unionens framtid och överenskommelse om en vision för nuvarande och framtida generationer av unionsmedborgare, utmynnande i ett konvent, som garanterar delaktighet genom sin sammansättning av företrädare för de nationella parlamenten, regeringarna i samtliga medlemsstater, kommissionen och Europaparlamentet samt EU:s rådgivande organ, såsom Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, och även tillhandahåller en lämplig plattform för en sådan diskussion och dialog med unionsmedborgarna och det civila samhället.

Stopp för ”Europa à la carte”

6. Varje gång Europeiska rådet har beslutat att tillämpa mellanstatliga metoder och att kringgå ”gemenskaps- eller unionsmetoden” så som den fastställs i fördragen, leder detta inte bara till ett mindre effektivt beslutsfattande, utan bidrar även till allt större brist på öppenhet, demokratisk ansvarighet och kontroll, vilket Europaparlamentet beklagar. Parlamentet menar att ett uppsplittrat vägval endast är tänkbart som en tillfällig lösning på vägen mot mer effektiva och integrerade EU-beslut.
7. Europaparlamentet anser att ”unionsmetoden” är den enda demokratiska lagstiftningsmetod som säkerställer att hänsyn tas till samtliga intressen, särskilt till det gemensamma europeiska intresset. Med ”unionsmetoden” menar parlamentet att kommissionen, som en del av sin befogenhet som verkställande organ, inleder lagstiftningsförfarandet, att parlamentet och rådet i egenskap av representanter för medborgarna respektive medlemsstaterna fattar beslut tillsammans och med majoritet och att domstolen ansvarar för granskning och slutlig rättslig kontroll. Parlamentet insisterar på att unionsmetoden bör respekteras även i brådskande fall.
8. Europaparlamentet anser att det i detta sammanhang är viktigt att bekräfta uppdraget att skapa en ”allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken” (artikel 1 i EU-fördraget) för att minska eventuella tendenser till sönderfall och att ytterligare en gång klargöra det moraliska, politiska och historiska syftet med EU samt dess konstitutionella karaktär.
9. Europaparlamentet menar att kraven för att inleda ett stärkt och strukturerat samarbete bör göras mindre restriktiva, bland annat genom att sänka gränsen för det minsta antalet deltagande medlemsstater.
10. Europaparlamentet föreslår att man vid nästa översyn av fördragen bortrationaliserar de nuvarande oordnade skillnaderna genom att sätta stopp för, eller åtminstone kraftigt minska, tillämpningen av klausuler om icke-deltagande, deltagande och undantag för enskilda medlemsstater på den nivå som avser EU:s primärrätt.
11. Europaparlamentet rekommenderar att ett partnerskap ska definieras och utvecklas för att bygga upp en partnerring kring EU för länder som inte kan eller vill ansluta sig till unionen men som ändå önskar en nära relation till EU. Parlamentet anser att denna relation bör åtföljas av skyldigheter som motsvarar respektive rättigheter, t.ex. ett ekonomiskt bidrag och, än viktigare, respekt för unionens grundläggande värden och rättsstatsprincipen.
12. Europaparlamentet anser att den gemensamma institutionella ramen bör bevaras i syfte att uppnå unionens gemensamma mål och garantera principen om jämlikhet mellan alla medborgare och medlemsstater.

Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen

13. Europaparlamentet konstaterar att denna nya typ av partnerskap skulle kunna vara en möjlig lösning för att respektera viljan hos majoriteten av medborgarna i Förenade kungariket att lämna EU. Parlamentet betonar att Förenade kungarikets utträde påverkar unionens styrka och interinstitutionella balans, eftersom landet är en av de största medlemsstaterna och den största medlemsstat som inte ingår i euroområdet.

⁽¹⁾ Ordinarie Eurobarometer 84 – hösten 2015 & Särskild Eurobarometer från Europaparlamentet – juni 2016.

Torsdagen den 16 februari 2017

14. Europaparlamentet bekräftar återigen att unionens konstitutionella inslag, särskilt den inre marknadens integritet och det faktum att detta inte kan skiljas från unionens fyra grundläggande friheter (fri rörlighet för kapital, personer, varor och tjänster) är grundläggande och odelbara pelare i unionen, vilket även gäller existensen av en rättsstat, garanterad av EU-domstolen. Parlamentet bekräftar återigen att denna konstitutionella enhet inte kan lösas upp under förhandlingarna om Förenade kungarikets utträde från unionen.

15. Europaparlamentet begär att Europeiska bankmyndighetens och Europeiska läkemedelsmyndighetens huvudkontor, som båda för närvarande ligger i London, ska flyttas till en annan medlemsstat, sedan Förenade kungarikets medborgare röstat för att lämna EU.

Ny ekonomisk styrning för ekonomisk tillväxt, social sammanhållning och finansiell stabilitet.

16. Europaparlamentet är mycket oroat över växande ekonomiska och sociala skillnader och avsaknaden av ekonomiska reformer och finansiell stabilitet i Ekonomiska och monetära unionen (EMU) samt över förlusten av ekonomisk konkurrenskraft i flera av EMU:s medlemsstater, som i synnerhet beror på att det saknas en gemensam finans- och ekonomipolitik. Parlamentet anser därför att den gemensamma finans- och ekonomipolitiken bör bli ett område där befogenheten delas mellan unionen och medlemsstaterna.

17. Europaparlamentet anser att stabilitets- och tillväxtpakten och regeln om "no bail-out" (artikel 125 i EUF fördraget) i sin nuvarande form tyvärr inte uppnår de mål som avsågs. Parlamentet anser att EU måste avvisa försöken att återgå till en protektionistisk nationell politik, och fortsätta att vara en öppen ekonomi i framtiden. Parlamentet varnar för att detta inte kan åstadkommas genom en nedmontering av den sociala modellen.

18. Europaparlamentet noterar dessutom att det nuvarande systemet inte tillräckligt säkerställer nationellt ansvarstagande för de landsspecifika rekommendationerna. Parlamentet är i detta hänseende intresserat av den potential som den rådgivande europeiska finanspolitiska nämnden erbjuder, och dess framtida uppgift att ge kommissionen råd om en lämplig finanspolitisk strategi för hela euroområdet.

19. Europaparlamentet är medvetet om behovet av att se över effektiviteten i de många krishanteringsåtgärder som EU vidtagit på senare tid, och att kodifiera vissa beslutsförfaranden i primärrätten samt befästa de rättsliga grunderna för det nya regelverket för den finansiella sektorn. Parlamentet instämmer i vad som konstateras i de fem ordförandenas rapport om att den öppna samordningsmetod som ligger till grund för EU:s ekonomiska strategi inte har fungerat.

20. Europaparlamentet föreslår därför, som komplement till stabilitets- och tillväxtpakten, antagande av en konvergenskod inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, med fastställande av konvergensmål (avseende t. ex. beskattning, arbetsmarknad, investeringar, produktivitet, social sammanhållning och kapacitet när det gäller offentlig administration och god förvaltning). Inom ramen för den ekonomiska styrningen bör efterlevnad av konvergenskoden vara ett villkor för fullt deltagande i euroområdets finanspolitiska kapacitet, och parlamentet begär att varje medlemsstat lägger fram förslag för hur den ska uppfylla konvergenskodens kriterier. Normerna och skatteincitamenten fastställs i parlamentets resolution om budgetkapacitet för euroområdet.

21. Europaparlamentet anser att en stark social dimension är oumbärlig för ett omfattande EMU och att artikel 9 i EUF-fördraget i sin nuvarande form inte är tillräcklig för att garantera en riktig balans mellan sociala rättigheter och ekonomiska friheter. Parlamentet kräver därför att dessa rättigheter ska rangordnas lika och att dialogen mellan arbetsmarknadens parter ska skyddas.

22. Europaparlamentet efterlyser integrering av fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (finanspakten) i EU:s rättsliga ram samt införlivande av den europeiska stabilitetsmekanismen och den gemensamma resolutionsfonden i EU-lagstiftningen, på basis av en omfattande utvärdering av deras genomförande och med motsvarande demokratisk tillsyn från parlamentets sida, för att säkerställa att kontroll och ansvarsskyldighet tillfaller dem som bidrar till dessa. Parlamentet efterlyser också ytterligare utveckling av den mellanparlamentariska konferens som avses i artikel 13 om finanspakten, för att vid behov ge tillfälle till grundliga och lägliga diskussioner mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

23. Europaparlamentet anser att euroområdet, för att öka den finansiella stabiliteten, mildra gränsöverskridande asymmetriska och symmetriska chocker, minska effekterna av recessionen och säkerställa en lämplig investeringsnivå, behöver finanspolitisk kapacitet som bygger på genuina egna medel och en EU-finansförvaltning som har möjlighet att ta lån. Parlamentet noterar att denna finansförvaltning bör placeras inom kommissionen och vara föremål för demokratisk kontroll och ansvarsskyldighet från respektive gentemot parlamentet och rådet.

Torsdagen den 16 februari 2017

24. Europaparlamentet påpekar att efterlevnaden är helt avgörande för att den ekonomiska och monetära unionen ska fungera, och att det därför behövs starkare styrfunktioner än dem som för närvarande tillhandahålls genom kommissionen och/eller eurogruppen, samt fullständiga demokratiska kontroller och motvikt genom Europaparlamentets deltagande i alla EMU-aspekter. Parlamentet anser att ansvaret samtidigt måste ligga på den nivå där beslut fattas eller genomförs för att öka egenansvaret, med nationella parlament som granskar nationella regeringar och med Europaparlamentet som granskar EU:s verkställande organ.

25. Europaparlamentet kräver därför att den verkställande makten koncentreras till kommissionen, i rollen av en EU-finansminister, genom att kommissionen förses med kapacitet att formulera och genomföra en gemensam ekonomisk politik inom EU, där makroekonomiska, skattemässiga och monetära instrument kombineras och backas upp av en budgetkapacitet för euroområdet. Finansministern bör vara ansvarig för användningen av den europeiska stabilitetsmekanismen och andra ömsesidiga instrument, inbegripet budgetkapaciteten, och vara den enda externa företrädaren för euroområdet i internationella organisationer, särskilt inom finanssektorn.

26. Europaparlamentet anser att finansministern måste ges proportionella befogenheter att ingripa för att övervaka konvergenskoden, och befogenhet att använda de skatteincitament som beskrivs ovan.

27. Europaparlamentet anser, utan att detta påverkar uppgifterna för det europeiska centralbankssystemet, att den europeiska stabilitetsmekanismen måste ges möjlighet att agera som första långivare i sista hand för finansinstitutioner som står under Europeiska centralbankens direkta tillsyn eller översyn. Parlamentet anser det dessutom nödvändigt att Europeiska centralbanken har samtliga befogenheter som ankommer en federal centralbank, samtidigt som den bibehåller sitt oberoende.

28. Europaparlamentet önskar att bankunionen och kapitalmarknadsunionen ska fullbordas steg för steg, men så snart som möjligt, på grundval av en påskyndad tidsplan.

29. Europaparlamentet anser att kravet på enhällighet för vissa skatteförfaranden måste tas bort, för att göra det möjligt för EU att bevara en rättvis och väl fungerande inre marknad och för att undvika skadlig skattepolitik från medlemsstaternas sida. Parlamentet vill att bekämpning av skattebedrägerier, skatteflykt och skatteparadis ska göras till ett grundläggande mål för Europeiska unionen.

Nya utmaningar

30. Europaparlamentet är medvetet om det geopolitiska, ekonomiska och miljömässiga behovet av att man skapar en verklig europeisk energiunion. Parlamentet understryker att klimatförändringarna är en av de viktigaste globala utmaningar som EU står inför. Parlamentet betonar utöver behovet av en fullständig ratificering och ett fullständigt genomförande av Parisavtalet och antagande av bindande EU-klimatmål och åtgärder, att den begränsning som innebär att EU:s politik inte får påverka medlemsstaternas rätt att besluta om villkoren för hur deras energikällor ska utnyttjas, deras val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen i deras energiförsörjning (artikel 194.2 i EUF-fördraget) måste ändras i syfte att säkerställa ett framgångsrikt genomförande av gemensam politik för ren och förnybar energi.

31. Europaparlamentet understryker att utvecklingen av nya och förnybara energikällor bör införlivas i fördragen som ett primärt mål för såväl unionen som för medlemsstaterna.

32. Europaparlamentet konstaterar att fördragen ger gott om möjligheter att skapa ett humant och välfungerande system för migrationshantering och asylärenden, bland annat ett europeiskt gräns- och kustbevakningssystem, och välkomnar de framsteg som gjorts i detta avseende. Parlamentet anser dock att fördragen, i synnerhet artikel 79.5 i EUF-fördraget, är för restriktiva när det gäller andra aspekter av migration, särskilt skapandet av ett verkligt europeiskt system för laglig migration. Parlamentet understryker att EU:s framtida migrationssystem måste samverka med dess bistånds- och dess utrikespolitik, och förena nationella kriterier för beviljande av asyl och tillträde till arbetsmarknaden. Parlamentet insisterar på att demokratisk kontroll från parlamentets sida behövs i samband med genomförandet av politiken avseende gränskontroll, avtal med tredjeländer om bland annat samarbete om återtagande och återvändande, asyl och migration, och att skyddet av den nationella säkerheten inte kan utnyttjas som en förevändning för att kringgå EU-åtgärder.

33. Europaparlamentet anser att man med tanke på det intensiva terroristhotet måste stärka EU:s förmåga att bekämpa terrorism och internationell organiserad brottslighet. Parlamentet betonar att man, förutom att öka samordningen mellan de behöriga myndigheterna och byråerna i medlemsstaterna, även bör ge Eurojust verklig kapacitet och förmåga att utreda och lagföra brott, genom att de omvandlas till en sant europeisk myndighet för utredning och terrorismbekämpning, med vederbörlig parlamentskontroll.

Torsdagen den 16 februari 2017

34. Europaparlamentet drar slutsatsen att de olika terrordåden på europeisk mark har visat att säkerheten skulle garanteras bättre om den inte vore en exklusiv befogenhet för medlemsstaterna. Parlamentet föreslår därför att den ska bli en delad befogenhet för att underlätta bildandet av en europeisk utrednings- och underrättelsetjänst inom Europol, under domstolens tillsyn. Parlamentet fastställer att det, enligt artikel 73 i EUF-fördraget, inte finns något som hindrar medlemsstaterna från att under tiden upprätta detta slags samarbete mellan sina tjänster.

Förstärkning av vår utrikespolitik

35. Europaparlamentet beklagar, vilket det redan framfört i sin resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential, att EU inte har gjort större framsteg när det gäller att utveckla sin förmåga att enas om och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp). Parlamentet konstaterar att dess ansträngningar för att initiera en gemensam säkerhets- och försvarspolitik inte har varit särskilt framgångsrika, i synnerhet vad gäller delning av kostnader och ansvar.

36. Europaparlamentet konstaterar att EU endast genom att stärka den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken kan ge trovärdiga svar i fråga om de nya säkerhetshoten och utmaningarna, och därigenom bekämpa terrorism och skapa fred, stabilitet och ordning i sitt närområde.

37. Samtidigt som Europaparlamentet upprepar att ytterligare framsteg kan och bör göras i enlighet med Lissabonfördraget, även när det gäller användningen av bestämmelserna om att agera genom omröstningar med kvalificerad majoritet, anser parlamentet att den höga representanten/vice ordföranden bör kallas EU:s utrikesminister och stödjas i sin strävan att bli den viktigaste externa företrädaren för EU i internationella forum, inte minst i FN. Parlamentet anser att utrikesministern bör kunna utse politiska företrädare. Parlamentet föreslår att man ser över funktionaliteten hos den nuvarande Europeiska utrikestjänsten, och behovet av lämpliga budgetresurser.

38. Europaparlamentet understryker behovet av ett snabbt upprättande av en europeisk försvarsunion för att stärka försvaret av EU:s territorium, vilket i strategiskt partnerskap med Nato skulle göra det möjligt för unionen att agera självständigt i operationer utomlands, främst för stabilisering av grannskapet och därigenom förbättra EU:s roll som garant för sitt eget försvar och som säkerhetsgarant, i överensstämmelse med principerna i FN-stadgan. Parlamentet uppmärksammar det fransk-tyska initiativet från september 2016, och det italienska initiativet från augusti 2016, som utgör värdefulla bidrag i denna fråga. Europaparlamentet måste vara fullt delaktigt i alla steg i skapandet av Europeiska försvarsunionen och ha rätt att ge sitt samtycke vid insatser utomlands. I väntan på detta bör fördragen specifikt ge möjlighet att upprätta en europeisk försvarsunion. Dessutom bör man som komplement till Europeiska utrikestjänsten inrätta ett generaldirektorat för försvar (GD Försvar) med ansvar för de interna aspekterna av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

39. Europaparlamentet betonar behovet av att utöka de resurser som är öronmärkta för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, för att se till att kostnaderna för militära insatser som genomförs inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik eller den europeiska försvarsunionen fördelas på ett mer rättvist sätt.

40. Europaparlamentet föreslår inrättande av en europeisk underrättelsebyrå för att stödja Gusp.

Att upprätthålla grundläggande rättigheter

41. Europaparlamentet upprepar att kommissionen är fördragens väktare och väktare över unionens värden, i enlighet med artikel 2 i EUF-fördraget. Parlamentet fastslår, mot bakgrund av de många möjliga brotten mot unionens värden i ett antal medlemsstater, att det nuvarande förfarandet enligt artikel 7 i EU-fördraget är bristfälligt och tungrott.

42. Europaparlamentet understryker att respekten för och skyddet av EU:s grundläggande värderingar är hörnstenar i Europeiska unionen som en värdegrundad gemenskap, och att de binder samman EU:s medlemsstater.

43. Europaparlamentet föreslår ändring av artikel 258 i EUF-fördraget för att uttryckligen ge kommissionen möjlighet att vidta åtgärder avseende "systemiska fördragsbrott" mot medlemsstater som kränker grundläggande värden. Parlamentet tolkar "systemiska fördragsbrott" som ett sammanförande av en grupp relaterade individuella överträdelser vilka tyder på ett allvarligt och ihållande brott mot artikel 2 i EU-fördraget från en medlemsstats sida.

44. Europaparlamentet föreslår att utvidga rätten för fysiska och juridiska personer, som direkt och individuellt berörs av ett agerande, att väcka talan vid Europeiska unionens domstol i fråga om påstådda överträdelser av stadgan om de grundläggande rättigheterna, begångna av EU-institutioner eller en medlemsstat, genom ändring av artiklarna 258 och 259 i EUF-fördraget.

Torsdagen den 16 februari 2017

45. Europaparlamentet rekommenderar att artikel 51 i stadgan om de grundläggande rättigheterna upphävs, och att stadgan omvandlas till ett unionsregelverk för rättigheter.

46. Europaparlamentet anser dessutom att medborgarna bör ges fler instrument för en deltagande demokrati på unionsnivå. Parlamentet föreslår därför att man ska överväga införande i fördragen av en bestämmelse om EU-folkomröstningar i frågor som är relevanta för EU:s åtgärder och politik.

Mer demokrati, öppenhet och ansvarsskyldighet

47. Europaparlamentet föreslår att kommissionen omvandlas till unionens huvudsakliga verkställande makt eller regering för att stärka "unionsmetoden", öka öppenheten och effektivisera åtgärder som vidtas på EU-nivå.

48. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att kommissionen i sin nya utformning ska skäras ned avsevärt och dess antal vice ordförande minskas till två: finansministern och utrikesministern. Parlamentet föreslår en motsvarande minskning vid Europeiska revisionsrätten.

49. Europaparlamentet välkomnar det lyckade nya förfarandet där de europeiska politiska partierna arbetar för att deras toppkandidater ska utses till befattningen som ordförande för EU:s verkställande organ, vilken väljs av Europaparlamentet efter förslag av Europeiska rådet, men anser att dessa vid nästa val bör kunna stå som officiella kandidater i alla medlemsstater.

50. Europaparlamentet betonar att åtgärder för att göra medborgarna delaktiga i den politiska processen i det land där de bor bidrar till att bygga upp den europeiska demokratin, och vill att valrättigheterna för medborgare som är bosatta i en medlemsstat som de inte är medborgare i, enligt artikel 22 i EUF-fördraget, utvidgas till att omfatta alla återstående val.

51. Europaparlamentet stöder Europeiska rådets beslut av den 28 juni 2013 om inrättande av ett system som gör det möjligt att före varje val till Europaparlamentet fördela platserna mellan medlemsstaterna på ett objektivt, rättvist, hållbart och öppet sätt, vilket respekterar principen om degressiv proportionalitet samtidigt som eventuella ändringar i medlemsstaternas antal och demografiska trender beaktas.

52. Europaparlamentet erinrar om de många uttalanden som gjorts om att utse en enda plats för parlamentets säte, med anledning av det symboliska värdet i ett sådant val och målet om resursbesparingar.

53. Europaparlamentet upprepar sin önskan om ett enda säte för Europaparlamentet och sitt åtagande att inleda ett ordinarie fördragsändringsförfarande enligt artikel 48 i EU-fördraget i syfte att lägga fram de ändringar till artikel 341 i EUF-fördraget och till protokoll nr 6 som är nödvändiga för att ge parlamentet beslutanderätt över sin lokalisering och sin interna organisation.

54. Europaparlamentet föreslår att alla rådskonstellationer och Europeiska rådet ska omvandlas till ett medlemsstatsråd varigenom Europeiska rådets huvudsakliga ansvar skulle vara att ge ledning och sammanhang till de andra konstellationerna.

55. Europaparlamentet anser att rådet och dess specialiserade konstellationer, som andra kammare i EU:s lagstiftande församling, bör ersätta det roterande ordförandeskapet på sex månader med ett system med permanenta ordförandeposter som utses bland medlemmarna. Parlamentet föreslår att rådets beslut bör fattas av ett enda lagstiftningsråd, samtidigt som de nuvarande specialiserade lagstiftningskonstellationerna i rådet bör omvandlas till förberedande instanser, liknande parlamentets utskott.

56. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna bör kunna bestämma sammansättningen i sin nationella representation i de specialiserade rådskonstellationerna, oavsett om dessa består av representanter från deras respektive nationella parlament eller regeringar eller en kombination av båda.

57. Europaparlamentet betonar att när en befattning som EU-finansminister väl har inrättats bör eurogruppen betraktas som en formell specialiserad rådskonstellation med lagstiftnings- och kontrollfunktioner.

58. Europaparlamentet vill se en ytterligare minskning av de omröstningsförfaranden i rådet som kräver enhällighet, där denna metod fortfarande tillämpas, till exempel i utrikespolitiska och försvarsrelaterade frågor, skattefrågor och socialpolitik, så att man övergår till kvalificerad majoritet, och att de befintliga särskilda lagstiftningsförfarandena omvandlas till ordinarie lagstiftningsförfaranden samt att samrådsförfarandet helt ersätts med medbeslutandeförfarandet mellan parlamentet och rådet.

Torsdagen den 16 februari 2017

59. Europaparlamentet anser att man i samband med förbättringen av styrningen i euroområdet även bör ta hänsyn till intressena hos de medlemsstater som ännu inte deltar i eurosamarbetet.

60. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som de nationella parlamenten spelar i EU:s nuvarande institutionella ordning, i synnerhet när det gäller att införliva EU lagstiftningen i den nationella lagstiftningen och den roll de skulle spela i både förhands- och efterhandskontrollen av de lagstiftningsbeslut som fattats och de politiska val som görs av deras medlemmar i rådet, även i dess specialiserade konstellationer. Parlamentet föreslår därför att man kompletterar och stärker de nationella parlamentens befogenheter genom att införa ett förfarande med ett "grönt kort", som skulle innebära att de nationella parlamenten kan förelägga rådet lagstiftningsförslag för behandling.

61. Europaparlamentet respekterar de nationella parlamentens roll och subsidiaritetsprincipen, men bekräftar samtidigt EU:s exklusiva behörighet för den gemensamma handelspolitiken. Parlamentet efterlyser en tydlig avgränsning mellan unionen och medlemsstaterna i detta hänseende. Parlamentet påpekar att en sådan avgränsning skulle ha positiva effekter på sysselsättningen och tillväxten, både för EU och dess handelspartner.

62. Europaparlamentet föreslår dessutom att man i överensstämmelse med gängse praxis i ett antal medlemsstater ger båda kamrarna i EU:s lagstiftande församling, det vill säga rådet och i synnerhet parlamentet, som är den enda institution som valts direkt av medborgarna, rätten att ta initiativ till lagstiftning, utan att det påverkar kommissionens grundläggande lagstiftningsrätt.

63. Europaparlamentet anser att enligt artiklarna 245 och 247 i EUF-fördraget bör inte bara kommissionen och rådet utan även Europaparlamentet ha rätt att väcka talan vid EU-domstolen i fall där en nuvarande eller före detta kommissionsledamot bryter mot sina skyldigheter enligt fördragen, gör sig skyldig till allvarlig försummelse eller inte längre uppfyller de villkor som krävs för fullgörandet av uppgifterna.

64. Europaparlamentet betonar att parlamentets undersökningsrätt bör förstärkas och att parlamentet bör beviljas särskilda, konkreta och tydligt avgränsade befogenheter, som bättre överensstämmer med parlamentets politiska betydelse och behörighetsområden, bland annat rätten att kalla vittnen, ha full tillgång till handlingar, företa undersökningar på plats och ålägga påföljder för bristande efterlevnad.

65. Europaparlamentet är övertygat om att EU-budgeten måste förses med ett system för genuina egna medel, med enkelhet, rättvisa och öppenhet som ledande principer. Parlamentet stöder rekommendationerna från högnivågruppen för egna medel när det gäller diversifiering av intäkterna till unionens budget, inklusive nya egna medel, i syfte att minska andelen BNI-bidrag till unionens budget så att man frångår medlemsstaternas metod för "rättvist återflöde". Parlamentet insisterar i detta sammanhang på att alla sorters rabatter ska avskaffas.

66. Europaparlamentet föreslår i detta sammanhang att beslutsförfarandena för både egna medel och den fleråriga budgetramen bör ändras från enhällighet till kvalificerad majoritet och därmed leda till verkligt medbeslutande mellan rådet och parlamentet i samtliga budgetfrågor. Parlamentet upprepar vidare sitt krav på att man ser till att den fleråriga budgetramen sammanfaller med mandatperioderna för parlamentet och EU:s verkställande organ, och insisterar på att man integrerar ekonomin för unionens samtliga byråer i EU:s budget.

67. Europaparlamentet framhåller behovet av att tillämpa det ordinarie lagstiftningsförfarandet vid antagandet av förordningen om den fleråriga budgetramen för att anpassa den till lagstiftningsförfarandet för praktiskt taget alla fleråriga EU-program, inklusive deras olika finansiella anslag, samt EU-budgeten. Godkännandeförfarandet berövar parlamentet den lagstiftningsbehörighet det utövar i samband med antagandet av de årliga budgetarna, samtidigt som regeln om enhällighet i rådet innebär att överenskommelsen utgör en minsta gemensamma nämnare baserad på behovet av att undvika att en enskild medlemsstat lämnar in veto.

68. Europaparlamentet noterar att förteckningen över institutioner i artikel 13 i EU-fördraget skiljer sig från förteckningen i budgetförordningens artikel 2. Parlamentet anser att budgetförordningen redan återspeglar rådande praxis.

69. Europaparlamentet noterar att det finns några få ställen där texten i EUF-fördraget skiljer sig från praxisen och andan i EU-fördraget. Dessa fall av bristande överensstämmelse måste rättas till i linje med principerna om demokrati och transparens.

Torsdagen den 16 februari 2017

70. Europaparlamentet påminner om att varje institution enligt definitionen i artikel 2 b i budgetförordningen självständigt ska genomföra sina respektive avsnitt av budgeten, enligt artikel 55 i budgetförordningen. Denna självständighet medför också ett stort ansvar för användningen av de anslagna medlen.

71. Europaparlamentet framhåller att en effektiv övervakning av institutionernas och organens genomförande av EU-budgeten kräver ett ärligt och mer effektivt samarbete med parlamentet och full transparens när det gäller anslagens användning samt ett årligt uppföljningsdokument från samtliga institutioner om parlamentets rekommendationer i samband med ansvarsfrihetsförfarandet. Parlamentet beklagar att rådet inte följer detta förfarande och anser att denna sedan länge rådande situation inte kan motiveras, och att den underminerar hela unionens rykte.

72. Europaparlamentet noterar att förfarandet för att bevilja ansvarsfrihet för EU:s enskilda institutioner och organ separat är en praxis som parlamentet tillämpar sedan länge för att garantera transparens och demokratisk redovisnings-skyldighet gentemot EU:s skattebetalare, och är en metod för att verifiera huruvida EU:s anslag har använts på ett relevant och transparent sätt. Parlamentet understryker att detta på ett effektivt sätt garanterar parlamentets rättighet och skyldighet att kontrollera hela EU:s budget. Parlamentet påminner om den ståndpunkt som kommissionen uttryckte i januari 2014, nämligen att samtliga institutioner utan undantag fullt ut omfattas av förfarandet för uppföljning av de iakttagelser som parlamentet gjort inom ramen för ansvarsfrihetsförfarandet, och bör samarbeta helt och fullt för att åstadkomma ett smidigt ansvarsfrihetsförfarande.

73. För att kunna fatta ett välinformerat beslut om att bevilja ansvarsfrihet vill Europaparlamentet att institutionerna direkt till parlamentet ska lämna sina årliga verksamhetsrapporter och ge fullständig information som svar på parlamentets frågor under ansvarsfrihetsförfarandet.

74. Europaparlamentet anser att EUF-fördraget måste garantera parlamentets rätt att granska hela EU:s budget, och inte bara den del som förvaltas av kommissionen. Därför insisterar parlamentet på att kapitel 4 i avdelning II – Finansiella bestämmelser – i EUF-fördraget uppdateras enligt ovanstående så att samtliga institutioner och organ omfattas av rättigheterna och skyldigheterna i detta kapitel och i överensstämmelse med budgetförordningen.

75. Europaparlamentet betonar att alla medlemsstater bör vara skyldiga att lämna in en årlig förklaring om sin användning av EU-medel.

76. Europaparlamentet erkänner revisionsrättens avgörande roll för att garantera bättre och smartare användning av EU:s budget, för att upptäcka bedrägerier, korruption och olaglig användning av EU-medel, och för att ge expertråd om hur man bättre ska förvalta EU-medlen. Parlamentet påminner om vilken viktig roll revisionsrättens har som europeisk offentlig revisionsmyndighet.

77. Europaparlamentet anser att det mot bakgrund av den viktiga roll som revisionsrätten spelar för att granska insamling och utnyttjande av EU-medel, är absolut grundläggande att institutionerna helt och fullt beaktar dess rekommendationer.

78. Europaparlamentet noterar att revisionsrättens sammansättning och dess förfarande för utnämning är fastställda i artiklarna 285 och 286 i EUF-fördraget. Parlamentet och rådet bör ha lika inflytande vid utnämning av revisionsrättens ledamöter, så att demokratisk legitimitet, transparens och dessa ledamöters fullständiga oberoende kan garanteras. Rådet uppmanas att helt och hållet acceptera de beslut som parlamentet fattar efter att ha hört de kandidater som nominerats till revisionsrättsledamöter.

79. Europaparlamentet beklagar att vissa utnämningförfaranden har lett till konflikt om kandidater mellan parlamentet och rådet. Det är, såsom fastställs i fördraget, parlamentets skyldighet att utvärdera de nominerade kandidaterna. Parlamentet understryker att dessa konflikter kan skada rådets goda arbetsrelationer med de ovan nämnda institutionerna, och eventuellt få negativa konsekvenser för revisionsrättens trovärdighet och följaktligen för dess effektivitet. Rådet bör, i en anda av gott samarbete mellan EU-institutionerna, acceptera de beslut som parlamentet fattar efter utfrågningarna.

Torsdagen den 16 februari 2017

80. Europaparlamentet efterlyser en rättslig grund för inrättande av unionsbyråer som kan utföra särskilda verkställande uppgifter och genomförandeuppgifter som de tilldelats av parlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

81. Europaparlamentet påpekar att parlamentet i överensstämmelse med fördragen beviljar kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. Parlamentet anser att eftersom EU:s samtliga institutioner och organ själva förvaltar sin egen budget, bör parlamentet ges explicit behörighet att bevilja alla EU:s institutioner och organ ansvarsfrihet och att dessa bör vara skyldiga att samarbeta fullt ut med parlamentet.

82. Europaparlamentet anser slutligen att det nuvarande förfarandet för ratificering av fördragen är för stelbent för att passa en sådan överstatlig styrelseform som EU. Parlamentet föreslår att ändringar av fördragen ska kunna träda i kraft, om inte genom en EU-omfattande omröstning, så efter ratificering av en kvalificerad majoritet av fyra femtedelar av medlemsstaterna efter det att Europaparlamentet har gett sitt godkännande.

83. Europaparlamentet önskar att EU-domstolen ska få full behörighet över all EU-politik som rör frågor av rättslig karaktär, vilket är lämpligt i ett demokratiskt system som bygger på rättsstats- och maktodelningsprincipen.

Konstituerande process

84. Europaparlamentet förpliktar sig att spela en ledande roll i denna viktiga konstitutionella utveckling, och är fast beslutet att lämna egna förslag till fördragsändringar vid lämplig tidpunkt.

85. Europaparlamentet anser att Romfördragets 60-årsdag skulle vara ett lämpligt tillfälle att inleda en reflektion över Europeiska unionens framtid och komma överens om en vision för nuvarande och framtida generationer av unionsmedborgare, som mynnar ut i ett konvent vars syfte är att förbereda Europeiska unionen inför kommande årtionden.

o

o o

86. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, Europeiska unionens domstol, Europeiska centralbanken, revisionsrätten, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0049

Att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential**Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, undertecknat den 13 december 2007,
- med beaktande av förklaringen av den 9 maj 1950, där det framhölls att inrättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen utgjorde "ett första steg mot en europeisk federation",
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 20 februari 2008 om Lissabonfördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 maj 2009 om Lissabonfördragets konsekvenser för utvecklingen av Europeiska unionens institutionella balans ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2014 om genomförandet av Lissabonfördraget med avseende på Europaparlamentet ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 september 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 8 juli 2015 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten till Europeiska rådet från reflektionsgruppen om EU:s framtid 2030,
- med beaktande av de fem ordförandenas rapport (från kommissionen, rådet, Eurogruppen, parlamentet och Europeiska centralbanken (ECB) om fullbordandet av Ekonomiska och monetära unionen,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om årsrapporterna om subsidiaritet och proportionalitet 2012–2013 ⁽⁶⁾ och det tillhörande yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A8-0386/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 82.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0249.

⁽⁴⁾ EUT C 13, 15.1.2016, s. 183.

⁽⁵⁾ EUT C 313, 22.9.2015, s. 9.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0103.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0010.

Torsdagen den 16 februari 2017

- A. Europeiska unionen och dess medlemsstater står inför stora utmaningar som ingen medlemsstat kan klara av på egen hand.
- B. På grund av bl.a. den ekonomiska, finansiella och sociala krisen befinner sig EU också i en situation där dess medborgare upplever besvikelse i förhållande till det europeiska projektet, vilket även illustrerats av det fortsatt låga valdeltagandet i val till Europaparlamentet och de stärkta politiska krafter som är EU-skeptiska eller öppet EU-fientliga.
- C. Vissa förslag genom vilka man avser att ta itu med de utmaningar som EU står inför samt stärka EU:s integration för att förbättra unionens funktionssätt till gagn för dess medborgare kan genomföras i sin helhet endast genom en fördragsändring. Ett tvåstegsförfarande bör planeras för en EU-reform (inom och utöver fördragets ramar). Potentialen i bestämmelserna i Lissabonfördraget och dess protokoll har ännu inte utnyttjats fullt ut, och denna resolution syftar endast till att tillhandahålla en bedömning av de rättsliga, fördragsstadgade möjligheterna att förbättra EU:s funktionssätt.
- D. Europeiska rådets dominerande roll går ut på att fortsatt förkasta gemenskapsmetoden och dess dubbla legitimitet.
- E. Gemenskapsmetoden måste upprätthållas och får inte försvagas genom mellanstatliga beslut, inklusive på områden där inte alla medlemsstater uppfyller villkoren för deltagande. Kommissionens roll bör stärkas så att man gör det möjligt för den att utan begränsningar och på ändamålsenligt sätt utöva sin funktion som gemenskapsmetodens pådrivare.
- F. Den inre marknaden underlättar den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital och är en av EU:s hörnstenar.
- G. Europaparlamentet väljs demokratiskt genom allmänna direkta val och utgör på så vis unionens demokratiska hjärta. Parlamentet är hela unionens parlament och spelar en avgörande roll för att säkerställa legitimiteten och ansvarsskyldigheten i samband med EU:s beslut, inbegripet den demokratiska ansvarsskyldigheten inom ramen för åtgärder och beslut som specifikt avser euroområdet.
- H. Enligt artikel 10.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) representerar Europaparlamentet unionsmedborgarna oberoende av deras nationalitet medan rådet representerar medlemsstaternas medborgare genom de nationella regeringarna.
- I. Den politiska dialogen mellan nationella parlament och Europaparlamentet bör stärkas, och de praktiska möjligheterna att utnyttja ett gult eller orange kort bör förbättras.
- J. Europeiska rådets arbetsmetoder bör göras mer insynsvänliga gentemot parlamentet, och dess uppdrag bör utföras inom ramen för gällande fördragsbestämmelser.
- K. För att med avseende på lagstiftningsarbetet inrätta ett verkligt tvåkammerssystem som är demokratiskt och medger insyn i beslutsprocessen bör rådets beslut fattas av ett enda lagstiftningsråd, samtidigt som de nuvarande specialiserade lagstiftningskonstellationerna i rådet bör omvandlas till förberedande instanser, likt parlamentets olika utskott.
- L. Samklangen mellan ansvar och kontroll är en grundläggande förutsättning för stabiliteten i alla institutionella strukturer, särskilt vad gäller ekonomiska, finanspolitiska och monetära frågor. EU:s ekonomiska politik bygger på medlemsstaternas starka nationella egenansvar, däribland "no bailout-principen" i artikel 125 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Utvidgningen av befogenheter som tilldelats EU-nivån förutsätter en överenskommelse om medlemsstaternas minskade nationella suveränitet.

Torsdagen den 16 februari 2017

- M. EU bör främja högsta möjliga skyddsnivå för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och det måste säkerställas att EU, dess institutioner och medlemsstaterna respekterar och främjar dessa rättigheter och friheter.
- N. Kommissionens verkställande funktion bör stärkas på det ekonomiska och finanspolitiska området.
- O. I artikel 2 i protokoll nr 14 om Eurogruppen specificeras inte att Eurogruppens ordförande måste väljas bland Eurogruppens medlemmar.
- P. För att kommissionens politiska legitimitet ska kunna stärkas när det gäller att genomföra ekonomisk styrning och finanspolitiska regler är det av grundläggande betydelse att kommissionens ordförande väljs genom ett klart och tydligt förfarande i samband med val till Europaparlamentet.
- Q. I Lissabonfördraget bekräftades på nytt lagstiftningsramen för revisionsrätten med avseende på att främja offentlig ansvarsskyldighet och bistå parlamentet och rådet i arbetet med att kontrollera genomförandet av EU:s budget och därigenom bidra till att skydda medborgarnas finansiella intressen. Artikel 318 i EUF-fördraget föreskriver ytterligare dialog mellan parlamentet och kommissionen och bör främja en resultatinkriktad kultur vid genomförandet av EU:s budget.
- R. EU:s institutioner och organ, framför allt Regionkommittén (ReK) och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK), och i synnerhet Europaparlamentet, bör i sitt dagliga arbete övervaka respekten för principen om horisontell och vertikal subsidiaritet i EU. EU-institutionerna bör ta hänsyn till den funktion som ReK och EESK fyller i det rättsliga ramverket samt vikten av att beakta deras yttranden.
- S. Genom artikel 137 i EUF-fördraget och protokoll nr 14 inrättades Eurogruppen som ett informellt organ.
- T. De nya arbetsuppgifter som tilldelats Eurogruppen genom sexpacks- och tvåpackslagstiftningen ger – kombinerat med vem som ingår i Eurogruppen och i Europeiska stabilitetsmekanismens (ESM) styrelse samt vem som är Eurogruppens ordförande och ordförande för ESM:s styrelse – i praktiken Eurogruppen en avgörande roll för den ekonomiska styrningen i euroområdet.
- U. Förfarandet vid makroekonomiska obalanser utnyttjas för närvarande inte i tillräckligt stor utsträckning. Om det skulle utnyttjas fullt ut skulle det kunna bidra till att korrigerade ekonomiska obalanser i ett tidigt skede, ge en korrekt överblick av situationen i varje medlemsstat och i unionen som helhet, förhindra kriser samt bidra till att öka konkurrenskraften. Det finns ett behov av större strukturell konvergens mellan medlemsstaterna, eftersom detta skulle bidra till hållbar tillväxt och social sammanhållning. Därför är det mycket viktigt att utan dröjsmål fullborda Ekonomiska och monetära unionen (EMU), kombinerat med insatser för att öka legitimiteten och den demokratiska ansvarsskyldigheten för dess institutionella struktur.
- V. EMU:s institutionella struktur bör ändras genom att omvandlas till en mer ändamålsenlig och demokratisk struktur där parlamentet och rådet är jämbördiga lagstiftare, kommissionen har rollen som verkställande organ, de nationella parlamenten granskar de nationella regeringarnas åtgärder på EU-nivå mer ingående, Europaparlamentet granskar EU:s beslutsfattande och domstolens roll stärks.
- W. Den befintliga ramen för unionens ekonomiska politik måste tillämpas korrekt och upprätthållas, och det måste till nya rättsliga bestämmelser om den ekonomiska politiken samt väsentliga strukturella reformer på områdena konkurrenskraft, tillväxt och social sammanhållning.
- X. Processen för den europeiska planeringsterminen bör förenklas och göras mer fokuserad och demokratisk genom att man stärker parlamentets granskning av den och ger parlamentet en viktigare roll inom de olika förhandlingscyklerna.

Torsdagen den 16 februari 2017

- Y. EUF-fördraget har gjort Europaparlamentet och rådet till jämbördiga parter inom ramen för det årliga budgetförfarandet. Lissabonfördraget har endast delvis genomförts när det gäller budgetfrågor, främst på grund av brist på verkligt egna medel.
- Z. Unionens budget bör användas effektivare och dess inkomster bör härröra från verkligt egna medel och inte i första hand från bidrag baserade på bruttonationalinkomsten (BNI), och i förfarandet för antagande av den fleråriga budgetramen skulle man enligt fördragen kunna övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet.
- AA. Enligt artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (budgetförordningen) hindrar inte principen om budgetens universalitet att en grupp medlemsstater ger ett finansiellt bidrag till EU:s budget eller en särskild inkomst till en särskild utgiftspost, vilket redan hänt exempelvis i fråga om högflödesreaktorn enligt beslut 2012/709/Euratom.
- AB. Inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21 i budgetförordningen ingår, enligt skäl 8 i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen, inte i den fleråriga budgetramen och omfattas därför inte av taken i denna.
- AC. Systemet för egna medel hindrar inte egna medel som finansieras bara av en del av medlemsstaterna.
- AD. Unionens investeringskapacitet bör ökas genom att man säkerställer att de befintliga strukturfonderna används på bästa möjliga sätt och genom användning av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), samt genom att kapaciteten ökas för Europeiska investeringsbanken (EIB), Europeiska investeringsfonden (EIF) och Efsi.
- AE. Inrättande av en finanspolitisk kapacitet inom euroområdet samt fastställande av ramarna för detta, finansieringen, formerna för intervention och villkoren för integrering i unionens budget är frågor som behandlas för närvarande.
- AF. Den inre marknadens tillväxtpotentialer bör utnyttjas mer inom områdena tjänster, den digitala inre marknaden, energiunionen, bankunionen och kapitalmarknadsunionen.
- AG. Enligt fördragen ska unionen bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män och solidaritet mellan generationerna.
- AH. Stärkandet av den inre marknaden bör åtföljas av en ökad samordning av skattepolitiken.
- AI. Rätten till fri rörlighet samt arbetstagares rättigheter bör garanteras och upprätthållas genom att Lissabonfördragets potential utnyttjas fullt ut.
- AJ. Unionslagstiftaren kan anta sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för arbetstagare som utövar sina rättigheter till fri rörlighet enligt artikel 48 i EUF-fördraget, och kan anta åtgärder för att skydda arbetstagares sociala rättigheter oberoende av utövandet av rättigheterna till fri rörlighet enligt artikel 153 i EUF-fördraget.
- AK. Enligt artikel 153.1 a–i i EUF-fördraget kan unionslagstiftaren anta minimikrav för harmonisering av åtgärder inom det socialpolitiska området. Sådan lagstiftning får inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina system för social trygghet, och den får inte heller i väsentlig grad påverka den finansiella jämvikten i de nationella systemen för social trygghet. Dessa begränsningar för harmonisering av socialpolitiken ger fortfarande unionslagstiftaren visst utrymme för att anta bestämmelser inom det socialpolitiska området.

Torsdagen den 16 februari 2017

- AL. Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete, vilken fastställs i artikel 157 i EUF-fördraget, har fortfarande inte förverkligats.
- AM. Det finns brister i hur EU:s medborgarinitiativ fungerar och genomförs, och det finns därför ett förbättringsbehov för att sådana initiativ ska kunna fungera på ändamålsenligt sätt och vara ett effektivt instrument för deltagandedemokrati och aktivt medborgarskap.
- AN. Den fria rörligheten, särskilt för arbetstagare, är en fördragsstadgad rättighet (artikel 45 i EUF-fördraget) och utgör en grundläggande drivkraft för fullbordandet av den inre marknaden.
- AO. Unionen behöver öka ändamålsenligheten, följdriktigheten och ansvarsskyldigheten i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), vilket kan ske genom att man utnyttjar de befintliga fördragsbestämmelserna för att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet inom allt fler områden av utrikespolitiken och genom att man genomför bestämmelserna om flexibilitet och fördjupat samarbete när det behövs.
- AP. Aktuella säkerhetsutmaningar, vissa av dem i omedelbar närhet till unionens gränser, har visat på behovet av gradvis utformning av en gemensam försvarspolitik och i slutändan ett gemensamt försvar. Det finns redan tydliga bestämmelser i fördraget för hur detta kan uppnås, särskilt i artiklarna 41, 42, 44 och 46 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).
- AQ. Det ligger i unionens intresse att den yttre representationen säkerställs när det gäller exklusiva unionsbefogenheter och delade unionsbefogenheter som redan utövats av unionen. På områden där unionen inte ännu har utövat sina delade befogenheter är medlemsstaterna skyldiga att samarbeta lojalt med unionen och att avstå från varje åtgärd som skulle kunna undergräva unionens intresse.
- AR. Det är viktigt att unionen och medlemsstaterna intar en samordnad och välstrukturerad hållning i internationella organisationer och forum i syfte att öka unionens och medlemsstaternas inflytande i dessa organisationer och forum.
- AS. Internationella åtaganden som unionen eller medlemsstaterna gör får inte reducera de nationella parlamenten och Europaparlamentet till att vara blott nickedockor.
- AT. Flyktingkrisen har visat på behovet av en gemensam asyl- och invandringspolitik, som även bör inbegripa en rättvis fördelning av asylsökande i hela EU.
- AU. Diskriminering av alla de slag, t.ex. på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse (politisk eller annan), tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder, könsidentitet eller sexuell läggning, utgör fortfarande ett problem i samtliga medlemsstater.
- AV. De senaste kriserna har visat att tillnärmning av rättsliga bestämmelser inte är en tillräcklig åtgärd för att säkerställa att den inre marknaden eller området med frihet, säkerhet och rättvisa fungerar väl, närmare bestämt på grund av skillnader i genomförandet av harmoniserade rättsliga bestämmelser.
- AW. Unionslagstiftaren får inte ge unionsbyråer handlingsfrihet i frågor som kräver politiska beslut.
- AX. Unionslagstiftaren måste säkerställa att unionsbyråernas beslut och verksamheter blir föremål för adekvat politisk kontroll.
- AY. Medlemsstaternas bristande efterlevnad av de överenskommelser som antas vid europeiska toppmöten och Europeiska rådets möten undergräver allvarligt EU-institutionernas trovärdighet. Det är därför viktigt att på ett ändamålsenligt sätt se till att dessa överenskommelser genomförs.

Torsdagen den 16 februari 2017

1. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen och dess medlemsstater står inför exempellösa utmaningar, till exempel flyktingkrisen, de utrikespolitiska utmaningarna i det omedelbara grannskapet, kampen mot terrorism, globaliseringen, klimatförändringarna, den demografiska utvecklingen, arbetslösheten, orsakerna till och konsekvenserna av den finansiella krisen och skuldskrisen, bristen på konkurrenskraft och dess sociala konsekvenser i flera medlemsstater samt behovet att stärka EU:s inre marknad. Alla dessa utmaningar måste hanteras på ett mer adekvat sätt.
2. Europaparlamentet understryker att dessa utmaningar inte kan hanteras på ett adekvat sätt av de enskilda medlemsstaterna utan kräver kollektiva svarsåtgärder från unionens sida, på grundval av respekt för principen om flernivåstyrning.
3. Europaparlamentet påminner om att den inre marknaden främjar den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital och är en av EU:s hörnstenar. Parlamentet påminner också om att undantag från den inre marknaden ger upphov till snedvridning av konkurrensen inom unionen och tillintetgör förutsättningarna för lika villkor.
4. Europaparlamentet betonar att unionen måste återupprätta sina medborgares förtroende och tillit genom att öka såväl insynen i beslutsprocessen som ansvarsskyldigheten för sina institutioner, byråer och informella organ (t.ex. Eurogruppen), stärka samarbetet mellan institutionerna och förbättra sin handlingsförmåga.
5. Europaparlamentet påpekar att potentialen för samtliga bestämmelser i Lissabonfördraget ännu inte har utnyttjats fullt ut, även om de innehåller vissa väsentliga verktyg som skulle kunna ha tillämpats för att förhindra vissa av de kriser unionen nu står inför, eller som skulle kunna ha utnyttjats för att komma till rätta med de aktuella utmaningarna utan en fördragsöversyn på kort sikt.
6. Europaparlamentet betonar att gemenskapsmetoden är bäst lämpad för unionens funktionssätt och har en rad fördelar jämfört med den mellanstatliga metoden eftersom endast den förstnämnda i högre grad medger insyn, effektivitet, beslutande med kvalificerad majoritet i rådet och jämbördiga medlagstiftningsbefogenheter för parlamentet och rådet samt förhindrar en fragmentering av de institutionella ansvarsområdena och framväxten av konkurrens mellan institutionerna.
7. Europaparlamentet anser att mellanstatliga lösningar bör tillämpas endast som en sista utväg och då på strikta villkor, framför allt respekt för unionsrätten, målet att fördjupa den europeiska integrationen och en öppenhet inför anslutning av icke deltagande medlemsstater. Parlamentet anser att sådana lösningar snarast möjligt bör ersättas med unionsförfaranden, också på områden där inte alla medlemsstater uppfyller villkoren för deltagande, så att det blir möjligt för unionen att fullgöra sina uppdrag inom en enda institutionell ram. Parlamentet motsätter sig i detta sammanhang inrättande av nya institutioner utanför unionsramen, och förespråkar fortsatt ett införlivande i unionsrätten av ESM – under förutsättning att ändamålsenlig demokratisk ansvarighet säkerställs – och de relevanta bestämmelserna i finanspakten, i enlighet med vad som avses i själva fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, på grundval av en bedömning av erfarenheterna av dess genomförande. Parlamentet vidhåller att det inte får finnas någon klyfta mellan det faktiska beslutsfattandet och de budgetmässiga åtagandena.
8. Europaparlamentet understryker att det direktvalda Europaparlamentet spelar en avgörande roll när det gäller att säkerställa unionens legitimitet och gör unionens beslutssystem ansvarsskyldigt gentemot medborgarna genom en adekvat parlamentarisk granskning av den verkställande makten på unionsnivå och genom medbeslutandeförfarandet, vars tillämpningsområde bör utvidgas.
9. Europaparlamentet påminner om att det är hela unionens parlament, och anser att vederbörlig demokratisk ansvarsskyldighet måste säkerställas även på de områden där inte alla medlemsstater deltar, inbegripet åtgärder och beslut som specifikt avser euroområdet.
10. Europaparlamentet anser att den politiska dialogen mellan nationella parlament och Europaparlamentet bör intensifieras och göras mer meningsfull, med konkret innehåll, utan att man överskrider gränserna för deras respektive konstitutionella behörighetsområden. I detta avseende påpekar parlamentet att de nationella parlamenten är bäst lämpade att fastställa mandatet för sina regeringars åtgärder i ärenden med EU-anknytning och granska dessa åtgärder på nationell nivå, medan det är Europaparlamentet som bör säkerställa den demokratiska ansvarsskyldigheten och legitimiteten för EU:s verkställande organ.

Torsdagen den 16 februari 2017

11. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att öka insynen och öppenheten i EU:s institutioner och förbättra kommunikationen om EU:s politiska beslutsfattande. Parlamentet efterfrågar med kraft ökade ansträngningar i arbetet med att se över förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar samt direktiv 93/109/EG om fastställande av närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid val till Europaparlamentet för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare.
12. Europaparlamentet påminner om att det är möjligt att stärka parlamentets undersökningsrätt och det europeiska medborgarinitiativet genom unionens sekundärrätt, och uppmanar på nytt kommissionen att föreslå en översyn av förordningen om det europeiska medborgarinitiativet.
13. Europaparlamentet anser att kommissionen måste reformera det europeiska medborgarinitiativet så att det blir ett väl fungerande verktyg för demokratiskt deltagande, med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 28 oktober 2015⁽¹⁾, och uppmanar kommissionen att bland annat öka allmänhetens medvetenhet och ge det europeiska medborgarinitiativet en hög profil, göra programvaran för onlineinsamling av underskrifter mer användarvänlig – genom att göra den tillgänglig för personer med funktionsnedsättning –, tillhandahålla lämplig och omfattande rättslig och praktisk vägledning, överväga att inrätta ett särskilt kontor för det europeiska medborgarinitiativet vid sina representationer i varje medlemsstat, i detalj förklara skälen till att ett europeiskt medborgarinitiativ avslås samt undersöka sätt att till lämpligare myndigheter hänskjuta förslag inom initiativ som eventuellt inte ingår i kommissionens behörighetsområde.
14. Europaparlamentet anser att den europeiska volontärtjänsten är en integrerad del av insatserna för att bygga upp det europeiska medborgarskapet, och rekommenderar därför kommissionen att undersöka hur ungdomars deltagande i volontärtjänsten kan underlättas.

Institutionell struktur, demokrati och ansvarsskyldighet

Parlamenten

15. Europaparlamentet vidhåller att parlamentets lagstiftningsbefogenheter och granskningsrättigheter måste garanteras, befästas och stärkas, också genom interinstitutionella avtal och genom att kommissionen använder den relevanta rättsliga grunden.
16. Europaparlamentet anser att det måste reformera sina arbetsmetoder för att klara av utmaningarna framöver, genom att kraftfullare utöva sin funktion att politiskt granska kommissionen, bland annat i samband med genomförandet och tillämpningen av EU:s regelverk i medlemsstaterna, och begränsa de överenskommelser som nås vid första behandlingen till brådskande undantagsfall där ett välöversvägt och uttryckligt beslut har fattats. Parlamentet anser även att det i sådana fall måste öka insynen i det förfarande som resulterar i ingående av sådana överenskommelser. I detta sammanhang påminner parlamentet också om sina förslag om att ytterligare harmonisera sitt eget valförfarande, vilka ingick i parlamentets resolution av den 11 november 2015 om reformen av vallagen i Europeiska unionen⁽²⁾.
17. Europaparlamentet uttrycker sin avsikt att i högre grad utnyttja initiativbetänkanden som avser lagstiftning enligt artikel 225 i EUF-fördraget.
18. Europaparlamentet anser att det bör upprätta ett register vid sitt säte och vid alla delegationer i medlemsstaterna så att medborgarna kan lämna in dokument personligen och erhålla mottagningsbevis med avseende på innehållet.
19. Europaparlamentet anser att en officiell tidning för Europaparlamentet bör inrättas i elektroniskt format så att alla resolutioner och betänkanden som antas av parlamentet kan bestyrkas.
20. Europaparlamentet uppmuntrar till politisk dialog med nationella parlament om innehållet i förslag till rättsakter i fall där en sådan dialog behövs. Parlamentet betonar emellertid att beslut måste fattas på den nivå som motsvarar den konstitutionella behörigheten och att en tydlig åtskillnad måste göras mellan de nationella parlamentens behörighet att fatta beslut respektive Europaparlamentets motsvarande behörighet, varvid de förstnämnda måste utöva sin EU-specifika funktion på grundval av sina författningar, i synnerhet genom kontroll av sina nationella regeringar, som är medlemmar i Europeiska rådet och i rådet, eftersom detta är den nivå där de är bäst lämpade att såväl direkt påverka innehållet i EU:s lagstiftningsprocess som granska denna process. Parlamentet motsätter sig därför inrättande av nya gemensamma parlamentariska organ med beslutsbefogenheter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0382

⁽²⁾ Antagna texter P8_TA(2015)0395

Torsdagen den 16 februari 2017

21. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete mellan parlamentet och de nationella parlamenten i gemensamma organ såsom Konferensen mellan de parlamentariska organen för EU-frågor vid Europeiska unionens parlament (Cosac) och den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, samt inom ramen för artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, på grundval av principerna om samförstånd, informationsutbyte och samråd, för att kontroll ska kunna utövas över respektive förvaltningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att på hög politisk nivå delta i interparlamentariska möten. Parlamentet understryker att det behövs ett närmare samarbete mellan dess egna utskott och de nationella motsvarigheterna inom dessa gemensamma organ, genom stärkt samstämmighet, ökad öppenhet och ett bättre ömsesidigt informationsutbyte.

22. Europaparlamentet uppmantrar de nationella parlamenten att utbyta bästa praxis i fråga om parlamentarisk granskning, till exempel genom regelbundna diskussioner mellan respektive ministrar och specialiserade utskott i de nationella parlamenten före och efter möten i rådet, samt med kommissionsledamöter inom lämpliga tidsramar såväl som möten med nationella parlament för utbyten med ledamöter av Europaparlamentet. Parlamentet uppmantrar till utbyten för tjänstemän från institutioner och politiska grupper mellan Europaparlamentets och de nationella parlamentens förvaltningar.

23. Europaparlamentet anser att man bör försöka förhindra nationell överreglering från medlemsstaternas sida i samband med EU-lagstiftning, och att de nationella parlamenten har en viktig roll att spela i detta sammanhang.

Europeiska rådet

24. Europaparlamentet beklagar att rådet, genom att inte tillämpa beslutande med kvalificerad majoritet, i alltför många fall hänskjutit lagstiftningsfrågor till Europeiska rådet. Parlamentet anser att Europeiska rådets praxis att ge uppdrag till rådet går utöver den funktion att ange strategiska riktlinjer som det har enligt fördragen och således strider mot fördragens ordalydelse och anda, mot bakgrund av beskrivningen i artikel 15.1 i EU-fördraget, där det fastställs att Europeiska rådet ska bestämma unionens allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar men inte ha någon lagstiftande funktion. Parlamentet anser också att arbetsrelationerna mellan Europeiska rådet och parlamentet måste förbättras.

25. Europaparlamentet påminner om att kommissionens ordförande kommer att väljas av parlamentet på förslag av Europeiska rådet efter beaktande av valresultatet i valet till Europaparlamentet och efter lämpliga samråd. Parlamentet anser därför att de europeiska politiska partierna måste presentera sina toppkandidater så att medborgarna ges möjlighet att säga sitt om vem som bör väljas till kommissionens ordförande, vilket skedde 2014. Parlamentet välkomnar förslaget från kommissionens ordförande om att ändra ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen vad gäller deltagande för kommissionsledamöter som kandidater i val till Europaparlamentet.

26. Europaparlamentet påminner vidare om att det är möjligt att slå samman befattningen som Europeiska rådets ordförande med befattningen som kommissionens ordförande, även om detta inte är i Europaparlamentets intresse.

27. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att tillämpa övergångsklausulen (artikel 48.7 i EU-fördraget) för att ge rådet tillstånd att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet i tillämpliga fall där enhällighet i nuläget krävs enligt fördragen.

28. Europaparlamentet uppmanar talmannen att i förväg informera talmanskonferensen om de synpunkter som han kommer att föra fram i sitt tal till Europeiska rådet.

Rådet

29. Europaparlamentet föreslår att rådet omvandlas till en verklig lagstiftningskammare genom att antalet rådskonstellationer minskas – genom beslut av Europeiska rådet – så att det inrättas ett äkta tvåkammerssystem för lagstiftning som inbegriper rådet och parlamentet, med kommissionen som verkställande instans. Parlamentet föreslår även att de nuvarande specialiserade rådskonstellationerna för lagstiftning involveras som förberedande instanser till ett enda lagstiftningsråd med offentliga sammanträden, likt funktionssättet för utskotten i Europaparlamentet.

Torsdagen den 16 februari 2017

30. Europaparlamentet betonar vikten av att garantera insyn i rådets beslutsprocesser under lagstiftningsarbetet i allmänhet, samtidigt som man förbättrar utbytet av dokument och information mellan parlamentet och rådet och medger tillträde för parlamentets företrädare som observatörer vid sammanträden i rådet och dess organ, särskilt när det gäller lagstiftning.
31. Europaparlamentet anser att det är möjligt att slå samman befattningen som ordförande för Eurogruppen med uppdraget som kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, och skulle i så fall föreslå att kommissionens ordförande utser kommissionsledamoten i fråga till vice ordförande för kommissionen. Parlamentet anser att denna kommissionsledamot, så snart en finanspolitisk kapacitet och en europeisk monetär fond inrättats, skulle kunna beviljas alla nödvändiga medel och resurser för att tillämpa och upprätthålla den befintliga ramen för ekonomisk styrning och optimera utvecklingen av euroområdet i samarbete med finansministrarna i de medlemsstater som ingår i euroområdet, i enlighet med det som anges i sin resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet⁽¹⁾.
32. Europaparlamentet begär att Eurogruppens ordförande och medlemmar inom den nuvarande fördragsramen omfattas av lämpliga mekanismer för demokratisk ansvarsskyldighet gentemot Europaparlamentet, och framför allt att Eurogruppens ordförande besvarar parlamentsfrågor. Parlamentet efterlyser även antagande av en intern arbetsordning och offentliggörande av resultat.
33. Europaparlamentet kräver att rådet helt och hållet övergår till beslutande med kvalificerad majoritet där fördragen så tillåter och avstår från den praxis som innebär att omdiskuterade lagstiftningsområden överförs till Europeiska rådet, eftersom detta strider mot ordalydelsen och andan och i fördraget, där det fastställs att Europeiska rådet endast får fatta beslut med enhällighet och bör göra så enbart i fråga om breda politiska mål, inte lagstiftning.
34. Europaparlamentet är fast beslutet att till fullo genomföra fördragsbestämmelserna om fördjupat samarbete genom att förbinda sig att inte samtycka till nya förslag om fördjupat samarbete såvida inte de deltagande medlemsstaterna åtar sig att börja tillämpa den särskilda övergångsklausul som finns inskriven i artikel 333 i EUF-fördraget om att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet och från ett särskilt lagstiftningsförfarande till det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
35. Europaparlamentet betonar vikten av att till fullo dra nytta av förfarandet för fördjupat samarbete i enlighet med artikel 20 i EU-fördraget, särskilt mellan euroområdets medlemsstater, för att de medlemsstater som vill upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan inom ramen för EU:s icke exklusiva befogenheter genom denna mekanism ska kunna främja arbetet med att uppnå unionens mål och stärka sin integrationsprocess inom de gränser och i enlighet med de villkor som fastställs i artiklarna 326–334 i EUF-fördraget.

Kommissionen

36. Europaparlamentet är fast beslutet att stärka sin roll vid valet av kommissionens ordförande genom närmare formella samråd mellan sina politiska grupper och Europeiska rådets ordförande – i enlighet med förklaring nr 11, fogad till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget – för att säkerställa att Europeiska rådet till fullo beaktar valresultatet när det för parlamentet presenterar en kandidat till parlamentets val av kommissionens ordförande, vilket var fallet vid valet till Europaparlamentet 2014.
37. Europaparlamentet framhåller på nytt att kommissionens alla förslag måste vara adekvat motiverade och åtföljas av en detaljerad konsekvensbedömning, inklusive en människorättsbedömning.
38. Europaparlamentet anser att oberoendet för kommissionens ordförande skulle kunna stärkas om varje medlemsstat nominerade minst tre kandidater av båda könen som kommissionens valda ordförande i sin tur skulle kunna beakta när han eller hon sätter samman sin kommission.
39. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa bättre samordning och, om möjligt, bättre representation från EU:s/euroområdets sida inom internationella finansinstitutioner, och påpekar att artikel 138.2 i EUF-fördraget utgör en rättslig grund för antagande av åtgärder för att säkerställa en enad representation från EU:s/euroområdets sida inom de berörda internationella institutionerna och konferenserna.
40. Europaparlamentet vill att man inrättar en formaliserad och regelbunden "dialog" som ska anordnas i Europaparlamentet om frågor som rör unionens externa representation.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0050.

Torsdagen den 16 februari 2017

41. Europaparlamentet påminner om att kommissionen, medlemsstaterna, parlamentet och rådet, inom ramen för respektive behörighet, måste bidra till att säkerställa att EU:s lagstiftning och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna tillämpas och genomförs på ett mycket bättre sätt.

Revisionsrätten

42. Europaparlamentet erkänner Europeiska revisionsrättens mycket viktiga roll för att säkerställa ett bättre och smartare utnyttjande av EU-medlen. Parlamentet påminner om att revisionsrätten – utöver sin viktiga skyldighet att tillhandahålla information om räkenskaperas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet – befinner sig i en utmärkt position för att bistå parlamentet med den information som är nödvändig för att det ska kunna utöva sitt uppdrag och mandat att demokratiskt granska unionsbudgeten och att tillhandahålla information om de resultat och utfall som uppnåtts genom unionsfinansierad verksamhet och politik, i syfte att förbättra ekonomin, effektiviteten och ändamålsenligheten i nämnda verksamhet och politik. Parlamentet rekommenderar därför att revisionsrätten stärks. Parlamentet förväntar sig att revisionsrätten även fortsatt strävar efter att upprätthålla oberoendet, integriteten, opartiskheten och professionalismen när den ingår nära arbetsrelationer med berörda parter.

43. Europaparlamentet anser att det ständigt bristande samarbetet från rådets sida gör det omöjligt för parlamentet att fatta ett välgrundat beslut om beviljande av ansvarsfrihet, vilket i sin tur resulterar i en ihållande negativ effekt på medborgarnas uppfattning om EU-institutionernas trovärdighet och på insynen i hur EU-medel används. Parlamentet anser att detta bristande samarbete även har en negativ inverkan på institutionernas verksamhet och undergräver förtroendet för den politiska kontroll av budgetförvaltningen som föreskrivs i fördragen.

44. Europaparlamentet betonar att revisionsrättens sammansättning och utnämningsförfarande fastställs i artiklarna 285 och 286 i EUF-fördraget. Parlamentet och rådet bör vara likställda när revisionsrättens ledamöter utses, för att demokratisk legitimitet, insyn och dessa ledamöters fullständiga oberoende ska garanteras. Rådet uppmanas att respektera beslut som fattats av parlamentet efter utfrågningar av kandidater som nominerats till ledamöter av revisionsrätten.

Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

45. Europaparlamentet uppmanar parlamentet, rådet och kommissionen att ta fram bättre former för samarbete med ReK och EESK, även under det förberedande skedet av lagstiftningsarbetet i samband med genomförande av konsekvensbedömningar, i syfte att säkerställa möjligheten att ta hänsyn till deras ståndpunkter och bedömningar under hela lagstiftningsprocessen.

Byråer

46. Europaparlamentet betonar att varje överföring av genomförandebefogenheter till unionens byråer kräver att unionslagstiftaren har tillräcklig kontroll över de beslut som fattas och de åtgärder som vidtas av unionens byråer. Parlamentet påminner om att en effektiv övervakning inbegriper bland annat tillsättning och avsättande av personal i ledande ställning vid unionens byråer, deltagande i byråernas tillsynsråd, vetorätt i vissa beslut som fattas av byråerna, informationsskyldigheter och insynsregler samt budgeträttigheter i fråga om byråernas budget.

47. Europaparlamentet överväger möjligheten att anta en ramförordning för unionens byråer med genomförandebefogenheter vilken omfattar en nödvändig politisk kontrollmekanism för unionslagstiftaren samt bland annat parlamentets rätt att tillsätta och avsätta personal i ledande ställning vid byråerna och delta i byråernas tillsynsråd, Europaparlamentets vetorätt i vissa beslut som fattas av byråerna, informationsskyldigheter och insynsregler och Europaparlamentets budgeträttigheter i fråga om byråernas budget.

Respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

48. Europaparlamentet betonar betydelsen av subsidiaritetsprincipen, som fastställs i artikel 5 i EU-fördraget och som är bindande för unionens alla institutioner och organ, samt av de instrument som ingår i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om de respektive roller som tilldelas de nationella parlamenten och ReK. Parlamentet förespråkar flexibilitet gällande de tidsfrister för översändande av utkast till lagstiftningsakter som anges i protokollet, och uppmanar kommissionen att förbättra kvaliteten på sina svar på motiverade yttranden.

Torsdagen den 16 februari 2017

49. Europaparlamentet påminner de nationella parlamenten om deras viktiga funktion när det gäller att övervaka tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Parlamentet påpekar att de nationella parlamentens formella rättigheter att säkerställa respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna erbjuder mycket goda möjligheter i detta avseende, men att det praktiska samarbetet mellan de nationella parlamenten måste stärkas, bl.a. för att de ska ha möjlighet att i nära ömsesidigt samarbete uppnå den beslutsförhet som krävs enligt artikel 7.3 i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i händelse av en påstådd överträdelse.

50. Europaparlamentet betonar betydelsen av artikel 9 i EUF-fördraget för att säkerställa att de sociala konsekvenserna av EU:s rättsliga och politiska åtgärder beaktas.

Utvidgning och fördjupande av EMU

51. Europaparlamentet påminner om att all vidareutveckling av EMU måste baseras och bygga på gällande lagstiftning samt genomförandet av den, och även måste kopplas till ett fördjupande av den sociala dimensionen.

52. Europaparlamentet efterlyser ytterligare institutionella reformer för att göra EMU till en mer ändamålsenlig och demokratisk union som har bättre kapacitet och ska inlemmas i unionens institutionella ramverk, varvid kommissionen fungerar som verkställande organ och parlamentet och rådet som medlagstiftare.

En ny rättsakt om den ekonomiska politiken

53. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 12 december 2013 om konstitutionella problem med flernivåstyrning i Europeiska unionen ⁽¹⁾, där man gav uttryck för idén om en konvergenskod antagen enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet i syfte att åstadkomma en ändamålsenligare ram för samordningen av den ekonomiska politiken (inbegripet en rad konvergenskriterier, som återstår att fastställa) som är öppen för alla medlemsstater och stöds av en incitamentsbaserad mekanism.

54. Europaparlamentet anser att det bör fastställas ett begränsat antal centrala områden för strukturreformer som stärker EU:s sociala marknadsekonomi i enlighet med artikel 3.3 i EU-fördraget genom att öka konkurrenskraften, tillväxtpotentialen, den reala ekonomins konvergens och den sociala sammanhållningen under en femårsperiod.

55. Europaparlamentet betonar betydelsen av en tydlig behörighetsfördelning mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna, så att man stärker både medlemsstaternas egenansvar för genomförandeprogrammen och de nationella parlamentens roll i dessa program.

56. Europaparlamentet vill att tillgängliga instrument jämförda med artikel 136 i EUF-fördraget ska utnyttjas bättre för att underlätta antagandet och genomförandet av nya åtgärder inom euroområdet.

En förenklad, mer målinriktad och mer demokratisk process för den europeiska planeringsterminen

57. Europaparlamentet poängterar att det behövs färre och mer målinriktade landsspecifika rekommendationer baserade på det politiska ramverket i konvergenskoden, den årliga tillväxtöversikten och de konkreta förslagen från varje medlemsstat, i linje med deras respektive centrala reformmål, mot bakgrund av ett stort antal olika strukturreformer för att främja konkurrenskraften, den reala ekonomins konvergens och den sociala sammanhållningen.

58. Europaparlamentet betonar betydelsen av den demografiska utvecklingen för den europeiska planeringsterminen och efterlyser större hänsyn till denna indikator.

59. Europaparlamentet påminner om att mekanismer för ekonomisk dialog redan finns, framför allt genom inrättandet av den "ekonomiska dialogen" inom ramen för sexpacks- och tvåpackslagstiftningen, och anser att detta är ett effektivt verktyg för att ge parlamentet en viktigare roll inom den europeiska planeringsterminen i syfte att stärka dialogen mellan parlamentet, rådet, kommissionen och Eurogruppen. Parlamentet föreslår en formalisering av sin granskande roll inom den europeiska planeringsterminen genom ett interinstitutionellt avtal, vilket parlamentet har efterlyst vid ett flertal tillfällen. Vidare välkomnar och uppmuntrar parlamentet åtgärder för att involvera de nationella parlamenten på nationell nivå samt samarbete mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet inom ramen för den europeiska planeringsterminen och ekonomisk styrning mer allmänt, t.ex. genom "Europeiska parlamentsveckan" och "artikel 13-konferensen".

⁽¹⁾ EUT C 468, 15.12.2016, s. 176.

Torsdagen den 16 februari 2017

Parlamentet anser också att man skulle kunna förbättra arbetsmarknadsparternas deltagande i den europeiska planeringsterminen.

60. Europaparlamentet efterlyser en integrering av finanspaktens relevanta bestämmelser i EU:s rättsliga ram utgående från en heltäckande bedömning av dess genomförande och i den omfattning som den ännu inte omfattas av befintlig sekundärrätt.

EU-budgetens roll i EMU

61. Europaparlamentet framhåller att bestämmelserna i artikel 312.2 i EUF-fördraget gör det möjligt att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet vid antagandet av den kommande förordningen om den fleråriga budgetramen. Parlamentet understryker betydelsen av att införa en tidsmässig koppling mellan parlamentets valperiod, Europeiska kommissionens mandat och perioden för den fleråriga budgetramen, vilken kan minskas till fem år enligt bestämmelserna i artikel 312.1 i EUF-fördraget. Parlamentet begär att de fleråriga budgetramarna i framtiden anpassas efter nästkommande valperiod för parlamentet. Rådet uppmanas att ställa sig bakom detta demokratikrav.

62. Europaparlamentet välkomnar rapporten från högnivågruppen för egna medel. Parlamentet vill återgå till ordalydelsen och andan i fördragen och övergå från det nuvarande system som bygger på bidrag baserade på bruttonationalinkomsten (BNI) till ett system som baseras på verkligt egna medel för EU och, så småningom, euroområdet budget, med avseende på vilket en rad olika idéer nämnts.

63. Europaparlamentet påpekar att det i artikel 24 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 fastställs att alla unionens och Euratoms utgifter och inkomster ska föras in i unionens allmänna budget i enlighet med artikel 7 i budgetförordningen.

En ökning av EU:s investeringskapacitet

64. Europaparlamentet vill att de befintliga strukturfonderna utnyttjas på bästa möjliga sätt för att främja EU:s konkurrenskraft och sammanhållning och för att öka EU:s investeringskapacitet genom att man utnyttjar innovativa strategier såsom Efsi, vilket inkluderar särskilda resurser för att finansiera och garantera infrastrukturprojekt som är av intresse för unionen.

65. Europaparlamentet insisterar på ett fullständigt genomförande av ramen med sexpacks- och tvåpackslagstiftningen och den europeiska planeringsterminen, och framhåller i synnerhet behovet att åtgärda makroekonomisk obalans och säkerställa långsiktig kontroll över underskotten och den fortfarande extremt stora skuldsättningen genom tillväxtvänlig budgetkonsolidering och genom att man förbättrar effektiviteten i utgifterna, prioriterar investeringar som ger avkastning, erbjuder incitament till rättvisa och hållbara strukturreformer och tar hänsyn till konjunkturförhållandena.

Säkerställande av en finanspolitisk kapacitet inom euroområdet med hjälp av delar av EU:s budget

66. Europaparlamentet påminner om att euron är unionens valuta samt att EU:s budget är avsedd att bidra till att unionens mål enligt artikel 3 i EU-fördraget uppnås och att finansiera gemensam politik, stödja svaga regioner genom tillämpning av solidaritetsprincipen, fullborda den inre marknaden, främja europeiska synergieffekter och bemöta befintliga och framväxande utmaningar som kräver en alleuropeisk strategi, vilket i sig även bidrar till att hjälpa mindre utvecklade medlemsstater att hinna ikapp och få möjlighet att ansluta sig till euroområdet.

67. Europaparlamentet noterar olika förslag om att inrätta en budgetkapacitet inom euroområdet. Parlamentet påpekar att dessa förslag ger en sådan kapacitet olika funktioner och kan inbegripa olika utformningar. Parlamentet påminner om att det vidhållit att en sådan kapacitet bör utvecklas på EU-nivå.

68. Europaparlamentet påpekar att frågan huruvida en ny budgetkapacitet kan inrättas inom den nuvarande fördragsramen är beroende av utformningen av, funktionen för och storleken på en sådan kapacitet, samtidigt som det är möjligt enligt gällande fördrag att höja taken för egna medel, inrätta nya kategorier av egna medel (även om sådana egna medel skulle härröra från bara en del av medlemsstaterna) och avsätta vissa inkomster för att finansiera specifika utgiftsposter. Parlamentet påpekar också att EU:s budget redan ger garantier för särskilda utlåningstransaktioner och att det finns ett antal flexibilitetsmekanismer för vilka finansiering kan mobiliseras utöver utgiftstaken i den fleråriga budgetramen.

69. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt till förmån för integreringen av ESM i unionens rättsliga ramar, under förutsättning att ändamålsenlig demokratisk ansvarighet säkerställs.

Torsdagen den 16 februari 2017

70. Europaparlamentet anser att inrättande av en finanspolitisk kapacitet för EU och Europeiska monetära fonden kan utgöra steg i processen för att inrätta en europeisk finansmyndighet, som bör vara ansvarig inför Europaparlamentet.

71. Europaparlamentet efterlyser vederbörlig hänsyn till de huvudsakliga resultaten från den expertgrupp som tillsatts av kommissionen i syfte att inrätta en inlösenfond.

Den inre marknaden och finansiell integration

72. Europaparlamentet anser att den inre marknaden är en av EU:s hörnstenar och har stor betydelse för välbefindandet, tillväxten och sysselsättningen i unionen. Parlamentet påpekar att den inre marknaden, som erbjuder påtagliga fördelar för både företag och konsumenter, har en tillväxtpotential som ännu inte utnyttjats fullt ut, framför allt när det gäller den digitala inre marknaden, finansiella tjänster, energi, bankunionen och kapitalmarknadsunionen. Därför efterlyser parlamentet en noggrannare kontroll av att det nuvarande regelverket på dessa områden tillämpas korrekt och upprätthålls bättre.

73. Europaparlamentet efterlyser ett skyndsamt, dock successivt, fullbordande av bankunionen utgående från en gemensam tillsynsmekanism, en gemensam resolutionsmekanism och ett europeiskt insättningsgarantisystem samt med stöd av en adekvat och skatteneutral säkerhetsmekanism. Parlamentet välkomnar överenskommelsen om en bryggfinansieringsmekanism till dess att den gemensamma resolutionsfonden börjar användas, och efterlyser ett europeiskt insolvenssystem.

74. Europaparlamentet påminner om att de europeiska tillsynsmyndigheterna bör agera i syfte att få den inre marknaden att fungera bättre, särskilt genom att säkerställa högkvalitativ, ändamålsenlig och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters olika intressen och finansmarknadsaktörernas olika karaktär. Parlamentet anser att frågor som rör alla medlemsstater bör tas upp, diskuteras och avgöras av alla medlemsstater och att det är av yttersta vikt att förbättra förutsättningarna för lika villkor inom den inre marknaden med hjälp av ett enhetligt regelverk som är tillämpligt på alla finansmarknadsaktörer i EU, i syfte att undvika såväl en fragmentering av den inre marknaden för finansiella tjänster som osund konkurrens till följd av avsaknaden av lika villkor.

75. Europaparlamentet efterlyser upprättande av en verklig kapitalmarknadsunion.

76. Europaparlamentet stöder införande av ett system med konkurrenskraftsmyndigheter som ska samla de nationella organen med ansvar för övervakning av framstegen på konkurrenskraftsområdet i varje medlemsstat, och anser att övervakningen av framstegen inom detta system bör ske under kommissionens överinseende.

77. Europaparlamentet anser att det automatiska informationsutbytet mellan nationella skattemyndigheter måste förbättras så att man förhindrar skattebedrägeri och skatteundandragande, skatteplanering, urholkning av skattebasen och överföring av vinster, och att samordnade åtgärder mot skatteparadis måste främjas. Parlamentet efterlyser antagande av ett direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas med en minimiskattesats och gemensamma mål för en allt större konvergens. Parlamentet anser att man bör inleda en omfattande översyn av den befintliga mervärdesskattelagstiftningen och ta itu med bl.a. frågor om införande av ursprungslandsprincipen.

En mer demokratisk institutionell struktur för EMU

78. Europaparlamentet påminner om behovet att säkerställa att vederbörlig demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet uppnås på alla beslutsnivåer, att de nationella parlamenten granskar de nationella regeringarna och att Europaparlamentet ges en starkare granskningsroll på EU-nivå, inbegripet den centrala funktionen att tillsammans med rådet anta konvergenskoden enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

79. Europaparlamentet förespråkar en allmän tillämpning av övergångsklausulen i artikel 48.7 i EU-fördraget. Parlamentet påminner om att kommissionen, i sin plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union⁽¹⁾, föreslog att ett instrument för konvergens och konkurrenskraft skulle inrättas på grundval av artikel 136 i EUF-fördraget eller artikel 352 i EUF-fördraget, vid behov genom fördjupat samarbete. När det gäller fördjupat samarbete påpekar parlamentet att tillämpningen av artikel 333.2 i EUF-fördraget som föreskriver tillämpning av det ordinarie lagstiftningsförfarandet, skulle stärka såväl den demokratiska legitimiteten och ändamålsenligheten i EU:s styrning som parlamentets roll i samband med detta.

⁽¹⁾ COM(2012)0777, 28 november 2012.

Torsdagen den 16 februari 2017

80. Europaparlamentet upprepar att interparlamentariskt samarbete inte får leda till att man inrättar ett nytt parlamentariskt organ eller en ytterligare institution, eftersom euron är EU:s valuta och Europaparlamentet är EU:s parlament. Parlamentet påminner om att EMU har upprättats av unionen, vars medborgare företräds på unionsnivå direkt av Europaparlamentet, som måste kunna finna och kunna genomföra olika sätt att garantera parlamentarisk och demokratisk ansvarsskyldighet när det gäller beslut som specifikt avser euroområdet.

81. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen ges befogenheter att genomföra och upprätthålla kommande och befintliga instrument antagna med avseende på EMU.

82. Europaparlamentet anser det nödvändigt att rätta till bristerna i den befintliga institutionella strukturen inom EMU, särskilt dess demokratiska underskott, också med beaktande av möjligheten för domstolen att övervaka tillämpningen av vissa delar av fördraget medan andra delar är undantagna från denna kontroll. Det finns ett behov av stärkt parlamentarisk granskning av det konkreta genomförandet av artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget, vad beträffar en fastare samordning av den ekonomiska politiken.

83. Europaparlamentet anser att differentierad integration bör kvarstå som en möjlighet för alla medlemsstater.

84. Europaparlamentet påminner om att man på EU-nivå bör prioritera det ordinarie lagstiftningsförfarandet och budgetförfarandet genom att vid behov tillämpa undantag samt inrätta för ändamålet avsedda budgetposter. Parlamentet påminner om att alla andra bestämmelser, t.ex. om euroområdet eller om fördjupat samarbete, bör användas endast när ovannämnda förfaranden inte är rättsligt eller politiskt gångbara.

Fullbordandet av den inre marknaden som den främsta drivkraften för tillväxt

85. Europaparlamentet är övertygat om att fördjupandet av EMU bör gå hand i hand med fullbordandet av den inre marknaden genom att alla återstående interna hinder avskaffas, särskilt med avseende på energiunionen, den digitala inre marknaden och tjänstemarknaden.

86. Europaparlamentet efterlyser fullständigt genomförande av den befintliga lagstiftningen om den inre energi-marknaden i enlighet med artikel 194 i EUF-fördraget, med målet att upprätta en energiunion.

87. Europaparlamentet stöder ett stärkande av skyldigheterna och behörighetsområdena för Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, för att i slutändan inrätta en europeisk energibyrå i enlighet med artikel 54 i Euratomfördraget samt få till stånd en integrering av energimarknaderna, inrättande av en europeisk strategisk reserv på grundval av en sammanslagning av nationella reserver, och ett gemensamt förhandlingscentrum med leverantörer, i syfte att fullborda energiunionens institutionella struktur.

88. Europaparlamentet uppmuntrar användningen av "projektobligationer" i nära samarbete med EIB för att finansiera infrastruktur- och energiprojekt.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda artikel 116 i EUF-fördraget, vilken utgör den rättsliga grund som krävs för att parlamentet och rådet ska kunna agera enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet i syfte att eliminera företeelser som snedvrider konkurrensvillkoren på den inre marknaden genom skadlig skattepolitik.

Den sociala dimensionen

90. Europaparlamentet betonar att man för att säkerställa en stabil social grund för unionen bör garantera rättigheterna – inbegripet de sociala rättigheterna – för arbetstagare, särskilt när dessa utövar sin rätt till rörlighet, med fullt utnyttjande av de relevanta rättsliga instrument som föreskrivs i avdelningarna IV, IX och X samt i enlighet med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet framhåller i detta sammanhang särskilt de rättigheter som följer av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, och av förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen.

91. Europaparlamentet betonar vikten av att skapa ett socialt Europa, så att det europeiska integrationsprojektet även framöver har arbetstagarnas stöd.

Torsdagen den 16 februari 2017

92. Europaparlamentet framhåller vikten av att främja tanken om en minimilön som fastställs av varje medlemsstat, konstaterar att undersökningar av möjligheterna för ett system med miniförmåner vid arbetslöshet skulle förutsätta gemensamma regler och villkor för en EU-arbetsmarknad, samt anser att ett lagstiftningsförslag skulle kunna antas inom ramen för de nuvarande fördragsbestämmelserna för att begränsa de hinder för arbetstagare som fortfarande förekommer.

93. Europaparlamentet framhåller de möjligheter som unionen medför och behovet att aktivt verka för att få in unga arbetstagare på arbetsmarknaden och ytterligare uppmuntra utbytet av unga arbetstagare i enlighet med artikel 47 i EUF-fördraget.

94. För att bl.a. se till att regionala fonder och sociala fonder utnyttjas bättre uppmanar Europaparlamentet kommissionen att införa sysselsättningskriterier för att utvärdera medlemsstaternas makroekonomiska resultat samt rekommendera och stödja strukturreformer.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en ordentlig bedömning av behovet av EU-åtgärder och de potentiella ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av politiska alternativ innan den föreslår nya initiativ (exempelvis lagstiftningsförslag, andra initiativ än lagstiftning, genomförandeakter och delegerade akter), i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

96. Europaparlamentet vill att det inrättas en ny social pakt (som skulle kunna anta formen av ett socialt protokoll) för att främja Europas sociala marknadsekonomi, minska klyftorna och säkerställa att alla medborgares grundläggande rättigheter respekteras, däribland rätten till kollektiv förhandling och fri rörlighet. Parlamentet påpekar att en sådan pakt skulle kunna stärka samordningen av de olika medlemsstaternas socialpolitik.

97. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att återuppliva den sociala dialogen på EU-nivå genom bindande avtal mellan arbetsmarknadens parter i enlighet med artiklarna 151–161 i EUF-fördraget.

Yttre åtgärder

Åtgärder för att öka ändamålsenligheten, följdriktigheten och ansvarsskyldigheten i Gusp

98. Europaparlamentet anser att EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser bör stärkas genom att man i högre grad sammanför de olika aktörerna och instrumenten under konfliktykelns samtliga faser.

99. Europaparlamentet insisterar på en tillämpning av bestämmelserna i artikel 22 i EU-fördraget för att upprätta en övergripande strategisk ram för, och fatta beslut om, de strategiska intressen och mål som fastställs i artikel 21 i EU-fördraget, vilka kan nå utöver Gusp till andra områden som omfattas av unionens yttre åtgärder. Detta kräver överensstämmelse med andra politikområden såsom handel, jordbruk och utvecklingsstöd. Parlamentet påminner om att beslut som fattas på grundval av en sådan strategi skulle kunna genomföras genom beslutande med kvalificerad majoritet. Parlamentet påpekar att den demokratiska legitimiteten i sådana beslut skulle kunna stärkas om rådet och parlamentet skulle anta gemensamma strategiska dokument på grundval av förslag från vice ordföranden/den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

100. Europaparlamentet vill att man stärker den parlamentariska kontrollen av EU:s yttre åtgärder – bl.a. i form av fortsatta regelbundna samråd med vice ordföranden/den höga representanten, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen – och att man slutför förhandlingarna om att ersätta 2002 års interinstitutionella avtal om tillgång till känslig information från rådet om Gusp.

101. Europaparlamentet ser det som nödvändigt att EU:s särskilda representanter integreras i utrikestjänsten, bland annat genom att deras budget överförs från posterna för Gusp till posterna för utrikestjänsten, eftersom detta skulle öka följdriktigheten i EU:s ansträngningar.

102. Europaparlamentet vill att man tillämpar artikel 31.2 i EU-fördraget, som gör det möjligt för rådet att fatta vissa beslut om Gusp med kvalificerad majoritet, och övergångsklausulen i artikel 31.3 i EU-fördraget för att successivt övergå till beslutande med kvalificerad majoritet för beslut om Gusp som inte har militära eller försvarsrelaterade konsekvenser. Parlamentet påminner om att artikel 20.2 i EU-fördraget, som innehåller bestämmelser om fördjupat samarbete, erbjuder ytterligare möjligheter för medlemsstaterna att gå vidare med Gusp och därför också bör utnyttjas.

Torsdagen den 16 februari 2017

103. Europaparlamentet anser att flexibiliteten i de finansiella reglerna för yttre åtgärder behöver ökas så att man undviker förseningar i den faktiska utbetalningen av EU-medel och därigenom ökar EU:s förmåga att reagera på kriser på ett snabbt och ändamålsenligt sätt. I detta avseende anser parlamentet att det behövs ett påskyndat förfarande för humanitärt bistånd för att garantera att biståndet fördelas på det mest effektiva och ändamålsenliga sättet.

104. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet, utrikestjänsten och kommissionen att fullgöra sina respektive skyldigheter att omedelbart och fullständigt informera parlamentet i alla skeden av förhandlingar om och ingående av internationella avtal, i enlighet med artikel 218.10 i EUF-fördraget och såsom det anges i interinstitutionella avtal med kommissionen och rådet.

105. Europaparlamentet påpekar att Europeiska unionens domstol (domstolen) har bekräftat att parlamentet enligt artikel 218.10 i EUF-fördraget har rätt att omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfarandet för förhandlingar om och ingående av internationella avtal – även vad avser Gusp – för att det ska kunna utöva sina befogenheter med full insyn i EU:s verksamhet i dess helhet. Parlamentet förväntar sig därför att man i samband med de kommande interinstitutionella förhandlingarna om förbättrade praktiska arrangemang för samarbete och informationsutbyte inom ramen för förhandlingar om och ingående av internationella avtal, i vederbörlig utsträckning kommer att beakta domstolens rättspraxis.

Åtgärder för en gemensam försvarspolitik

106. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för gradvis utformning av en gemensam försvarspolitik (artikel 42.2 i EU-fördraget) och i slutändan ett gemensamt försvar, som kan upprättas genom ett enhälligt beslut i Europeiska rådet, samtidigt som man även stärker medborgarsamhället och det civila samhället på grundval av konfliktförebyggande och lösning av konflikter som bygger på icke-våld, framför allt genom ökade finansiella, administrativa och mänskliga resurser i syfte att arbeta med medling, dialog, försoning och omedelbara krisåtgärder med insatser från civilsamhällets organisationer.

107. Som ett första steg i denna riktning föreslår Europaparlamentet att bestämmelserna om upprättande av ett permanent strukturerat samarbete enligt artikel 46 i EU-fördraget genomförs genom att rådet beslutar med kvalificerad majoritet, eftersom detta instrument skulle göra det möjligt för mer ambitiösa medlemsstater att på ett samordnat sätt samarbeta närmare på försvarsområdet med EU som "paraply" samt ge dem rätt att utnyttja EU:s institutioner, instrument och budget.

108. Europaparlamentet rekommenderar att det upprättas ett permanent ministerråd för försvarsministrarna som leds av vice ordföranden/den höga representanten, i syfte att samordna medlemsstaternas försvarspolitik, särskilt när det gäller it-säkerhet och kampen mot terrorism, och gemensamt utforma strategin och prioriteringarna för EU:s försvarspolitik.

109. Europaparlamentet står fast vid att det bör utarbetas en EU-vitbok om säkerhet och försvar på grundval av den globala strategin för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik som presenterats av vice ordföranden/den höga representanten samt Bratislava-agendan, eftersom man genom ett sådant dokument närmare skulle kunna fastställa EU:s strategiska mål på säkerhets- och försvarsområdet såväl som befintlig och erforderlig kapacitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att basera sitt pågående förberedande arbete om en europeisk handlingsplan inom försvarsområdet på resultaten av en framtida EU-vitbok om säkerhet och försvar, varvid man även bör ta upp frågan om hur och under vilka förutsättningar det är lämpligt och legitimt att använda militära styrkor.

110. Europaparlamentet understryker behovet att fastställa en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel (artikel 42.3 i EU-fördraget), som skulle omfatta gemensam planering, utveckling och upphandling av militär kapacitet och som även bör innehålla förslag om åtgärder mot it-hot, hybridhot och asymmetriska hot. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med en ambitiös europeisk handlingsplan på försvarsområdet i enlighet med det som aviserades i arbetsprogrammet för 2016.

111. Europaparlamentet lyfter fram Europeiska försvarsbyråns (EDA) stora potential när det gäller att bidra till att utveckla en konkurrenskraftig, effektiv och forsknings-, utvecklings- och innovationsintensiv inre försvarsmarknad som i synnerhet skapar specialiserade arbetstillfällen. I detta syfte förespråkar parlamentet att möjligheterna till offentlig-privata partnerskap utforskas. Parlamentet framhåller på nytt det trängande behovet att stärka EDA genom att tillhandahålla byråns resurser och det politiska stöd som krävs och därmed göra det möjligt för den att ta på sig en ledande och samordnande roll i samband med kapacitetsutveckling, forskning och upphandling. Parlamentet anser fortfarande att det vore bäst om detta gjordes genom en finansiering av byråns personal- och driftskostnader med medel från unionens budget.

Torsdagen den 16 februari 2017

112. Europaparlamentet påminner om artikel 44 i EU-fördraget, där det fastställs ytterligare flexibilitetsbestämmelser och införs en möjlighet att anförtro genomförandet av krishanteringssupdrag åt en grupp medlemsstater. Denna grupp medlemsstater skulle utföra sådana uppdrag på EU:s vägnar, under politisk kontroll och strategisk ledning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och utrikestjänsten.

113. Europaparlamentet föreslår att artikel 41.3 i EU-fördraget används för att upprätta en startfond bestående av medlemsstaternas bidrag för finansiering av förberedande verksamhet med anknytning till unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) som inte ska belasta unionens budget.

114. Europaparlamentet betonar vikten av att öka den gemensamma finansieringen inom den militära delen av GSFP, också genom Athenamekanismen. Detta skulle nämligen begränsa de negativa ekonomiska incitamenten för medlemsstaterna att bidra till militära GSFP-uppdrag och GSFP-insatser samt därmed öka EU:s förmåga att reagera på kriser.

115. Europaparlamentet vill att det upprättas ett permanent civilt och militärt högkvarter med militär planerings- och ledningskapacitet och civil planerings- och ledningskapacitet. Parlamentet efterlyser en institutionalisering av de olika europeiska militära strukturerna (bland annat olika stridsgrupper, eurostyrkor, försvarssamarbete mellan Frankrike och Storbritannien samt luftförsvarssamarbete mellan Beneluxländerna) inom EU:s ramverk, liksom en ökning av EU-stridsgruppernas användbarhet, bl.a. genom att man utökar den gemensamma finansieringen och överväger möjligheten att i standardfall använda dessa stridsgrupper som första insatsstyrkor i kommande krishanteringssituationer.

116. Europaparlamentet konstaterar att ett sådant permanent högkvarter skulle kunna delta i permanent beredskapsplanering och spela en central samordnarroll när artikel 42.7 i EU-fördraget tillämpas i framtiden. Parlamentet anser att klausulen om ömsesidigt försvar, som fastställs i denna artikel och som återropades av Frankrike under mötet i rådet (utrikes frågor) den 17 november 2015, kan fungera som katalysator för vidareutveckling av EU:s säkerhets- och försvarspolitik och leda till ett kraftfullare åtagande från alla medlemsstaters sida.

117. Europaparlamentet anser att åtgärder måste vidtas för att stärka samarbetet mellan EU och Nato på alla nivåer inom områden som kapacitetsutveckling och beredskapsplanering för hybridhot, och att ansträngningarna att undanröja de återstående politiska hindren måste intensifieras. Parlamentet efterlyser med kraft ett omfattande politiskt och militärt partnerskap mellan EU och Nato.

118. Europaparlamentet efterlyser kraftfulla åtgärder för att säkerställa en konsekvent politik för utveckling i artikel 208 i EUF-fördraget, och begär att systemet för konsekvensbedömning i fråga om en konsekvent politik för utveckling förbättras och att en medlingsmekanism införs för att man ska komma till rätta med eventuella skillnader mellan unionens politikområden, där kommissionens ordförande ges det politiska ansvaret för att dra upp de allmänna riktlinjerna och lösa de frågor som uppstår när det gäller de åtaganden som unionen gör med avseende på en konsekvent politik för utveckling.

Rättsliga och inrikes frågor (RIF)

119. Europaparlamentet understryker att det med tanke på de senaste attackerna och det ökade terroristhotet är absolut nödvändigt med ett systematiskt, obligatoriskt och strukturerat utbyte av information och uppgifter mellan nationella brottsbekämpande myndigheter och underrättelsetjänster samt med Europol, Frontex och Eurojust, och att detta utbyte måste införas snarast möjligt, samtidigt som man måste upprätthålla grundläggande rättigheter och friheter och stå fast vid behovet av demokratisk och rättslig tillsyn över politiken för terrorismbekämpning.

120. Europaparlamentet påpekar att gärningsmännen i attackerna i Paris redan var kända av säkerhetsmyndigheterna och redan hade varit föremål för utredningar och övervakningsåtgärder, vilket också har varit fallet vid tidigare attacker. Parlamentet uttrycker oro över att medlemsstaterna inte hade ett utbyte av den befintliga informationen om dessa personer, trots kraven i artikel 88 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar rådet att på grundval av artikel 352 i EUF-fördraget anta ett beslut om obligatoriskt utbyte av information mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser att potentialen i fördjupat samarbete bör utnyttjas om man inte kan uppnå enhällighet.

121. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att göra en heltäckande utvärdering av EU:s åtgärder mot terrorism och åtgärder med anknytning till dem, särskilt av hur medlemsstaterna genomför dem i lagstiftning och praxis, samt av i vilken utsträckning det förekommer samarbete med EU:s byråer på detta område, särskilt Europol och Eurojust. Kommissionen och rådet uppmanas också att göra en motsvarande bedömning av återstående luckor samt av huruvida dessa överensstämmer med EU:s skyldigheter avseende de grundläggande rättigheterna, varvid det förfarande som föreskrivs i artikel 70 i EUF-fördraget bör tillämpas.

Torsdagen den 16 februari 2017

122. I detta sammanhang påminner Europaparlamentet om att artikel 222 i EUF-fördraget innehåller en solidaritetsklausul som kan och bör tillämpas när en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor.

123. Europaparlamentet beklagar att direktivet om tillfälligt skydd inte har aktiverats mot bakgrund av flyktingkrisen, trots att det utarbetats för att hantera ett massinflöde av tredjelandsmedborgare.

124. Europaparlamentet framhåller behovet att införa en rättvis och ändamålsenlig gemensam asyl- och invandringspolitik för EU som grundar sig på principerna om solidaritet, icke-diskriminering, "non-refoulement" och lojalt samarbete mellan alla medlemsstater och som även bör inbegripa en rättvis omfördelning av asylsökande inom EU. Parlamentet anser att en sådan politik bör inbegripa alla medlemsstater. Parlamentet påminner medlemsstaterna om deras nuvarande skyldigheter i detta avseende, och betonar att den nya asyl- och migrationsramen bör baseras på migranternas grundläggande rättigheter.

125. Europaparlamentet påpekar att fler åtgärder krävs för att se till att det gemensamma europeiska asylsystemet blir helt enhetligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att harmonisera sina lagstiftningar och metoder när det gäller både kriterierna för personer som beviljas internationellt skydd och garantier för förfaranden för internationellt skydd och mottagningsvillkor i enlighet med Europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna och EU-domstolens rättspraxis och etablerade bästa metoder i övriga medlemsstater.

126. Europaparlamentet välkomnar antagandet av förordning (EU) 2016/1624, som medför en utvidgning av Frontex uppdrag och mandat och ger byrån det nya namnet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Parlamentet anser att byrån vid behov skulle kunna stödjas av militära instrument, t.ex. den europeiska marina styrkan och en uppgraderad version av Europakåren, i kombination med de resurser som samlats genom permanent strukturerat samarbete. Parlamentet betonar att det framgår tydligt av förordningen att medlemsstaterna, i sitt eget och andra medlemsstaters intresse, bör föra in data i de europeiska databaserna. Parlamentet föreslår att man även planerar för kompatibilitet mellan gränsförvaltningsbyråernas databaser, t.ex. Eurodac, och kompatibilitet med Europols databaser.

127. Europaparlamentet efterlyser en omedelbar översyn av Dublinförordningen genom införande av ett permanent EU-omfattande rättsligt bindande system för fördelning av asylsökande mellan medlemsstaterna vilket bygger på rättvis och obligatorisk fördelning.

128. Med tanke på att ett aldrig tidigare skådat flöde av migranter har nått och fortsätter att nå unionens yttre gränser och att antalet personer som söker internationellt skydd stadigt ökar, påpekar Europaparlamentet att unionen behöver en bindande och obligatorisk lagstiftningsstrategi för vidarebosättning, i enlighet med det som anges i kommissionens migrationsagenda.

129. Europaparlamentet anser att avtal med säkra tredjeländer bör undertecknas så att man får kontroll över och kan minska migrationsflödet innan migranterna når EU:s gränser. Samtidigt insisterar parlamentet på strikta förfaranden för återsändande av sökande med ogrundade ansökningar.

130. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka anslagen till utbildning av asylspecialister och förbättra effektiviteten i förfarandena för att söka asyl.

131. Europaparlamentet anser att den yttre dimensionen bör inriktas på samarbete med tredjeländer för att ta itu med och bekämpa de bakomliggande orsakerna till flödena av irreguljära migranter till Europa. Parlamentet är av uppfattningen att partnerskap och samarbete med de viktigaste ursprungs-, transit- och destinationsländerna bör vara en fortsatt prioritet. Parlamentet rekommenderar att man vid allt samarbete med tredjeländer bedömer dessa länders asylsystem, deras stöd till flyktingar och deras förmåga och vilja att bekämpa människohandel och människosmuggling in i och genom dessa länder. Parlamentet är medvetet om att EU:s återvändandesystem måste effektiviseras, men anser att migranter bör återsändas endast om det kan göras under helt säkra förhållanden och med full respekt för personernas grundläggande och processuella rättigheter.

132. Om kontrollen av de yttre gränserna blir så ineffektiv att Schengenområdets funktion riskerar att äventyras därför att en medlemsstat antingen inte vidtar nödvändiga åtgärder eller inte har begärt tillräckliga stödåtgärder från Frontex, eller inte genomför sådana stödåtgärder, får kommissionen – enligt den nya förordning (EU) 2016/1624 om en europeisk gräns- och kustbevakning – för rådet föreslå ett beslut i vilket åtgärder som ska genomföras av byrån identifieras och i vilket det uppställs krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder.

Torsdagen den 16 februari 2017

Europaparlamentet välkomnar detta. Parlamentet framhåller vidare att förordningen dessutom innehåller bestämmelser om civilrättsligt och straffrättsligt ansvar för medlemmarna i enheterna samt ett system för klagomål för övervakning av, och säkerställande av respekt för, de grundläggande rättigheterna i hela byråns verksamhet.

133. Europaparlamentet anser att en uppgradering av de mänskliga och ekonomiska resurserna hos Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) skulle behövas om det uppmanades att samordna alla asylansökningar i EU samt utgöra stöd för medlemsstater som står under särskilt migrationstryck i samband med handläggningen av asylansökningar, inbegripet inom ramen för sitt mandat att inleda gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser motsvarande dem som lades till Frontex mandat genom förordning (EU) nr 1168/2011.

134. Europaparlamentet understryker vikten av bättre samordning mellan Easo, Frontex och Europeiska ombudsmanen, så att det blir möjligt att på ett smidigare sätt anta rapporter för tidig varning i händelse av ett särskilt invandringstryck som sannolikt kan äventyra respekten för asylsökandes grundläggande friheter. Parlamentet anser att kommissionen kan använda dessa rapporter för tidig varning som utgångspunkt för att inleda de beredskapsåtgärder som avses i artikel 78.3 i EUF-fördraget.

135. Europaparlamentet anser att det är absolut nödvändigt att stärka parlamentets roll som medlagstiftare likställd med rådet genom tillämpning av artikel 81.3 i EUF-fördraget, som gör det möjligt att i familjerättsliga frågor med gränsöverskridande följder övergå till beslutsfattande enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet om rådet beslutar detta med enhällighet efter att ha hört parlamentet. Parlamentet begär att beslutsförfarandet för alla övriga politiska åtgärder inom RIF-området övergår till det ordinarie lagstiftningsförfarandet med hjälp av övergångsklausulen i artikel 48.7 i EU-fördraget.

136. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artikel 83 i EUF-fördraget föreslå minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder med anknytning till kampen mot terrorism, människohandel och sexuell utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig vapenhandel, penningtvätt, korruption, förfalskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet.

137. Europaparlamentet insisterar på att man – jämte bestämmelserna i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna – börjar tillämpa principerna i Lissabonfördraget, närmare bestämt principerna om solidaritet och delat ansvar mellan medlemsstaterna samt om ömsesidigt erkännande vid genomförandet av RIF-politiken (artikel 70 i EUF-fördraget).

138. Europaparlamentet anser att EU måste garantera skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt fortsatt respekt för Köpenhamnskriterierna, och säkerställa att alla medlemsstater respekterar de gemensamma värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget.

139. Europaparlamentet betonar vikten av att slutföra det så kallade paketet med processuella garantier, särskilt genom att utarbeta lagstiftning om administrativt frihetsberövande och frihetsberövande av minderåriga, eftersom bestämmelserna i många medlemsstater inte är fullt ut förenliga med de mänskliga rättigheterna och andra internationella normer på dessa områden.

140. Europaparlamentet betonar vikten av att fortsätta att utveckla den europeiska straffrätten, särskilt när det gäller ömsesidigt erkännande och verkställande av straffrättsliga domar.

141. Europaparlamentet betonar vikten av att utveckla en europeisk rättskultur som en central förutsättning för att kunna förverkliga området med frihet, säkerhet och rättvisa för medborgarna och för att säkerställa en bättre tillämpning av unionsrätten.

142. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att inrätta en europeisk åklagarmyndighet för att bekämpa organiserad brottslighet, bedrägeri och korruption, skydda unionens ekonomiska intressen och övervinna splittringen på det europeiska brottsbekämpningsområdet.

Torsdagen den 16 februari 2017

143. Europaparlamentet understryker att en europeisk åklagarmyndighet som ska bekämpa brott som skadar unionens ekonomiska intressen, enligt artikel 86 i EUF-fördraget får inrättas endast efter Europaparlamentets godkännande. Parlamentet ger därför på nytt uttryck för rekommendationerna enligt sina resolutioner från den 12 mars 2014⁽¹⁾ och den 29 april 2015⁽²⁾ om hur denna myndighet bör organiseras i detalj, och understryker att förordningen om Europeiska åklagarmyndigheten bör antas utan dröjsmål, så att myndigheten får befogenheter att utreda alla brott som skadar unionens ekonomiska intressen, inklusive momsbedrägerier, och lagföra misstänkta gärningsmän.

144. Europaparlamentet påminner om unionens skyldighet att ansluta sig till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i linje med artikel 6.2 i EU-fördraget, och begär eftertryckligen att förhandlingarna om detta med Europarådet återupptas utan dröjsmål, med hänsyn till domstolens yttrande av den 18 december 2014. Parlamentet påminner kommissionen, som chefsförhandlare, om att en sådan anslutning kommer att förbättra skyddet av alla unionsmedborgares mänskliga rättigheter.

145. Europaparlamentet upprepar att denna resolution endast syftar till att tillhandahålla en bedömning av de rättsliga, fördragsstadgade möjligheterna och bör utgöra grunden för förbättringar av Europeiska unionens funktionsätt på kort sikt. Parlamentet påminner om att ytterligare, grundläggande ändringar framöver skulle kräva en översyn av fördragen.

o

o o

146. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, revisionsrätten, ECB, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0173.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0050

Budgetkapacitet för euroområdet**Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet (2015/2344(INI))**
(2018/C 252/24)*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för konstitutionella frågor och budgetkontrollutskottet (A8-0038/2017), och av följande skäl:
 - A. Det nuvarande politiska klimatet och de befintliga ekonomiska och politiska utmaningarna i en globaliserad värld kräver konsekventa och kraftfulla beslut och åtgärder från EU:s sida inom vissa områden, såsom intern och extern säkerhet, gränsskydd och migrationspolitik, stabilisering av vårt grannskap, tillväxt och sysselsättning, i synnerhet bekämpning av ungdomsarbetslöshet, och genomförande av överenskommelserna inom ramen för FN:s klimatförändringskonferens 2015.
 - B. Euroområdet har, efter en framgångsrik start, visat brist på konvergens, politiskt samarbete och egenansvar.
 - C. De olika kriserna och de globala utmaningarna kräver att euroområdet så snart som möjligt tar ett kvalitativt steg framåt mot integration.
 - D. Medlemskap i ett gemensamt valutaområde kräver gemensamma verktyg och solidaritet på EU-nivå, samt skyldigheter och ansvar för samtliga deltagande medlemsstater.
 - E. Förtroendet inom euroområdet måste återupprättas.
 - F. Det behövs en väldefinierad färdplan med en övergripande strategi för att till fullo utnyttja alla fördelar med den gemensamma valutan och samtidigt säkerställa dess hållbarhet och uppfylla målen om stabilitet och full sysselsättning.
 - G. Detta inbegriper det överenskomna fullbordandet av bankunionen, ett förstärkt finanspolitiskt ramverk som kan absorbera chocker och incitament till tillväxtvänliga strukturreformer för att komplettera de nuvarande penningpolitiska åtgärderna.
 - H. En finanspolitisk kapacitet och den dithörande konvergenskoden är väsentliga inslag i detta arbete, som endast kan bli framgångsrikt om ansvar och solidaritet är nära sammanknutna.
 - I. Överenskommelsen om en finanspolitisk kapacitet för euroområdet är endast en av pusselbitarna som måste gå hand i hand med en klar och tydlig europeisk nybyggaranda hos de aktuella och framtida medlemmarna i euroområdet.
- 1. Europaparlamentet antar nedanstående färdplan:

Torsdagen den 16 februari 2017

i. **Allmänna principer**

Överföringen av suveräniteten över penningpolitiken kräver alternativa anpassningsmekanismer, såsom genomförandet av tillväxtvänliga strukturreformer, den inre marknaden, bankunionen, kapitalmarknadsunionen, för att skapa en säkrare finansiell sektor, och en finanspolitisk kapacitet, för att hantera makroekonomiska chocker och öka konkurrenskraften och stabiliteten i medlemsstaternas ekonomier, i syfte att göra euroområdet till ett optimalt valutaområde.

Det krävs konvergens, goda styrelseformer och villkorlighet, som garanteras genom demokratiskt ansvariga institutioner inom euroområdet och/eller på nationell nivå, för att undvika permanenta överföringar, moraliska risker och ohållbar offentlig riskdelning.

I takt med att den finanspolitiska kapacitetens omfattning och trovärdighet ökar kommer den att bidra till att återupprätta finansmarknadens förtroende för de offentliga finansernas hållbarhet i euroområdet, vilket i princip gör det möjligt att bättre skydda skattebetalarna och minska det offentliga och privata risktagandet.

Den finanspolitiska kapaciteten ska inbegripa Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) och en specifik budgetkapacitet för euroområdet. Budgetkapaciteten ska skapas utöver och utan att påverka ESM.

Som ett första steg bör eurorådets specifika budgetkapacitet ingå i unionens budget, utöver de aktuella taken för den fleråriga budgetramen, och den bör finansieras av euroområdet och andra deltagande medlemmar via en inkomstkälla som deltagande medlemsstater ska komma överens om och som ska betraktas som inkomster avsatta för särskilda ändamål och garantier. Den finanspolitiska kapaciteten skulle, när den väl befinner sig i ett stabilt tillstånd, kunna finansieras med egna medel, i enlighet med rekommendationerna i Mario Montis rapport om den framtida finansieringen av EU.

ESM bör fullgöra sina pågående uppgifter och samtidigt vidareutvecklas och omvandlas till en europeisk valutafond (EMF) med lämpliga befogenheter för in- och utlåning och ett tydligt fastställt mandat, i syfte att absorbera asymmetriska och symmetriska chocker.

ii. **Tre pelare av den finanspolitiska kapaciteten för konvergens och stabilisering av euroområdet**

Den finanspolitiska kapaciteten bör uppfylla följande tre olika funktioner:

- För det första bör ekonomisk och social konvergens inom euroområdet uppmuntras för att främja strukturreformer, modernisera ekonomierna och förbättra konkurrenskraften i varje medlemsstat liksom eurorådets motståndskraft, vilket också bidrar till medlemsstaternas kapacitet att absorbera asymmetriska och symmetriska chocker.
- För det andra skapar skillnaderna när det gäller konjunkturcykeln mellan medlemsstaterna i euroområdet till följd av strukturella skillnader eller en generell ekonomisk sårbarhet ett behov av att hantera asymmetriska chocker (situationer där en ekonomisk händelse påverkar en ekonomi mer än en annan, till exempel när efterfrågan rasar i en specifik medlemsstat, men inte i de övriga till följd av en extern chock som medlemsstaten inte kan påverka).
- För det tredje bör symmetriska chocker (situationer där en ekonomisk händelse påverkar alla ekonomierna på samma sätt, till exempel variationer i oljepriset för eurorådets medlemsstater) åtgärdas för att öka motståndskraften i euroområdet som helhet.

Mot bakgrund av dessa mål kommer det att bli nödvändigt att undersöka vilka funktioner som kan uppnås inom unionens befintliga rättsliga ramverk och vilka som kommer att kräva en justering eller ändring av fördraget.

Första pelaren: konvergenskoden

Den aktuella ekonomiska situationen kräver en investeringsstrategi vid sidan av finanspolitisk konsolidering och finanspolitiskt ansvar genom efterlevnad av ramen för ekonomisk styrning.

Torsdagen den 16 februari 2017

Vid sidan av stabilitets- och tillväxtpakten bör konvergenskoden, som antas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet och som beaktar de landsspecifika rekommendationerna, under en femårsperiod fokusera på konvergenskriterier i fråga om beskattning, arbetsmarknad, investeringar, produktivitet, social sammanhållning och kapacitet när det gäller offentlig förvaltning och gott styre inom ramen för de befintliga fördragen.

Inom ramen för den ekonomiska styrningen bör efterlevnad av konvergenskoden vara ett villkor för ett fullt deltagande i den finanspolitiska kapaciteten, och varje enskild medlemsstat bör lägga fram förslag för hur de ska uppfylla konvergenskodens kriterier.

En finanspolitisk kapacitet inom euroområdet bör kompletteras med en långsiktig strategi för en hållbar och minskad skuldsättning och ökad tillväxt och ökade investeringar i medlemsstaterna i euroområdet, vilket skulle minska de totala återfinansieringskostnaderna och skuldkvoten i förhållande till BNP.

Andra pelaren: absorbering av asymmetriska chocker

På grund av den starka integrationen mellan medlemsstaterna i euroområdet kan asymmetriska chocker som påverkar stabiliteten inom euroområdet som helhet inte helt undvikas, trots alla de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för politisk samordning, konvergens och hållbara strukturreformer.

Stabilisering via ESM/EMF bör kompletteras med automatiska chockabsorberingsfunktioner.

Vid stabilisering måste god praxis främjas och moraliska risker undvikas.

Ett sådant system måste inbegripa tydliga regler i fråga om tidsplanen för möjliga betalningar och återbetalningar, och dess omfattning och finansieringsmekanismer måste fastställas tydligt samtidigt som systemet är budgetneutralt över en längre cykel.

Tredje pelaren: absorbering av symmetriska chocker

Framtida symmetriska chocker skulle kunna destabilisera hela euroområdet eftersom valutaområdet ännu inte har nödvändiga instrument för att kunna hantera en ny kris av samma omfattning som den föregående.

I samband med symmetriska chocker som orsakas av en bristande inhemsk efterfrågan kan inte den monetära politiken ensam få igång tillväxten, särskilt inte i en situation med räntor som ligger nära den undre gränsen på noll procent. Eurorådets budget bör vara tillräckligt omfattande för att kunna hantera dessa symmetriska chocker genom att finansiera investeringar som främjar den totala efterfrågan och full sysselsättning i linje med artikel 3 i EU-fördraget.

iii. **Styrning, demokratisk ansvarsskyldighet och kontroll**

Gemenskapsmetoden bör ges företräde i den ekonomiska styrningen av euroområdet.

Europaparlamentets och de nationella parlamentens roll bör förstärkas inom de nya ramarna för ekonomisk styrning för att stärka den demokratiska ansvarsskyldigheten. Detta inbegriper ökat nationellt egenansvar för den europeiska planeringsperioden och en reform av den interparlamentariska konferensen i enlighet med artikel 13 i finanspakten, för att ge den mer substans i syfte att utveckla en starkare parlamentarisk och offentlig opinion. För att förstärka egenansvaret bör de nationella parlamenten granska de nationella regeringarna, precis som Europaparlamentet bör granska EU:s verkställande organ.

Befattningarna som Eurogruppens ordförande och kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor bör slås samman, och i detta fall bör kommissionens ordförande utse denna kommissionsledamot till vice ordförande av kommissionen.

En finansminister och en statskassa inom kommissionen bör ha full demokratisk ansvarsskyldighet och ges alla nödvändiga medel och befogenheter att tillämpa och verkställa de befintliga ramarna för ekonomisk styrning och optimera utvecklingen av euroområdet i samarbete med finansministrarna i eurorådets medlemsstater.

Europaparlamentet bör se över sina bestämmelser och sin organisation för att säkerställa full demokratisk ansvarsskyldighet för den finanspolitiska kapaciteten gentemot Europaparlamentets ledamöter från de deltagande medlemsstaterna.

Torsdagen den 16 februari 2017

2. Europaparlamentet uppmanar

- Europeiska rådet att fastställa riktlinjer i enlighet med ovan, senast vid EU:s möte i Rom (mars 2017), tillsammans med en ram för en långsiktig och hållbar stabilisering av euroområdet,
- kommissionen att 2017 lägga fram en vitbok med ett ambitiöst kapitel om euroområdet samt relevanta lagstiftningsförslag med stöd av alla medel som medges inom ramen för de befintliga fördragen, däribland konvergenskoden, euroområdets budget och automatiska stabilisatorer, samt att fastställa en exakt tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.

3. Europaparlamentet förklarar sig villigt att slutföra alla lagstiftningsåtgärder som inte kräver fördragsändringar före utgången av den nuvarande kommissionens och det nuvarande Europaparlamentets mandatperioder, och att förbereda för de nödvändiga fördragsändringar som krävs på medellång och lång sikt för att möjliggöra ett hållbart euroområde.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, kommissionen, rådet, Eurogruppen, Europeiska centralbanken, Europeiska stabilitetsmekanismens verkställande direktör samt till medlemsstaternas nationella parlament.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0051

Civilrättsliga bestämmelser om robotteknik

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 med rekommendationer till kommissionen om civilrättsliga bestämmelser om robotteknik (2015/2103(INL))

(2018/C 252/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets direktiv 85/374/EEG ⁽¹⁾,
- med beaktande av studien om etiska aspekter på cyberfysiska system (Ethical Aspects of Cyber-Physical Systems), utförd på uppdrag av parlamentets enhet för bedömning av vetenskapliga och tekniska alternativ (Stoa) och administrerad av enheten för vetenskaplig framsyn (Stoa), GD Parlamentarisk utredning och analys (EPRS), och av följande skäl:
- med beaktande av artiklarna 46 och 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för transport och turism, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0005/2017),

Inledning

- A. Ända sedan Mary Shelleys Frankenstein och den klassiska myten om Pygmalion fram till Prags golem och Karel Čapeks robot, genom vilken ordet myntades, har människor fantiserat om möjligheten att bygga tänkande maskiner, ofta i form av androider med mänskliga egenskaper.
- B. Nu när mänskligheten är på väg in i en era då allt mer sofistikerade robotar, bottar, androider och andra manifestationer av artificiell intelligens (AI) tycks stå redo att släppa lös en ny industriell revolution – som sannolikt inte kommer att lämna någon del av samhället oberörd – är det mycket viktigt att lagstiftaren beaktar dess rättsliga och etiska konsekvenser och följdverkningar, utan att kväva innovationen.
- C. Det finns ett behov att skapa en allmänt accepterad definition av robot och AI som är flexibel och inte utgör ett hinder för innovation.
- D. Mellan 2010 och 2014 uppgick den genomsnittliga ökningen i försäljningen av robotar till 17 procent per år, och under 2014 ökade försäljningen med 29 procent, vilket är den största ökningen under ett år någonsin. Bildelsleverantörer och el- och elektronikindustrin utgjorde de huvudsakliga drivkrafterna för denna tillväxt. Antalet patentansökningar per år på robotteknikområdet har tredubblats under det senaste årtiondet.
- E. Under de senaste 200 åren har sysselsättningen konstant ökat till följd av den tekniska utvecklingen. Utvecklingen av robotteknik och AI kan ha potentialen att förändra liv och arbetsmetoder, öka effektivitet, besparingar och säkerhetsnivåer samt tillhandahålla högre servicenivåer. På kort och medellång sikt utlovar robottekniken och AI effektivitet och besparingar inte bara inom produktion och handel, utan också på områden som transport, sjukvård, utbildning och jordbruk. Tack vare denna tekniska utveckling behöver människor inte heller exponeras för hälsovådliga miljöer, till exempel vid sanering av toxiskt förorenade platser.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EUT L 210, 7.8.1985, s. 29).

Torsdagen den 16 februari 2017

- F. Den åldrande befolkningen är ett resultat av den ökade förväntade livslängden till följd av de framsteg som gjorts i fråga om levnadsvillkor och inom den moderna medicinen, och den utgör en av de största politiska, sociala och ekonomiska utmaningarna för det tjugoförsta århundradets europeiska samhällen. Senast 2025 kommer mer än 20 procent av européerna att vara 65 år eller äldre, med ett särskilt snabbt ökande antal människor som är över 80. Balansen mellan generationerna i våra samhällen kommer då att bli helt annorlunda, och det ligger i samhällets intresse att äldre människor förblir friska och aktiva så länge som möjligt.
- G. Den nuvarande trenden, som går mot en utveckling av smarta och autonoma maskiner med kapacitet att lära sig och fatta självständiga beslut, kommer på sikt att inte bara medföra ekonomiska fördelar utan också väcka en rad frågor beträffande maskinernas direkta och indirekta effekter på samhället som helhet.
- H. Maskininlärning innebär enorma ekonomiska och innovativa fördelar för samhället genom att förmågan till analys av data ökar oerhört, samtidigt som den även ger upphov till utmaningar med att säkerställa icke-diskriminering, rättssäkerhet, insyn och begripliga beslutsprocesser.
- I. På liknande sätt behöver ekonomiska förändringar och robotteknikens och maskininlärningens inverkan på sysselsättningen bedömas. Trots de obestridliga fördelarna med robottekniken kan den medföra en omvandling av arbetsmarknaden och därmed ett behov att tänka över framtiden för utbildning, sysselsättning och socialpolitik.
- J. Den utbredda användningen av robotar kanske inte automatiskt leder till att arbetstillfällen ersätts, men lågkvalificerade arbetstillfällen i arbetskraftsintensiva sektorer är sannolikt mer sårbara för automatisering. Denna tendens skulle kunna föra tillverkningsprocesser tillbaka till EU. Forskning har visat att sysselsättningen växer betydligt fortare inom yrken där datorer används i större utsträckning. Arbetsautomatiseringen har potentialen att befria människor från manuellt, monotont arbete och låta dem inrikta sig på mer kreativa och meningsfulla uppgifter. Automatiseringen kräver att det offentliga investerar i utbildning och andra reformer för att bättre kvalificera arbetstagarna för de typer av färdigheter som de kommer att behöva i framtiden.
- K. Det är viktigt att tänka på att utvecklingen av robotteknik kan leda till en hög koncentration av rikedom och inflytande i händerna på en minoritet, mot bakgrund av växande klyftor i samhället och en krympande medelklass.
- L. Utvecklingen av robotteknik och AI kommer definitivt att påverka arbetsplatslandskapet, vilket kan skapa nya ansvarsfrågor och eliminera andra. Det rättsliga ansvaret måste klargöras både enligt affärsmodellen och arbetstagarnas designmönster om nödlägen eller problem skulle uppstå.
- M. Automatiseringstendensen kräver att de som deltar i utvecklingen och kommersialiseringen av applikationer med AI bygger in säkerhet och etik från början, och därigenom erkänner att de måste vara beredda att ta på sig det rättsliga ansvaret för kvaliteten på den teknik som de tillverkar.
- N. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ (den allmänna dataskyddsförordningen) fastställs de rättsliga ramarna för att skydda personuppgifter. Andra aspekter av tillgång till uppgifter och skydd av personuppgifter och personlig integritet kan också behöva tas upp, eftersom integritetsfrågor skulle kunna uppstå i samband med applikationer och anordningar som kommunicerar med varandra och med databaser utan mänsklig inblandning.
- O. Utvecklingen inom robotteknik och AI kan och bör utformas på så sätt att man bevarar individens värdighet, autonomi och självbestämmande, särskilt när det gäller omvårdnad och sällskap för människor och i samband med medicintekniska produkter och "reparation" eller "förbättring" av människor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Torsdagen den 16 februari 2017

- P. I slutänden finns det en möjlighet att AI på sikt kan överträffa människans intellektuella kapacitet.
- Q. Vidareutveckling och ökad användning av automatiserat och algoritmbaserat beslutsfattande påverkar utan tvekan de val som en privatperson (såsom ett företag eller en internetanvändare) och en administrativ, rättslig eller annan offentlig myndighet gör i samband med sitt slutgiltiga beslut i konsument-, affärs- eller myndighetsfrågor. Skyddsåtgärder och möjlighet till mänsklig kontroll och verifiering måste byggas in i processen för automatiserat och algoritmbaserat beslutsfattande.
- R. Ett flertal utländska jurisdiktioner, bland annat USA, Japan, Kina och Sydkorea, överväger – och har i viss mån redan vidtagit – lagstiftningsåtgärder med avseende på robotteknik och AI, och även vissa medlemsstater har börjat fundera på att eventuellt utarbeta rättsliga normer eller genomföra lagstiftningsändringar för att ta hänsyn till kommande tillämpningar av sådana tekniker.
- S. Det europeiska näringslivet skulle kunna dra fördel av ett effektivt, samlat och transparent lagstiftningsgrepp på unionsnivå, under förutsättning att det fastställs förutsebara och tillräckligt tydliga villkor under vilka företag kan ta fram applikationer och planera sina affärsmodeller på europeisk nivå, samtidigt som man ser till att unionen och dess medlemsstater behåller kontrollen över de lagstiftningsstandarder som ska fastställas, så att man inte tvingas anta och förhålla sig till standarder som fastställts av andra, nämligen tredjeländer som också ligger långt fram i utvecklingen av robotteknik och AI.

Allmänna principer

- T. Asimovs lagar ⁽¹⁾ måste anses vara riktade till robotarnas konstruktörer, tillverkare och operatörer, även när det gäller robotar som har inbyggd autonomi och är självlärande, eftersom dessa lagar inte kan omvandlas till maskinkod.
- U. En rad bestämmelser som i synnerhet gäller skadeståndsansvar, transparens och ansvarighet är användbara och nödvändiga, och de återspeglar de inneboende europeiska och universella humanistiska värderingar som karakteriserar Europas bidrag till samhället. Dessa bestämmelser får inte påverka forsknings-, innovations- och utvecklingsprocessen inom robottekniken.
- V. Unionen skulle kunna spela en viktig roll genom att fastställa grundläggande etiska principer som måste respekteras vid utveckling, programmering och användning av robotar och AI och införliva dessa principer i unionsregelverk och unionsuppförandekoder, i syfte att forma den tekniska revolutionen så att den tjänar mänskligheten och så att fördelarna med avancerad robotteknik och AI kommer många till godo, samtidigt som man i möjligaste mån undviker potentiella fallgropar.
- W. En stadga för robotteknik bifogas betänkandet, utarbetad med bistånd av enheten för vetenskaplig framsyn (Stoa), GD EPRS, där det föreslås en etisk uppförandekod för robotteknikingenjörer, en kodex för forskningsetiska kommittéer samt en "licens" för konstruktörer och en "licens" för användare.
- X. En successiv, pragmatisk och försiktig strategi av det slag som förordades av Jean Monnet ⁽²⁾ bör antas för unionen med avseende på framtida initiativ om robotteknik och AI, så att vi inte kväver innovationen.
- Y. Mot bakgrund av den nivå som uppnåtts i utvecklingen av robotteknik och AI är det lämpligt att börja med frågor om skadeståndsansvar.

⁽¹⁾ 1. En robot får inte skada en människa eller, genom att inte ingripa, tillåta att en människa kommer till skada. 2. En robot måste lyda order från en människa, förutom när sådana order kommer i konflikt med första lagen. 3. En robot måste skydda sin egen existens, såvida detta inte kommer i konflikt med första eller andra lagen (se *Runaround*, I. Asimov, 1943) samt: 0. En robot får inte skada mänskligheten eller, genom att inte ingripa, tillåta att mänskligheten kommer till skada.

⁽²⁾ Jfr Schumandeklarationen (1950): "Ett enat Europa kan inte bli verklighet på en enda gång och inte heller genom en helhetslösning. Det kommer att byggas på konkreta resultat, varigenom man först skapar en verklig solidaritet."

Torsdagen den 16 februari 2017

Skadeståndsansvar

- Z. Tack vare de imponerande tekniska framstegen under det senaste årtiondet kan dagens robotar inte bara utföra uppgifter som tidigare var intimt förknippade med och uteslutande utfördes av människor, utan utvecklingen av vissa autonoma och kognitiva egenskaper – såsom förmågan att lära sig av erfarenhet och fatta delvis självständiga beslut – har även gjort robotarna alltmer lika agenter som interagerar med sin omgivning och kan förändra den i betydande utsträckning. Mot bakgrund av detta blir det rättsliga ansvaret för en robots skadliga handlingar en knäckfråga.
- AA. En robots autonomi kan definieras som förmågan att fatta beslut och verkställa dem i den omgivande miljön oberoende av yttre kontroll eller inflytande. Denna autonomi är av rent teknisk karaktär, och graden av autonomi är beroende av hur sofistikerat samspel med omgivningen som konstruktionen i fråga medger.
- AB. Ju mer autonoma robotarna är, desto mindre kan de betraktas som enkla verktyg för andra aktörer (såsom tillverkaren, operatören, ägaren, användaren osv.). Detta ifrågasätter i sin tur om de vanliga bestämmelserna om skadeståndsansvar är tillräckliga eller om det krävs nya principer och regler för att skapa klarhet angående de olika aktörernas rättsliga ansvar för robotars handlingar eller underlåtelse att handla i fall där orsaken inte kan spåras tillbaka till en specifik mänsklig aktör, och huruvida robotars handlingar eller underlåtelse att handla som har orsakat skada hade kunnat undvikas.
- AC. I sista hand ger robotarnas autonomi upphov till frågan om deras natur i ljuset av befintliga rättsliga kategorier eller huruvida en ny kategori bör skapas med sina egna specifika särdrag och implikationer.
- AD. Enligt de nu gällande rättsliga ramarna kan robotar i sig inte hållas ansvariga för handlingar eller underlåtelse att handla som skadar tredje parter. De befintliga ansvarsbestämmelserna omfattar fall där orsaken till en robots handling eller underlåtelse att handla kan spåras tillbaka till en specifik mänsklig aktör, exempelvis tillverkaren, operatören, ägaren eller användaren, och där aktören i fråga kunde ha förutsett och förhindrat robotens skadliga beteende. Därutöver skulle tillverkare, operatörer, ägare eller användare kunna hållas strikt ansvariga för en robots handlingar eller underlåtelse att handla.
- AE. Enligt de gällande rättsliga ramarna är både skadeståndsansvar för produkter – där tillverkaren av produkten är ansvarig för funktionsfel – och ansvar för skadliga handlingar – där användaren av produkten är ansvarig för hantering som vållar skada – tillämpligt på skador som orsakas av robotar eller AI.
- AF. I ett scenario där en robot kan fatta självständiga beslut är de traditionella reglerna inte tillräckliga för att skadeståndsansvar ska kunna utkrävas för skador som orsakats av en robot, eftersom det inte skulle gå att fastställa vilken part som är ansvarig för att ge ersättning eller kräva att den parten gottgör den skada som vållats.
- AG. Bristerna i de nuvarande rättsliga ramarna är uppenbara också på det avtalsrättsliga området, där maskiner som utformats för att välja sin motpart, förhandla om avtalsvillkor, ingå avtal och besluta huruvida och på vilket sätt avtalen ska fullföljas gör att de traditionella reglerna inte längre går att tillämpa, vilket visar på behovet av nya, effektiva och uppdaterade regler, som bör följa den tekniska utvecklingen och nya innovationer som används på marknaden.
- AH. När det gäller utomobligatoriskt ansvar omfattar direktiv 85/374/EEG endast skada som orsakats av en tillverkningsdefekt hos en robot och endast under förutsättning att den skadelidande kan bevisa den faktiska skadan, defekten på produkten och orsakssambandet mellan defekten och skadan. Ett regelverk som bygger på strikt ansvar kan därmed vara otillräckligt.

Torsdagen den 16 februari 2017

AI. Trots tillämpningsområdet för direktiv 85/374/EEG skulle de gällande rättsliga ramarna inte vara tillräckliga för att omfatta skada som orsakats av den nya generationen robotar med tanke på att dessa kan vara försedda med anpassnings- och inlärningsförmåga som medför en viss grad av oförutsägbarhet i beteendet, eftersom sådana robotar autonomt skulle lära sig av sina egna skiftande erfarenheter och interagera med sin omgivning på ett unikt och oförutsebart sätt.

Allmänna principer avseende utveckling av robotteknik och artificiell intelligens för civila ändamål

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå gemensamma unionsdefinitioner av cyberfysiska system, smarta autonoma robotar och deras underkategorier, med beaktande av följande kännetecken för en smart robot:

- Förvärvande av autonomi genom sensorer och/eller informationsutbyte med sin omgivning (sammankoppling) samt utbyte och analys av denna information.
- Självlärande genom erfarenhet och interaktion (fakultativt kriterium).
- Åtminstone en minimal fysisk förankring.
- Anpassning av sitt beteende och handlande efter omgivningen.
- Frånvaro av liv i biologisk bemärkelse.

2. Europaparlamentet anser att ett övergripande system för registrering av avancerade robotar bör införas på unionens inre marknad om det är relevant och nödvändigt för särskilda kategorier av robotar, och uppmanar kommissionen att fastställa kriterier för klassificering av robotar som skulle behöva registreras. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att utreda om det skulle vara önskvärt att registreringssystemet och registret förvaltas av en EU-byrå för robotteknik och artificiell intelligens.

3. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av robotteknik bör inriktas på att komplettera de mänskliga förmågorna och inte på att ersätta dem. Parlamentet anser att det i utvecklingen av robotteknik och AI är väsentligt att garantera att människor alltid har kontrollen över intelligenta maskiner. Parlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt den känslomässiga anknytning som kan utvecklas mellan människor och robotar – särskilt i sårbara grupper (barn, äldre och personer med funktionsnedsättning) – och framhåller den allvarliga känslomässiga eller fysiska inverkan som denna känslomässiga anknytning skulle kunna få för människor.

4. Europaparlamentet betonar att en behandling av denna fråga på unionsnivå kan underlätta utvecklingen genom att man undviker fragmentering på den inre marknaden, och understryker samtidigt hur viktig principen om ömsesidigt erkännande är i samband med gränsöverskridande användning av robotar och robotsystem. Parlamentet påminner om att testning, certifiering och marknadsgodkännande bör krävas i endast en medlemsstat. Detta bör åtföljas av en ändamålsenlig marknads kontroll.

5. Europaparlamentet betonar vikten av åtgärder för att stödja små och medelstora företag och nystartade företag i robottekniksektorn som skapar nya marknadssegment inom denna sektor eller utnyttjar robotar.

Forskning och innovation

6. Europaparlamentet understryker att många robottekniska applikationer fortfarande befinner sig i en experimentell fas, och välkomnar att allt fler forskningsprojekt finansieras av medlemsstaterna och unionen. Det är ytterst viktigt att unionen, tillsammans med medlemsstaterna genom offentlig finansiering, behåller en ledande position inom forskning om robotteknik och AI. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stärka de finansiella instrumenten för forskningsprojekt på robotteknik- och IKT-områdena, inbegripet offentlig-privata partnerskap, och att genomföra principen om öppen vetenskap och ansvarsfull etisk innovation i sin forskningspolitik. Parlamentet betonar att tillräckliga resurser måste anslås åt arbetet med att finna lösningar på de sociala, etiska, juridiska och ekonomiska utmaningar som den tekniska utvecklingen och dess applikationer medför.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja forskningsprogram, att stimulera forskning om eventuella långsiktiga risker och möjligheter med robotteknik och AI och att uppmuntra inledandet av en strukturerad dialog med allmänheten om konsekvenserna av utvecklingen av denna teknik så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att i halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen öka sitt stöd till det genom

Torsdagen den 16 februari 2017

Horisont 2020 finansierade Sparc-programmet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att förena sina ansträngningar i syfte att noggrant övervaka och garantera en smidigare övergång för dessa tekniker från forskningsfasen till kommersialiseringen och användningen på marknaden efter lämpliga säkerhetsbedömningar i enlighet med försiktighetsprincipen.

8. Europaparlamentet betonar att innovation inom robotteknik och AI samt integrering av robotteknik och AI i ekonomin och samhället kräver digital infrastruktur som tillhandahåller uppkoppling överallt. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en ram som tillgodoser uppkopplingskraven för unionens digitala framtid och att se till att tillgången till bredband och 5G-nät är helt förenlig med principen om nätneutralitet.

9. Europaparlamentet är fast övertygat om att interoperabilitet mellan system, enheter och molntjänster, baserat på inbyggt säkerhets- och integritetsskydd, krävs för dataflöden i realtid som gör att robotar och AI kan bli mer flexibla och autonoma. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för en öppen miljö, från öppna standarder och innovativa licensieringsmodeller till öppna plattformar och transparens, för att undvika inlåsning i proprietära system som hämmar interoperabiliteten.

Etiska principer

10. Europaparlamentet konstaterar att potentialen till ökad egenmakt genom användning av robotteknik nyanseras av ett antal utmaningar eller risker och bör bedömas noggrant med avseende på människors hälsa och säkerhet, frihet, privatliv, integritet och värdighet, självbestämmande och icke-diskriminering samt skydd av personuppgifter.

11. Europaparlamentet anser att unionens befintliga rättsliga ramar bör uppdateras och vid behov kompletteras med vägledande etiska principer som speglar robotteknikens komplexitet och dess många sociala, medicinska och bioetiska konsekvenser. Det finns ett behov av en tydlig, strikt och effektiv vägledande etisk ram för utveckling, utformning, produktion, användning och modifikation av robotar som ett komplement till de rättsliga rekommendationerna i detta betänkande och de befintliga regelverken på nationell nivå och EU-nivå. Parlamentet föreslår i bilagan till resolutionen en ram i form av en stadga bestående av en uppförandekod för robotteknikingenjörer, en kodex för forskningsetiska kommittéer och deras arbete med att granska robotteknikprotokoll samt mallar för licenser för konstruktörer och användare.

12. Europaparlamentet framhåller öppenhetsprincipen, det vill säga att det alltid bör vara möjligt att uppge den logiska motiveringen till varje beslut som fattas med stöd av AI och som kan ha en väsentlig inverkan på en eller flera personers liv. Parlamentet anser att det alltid måste vara möjligt att reducera AI-systemets beräkningar till en form som är begriplig för människor. Avancerade robotar bör utrustas med en "svart låda" som registrerar uppgifter om varje transaktion som utförts av maskinen, inklusive den logiska operation som bidrog till dess beslut.

13. Europaparlamentet påpekar att den vägledande etiska ramen bör bygga på principerna om gott syfte, icke-skadlighet, autonomi och rättvisa, på de principer och värden som finns förankrade i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, såsom människans värdighet, jämlikhet, rättvisa och likabehandling, icke-diskriminering, informerat samtycke och skydd av privat- och familjeliv och uppgiftsskydd, liksom på andra principer och värden som ligger till grund för unionsrätten, såsom icke-stigmatisering, öppenhet, oberoende, individuellt och socialt ansvar samt befintliga etiska metoder och regler.

14. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt robotar som utgör ett stort sekretesshot på grund av sin placering i traditionellt skyddade och privata sfärer och eftersom de kan extrahera och skicka personliga och känsliga uppgifter.

En EU-byrå

15. Europaparlamentet anser att ett utökat samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen är nödvändigt för att garantera enhetliga regler för gränsöverskridande handel i unionen vilka uppmuntrar till samarbete mellan europeiska industrier och tillåter idrifttagande i hela unionen av robotar som är förenliga med de erforderliga säkerhets- och skyddsnivåerna och de etiska principerna i unionsrätten.

Torsdagen den 16 februari 2017

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utse en EU-byrå för robotteknik och artificiell intelligens i syfte att tillhandahålla de tekniska, etiska och regleringsmässiga sakkunskaper som behövs för att stödja de relevanta offentliga aktörerna, på både unions- och medlemsstatsnivå, i deras ansträngningar för att säkerställa snabba, etiska och välgrundade reaktioner på de nya möjligheterna och utmaningarna, i synnerhet gränsöverskridande sådana, till följd av den tekniska utvecklingen inom robottekniken, exempelvis i transportsektorn.

17. Europaparlamentet anser att potentialen och problemen med robotteknikanvändningen och den nuvarande investeringsdynamiken motiverar att EU-byrån förses med en riktig budget och personal med tillsynskompetens samt externa tekniska och etiska experter, med uppgift att sektorsövergripande och interdisciplinärt övervaka robotteknikbaserade applikationer, identifiera standarder för bästa praxis samt vid behov rekommendera regleringsåtgärder, fastställa nya principer och ta itu med eventuella konsumentskyddsfrågor och systemutmaningar. Kommissionen (och EU-byrån, om den inrättas) uppmanas att årligen rapportera till parlamentet om den senaste robotteknikutvecklingen och om eventuella åtgärder som behöver vidtas.

Immateriella rättigheter och dataflödet

18. Europaparlamentet konstaterar att det inte finns några rättsliga bestämmelser som är specifikt tillämpliga på robotteknik, men att de befintliga rättsordningarna och doktrinerna lätt kan tillämpas på robotteknik, även om vissa aspekter tycks kräva särskild hänsyn. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja en övergripande och teknikneutral strategi för immateriell äganderätt som är tillämplig på de olika sektorer där robotteknik skulle kunna användas.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att de civilrättsliga bestämmelserna om robotteknik stämmer överens med den allmänna dataskyddsförordningen och nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas också att beakta den snabba tekniska utvecklingen på robotteknikområdet, inklusive den ökade användningen av cyberfysiska system, och att se till att unionsrätten inte släpar efter den utveckling som de tekniska framstegen och användningsområdena uppvisar.

20. Europaparlamentet betonar att rätten till skydd av privatlivet och personuppgifter enligt artiklarna 7 och 8 i stadgan och artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpligt på alla områden som inbegriper robotteknik och att unionens rättsliga ramar för uppgiftsskydd måste respekteras till fullo. Parlamentet efterlyser i detta avseende ett klagörande, inom ramen för genomförandet av den allmänna dataskyddsförordningen, av reglerna och kriterierna för användning av kameror och sensorer i robotar. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att principerna för uppgiftsskydd – såsom inbyggt integritetsskydd och integritetsskydd som standard, uppgiftsminimering, ändamålsbegränsning samt insynsvänliga kontrollmekanismer för de registrerade och lämpliga rättsmedlen i överensstämmelse med unionens uppgiftsskyddslagstiftning – följs och att lämpliga rekommendationer och standarder främjas och integreras i unionens politik.

21. Europaparlamentet betonar att det fria flödet av uppgifter är av största vikt för den digitala ekonomin och utvecklingen inom robotteknik- och AI-sektorn. En hög säkerhetsnivå för robottekniksystem, inklusive deras interna datasystem och uppgiftsflöden, är avgörande för en lämplig användning av robotar och AI. Parlamentet betonar att skyddet av nätverk av sammankopplade robotar och AI måste säkerställas för att förhindra eventuella säkerhetsöverträdelser. En hög nivå av säkerhet och skydd av personuppgifter, tillsammans med ett vederbörligt beaktande av den personliga integriteten i kommunikationen mellan människor, robotar och AI, är grundläggande. Parlamentet betonar att de som utformar robotteknik och AI ansvarar för att utveckla produkter som är säkra och ändamålsenliga. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja och stimulera utvecklingen av den nödvändiga tekniken, inbegripet inbyggt säkerhetsskydd.

Standardisering, trygghet och säkerhet

22. Europaparlamentet betonar att frågan om standardisering och beviljande av driftskompatibilitet är avgörande för den framtida konkurrensen på området AI och robotteknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta arbeta med den internationella harmoniseringen av tekniska standarder, framför allt tillsammans med de europeiska standardiseringsorganisationerna och Internationella standardiseringsorganisationen, i syfte att främja innovation, förhindra en fragmentering av den inre marknaden och garantera en hög nivå för produktsäkerhet och konsumentskydd, bland annat genom miniminormer för säkerhet i arbetsmiljön där sådana behövs. Parlamentet betonar betydelsen av laglig bakåtkompilering och öppna standarder för att maximera innovationsvärdet och se till att robotar kan kommunicera med varandra. Parlamentet välkomnar i detta avseende inrättandet av särskilda tekniska kommittéer, såsom "ISO/TC 299 Robotics" på robotteknikområdet, som uteslutande ska ta fram standarder för robotteknik.

Torsdagen den 16 februari 2017

23. Europaparlamentet betonar att testning av robotar i verkliga scenarier är väsentligt för att man ska kunna identifiera och bedöma de risker som robotarna kan medföra och deras tekniska utveckling efter den rent experimentella laboratoriefasen. Parlamentet understryker i detta sammanhang att testning av robotar i verkliga scenarier, inte minst i städer och på vägar, innebär ett stort antal problem – bland annat hinder som saktar ned utvecklingen i dessa testningsfaser – och kräver en ändamålsenlig strategi och övervakningsmekanism. Kommissionen uppmanas att för samtliga medlemsstater utarbeta enhetliga kriterier som de bör använda för att ange områden där experiment med robotar ska vara tillåtna, i enlighet med försiktighetsprincipen.

Autonoma transportmedel

a) Självkörande fordon

24. Europaparlamentet understryker att autonoma transporter omfattar alla typer av fjärrstyrda, automatiserade, uppkopplade och autonoma medel för väg-, järnvägs-, vattenvägs- och lufttransport, inklusive vägfordon, tåg, fartyg, färjor, luftfartyg och drönare samt alla framtida former av utveckling och innovation i denna sektor.

25. Europaparlamentet anser att fordonsindustrin är i ett högst akut behov av effektiva regler på unionsnivå och globalt för att säkerställa en gränsöverskridande utveckling av automatiserade och självkörande fordon, så att man till fullo utnyttjar deras ekonomiska potential och drar nytta av de tekniska trendernas positiva följder. Parlamentet betonar att splittrade regleringsansatser skulle hindra införandet av autonoma transportsystem och äventyra Europas konkurrenskraft.

26. Europaparlamentet påpekar att en förarens reaktionstid vid ett oplanerat övertagande av kontrollen av fordonet är av vital betydelse, och kräver därför att aktörerna tillhandahåller realistiska värden som avgör frågorna om säkerhet och skadeståndsansvar.

27. Europaparlamentet anser att övergången till självkörande fordon kommer att påverka följande frågor: civilrättsligt ansvar (skadeståndsansvar och försäkringar), trafiksäkerhet, alla frågor som hör till miljön (t.ex. energieffektivitet, användning av teknik för förnybar energi och förnybara energikällor), frågor om uppgifter (t.ex. tillgång till uppgifter, uppgiftsskydd, integritet och uppgiftsdelening), frågor om IKT-infrastruktur (t.ex. effektiv och tillförlitlig kommunikation med hög täthet) samt sysselsättning (t.ex. skapande och förluster av arbetstillfällen och utbildning av förare av tunga lastfordon i användning av automatiserade fordon). Det kommer att krävas väsentliga investeringar i vägar, energi och IKT-infrastruktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta de ovannämnda aspekterna i sitt arbete med självkörande fordon.

28. Europaparlamentet understryker att tillförlitlig positions- och tidsinformation från de europeiska satellitnavigeringssystemen Galileo och Egnos är av avgörande betydelse för att införa självkörande fordon. Parlamentet kräver i detta avseende att man färdigställer och sänder upp de satelliter som behövs för att fullborda det europeiska positioneringssystemet Galileo.

29. Europaparlamentet uppmärksammar det stora mervärde som självkörande fordon erbjuder personer med nedsatt rörlighet, eftersom sådana fordon gör att de bättre kan delta i den privata biltrafiken och därmed underlättar deras vardag.

b) Drönare (fjärrstyrda luftfartygssystem, RPAS)

30. Europaparlamentet konstaterar de positiva framstegen inom drönarteknik, särskilt på området för sökning och räddning. Parlamentet betonar vikten av ramar på unionsnivå för drönare i syfte att skydda unionsmedborgarnas trygghet, säkerhet och integritet, och uppmanar kommissionen att följa upp rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 29 oktober 2015 om säker användning av fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS), vanligen kallade obemannade luftfartyg (UAV), på området civil luftfart⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar kraftfullt kommissionen att tillhandahålla bedömningar av säkerhetsfrågorna i samband med den omfattande användningen av drönare. Kommissionen uppmanas

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0390.

Torsdagen den 16 februari 2017

att undersöka behovet att införa ett obligatoriskt spårnings- och identifieringssystem för fjärrstyrda luftfartygssystem som gör det möjligt att i realtid fastställa ett luftfartygs position under användning. Parlamentet påminner om att obemannade luftfartygs enhetlighet och säkerhet bör säkerställas genom bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 ⁽¹⁾.

Robotar inom vård och omsorg

31. Europaparlamentet understryker att forskningen om och utvecklingen av robotar inom äldreomsorgen har vunnit större insteg och blivit billigare, vilket lett till produkter med ökad funktionalitet och bredare acceptans från konsumenternas sida. Det finns ett stort antal tillämpningsområden som bygger på sådana tekniker och ger möjlighet till förebyggande vård, stöd, tillsyn, stimulans och sällskap för äldre och personer med funktionsnedsättningar, liksom för personer som lider av demenssjukdomar, kognitiva störningar och minnesförlust.

32. Europaparlamentet framhåller att mänsklig kontakt är en av de grundläggande aspekterna vid vård av människor. Parlamentet anser att åtgärder för att ersätta människor med robotar riskerar att medföra en avhumanisering av vården. Å andra sidan medger parlamentet att robotar skulle kunna utföra automatiserade vårduppgifter och underlätta arbetet för de vårdanställda och samtidigt förhöja den mänskliga sidan av vården och göra rehabiliteringsprocessen mer målinriktad, så att den medicinska personalen och vårdgivarna kan ägna mer tid åt diagnos och bättre planerade behandlingsalternativ. Samtidigt som robotteknik har potential att öka rörligheten och minska utanförskapet för personer med funktionsnedsättningar och äldre kommer människor fortfarande att behövas i vården och även framöver utgöra en viktig källa till social interaktion som inte är helt utbytbar.

Robotar för medicinska ändamål

33. Europaparlamentet understryker vikten av lämplig utbildning, fortbildning och förberedelse av sjukvårdspersonal, till exempel läkare, sköterskor och vårdbiträden, för att säkerställa högsta möjliga yrkesmässiga kompetens och skydda och värna om patienternas hälsa. Parlamentet understryker behovet att fastställa de yrkesmässiga minimikrav som en kirurg måste uppfylla för att operera och få använda kirurgiska robotar. Parlamentet anser det vara av största vikt att principen om övervakad autonomi för robotar respekteras, vilket innebär att en mänsklig kirurg under alla omständigheter fortsatt kommer att stå för både den inledande planeringen av behandlingen och det slutliga behandlingsvalet. Parlamentet betonar särskilt vikten av fortbildning för användare, så att de ges möjlighet att sätta sig in i de tekniska krav som gäller på detta område. Parlamentet uppmärksammar den ökande trenden med självdiagnostisering med hjälp av mobila robotar och det därav följande behovet för läkare att utbildas i att hantera fall av självdiagnostisering. Användningen av sådan teknik får inte förminska eller skada förhållandet mellan läkare och patient utan bör bistå läkaren i diagnostiseringen och/eller behandlingen av patienten, i syfte att minska risken för mänskliga misstag och öka livskvaliteten och den förväntade livslängden.

34. Europaparlamentet anser att medicinska robotar fortsätter att vinna insteg inom högprecisionskirurgi och repetitiva arbetsmoment och att de har potential att förbättra resultaten inom rehabilitering och tillhandahålla ett högeffektivt logistiskt stöd på sjukhus. Medicinska robotar har också potential att minska sjukvårdskostnaderna genom att göra det möjligt för den medicinska personalen att fokusera på förebyggande i stället för behandling och genom att frigöra budgetmedel till en bättre anpassning till mångfalden av behov bland patienterna, kontinuerlig fortbildning av vårdpersonal samt forskning.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att förfarandena för provning av ny medicinsk robotteknik är tillförlitliga, särskilt när det gäller produkter som implanteras i människokroppen, och det innan förordning (EU) 2017/745 om medicintekniska produkter börjar gälla.

Åtgärder för att "reparera" och "förbättra" människor

36. Europaparlamentet noterar robotteknikens stora framgångar och ytterligare potential när det gäller att reparera och stödja skadade organ och kroppsfunktioner, men även de komplexa frågor som i synnerhet möjligheterna att "förbättra" människor väcker, eftersom medicinska robotar och i synnerhet cyberfysiska system i grunden kan förändra vår syn på en frisk människokropp, med tanke på att de kan bäras direkt på eller implanteras i människokroppen. Parlamentet understryker vikten av att skyndsamt, på sjukhus och andra vårdinrättningar, tillsätta etiska kommittéer på robotteknikområdet och förse dessa med lämplig personal, med uppgiften att utreda och hjälpa till att lösa ovanliga, komplicerade etiska problem som rör frågor som påverkar vården och behandlingen av patienterna. Kommissionen och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG (EUT L 79, 19.3.2008, s. 1).

Torsdagen den 16 februari 2017

medlemsstaterna uppmanas att ta fram riktlinjer för att bistå inrättandet av sådana kommittéer och deras arbete.

37. Europaparlamentet påpekar att man inom vitala medicinska tillämpningsområden, såsom robottekniska proteser, på ett hållbart sätt måste säkerställa kontinuerlig tillgång till underhåll, förbättringar och i synnerhet mjukvaruuppdateringar som avhjälpel funktionsfel och svaga punkter.

38. Europaparlamentet rekommenderar inrättandet av oberoende, betrodda enheter för att behålla de nödvändiga medlen för att tillhandahålla personer som bär vital och avancerad medicinsk utrustning tjänster såsom underhåll, reparationer och förbättringar, inbegripet uppdateringar av programvara, särskilt i fall där sådana tjänster inte längre utförs av den ursprungliga leverantören. Parlamentet föreslår att det införs en skyldighet för tillverkarna att tillhandahålla dessa oberoende, betrodda enheter heltäckande konstruktionsanvisningar, inklusive källkod, motsvarande pliktexemplar av publikationer till nationalbibliotek.

39. Europaparlamentet betonar risken för att cyberfysiska system som är implanterade i människokroppen kan hackas, stängas av eller få sina minnen uttraderade, eftersom detta skulle kunna äventyra människors hälsa och i extrema fall till och med liv, och betonar därför att skyddet av sådana system måste prioriteras.

40. Europaparlamentet understryker vikten av att garantera lika tillgång för alla till sådana tekniska innovationer, redskap och ingrepp. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja utvecklingen av tekniska hjälpmedel i syfte att verka för att sådana hjälpmedel utvecklas och anammas av personer som har behov av dem, i enlighet med artikel 4 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som unionen har undertecknat.

Utbildning och sysselsättning

41. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens prognos att det senast 2020 kan råda ett underskott på upp till 825 000 personer med IKT-kompetens i Europa och att 90 procent av arbetstillfällena kommer att kräva åtminstone grundläggande digitala färdigheter. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ att föreslå en färdplan för en eventuell tillämpning och revidering av en ram för digital kompetens och deskriptorer för digital kompetens för inlärare på alla nivåer, och uppmanar kommissionen att ge omfattande stöd till utvecklingen av digitala färdigheter i alla åldersgrupper oberoende av anställningsstatus, som ett första steg mot en bättre matchning av brist och efterfrågan på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar att robotteknikens tillväxt kräver att medlemsstaterna utvecklar flexibla fortbildnings- och utbildningssystem, så att kompetensstrategierna motsvarar robotekonomins behov.

42. Europaparlamentet anser att det skulle gagna den digitala industrin, kvinnorna själva och ekonomin i EU om man hos fler unga kvinnor kunde skapa intresse för en karriär på det digitala området och fick in fler kvinnor på denna del av arbetsmarknaden. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att inleda initiativ för att stödja kvinnor på IKT-området och stärka deras e-färdigheter.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att börja analysera och övervaka sysselsättningstrenderna på medellång och lång sikt närmare, med särskilt fokus på arbetstillfällena som skapas, flyttas respektive går förlorade på de olika kvalifikationsområdena, i syfte att få fram de områden där nya arbetstillfällena skapas respektive de områden där arbetstillfällena går förlorade till följd av den ökade användningen av robotar.

44. Europaparlamentet framhåller vikten av att förutse samhällsförändringar, med tanke på de konsekvenser som utvecklingen och användningen av robotteknik och AI kan få. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera olika möjliga scenarier och deras konsekvenser för hållbarheten i medlemsstaternas system för social trygghet.

45. Europaparlamentet betonar vikten av flexibla färdigheter och av sociala, kreativa och digitala färdigheter i utbildningen. Utöver den akademiska kunskap som lärs ut i skolorna måste det livslånga lärandet ske under hela livet.

46. Europaparlamentet noterar robotteknikens stora potential till förbättring av säkerheten på arbetsplatsen genom att farliga och skadliga uppgifter överförs från människor till robotar, men konstaterar samtidigt att tekniken kan skapa nya risker genom den ökande interaktionen mellan människa och robot på arbetsplatsen. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att tillämpa strikta och framåtblickande regler för samspelet mellan människa och robot i syfte att garantera hälsa, säkerhet och respekt för grundläggande rättigheter på arbetsplatsen.

Torsdagen den 16 februari 2017

Miljöpåverkan

47. Europaparlamentet konstaterar att utvecklingen av robotteknik och AI bör ske på ett sådant sätt att miljöpåverkan begränsas genom ändamålsenlig energiförbrukning, energieffektivitet genom större användning av förnybar energi och effektivt utnyttjande av knappa material, minimalt avfall, exempelvis elektriskt och elektroniskt avfall, samt reparationsmöjligheter. Kommissionen uppmuntras därför att låta principerna för den cirkulära ekonomin ingå i all unionspolitik om robotteknik. Parlamentet konstaterar att användningen av robotteknik också kommer att påverka miljön positivt, särskilt inom jordbruk, livsmedelsförsörjning och livsmedelstransporter, bland annat genom att maskinernas storlek och användningen av gödselmedel, energi och vatten kan minskas, liksom genom precisionsjordbruk och ruttoptimering.

48. Europaparlamentet betonar att cyberfysiska system kommer att ge oss inte bara energi- och infrastruktursystem där det går att kontrollera elflödet från producent till konsument, utan även "energiprosumenter", som både producerar och konsumerar energi, vilket kommer att bli till stor nytta för miljön.

Skadeståndsansvar

49. Europaparlamentet anser att det civilrättsliga ansvaret för skador orsakade av robotar är en avgörande fråga som också behöver analyseras och diskuteras på unionsnivå för att säkerställa samma grad av effektivitet, öppenhet och konsekvens i rättssäkerheten överallt i Europeiska unionen, till nytta för allmänhet, konsumenter och företag.

50. Europaparlamentet konstaterar att utvecklingen av robotteknik kommer att kräva större förståelse för den gemensamma grund som behövs för verksamhet som bedrivs gemensamt av människa och robot, som bör bygga på förutsägbarhet och riktbarhet, två grundläggande förhållanden som kännetecknas av ömsesidigt beroende. Parlamentet påpekar att dessa två förhållanden av ömsesidigt beroende är avgörande för att fastställa vilken information som behöver delas mellan människa och robot och hur en gemensam grund mellan människa och robotar kan skapas för att möjliggöra ett smidigt samarbete mellan människa och robot.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget, lägga fram ett förslag till en rättsakt om de rättsliga frågor i samband med utvecklingen och användningen av robotteknik och AI som kan förutses under de kommande 10–15 åren, i kombination med icke-lagstiftningsinstrument såsom riktlinjer och uppförandekoder enligt vad som avses i rekommendationerna i bilagan.

52. Europaparlamentet anser att den kommande rättsakten – oavsett vilken rättslig lösning den tillämpar på skadeståndsansvar för skador som orsakats av en robot i andra fall än egendomsskada – under inga omständigheter bör begränsa de typer av skada eller den skadeomfattning som kan ersättas, och den bör inte heller begränsa de former av ersättning som kan erbjudas den skadelidande bara på grund av att skadan orsakats av en icke-mänsklig agent.

53. Europaparlamentet anser att den kommande rättsakten bör bygga på en djupgående utvärdering av kommissionen för att fastställa huruvida metoden med strikt ansvar eller riskhanteringsmetoden bör tillämpas.

54. Europaparlamentet konstaterar samtidigt att strikt ansvar endast kräver bevis för en faktisk skada och ett orsakssamband mellan robotens skadliga funktion och den skadelidandes skada.

55. Europaparlamentet konstaterar att riskhanteringsmetoden inte fokuserar på den person "som handlat vårdslöst" som individuellt ansvarig, utan på den person som, under vissa omständigheter, kan minimera riskerna och hantera negativ påverkan.

56. Europaparlamentet anser att skadeståndsansvaret för de parter som har det yttersta ansvaret, så snart dessa har identifierats, i princip bör stå i proportion till den faktiska nivån på de anvisningar som ges till roboten och dess grad av autonomi. Detta innebär att "lärarens" ansvar bör öka ju större robotens inlärningsförmåga eller autonomi är och ju längre robotens inlärning har varat. Parlamentet konstaterar framför allt att man, när man försöker fastställa vem som i grund och botten kan tillskrivas ansvaret för robotens skadliga beteende, inte bör förväxla färdigheter som är ett resultat av att roboten blivit "upplärd" med färdigheter som är helt beroende av robotens förmåga till självlärande. Parlamentet konstaterar att ansvaret, åtminstone i nuläget, måste ligga hos en människa och inte en robot.

57. Europaparlamentet framhåller att en möjlig lösning på den komplexa frågan om att fastställa ansvaret för skada som orsakats av alltmer autonoma robotar skulle kunna vara ett obligatoriskt försäkringssystem, likt det som redan används för exempelvis bilar. Parlamentet konstaterar dock att ett försäkringssystem på robotteknikområdet – till skillnad från försäkringssystemet för vägtrafik, där försäkringen täcker mänskliga handlingar och misstag – bör ta hänsyn till alla potentiella ansvarsområden i produktionskedjan.

Torsdagen den 16 februari 2017

58. Europaparlamentet anser att ett sådant försäkringssystem, likt försäkringar för motorfordon, skulle kunna kompletteras med en fond för att se till att ersättning för skada kan äga rum också i fall där det inte finns något försäkringsskydd. Försäkringsbranschen uppmanas att ta fram nya produkter och typer av erbjudanden som är anpassade till de framsteg som görs på robotteknikområdet.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, när den gör sin konsekvensbedömning av den kommande rättsakten, undersöka, analysera och beakta konsekvenserna av alla möjliga slags rättsliga lösningar, såsom

- a) införande av ett obligatoriskt försäkringssystem om så är relevant och nödvändigt för särskilda kategorier av robotar – likt det som redan används för bilar – inom ramen för vilket tillverkare och ägare av robotar skulle vara ålagda att teckna försäkring för den skada som deras robotar skulle kunna orsaka,
- b) åtgärder för att se till att en ersättningsfond inte bara skulle tjäna till att garantera ersättning om den av en robot orsakade skadan inte täcks av en försäkring,
- c) åtgärder som gör det möjligt att låta tillverkaren, programmeraren, ägaren eller användaren åtnjuta begränsat skadeståndsansvar om de bidrar till en ersättningsfond och om de gemensamt tecknar försäkring för att garantera ersättning vid skador som orsakats av en robot,
- d) beslut om huruvida en allmän fond ska inrättas för alla smarta autonoma robotar eller i stället enskilda fonder för var och en av de olika robotkategorierna samt om huruvida ett bidrag bör betalas i form av en engångsavgift vid utsläppandet av roboten på marknaden eller i stället i form av periodiska bidrag under robotens hela livstid,
- e) åtgärder för att se till att kopplingen mellan en robot och dess fond skulle synliggöras genom ett individuellt registreringsnummer som framgår av ett särskilt unionsregister, vilket skulle göra det möjligt för var och en som interagerar med roboten att få information om typen av fond, ansvarsgränserna i händelse av materiell skada, namnen på och funktionerna för dem som bidrar samt övriga relevanta uppgifter,
- f) inrättande av en särskild rättslig status för robotar på lång sikt, så att åtminstone de mest sofistikerade autonoma robotarna skulle kunna ges statusen "elektronisk person" med ansvar att ersätta skada som de eventuellt orsakar, samt eventuellt tillämpning av "elektronisk personlighet" på fall där robotar fattar autonoma beslut eller på andra vis interagerar med tredje parter på ett oberoende sätt,

Internationella aspekter

60. Europaparlamentet konstaterar att den gällande allmänna internationella privaträtt om trafikolyckor som är tillämplig inom unionen inte akut kräver ändringar för att anpassas till utvecklingen av självkörande fordon, men en förenkling av det nuvarande dubbla systemet för fastställande av tillämplig lagstiftning (på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007⁽¹⁾ och Haagkonventionen av den 4 maj 1971 om tillämplig lag vid trafikolyckor) skulle öka klarheten om rättsläget och begränsa möjligheterna till forum shopping.

61. Europaparlamentet noterar behovet att överväga ändringar av internationella avtal som Wienkonventionen om vägtrafik av den 8 november 1968 och Haagkonventionen om tillämplig lag vid trafikolyckor.

62. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ser till att medlemsstaterna på ett enhetligt sätt genomför internationell rätt, såsom Wienkonventionen om vägtrafik, som är i behov av ändringar, i syfte att möjliggöra förarlös körning, och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och näringslivet att snarast möjligt förverkliga målen från Amsterdamförklaringen.

63. Europaparlamentet uppmuntrar kraftfullt till internationellt samarbete i granskningen av samhälleliga, etiska och rättsliga utmaningar och därefter i arbetet med att fastställa regleringsstandarder under FN:s överinseende.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

Torsdagen den 16 februari 2017

64. Europaparlamentet framhåller att de begränsningar och villkor som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 428/2009 ⁽¹⁾ om handel med produkter med dubbla användningsområden – varor, programvara och teknik som kan användas för både civila och militära ändamål och/eller kan bidra till spridning av massförstörelsevapen – bör tillämpas även på robottekniska applikationer.

Avslutande aspekter

65. Europaparlamentet uppmanar, på grundval av artikel 225 i EUF-fördraget, kommissionen att på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget lägga fram ett förslag till direktiv om civilrättsliga bestämmelser om robotteknik, i enlighet med de rekommendationer som bifogas.

66. Europaparlamentet konstaterar att rekommendationerna står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och subsidiaritetsprincipen.

67. Europaparlamentet bedömer att det begärda förslaget skulle få ekonomiska konsekvenser om en ny EU-byrå inrättas.

o

o o

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade rekommendationer till kommissionen och rådet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden (EUT L 134, 29.5.2009, s. 1).

Torsdagen den 16 februari 2017

BILAGA TILL RESOLUTIONEN:

REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET

Definition och klassificering av "smarta robotar"

En gemensam EU-definition av "smarta" autonoma robotar bör fastställas, vid behov inbegripet definitioner av deras underkategorier, med beaktande av följande egenskaper:

- Kapaciteten att förvärva autonomi genom sensorer och/eller informationsutbyte med sin omgivning (sammankoppling) samt analys av denna information.
- Kapaciteten att lära sig genom erfarenheter och interaktion.
- Formen för robotens fysiska förankring.
- Kapaciteten att anpassa sitt beteende och handlande efter omgivningen.

Registrering av smarta robotar

För att säkerställa spårbarhet och underlätta genomförandet av ytterligare rekommendationer bör ett system för registrering av avancerade robotar införas, baserat på de kriterier som fastställts för klassificeringen av robotar. Registreringssystemet och registret bör omfatta hela unionen, inklusive den inre marknaden, och skulle kunna förvaltas av en utsedd EU-byrå för robotteknik och artificiell intelligens, om en sådan byrå inrättas.

Civilrättsligt ansvar

Rättsliga lösningar som tillämpas i fråga om robotarnas och den artificiella intelligensens ansvar i andra fall än materiell skada bör under inga omständigheter begränsa de typer av skada eller den omfattning på skadan som kan ersättas, och de bör inte heller begränsa de former av ersättning som kan erbjudas den skadelidande bara på grund av att skadan orsakats av en icke-mänsklig agent.

Den framtida rättsakten bör bygga på en djupgående utvärdering av kommissionen för att fastställa huruvida metoden med strikt ansvar eller riskhanteringsmetoden bör tillämpas.

Det bör införas ett obligatoriskt försäkringssystem som skulle kunna bygga på en skyldighet för producenterna att teckna försäkring för de autonoma robotar som de tillverkar.

Försäkringssystemet bör kompletteras med en fond för att se till att skador kan ersättas i fall där det inte finns något försäkringsskydd.

Eventuella politiska beslut om regler för skadeståndsansvar som är tillämpliga på robotar och artificiell intelligens bör fattas efter vederbörligt samråd i ett Europaomfattande forsknings- och utvecklingsprojekt som ägnas åt robotteknik och neurovetenskap, med vetenskapsmän och experter som kan bedöma alla relaterade risker och konsekvenser.

Driftskompatibilitet, tillgång till koden och immateriella rättigheter

Driftskompatibiliteten hos nätanslutna autonoma robotar som interagerar med varandra bör säkerställas. Källkoden, indata och konstruktionsuppgifter bör vara tillgängliga när de behövs för att utreda olyckor och skador orsakade av smarta robotar och för att säkerställa deras fortsatta drift, tillgänglighet, tillförlitlighet och säkerhet.

Stadga för robotteknik

När kommissionen föreslår rättsakter om robotteknik bör den beakta de principer som fastställs i följande stadga för robotteknik.

Torsdagen den 16 februari 2017

STADGA FÖR ROBOTTEKNIK

Den föreslagna etiska uppförandekoden på det robottekniska området kommer att ligga till grund för fastställandet, tillsynen och efterlevnaden av grundläggande etiska principer från konstruktions- och utvecklingsfasen.

Denna ram, som tas fram i samråd med ett Europaomfattande forsknings- och utvecklingsprojekt om robotteknik och neurovetenskap, måste utformas på ett reflekterande sätt, så att enskilda justeringar kan göras från fall till fall för att bedöma huruvida ett visst beteende är korrekt eller felaktigt i en given situation och fatta beslut i enlighet med en på förhand fastställd värdehierarki.

Koden undanröjer inte behovet att ta itu med alla stora rättsliga utmaningar på detta område utan bör ha en kompletterande funktion. Den kommer snarast att underlätta den etiska kategoriseringen av robottekniken, bidra till ansvarsfull innovation på detta område och bemöta de farhågor som allmänheten ger uttryck för.

Särskild tonvikt bör läggas vid forsknings- och utvecklingsfaserna inom de relevanta tekniska inriktningarna (konstruktionsprocessen, etisk granskning, revisioner osv.). Koden bör bidra till att forskare, yrkesutövare, användare och konstruktörer respekterar de etiska normerna, och därutöver bör den även fastställa ett förfarande som gör att man kan lösa relevanta etiska dilemman och låta systemen i fråga fungera på ett etiskt ansvarsfullt sätt.

ETISK UPPFÖRANDEKOD FÖR ROBOTTEKNIKINGENJÖRER

INGRESS

I uppförandekoden uppmanas alla forskare och konstruktörer att handla ansvarsfullt och med fullt beaktande av behovet att värna om människors värdighet, integritet och säkerhet.

I koden efterlyses nära samarbete mellan alla discipliner i syfte att se till att forskningen på det robottekniska området inom unionen bedrivs på ett säkert, etiskt och ändamålsenligt sätt.

Uppförandekoden omfattar all forsknings- och utvecklingsverksamhet på det robottekniska området.

Uppförandekoden är frivillig och består av en uppsättning allmänna principer och riktlinjer för åtgärder från alla berörda parter sida.

Organ för finansiering av robotteknikforskning, forskningsorganisationer, forskare och etiska kommittéer uppmanas att så tidigt som möjligt beakta de framtida konsekvenserna av den teknik eller de objekt som är föremål för forskningen och att utveckla en kultur präglad av ansvarstagande, mot bakgrund av de utmaningar och möjligheter som kan komma att uppstå framöver.

Offentliga och privata organ för finansiering av robotteknikforskning bör kräva att en riskbedömning görs för – och bifogas – alla förslag till finansiering av robotteknikforskning som lämnas in. Denna kod bör betrakta människorna och inte robotarna som ansvariga.

Forskare på det robottekniska området bör förbinda sig att handla på högsta möjliga etiska och yrkesmässiga nivå och att respektera följande principer:

Gott syfte – robotar bör handla för människors bästa.

Icke-skadlighet – doktrinen om att först och främst inte göra någon skada, att robotar inte får skada människor.

Autonomi – kapaciteten att fatta ett informerat, icke framtvingat beslut om villkoren för interaktion med robotar.

Rättvisa – rättvis fördelning av de fördelar som robottekniken medför samt framför allt överkomliga priser på robotar för vård i hemmet och robotar inom sjukvården.

Torsdagen den 16 februari 2017

Grundläggande rättigheter

Robotteknikforskningen bör respektera grundläggande rättigheter och bör utformas, bedrivas, spridas och användas på ett sådant sätt att den kommer såväl enskilda som samhället i stort till godo och främjar självbestämmande. Människans såväl fysiska som psykiska värdighet och oberoende måste alltid respekteras.

Försiktighetsåtgärder

Robotteknikforskningen bör bedrivas i enlighet med försiktighetsprincipen, med hänsyn till eventuell säkerhetsmässig påverkan av forskningens resultat, och vederbörliga försiktighetsåtgärder bör vidtas i förhållande till skyddsnivån, samtidigt som man uppmuntrar framsteg till förmån för samhället och miljön.

Inkludering

Robotteknikingenjörer bör garantera öppenhet och insyn samt respekt för den legitima rätten till tillgång till information för alla berörda parter. Denna inkludering bör medge delaktighet i beslutsprocessen för alla parter som är involverade i eller berörs av den robotteknikforskning som bedrivs.

Ansvarighet

Robotteknikingenjörer bör förbli ansvariga för de sociala och miljömässiga konsekvenser och de konsekvenser för människors hälsa som robottekniken kan få för nuvarande och kommande generationer.

Säkerhet

Robotkonstruktörer bör ta hänsyn till och respektera människors fysiska välbefinnande, säkerhet, hälsa och rättigheter. En robotteknikingenjör måste bidra till att bevara människors välbefinnande – samtidigt som de mänskliga rättigheterna respekteras – samt utan dröjsmål lämna uppgifter om faktorer som skulle kunna utgöra hot mot allmänheten eller miljön.

Reversibilitet

Reversibilitet är, i egenskap av förutsättning för kontrollerbarhet, ett grundläggande koncept vid programmering av robotar, så att de beter sig på ett säkert och tillförlitligt sätt. En reversibel modell talar om för roboten vilka åtgärder som är reversibla och hur de försätts i utgångsläget om de är reversibla. Förmågan att återställa den senaste åtgärden eller en serie åtgärder gör det möjligt för användarna att återställa oönskade åtgärder och återgå till den "önskade" fasen i sitt arbete.

Integritet

Rätten till integritet måste alltid respekteras. En robotteknikingenjör bör se till att personuppgifter hålls säkra och endast används på vederbörligt sätt. Vidare bör en robotteknikingenjör garantera att enskilda inte är personligt identifierbara, annat än under exceptionella omständigheter och då endast efter klart och entydigt informerat samtycke. Mänskligt informerat samtycke bör efterfrågas och erhållas före varje typ av interaktion mellan människa och maskin. Robottekniska konstruktörer bör som sådana ha ett ansvar att utveckla och följa förfaranden för giltigt samtycke, konfidentialitet, anonymitet, rättvis behandling och rättssäkerhet. Konstruktörer bör följa varje form av begäran om radering och borttagande av i sammanhanget relevanta uppgifter från uppsättningar med uppgifter.

Maximering av fördelar och minimering av skada

Forskare bör under alla arbetsfaser sträva efter att maximera de fördelar som deras arbete medför, hela vägen från första början till den slutliga spridningen. Det är ett måste att undvika skador på forskningsdeltagare, mänskliga subjekt och deltagare eller subjekt i experiment, försök eller studier. Om riskerna ökar som en oundviklig och inneboende del av forskningen bör ordentliga riskbedömningar göras och adekvata hanteringsprotokoll upprättas och följas. I normalfallet bör risken för skada inte vara större än i vardagen, dvs. människor bör inte utsättas för större eller andra risker än under

Torsdagen den 16 februari 2017

normala omständigheter i sin vardag. Driften av ett robottekniskt system bör under alla omständigheter bygga på en ingående riskbedömningsprocess för vilken försiktighets- och proportionalitetsprinciperna bör ligga till grund.

KOD FÖR FORSKNINGSETISKA KOMMITTÉER

Principer

Oberoende

Den etiska granskningsprocessen bör vara helt oberoende av själva forskningen. Denna princip framhåller vikten av att undvika intressekonflikter mellan forskarna och dem som granskar de etiska aspekterna, samt mellan granskarna och de organisatoriska ledningsstrukturerna.

Behörighet

Den etiska granskningsprocessen bör skötas av granskare med ändamålsenliga sakkunskaper och bör beakta behovet av omfattande hänsyn till mångfalden av medlemmar i respektive forskningsetiska kommitté och deras specifikt etiska utbildning.

Öppenhet och insyn samt ansvarsskyldighet

Granskningsprocessen bör präglas av ansvarighet och vara öppen för granskning. Forskningsetiska kommittéer måste erkänna sina ansvarsområden och vara en del av organisatoriska strukturer som medger öppenhet och insyn i kommittéernas funktionssätt och förfaranden när det gäller att upprätthålla och se över standarderna i fråga.

Rollen för en forskningsetisk kommitté

En forskningsetisk kommitté bör normalt ansvara för att granska all forskning som involverar mänskliga deltagare och som bedrivs av enskilda som är anställda vid eller av den berörda institutionen, säkerställa att den etiska granskningen är oberoende, görs av behöriga och sker i god tid, värna om forskningsdeltagarnas värdighet, rättigheter och välbefinnande, värna om säkerheten för forskaren eller forskarna, beakta övriga berörda parter berättigade intressen, fatta välgrundade beslut om det vetenskapliga värdet av förslagen i fråga samt rikta välgrundade rekommendationer till forskaren om förslaget fastställs vara bristfälligt i något avseende.

En forskningsetisk kommittés sammansättning

En forskningsetisk kommitté bör i normalfallet vara sammansatt av personer från flera olika discipliner, inkludera både män och kvinnor och inbegripa medlemmar med breda erfarenheter och sakkunskaper på området för robotteknikforskning. Man bör genom utnämningssystemet säkerställa att det med avseende på kommitténs medlemmar uppnås en lämplig balans mellan vetenskapliga sakkunskaper, filosofiska, juridiska eller etiska bakgrunder samt lekmannaperspektiv, och att medlemmarna inbegriper åtminstone en person med specialistkunskaper i etik, användare av specialiserade hälso- och sjukvårdstjänster, utbildningstjänster eller sociala tjänster där dessa står i fokus för forskningsverksamheten samt personer med specifika metodkunskaper av relevans för den forskning som de granskar. Kommittén måste också ha en sådan sammansättning att man undviker intressekonflikter.

Övervakning

Alla forskningsorganisationer bör fastställa ändamålsenliga förfaranden för att övervaka forskning som fått etiskt godkännande tills forskningen i fråga slutförts, samt för att säkerställa fortsatt granskning om utformningen av forskningen gör att man med tiden kan förvänta sig förändringar som kan behöva diskuteras. Övervakningen bör stå i proportion till typen och graden av den risk som forskningen medför. Om en forskningsetisk kommitté anser att en övervakningsrapport ger upphov till betydande oro i fråga om studiens etiska beskaffenhet bör den begära en fullständig och uttömmande redogörelse för forskningen, för en fullständig etisk granskning. Om det bedöms att en studie bedrivs på ett oetiskt sätt bör ett återkallande av godkännandet övervägas och forskningen tillfälligt avbrytas eller slutgiltigt upphöra.

Torsdagen den 16 februari 2017

LICENS FÖR KONSTRUKTÖRER

- Du bör ta hänsyn till de europeiska värdena värdighet, oberoende och självbestämmande samt frihet och rättvisa inför, under och efter processen med att konstruera, utveckla och tillhandahålla nämnda tekniker, inbegripet skyldigheten att inte skada, kränka, vilseleda eller utnyttja (sårbara) användare.
- Du bör införa tillförlitliga principer för systemets utformning med avseende på en robots alla användningsaspekter, för både hårdvaru- och mjukvarudesignen, och av säkerhetsskäl för varje form av uppgiftsbehandling på eller utanför plattformen.
- Du bör införa egenskaper som garanterar inbyggt integritetsskydd, i syfte att säkerställa att personuppgifter hålls säkra och endast används på vederbörligt sätt.
- Du bör integrera klara och tydliga avstängningsmekanismer som bör vara förenliga med rimliga konstruktionsmål.
- Du bör se till att roboten fungerar på ett sätt som är förenligt med lokala, nationella och internationella etiska och rättsliga principer.
- Du bör se till att robotens system för beslutsfattande möjliggör rekonstruktion och spårbarhet.
- Du bör se till att maximal transparens krävs i programmeringen av robottekniska system, samt förutsebarhet vad gäller robotteknikens beteende.
- Du bör analysera förutsebarheten i system som utgör en kombination av människa och robot genom att ta hänsyn till osäkerhet i tolkningen och handlandet samt eventuella robottekniska eller mänskliga misstag.
- Du bör utveckla spårningsverktyg redan under robotens konstruktionsfas. Dessa verktyg kommer att underlätta arbetet med att redogöra för och förklara det robottekniska beteendet, om än med begränsningar, på de olika nivåer som avses för experter, operatörer och användare.
- Du bör utarbeta konstruktions- och utvärderingsprotokoll och tillsammans med presumtiva användare och berörda parter utvärdera fördelarna och riskerna med robotteknik, däribland kognitiva, psykologiska och miljömässiga aspekter.
- Du bör se till att robotarna är identifierbara som robotar när de interagerar med människor.
- Du bör garantera säkerheten och värna om hälsan för dem som interagerar och kommer i kontakt med robotteknik, med tanke på att robotar som produkt bör konstrueras på ett sätt som värnar om trygghet och säkerhet för människor. En robotteknikingenjör måste värna om människors välbefinnande samtidigt som de mänskliga rättigheterna respekteras, och får inte utveckla en robot utan att garantera säkerheten, ändamålsenligheten och reversibiliteten i systemets funktionssätt.
- Du bör ha erhållit ett positivt utlåtande från en forskningsetisk kommitté innan du testar en robot i en verklig miljö eller involverar människor i dess konstruktions- och utvecklingsprocesser.

LICENS FÖR ANVÄNDARE

- Du har tillåtelse att använda en robot utan risk eller fara för fysisk eller psykisk skada.
- Du bör ha rätt att förvänta dig att en robot utför varje uppgift som den uttryckligen konstruerats för.
- Du bör vara medveten om att varje robot kan ha perceptiva, kognitiva och handlingsrelaterade begränsningar.

Torsdagen den 16 februari 2017

- Du bör respektera människors såväl fysiska som psykiska bräcklighet och deras känslomässiga behov.
 - Du bör beakta enskildas rätt till integritet, inbegripet deaktivering av videomonitorer i intima ögonblick.
 - Du får inte samla in, använda eller lämna ut personuppgifter utan den berörda personens uttryckliga samtycke.
 - Du får inte använda en robot på något sätt som strider mot etiska eller rättsliga principer eller standarder.
 - Du får inte modifiera en robot så att den kan fungera som ett vapen.
-

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0052

Europeiskt initiativ för molnbaserade tjänster

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster (2016/2145(INI))

(2018/C 252/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 april 2016 *Europeiskt initiativ för molnbaserade tjänster – Att skapa en konkurrenskraftig data- och kunskapsekonomi i Europa* (COM(2016)0178) och det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta (SWD(2016)0106),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 2015 *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192) och det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta (SWD(2015)0100),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Mot en blomstrande data driven ekonomi* (COM(2014)0442) av den 2 juli 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* (COM(2012)0582) av den 10 oktober 2012,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handlingsplan för energieffektivitet: att förverkliga möjligheterna* (COM(2012)0529) av den 27 september 2012,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 februari 2012 *Högpresterande datorsystem: Europas plats i en global kapplöpning* (COM(2012)0045),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 27 maj 2016 om övergången till ett öppet vetenskapssystem,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 29 maj 2015 om en öppen, dataintensiv och sammankopplad forskning som drivkraft för snabbare och vidare innovation,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU av den 26 juni 2013 om ändring av direktiv 2003/98/EG om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn ⁽³⁾ (PSI-direktivet),

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 318, 4.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 175, 27.6.2013, s. 1.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2016 om en blomstrande datadriven ekonomi ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om vägen mot en rättsakt för den digitala inre marknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2014 om en återindustrialisering av Europa för att främja konkurrenskraft och hållbarhet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 december 2013 om att frigöra de molnbaserade datortjänsternas potential i Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 januari 2013 om meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Att frigöra de molnbaserade datortjänsternas potential i Europa* (TEN/494),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster – Att skapa en konkurrenskraftig data- och kunskapsekonomi i Europa (2016 TEN/592 EESC-2016),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande om det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster och prioriteringar för informations- och kommunikationsteknisk standardisering på den digitala inre marknaden 2016 (SEDEC-VI-012),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2016 *En ny kompetensagenda för Europa – Samarbeta för att stärka humankapitalet, anställbarheten och konkurrenskraften* COM(2016)0381,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen ⁽⁶⁾ (NIS-direktivet),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 14 september 2016 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation, framlagt av kommissionen (COM(2016)0590),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Onlineplattformar och den digitala inre marknaden – Möjligheter och utmaningar för Europa* COM(2016)0288) av den 25 maj 2016,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Mot en modernare och mer europeisk ram för upphovsrätten* (COM(2015)0626) av den 9 december 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Prioriteringar för informations- och kommunikationsteknisk standardisering på den digitala inre marknaden* (COM(2016)0176) av den 19 april 2016,

⁽¹⁾ Antagna texter P8_TA(2016)0089.

⁽²⁾ Antagna texter P8_TA(2016)0009.

⁽³⁾ EUT C 482, 23.12.2016, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT C 468, 15.12.2016, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 194, 19.7.2016, s. 1.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av rapporten *Open Innovation, Open Science, Open to the World – a vision for Europe* från kommissionens generaldirektorat för forskning och innovation (RTD) och som publicerades i maj 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0006/2017), och av följande skäl:
 - A. Den rådande molnkapaciteten i EU är otillräcklig, och data som produceras inom forskningen och näringslivet behandlas därför ofta på annat håll, vilket gör att forskare och innovatörer från EU flyttar till platser utanför unionen där hög datakapacitet är mer omedelbart tillgänglig.
 - B. Avsaknaden av en tydlig struktur för incitament att dela data, bristen på interoperabilitet mellan system för forskningsdata samt fragmenteringen av infrastrukturer för forskningsdata, både tvärvetenskapligt och över nationsgränser, hämmar den fulla potentialen hos datadriven vetenskap.
 - C. EU släpar efter i utvecklingen av högpresterande datorsystem till följd av sina otillräckliga investeringar i upprättandet av ett komplett högpresterande datorsystem, medan länder som USA, Kina, Japan och Ryssland seriöst investerar i sådana system samt betraktar dem som en strategisk prioritering och inrättar nationella program för utvecklingen av dem.
 - D. Europas fulla potential i fråga om molnbaserade datortjänster kan förverkligas enbart om data kan flöda fritt inom unionen inom ramen för tydliga regler, och internationella dataflöden spelar en allt viktigare roll inom den europeiska och globala ekonomin.
 - E. Förmågan att analysera och utnyttja stordata förändrar hur den vetenskapliga forskningen bedrivs.
 - F. I kommissionens meddelande *Europeiskt initiativ för molnbaserade tjänster – Att skapa en konkurrenskraftig data- och kunskapsekonomi i Europa* erkänns den öppna vetenskapens och de molnbaserade datortjänsternas omvandlingspotential som en del av Europas digitala ekonomi.
 - G. Bestämmelserna om tillträde till nätverk, datalagring och databehandling skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, vilket skapar vattentäta skott och bromsar kunskapsspridningen.
 - H. Den allmänna dataskyddsförordningen, direktivet om nät- och informationssäkerhet och strategin för den digitala inre marknaden kan utgöra grunden för en konkurrenskraftig och blomstrande europeisk digital ekonomi som är öppen för alla marknadsaktörer som följer reglerna.
 - I. Data är den digitala ekonomins råmaterial och dataanvändning är av yttersta vikt för digitaliseringen av Europas forskning och näringsliv samt för utvecklingen av ny teknik och skapande av nya arbetstillfällen.
 - J. Den nyligen antagna allmänna dataskyddsförordningen innehåller kraftiga åtgärder för skydd av personuppgifter, och det bör säkerställas en harmoniserad metod för dess genomförande.
 - K. Kommissionen utlovade i sin strategi för den digitala inre marknaden från 2015 att ta itu med begränsningarna av den fria rörligheten för data och oberättigade begränsningar för lokalisering av data för lagring eller behandling.

Torsdagen den 16 februari 2017

- L. Kommissionen måste lägga fram konkreta förslag om att undanröja begränsningarna för den fria rörligheten för data om bästa möjliga digitala inre marknad ska kunna skapas.
- M. Utnyttjandet och utvecklingen av molntjänster står inför utmaningar på grund av bristen på höghastighetsinfrastruktur och höghastighetsnät som behövs i Europa.
- N. Målsättningen att underlätta och stödja genomförandet av forsknings- och datainfrastrukturer och deras långsiktiga hållbarhet, inklusive centrum för högpresterande datorsystem i världsklass och andra nätverk för forskningsinfrastruktur, kommer genom ett intensifierat samarbete och utbyte av resultat att göra det lättare att hantera de enorma utmaningarna inom vetenskapen, näringslivet och samhället.
- O. Datamängden växer snabbare än någonsin, och man räknar med att det 2020 kommer att finnas mer än 16 biljoner gigabyte data, vilket motsvarar en dataökning med 236 procent per år.
- P. En datadriven ekonomi är beroende av ett bredare IKT-ekosystem för att bli framgångsrik, inklusive sakernas internet för hämtning, höghastighetsbredbandsnät för transport och molntjänster för behandling av data samt kvalificerade forskare och anställda.
- Q. Samarbete mellan europeiska forskare, användning och utbyte av uppgifter, alltid i enlighet med dataskyddsmyndigheterna, och användning av nya tekniska lösningar, inbegripet datormoln och digitalisering av europeisk forskning, är avgörande för utvecklingen av den digitala inre marknaden. Det europeiska öppna forskningsmolnet kommer att få positiva effekter på den vetenskapliga utvecklingen i Europa. Forskningsmolnet måste utvecklas och användas med vederbörlig hänsyn till de grundläggande rättigheter som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Allmänna anmärkningar

1. Europaparlamentet välkomnar det europeiska öppna forskningsmolnet som en modell för hur ett moln används inom den privata respektive offentliga sektorn. Parlamentet välkomnar kommissionens plan att utöka användarbasen till näringslivet och förvaltningarna så snabbt som möjligt.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Europeiskt initiativ för molnbaserade tjänster – Att skapa en konkurrenskraftig data- och kunskapsekonomi i Europa*, och anser att detta är det första steget i att lägga en ordentlig grund för öppna och konkurrenskraftiga europeiska åtgärder på området molnbaserade datortjänster och högpresterande datorsystem.
3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens europeiska initiativ för datormoln som ett led i genomförandet av strategin för den digitala inre marknaden och paketet för digitalisering av den europeiska industrin, för att främja den europeiska digitala ekonomins tillväxt, bidra till de europeiska företagens och tjänsternas konkurrenskraft och stärka deras ställning på den globala marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att genom tydligt definierade åtgärder säkerställa att detta initiativ är ändamålsenligt, utåtriktat, framtidssäkert och inte skapar oproportionerliga eller omotiverade hinder.
4. Europaparlamentet understryker vikten av att göra EU till ett centrum för global forskning, nå kritisk massa och skapa spetsforsningskluster. Det krävs kapacitet i form av både resurser och en attraktiv miljö för att Europa ska kunna attrahera världsledande forskning. Öppenhet gentemot internationella forskare, som därmed attraherar internationella investeringar, är också av yttersta vikt för att Europa ska bli den mest konkurrenskraftiga kunskapsbaserade ekonomin i världen.
5. Europaparlamentet betonar att arbetet med standardisering inom molnbaserade datortjänster bör påskyndas. Bättre standarder och interoperabilitet kommer att möjliggöra kommunikation mellan olika molnbaserade system och förhindra inläsnings effekter för leverantörer avseende molnbaserade produkter och tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att nära samarbeta med kommersiella leverantörer av molntjänster vid utvecklingen av öppna standarder på detta område.

Torsdagen den 16 februari 2017

6. Europaparlamentet betonar att detta europeiska initiativs mervärde ligger i delningen av öppna data och i utvecklingen av en pålitlig, öppen miljö för gemenskapen för lagring, delning och vidareutnyttjande av vetenskapliga data och resultat.
7. Europaparlamentet betonar att det är av avgörande vikt att öka medvetenheten kring fördelarna med molnbaserade datortjänster, eftersom efterfrågan på molntjänster fortfarande är alltför låg i Europa. Molnbaserade datortjänster kommer tack vare sin kostnadseffektivitet och skalbarhet att medföra ekonomisk tillväxt. Små och medelstora företag är Europas viktigaste motor för sysselsättning och tillväxt. Fördelarna med datormoln kan vara särskilt påtagliga för små och medelstora företag eftersom de ofta saknar resurser att investera i omfattande, fysiska IT-system på plats.
8. Europaparlamentet välkomnar den öppna forskningen och den roll som den spelar för uppbyggnaden av en europeisk kunskapsekonomi och för att ytterligare förbättra kvaliteten på forskning och utveckling i Europeiska unionen. Näringslivet, och särskilt små och medelstora företag, utnyttjar för närvarande inte insamlade forskningsdata på ett optimalt sätt på grund av avsaknaden av ett fritt gränsöverskridande dataflöde och en gemensam plattform eller portal, och parlamentet konstaterar att kommissionen arbetar för att standarden ska vara att alla forskningsdata som framställs inom ramen för Horisont 2020-programmet automatiskt ska vara öppna.
9. Europaparlamentet understryker att det europeiska öppna forskningsmolnet bör kompletteras av en omfattande strategi för cybersäkerhet, eftersom forskarsamhället behöver en tillförlitlig datainfrastruktur som kan användas utan att utsätta forskningsarbeten för dataförlust, förlust av informationskvalitet eller intrång. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta cybersäkerhetsfrågor redan från första början i alla sina IT-initiativ.
10. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att föregå med gott exempel och göra alla forskningsdata och resultat som finansieras genom EU-program, exempelvis Horisont 2020, Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) och andra, att per automatik vara öppna i enlighet med Fairprinciperna (det vill säga att de ska vara sökbara, tillgängliga, kompatibla och återanvändbara).
11. Europaparlamentet uttrycker oro över finansieringsunderskottet på 4,7 miljarder euro för det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa lämpliga finansieringsmekanismer för det europeiska öppna forskningsmolnet och den europeiska datainfrastrukturen. Dessutom uppmanar parlamentet kommissionen att tillhandahålla tillräckliga resurser för detta politikområde inom ramen för Horisont 2020 och i sitt förslag till det nionde ramprogrammet.
12. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att säkerställa att det europeiska öppna forskningsmolnet gynnar alla Europas regioner genom att undersöka möjligheten att använda sig av regionala utvecklingsfonder för att bredda initiativet.
13. Europaparlamentet framhåller att för närvarande går endast 12 % av den finansiering som avsatts till Efsi till åtgärder på det digitala området. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att presentera målinriktade åtgärder som verkligen skulle kunna öka involveringen av alla EU-fonder, och särskilt Efsi, i projekt som avser den digitala inre marknaden, bland annat initiativ om datadelning, digital tillgänglighet, infrastruktur och digital anslutbarhet i hela EU, och att avsätta mer resurser till att främja europeisk forskning, utveckling och innovation, inbegripet bland annat integritetshöjande teknik och öppen källkodssäkerhet. Parlamentet anser att detta initiativ bör utarbetas i synergi med andra Horisont 2020-program, inbegripet sådana som rör privata molntjänster och e-förvaltningstjänster.
14. Europaparlamentet anser att den privata sektorn redan från början bör involveras i användarbasen för det europeiska öppna forskningsmolnet, exempelvis genom att man erbjuder hyrprogram (Software as a service, SaaS). Det europeiska näringslivet förväntas bidra till att täcka upp finansieringsunderskottet på 4,7 miljarder euro för det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster. Det är osannolikt att företag kommer att investera i programmet om de inte samtidigt kan ta del av fördelarna.

Torsdagen den 16 februari 2017

15. Europaparlamentet understryker att en toppmodern superdatorinfrastruktur är helt avgörande för EU:s konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att förverkliga tillgängligheten till operativa datorer i exaskala i EU senast 2022.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stimulera deltagandet av europeiska små och medelstora företag och industrier i tillverkningen av maskinvaran och programvaran för den europeiska datainfrastrukturen och på så sätt främja den europeiska ekonomin, hållbar tillväxt och skapandet av arbetstillfällen.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna och andra forskningsfinansiärer kring utformningen och genomförandet av färdplanen för styrning och finansiering samt att säkerställa att lämpliga resurser tilldelas initiativet och underlätta för samordningen av de nationella insatserna, så att man kan undvika onödigt dubbelarbete och onödiga utgifter.

18. Europaparlamentet menar att interoperabilitet och dataportabilitet är avgörande för att man ska kunna ta itu med stora samhällsutmaningar som kräver effektiv datadelning och en multidisciplinär arbetsmetod som inbegriper flera aktörer. Parlamentet noterar att den handlingsplan som läggs fram i meddelandet om det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster (COM(2016)0178) är ett nödvändigt verktyg för att minska fragmenteringen och säkerställa att utnyttjandet av forskningsdata sker i enlighet med Fairprinciperna.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en åtgärdsplan grundad på principerna om full insyn och öppenhet, med tydliga arbetspaket och tidsfrister, med uppgifter om de resultat som ska uppnås, finansieringskällorna och de intressenter som deltar i hela förfarandet.

20. Europaparlamentet stöder det europeiska öppna forskningsmolnet som ett led i det europeiska initiativet för datormoln, som kommer att skapa en virtuell miljö där forskare och yrkesverksamma från alla regioner kan lagra, dela, hantera, analysera och vidareutnyttja sina forskningsdata, även offentligt finansierade forskningsdata, både tvärvetenskapligt och över nationsgränser, vilket avhjälper fragmentering av den inre marknaden. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att tillämpa en omfattande strategi för öppen forskning som är inkluderande gentemot det öppna vetenskapssamhället och oberoende forskare, att tillhandahålla tydligare definitioner i sitt meddelande, och att i synnerhet göra en tydlig åtskillnad mellan det europeiska initiativet för datormoln och det europeiska öppna forskningsmolnet och att uppdatera lagstiftningen i enlighet med detta för att lättare kunna vidareutnyttja forskningsresultat.

21. Europaparlamentet anser att det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster säkerställer investeringar i vetenskap och forskning i syfte att skapa incitament och verktyg för att dela och utnyttja data så brett som möjligt, förstärkt av uppbyggnaden av en stark moln- och datainfrastruktur i EU.

22. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företag är centrala i EU:s ekonomi och att ytterligare åtgärder krävs för att främja de små och medelstora företagens och start up-företagens globala konkurrenskraft i syfte att skapa bästa möjliga miljö med högkvalitativa data, dataanalys, säkra tjänster och förväntad kostnadseffektivitet för utnyttjandet av ny lovande teknik.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga en ekonomiskt bärkraftig grund till ett europeiskt datormoln och att vidta tydliga åtgärder för att uppmuntra små och medelstora företag att erbjuda konkurrenskraftiga lösningar för behandling och lagring av data i anläggningar inom medlemsstaternas territorium.

24. Europaparlamentet påminner om de positiva resultat som uppnåtts med de befintliga paneuropeiska strukturerna och de öppna data som är tillgängliga i de nationella datalagringsanläggningarna. Parlamentet erkänner att det fortfarande finns många hinder på den inre marknaden, vilket förhindrar ett fullständigt genomförande av detta initiativ. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka potentialen hos redan tillgängliga data och att säkerställa att det finns en sammanhängande strategi för öppna data och dess återanvändbarhet runtom i medlemsstaterna. Parlamentet noterar att kommissionen och medlemsstaterna måste undersöka behovet av att investera mer i gränsöverskridande fysisk infrastruktur, och lägga särskilt fokus på att kombinera högpresterande datorsystem, höghastighetsanslutningar och massdatalagringsanläggningar för att förverkliga en europeisk datadriven ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka globala branschledda och andra internationella partnerskap i denna fråga.

Torsdagen den 16 februari 2017

25. Europaparlamentet noterar att utnyttjandet av molntjänster bland europeiska små och medelstora företag bör uppmuntras ytterligare. Parlamentet noterar att europeiska leverantörer av molntjänster behöver ytterligare samordnat stöd för deltagande i den digitala världen, för ökat förtroende på användarsidan och för större medvetenhet om fördelarna med molntjänster.
26. Europaparlamentet betonar att företagens och medborgarnas tillgång till bredbandsuppkoppling är en oumbärlig del av en konkurrenskraftig data- och kunskapsekonomi i EU. Utvecklingen av molnet bör gå hand i hand med initiativ som ökar tillgången till bredbandsinternet för företagen och medborgarna, särskilt på landsbygden.
27. Europaparlamentet noterar att insatser för digital utbildning över generationerna, inbegripet cyberfärdigheter, är av avgörande vikt för molnutveckling för att identifiera och åtgärda de främsta kunskapsluckorna gällande teknik och effektivitet i syfte att nå de digitala målen. Parlamentet välkomnar de förslag som kommissionen lagt fram inom ramen för sin nyligen antagna nya kompetensagenda för Europa, och framhåller behovet av lämpliga ekonomiska resurser.
28. Europaparlamentet menar att start up-företag på molnområdet växer fram med nischade lösningar för att göra datorbaserade molntjänster snabbare, enklare, pålitligare, flexibla och säkrare.
29. Europaparlamentet betonar att högpresterande datorsystem, som är viktiga för molnutvecklingen, bör behandlas som en integrerad del av den europeiska datainfrastrukturen i hela ekosystemet och att fördelarna måste marknadsföras brett.
30. Europaparlamentet noterar att deltagande av akademiska institutioner, forskningsinstitut och andra aktörer bör uppmuntras i syfte att bevara och stödja integrerade forskningsdatainfrastrukturer och högpresterande datorsystem.
31. Europaparlamentet noterar att i och med de befintliga tjänsterna och de tjänster som den privata sektorn och länder utanför EU kommer att erbjuda i framtiden, måste det europeiska öppna forskningsmolnet tillhandahålla både incitament och nya tjänster för att bryta en långvarig vana av att förlita sig på befintlig forskningspraxis.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att det finns ett fokus på framtidsorienterad europeisk tillväxt i syfte att bygga en konkurrenskraftig molnindustri i EU. Parlamentet understryker vikten av att säkerställa att efterfrågan på marknaden för molnlösningar fortsätter att stiga och att utnyttjandet av moln uppmuntras i vertikala branscher såsom finans, beskattning och social trygghet, tillverkning, bankväsendet, hälso- och sjukvård, medier och underhållning och jordbruk.
33. Europaparlamentet anser att allmänna uppgiftsskyddsförordningen tillhandahåller en ram för skydd av personuppgifter. Ett fragmenterat genomförande av denna i medlemsstaterna skulle dock göra det svårare för forskare att utföra sitt arbete och utbyta slutsatser, vilket i sin tur skulle undergräva ansträngningarna att upprätta samarbete mellan forskare tack vare datorbaserade molntjänster. Förordningen måste därför genomföras och efterlevas på vederbörligt sätt.
34. Europaparlamentet betonar att lösningar inom ramen för det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster bör utvecklas med vederbörlig hänsyn till de grundläggande rättigheter som är inskrivna i stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till uppgiftsskydd, integritet, frihet och säkerhet.
35. Europaparlamentet noterar att dataekonomin fortfarande befinner sig i ett väldigt tidigt skede, att affärsmodeller fortfarande håller på att utvecklas och att de som finns redan avbryts och utvecklas. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att eventuell lagstiftning på detta område kommer att vara i linje med den teknikneutrala "innovationsprincipen" och inte kommer att resa allvarliga hinder för innovation, digitaliseringen av näringslivet eller utvecklingen av ny teknik såsom sakernas internet och artificiell intelligens i EU.

Torsdagen den 16 februari 2017

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna och alla intressenter för att fastställa de genomförandeåtgärder som krävs för att maximera potentialen hos det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster. Öppen innovation och öppen forskning involverar långt fler aktörer i innovationsprocessen, från forskare till entreprenörer, användare, förvaltningar och civilsamhället.

Det öppna forskningsmolnet

37. Europaparlamentet noterar att nyckelaktörerna är underrepresenterade i diskussionerna och i de storskaliga pilotprojekten. Parlamentet anser att ett aktivt deltagande av aktörerna inom den offentliga och privata sektorn och civilsamhället på lokal, regional, nationell och europeisk nivå måste vara en förutsättning för ett effektivt informationsutbyte, utan att detta behöver medföra några administrativa bördor. Parlamentet betonar att det europeiska initiativet för datormoln bör tillgodose behoven hos och gynna inte bara forskarsamhället, utan även industrin, inbegripet små och medelstora företag och start up-företag, offentliga förvaltningar och konsumenter.

38. Europaparlamentet understryker att utvecklingen av ett europeiskt öppet forskningsmoln måste ske med vederbörlig respekt för de grundläggande rättigheter som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, integritet, frihet och säkerhet, samt i enlighet med principerna om inbyggt integritetsskydd och integritetsskydd som standard och principerna om proportionalitet, nödvändighet, uppgiftsminimering och ändamålsbegränsning. Tillämpningen av ytterligare skyddsmekanismer, till exempel pseudonymisering, anonymisering eller kryptering, kan minska riskerna och stärka skyddet för de berörda registrerade personerna i samband med att personuppgifter används av stora dataapplikationer eller molnbaserade datortjänster. Parlamentet påminner om att anonymisering är en oåterkallelig process och uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för hur uppgiftsanonymiseringen ska gå till. Parlamentet upprepar att det behövs särskilt skydd av känsliga uppgifter i enlighet med den gällande lagstiftningen. De ovannämnda principerna, tillsammans med höga standarder i fråga om kvalitet, tillförlitlighet och konfidentialitet, är nödvändiga för att konsumenterna ska kunna ha förtroende för detta europeiska initiativ för datormoln.

39. Europaparlamentet betonar att initiativet för ett öppet forskningsmoln bör leda till ett betrodd moln för alla: forskare, företag och offentliga organ.

40. Europaparlamentet noterar att det finns ett behov av att främja en öppen, betrodd samarbetsplattform för förvaltning, analys, delning, vidareutnyttjande och bevarande av forskningsdata, på vilken innovativa tjänster kan utvecklas och tillhandahållas inom ramen för vissa villkor och förutsättningar.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka lämpliga förvaltnings- och finansieringsramar, varvid tillräcklig hänsyn bör tas till befintliga initiativ och till deras hållbarhet och förmåga att främja lika villkor i hela EU. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör överväga att integrera sina nationella finansieringsprogram med EU:s finansieringsprogram.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera samtliga finansieringskällor för upprättandet av det europeiska öppna forskningsmolnet och att stärka befintliga instrument för en snabbare utveckling, med särskilt fokus på bästa praxis.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen garantera att all vetenskaplig forskning och alla vetenskapliga data som produceras inom ramen för Horisont 2020-programmet är öppna som standard, och uppmanar medlemsstaterna att anpassa sina nationella forskningsprogram till detta.

44. Europaparlamentet menar att det europeiska öppna forskningsmolnet kommer att främja digital vetenskap genom att integrera IT som en tjänst i den offentliga forskningssektorn i EU. Parlamentet efterlyser "en federal modell för forskningsmoln" som för samman offentliga forskningsorgan, intressenter, små och medelstora företag, start up-företag och e-infrastrukturer med kommersiella leverantörer för att bygga en gemensam plattform som erbjuder en rad tjänster till EU:s forskarsamhälle.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med andra intressenter upprätta en färdplan för att så snart som möjligt fastställa tydliga tidsfrister för genomförandet av de åtgärder som planeras i samband med det europeiska öppna forskningsmolnet.

Torsdagen den 16 februari 2017

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant bedöma behoven bland europeiska forskare inom den offentliga sektorn i syfte att fastställa eventuella brister i tillhandahållandet av molninfrastruktur i EU. Om brister konstateras bör kommissionen bjuda in de europeiska leverantörerna av molninfrastruktur för att utbyta information om sina utvecklingsplaner, så att man kan bedöma om det räcker med privata investeringar för att åtgärda sådana brister eller om ytterligare offentlig finansiering krävs för att åtgärda dem.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen garantera att all vetenskaplig forskning och alla vetenskapliga data som produceras inom ramen för Horisont 2020-programmet gynnar europeiska företag och allmänheten. Parlamentet förespråkar en förändring i incitamentsstrukturerna för akademiker, näringsliv och offentliga organ så att dessa delar sina data och förbättrar sin datahantering, utbildning och tekniska kompetens.
48. Europaparlamentet välkomnar att initiativet för molnbaserade tjänster fokuserar på att bygga nätverk med stor bandbredd, storskaliga lagringsanläggningar, högpresterande datorsystem och ett europeiskt ekosystem för stordata.
49. Europaparlamentet betonar att utveckling av 5G samt bestämmelserna i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation bör göra det öppna forskningsmolnet mer attraktivt genom högkvalificerat internet och ny infrastruktur av högsta kvalitet.
50. Europaparlamentet godkänner kommissionens ambition att EU ska kunna hantera stora mängder data med infrastrukturer som drivs av tjänster som använder data i realtid från sensorer eller tillämpningar som sammanlänkar data från olika källor. Det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster syftar till att säkerställa ett bättre och mer harmoniserat arbete med infrastrukturutveckling.
51. Europaparlamentet stöder vidareutveckling av GEANT-nätverket i syfte att göra det till det mest avancerade internationella nätverket och upprätthålla Europas ledarskap inom forskning.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samordning med intressenterna minska fragmenteringen av digitala infrastrukturer genom att upprätta en färdplan för åtgärder och en robust förvaltningsstruktur som omfattar finansiärer, anskaffare och användare, samt betonar behovet av att främja principerna för öppen forskning avseende dataförvaltning och datadelning, utan att hämma innovation och utan att kränka integritet och immateriella rättigheter i den digitala tidsåldern.
53. Europaparlamentet betonar vikten av att det europeiska initiativet för datormoln baseras på byggstenarna i Fonden för ett sammanlänkat Europa, i synnerhet elektroniska id-kort och signaturer, för att öka användarnas förtroende för en säker, interoperabel och sammanlänkad elektronisk kommunikation i hela EU.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anslå mer resurser till främjande av europeisk forskning, utveckling, innovation och utbildning på området datorbaserade molntjänster, och betonar behovet av infrastruktur och förfaranden som skyddar de öppna data och användarnas integritet.
55. Europaparlamentet vidhåller att standarderna bör möjliggöra enkel och fullständig portabilitet och en hög grad av interoperabilitet mellan molntjänster.
56. Europaparlamentet är övertygat om att initiativet för det öppna forskningsmolnet bör bygga på öppna standarder, så att man kan säkerställa interoperabilitet och sömlös kommunikation och förhindra inläsningseffekter.
57. Europaparlamentet betonar att användning av öppna standarder och kostnadsfri programvara med öppen källkod är särskilt viktigt för säkerställandet av nödvändig insyn i hur personuppgifter och andra känsliga uppgifter skyddas i praktiken.
58. Europaparlamentet noterar att den europeiska ekonomin i allt högre utsträckning förlitar sig på kraften hos superdatorer för att uppfinna nyskapande lösningar, minska kostnaderna och minska "time to market" för produkter och tjänster. Parlamentet stöder kommissionens ansträngningar för att skapa ett superdatorsystem i exaskala som baseras på europeisk maskinvaruteknik.

Torsdagen den 16 februari 2017

59. Europaparlamentet anser att Europa behöver ett komplett ekosystem för högpresterande datorsystem för att anskaffa superdatorer i ledarskapsklass, säkra sina leveranser av högpresterande datorsystem och tillhandahålla högpresterande datorsystemtjänster till näringslivet och små och medelstora företag för simulering, visualisering och prototypframställning. Parlamentet anser att det är av yttersta vikt för EU att vara en av världens främsta superdatormakter senast 2022.

60. Europaparlamentet anser att den europeiska teknikplattformen och det offentlig-privata partnerskapet rörande högpresterande datorsystem är av avgörande vikt för att fastställa Europas forskningsprioriteringar vid utvecklingen av europeisk teknik inom alla segment av distributionskedjan för lösningar avseende högpresterande datorsystem.

61. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag i linje med Quantum Manifesto att inleda ett initiativ för kvantteknik i flaggskeppsskala värt 1 miljard euro.

62. Europaparlamentet påminner kommissionen om att molntjänstindustrin redan har investerat flera miljarder euro i att bygga toppmodern infrastruktur i Europa. Parlamentet framhåller att europeiska vetenskapsmän och forskare i dag kan använda en molninfrastruktur som ger dem möjligheten att experimentera och skapa innovationer snabbt genom att tillgå en bred uppsättning tjänster och enbart betala för det de använder och således snabbt förbättra "time-to-science". Parlamentet noterar att EU:s kritiska stöd till forskning och utveckling inte bör spenderas på att dubblera befintliga resurser, utan i stället på att uppmuntra till genombrott inom nya forskningsområden som kan främja tillväxten och konkurrenskraften.

63. Europaparlamentet betonar att forskarsamhället behöver en säker och trygg infrastruktur med öppen källkod och hög kapacitet, så att forskningen kan drivas framåt och potentiella säkerhetsbrott, it-angrepp eller missbruk av personuppgifter förebyggas, särskilt i samband med att stora mängder uppgifter samlas in, lagras och behandlas. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja och stimulera utvecklingen av nödvändig teknik, inbegripet krypteringsteknik, och att beakta användningen av inbyggt säkerhetsskydd. Parlamentet stöder kommissionens insatser för att öka samarbetet mellan myndigheterna, det europeiska näringslivet (inklusive små och medelstora företag och start up-företag), forskare och den akademiska världen kring stordata och it-säkerhet redan från ett tidigt stadium i forsknings- och innovationsprocessen, i syfte att möjliggöra innovativa och pålitliga europeiska lösningar och marknadsmöjligheter, samtidigt som man tryggar en god säkerhetsnivå.

64. Europaparlamentet anser att utvecklingen av tydliga standarder för molninteroperabilitet, dataportabilitet och servicenivåavtal kommer att säkerställa trygghet och öppenhet för såväl molnleverantörer som slutanvändare.

65. Europaparlamentet betonar att det behövs tillförlitlighet, säkerhet och skydd av personuppgifter för att få kundernas förtroende, och att tillit är en grund för en god konkurrenskraft.

66. Europaparlamentet noterar att näringslivet bör spela en nyckelroll i utvecklingen av allmänt accepterade standarder som är lämpade för den digitala tidsåldern, och att sådana standarder skulle ge molnleverantörerna tillförsikt att fortsätta förnya sig och användarna förtroende att mer utnyttja molntjänster på EU-nivå.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta ledningen i att främja intersektoriell, flerspråkig och gränsöverskridande interoperabilitet och intersektoriella, flerspråkiga och gränsöverskridande molnstandarder och att stödja integritetsvänliga, tillförlitliga, säkra och energieffektiva molntjänster som en integrerad del av en gemensam strategi som fokuserar på att maximera möjligheterna att utveckla standarder som kan bli globala standarder.

68. Europaparlamentet noterar att det behövs en handlingsplan för datainteroperabilitet för att utnyttja den stora mängd data som europeiska vetenskapsmän producerar och förbättra vidareutnyttjandet av dessa data inom vetenskapen och näringslivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med viktiga forskningsaktörer för att framställa effektiva system för att göra data, inklusive metadata, gemensamma specifikationer och dataobjektsidentifikatorer, sökbara, tillgängliga, kompatibla och möjliga att vidareutnyttja (Fairprinciperna).

Torsdagen den 16 februari 2017

69. Europaparlamentet noterar att EU inte investerar i sitt ekosystem för högpresterande datorsystem i samma omfattning som andra regioner i världen, och att detta inte är i linje med dess ekonomiska och kunskapsrelaterade potential.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja interoperabilitet och förhindra ”inlåsning” av leverantörer genom att arbeta för att flera leverantörer av molninfrastruktur i Europa tillhandahåller ett urval av konkurrenskraftiga, interoperabla och portabla infrastrukturtjänster.

71. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för bevarande av ett standardiseringssystem av hög kvalitet som kan attrahera de bästa tekniska bidragen. Kommissionen uppmanas att anta politik som avlägsnar orimliga hinder i innovativa sektorer för att ge incitament till investeringar inom forskning och utveckling samt EU-täckande standardisering.

72. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att maximera sina ansträngningar för att undvika inlåsning av leverantörer på den digitala marknaden från början, särskilt på framväxande områden såsom det europeiska initiativet för molnbaserade tjänster.

73. Europaparlamentet erkänner vikten av interoperabilitet och standarder för främjandet av konkurrenskraften inom IKT-sektorn, och ber kommissionen fastställa brister i standarderna inom det europeiska öppna forskningsmolnet, inbegripet vad gäller små och medelstora företag, start up-företag och viktiga europeiska sektorer. Parlamentet stöder framtagandet av marknadsdrivna, frivilliga, teknikneutrala, transparenta, globalt kompatibla och marknadsrelevanta standarder.

74. Europaparlamentet anser att ISA²-programmet ger möjlighet att utveckla standarder för interoperabilitet vid stordatahantering i offentliga förvaltningar samt mellan dessa och företagen och medborgarna.

75. Europaparlamentet konstaterar att standarder bör svara mot ett påvisat behov från industrin och andra intressenter. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att utveckla och komma överens om gemensamma höga standarder för att säkerställa effektiv användning och delning av data, tvärvetenskapligt, interinstitutionellt och över nationsgränserna. Parlamentet uppmanar kommissionen att i förekommande fall identifiera de bästa certifieringssystemen i medlemsstaterna för att fastställa en efterfrågedriven uppsättning av standarder – med berörda intressenters deltagande – som ska underlätta delning av data i hela Europa, och som ska baseras på öppna och globala standarder när detta är berättigat. Åtgärder som vidtas med avseende på det europeiska molninitiativet måste säkerställa att den inre marknads behov återspeglas och att den förblir globalt tillgänglig och följer den tekniska utvecklingen.

76. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att avlägsna hinder, särskilt tekniska och rättsliga, för den fria rörligheten för data och datatjänster och att också avlägsna oproportionerliga krav på datalokalisering samt att främja datainteroperabilitet genom att koppla det europeiska initiativet för datormoln till initiativet för det fria flödet av data. För att uppnå ett digitalt samhälle måste det fria flödet av data betraktas som den femte friheten inom den inre marknaden. För att molntjänsternas fulla potential ska kunna utvecklas krävs tydliga rättsliga ramar, tillräcklig kompetens och tillräckliga resurser för hanteringen av stordata samt erkännande av relevanta yrkeskvalifikationer. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att tillsammans med intressenter, särskilt näringslivet, fastställa utbildningsmöjligheter inom stordata och kodning, även inom ramen för den nya kompetensagendan, och att skapa incitament för intressenter – i synnerhet små och medelstora företag och start up-företag – att använda, öppna och dela data på den inre marknaden.

77. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag i linje med Quantum Manifesto att inleda ett initiativ för kvantteknik i flaggskeppsskala värt 1 miljard euro. För att påskynda dess utveckling och föra kommersiella produkter till offentliga och privata användare är det dock oerhört viktigt med insynsvänliga och öppna samråd med intressenter.

Torsdagen den 16 februari 2017

Utbyte av öppna data, utbyte av forskningsdata

78. Europaparlamentet välkomnar att utvecklingen av det europeiska öppna forskningsmolnet kommer att ge forskare och fackpersoner inom vetenskapen en plats att lagra, dela, utnyttja och vidareutnyttja data och kan lägga grunden till datadriven innovation i EU. Parlamentet betonar att fördelarna med datadelning är allmänt erkända.

79. Europaparlamentet noterar att data har blivit väldigt viktigt för beslutsfattande på lokal, nationell och global nivå. Datadelning ger även viktiga fördelar för lokala och regionala myndigheter och öppnandet av data för den offentliga sektorn förstärker demokratin och tillhandahåller nya affärsmöjligheter.

80. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar tillsammans med europeiska forskare och den europeiska akademiska världen avseende utvecklingen av det offentlig-privata partnerskapet Big Data Value i synergi med det offentlig-privata partnerskapet avseende cybersäkerhet rörande högpresterande datorsystem som förstärker gemenskapsbyggandet kring data och högpresterande datorsystem och lägger grunden till en blomstrande datadriven ekonomi i EU. Parlamentet stöder det offentlig-privata partnerskapet avseende cybersäkerhet som främjar samarbete mellan offentliga och privata aktörer i tidiga skeden av forsknings- och innovationsprocessen för att innovativa och tillförlitliga europeiska lösningar ska bli åtkomliga.

81. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör skapa tät kontakt, så tidigt som möjligt, med industripartner, särskilt små och medelstora företag samt start up-företag i syfte att garantera att näringslivets och näringslivets krav bemöts och integreras på lämpligaste sätt i ett senare skede av initiativet.

82. Europaparlamentet uppmuntrar offentliga förvaltningar att beakta trygga, tillförlitliga och säkra molntjänster genom att tillhandahålla en tydlig rättslig ram och arbeta vidare för att utveckla molnspecifika certifieringssystem. Företag och konsumenter behöver känna sig trygga med att anta ny teknik.

83. Europaparlamentet anser att öppen tillgång till förvaltningsdata inom offentliga förvaltningar bör vara standard. Parlamentet kräver att framsteg med i vilken omfattning och hur snabbt information ska frisläppas och bli öppna data, avseende fastställandet av viktiga dataset som ska göras tillgängliga, samt avseende främjandet av vidareutnyttjande av öppna data i en öppen form.

84. Europaparlamentet framhåller att den häpnadsväckande tillväxten inom digital teknik är den viktigaste drivkraften för alstrande av massiva flöden av obehandlade data i molnmiljöer, och att denna enorma samling av flöden av obehandlade data i stordatasystem ökar den beräkningsmässiga komplexiteten och resursförbrukningen i molnförberedda system för datautvinning. Parlamentet noterar vidare att konceptet mönsterbaserad datadelning möjliggör lokal databehandling nära datakällorna och omvandlar flödena av obehandlade data till kunskapsmönster som kan omsättas i praktisk handling. Dessa kunskapsmönster gör dubbel nytta för tillgänglighet till lokala kunskapsmönster för omedelbara åtgärder samt för aktiv datadelning i molnmiljöer.

85. Europaparlamentet godkänner rådets slutsatser från maj 2016 om övergången till ett öppet vetenskapssystem, i synnerhet slutsatsen att den underliggande principen för optimal återanvändning av forskningsdata bör vara "så fri som möjligt och så begränsad som nödvändigt".

Text- och datautvinning

86. Europaparlamentet betonar att full tillgänglighet till offentliga data inom ramen för det europeiska öppna forskningsmolnet inte kommer att vara tillräckligt för att undanröja alla hinder för databaserad forskning.

87. Europaparlamentet noterar att initiativet behöver kompletteras med en modern ram för upphovsrätt som bör ombesörja avlägsnandet av fragmentering och avsaknad av interoperabilitet från den europeiska dataforskningsprocessen.

88. Europaparlamentet anser att initiativet bör bevara balansen mellan rättigheterna för forskare, rättighetsinnehavare och andra aktörer inom den vetenskapliga sfären, med full respekt för rättigheterna för upphovsmän och utgivare, samtidigt som innovativ forskning i Europa stöds.

Torsdagen den 16 februari 2017

89. Europaparlamentet anser att forskningsdata kan delas inom det europeiska öppna forskningsmolnet utan att detta påverkar upphovsrätten som innehas av forskare eller forskningsinstitut genom att upprätta licensieringsmodeller där så krävs. Parlamentet anser att bästa praxis i detta avseende håller på att upprättas inom ramen för pilotprojektet för öppna forskningsdata inom ramen för Horisont 2020-programmet.

90. Europaparlamentet anser att databasdirektivet 96/9/EG, som behöver ses över, begränsar dataanvändningen utan bevis på att det skapas ekonomiskt eller vetenskapligt mervärde.

Dataskydd, grundläggande rättigheter och datasäkerhet

91. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att vidta åtgärder för att främja ytterligare harmonisering av lagstiftningen i medlemsstaterna i syfte att undvika förvirring och fragmentering i fråga om jurisdiktion och säkerställa öppenheten på den digitala inre marknaden.

92. Europaparlamentet anser att EU är ledande inom integritetsskydd och förespråkar en hög grad av dataskydd världen över.

93. Europaparlamentet understryker att dataskyddsmyndigheter, beslutsfattare och näringslivet behöver anta en samordnad metod, i syfte att hjälpa organisationer vid denna övergång, genom att tillhandahålla verktyg för efterlevnad och enhetlig tolkning och tillämpning av skyldigheterna samt genom att upplysa om de viktigaste frågorna för medborgare och företag.

94. Europaparlamentet betonar att EU är en global importör och exportör av digitala tjänster och att det krävs en stark molntjänsts- och dataekonomi för att vara konkurrenskraftig. Parlamentet uppmanar kommissionen att gå i bräschen för arbetet med enhetliga, globalt erkända standarder för personuppgiftsskydd.

95. Europaparlamentet anser att globala dataflöden är livsviktiga för internationell handel och ekonomisk tillväxt, och kommissionens initiativ för fritt dataflöde bör möjliggöra för företag som verkar i Europa, särskilt i den växande sektorn för molntjänster, att ligga långt framme i den globala innovationskapplöpningen. Parlamentet betonar att initiativet även bör sträva efter att häva eventuella godtyckliga restriktioner avseende var företag bör lokalisera infrastruktur eller lagra data, eftersom sådana restriktioner skulle hämma utvecklingen av Europas ekonomi.

96. Europaparlamentet anser att EU:s gällande lagstiftning om uppgiftsskydd, särskilt den nyligen antagna allmänna uppgiftsskyddsförordningen och dataskyddsdirektivet för brottsbekämpning (direktiv (EU) 2016/680)⁽¹⁾, innebär ett starkt skydd av personuppgifter, inbegripet sådana som samlas in, sammanställs och pseudonymiseras för vetenskapliga forskningsändamål och känsliga uppgifter som rör hälsa, och stadgar om specifika villkor rörande offentliggörande och yppande av dessa och den registrerades rätt att invända mot ytterligare behandling, liksom bestämmelser om tillträde för brottsbekämpande myndigheter i samband med brottsutredningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till dessa skyddsåtgärder vid utvecklingen av det europeiska öppna forskningsmolnet och tillämpningen av bestämmelserna om tillträde till uppgifter som lagras där. Parlamentet konstaterar att det är oerhört viktigt med ett harmoniserat tillvägagångssätt vid genomförandet av den allmänna uppgiftsskyddsförordningen – inbegripet riktlinjer, verktyg för efterlevnad och informationskampanjer för allmänheten, forskare och företag – särskilt för utvecklingen av ett europeiskt öppet forskningsmoln och främjandet av forskningssamarbete, bland annat genom högpresterande datorsystem.

97. Europaparlamentet anser att ett fritt dataflöde gynnar den digitala ekonomin och framsteg inom forskning och utveckling. Kommissionens initiativ för ett fritt dataflöde bör göra det möjligt för den växande europeiska sektorn för molnbaserade datortjänster att ligga långt fram i den globala innovationskapplöpningen, inbegripet för vetenskaps- och innovationsändamål. All överföring av personuppgifter till molninfrastruktur eller andra mottagare utanför unionen måste respektera de överföringsregler som föreskrivs i den allmänna uppgiftsskyddsförordningen och kommissionens initiativ för ett fritt dataflöde måste vara förenligt med dessa bestämmelser. Initiativet bör även sträva efter att minska begränsningarna av var företag ska placera infrastruktur eller lagra uppgifter, eftersom sådana skulle hämma utvecklingen av Europas

⁽¹⁾ EUT L 119, 4.5.2016, s. 89.

Torsdagen den 16 februari 2017

ekonomi och hindra forskare från att dra full nytta av datadriven vetenskap, samtidigt som man bibehåller restriktioner i enlighet med dataskyddslagstiftningen för att förhindra framtida missbruk i samband med det europeiska öppna forskningsmolnet.

98. Europaparlamentet är fast övertygat om att EU bör gå i spetsen för arbetet med säkerhet och skydd av personuppgifter, inklusive känsliga uppgifter, och bör verka för en hög nivå av uppgiftsskydd och datasäkerhet i hela världen. EU:s regelverk om uppgiftsskydd, tillsammans med en inkluderande strategi för it-säkerhet som garanterar tillförlitliga datainfrastrukturer som är skyddade mot dataförlust, intrång eller attacker, kan utgöra en konkurrensfördel för europeiska företag i fråga om integritetsskydd. Kommissionen uppmanas att se till att det europeiska öppna forskningsmolnet bevarar forskningens vetenskapliga oberoende och objektivitet och skyddar forskarsamhällets arbete inom unionen.

99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att eventuella problem avseende de grundläggande rättigheterna, integritet, dataskydd, immateriella rättigheter och känslig information behandlas i full överensstämmelse med den allmänna dataskyddsförordningen och dataskyddsdirektivet (95/46/EG). Säkerhetshot mot molninfrastruktur har blivit mer internationella, svårare att urskilja och mer sammansatta, de bromsar en mer omfattande användning av molninfrastruktur och kräver ett utvidgat europeiskt samarbete. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen och medlemsstaternas nationella myndigheter att i samråd med Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa) samarbeta för att inrätta en säker och tillförlitlig digital infrastruktur och att bygga upp en hög nivå på it-säkerheten i enlighet med it-säkerhetsdirektivet.

100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att detta initiativ är ändamålsenligt, utåtblickande, framtidssäkrat och teknikneutralt, och betonar att kommissionen och medlemsstaterna bör orientera sig efter marknaden och molntjänstindustrin i sig i syfte att på bästa sätt möta den nuvarande och framtida efterfrågan inom sektorn och främja innovation inom molnbaserad teknik.

101. Europaparlamentet noterar potentialen hos stordata för att driva teknisk innovation och bygga upp den kunskapsbaserade ekonomin. En minskning av hindren för kunskapsutbyte skulle främja företagets konkurrenskraft samtidigt som lokala och regionala myndigheter skulle gynnas. Parlamentet betonar vikten av att underlätta för dataportabilitet.

102. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta med industrins initiativ om normer, i syfte att säkerställa att tredjeländer fortsatt har tillgång till den inre marknaden och att den följer den tekniska utvecklingen och undviker hinder som skulle hämma innovation och konkurrenskraft i Europa. Normer för datasäkerhet och integritet hänger nära samman med frågan om jurisdiktion och nationella myndigheter har en avgörande roll att spela.

103. Europaparlamentet understryker att befintliga initiativ måste beaktas för att undvika dubbelarbete som skulle kunna hindra öppenhet, konkurrens och tillväxt och att marknadsdrivna, Europa-omfattande standarder för datadelning måste vara i linje med internationella standarder.

104. Europaparlamentet betonar behovet av att hitta en balans mellan en berättigad oro vad gäller dataskydd och behovet av att säkra ett tidigare outnyttjat "fritt dataflöde". Parlamentet framhåller vikten av att befintliga dataskyddsregler efterlevs på en öppen stordatamarknad.

105. Europaparlamentet stöder förslaget att göra forskningsdata öppna som standard för nya Horisont 2020-projekt, eftersom offentligt finansierade forskningsdata är en kollektiv nytta som framställts i allmänhetens intresse och bör göras fritt tillgängliga med så få begränsningar som möjligt i rätt tid och under ansvar.

Torsdagen den 16 februari 2017

106. Europaparlamentet konstaterar att det europeiska initiativet för datormoln är inriktat på potentiellt känsliga sektorer inom forskning och utveckling samt myndigheters e-portaler. Parlamentet erinrar om att it-säkerheten för molntjänster bäst hanteras inom ramen för it-säkerhetsdirektivet.

107. Europaparlamentet noterar vikten av att underlätta för interoperabiliteten hos olika utrustning inom nätverk, tillhandahålla en garanti för säkerhet och främja försörjningskedjor för komponenter, varav samtliga är viktiga för kommersialiseringen av tekniken.

o

o o

108. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0053

Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag: en utvärdering i enlighet med artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser (2016/2148(INI))

(2018/C 252/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*)⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽⁶⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

⁽⁷⁾ EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639),
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2016 om ett snabbare genomförande av sammanhållningspolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2016 om synergier för innovation: Europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont 2020 och andra europeiska innovationsfonder och EU-program ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2015 om en förenklad och mer resultatinriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 februari 2016 om kommissionens meddelande *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag*,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 25 maj 2016 om kommissionens meddelande *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 9 juli 2015 om resultaten av förhandlingarna om partnerskapsavtalen och de operativa programmen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av den sjätte lägesrapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (COM(2014)0473),
- med beaktande av studien från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik (utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik) från juni 2016 *Maximisation of synergies between European Structural and Investment Funds and other EU instruments to attain the Europe 2020 goals*,
- med beaktande av studien från generaldirektoratet för EU-intern politik (utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik) från september 2016 *Evaluation of the Report under Article 16(3) of the CPR*,
- med beaktande av analysen av parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik (utredningsavdelning B: struktur- och sammanhållningspolitik) från september 2016 *Financial instruments in the 2014–2020 programming period: first experiences of Member States*,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, budgetutskottet, utskottet för transport och turism, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för kultur och utbildning (A8-0385/2016), och av följande skäl:

A. Sammanhållningspolitiken utgör en viktig del av EU:s budget och står för ungefär en tredjedel av de totala utgifterna.

⁽¹⁾ EUT L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0217.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0419.

⁽⁵⁾ EUT C 303, 19.8.2016, s. 94.

⁽⁶⁾ EUT C 313, 22.9.2015, s. 31.

Torsdagen den 16 februari 2017

- B. Med en budget på 454 miljarder euro för perioden 2014–2020 är de europeiska struktur- och investeringsfonderna (nedan kallade *ESI-fonderna*) EU:s främsta investeringsverktyg och en viktig källa till offentliga investeringar i många medlemsstater, som medför ökad sysselsättning, tillväxt och investeringar i hela EU samt en minskning av skillnaderna på regional och lokal nivå med siktet inställt på att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
- C. Partnerskapsavtalen ligger till grund för kommissionens rapport enligt artikel 16.3.
- D. Förhandlingarna om partnerskapsavtal och operativa program för perioden 2014–2020 har varit moderniserade, kraftigt anpassade och intensiva med en ny ram för resultat, förhandsvillkor och tematisk koncentration, vilket emellertid också har lett till betydande förseningar vad gäller den faktiska starten på genomförandet av sammanhållningspolitiken, bland annat på grund av tydliga brister i den administrativa kapaciteten i flera regioner och medlemsstater, vilket ytterligare bromsades upp genom förfarandet för utnämning av förvaltningsmyndigheter.
- E. Det råder inga tvivel om att de operativa programmen inte kunde antas i tid, på grund av det sena antagandet av regelverket i slutet av 2013 till följd av de långvariga förhandlingarna och det sena avtalet om den fleråriga budgetramen. Genomförandet av de operativa programmen fick därför en långsam start, vilket därmed påverkade det praktiska utnyttjandet av politiken.
- F. Gemensamma bestämmelser har tagits fram för alla fem ESI-fonderna, vilket stärker sambandet mellan dem.
- G. Under den aktuella perioden står sammanhållningspolitiken inför många politiska och ekonomiska utmaningar som dels hänger samman med den finansiella krisen, som har lett till minskade offentliga investeringar i många medlemsstater så att ESI-fonderna och samfinansiering av medlemsstaterna har blivit det främsta verktyget för offentliga investeringar i många medlemsstater, dels med flyktingkrisen.
- H. Under programperioden 2014–2020 har sammanhållningspolitiken blivit mer målinriktad genom tematisk koncentration och stöd av unionens prioriteringar och mål.
- I. Under nuvarande finansieringsperiod är ESI-fonderna mer resultatnriktade och bygger på en investeringsmiljö som möjliggör ökad effektivitet.
- J. Investeringarna inom sammanhållningspolitiken måste i högre grad anpassas till prioriteringarna i Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla och till den europeiska planeringsterminen.
- K. Arbetsgruppen för bättre genomförande har bidragit till att minska flaskhalsar och eftersläpningar i fördelningen av medel.

Resultatutbyte, kommunikation och synliggörande

1. Europaparlamentet konstaterar att Europa går igenom en svår period såväl ekonomiskt och socialt som politiskt, vilket innebär att det är viktigare än någonsin med en effektiv investeringspolitik som är inriktad på ekonomisk tillväxt och sysselsättning, bedrivs nära medborgarna och är mer lämplig för specifika territoriella satsningar, och som bör sträva efter att ta itu med både arbetslöshet och sociala ojämlikheter i unionen och skapa europeiskt mervärde. Parlamentet anser att EU för att återupprätta medborgarnas förtroende bör inleda anpassningsprocesser, i överensstämmelse med de krav som fastställs i artikel 9 i EUF-fördraget.

2. Europaparlamentet konstaterar att sammanhållningspolitiken under perioden 2014–2020 har omarbetats noggrant, vilket kräver en omställning vad gäller inställning och arbetsmetoder på alla förvaltningsnivåer, inbegripet övergripande samordning och medverkan av berörda parter samt, i den mån det är möjligt, av lokalt ledd utveckling. Parlamentet påpekar att den senaste tidens framåtblickande och exemplariska reformer ofta ignoreras, men att sammanhållningspolitiken fortfarande ofta ses som en traditionell utgiftspolitik i stället för en utvecklings- och investeringspolitik som ger konkreta resultat.

Torsdagen den 16 februari 2017

3. Europaparlamentet anser att den huvudsakliga kommunikationen om sammanhållningspolitiska projekt bör fokusera på europeiskt mervärde och solidaritet samt på att synliggöra framgångar samtidigt som man betonar vikten av utbyte av bästa praxis samt lärdomar från projekt där målen inte har kunnat uppnås. Parlamentet betonar att kommunikationen om ESI-fonderna bör moderniseras och intensifieras. Parlamentet betonar behovet av att fastställa och tillämpa nya verktyg för att förmedla resultaten av sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser att det är nödvändigt att investera i regional datautvinning och insamling av uppgifter, som en del av en kontinuerlig insats för att skapa och uppdatera databaser, med beaktande av lokala och regionala behov, särdrag och prioriteringar, som i fallet med den redan befintliga S3-plattformen, vilket skulle göra det möjligt för den berörda allmänheten att effektivt kontrollera projektens europeiska mervärde.

4. För att kommunikationen om och synligheten hos ESI-fonderna ska förbättras, understryker Europaparlamentet att större fokus måste läggas på att öka intressenternas och mottagarnas deltagande samt på att öka medborgarnas delaktighet i utformningen och genomförandet av sammanhållningspolitiken. Parlamentet uppmanar även kommissionen, medlemsstaterna, regionerna och städerna att informera mer både om sammanhållningspolitikens resultat och om de lärdomar som bör dras, samt att lägga fram en samordnad och målriktad handlingsplan.

Tematisk koncentration

5. Europaparlamentet välkomnar den tematiska koncentrationen, eftersom den har visat sig vara ett användbart verktyg för att skapa en fokuserad politik och effektivisera EU:s prioriteringar och Europa 2020-strategin samt för att förbättra processen för omvandling av kunskap till innovation, sysselsättning och tillväxt. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att fatta tydliga beslut om investeringsprioriteringar och välja ut projekt på grundval av de prioriteringar som fastställts för ESI-fonderna samt tillämpa enhetliga och effektiva genomförandeförfaranden.

6. Europaparlamentet noterar att en analys av den tematiska koncentrationen bör visa hur medlemsstaternas strategiska val och fördelning av resurser på de tematiska målen uppfyller territoriernas särskilda behov. Parlamentet beklagar att denna aspekt är mindre tydlig i kommissionens artikel 16-rapport.

7. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitikens resultat och fördelar bör förmedlas mer effektivt, inte minst för att återupprätta förtroendet för det europeiska projektet.

8. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitiken fortsatt bör ha ett tematiskt fokus samtidigt som det krävs tillräcklig flexibilitet för att hänsyn ska kunna tas till de särskilda behoven i varje region, särskilt de särskilda behoven i mindre utvecklade regioner, i enlighet med vad som föreskrivs i förordningarna. Parlamentet uppmanar till fortsatta ESI-fondsinvesteringar i övergångsregioner i syfte att upprätthålla det som har uppnåtts genom redan använda medel och redan genomförda insatser.

9. Europaparlamentet understryker särskilt att man bör ta hänsyn till förutsättningarna i stads- eller landsbygdsregioner, regioner som utvecklas långsammare, övergångsregioner och regioner med varaktiga naturbetingade eller geografiska nackdelar. Lämplig stödpolitik bör utarbetas för utveckling av dessa områden, som utan sammanhållningspolitiken kanske inte skulle ha kunnat komma i kapp mer utvecklade regioner. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa och utveckla strategier för att genomföra agendan för städer, i samarbete med kommuner och storstadsregioner som betraktas som tillväxtcentrum i EU. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att det är viktigt att tillåta tillräcklig flexibilitet för medlemsstaterna och regionerna att stödja nya politiska utmaningar, till exempel sådana som rör invandring (samtidigt som de ursprungliga och fortfarande relevanta målen för sammanhållningspolitiken och regionernas särskilda behov beaktas) samt den allmänt kända digitala dimensionen av sammanhållningspolitiken (inklusive frågor som rör IKT och bredbandstillgänglighet, som hör samman med slutförandet av den digitala inre marknaden). Parlamentet framhäver strategin för energiunionen, strategin för den cirkulära ekonomin samt EU:s åtaganden inom ramen för klimatavtalet från Paris, eftersom ESI-fonderna har en viktig roll att spela vid genomförandet av åtgärderna i samband med dessa.

10. Europaparlamentet anser att större uppmärksamhet bör riktas mot subregionala områden med stora utmaningar som ofta återfinns på platser med fattigdom, i segregerade samhällen och eftersatta bostadsområden med en överrepresentation av marginaliserade grupper, exempelvis romer.

Torsdagen den 16 februari 2017

11. Europaparlamentet stöder en successiv förskjutning av fokus från infrastukturrelaterade projekt mot ett system som bygger på främjande av kunskapsekonomin, innovation och social integration samt kapacitetsuppbyggnad och stärkande av aktörer, även från det civila samhället, i sammanhållningspolitiken. Samtidigt bör hänsyn tas till särdragen i mindre utvecklade regioner som fortfarande behöver stöd för infrastrukturutveckling och för vilka marknadsbaserade lösningar inte alltid är genomförbara. Man måste då även beakta att det bör finnas flexibilitet för att varje medlemsstat ska kunna göra investeringar enligt prioriteringarna i dess partnerskapsavtal i syfte att främja landets ekonomiska, sociala och territoriella utveckling.

12. Europaparlamentet anser att ESI-fonderna, däribland framför allt programmen för europeiskt territoriellt samarbete, bör användas för att skapa och främja kvalitativa arbetstillfällen, livslångt lärande av hög kvalitet samt kvalitativa system för yrkesutbildning/omskolning, inklusive skolinfrastuktur, som möjliggör för arbetstagare att under goda förhållanden anpassa sig till ett förändrat arbetsliv, och som stimulerar hållbar tillväxt, konkurrenskraft och utveckling samt gemensamt välstånd för ett socialt rättvist och hållbart Europa för alla. Samtidigt bör man fokusera på de minst utvecklade områdena och sektorer med strukturella problem, stödja samhällets mest sårbara och utsatta grupper, särskilt ungdomar (i samband med program som Erasmus+) och de minst kvalificerade, stimulera en ökad sysselsättning genom den cirkulära ekonomin samt förhindra att elever avbryter sin skolgång i förtid. Parlamentet vill uppmärksamma att ESF är ett instrument till stöd för genomförande av politik som ligger i allmänhetens intresse.

13. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att arbetslösheten – särskilt arbetslösheten bland ungdomar och kvinnor samt på landsbygden – fortfarande är mycket hög i många medlemsstater, trots alla ansträngningar. Även på detta problem måste sammanhållningspolitiken finna lösningar. Parlamentet föreslår att kommissionen ska fästa större vikt vid effekterna av sammanhållningspolitiken när det gäller att främja sysselsättningen och minska arbetslösheten. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att ungdomssysselsättningsinitiativet har integrerats i 34 ESF-program i 20 stödberättigade medlemsstater, vilket därmed gör det möjligt för arbetslösa ungdomar att utnyttja ungdomssysselsättningsinitiativet för att förbättra sin kompetens och sina kvalifikationer. Parlamentet är dock oroat över det försenade genomförandet av ungdomssysselsättningsinitiativet och över hur ungdomsgarantin genomförs i vissa regioner. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att intensivfiera sina insatser för att snabbt och framgångsrikt åstadkomma verkliga och konkreta effekter av de medel som investerats, särskilt med hänsyn till de medel som gjorts tillgängliga i form av förskottsbetalningar, samt att se till att ungdomssysselsättningsinitiativet genomförs korrekt och att arbetsvillkoren för unga arbetstagare är anständiga. Parlamentet vill framför allt att hänsyn ska tas till företagens verkliga behov vid användningen av ESI-fonder för att tillgodose utbildningskrav, så att riktiga sysselsättningsmöjligheter kan skapas och långsiktig sysselsättning uppnås. Parlamentet anser att kampen mot ungdomsarbetslöshet samt social delaktighet och de framtida demografiska utmaningar som Europa står inför både nu och på medellång sikt bör vara de områden som sammanhållningspolitiken främst bör inriktas på. Parlamentet anser att ungdomssysselsättningsinitiativet bör förlängas efter 2016 så att insatserna mot ungdomsarbetslöshet kan fortsätta, samtidigt som en grundlig operativ analys görs som möjliggör de ändringar som krävs för att initiativet ska bli mer verkningsfullt.

14. När det gäller ungdomsgarantin som under åren 2014–2020 kommer att medfinansieras med totalt 12,7 miljarder euro från ESF och det särskilda ungdomssysselsättningsinitiativet, och som tack vare dessa medel redan i dag betraktas som drivkraften bakom insatser för att främja ungdomssysselsättning, är Europaparlamentet allvarligt oroat över att kommissionen inte har genomfört någon kostnads-nyttöanalys, trots att detta är standardförfarandet för alla mer omfattande initiativ från kommissionen. Följaktligen saknas det information om den potentiella totala kostnaden för att genomföra garantin i hela EU, och, vilket Europeiska revisionsrätten har betonat, finns det en risk att det totala finansieringsbeloppet kan vara otillräckligt.

15. Europaparlamentet betonar vikten av kommunikation, särskilt digital sådan, med information som kan nå så många ungdomar som möjligt om hur man kan få hjälp med att hitta utbildning, praktik eller arbete som medfinansieras av EU-medel. Parlamentet efterlyser ökad kommunikation för att främja portaler som DROPPIN och Eures och öka unga människors möjligheter till rörlighet på den inre marknaden, vilket anses vara den största outnyttjade potentialen i kampen mot arbetslöshet i EU.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna följer konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning när de genomför projekt som stöds av ESI-fonderna, inklusive målet att främja en övergång från institutionsvård till stödboende för personer med funktionsnedsättning.

Torsdagen den 16 februari 2017

17. Europaparlamentet påminner om att slutförandet av TEN-T:s stomnät är en prioritering i europeisk transportpolitik, och ESI-fonderna är mycket viktiga verktyg för genomförandet av detta projekt. Parlamentet betonar behovet av att utnyttja ESI-fondernas potential att knyta samman de centrala och heltäckande TEN-T-näten med regional och lokal transportinfrastruktur. Parlamentet inser betydelsen av Sammanhållningsfonden för att förbättra infrastruktur och förbindelser i Europa och anser att denna fond måste behållas i den nya budgetramen efter 2020.

18. Europaparlamentet betonar att multimodalitet i transportsektorn bör vara en viktig faktor vid bedömningen av infrastrukturprojekt som finansieras av ESI-fonderna, men det bör inte vara det enda bedömningskriteriet, särskilt i medlemsstater med stora behov av investering i transportinfrastruktur.

19. Europaparlamentet betonar behovet av att bevara traditionella näringar, inklusive hantverkstraditioner och tillhörande kompetens, och att utarbeta strategier som stimulerar tillväxten för företag inom traditionella näringar för att behålla den kulturella identiteten inom traditionella näringssektorer. Parlamentet uppmärksammar betydelsen av att stödja arbetslivsanknuten yrkesutbildning och rörlighet för unga hantverkare.

Förhandsvillkor

20. Europaparlamentet betonar att effektiv övervakning av förhandsvillkor krävs för att registrera insatser och resultat. Parlamentet anser att förhandsvillkor, särskilt i fråga om forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3), har visat sig vara användbara och sannolikt kan bli ännu bättre. Parlamentet påpekar att mer uppmärksamhet bör ägnas åt att stärka mikroföretag samt små och medelstora företag.

21. Europaparlamentet framhäver att en betydande del av förhandsvillkoren ännu inte har uppfyllts. Parlamentet efterlyser därför en analys av den nuvarande situationen och att riktade åtgärder vidtas för att motverka denna, samtidigt som det optimala utnyttjandet av medlen inte får äventyras eller sammanhållningspolitiken göras mindre effektiv.

Resultatbaserad budgetering

22. Europaparlamentet betonar att regelverket för perioden 2014–2020 och partnerskapsavtalen har lett till en starkt resultatbaserad inriktning i sammanhållningsprogrammen, och att denna strategi kan tjäna som exempel även för andra delar av EU:s budgetutgifter. Parlamentet välkomnar införandet av gemensamma indikatorer som skulle göra det möjligt att mäta och jämföra resultat. Parlamentet anser att arbetet med indikatorerna måste fortsätta för att förbättra uppgifterna om ESI-fondernas utgifter och optimera urvalet av projekt.

23. Europaparlamentet påpekar att införandet av den tematiska koncentrationen har varit en viktig innovation, eftersom den har riktat in investeringarna på specifika mål och prioriteringar som motsvarar resultatindikatorer och mål som satts specifikt för alla teman.

24. Europaparlamentet påminner om att en resultatreserv har införts för varje medlemsstat, vilken uppgår till 6 procent av de medel som avsatts för ESI-fonderna. Parlamentet påminner om att denna reserv endast ska delas ut till de program och prioriteringar för vilka målen har uppnåtts, baserat på de nationella rapporterna från 2017 och prestationsgranskningen 2019. Parlamentet efterlyser ökad flexibilitet vid nya åtaganden från resultatreserven när programmen har uppnått sina mål och delmål under de kommande åren. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka huruvida resultatreserven faktiskt tillför mervärde eller om den har lett till ytterligare byråkrati.

Den europeiska planeringsterminen

25. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna under förfarandet för programplaneringen har ansett att mer än två tredjedelar av de landsspecifika rekommendationerna som antogs 2014 är relevanta för investeringarna inom sammanhållningspolitiken och välkomnar att länderna har beaktat detta i sina programprioriteringar. Parlamentet inser att landsspecifika rekommendationer inom den närmaste framtiden kan komma att medföra ändringar i programmen för ESI-fonderna för att garantera stöd till strukturreformer i medlemsstaterna. Parlamentet påpekar att de landsspecifika rekommendationerna och de nationella reformprogrammen utgör en tydlig koppling mellan ESI-fonderna och förfarandena inom den europeiska planeringsterminen.

Torsdagen den 16 februari 2017

26. Europaparlamentet betonar vikten av att skapa en balanserad koppling mellan sammanhållningspolitiken och den europeiska planeringsterminen, eftersom båda syftar till att uppnå samma mål i Europa 2020-strategin, utan att det påverkar arbetet med att åstadkomma social, ekonomisk och territoriell sammanhållning i syfte att minska skillnaderna i enlighet med vad som fastställts i fördragen. Parlamentet anser att vi bör fundera över om det verkligen är en god idé att avbryta ESI-medlen om en avvikelse sker från de mål som planerats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, eftersom detta skulle kunna vara kontraproduktivt för främjandet av tillväxt och sysselsättning.

Synergieffekter och finansiella instrument

27. Europaparlamentet konstaterar att regelverket för ESI-fonderna för perioden 2014–2020 stöder finansiella instrument, men betonar dock att utnyttjandet av bidrag fortfarande är outhållbart. Parlamentet noterar att fokus verkar ligga på att successivt gå över från bidrag till lån och garantier. Parlamentet betonar att denna trend har förstärkts genom investeringsplanen för Europa och den nyligen inrättade Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi). Parlamentet konstaterar även att det fortfarande verkar vara svårt att tillämpa flerfondsstrategin. Med tanke på instrumentens komplexitet betonar parlamentet att det är avgörande att lokala och regionala myndigheter får lämpligt stöd när de utbildar tjänstemän som ska ansvara för förvaltningen av dessa instrument. Parlamentet påpekar att finansiella instrument skulle kunna erbjuda lösningar för en effektiv användning av EU-budgeten, och att de tillsammans med bidrag hjälper till att främja investeringar för att stimulera ekonomisk tillväxt och skapa hållbara arbetstillfällen.

28. Europaparlamentet påpekar att man med Efsi följer en egen agenda, som presenteras som en framgångshistoria när det gäller snabbt genomförande och resultat i form av befintliga insatser, trots avsevärda brister, såsom avsaknaden av additionalitet. Mot denna bakgrund uppmanas kommissionen att tillhandahålla specifika uppgifter om hur Efsi påverkar tillväxt och sysselsättning och att lägga fram en utvärdering med lärdomar så att ESI-fonderna kan användas mer framgångsrikt under den nya programperioden från och med 2021. Utöver Europeiska revisionsrättens yttrande nr 2/2016⁽¹⁾ efterlyser parlamentet en analys av Efsis bidrag till målen för ESI-fonderna och en genomgång av vad Efsi har uppnått i fråga om de egna prioriteringarna.

29. Europaparlamentet noterar dock att det saknas belägg för de resultat som uppnåtts genom finansiella instrument samt att kopplingen är svag mellan dessa finansiella instrument och EU:s övergripande mål och prioriteringar.

30. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens artikel 16-rapport inte innehåller mycket information om samordning av och synergieffekter mellan de olika programmen och med instrument inom andra politikområden, och framför allt att kommissionen inte alltid har lagt fram tillförlitliga uppgifter om de förväntade resultaten av ESF och ungdomssysselsättningsinitiativet. Parlamentet understryker att de gemensamma reglerna för de fem ESI-fonderna har ökat synergieffekterna mellan dessa, och även inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare. Parlamentet är övertygat om att synergierna med annan politik och andra instrument, däribland Efsi och andra finansieringsinstrument, bör förstärkas i syfte att maximera investeringarnas effekt. Parlamentet betonar att reglerna om statligt stöd gäller för ESI-fonderna men inte för Efsi eller Horisont 2020, och att detta leder till problem när synergierna mellan fonderna, programmen och instrumenten ska ökas. För att nödvändig komplementaritet och synergi mellan Efsi, finansieringsinstrumenten och ESI-fonderna ska garanteras, understryker parlamentet att frågan om reglerna om statligt stöd måste undersökas ytterligare så att den förtydligas, förenklas och anpassas i enlighet med detta. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla omfattande vägledning för förvaltningsmyndigheter när det gäller att kombinera Efsi med instrument för delad och direkt förvaltning, däribland ESI-fonderna, Fonden för ett sammanlänkat Europa och Horisont 2020.

31. Europaparlamentet anser att man bör fortsätta att använda finansiella instrument på ett balanserat sätt när de har ett mervärde och inte inverkar negativt på det traditionella stödet från sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar dock att detta endast bör ske efter en noggrann bedömning av de finansiella instrumentens bidrag till sammanhållningspolitikens mål. Parlamentet betonar att alla regioner måste behålla ett varierat utbud av källor till finansiering, samtidigt som bidrag fortsätter att vara det lämpligaste instrumentet inom vissa sektorer för att uppnå tillväxt- och sysselsättningsmålen. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram incitament för att se till att förvaltningsmyndigheterna får fullständig information om möjligheterna att använda finansiella instrument och deras tillämpningsområde samt att analysera de administrativa kostnaderna för bidrag och för återbetalningspliktigt stöd som genomförs i program med delad och central förvaltning. Parlamentet betonar att det för att förbättra deras faktiska genomförande är mycket viktigt att det finns tydliga, konsekventa och målinriktade regler för finansiella instrument, som bidrar till att förenkla utarbetandet och genomförandet för fondförvaltare och mottagare. Parlamentet hänvisar till det kommande initiativbetänkandet från utskottet för regional

⁽¹⁾ Europeiska revisionsrättens yttrande nr 2/2016 över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017 och kommissionens utvärdering som åtföljer förslaget i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EU) 2015/1017.

Torsdagen den 16 februari 2017

utveckling Rätt finansieringsmix för Europas regioner: balansen mellan finansieringsinstrument och bidrag i sammanhållningspolitiken (2016/2302(INI)).

Förenkling

32. Europaparlamentet noterar att ett av huvudmålen för programperioden 2014–2020 är ytterligare förenkling för mottagarna av stöd från ESI-fonderna och inser att förenkling är en av de viktigaste faktorerna för att skapa bättre tillgång till finansiering.

33. Europaparlamentet välkomnar att det nuvarande, moderniserade regelverket för ESI-fonderna erbjuder nya möjligheter till förenkling i fråga om de allmänna reglerna för stödberättigande, förenklade kostnadsalternativ och e-förvaltning. Parlamentet beklagar dock att kommissionens meddelande om artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser inte innehåller någon specifik information om utnyttjandet av förenklade kostnadsalternativ. Parlamentet understryker att det behövs ytterligare åtgärder för att utveckla de förenklade kostnadsalternativens fulla potential vad gäller att minska den administrativa bördan. Parlamentet noterar att betydande förenklingsåtgärder fortfarande behövs för både stödmottagare och förvaltningsmyndigheter, med fokus på offentlig upphandling, projektledning och revision under och efter insatserna.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en kontinuerlig utvärdering av den administrativa bördan, bland annat i fråga om faktorer som tid, kostnader och pappersarbete i samband med EU:s finansiering både i form av bidrag och finansiella instrument, och att grunda utvärderingen på uppgifter om resultat från perioden 2007–2013 och från början av den nya perioden från och med 2014.

35. Europaparlamentets rekommendation för den kommande programperioden, som inleds 2021, är att alla förvaltningsnivåer arbetar mot ett system med samordnad revision och att man på så sätt ska undvika dubbla kontroller på de olika förvaltningsnivåerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga omfattningen av och den rättsliga statusen för den befintliga vägledningen avseende ESI-fonderna samt att i nära samarbete med förvaltningsmyndigheterna och alla relevanta nivåer hos revisionsmyndigheterna utveckla en gemensam tolkning av revisionsfrågor. Parlamentet upprepar att det behövs ytterligare förenklingsåtgärder, särskilt inom program som riktar sig till ungdomar, genom att man bland annat inför ökad proportionalitet i kontrollerna. Parlamentet välkomnar det preliminära resultatet av arbetet i den högnivågrupp för förenkling som kommissionen har inrättat.

36. Europaparlamentet rekommenderar att standardförfaranden införs för utarbetandet av de operativa programmen och för förvaltningen, särskilt i de fall där ett stort antal program för territoriellt samarbete berörs.

Förvaltningskapacitet

37. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna har olika förvaltningskulturer och prestationsnivåer i sina politiska ramar. Förhandsvillkoren bör bidra till att utjämna dessa skillnader. Parlamentet betonar behovet av att förbättra förvaltningskapaciteten som en prioritering inom ramen för sammanhållningspolitiken och den europeiska planeringsterminen, särskilt i medlemsstater med lågt utnyttjande av medel. Parlamentet noterar behovet av att tillhandahålla tekniskt, professionellt och praktiskt stöd till medlemsstaterna, regionerna och lokalsamhällena vid ansökan om finansiering. Parlamentet uppskattar Jaspers-instrumentets resultat och upprepar att dålig investeringsplanering leder till att projekt slutförs med stora förseningar och att medlen används på ett ineffektivt sätt.

38. Europaparlamentet påpekar att den långsamma starten för vissa program, bristen på förvaltningskapacitet för komplexa projekt, de förseningar som har konstaterats i slutförandet av projekt, den administrativa bördan i medlemsstaterna, överreglering och fel i de offentliga upphandlingsförfarandena är de största hindren för sammanhållningspolitikens genomförande. Parlamentet anser att det är viktigt att identifiera och förenkla onödigt komplicerade rutiner och förfaranden i den delade förvaltningen vilka ökar bördan för myndigheter och stödmottagare. Parlamentet påpekar att förvaltningskapaciteten konstant måste förbättras, övervakas och stärkas. Parlamentet anser därför att det är nödvändigt att utnyttja funktionella och flexibla e-förvaltningslösningar samt att informationsutbytet och samordningen mellan medlemsstaterna måste förbättras. Parlamentet betonar dessutom behovet av att öka fokus på utbildning för personal inom förvaltningen.

39. Europaparlamentet påpekar att skraddarsydda regelverk, villkor och lösningar som syftar till förenkling (såsom verktyget *Taiex Regio Peer2Peer* för utbyte mellan regionerna) på ett mer effektivt sätt kan tillgodose behoven och hantera utmaningarna för olika regioner när det gäller förvaltningskapacitet.

Torsdagen den 16 februari 2017

Europeiskt territoriellt samarbete

40. Europaparlamentet lyfter fram det europeiska mervärdet med europeiskt territoriellt samarbete, särskilt när det gäller att minska skillnader mellan gränsregioner, vilket bör återspeglas i en högre anslagsnivå för detta sammanhållningspolitiska mål som bör införas så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar samtidigt medlemsstaterna att tillhandahålla den samfinansiering som krävs. Parlamentet understryker behovet av att bevara detta instrument som ett av de grundläggande inslagen i sammanhållningspolitiken efter 2020.

41. Europaparlamentet betonar vikten av makroregionala strategier som instrument som har visat sig vara värdefulla för utvecklingen av det territoriella samarbetet och den ekonomiska utvecklingen i de berörda områdena. Parlamentet påminner om lokala och regionala myndigheters avgörande roll för att de initiativ som planeras inom ramen för strategierna ska bli framgångsrika.

42. Europaparlamentet rekommenderar att man i högre grad använder sig av det anpassade och utökade rättsliga instrumentet EGTS som rättslig grund för det territoriella samarbetet.

43. Europaparlamentet föreslår att man inrättar en varaktig länk mellan RIS3 och mellanregionalt samarbete i hela EU, gärna i form av en permanent del i Interreg-programmet.

44. Europaparlamentet understryker att konceptet resultatorientering kräver att Interreg-programmen säkerställer ett högkvalitativt samarbete på projektnivå och att metoder och kriterier för utvärdering måste anpassas så att hänsyn tas till särdragen i varje program. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna att samarbeta och utbyta information och god praxis för att säkerställa att resultatorientering genomförs och riktas så effektivt som möjligt, med beaktande av det europeiska territoriella samarbetets särdrag.

45. Europaparlamentet understryker potentialen med att använda finansiella instrument i Interreg-program som genom kompletterande bidrag hjälper till att stödja små och medelstora företag och utveckla forskning och innovation genom att öka investeringar, skapa nya arbetstillfällen, göra det möjligt att nå bättre resultat och främja effektiviteten hos projekt.

46. Europaparlamentet beklagar att allmänheten inte är så medveten om ETS-programmen och att programmen inte är tillräckligt synliga. Parlamentet efterlyser därför en mer effektiv kommunikation om resultaten av slutförda projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna att inrätta mekanismer och breda institutionaliserade plattformar för samarbete i syfte att öka synligheten och höja medvetenheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga vad som hittills har åstadkommit med ETS-programmen och projekten.

Principen om partnerskap och flernivåstyrning

47. Europaparlamentet välkomnar den uppförandekod som antogs under förhandlingarna om den nuvarande stödperioden och som anger miniminormer för ett väl fungerande partnerskap. Parlamentet konstaterar att även om koden har förbättrat tillämpningen av partnerskapsprincipen i de flesta medlemsstaterna så har tyvärr många medlemsstater centraliserat stora delar av förhandlingen om och genomförandet av partnerskapsavtal och operativa program. Parlamentet betonar att man aktivt måste involvera de lokala och regionala myndigheterna och andra berörda parter i alla skeden, och anser därför att deras faktiska deltagande måste garanteras i framtiden i samband med förhandlingarna och genomförandet, med beaktande av ländernas specifika strukturer. Parlamentet anser att övercentralisering och brist på förtroende också har bidragit till det försenade genomförandet av ESI-fonderna, då vissa medlemsstater och förvaltningsmyndigheter är mindre angelägna om att lägga ett större ansvar för förvaltningen av EU-medel i händerna på lokala och regionala myndigheter.

48. Europaparlamentet understryker att det krävs ett klargörande från kommissionen om medlemsstaternas och regionernas prestation vad gäller principerna enligt artikel 5 i förordningen om gemensamma bestämmelser, med betoning på hur regeringar kan uppmontras att tillämpa partnerskapsprincipen fullt ut. Parlamentet betonar att delaktighet är en förutsättning för ett större erkännande av EU:s sammanhållningspolitik.

49. Europaparlamentet stöder kommissionens nya strategi att inrätta speciella arbetsgrupper, nämligen projektgrupper som syftar till att säkerställa en bättre förvaltning av ESI-fonderna i medlemsstaterna, och anser att denna strategi bör utvecklas ytterligare.

Torsdagen den 16 februari 2017

50. Europaparlamentet betonar att den framtida sammanhållningspolitiken måste inbegripa stödåtgärder för att hjälpa flyktingar att integrera sig ordentligt på EU:s arbetsmarknad, vilket främjar ekonomisk tillväxt och bidrar till att garantera den allmänna säkerheten i EU.

Den framtida sammanhållningspolitiken

51. Europaparlamentet understryker att ESI-fonderna bidrar till BNP, sysselsättning och tillväxt i många medlemsstater. Detta är viktiga inslag som måste tas upp i den sjunde sammanhållningsrapporten, som enligt planerna kommer under 2017. Parlamentet påpekar dessutom att betydande investeringar i mindre utvecklade regioner också bidrar till BNP i mer utvecklade medlemsstater. Parlamentet anser att om Förenade kungarikets regering formellt åberopar artikel 50 i EU-fördraget, bör den sjunde sammanhållningsrapporten även beakta de konsekvenser som "Brexit" kan få för strukturpolitiken.

52. Europaparlamentet anser att BNP eventuellt inte är den enda rimliga indikatorn för att säkerställa en rättvis fördelning av medel och att specifika regionala behov och vikten av överenskomna programprioriteringar för utveckling av programområdena bör beaktas när beslut fattas om den framtida fördelningen. Parlamentet anser att det är viktigt att man i framtiden kan överväga att införa nya dynamiska indikatorer vid sidan av BNP. Parlamentet konstaterar att många regioner i Europa har hög arbetslöshet och en minskande befolkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utveckla och införa en "demografisk indikator".

53. Europaparlamentet påminner om att betydande offentliga investeringar genomförs på lokal och regional nivå. Parlamentet betonar att det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS) inte får begränsa de lokala och regionala myndigheternas förmåga att genomföra de investeringar som krävs, eftersom detta skulle hindra medlemsstaterna från att betala ut sin del av samfinansieringen av projekt som är berättigade till stöd från strukturfonderna, vilket innebär att de därmed inte skulle kunna utnyttja denna viktiga finansieringskälla för att ta sig ur den ekonomiska krisen och få fart på tillväxten och sysselsättningen. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att göra en ny bedömning av ENS helt årsbaserade strategi så att offentliga utgifter, som finansieras med medel från ESI-fonderna, betraktas som kapitalinvesteringar och inte enbart som skulder eller driftskostnader.

54. Europaparlamentet betonar att det europeiska territoriella samarbetet, som syftar till att tillämpa den allmänna principen om territoriell sammanhållning, vilken infördes genom Lissabonfördraget, skulle kunna förbättras. Parlamentet uppmanar därför alla aktörer som är inblandade i förhandlingarna om den framtida politiken att stärka denna dimension av den territoriella sammanhållningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge det europeiska territoriella samarbetet nödvändig vikt i den sjunde sammanhållningsrapporten.

55. Europaparlamentet anser att den tematiska koncentrationen måste bibehållas i framtiden, eftersom den har visat sig vara effektiv. Parlamentet förväntar sig att kommissionen presenterar de resultat som uppnåtts genom den tematiska koncentrationen i sammanhållningspolitiken.

56. Europaparlamentet är övertygat om att en framtida resultatbaserad sammanhållningspolitik måste bygga på uppgifter och indikatorer som är lämpliga för att mäta insatser, resultat och effekter samt på erfarenheter på lokal och regional nivå på detta område (resultatbaserad budgetering, förhandsvillkor och tematisk koncentration). På så sätt kan tydliga praktiska riktlinjer tas fram för lokala och regionala myndigheter – däribland för dem som ännu inte har försökt att tillämpa denna ansats – när det gäller tillämpningen av dess principer.

57. Europaparlamentet understryker att snabbare utnyttjande av tillgängliga medel och en mer balanserad utveckling av utgifterna under programperioden kommer att behövas i framtiden, även för att undvika att man ofta utnyttjar "retroaktiva projekt", som ofta syftar till att undvika automatiskt återtagande av medlen vid slutet av programperioden. Parlamentet anser att när den allmänna förordningen och de fondspecifika förordningarna har antagits kommer genomförandet av de operativa programmen under den kommande finansieringsperioden, som inleds 2021, att kunna påbörjas snabbare, eftersom medlemsstater redan kommer att ha erfarenhet av resultatbaserad sammanhållningspolitik från arbetet under perioden 2014–2020. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att medlemsstaterna bör undvika förseningar vid utnämningen av förvaltningsmyndigheter för de operativa programmen.

58. Europaparlamentet insisterar på att lagstiftningsprocessen för att anta nästa fleråriga budgetram bör slutföras senast i slutet av 2018, så att regelverket för den framtida sammanhållningspolitiken kan antas snabbt därefter och träda i kraft utan dröjsmål den 1 januari 2021.

Torsdagen den 16 februari 2017

59. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken även i fortsättningen bör omfatta alla medlemsstater och europeiska regioner och att en förenklad tillgång till EU:s fonder är en nödvändig förutsättning för att politiken ska bli framgångsrik i framtiden.

60. Europaparlamentet anser att innovationsanda och smart specialisering samt hållbar utveckling måste fortsätta att vara viktiga drivkrafter i sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar att smart specialisering bör vara en ledande mekanism för framtida sammanhållningspolitik.

61. Europaparlamentet understryker den höga risken för ackumulering av betalningskrav i rubrik 1b under den andra halvan av den nuvarande fleråriga budgetramen och anser att tillräckliga betalningsbemyndiganden måste ställas till förfogande varje år fram till slutet av nuvarande budgetram så att en ny eftersläpning av obetalda räkningar kan undvikas. Parlamentet betonar därför att de tre EU-institutionerna måste utarbeta och enas om en ny gemensam betalningsplan för perioden 2016–2020, som bör innehålla en tydlig strategi för hur man ska hantera alla betalningsbehov fram till slutet av den nuvarande fleråriga budgetramen.

62. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att analysera de verkliga effekterna av investeringar från ESI-fonderna under den föregående programperioden och i vilken utsträckning EU:s mål har uppnåtts genom de investerade medlen samt att dra slutsatser av positiva och negativa erfarenheter som en utgångspunkt för att skapa mervärde i investeringsprocessen.

o

o o

63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Regionkommittén samt till medlemsstaternas regeringar och nationella och regionala parlament.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0054

En luftfartsstrategi för EU

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om en luftfartsstrategi för Europa (2016/2062(INI))
(2018/C 252/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 december 2015 *En luftfartsstrategi för Europa* (COM(2015)0598),
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 4.2 b och g och 16 samt avdelningarna VI och X,
- med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 juli 2016 om en luftfartsstrategi för Europa ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens beslut 2012/21/EU av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till flygplatser och flygbolag ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till förordning om ändring av förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 7 december 2015 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (COM(2015)0613),
- med beaktande av slutsatserna från högnivåkonferensen om en social agenda för transport som hölls den 4 juni 2015 i Bryssel ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2016 om öars särskilda situation ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EESK, AC TEN/581.

⁽²⁾ EUT L 7, 11.1.2012, s. 3

⁽³⁾ EUT C 99, 4.4.2014, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 262, 19.7.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 382, 15.10.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/transport/media/events/event/high-level-conference-2015-social-agenda-transport_en

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0049.

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av resultatet av det 39:e sammanträdet i Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) församling, som hölls 2016,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2015 om luftfart ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 oktober 2015 om tilldelning vid världskonferensen om radio-kommunikationer, som hölls i Genève den 2–27 november 2015 (WRC-15), av det radiospektrumband som krävs för en kommande utveckling av satellitbaserad teknik till stöd för system för global flygspårning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2011 om internationella luftfartsavtal enligt Lissabonfördraget ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2007 om inrättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet (omarbetning) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 5 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 261/2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och av förordning (EG) nr 2027/97 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 december 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid Europeiska unionens flygplatser (omarbetning) ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 oktober 2015 om säker användning av fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS), vanligen kallade obemannade luftfartyg (UAV), på området civil luftfart ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 juli 2013 om EU:s yttre luftfartspolitik – att möta framtidens utmaningar ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av slutsatserna från toppmötet om europeisk luftfart vid Schiphol flygplats (Nederländerna) den 20–21 januari 2016 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0394.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0392.

⁽³⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 658.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0220.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0221.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0092.

⁽⁸⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 217.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0390.

⁽¹⁰⁾ EUT C 75, 26.2.2016, s. 2.

⁽¹¹⁾ <https://english.eu2016.nl/documents/reports/2016/01/20/report-aviation-summit-2016>

Torsdagen den 16 februari 2017

- med beaktande av Chicagokonventionen av den 7 december 1944,

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism samt yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0021/2017), och av följande skäl:
 - A. Det grundläggande syftet med EU:s transportpolitik är att tjäna de europeiska medborgarnas och företagens intressen genom att sörja för allt bättre förbindelser, största möjliga säkerhet och trygghet samt hinderfria marknader.

 - B. Stränga säkerhetsnormer bör förbli ett huvudmål i strävan att uppnå konkurrenskraft inom lufttransporten.

 - C. EU:s inre marknad för luftfart är ett mycket framgångsrikt exempel på regional liberalisering av lufttransport, som i stor utsträckning har bidragit till bättre luftfartsförbindelser än någonsin genom att utöka resmöjligheterna inom och utanför Europa, samtidigt som priserna sänkts. Luftfartssektorn utgör en grundläggande del av det europeiska transportnätet, eftersom den är nödvändig för att säkerställa förbindelser och territoriell sammanhållning inom EU och över hela världen. Eftersom de yttersta randområdena ligger så långt bort och är så isolerade, jämfört med mer centralt belägna och väl integrerade regioner, finns inget alternativ till lufttransport för dessa områden. Målet att stödja ökade luftfartsförbindelser bör inte bara vara att utvidga förbindelsenätet utan också att säkerställa en lämplig kvalitet på förbindelserna i form av flygfrekvens, trafiknätets räckvidd och bekväma tidtabeller.

 - D. Luftfartssektorn är en drivkraft med en multiplikatoreffekt när det gäller tillväxt och skapandet av arbetstillfällen, och den är en viktig pelare i EU:s ekonomi, som främjar innovation, handel och kvaliteten på arbetstillfällena, vilket innebär avsevärda direkta och indirekta fördelar för medborgarna. En tillväxt inom flygtrafiken samt tillgänglighet och utbudet av flygförbindelser främjar den ekonomiska tillväxten, vilket bekräftar att luftfarten fungerar som en katalysator för den ekonomiska utvecklingen. Regionala och lokala flygplatser spelar också en viktig roll för utvecklingen i regionerna genom att deras konkurrenskraft ökas samtidigt som turismen underlättas.

 - E. Luftfartssektorn, flygplatser samt relaterad tillverkningsindustri genererar 4,7 miljoner arbetstillfällen i unionen – direkt (1,9 miljoner) och indirekt (2,8 miljoner). Ytterligare 917 000 arbetstillfällen på annat håll i den globala ekonomin understöds av den europeiska luftfartsindustrin. Luftfartens rörliga och gränsöverskridande karaktär gör det svårt att upptäcka arbetsrättsliga missförhållanden och kringgående av arbetsmarknadsnormer, vilket gör det omöjligt att hantera problemen enbart på nationell nivå. Enligt iakttagelser som nyligen gjorts av ILO har arbetsvillkoren inom luftfartssektorn försämrats. Större mångfald i avtalen kan vara ett verktyg för mer flexibilitet, men det kan också missbrukas för s.k. regelshopping för att undvika sociala avgifter.

 - F. Det faktum att EU-lagstiftningen inte har genomförts fullt ut, och att det finns en politisk ovilja i rådet, utgör ett hinder för att luftfartssektorns fulla potential ska kunna utnyttjas, vilket därmed skadar konkurrenskraften och medför högre kostnader för företagen, passagerarna och ekonomin.

 - G. I en teknik-, forsknings- och innovationsbaserad sektor, som kräver såväl stora investeringar som en utvecklad infrastruktur, är en framgångsrik strategi beroende av en långsiktig vision med välplanerade investeringar. Dessutom måste full hänsyn tas till alla transportsätt.

 - H. Luftfarten spelar en viktig roll när det gäller att uppnå EU:s klimatmål genom att det införs åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser.

Torsdagen den 16 februari 2017

I. I förordningen om det gemensamma europeiska luftrummet föreskrivs att det ska inrättas funktionella luftrumsblock. Trots detta har införandet av dessa luftrumsblock hittills varit kraftigt försenat, och kommissionen uppskattar att de uteblivna framstegen på detta område medför kostnader på cirka fem miljarder euro varje år.

J. Säkerheten utgör en av mest direkta utmaningarna för luftfartsindustrin.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om en luftfartsstrategi för Europa och dess ansträngningar att identifiera källor för att stimulera sektorn genom att finna nya marknadsmöjligheter och undanröja hinder. Vidare välkomnar parlamentet kommissionens förslag som syftar till att anta och förutse nya utmaningar på grundval av en gemensam europeisk vision, genom utveckling av moderna regelverk. Parlamentet anser att man på längre sikt bör ha en mer heltäckande och mer långtgående strategi för att ge de impulser som krävs för en hållbar och konkurrenskraftig europeisk luftfartsindustri.

2. Europaparlamentet anser att säkerhet är en vägledande princip för EU:s luftfartsstrategi och understryker att säkerheten ständigt måste förbättras. Parlamentet välkomnar därför översynen av grundförordningen om Easa (Europeiska byrån för luftfartssäkerhet) (förordning (EG) nr 216/2008), som syftar till att uppnå högsta möjliga säkerhetsnivå inom luftfarten. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och rådet att förse Easa med tillräckliga medel och tillräcklig personalstyrka för att garantera en hög säkerhetsnivå och stärka sin roll på den internationella arenan.

3. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna kraftfullt att äntligen göra snabba framsteg i andra viktiga ärenden som för närvarande är blockerade, till exempel omarbetningen av förordningen om genomförande av det gemensamma europeiska luftrummet (SES2+), översynen av förordningen om ankomst- och avgångstider och förordningarna om passagerares rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att ompröva nuvarande initiativ och föreslå bärkraftiga alternativ för att åtgärda bristerna inom luftfartssektorn till följd av det försenade och ofullständiga genomförandet av EU-lagstiftningen, till exempel förordningen om det gemensamma europeiska luftrummet. Parlamentet betonar att det för att garantera rättslig säkerhet och klarhet visserligen är till hjälp att offentliggöra riktlinjer, men det ersätter inte en översyn av befintliga bestämmelser.

4. Europaparlamentet betonar att de luftfartsärenden som är blockerade i rådet är tänkta att ge EU en bättre rättssäkerhet och en starkt ram för skyddet av flygpassagerares rättigheter, ett effektivare och mer rationellt utnyttjande av EU:s luftrum och bättre bestämmelser för att genomföra det gemensamma europeiska luftrummet. Allt detta utgör väsentliga inslag i förverkligandet av luftfartsstrategin. Parlamentet uppmanar rådet att vidta åtgärder för att föra förhandlingarna om dessa ärenden framåt.

Luftfartsstrategins internationella dimension

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om en översyn av förordning (EG) nr 868/2004 för att ta itu med nuvarande illojala metoder, såsom oacceptabelt statligt stöd, vilket är varken lämpligt eller effektivt, och därmed belysa de viktigaste problemen med den potentiella snedvridningen av konkurrensen enligt EU:s regler. Parlamentet betonar dock att varken en oacceptabel utveckling mot protektionism eller enbart åtgärder för att säkerställa rättvis konkurrens kan garantera en konkurrenskraftig luftfartssektor i EU.

6. Europaparlamentet anser att den europeiska luftfartssektorn, trots det ökade trycket från nya konkurrenter, av vilka många har använt luftfarten som ett strategiskt verktyg för internationell utveckling, kan passa in i en konkurrensutsatt global miljö om man bygger vidare på och utvecklar sina fördelar, till exempel höga säkerhets- och skyddsnormer, Easas roll, det geografiska läget, en innovativ industri samt sociala och miljömässiga mål. Parlamentet anser fullt och fast att rättvis konkurrens från tredjeländer bör ses som en möjlighet att vidareutveckla en innovativ europeisk luftfartsmodell, som kan hantera konkurrenternas särdrag på ett unikt och konkurrenskraftigt sätt.

7. Europaparlamentet anser att möjligheten att locka utländska investeringar är viktig för EU-flygbolagens konkurrenskraft och bör inte hämmas. Parlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att utfärda riktlinjer som skapar klarhet när det gäller ägande- och kontrollbestämmelserna enligt förordning (EG) nr 1008/2008, särskilt i fråga om kriterierna för "effektiv kontroll", för att säkerställa att dessa bestämmelser är ändamålsenliga.

Torsdagen den 16 februari 2017

8. Europaparlamentet välkomnar initiativet att på EU-nivå förhandla om transportavtal och bilaterala luftfartssäkerhetsavtal med tredjeländer som representerar framväxande och strategiska marknader (Kina, Japan, Sydostasiatiska nationers förbund (Asean), Turkiet, Qatar, Förenade Arabemiraten, Armenien, Mexiko, Bahrain, Kuwait, Oman och Saudiarabien) och uppmanar till snabba och konstruktiva förhandlingar. Parlamentet påminner om att nya avtal bör genomföras på rätt sätt och tillämpas av samtliga parter. Vidare måste de innehålla en klausul om sund konkurrens på grundval av internationella standarder (Icao, ILO). Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget fullt ut involvera parlamentet i alla skeden av förhandlingarna.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra förhandlingar om luftfartsavtal med tredjeländer beroende av om tredjeländerna följer stränga säkerhetsnormer, lämpliga arbetsnormer och sociala normer och deltar i det marknadsbaserade klimatskyddsinstrumentet för utsläpp från luftfarten samt att se till att lika tillträde till marknaden, lika ägandevillkor och lika konkurrensvillkor baserade på ömsesidighet gäller i luftfartsavtal.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt slutföra de pågående förhandlingarna och att i framtiden inleda nya dialoger om luftfart med andra strategiska partner inom luftfarten. Parlamentet betonar att luftfartsavtal även bidrar till att främja den tekniska utvecklingen samt till att genomföra och stärka EU:s politik på andra områden, till exempel inom grannskapspolitiken.

Konsolidering av EU:s inre marknad för luftfart

11. Europaparlamentet påminner om att luftrummet också är en del av EU:s inre marknad och att all fragmentering till följd av ineffektivt utnyttjande samt skilda nationella metoder (exempelvis i fråga om operativa förfaranden, skatter, avgifter osv.) orsakar längre flygtider, förseningar, ökad bränsleförbrukning och ökade koldioxidutsläpp, förutom att den övriga marknaden påverkas negativt och att EU:s konkurrenskraft hämmas.

12. Europaparlamentet noterar att det i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 551/2004, utan att det påverkar medlemsstaternas suveränitet över sitt luftrum, ska inrättas en gemensam europeisk övre flyginformationsregion (EUIR), och uppmanar kommissionen att genomföra detta, eftersom regionala flaskhalsar därmed kan åtgärdas och flygtrafiken fortsätta i de mest trafikerade delarna av luftrummet vid eventuella oförutsedda omständigheter eller störningar i flygtrafiken. Parlamentet anser att EUIR kommer att göra det möjligt att successivt inrätta en transeuropeisk höghastighetsled för luftfart, vilket skulle innebära ännu ett steg i riktning mot fullbordandet av det gemensamma europeiska luftrummet och en kostnadseffektiv förvaltning av EU:s luftrum. Parlamentet välkomnar de framsteg som redan gjorts inom flygledningstjänsten och som syftar till ökad effektivitet och minskade kostnader och utsläpp, särskilt tack vare det arbete som utförts av nätverksförvaltaren, och uppmanar medlemsstaterna att slutföra inrättandet av de funktionella luftrumsblocken utan ytterligare dröjsmål för att underlätta ytterligare framsteg i genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet.

13. Europaparlamentet är fast övertygat om att luftfartssektorn till fullo bör dra nytta av europeisk satellitbaserad teknik, såsom Egnos och Galileo, som möjliggör säkrare och effektivare navigering och instrumentinflygning, samtidigt som det blir möjligt att fullt ut genomföra projektet Single European Sky ATM Research (Sesar). Parlamentet betonar därför behovet av ett brett införande av sådan teknik. Parlamentet påpekar att man för att säkerställa ett korrekt genomförande av Sesar-projektet, och i syfte att uppnå global driftskompatibilitet, bör anslå en särskild och långtgående budget (andra medel än från Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE)) för genomförandet av projektet.

14. Europaparlamentet noterar flygtrafikens volym, som för närvarande är betydande och förväntas öka under de närmaste åren, liksom kapacitetsbristen hos europeiska flygplatser med svårigheter att ta emot cirka 2 miljoner flygningar 2035. Parlamentet betonar att detta kommer att kräva en samordnad och effektiv användning av flygplats- och luftrumskapaciteten, i syfte att minska trafikstockningar.

15. Europaparlamentet betonar luftfartens mycket stora betydelse för tillväxt, skapande av arbetstillfällen och utveckling av turismen. Parlamentet betonar att små och regionala flygplatser spelar en viktig roll när det gäller att främja förbindelsemöjligheter, territoriell sammanhållning, social inkludering och ekonomisk tillväxt, särskilt för de yttersta randområdena och för öar. Parlamentet ser i detta sammanhang ett behov av strategisk planering för det europeiska flygplatssystemet, så att man kan fastställa befintlig kapacitet, förväntad efterfrågan, befintliga flaskhalsar och framtida behov av infrastruktur på europeisk nivå, och så att EU-medborgarnas tillgång till luftfartstjänster kan upprätthållas.

Torsdagen den 16 februari 2017

16. Europaparlamentet inser att det finns stora luckor i förbindelsemöjligheterna inom EU, som kännetecknas av färre flyganslutningar i vissa delar av unionen, och att det är viktigt med regionala förbindelsemöjligheter (bland annat i geografiska områden som inte omfattas av TEN-T). Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att övervaka och behandla frågan om flygförbindelser inom EU.

17. Europaparlamentet anser att man kan åtgärda många av de betydande begränsningarna av tillväxten, såväl i luften som på marken (till exempel kapacitetsbrist, under- och överutnyttjande av infrastruktur, olika leverantörer av flygtrafiktjänster eller begränsade investeringar) samt luckor i flygförbindelserna mellan EU:s olika regioner, genom att på alla nivåer (nationell, europeisk och internationell) använda förbindelsemöjligheterna som en av de viktigaste indikatorerna när man bedömer och planerar åtgärder inom sektorn.

18. Europaparlamentet anser att förbindelser inte bara bör begränsas till lufttransporttjänsternas antal, frekvens och kvalitet, utan att de för att återspegla det faktiska mervärdet av en viss sträcka även bör bedömas inom ramen för ett integrerat modernt transportnät och omfatta andra kriterier, till exempel tidsåtgång, territoriell kontinuitet, större nätintegrering, tillgänglighet, eventuella transportalternativ, överkomliga priser och miljökostnader. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka möjligheten att utveckla en EU-indikator på grundval av andra befintliga index och det undersökande arbete som redan har utförts av Eurocontrol och observationsorganet för flygplatskapacitet.

19. Europaparlamentet anser att ett sådant förbindelseindex, inbegripet en positiv kostnads-nyttoanalys, bör betrakta flygförbindelser ur ett brett perspektiv. Samtidigt får inte EU:s mål med territoriell sammanhållning undermineras, vilket kommer att stärkas genom de kommande tolkningsriktlinjerna om reglerna för allmän trafikplikt. Parlamentet betonar att detta index kan vara till gagn för den övergripande strategiska planeringen så att slöseri med skattebetalarnas pengar kan undvikas genom att man skiljer mellan ekonomiskt hållbara möjligheter och olönsamma projekt, i syfte att bland annat främja lönsamma specialiseringar av flygplatser, inklusive kluster eller nätverk av flygplatser, undvika framtida "spökflygplatser" och säkerställa en effektiv användning av flygplatskapaciteten och luftrummet, samt genom att man finner intermodala, kostnadseffektiva och hållbara lösningar.

20. Europaparlamentet anser att fördelarna med komplementaritet mellan samtliga transportsätt bör utnyttjas utan undantag för att förbättra rörligheten och skapa ett motståndskraftigt transportnät i användarnas intresse, både i fråga om passagerar- och godstransport. Parlamentet påpekar att intermodalitet, genom att tillåta trafikomställning, är det enda sättet att garantera en dynamisk och hållbar utveckling av en konkurrenskraftig luftfartssektor inom EU. Parlamentet understryker att intermodalitet möjliggör en effektivare infrastrukturanvändning genom att man utökar och tar hänsyn till flygplatsernas upptagningsområden och undviker att de överlappar varandra, vilket också skulle frigöra ankomst- och avgångstider och bidra till att skapa en gynnsam miljö för handel, turism och fraktverksamhet. Parlamentet lovordar de framgångar som nåtts inom detta område genom integrationen av järnvägs- och luftfartsinfrastruktur, och uppmanar till ytterligare framsteg i detta avseende.

21. Europaparlamentet upprepar att korridorerna i transeuropeiska transportnät (TEN-T-korridorerna) utgör stommen i utvecklingen av multimodala alternativ där flygplatser är navet. Parlamentet beklagar att de multimodala initiativen runtom i Europa är fragmenterade och begränsade till antalet. Parlamentet betonar behovet av snabba, effektiva och användarvänliga förbindelser mellan offentliga transportnät och flygplatsinfrastruktur. Parlamentet uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att ge högre prioritet åt målet med multimodalitet inom TEN-T-korridorerna samtidigt som flaskhalsar undanröjs. Parlamentet uppmanar kommissionen att omgående lägga fram sitt förslag till en strategi för multimodala och driftskompatibla transporter, där luftfartssektorn ingår som en fullständigt integrerad del, och uppmanar medlemsstaterna att bättre utnyttja de finansieringsinstrument som står till deras förfogande för att främja intermodala förbindelser.

22. Europaparlamentet anser att man för att öka attraktionskraften hos de intermodala transporterna i hela Europa bör erbjuda alla passagerare (däribland personer med nedsatt rörlighet) hinderfria lösningar, information i realtid och integrerade tjänster (t.ex. integrerade biljettsystem). Parlamentet påpekar att EU-finansierade projekt har visat att det är tekniskt möjligt att utveckla multimodala informations- och biljettsystem. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att stödja att dessa system verkligen blir tillgängliga för resenärer i hela EU.

Torsdagen den 16 februari 2017

23. Europaparlamentet tror att operatörer och tjänsteleverantörer inom transportsektorn kommer att delta i arbetet med att finna intermodala och multimodala lösningar om det genom ett EU-regelverk ges klarhet och rättslig säkerhet när det gäller passagerares rättigheter, ansvar, förseningar och inställd trafik, säkerhetskontroll och standarder för öppna data och datadelning. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder i detta syfte.

24. Europaparlamentet konstaterar att det krävs både offentlig och privat finansiering inom luftfartssektorn för att garantera territoriell sammanhållning, främja innovation och bibehålla eller återfå ett europeiskt ledarskap inom branschen. Parlamentet påminner om att all finansiering måste ske i enlighet med EU:s riktlinjer för statligt stöd och konkurrenslagstiftningen. Parlamentet betonar att man vid beviljande av offentligt stöd måste se till att investeringarna kommer att vara kostnadseffektiva och ändamålsenliga.

25. I överensstämmelse med kommissionens meddelande *Riktlinjer för statligt stöd till flygplatser och flygbolag* och kommissionens meddelande om tillämpningsområdet för statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget uppmanar Europaparlamentet kommissionen och medlemsstaterna att hålla fast vid en långsiktig strategi för att dels ta itu med överskottet av olönsamma flygplatser i områden där det finns andra transportsätt, dels beakta de mindre flygplatsernas bidrag till utveckling, konkurrenskraft och integration i EU:s regioner.

26. Europaparlamentet noterar vikten av ett gynnsamt regelverk för flygplatser så att de kan locka till sig och mobilisera privata investeringar. Parlamentet anser att kommissionens utvärdering av direktivet om flygplatsavgifter, tillsammans med ett effektivt samråd med flygbolag/flygplatser, bör bidra till att klargöra om de gällande bestämmelserna utgör ett effektivt verktyg för att främja konkurrens och förebygga risken för missbruk av monopol, stärka de europeiska konsumenternas intressen och främja konkurrensen – eller om det behövs en reform av direktivet. Parlamentet bekräftar att även andra intäkter än luftfartsintäkter bidrar till den kommersiella lönsamheten för flygplatser.

27. Europaparlamentet noterar att kommissionen i sin luftfartsstrategi, som offentliggjordes i december 2015, förklarade att den kommer att göra en utvärdering av rådets direktiv 96/67/EG om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen. Parlamentet stöder införandet av marktjänster i Eeas behörighetsområde i syfte att täcka hela säkerhetskedjan för luftfarten.

Luftfartsstrategins framtidsutsikter

28. Europaparlamentet anser att hela värdekedjan inom luftfarten har potential att bli en strategisk sektor för investeringar, vilken man måste utnyttja mer genom att fastställa långsiktiga mål och ge incitament till smarta initiativ för att nå dessa mål, såsom miljövänligare flygplatser och luftfartyg, bullerminskning och anslutningar mellan flygplatsanläggningar och kollektivtrafik. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga ytterligare åtgärder för att främja sådana initiativ, bland annat genom ett effektivt utnyttjande av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), och att fortsätta att främja och finansiera program som Clean Sky och Sesar. Parlamentet betonar att flygteknikindustrin bidrar stort till konkurrenskraften för EU:s luftfartssektor genom att ge starkt stöd till främjandet av renare teknik och stödja genomförandet av Sesar.

29. Europaparlamentet noterar koldioxidutsläppen inom luftfartssektorn. Parlamentet betonar alla de åtgärder som redan har vidtagits och som planeras för att minska utsläppen av koldioxid och växthusgaser, både tekniskt genom utveckling av alternativa bränslen och effektivare luftfartyg, och politiskt genom iakttagande av internationella avtal. Parlamentet välkomnar den överenskommelse som nåddes vid Icaos 39:e sammanträde den 6 oktober 2016, då en global marknadsbaserad åtgärd antogs för att minska utsläppen från internationell luftfart, samt åtagandet från 65 länder att delta i den frivilliga fasen senast 2027, vilket innebär att cirka 80 procent av de utsläpp som överstiger 2020 års nivåer ska kompenseras genom systemet fram till 2035. Parlamentet understryker vikten av att även efter den 31 december 2016 behålla det undantag som beviljats inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem för utsläpp från flyg till och från flygplatser i de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att se över EU:s åtgärder för att minska luftfartssektorns koldioxidutsläpp mot bakgrund av denna överenskommelse.

30. Europaparlamentet anser, även med hänsyn till kommissionens paket om den cirkulära ekonomin, att man bör uppmantra till fler initiativ för att öka kapaciteten på miljöområdet och minska utsläppen och bullret från operativ verksamhet från, till och på flygplatser, exempelvis genom att använda förnybara bränslen (t.ex. biobränslen), utveckla effektiva system för certifierad miljövänlig återvinning, demontera och återanvända luftfartyg, främja "gröna flygplatser"

Torsdagen den 16 februari 2017

och "gröna anslutningar till flygplatser" samt genom att ha en så effektiv logistikförvaltning som möjligt.

31. Europaparlamentet efterlyser insamling och spridning av bästa praxis inom sektorn när det gäller utsläppsminskningar, med tanke på att höga miljöstandarder måste bevaras och stärkas efter hand i syfte att säkerställa att luftfartssektorn utvecklas på ett hållbart sätt.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att mycket noggrant övervaka de nya förfaranden som gäller från juni 2016 för att bekämpa buller och minska utsläppen av ultrafina partiklar i avgasutsläpp från luftfartyg vid start på flygplatser som ligger i närheten av städer och tätbebyggda områden, i syfte att på så sätt förbättra livskvaliteten och framför allt luftkvaliteten.

33. Europaparlamentet medger att säkerhetsåtgärder kostar mycket. Parlamentet understryker att luftfartssektorns säkerhetsmässiga utmaningar, bland annat i fråga om it-säkerhet, kommer att öka i framtiden, vilket kräver en omedelbar övergång till en mer riskbaserad och underrättelsebaserad strategi och ett reaktivt säkerhetssystem som förbättrar flygplatsanläggningarnas säkerhet och gör det möjligt att anpassa dessa efter framväxande hot utan att man hela tiden måste vidta nya åtgärder eller bara förskjuta risken utan att minska den.

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om ett EU-certifieringssystem för säkerhetskontrollutrustning inom luftfarten. Parlamentet betonar behovet av en enhetlig tillämpning av de befintliga reglerna för rekrytering och utbildning av personal. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att utveckla konceptet med en enda säkerhetskontroll och ett EU-system för förhandskontroll för att förhandsregistrerade EU-resenärer ska kunna komma igenom säkerhetskontrollen på ett mer effektivt sätt. Parlamentet uppmanar kraftfullt medlemsstaterna att förbinda sig att systematiskt utbyta underrättelseinformation och bästa praxis när det gäller flygplatsernas säkerhetssystem.

35. Europaparlamentet noterar högnivårapporten om konfliktområden och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att rapportens rekommendationer genomförs, bland annat utbyte av information för att se till att EU utvecklar sin riskbedömning och förmåga till snabbt informationsutbyte. Parlamentet understryker också att det är viktigt att fortsätta att behandla säkerhetsproblem i fråga om icke-samarbetsvilliga militärflygningar utan aktiva transponderar.

36. Europaparlamentet anser att innovation är en förutsättning för en konkurrenskraftig europeisk luftfartsindustri. Parlamentet konstaterar att luftfartssektorn jämfört med andra transportsätt redan är en ledande sektor när det gäller att utnyttja fördelarna med digitalisering, informations- och kommunikationsteknik samt öppna data, och uppmanar sektorn att fortsätta att gå i bräschen för denna process och samtidigt säkerställa lojal konkurrens, driftskompatibilitet mellan system, neutralitet och öppen tillgång till tydlig och kortfattad information för alla användare, t.ex. resenärer som bokar en hel resa eller godstransportföretag som bedriver fraktverksamhet. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om ett stordataprojekt inom luftfartssektorn och ber om ett förtydligande om genomförandet av detta.

37. Europaparlamentet påminner om den granskning av resewebbplatser i unionen som kommissionen och de nationella tillsynsorganen genomförde 2013. Parlamentet konstaterar att granskningen visade att det fanns stora problem med mer än två tredjedelar av de granskade webbplatserna. Parlamentet uppmanar kommissionen att i större utsträckning rapportera om de framsteg som görs med att anpassa resewebbplatser till EU-lagstiftningen, samt om sina framtidsplaner för efterlevnaden inom detta område, oavsett om det handlar om försäljning av flygbiljetter på nätet eller på annat sätt. Parlamentet påminner om att det alltid måste finnas ett sätt för konsumenterna att inte klagomål till näringsidkare och för att ansöka om ersättning. Parlamentet anser att detta ska vara möjligt på ett sätt som inte avskräcker konsumenterna från att utöva sina rättigheter och att konsumenterna ska få tydlig vägledning. Parlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med nationella tillsynsmyndigheter se till att näringsidkare uppfyller dessa krav.

38. Europaparlamentet välkomnar den innovation och ekonomiska utveckling som kan främjas genom vidareutveckling av civil användning av fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS). Parlamentet noterar att marknaden för RPAS växer snabbt, och att sådana luftfartyg används allt oftare för privata ändamål, i kommersiell verksamhet och av offentliga myndigheter

Torsdagen den 16 februari 2017

i utövandet av sina uppgifter. Parlamentet betonar att det snabbt måste antas ett tydligt, proportionellt, harmoniserat och riskbaserat regelverk för RPAS för att stimulera investeringar och innovation inom denna sektor och fullständigt utnyttja dess enorma potential, samtidigt som man behåller högsta möjliga säkerhetsnormer.

39. Europaparlamentet påminner om att regleringen av luftfarten bör ta hänsyn till de särskilda behoven hos allmänflyget, på ett sätt som erbjuder möjligheter för såväl individuell luftfart som sportflygverksamhet.

Luftfartsstrategins sociala agenda

40. Europaparlamentet erkänner behovet av att klargöra kriteriet för "stationeringsort" och definitionen av "huvudsaklig verksamhetsort", så att de kan tillämpas konsekvent och effektivt förhindra användningen av bekvämlighetsflagg och "regelshopping". Parlamentet påminner om att ett av de huvudsakliga ansvarsområdena för Easa är att utfärda såväl lufttrafikcertifikat (Air Operations Certificates) som operatörstillstånd för tredjeländer, i syfte att garantera säkerheten och bidra till bättre arbetsvillkor.

41. Europaparlamentet uppmanar Easa och medlemsstaterna att fortsätta att noggrant granska nya affärs- och anställningsmodeller i syfte att säkerställa säkerheten inom luftfartssektorn, och uppmanar kommissionen att lagstifta när det är nödvändigt. Parlamentet noterar att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt bland annat arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats, system där piloter betalar för att få flyga, falskt egenföretagande och situationen för flygbesättningar från tredjeländer ombord på EU-registrerade luftfartyg. Parlamentet betonar vikten av förordningen om rapportering av händelser inom luftfart och metoder som bygger på "rättvisekultur" för att stärka och förbättra säkerhetsnormerna samt hälso- och arbetsvillkor.

42. Europaparlamentet påminner om att säkerheten inom luftfartssektorn främjas av högkvalitativ utbildning. Parlamentet betonar Easas viktiga bidrag till inrättandet av gemensamma utbildnings- och säkerhetsnormer för piloter, besättningsmedlemmar och flygledare, även genom Easas virtuella akademi, och uppmanar medlemsstaterna att investera i livslång utbildning för alla led i luftfartens värdekedja, eftersom en framgångsrik europeisk luftfart är starkt beroende av välutbildad arbetskraft och innovation. Parlamentet inser behovet av att ta itu med eventuella kompetensklyftor som kan tänkas uppstå. Parlamentet understryker vikten av partnerskap mellan utbildningsinstitut, forskningscentrum och arbetsmarknadens parter för att man ska kunna uppdatera utbildningsprogram och se till att de återspeglar arbetsmarknadens behov.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka modeller med varvad utbildning i flygteknik och att utvidga dessa modeller genom samarbete på internationell nivå.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta initiativ för att skydda arbetstagarnas rättigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera alla arbetstagare inom luftfartssektorn anständiga arbetsvillkor, inklusive skydd avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, oavsett vilken typ av företag som anställer dem och hur stort det är, platsen för anställningen eller det underliggande avtalet.

45. Europaparlamentet konstaterar att alla flygbolag som är verksamma i Europeiska unionen fullt ut måste följa EU:s och medlemsstaternas sociala krav och anställningskrav. Parlamentet påpekar att det finns avsevärda skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om arbetsvillkor och socialt skydd samt att företag utnyttjar etableringsfriheten för att sänka sina kostnader. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stoppa denna skadliga konkurrens. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram förslag om hur man kan undvika att indirekt anställning missbrukas för att kringgå EU-lagstiftning och nationell lagstiftning på skatte- och socialskyddsområdet inom luftfartssektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förebygga missbruk av socialskyddsnormer och kringgående av arbetsnormer genom att garantera skydd för dem som rapporterar information, underlätta öppen rapportering och förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas arbetsinspektioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att arbetsrätt, sociallagstiftning och kollektivavtal tillämpas och efterlevs korrekt i flygbolag som är verksamma i en viss medlemsstat.

46. Europaparlamentet understryker att rätten att bilda och ansluta sig till en fackförening och rätten att vidta kollektiva åtgärder är en grundläggande rättighet och måste respekteras, i enlighet med vad som fastslås i artikel 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet motsätter sig alla försök att undergräva strejkrätten inom luftfartssektorn. Parlamentet understryker vikten av starka och oberoende arbetsmarknadsparter inom luftfartssektorn, en regelbunden institutionaliserad social dialog på alla nivåer och de anställdas deltagande och representation i före-

Torsdagen den 16 februari 2017

tagsrelaterade frågor. Parlamentet insisterar på att varje EU-initiativ som berör luftfartssektorn ska föregås av en ordentlig samrådsprocess och stärkt social dialog. Parlamentet välkomnar försök från arbetsmarknadens parter att förhandla fram ett avtal om arbetsvillkor och sociala rättigheter för anställda i den europeiska luftfartssektorn. Parlamentet uppmuntrar dem att förhandla fram kollektivavtal i alla delar av sektorn, i överensstämmelse med nationella lagar och nationell praxis, eftersom sådana avtal är ett effektivt instrument för att motverka en kapplöpning mot botten vad gäller sociala normer och arbets- och anställningsnormer samt för att se till att lönen är anständig för alla arbetstagare.

47. Europaparlamentet anser att ingen anställd ska behöva tvivla på vilken arbetsrättslig lagstiftning som är tillämplig eller på var han eller hon har rätt till social trygghet. Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang den särskilda situationen för mycket mobila arbetstagare inom luftfartssektorn, och efterlyser bättre samordning av de sociala trygghetssystemen inom EU. Parlamentet framhåller att behovet av ytterligare klagörande av tillämplig lagstiftning och behörig domstol när det gäller anställningsavtal för mobila arbetstagare inom luftfartssektorn bör bedömas i nära samarbete med företrädare för dessa arbetstagare.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0055

Försenat genomförande av ESI-fondernas operativa program – inverkan på sammanhållningspolitiken och vägen framåt

Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om försenat genomförande av ESI-fondernas operativa program – inverkan på sammanhållningspolitiken och framtida riktning (2016/3008(RSP))

(2018/C 252/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2016 om ett snabbare genomförande av sammanhållningspolitiken ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om förseningar i starten för sammanhållningspolitiken 2014–2020 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om EU-medlemsstaternas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken ⁽³⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2016 om halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2014–2020 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag; en utvärdering i enlighet med artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 26 november 2015 om en förenklad och mer resultatriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 ⁽⁶⁾,
 - med beaktande av frågan till kommissionen om försenat genomförande av den europeiska struktur- och investeringsfondens (ESI)-fondernas operativa program – inverkan på sammanhållningspolitiken och framtida riktning (O-000005/2017 – B8-0202/2017),
 - med beaktande av protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Det sena slutförandet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2014–2020 och det sena antagandet av de europeiska struktur- och investeringsfondsförordningarna (ESI-fonderna) ledde till förseningar i processen för antagande och genomförande av partnerskapsavtal och operativa program, utnämning av förvaltnings-, certifierings- och revisionsmyndigheter, förfarande för fastställande och uppfyllande av förhandsvillkor samt genomförande av projekt på lokal, regional och nationell nivå. Även om det saknas faktisk information om – och analyser av – orsakerna till dessa förseningar så påverkar de ESI-fondernas potential att öka konkurrenskraften och den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen under den första delen av programperioden.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0217.

⁽²⁾ EUT C 289, 9.8.2016, s. 50.

⁽³⁾ EUT C 482, 23.12.2016, s. 56.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0412.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0053.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0419.

Torsdagen den 16 februari 2017

- B. 564 operativa program inom ESI-fonderna har nu antagits och kommissionen har mottagit meddelanden om utnämning av myndigheter avseende 374 operativa program. Mellanliggande betalningar kan inte ske utan utnämning av förvaltande myndigheter. Enligt uppgifter per den 30 november 2016 har endast 14,75 miljarder euro i mellanliggande betalningar utbetalats, vilket skulle innebära att betalningsbehoven är mindre än man ursprungligen hade beräknat.
- C. I samma skede av den senaste programplaneringsperioden, och trots liknande förseningar och tekniska hinder som hänförde sig till kraven på förvaltnings- och kontrollsystem, registrerades redan i juli 2009 ett utnyttjande av mellanliggande betalningar, och enligt betalningsbemyndigandena i 2010 års budget förväntades genomförandet av sammanhållningsprogrammen nå full marschfart samma år.
- D. Den nuvarande nivån på mellanliggande betalningar motsvarar en relativt låg andel av programmets totala anslag när man beaktar hur programplaneringsperioden fortskrider. Parlamentet oroas över att enligt medlemsstaternas prognoser från hösten 2016 kommer detta att fortsätta på samma sätt.
- E. Ett försenat genomförande och därigenom lägre betalningsbehov medförde, genom förslag till ändringsbudget nr 4/2016, en minskning av betalningarna under rubrik 1b med 7,2 miljarder redan under 2016. Något liknande förslag till ändringsbudget behövdes inte i motsvarande skede under programperioden 2007–2013. Betalningsbemyndigandena kommer att minska med nästan 24 % för 2017 jämfört med 2016.
- F. Det behövs ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna och de europeiska institutionerna för att säkerställa att betalningsbemyndiganden för sammanhållningspolitiken i EU-budgeten för 2018 stabiliseras på en tillfredsställande nivå och den övergripande betalningsplanen för 2014–2020 respekteras eller, i tillämpliga fall, anpassas till den rådande situationen.
- G. Administrativ kapacitet såväl på nationell som på regional och lokal nivå är en viktig förutsättning för att sammanhållningspolitiken ska kunna genomföras med framgång.
1. Europaparlamentet upprepar att investeringar från ESI-fonderna bidrar till att minska ekonomiska, sociala och territoriella skillnader inom och mellan EU:s regioner, generera smart och hållbar tillväxt för alla och skapa sysselsättning. Parlamentet uttrycker därför oro över att ytterligare förseningar i genomförandet av sammanhållningspolitikens operativa program kommer att inverka negativt på uppnåendet av dessa mål och dessutom bidra till att öka skillnaderna i den regionala utvecklingen.
 2. Europaparlamentet erkänner att införandet av flera nya krav såsom tematisk koncentration, förhandsvillkor och finansiell förvaltning visserligen säkerställde att programmen fick bättre resultat, men i samband med det sena antagandet av lagstiftningsramen även bidrog till förseningarna i genomförandet. Parlamentet framhåller att den nuvarande genomförandetakten riskerar att leda till att stora belopp återtas under de kommande åren, och betonar att alla nödvändiga åtgärder bör vidtas för att undvika detta. Parlamentet uppmanar kommissionen att ange vilka åtgärder den planerar på detta område.
 3. Europaparlamentet anser att på grund av dessa förseningar i genomförandet kan användningen av finansieringsinstrument inom ramen för ESI-fondernas operativa program öka den redan befintliga risken för av låg utbetalningstakt, stora kapitaltilldelningar, oförmåga att locka tillfredsställande nivåer av privat kapital, begränsad hävstångseffekt samt problematisk revolvering. Parlamentet konstaterar att det behövs ytterligare förtydliganden och åtgärder för att nå en jämn kapacitetsnivå när det gäller att använda finansieringsinstrument som hävstångsverktyg i medlemsstaterna, och uppmanar medlemsstaterna att på ett balanserat sätt använda dessa instrument som kommissionen och EIB har tagit fram. Parlamentet påminner även om möjligheten att kombinera finansiering från ESI-fonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) för att kunna bemöta de sjunkande investeringarna, i synnerhet i de branscher som har bäst förutsättning att främja tillväxt och sysselsättning.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullt ut tillämpa och utnyttja flexibiliteten inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten, med tanke på att den ekonomiska krisen i många medlemsstater har gett upphov till likviditetsunderskott och brist på statliga medel till offentliga investeringar och att sammanhållningspolitikens medel håller på att bli den främsta källan till offentliga investeringar.

Torsdagen den 16 februari 2017

5. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna och på grundval av en objektiv analys av orsakerna till de nuvarande förseningarna lägga fram en plan för att påskynda genomförandet av sammanhållningspolitiken under första kvartalet 2017 i syfte att snabbare kunna genomföra ESI-fondernas operativa program. Parlamentet understryker dock i detta sammanhang att för att snabbt nå goda resultat måste man se till att säkerställa en låg felprocent, bekämpa bedrägerier och stärka den administrativa kapaciteten på nationell, regional och lokal nivå. Parlamentet anser att skräddarsydda åtgärder bör följa analysen i den sammanfattande rapporten av de årliga programgenomföranderapporterna för genomförandet 2014–2015 som offentliggjordes av kommissionen i slutet av 2016, samt uppmanar medlemsstaterna att kontinuerligt bevaka de framsteg som görs i genomförandet av projekten. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet och mervärdet av att koncentrera insatserna på tematiska mål i prioriterade sektorer. Dessutom uppmanas kommissionen att fortsätta att ge stöd genom arbetsgruppen för bättre genomförande och förelägga parlamentet en handlingsplan över sin verksamhet.

6. Europaparlamentet är bekymrat över förseningarna i valet av förvaltnings-, certifierings- och revisionsmyndigheter, vilket leder till förseningar i inlämnandet av betalningsansökningar. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att slutföra urvalsprocessen samt kommissionen att ge förvaltnings-, certifierings- och revisionsmyndigheterna den tekniska hjälp och rådgivning de behöver för att underlätta och påskynda genomförandet av operativa program på fältet, däribland för projektplanering, förenkling och påskyndande av systemet för ekonomisk förvaltning och kontroll och avtals- och övervakningsförfaranden.

7. Europaparlamentet erkänner att ett snabbare och effektivare genomförande av ESI-fondernas operativa program har en direkt koppling till en ökad förenkling. Parlamentet noterar i detta hänseende de prioriteringar som lades fram inom ramen för samlingsförslaget. Parlamentet konstaterar dock att ytterligare ansträngningar bör göras, i synnerhet när det gäller kostnader för projektledning, heterogenitet och återkommande ändringar av regler, komplexa godkännandeförfaranden för större projekt, offentlig upphandling, olösta egendomsförhållanden, långvariga tillstånds- och beslutsförfaranden, retroaktiv tillämpning av revisions- och kontrollbestämmelser, försenade betalningar till stödmottagare, svårigheter att kombinera ESI-medel med andra finansieringskällor, regler om statligt stöd samt långsam tvistlösning. Kommissionen uppmanas att säkerställa en vederbörlig samordning och genomföra en kraftig förenkling av reglerna om statligt stöd samt säkerställa att de är förenliga med sammanhållningspolitiken. Parlamentet påminner om att det även behövs insatser för att förbättra rapporteringen av resultaten av investeringar från ESI-fonderna.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga och utveckla lösningar – däribland ytterligare flexibilitetsformer såsom flexibilitet mellan prioriteringar och operativa program på begäran av de relevanta förvaltningsmyndigheterna – i enlighet med Europa 2020-strategins mål, samtidigt som man säkerställer den nödvändiga stabiliteten och förutsägbarheten och det redan föreslagna återtagandet till EU:s budget från bland annat rubrik 1b som en följd av att åtgärder helt eller delvis inte genomförts, även med tanke på den framtida programplaneringsperioden.

9. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser för att garantera och underlätta synergier mellan EU:s finansieringsmöjligheter, såsom ESI-fonderna, Horisont 2020 och Efsi, genom gemensam finansiering, nära samarbete mellan behöriga myndigheter och stöd för åtgärder inom smart specialisering, samt genom närmare samarbete med nationella organ som garanterar förmånliga lån till projekt i linje med målen i de operativa programmen.

10. Europaparlamentet efterlyser bättre kommunikation mellan kommissionens strukturer (respektive generaldirektorat), mellan kommissionen och medlemsstaterna samt med nationella och regionala myndigheter eftersom detta är en förutsättning för att öka utnyttjandegraden och kvaliteten på de sammanhållningspolitiska åtgärderna.

11. Europaparlamentet understryker mervärdet av antagandet av en resultatbaserad metod och välkomnar kommissionens insatser för att säkerställa politiska resultat i praktiken. Parlamentet noterar slutsatserna i den sammanfattande rapporten av de årliga programgenomföranderapporterna för genomförandet 2014–2015 och ser fram emot kommissionens kommande strategiska rapport som är planerad till slutet av 2017 och som kommer att ge mer information om genomförandet av prioriteringarna på grundval av finansiella data, allmänna och programspecifika indikatorer och kvantifierade målvärden och framsteg mot delmålen, samt om läget när det gäller fullgörandet av handlingsplanerna för utestående förhandsvillkor ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nödvändig uppdatering efter offentliggörandet av den sammanfattande rapporten av de årliga programgenomföranderapporterna för genomförandet 2014–2015.

Torsdagen den 16 februari 2017

12. Europaparlamentet hänvisar till den befintliga betalningsplanen för 2014–2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att, under beaktande av återtagandereglererna, upprätta en lämplig betalningsplan fram till 2023 som vid behov ska innehålla förslag om höjda betalningstak under rubrik 1b fram till slutet av den nuvarande programperioden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullt ut införa e-sammanhållning och göra det enkelt att använda för att anpassa betalningsplanen till den konkreta utvecklingen, samt att utarbeta en plan för att påskynda sammanhållningen. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att lämna uppgift om projektplanering, upphandlingsplaner med planerade och faktiska datum för upphandling, kontraktering och genomförande samt alla finansiella och redovisningsmässiga uppgifter när det gäller fakturering, medfinansiering, stödberättigande utgifter osv.
13. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ska fortsätta att diskutera dessa frågor i det europeiska forumet om sammanhållning och lägga fram lösningar i sin sjunde sammanhållningsrapport, i syfte att säkerställa ett fullständigt genomförande av sammanhållningspolitiken och möta EU:s investeringsbehov. Parlamentet vill också se att man vidtar de åtgärder som krävs för att i rätt tid inleda programplaneringen för tiden efter 2020.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra lärdom av den information som finns i årsrapporterna, för att utnyttja denna i diskussionerna om sammanhållningspolitiken efter 2020.
15. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att senast i början av 2018 lägga fram ett lagstiftningspaket för nästa programplaneringsperiod och underlätta smidiga och snabba förhandlingar om den fleråriga budgetramen efter 2020, inbegripet dämpande regleringar och förfaranden för att undvika systemchocker mot sammanhållningspolitikens investeringar och genomförande. Parlamentet anser att vederbörlig hänsyn bör tas till resultatet av den brittiska folkomröstningen och det kommande Brexit-upplägget.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, Regionkommittén, medlemsstaterna och deras nationella och regionala parlament.
-

Tisdagen den 14 februari 2017

REKOMMENDATIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2017)0029

Prioriteringar inför det 61:a mötet i FN:s kvinnokommission

Europaparlamentets rekommendation av den 14 februari 2017 till rådet om EU:s prioriteringar inför det 61:a mötet i FN:s kvinnokommission (2017/2001(INI))

(2018/C 252/30)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Constance Le Grip, för PPE-gruppen, och Maria Arena, för S&D-gruppen, om EU:s prioriteringar inför det 61:a mötet i FN:s kvinnokommission (B8-1365/2016),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 maj 2015 om jämställdhet i utvecklingssamarbetet och om ett nytt globalt partnerskap för fattigdomsutrotning och en hållbar utveckling efter 2015, och av den 16 december 2014 om en omdanande agenda för tiden efter 2015,
- med beaktande av det 61:a mötet i FN:s kvinnokommission och dess huvudtema *Kvinnors ekonomiska egenmakt i ett arbetsliv under förändring*,
- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen, som hölls i Peking i september 1995, samt den deklaration och handlingsplan som antogs i Peking och de påföljande slutdokumenten från FN:s särskilda sessioner Peking + 5, + 10, + 15 och + 20 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingdeklarationen och handlingsplanen, vilka antogs den 9 juni 2000, den 11 mars 2005, den 2 mars 2010 respektive den 9 mars 2015,
- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av artikel 113 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0018/2017), och av följande skäl:
 - A. Jämställdhet är en av EU:s grundläggande principer enligt fördraget om Europeiska unionen och ingår i unionens mål och uppgifter. EU styrs också av denna princip i sina yttre åtgärder, eftersom dessa båda dimensioner bör samordnas.
 - B. Kvinnors mänskliga rättigheter och jämställdhet är inte enbart en grundläggande mänsklig rättighet utan även en förutsättning för att främja utveckling och minska fattigdom samt en nödvändig grund för en fredlig, välmående och hållbar värld.
 - C. Trakasserier och våld mot kvinnor omfattar många olika brott mot mänskliga rättigheter. Alla dessa övergrepp kan lämna djupa psykiska ärr och medföra fysiska eller sexuella skador eller lidande samt kan innebära hot om sådana gärningar och tvång, skada kvinnors och flickors allmänna hälsa, inklusive deras reproduktiva och sexuella hälsa, och i vissa fall leda till döden.

Tisdagen den 14 februari 2017

- D. Den 23 januari 2017 återinförde Donald Trump den så kallade munkavleregeln som hindrar internationella organisationer från att ta emot amerikanskt globalt hälsobistånd om de erbjuder, ger rådgivning om, hänvisar till eller förordar abort – även om detta görs med egna medel och inte amerikanskt bistånd, och även om abort är lagligt i deras land. Program för hiv/aids, mödra- och barnavård, åtgärder mot Zika och på andra hälso- och sjukdomsområden kommer nu att drabbas. Denna regel innebär att år av framsteg som gjorts för att förbättra hälsan och välbefinnandet i samhällen runt om i världen, särskilt vad gäller kvinnors och flickors rättigheter, kommer att omintetgöras, och tillgången till hälso- och sjukvård för miljoner människor i hela världen kan skäras av.
- E. Det femte målet för hållbar utveckling är att uppnå jämställdhet och egenmakt för alla kvinnor och flickor i hela världen. Det femte målet är ett fristående mål och måste därför integreras i hela 2030-agendan och i förverkligandet av alla mål för hållbar utveckling. Egenmakt till kvinnor innebär att de får de verktyg som krävs för att bli ekonomiskt självständiga, vara representerade i samhället i samma omfattning som män, ha samma inflytande som män på alla livets områden och få mer att säga till om i det offentliga livet och mer kontroll över alla beslut som påverkar deras liv.
- F. Kvinnor är viktiga ekonomiska aktörer i hela världen och kvinnors deltagande i ekonomin kan stimulera ekonomin och skapa sysselsättning samt bygga välbefinnande för alla. Länder som värdesätter kvinnor och låter dem delta fullt ut på arbetsmarknaden och i beslutsfattandet är stabilare, mer välmående och säkrare. Jämställdhetsbudgetering är ett exempel på smart ekonomi och säkerställer att de offentliga utgifterna används på ett sätt som ökar jämställdheten.
- G. Man har inte i tillräcklig utsträckning utnyttjat kvinnors kreativitet och potential som företagare för att skapa ekonomisk tillväxt och sysselsättning, och detta bör utvecklas vidare.
- H. Trots tydliga bevis för att kvinnors egenmakt är avgörande för att minska fattigdom, främja utveckling och hantera världens mest akuta problem, har EU:s regeringar – 20 år efter Peking – erkänt att inget land har uppnått fullständig jämställdhet och egenmakt för kvinnor och flickor, att framstegen har varit långsamma och ojämna, att stora skillnader och olika former av diskriminering finns kvar och att nya utmaningar har tillkommit i samband med genomförandet av handlingsplanens tolv viktiga problemområden.
- I. EU spelar en viktig roll för att med politiska och ekonomiska medel främja kvinnors och flickors egenmakt, både inom EU och globalt. EU måste spela en nyckelroll som väktare av de formuleringar om kvinnors mänskliga rättigheter som man enats om inom FN och EU.
- J. Kvinnor producerar fortfarande omkring 80 % av livsmedlen i de fattigaste länderna och är i dag de främsta väktarna av biologisk mångfald och utsäde.
- K. Marken är inte bara ett produktionsmedel utan också ett område förknippat med kultur och identitet. Tillgången till mark är därför ett grundläggande inslag i livet och en oförytterlig rätt för kvinnor i jordbruket och för kvinnor från ursprungsbefolkningar.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendation till rådet:

Allmänna villkor för stärkt egenmakt för kvinnor och flickor

- (a) Rådet uppmanas att bekräfta sitt åtagande för handlingsplanen från Peking och för alla de åtgärder för kvinnors mänskliga rättigheter och jämställdhet som anges i den, och att bekräfta sitt åtagande för tvåårsstrategin för kvinnors mänskliga rättigheter, genom jämställdhetsintegrering i all politik och särskilda åtgärder för kvinnors mänskliga rättigheter och för jämställdhet.
- (b) Rådet uppmanas att främja politik för att investera i kvinnors och flickors lika tillgång till högkvalitativ allmän och yrkesinriktad utbildning, inklusive formell, informell och icke-formell utbildning samt att undanröja skillnaderna mellan kvinnor och män på dessa områden och inom alla sektorer, särskilt traditionellt mansdominerade sektorer.

Tisdagen den 14 februari 2017

- (c) Rådet uppmanas att bekämpa alla former av våld mot kvinnor och flickor såväl i den offentliga som i den privata sfären, eftersom detta utgör en allvarlig kränkning av deras fysiska och psykiska integritet och hindrar dem från att nå sin fulla potential samt att verka för att alla parter ratificerar Istanbulkonventionen fullt ut.
- (d) Rådet uppmanas att beakta det faktum att FN, EU och medlemsstaterna, för att bli effektivare aktörer på global nivå, också måste öka sina inhemska insatser för att avskaffa våld mot kvinnor och flickor och könsrelaterat våld, och att därför upprepa sin uppmaning till kommissionen om att lägga fram förslag till en EU-strategi för att bekämpa våld mot kvinnor, inbegripet ett direktiv med minimistandarder. I detta sammanhang uppmanas rådet också att uppmana samtliga parter att underteckna och ratificera Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet.
- (e) Rådet uppmanas att utarbeta strategier för att främja och stödja anständigt arbete och full sysselsättning för alla kvinnor.
- (f) Rådet uppmanas att garantera allmän tillgång till sexuell och reproduktiv hälso- och sjukvård samt reproduktiva rättigheter i enlighet med handlingsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling, handlingsplanen från Peking och slutdokumenten från översynskonferenserna om detta, och att tillhandahålla åldersanpassad sexualundervisning för flickor och pojkar samt unga kvinnor och män för att minska antalet tidiga och oönskade graviditeter och spridningen av sexuellt överförbara sjukdomar.
- (g) Europaparlamentet fördömer starkt den så kallade globala munkavleregeln som förbjuder amerikanskt bistånd för familjeplanering till de internationella organisationer som erbjuder, ger rådgivning om, hänvisar till eller förordar abort. Parlamentet anser att denna regel är ett direkt angrepp på och ett bakslag för de framsteg som gjorts för kvinnors och flickors rättigheter. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att omgående motverka effekterna av denna munkavregel genom en signifikant höjning av finansieringen till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och genom att inrätta en internationell fond som finansierar tillgång till födelsekontroll samt säkra och lagliga aborter, med användning av både nationella bidrag och EU:s utvecklingsbistånd för att täcka det ekonomiska underskott som Trumpadministrationens försök att stoppa all finansiering av utländska biståndsorganisationer som erbjuder tjänster för sexuella eller reproduktiva hälsofrågor och rättigheter har skapat.
- (h) Rådet uppmanas att avskaffa könslönegapet samt klyftorna i livsinkomster och pensioner mellan kvinnor och män.
- (i) Rådet uppmanas att få slut på all juridisk och politisk diskriminering av kvinnor på alla nivåer.
- (j) Rådet uppmanas att bekämpa alla könsstereotyper som befäster bristen på jämställdhet samt våldet och diskrimineringen inom alla samhällsområden.
- (k) Rådet uppmanas att stödja kvinnoorganisationer på alla nivåer där de är verksamma, och låta dem medverka som partner vid det politiska beslutsfattandet och garantera dem adekvat finansiering.
- (l) Rådet uppmanas att tillämpa jämställdhetsbudgetering, som ett verktyg för jämställdhetsintegrering, på alla offentliga utgifter.

Att stärka den ekonomiska egenmakten för kvinnor och undanröja hinder på arbetsmarknaden

- (m) Rådet uppmanas att få samtliga parter att ratificera och genomföra konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, med särskild tonvikt vid artiklarna 1, 4, 10, 11, 13, 14 och 15.
- (n) Rådet uppmanas att med kraft uppmana alla parter att genomföra politiska åtgärder och lagstiftning som säkerställer lika tillträde till arbete samt lika lön för lika arbete eller likvärdigt arbete.

Tisdagen den 14 februari 2017

- (o) Rådet uppmanas att fortsätta och intensifiera arbetet för en politik som stöder och främjar kvinnligt företagande inom ramen för anständigt arbete och som avlägsnar alla hinder och sociala fördomar mot kvinnor som startar och driver företag, inklusive bättre tillgång till finansiella tjänster, krediter, riskkapital och marknader på lika villkor, och som stödjer tillgången till information, utbildning och företagarnätverk, och att i detta sammanhang erkänna och främja den roll som sociala företag, kooperativ och alternativa företagsmodeller spelar för kvinnors egenmakt.
- (p) Rådet uppmanas erkänna att den makroekonomiska politiken, särskilt när det gäller budgetdisciplin och offentliga tjänster, i oproportionerligt hög grad påverkar kvinnor, och att dessa könsspecifika konsekvenser måste beaktas av de politiska beslutsfattarna.
- (q) Rådet uppmanas att främja nya investeringar i infrastruktur för social omsorg, utbildning och hälso- och sjukvård samt i offentligt tillhandahållande av lättillgängliga, högkvalitativa och rimligt prissatta omsorgstjänster genom hela livet, bl. a. barnomsorg, vård av närstående och äldreomsorg samt att säkerställa ett starkt skydd av och arbetstagarrättigheter för gravida kvinnor under och efter graviditeten.
- (r) Rådet uppmanas att stödja en politik som främjar en jämn fördelning av omsorgs- och hushållsarbete mellan kvinnor och män.
- (s) Rådets uppmanas att stödja inrättandet av en ILO-konvention som tillhandahåller en internationell norm för att ta itu med könsrelaterat våld på arbetsplatsen.
- (t) Rådet uppmanas att genomföra strategier mot politiskt våld mot kvinnor, inklusive mot fysiskt våld, hot och trakasserier på internet.
- (u) Rådet uppmanas att vidta effektiva åtgärder för att avskaffa barnarbete, eftersom flera miljoner flickor utnyttjas, samt att införa nya mekanismer i dagens unionslagstiftning för att undvika att varor som tillverkats med barn som arbetskraft importeras.
- (v) Rådet uppmanas att genom informationskampanjer och stödprogram uppmuntra kvinnor och flickor att göra akademisk karriär eller forskarkarriär på alla vetenskapliga områden, med särskilt fokus på teknik och digital ekonomi.
- (w) Rådet uppmanas att säkerställa konsekvens mellan EU:s interna och externa politik och målen för hållbar utveckling.

Att säkerställa en jämn könsfördelning i beslutsprocessen på alla nivåer

- (x) Rådet uppmanas att skydda de medborgerliga och politiska rättigheterna och att främja garantier för en jämn könsfördelning i beslutsprocessen på alla nivåer, inklusive inom det politiska beslutsfattandet, den ekonomiska politiken och i ekonomiska program, på arbetsplatser, i näringslivet samt den akademiska världen.
- (y) Rådet uppmanas att involvera arbetsmarknadens parter, organisationer inom det civila samhället och kvinnoorganisationer i det ekonomiska beslutsfattandet.
- (z) Rådet uppmanas att stärka kvinnligt ledarskap och kvinnors deltagande i beslutsfattande i samband med konflikter och efter konflikter, och att se till att kvinnor i länder som kommer ur en konflikt har tillgång till arbete, marknader samt politiskt deltagande och ledarskap, vilket är grundläggande för stabilitet.

Att tillgodose behoven hos de mest marginaliserade kvinnorna

- (aa) Rådet uppmanas att underlätta markägande och tillgång till krediter för kvinnor på landsbygden samt att främja, stödja och uppmuntra kvinnors företagarnitiativ på landsbygden så att kvinnor på landsbygden ska kunna bli ekonomiskt oberoende och fullt ut kunna delta i och dra nytta av hållbar utveckling och landsbygdens utveckling, och att, med en aktiv politik både på nationell nivå och EU-nivå, skydda och främja korta livsmedelskedjor.

Tisdagen den 14 februari 2017

- (ab) Rådet uppmanas att fastställa interna och internationella regler med garantier för en begränsning av det omfattande markrofferi som strider mot småbrukares, framför allt kvinnors, intressen.
- (ac) Rådet uppmanas att efterlysa organisationer för kvinnor på landsbygden i beslutsprocessen på lokal, regional, nationell och internationell nivå, och att stödja kvinnliga nätverk för utbyte av erfarenheter och god praxis, särskilt i de fall då kvinnors liv kan påverkas av olika beslut.
- (ad) Rådet uppmanas att begära att FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, bland annat artikel 6 om kvinnor med funktionsnedsättning, ska ratificeras och genomföras av alla länder.
- (ae) Rådet uppmanas att betona att migrerande kvinnliga arbetstagare, särskilt migrerande kvinnor och flyktingkvinnor som arbetar i hushåll, har rätt till anständiga arbetsvillkor och ett likvärdigt socialt skydd, och att uppmana till ratificering och genomförande av ILO:s konvention nr 189.
- (af) Rådet uppmanas att kräva av samtliga parter att de ska genomföra en politik som garanterar rättigheter för och en human behandling av flyktingkvinnor och flyktingflickor.
- (ag) Rådet uppmanas att se till att könsrelaterad förföljelse betraktas som asylgrundande enligt FN:s flyktingkonvention från 1951.
- (ah) Rådet uppmanas att betona behovet av skydd för och främjande av rättigheterna för kvinnor som är homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella.
- (ai) Rådet uppmanas att begära av FN:s kvinnokommission och FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor att ta ett sektorsöverskridande grepp på sin analys av dessa frågor, och att i alla FN-organ främja kampen mot diskriminering på flera grunder med hjälp av sektorsövergripande analys.
- (aj) Rådet uppmanas att bedriva en politik som kommer till rätta med situationen för kvinnor som hotas av fattigdom och social utestängning.
- (ak) Rådet uppmanas att erkänna kvinnors roll som formella och informella omsorgsgivare och att genomföra en politik som förbättrar de villkor enligt vilka de ger omsorg.

Att överföra dessa åtaganden till kostnader och göra dem mer synliga

- (al) Rådet uppmanas att mobilisera de resurser som krävs för att förverkliga kvinnors ekonomiska rättigheter och minska bristande jämställdhet, bland annat genom användning av befintliga redskap på EU- och medlemsstatsnivå, såsom könspecifik konsekvensbedömning, samt att använda jämställdhetsbudgetering på alla offentliga utgifter och avskaffa bristande jämställdhet.
- (am) Rådet uppmanas att garantera att parlamentet och dess utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män får delta fullt ut i beslutsprocessen för EU:s ståndpunkt vid det 61:a mötet i FN:s kvinnokommission.
- (an) Rådet uppmanas att uttrycka sitt starka stöd för det arbete som bedrivs av UN Women, som är en central aktör inom FN:s system för att undanröja våld mot kvinnor och flickor i hela världen och samla alla relevanta parter för att få till stånd politiska förändringar och samordna insatser, och att uppmana alla FN-medlemsstater och EU att öka sin finansiering av UN Women.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen.

Torsdagen den 2 februari 2017

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2017)0014

Bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan EU och Colombia och Peru *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 19/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, och om ändring av förordning (EU) nr 20/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (COM(2015)0220 – C8-0131/2015 – 2015/0112(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 252/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0220),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0131/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 december 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A8-0277/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner den gemensamma förklaring från Europaparlamentet, rådet och kommissionen som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Torsdagen den 2 februari 2017

P8_TC1-COD(2015)0112

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EU) nr 19/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, och om ändring av förordning (EU) nr 20/2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2017/540.)

Torsdagen den 2 februari 2017

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSPRESOLUTIONEN

GEMENSAMT UTTALANDE

av Europaparlamentet, rådet och kommissionen

Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om vikten av ett nära samarbete för att övervaka genomförandet av handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan ⁽¹⁾ såsom ändrat genom anslutningsprotokollet till handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, med anledning av Ecuadors anslutning till avtalet ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 19/2013 av den 15 januari 2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 20/2013 av den 15 januari 2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan ⁽⁴⁾. De har i detta syfte kommit överens om följande:

- Kommissionen ska på begäran från Europaparlamentets ansvariga utskott rapportera till utskottet om alla specifika frågor som rör Colombias, Ecuadors eller Perus uppfyllande av sina åtaganden om handel och hållbar utveckling.
- Om Europaparlamentet utfärdar en rekommendation om inledande av en skyddsundersökning kommer kommissionen noggrant att undersöka om villkoren enligt förordning (EU) nr 19/2013 eller förordning (EU) nr 20/2013 för att på eget initiativ inleda en undersökning är uppfyllda. Om kommissionen anser att villkoren inte är uppfyllda kommer den att lägga fram en rapport för Europaparlamentets ansvariga utskott med en förklaring av de omständigheter som är relevanta för inledandet av en sådan undersökning.
- Kommissionen kommer före den 1 januari 2019 att göra en bedömning av situationen för unionens bananproducenter. Om en allvarlig försämring av situationen på unionens marknad för bananer eller för unionens bananproducenter skulle konstateras, kan en förlängning av mekanismens tillämpningsperiod övervägas i samförstånd med avtalsparterna.

Kommissionen kommer att fortsätta att göra en regelbunden analys av situationen på marknaden och situationen för unionens bananproducenter efter det att stabiliseringsmekanismens tillämpningsperiod löpt ut. Om en allvarlig försämring av situationen på marknaden eller situationen för unionens bananproducenter skulle konstateras, kommer kommissionen, med hänsyn till banansektorns betydelse för de yttersta randområdena, att tillsammans med medlemsstaterna och berörda parter undersöka situationen och besluta huruvida lämpliga åtgärder bör övervägas. Kommissionen skulle även kunna sammankalla till särskilda uppföljningsmöten med medlemsstaterna och berörda parter.

Kommissionen har utvecklat statistiska verktyg för att underlätta övervakningen och bedömningen av hur bananimporten och situationen på unionens bananmarknad utvecklas. Kommissionen kommer att fästa särskild vikt vid att se över formatet för importövervakningsuppgifterna för att säkerställa att regelbundet uppdaterad information finns tillgänglig i användarvänlig form.

⁽¹⁾ EUT L 354, 21.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 356, 24.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 19/2013 av den 15 januari 2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan (EUT L 17, 19.1.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 20/2013 av den 15 januari 2013 om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan (EUT L 17, 19.1.2013, s. 13).

Torsdagen den 2 februari 2017

P8_TA(2017)0015

Hållbar förvaltning av externa fiskeflottor *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (COM(2015)0636 – C8-0393/2015 – 2015/0289(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 252/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0636),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0393/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 25 maj 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0377/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0289

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 303, 19.8.2016, s. 116.

⁽²⁾ EUT C 303, 19.8.2016, s. 116.

Torsdagen den 2 februari 2017

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1006/2008 ⁽²⁾ (nedan kallad *tillståndsförordningen*) upprättades ett system vad gäller tillstånd till fiskeverksamhet för unionens fiskefartyg i vatten utanför unionens vatten och tillträde för fartyg från tredjeländ till unionens vatten.
- (2) Unionen är avtalsslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 ⁽³⁾ (Unclos) och har ratificerat Förenta nationernas avtal om genomförandebestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd av den 4 augusti 1995 (nedan kallat *FN:s avtal om fiskbestånd*) ⁽⁴⁾. I dessa internationella bestämmelser fastställs principen att alla stater måste vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en hållbar förvaltning **och bevarande** av de marina resurserna och samarbeta med varandra i detta syfte. [Ändr. 1]
- (3) Unionen har godtagit FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet av den 24 november 1993 ⁽⁵⁾. I avtalet fastställs att en fördragsslutande part måste avstå från att bevilja tillstånd till att använda ett fartyg för fiske på det fria havet om vissa villkor inte är uppfyllda, samt tillämpa sanktioner om vissa rapporteringskrav inte uppfylls.
- (3a) **Den 2 april 2015 avgav internationella havsrättsdomstolen ett rådgivande yttrande som svar på en förfrågan från CRSP (Commission Sous-Régionale des Pêches – Västafrika). Det rådgivande yttrandet bekräftade att unionen är ansvarig för den verksamhet som bedrivs av fartyg som för medlemsstaternas flagg och att unionen har en skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet i detta avseende.** [Ändr. 2]
- (4) Unionen har godkänt FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IPOA-IUU) som antogs 2001. Den internationella handlingsplanen mot IUU-fiske och FAO:s frivilliga riktlinjer för flaggstaternas prestationsnivå som godkändes 2014 ligger till grund för flaggstatens ansvar att säkerställa långsiktigt bevarande och hållbart nyttjande av levande marina resurser och marina ekosystem. I den internationella handlingsplanen mot IUU-fiske föreskrivs att en flaggstat bör utfärda tillstånd för fiske till fartyg som för dess flagg även när fisket bedrivs i vatten som ligger utanför dess överhöghet eller jurisdiktion. De frivilliga riktlinjerna rekommenderar även att tillstånd utfärdas av flaggstaten och av kuststaten när fiskeverksamheten bedrivs enligt ett avtal om fisketillträde, men också när den bedrivs utanför ett sådant avtal. Båda bör ha förvärvat sig om att en sådan verksamhet inte kommer att undergräva hållbarheten hos bestånden i kuststatens vatten (punkterna 40 och 41).
- (4a) **2014 antog samtliga FAO-medlemmar, inklusive unionen och dess partner bland utvecklingsländerna, enhälligt de frivilliga riktlinjerna för säkerställande av hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning, inklusive punkt 5.7 som betonar att småskaligt fiske vederbörligen bör beaktas innan avtal om tillträde till resurser ingås med tredjeländer och tredje parter.** [Ändr. 3]

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 februari 2017 och rådets beslut av den

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeländ till gemenskapens vatten, om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 1627/94 och om upphävande av förordning (EG) nr 3317/94 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 33).

⁽³⁾ Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 98/414/EG av den 8 juni 1998 om Europeiska gemenskapens ratifikation av avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 96/428/EG av den 25 juni 1996 om gemenskapens godtagande av avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (EGT L 177, 16.7.1996, s. 24).

Torsdagen den 2 februari 2017

- (4b) **FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning uppmanar till antagandet av åtgärder för långsiktigt bevarande och hållbar användning av fiskeresurser och för säkerställande av en ekologisk grund för livsmedelsproduktion, och betonar vikten av miljöstandarder för fiskeverksamhet utanför unionens vatten som inbegriper en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen tillsammans med försiktighetsansatsen, så att exploaterade bestånd kan återställas och bibehållas över nivåer som kan producera högsta avkastning till 2015, där så är möjligt, och allra senast till 2020 för alla bestånd.** [Ändr. 4]
- (5) Frågan om förpliktelser och åtföljande ansvar och skyldigheter som inom ramen för Unclos åligger flaggstaten och, i förekommande fall, den internationella organisation vars flagg fartyget för, när det gäller bevarande och förvaltning av de levande resurserna i det fria havet kommer alltmer i fokus på internationell nivå. Detta är även fallet med den skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet som följer av Unclos och som innebär skyldighet att vid konkurrerande kuststatsjurisdiktion och flaggstatsjurisdiktion och, i förekommande fall, internationell **flaggorganisations flagg- och kustorganisations** jurisdiktion, säkerställa ett sunt bevarande av marina biologiska resurser i havsområden under nationell jurisdiktion. **I internationella havsrättsdomstolens (ITLOS) rådgivande yttrande av den 2 april 2015, som svar på en förfrågan från CRSP (Commission Sous-Régionale des Pêches – Västafrika), bekräftades att unionen har det internationella ansvaret gentemot tredjeländer och internationella organisationer för den verksamhet som unionsfiskefartyg bedriver, vilket betyder att unionen är skyldig att visa tillbörlig aktsamhet.** En skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet är en skyldighet för en stat att göra största möjliga insatser och att göra sitt yttersta för att förebygga olagligt fiske, vilket inbegriper skyldigheten att vidta nödvändiga administrativa åtgärder och efterlevnadsåtgärder för att se till att fiskefartyg som för dess flagg, dess medborgare eller fiskefartyg som fiskar i dess vatten inte är involverade i verksamhet som strider mot de tillämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärderna. Av dessa skäl **och mer allmänt för att stärka den blå ekonomin** är det viktigt att organisera både EU-fiskefartygens verksamhet utanför unionens vatten och det styrningssystem som är förbundet med denna verksamhet på ett sådant sätt att unionens internationella åtaganden kan uppfyllas effektivt och verkningfullt och att situationer där unionen kan klandras för överträdelse av internationell rätt undviks. [Ändr. 5]
- (5a) **Unionen åtog sig vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling den 25 september 2015 att genomföra den resolution som innehåller resultatdokumentet "Att förändra vår värld – 2030-agendan för hållbar utveckling", inbegripet mål 14 för hållbar utveckling "Bevara och nyttja haven och de marina resurserna på hållbart sätt för hållbar utveckling" samt mål 12 för hållbar utveckling "Säkerställa hållbara konsumtions- och produktionsmönster" och deras delmål.** [Ändr. 6]
- (6) Resultaten från Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio + 20)⁽¹⁾, **antagandet av EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter** samt den internationella utvecklingen i kampen mot olaglig handel med vilda djur och växter **och de nya målen för hållbar utveckling (17 mål som ska omvandla vår värld, inklusive mål 14: Hav och marina resurser) som FN antog i september 2015** bör återspeglas i EU:s externa fiskeripolitik **och dess handelspolitik.** [Ändr. 7]
- (7) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken, såsom anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁽²⁾ (nedan kallad **grundförordningen**), är att säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbar och förvaltas i överensstämmelse med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende, **och i syfte att återställa och bevara fiskbestånden över nivåer som möjliggör maximal hållbar avkastning** samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. **Vid genomförandet av denna politik måste man också beakta målen för utvecklingssamarbetet enligt artikel 208.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).** [Ändr. 8]
- (7a) **Enligt grundförordningen måste också hållbara fiskepartnerskapsavtal begränsas till överskottsfångster i enlighet med artikel 62.2 och 62.3 i Unclos.** [Ändr. 9]

⁽¹⁾ Förenta nationernas generalförsamlings resolution A/Res/66/288 av den 27 juli 2012 om resultaten från konferensen Rio + 20, med titeln *The Future We Want*.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

Torsdagen den 2 februari 2017

- (8) ~~I förordning (EU) nr 1380/2013~~ **I grundförordningen** betonas behovet av att främja den gemensamma fiskeripolitikens mål på internationell nivå och säkerställa att unionens fiskeverksamhet utanför unionens vatten grundar sig på de principer och standarder som är tillämpliga enligt unionsrätten, och att samtidigt främja likvärdiga förutsättningar för EU-aktörer och tredjelandsaktörer. **Social- och miljölagstiftning som antas av tredjeländer kan skilja sig från motsvarande lagstiftning i unionen, vilket medför olika standarder för fiskeflottorna. Denna situation kan leda till att fiskeverksamhet tillåts som är oförenlig med en hållbar förvaltning av marina resurser. Man måste därför säkerställa överensstämmelse med unionens verksamhet på områdena för miljö, fiskeri, handel och utveckling, särskilt när sådan verksamhet påverkar fiskerinäringen i utvecklingsländer med låg administrativ kapacitet och hög korruptionsrisk.** [Ändr. 10]
- (9) Avsikten med förordning (EG) nr 1006/2008 var att upprätta en gemensam grund för tillståndsgivning för fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfartyg utanför unionens vatten, i syfte att stödja kampen mot IUU-fiske och bättre kontrollera och övervaka ~~EU-flottan~~ **unionsflottan** i hela världen, **samt även villkor för tillstånd för tredjeländers fiskefartyg att fiska i unionens vatten.** [Ändr. 11]
- (10) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008⁽¹⁾ om IUU-fiske antogs parallellt med förordning (EG) nr 1006/2008, och rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (kontrollförordningen)⁽²⁾ antogs ett år senare. Dessa tre förordningar utgör de tre pelarna i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens kontroll- och efterlevnadsbestämmelser.
- (11) Dessa tre förordningar har dock inte genomförts konsekvent. Det har framför allt förekommit inkonsekvenser mellan tillståndsförordningen och kontrollförordningen som antogs efter tillståndsförordningen. Vid genomförandet av tillståndsförordningen upptäcktes också flera kryphål, eftersom vissa utmaningar på kontrollområdet inte täcktes, såsom befraktning, omflaggning och fisketillstånd som utfärdas av en behörig myndighet i ett tredjeland till ett unionsfiskefartyg utanför ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal (nedan kallade *direkt tillstånd*). Dessutom har vissa rapporteringsskyldigheter visat sig svåra att genomföra liksom uppdelningen av administrativa roller mellan medlemsstaterna och kommissionen.
- (12) Den centrala principen för den här förordningen är att alla unionsfartyg som fiskar utanför unionens vatten bör erhålla tillstånd från sin flaggmedlemsstat och övervakas i enlighet med detta, oavsett var de är verksamma och inom vilken ram verksamheten sker. Utfärdandet av ett tillstånd bör ske på villkor att en uppsättning grundläggande och gemensamma behörighetsvillkor är uppfyllda. Den information som medlemsstaterna samlar in och överlämnar till kommissionen bör möjliggöra för kommissionen att när som helst ingripa i övervakningen av fiskeverksamheten när det gäller samtliga EU-fiskefartyg i vilket område utanför unionens vatten de än befinner sig. **Detta är nödvändigt för att kommissionen ska kunna fullgöra sina skyldigheter som fördragens väktare.** [Ändr. 12]
- (12a) **Under senare år har unionens externa fiskeripolitik förbättrats avsevärt när det gäller villkor och bestämmelser om hållbara fiskepartnerskapsavtal och den aktsamhet som visas vid genomförandet av bestämmelserna. Att bevara unionsflottans fiskemöjligheter inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal bör vara ett prioriterat mål för unionens externa fiskeripolitik och liknande villkor bör tillämpas på unionens verksamhet utanför de hållbara fiskepartnerskapsavtalen.** [Ändr. 13]
- (12b) **Kommissionen bör spela en medlande roll när möjligheten att permanent återkalla, tillfälligt återkalla eller ändra ett fisketillstånd tas upp på grund av bevis för allvarliga hot mot nyttjandet av fiskeresurserna.** [Ändr. 14]

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

Torsdagen den 2 februari 2017

- (13) Stödfartyg kan ha stor betydelse för hur fiskefartygen kan bedriva sin fiskeverksamhet och för vilken kvantitet fisk de kan ta med sig. Det är därför nödvändigt att beakta dem i de tillståndsgivnings- och rapporteringsprocesser som anges i denna förordning.
- (14) Omflaggning blir ett problem när syftet är att kringgå den gemensamma fiskeripolitikens regler eller befintliga bevarande- och förvaltningsåtgärder. Unionen måste därför ha möjlighet att definiera, upptäcka och hindra sådan verksamhet. Spårbarhet och korrekt uppföljning av efterlevnadshistorik bör säkerställas under hela ~~fartygets livslängd~~ **livslängden för ett fartyg som ägs av en verksamhetsutövare i unionen, oavsett vilken flagg det för**. Kravet att ett unikt fartygsnummer tilldelas fartyget av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) bör vara till nytta i detta avseende. [Ändr. 15]
- (15) I tredjeländers vatten kan unionsfartygen antingen bedriva verksamhet enligt bestämmelserna i hållbara fiskepartnerskapsavtal som ingåtts mellan unionen och tredjeländer eller genom att erhålla direkta fisketillstånd från tredjeländer, om något hållbart fiskepartnerskapsavtal inte är i kraft. I båda fallen bör verksamheten bedrivas på ett öppet och hållbart sätt. Därför bör flaggmedlemsstaterna ges befogenhet att på grundval av en fast uppsättning kriterier och under övervakning ge fartyg som för deras flagg tillstånd att ansöka om och erhålla direkttillstånd från kuststatstredjeländer. Fiskeverksamheten bör tillåtas när flaggmedlemsstaten har försäkrat sig om att den inte kommer att äventyra hållbarheten. Om kommissionen inte har ~~några~~ **vederbörligen motiverade** invändningar bör den verksamhetsutövare som har fått godkännande från både flaggmedlemsstaten och kuststaten få klartecken att inleda sin fiskeverksamhet. [Ändr. 16]
- (16) En särskild fråga som rör de hållbara fiskepartnerskapsavtalen är den omfördelning av outnyttjade fiskemöjligheter som sker när de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna enligt relevanta rådsförordningar inte används fullt ut. Eftersom de tillträdeskostnader som anges i de hållbara fiskepartnerskapsavtalen till stor del finansieras genom unionens budget är det viktigt att det finns ett ~~omfördelningssystem~~ **system för tillfällig omfördelning** som tar tillvara unionens finansiella intressen och säkerställer att inga betalade fiskemöjligheter går till spillo. Det är därför nödvändigt att klargöra och förbättra omfördelningssystemet, som bör vara en mekanism som används som en sista utväg. Tillämpningen av mekanismen bör vara tillfällig och bör inte påverka den ursprungliga fördelningen av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna. ~~Omfördelning~~ **och alltså inte äventyra den relativa stabiliteten. Eftersom det är en mekanism som används som en sista utväg** bör endast ske när de berörda medlemsstaterna har gett upp sina rättigheter att utbyta fiskemöjligheter sinsemellan. [Ändr. 17]
- (16a) **"Vilande avtal" är ett begrepp som används för länder som av strukturella eller särskilda skäl har antagit ett fiskepartnerskapsavtal utan gällande protokoll. Unionen har flera "vilande avtal" med tredjeländer. Unionens fiskefartyg är därför inte tillåtna att fiska i vatten som omfattas av vilande avtal. Kommissionen borde anstränga sig för att "väcka" dessa avtal eller avsluta det berörda partnerskapsavtalet.** [Ändr. 18]
- (17) Tillstånd från flaggmedlemsstaten bör också utfärdas för fiskeverksamhet inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och **för oreglerat fiske** på det fria havet, och denna verksamhet bör bedrivas i enlighet med fiskeriförvaltningsorganisationens särskilda regler eller den unionslagstiftning som reglerar fiskeverksamhet på det fria havet. [Ändr. 19]
- (18) Befraktningsavtal kan leda till att ändamålsenligheten hos bevarande- och förvaltningsåtgärderna äventyras och till att de levande marina resurserna inte nyttjas på ett hållbart sätt. Det är därför nödvändigt att fastställa en rättslig ram som hjälper unionen att bättre övervaka den verksamhet som bedrivs av **fiskefartyg som för en medlemsstats unionsbefraktade fartyg flagg och befraktas av verksamhetsutövare i tredjeländer**, på grundval av de regler som antagits av relevant fiskeriförvaltningsorganisation. [Ändr. 20]
- (19) Förfarandena bör vara öppna, **genomförbara** och förutsebara för unionens och tredjelands verksamhetsutövare, liksom för deras respektive behöriga myndigheter. [Ändr. 21]
- (19a) **Unionen bör eftersträva internationella likvärdiga förutsättningar där unionens fiskeflotta kan konkurrera på lika villkor med andra fiskerikationer, och anpassa reglerna om marknadstillträde när striktare regler antas för unionsflottan.** [Ändr. 22]

Torsdagen den 2 februari 2017

- (20) Utbytet av uppgifter i elektronisk form mellan medlemsstaterna och kommissionen, enligt vad som anges i kontrollförordningen, bör säkerställas. Medlemsstaterna bör samla in alla begärda uppgifter om sina flottor och deras fiskeverksamhet, behandla dem och göra dem tillgängliga för kommissionen. Därutöver bör de samarbeta med varandra, med kommissionen och vid behov med tredjeländer, för att samordna uppgiftsinsamlingen.
- (21) För förbättrad öppenhet och insyn och ökad tillgänglighet när det gäller information om unionens fisketillstånd bör kommissionen inrätta ett elektroniskt fisketillståndsregister som omfattar både en offentlig och en säker del. I uppgifterna i unionens fisketillståndsregister ingår även personuppgifter. Behandlingen av personuppgifter enligt denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽²⁾ och tillämplig nationell rätt.
- (22) För en korrekt hantering av tillträdet till unionens vatten för fiskefartyg som för ett tredjelands flagg, bör reglerna på detta område överensstämma med de regler som gäller för unionens fiskefartyg i enlighet med kontrollförordningen. Särskilt artikel 33 i den förordningen, som handlar om rapportering av fångster och fångstrelaterade uppgifter, bör även vara tillämplig på tredjelands fiskefartyg som fiskar i unionens vatten.
- (23) Fiskefartyg från tredjeländ som saknar tillstånd enligt den här förordningen bör, när de trafikerar unionens vatten, vara skyldiga att se till att deras fiskeredskap är stuvade på ett sådant sätt att de inte med lätthet kan användas för fiskeinsatser.
- (24) Medlemsstaterna bör vara ansvariga för att kontrollera den fiskeverksamhet som bedrivs av tredjelandsfartyg i unionens vatten och, i händelse av överträdelser, för deras registrering i det nationella register som anges i artikel 93 i kontrollförordningen.
- (25) I syfte att förenkla förfarandena för tillståndsgivning bör ett gemensamt system för utbyte och lagring av uppgifter användas av medlemsstaterna och kommissionen, så att nödvändig information och uppdateringar tillhandahålls samtidigt som den administrativa bördan minskas. I detta sammanhang bör uppgifterna i registret över unionens fiskeflotta utnyttjas fullt ut.
- (26) I syfte att ta hänsyn till tekniska framsteg och eventuella åtföljande nya internationella rättsliga krav bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av ändringar av bilagorna till denna förordning som innehåller förteckningen över den information som ska lämnas av verksamhetsutövaren för att erhålla ett fisketillstånd. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽³⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (27) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på registreringen av, formatet för och överföringen av uppgifter rörande fisketillstånd från medlemsstaterna till kommissionen och till unionens fisketillståndsregister, samt med avseende på att fastställa en metod för omfördelning av outnyttjade fiskemöjligheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Torsdagen den 2 februari 2017

- (28) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på omfördelningen av fiskemöjligheter, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (29) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör förordning (EG) nr 1006/2008 upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser för utfärdande och förvaltning av fisketillstånd för

- (a) unionsfiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet i vatten som står under ett tredjelands överhöghet eller jurisdiktion, som kontrolleras av en regional fiskeriförvaltningsorganisation, ~~inom eller utanför unionens vatten~~ **i vilken unionen är avtalsslutande part**, eller på det fria havet, och
- (b) fiskefartyg från tredjeländer som bedriver ~~fiske~~ **fiskeverksamhet** i unionens vatten. [Ändr. 23]

Artikel 2

Förhållande till internationell lagstiftning och unionslagstiftningen

Denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser

- (a) i hållbara fiskepartnerskapsavtal och liknande fiskeavtal som ingåtts mellan unionen och tredjeländer,
- (b) som antagits av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller liknande fiskeriorganisationer, i vilka unionen är avtalsslutande part eller icke avtalsslutande samarbetande part,
- (c) i unionslagstiftning genom vilken de bestämmelser som avses i leden a och b genomförs eller införlivas.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i grundförordningen gälla. Dessutom ska följande definitioner gälla:

- (a) *stödfartyg*: ett fartyg som inte är utrustat med fungerande fiskeredskap **avsedda för att fånga eller dra till sig fisk**, och som underlättar, bistår vid eller förbereder fiskeverksamheter, [Ändr. 24]
- (b) *fisketillstånd*: ett ~~tillstånd~~ **fisketillstånd** som har utfärdats för ett unionsfiskefartyg eller ett fiskefartyg från tredjeland och som ger det rätt att bedriva specifik fiskeverksamhet under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiske på särskilda villkor, [Ändr. 25]
- (c) *fisketillståndsregister*: systemet för förvaltning av fisketillstånd och tillhörande databas,
- (d) *direktillstånd*: ett fisketillstånd som utfärdas till ett unionsfiskefartyg av en behörig myndighet i ett tredjeland, men som inte omfattas av ett hållbart fiskepartnerskapsavtal,

Torsdagen den 2 februari 2017

- (e) *tredjelandsvatten*: vatten som står under ett tredjelands överhöghet eller jurisdiktion,
- (f) *observatörsprogram*: en ordning som innebär att en regional fiskeriförvaltningsorganisation, **ett hållbart fiskepartnerskapsavtal, ett tredjeland eller en medlemsstat** placerar observatörer ombord på fiskefartyg på vissa villkor för att **samla in uppgifter och/eller** kontrollera att fartyget iakttar fiskeriförvaltningsorganisationens, **det hållbara fiskepartnerskapsavtalets eller landets** regler. [Ändr. 26]
- (fa) *avtalslutande part*: **en avtalslutande part i en internationell konvention eller ett internationellt avtal om inrättande av en regional fiskeriförvaltningsorganisation, liksom stater, fiskeriorgan eller andra organ som samarbetar med en sådan organisation och har beviljats status som icke-avtalslutande samarbetspart i en sådan organisation.** [Ändr. 27]
- (fb) *befraktning*: **ett arrangemang genom vilket ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg ingår ett åtagande för en fastställd period med en verksamhetsutövare i en annan medlemsstat eller med ett tredjeland utan byte av flagg.** [Ändr. 77]

AVDELNING I

UNIONSFISKEFARTYGS FISKEVERKSAMHET UTANFÖR UNIONENS VATTEN

Kapitel I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 4

Allmän princip

Utan att det påverkar tillämpningen av kravet att fisketillstånd ska inhämtas från behörig organisation eller behörigt tredjeland, får ett unionsfiskefartyg endast bedriva fiskeverksamhet utanför unionens vatten om det utfärdats ett fisketillstånd av flaggmedlemsstaten.

Artikel 5

Behörighetsvillkor

1. En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd för fiske utanför unionens vatten på följande villkor:
 - (a) Flaggmedlemsstaten har fått in fullständig och korrekt information i enlighet med ~~bilagorna 1 och 2~~ **bilagan** om fiskefartyget och tillhörande stödfartyg, även om eventuella stödfartyg som inte för EU-flagg. [Ändr. 28]
 - (b) Fiskefartyget har en giltig fiskelicens enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1224/2009.
 - (c) Fiskefartyget och eventuella stödfartyg har IMO-nummer, **om så krävs i unionslagstiftningen.** [Ändr. 29]
 - (d) ~~Verksamhetsutövaren och~~ **Befälhavaren på** fiskefartyget, **liksom det berörda fiskefartyget**, har inte varit föremål för sanktioner till följd av allvarliga överträdelser ~~enligt medlemsstatens nationella lagstiftning enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 och artikel 90 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009~~ under de tolv månader som föregår ansökan om fisketillstånd. [Ändr. 78]
 - (e) Fiskefartyget finns inte upptaget i någon förteckning över fartyg som bedrivit olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, som antagits av en regional fiskeriförvaltningsorganisation och/eller av unionen enligt förordning (EG) nr 1005/2008.

Torsdagen den 2 februari 2017

(f) Det finns, i tillämpliga fall, tillgängliga fiskemöjligheter för flaggmedlemsstaten inom ramen för det aktuella fiskeavtalet eller enligt relevanta bestämmelser inom ramen för den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

(g) Fiskefartyget uppfyller, i tillämpliga fall, villkoren i artikel 6.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 43 med avseende på att ändra bilagan.

Artikel 6

Omflaggning

1. Denna artikel gäller fartyg som, ~~inom fem år efter det att~~ **under den tvåårsperiod som föregick inlämnandet av** ansökan om fisketillstånd ~~lämnades in~~, har

(a) avförts från registret över EU:s fiskeflotta och har flaggats om i ett tredjeland, och

(b) därefter återinförts i registret över EU:s fiskeflotta ~~inom 24 månader efter det att fartyget avfördes från registret.~~

2. En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd om flaggmedlemsstaten ~~kan säkerställa~~ **har kontrollerat** att fiskefartyget enligt punkt 1 under den period som det förde tredjelands flagg

(a) inte bedrev IUU-fiske, och

(b) inte bedrev **vare sig** fiske i ett icke-samarbetande tredjelands vatten enligt artiklarna 31 och 33 i förordning (EG) nr 1005/2008 **eller i vattnen i ett tredjeland som har identifierats som ett land som tillåter ohållbart fiske enligt artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012** ⁽¹⁾.

3. För detta ändamål ska verksamhetsutövaren lämna in ~~all den information~~ **följande uppgifter** som flaggmedlemsstaten begär om den ~~aktuella perioden som flaggmedlemsstaten begär, åtminstone samtliga av följande handlingar~~ **period under vilken fartyget förde tredjelandsflagg:**

(a) En deklARATION med uppgifter om fångster och fiskeansträngning under den aktuella perioden.

(b) En kopia av det fisketillstånd som utfärdats av flaggstaten för den aktuella perioden.

(c) En kopia av samtliga fisketillstånd för fiske i tredjelands vatten under den aktuella perioden.

(d) Ett officiellt intyg från det tredjeland i vilket fartyget flaggades om, med uppgift om vilka sanktioner som fartyget eller verksamhetsutövaren ålagts under den relevanta perioden.

(da) En fullständig förteckning över flagg under den period som fartyget har varit avfört från registret över unionens fiskeflotta.

4. En flaggmedlemsstat får inte utfärda fisketillstånd till ett fartyg som har flaggats om

(a) i ett tredjeland som har identifierats eller registrerats som ett icke-samarbetande tredjeland i kampen mot IUU-fiske enligt artiklarna 31 och 33 i förordning (EG) nr 1005/2008, eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 av den 25 oktober 2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske (EUT L 316, 14.11.2012, s. 34).

Torsdagen den 2 februari 2017

(b) i ett tredjeland som har identifierats som ett land som tillåter ohållbart fiske enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1026/2012.

5. Punkt 4 ska inte gälla om flaggmedlemsstaten har kunnat säkerställa att verksamhetsutövaren, så snart landet identifierades som ett icke-samarbetande land i kampen mot IUU-fiske eller som ett land som tillåter ohållbart fiske,

(a) upphörde med fiskeverksamheten, och

(b) **omedelbart** inledde relevanta administrativa förfaranden för att avföra fartyget från det aktuella tredjelandets fiskeflottregister. [Ändr. 31]

Artikel 7

Övervakning av fisketillstånd

1. Vid ansökan om fisketillstånd ska verksamhetsutövaren lämna in fullständiga och korrekta uppgifter till flaggmedlemsstaten.

2. Verksamhetsutövaren ska omedelbart underrätta flaggmedlemsstaten om varje ändring av uppgifterna i fråga.

3. Flaggmedlemsstaten ska **minst en gång om året** övervaka huruvida de villkor på vilka ett fisketillstånd utfärdades fortfarande uppfylls under fisketillståndets giltighetstid.

4. Om ett av de villkor på vilka ett fisketillstånd har utfärdats inte längre uppfylls ska flaggmedlemsstaten **vidta lämpliga åtgärder, däribland** ändra eller återkalla fisketillståndet och **omedelbart** underrätta verksamhetsutövaren och kommissionen, **och, om relevant, den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens sekretariat eller det berörda tredjelandet** om detta.

5. På **vederbörligen motiverad** begäran av kommissionen ska en flaggmedlemsstat neka, tillfälligt återkalla eller permanent återkalla fisketillstånd i fall av

(a) tvingande ~~politiska hänsyn som rör~~ **skäl till skyndsamhet som rör ett allvarligt hot mot** hållbart utnyttjande, förvaltning och bevarande av marina biologiska resurser

(b) ~~eller förebyggande och bekämpande av~~ **allvarliga överträdelser av artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008 och artikel 90.1 i förordning (EG) nr 1224/2009, inom ramen för** olagligt, orapporterat och oreglerat (IUU) fiske eller **för att förhindra sådana, om det handlar om hög risk, eller**

(c) i de fall då unionen har beslutat att tillfälligt eller permanent avbryta relationerna med det aktuella tredjelandet.

Den vederbörligen motiverade begäran som avses i första stycket ska stödjas av relevanta och ändamålsenliga uppgifter. Kommissionen ska omedelbart underrätta verksamhetsutövaren och flaggmedlemsstaten om den framställer en sådan vederbörligen motiverad begäran. En sådan begäran av kommissionen ska åtföljas av en period med överläggningar på 15 dagar mellan kommissionen och flaggmedlemsstaten.

6. Om en flaggmedlemsstat **kommissionen, efter den period av 15 dagar som avses i punkt 5, bekräftar sin begäran och flaggmedlemsstaten** underlåter att neka, ändra, tillfälligt återkalla eller permanent återkalla fisketillståndet i enlighet med punkterna 4 och 5, får kommissionen, **efter ytterligare fem dagar**, besluta att permanent återkalla fisketillståndet och **ska** underrätta flaggmedlemsstaten och verksamhetsutövaren om ~~detta~~ **sitt beslut**. [Ändr. 32]

Torsdagen den 2 februari 2017

Kapitel II

Unionsfiskefartygs fiskeverksamhet i tredjelands vatten

AVSNITT 1

FISKEVERKSAMHET INOM RAMEN FÖR HÅLLBARA FISKEPARTNERSKAPSAVTAL

Artikel 8

Medlemskap i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

Ett unionsfiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet i ett tredjelands vatten efter bestånd som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation om tredjelandet ifråga är en avtalsslutande part eller en icke-avtalsslutande samarbetande part till den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. **När det gäller hållbara fiskepartnerskapsavtal som ingåtts före den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], ska detta stycke tillämpas från och med den ... [fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande]. [Ändr. 33]**

En del av de ekonomiska medel som är avsedda för sektorsstöd till tredjeländer med vilka unionen ingått ett hållbart fiskepartnerskapsavtal får avsättas för att främja dessa länders anslutning till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. [Ändr. 34]

Artikel 9

Räckvidd

Detta avsnitt ska gälla för den fiskeverksamhet som unionsfiskefartyg bedriver i tredjelands vatten inom ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal.

Unionen ska säkerställa att hållbara fiskepartnerskapsavtal är förenliga med denna förordning. [Ändr. 35]

Artikel 10

Fisketillstånd

Ett unionsfiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet i tredjelands vatten inom ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal om det har utfärdats ett fisketillstånd för unionsfiskefartyget

(a) ~~av dess flaggstat~~ **det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeverksamheten äger rum, och [Ändr. 36]**

(b) ~~av det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeverksamheten äger rum~~ **dess flaggmedlemsstat. [Ändr. 37]**

Artikel 11

Villkor för flaggmedlemsstaternas beviljande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd för fiskeverksamhet i tredjelands vatten inom ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal om

(a) behörighetsvillkoren i artikel 5 är uppfyllda,

(b) villkoren i det relevanta hållbara fiskepartnerskapsavtalet är uppfyllda, och

(c) verksamhetsutövaren har betalat alla avgifter

(ca) **verksamhetsutövaren har betalat alla tillämpliga ersättningar som den behöriga myndigheten i tredjelandet begärt under de senaste tolv månaderna påfört, efter att tillämpliga rättsliga förfaranden avslutats och [Ändr. 38]**

(cb) **fiskefartyget har ett tillstånd som utfärdats av det berörda tredjelandet. [Ändr. 39]**

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 12

Förvaltning av fisketillstånd

1. Så snart ett fisketillstånd har utfärdats **flaggmedlemsstaten har kontrollerat att villkoren i artikel 11 a, b och c är uppfyllda** ska ~~flaggmedlemsstaten~~ **den** till kommissionen skicka in motsvarande ansökan ~~om~~ **för att erhålla** tillstånd från tredjelandet.
2. I den ansökan som avses i punkt 1 ska ingå den information som förtecknas i ~~bilagorna 1 och 2~~ **bilagan** samt eventuella övriga uppgifter som krävs enligt det hållbara fiskepartnerskapsavtalet.
3. Flaggmedlemsstaten ska skicka ansökan till kommissionen senast ~~10~~ **15** kalenderdagar före den sista dag då ansökningarna ska ha överförts i enlighet med det hållbara fiskepartnerskapsavtalet. Kommissionen får ~~begära att flaggmedlemsstaten inkommer med~~ **skicka en vederbörligen motiverad begäran till flaggmedlemsstaten om** all kompletterande information som kommissionen anser nödvändig.
4. När ~~Inom 10 kalenderdagar från mottagandet av ansökan, eller om ytterligare information begärdes enligt punkt 3, inom 15 kalenderdagar från mottagandet av ansökan, ska~~ kommissionen ~~anser göra en inledande undersökning för att villkoren avgöra om de villkor som fastställs i artikel 11 uppfylls.~~ **Kommissionen ska** ~~kommissionen~~ skicka ansökan till tredjelandet **eller underrätta medlemsstaten om att ansökan har avslagits.**
5. Om ett tredjeland meddelar kommissionen att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller permanent återkalla ett fisketillstånd som utfärdats för ett unionsfiskefartyg **inom ramen för avtalet** ska kommissionen **omedelbart** underrätta flaggmedlemsstaten om detta, **om möjligt på elektronisk väg. Flaggmedlemsstaten ska omedelbart vidarebefordra denna information till fartygets ägare.** [Ändr. 40]

Artikel 13

Temporär omfördelning av outnyttjade fiskemöjligheter inom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal

1. ~~Under ett visst år eller under en annan relevant period~~ **slutet av första hälften** av ~~genomförandet av genomförandeperioden för~~ ett protokoll till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal får kommissionen identifiera outnyttjade fiskemöjligheter och identifiera de medlemsstater som har tilldelats andelar av de aktuella fiskemöjligheterna om detta.
2. Inom ~~10~~ **20** dagar från det att de medlemsstater som avses i punkt 1 får denna information från kommissionen får dessa
 - (a) informera kommissionen om att de kommer att utnyttja fiskemöjligheterna senare under året ~~eller senare under den aktuella~~ **den andra hälften av** genomförandeperioden och ska därvid lämna in en fiskeplan med detaljerade uppgifter om antalet begärda fisketillstånd, beräknade fångster, fiskezon och fiskeperiod, eller
 - (b) informera kommissionen om utbyten av fiskemöjligheter i enlighet med artikel 16.8 i grundförordningen.
3. Om vissa medlemsstater inte har informerat kommissionen om en eller flera av de åtgärder som avses i punkt 2, och om fiskemöjligheter därför förblir outnyttjade, får kommissionen **under en period av tio dagar efter den period som avses punkt 2**, skicka ut en uppmaning till intresseanmälan avseende de tillgängliga outnyttjade fiskemöjligheterna till övriga medlemsstater som har andelar av fiskemöjligheterna.
4. Medlemsstaterna får, inom tio dagar efter det att de tar emot uppmaningen till intresseanmälan, meddela kommissionen att de är intresserade av de outnyttjade fiskemöjligheterna. Till stöd för detta ska de lämna in en fiskeplan med detaljerade uppgifter om antalet begärda fisketillstånd, beräknade fångster, fiskezon och fiskeperiod.
5. Om så krävs för bedömningen av ansökan får kommissionen begära kompletterande information från de berörda medlemsstaterna **om antalet begärda fisketillstånd, beräknade fångster, fiskezon och fiskeperiod.**
6. Om de medlemsstater som har andelar av de aktuella fiskemöjligheterna inte uttrycker något intresse för de outnyttjade fiskemöjligheterna **inom tiodagarsperioden** får kommissionen skicka ut en uppmaning till intresseanmälan till alla medlemsstater. En medlemsstat får uttrycka intresse för de outnyttjade fiskemöjligheterna på de villkor som anges i punkt 4.

Torsdagen den 2 februari 2017

7. På grundval av den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med punkterna 4 eller 5, **och i nära samarbete med dem**, ska kommissionen omfördela de outnyttjade fiskemöjligheterna, **men endast** temporärt i enlighet med den metod som anges i artikel 14.

7a. Den omfördelning som avses i punkt 7 får endast tillämpas under den andra hälften av genomförandeperioden enligt punkt 1 och får genomföras endast en gång under den perioden.

7b. Kommissionen ska informera medlemsstaterna om

(a) vilka medlemsstater som kommit i åtnjutande av omfördelningen,

(b) vilka kvantiteter som tilldelats de medlemsstater som kommit i åtnjutande av omfördelningen, och

(c) vilka tilldelningskriterier som använts för omfördelningen. [Ändr. 41]

Artikel 13a

Förenkling av förfarandena i samband med den årliga förnyelsen av de fisketillstånd som är i kraft under tillämpningsperioden för protokollet till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal

Under den tid som ett hållbart fiskepartnerskapsavtal som ingåtts av unionen är i kraft bör snabbare, smidigare och enklare förfaranden tillåtas för förnyelse av licenserna för de fartyg vars tillstånd (egenskaper, flaggstat, ägande eller regelefterlevnad) inte förändrats från ett år till ett annat. [Ändr. 42]

Artikel 14

Metod för **temporär** omfördelning

1. Kommissionen får, genom genomförandeakter, fastställa en metod för **temporär** omfördelning av outnyttjade fiskemöjligheter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, med avseende på den begränsade tid som återstår för att utnyttja fiskemöjligheterna, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 45.3. Akterna ska vara i kraft under högst sex månader.

3. Vid fastställandet av metoden för omfördelning ska kommissionen tillämpa följande **transparenta och objektiva** kriterier, **som tar hänsyn till ekologiska, sociala och ekonomiska faktorer**:

(a) Antalet fiskemöjligheter som finns tillgängliga för omfördelning.

(b) Antalet ansökande medlemsstater.

(c) Den andel som varje ansökande medlemsstat tilldelats i den ursprungliga fördelningen av fiskemöjligheter.

(d) Historiska fångst- och fiskeansträngningsnivåer för var och en av de ansökande medlemsstaterna.

(e) Antalet fiskefartyg, typen av fiskefartyg och redskap som används.

(f) Den mån i vilken fiskeplanen som den ansökande medlemsstaten har lämnat in överensstämmer med de faktorer som anges i leden a–e.

Kommissionen ska offentliggöra motiveringen till omfördelningen. [Ändr. 43]

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 15

Tilldelning av en årlig kvot som fördelas på ett antal på varandra följande fångstbegränsningar

~~1. Om Fördelningen av fiskemöjligheter i en situation där~~ det i protokollet till ett partnerskapsavtal om hållbart fiske **hållbart fiskepartnerskapsavtal** fastställs månatliga eller kvartalsvisa fångstbegränsningar eller andra uppdelningar av den årliga kvoten får kommissionen anta en genomförandeakt om fastställande av en metod för fördelning på månatlig eller kvartalsvis bas eller för en annan period av motsvarande fångstmöjligheter mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2, **ska motsvarande fångstmöjligheter mellan medlemsstaterna överensstämna med de årliga fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna enligt relevant unionsrättsakt. Denna princip ska tillämpas om inte de berörda medlemsstaterna kommer överens om gemensamma fiskeplaner som beaktar de månatliga eller kvartalsvisa fångstbegränsningarna eller andra uppdelningar av den årliga kvoten.** [Ändr. 44]

~~2. Fördelningen av fiskemöjligheter enligt punkt 1 ska överensstämna med de årliga fiskemöjligheter som tilldelats enligt relevant rådsförordning.~~ [Ändr. 45]

AVSNITT 2

FISKEVERKSAMHET INOM RAMEN FÖR DIREKTILLSTÅND

Artikel 16

Räckvidd

Detta avsnitt ska gälla för den fiskeverksamhet som unionsfiskefartyg bedriver i tredjelands vatten utanför ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal.

Artikel 17

Fisketillstånd

Ett unionsfiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet i tredjelands vatten utanför ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal om ett fisketillstånd har utfärdats för unionsfiskefartyget av:

- (a) ~~dess flaggstat~~ **det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeverksamheten äger rum,** och [Ändr. 46]
- (b) ~~det tredjeland som har överhöghet eller jurisdiktion över de vatten där fiskeverksamheten äger rum~~ **dess flaggmedlemsstat.** [Ändr. 47]

En flaggmedlemsstat får utfärda fisketillstånd för fiskeverksamhet i tredjelands vatten om protokollet till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal som omfattar dessa vatten inte har varit i kraft i det berörda tredjelandet under minst de tre föregående åren.

Om protokollet förnyas ska fisketillståndet automatiskt återkallas från och med det datum då protokollet träder i kraft. [Ändr. 48]

Artikel 18

Villkor för flaggmedlemsstatens utfärdande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd för fiskeverksamhet i tredjelands vatten utanför ramen för ett hållbart fiskepartnerskapsavtal om

- (a) det inte finns något gällande hållbart fiskepartnerskapsavtal med det aktuella tredjelandet, ~~eller om det i det gällande partnerskapsavtalet om hållbart fiske finns uttryckliga bestämmelser om möjligheten att bevilja direktillstånd,~~
 - (b) behörighetsvillkoren i artikel 5 är uppfyllda,
- (ba) det finns ett överskott av tillåtna fångster i enlighet med kraven i artikel 62.2 i Unclos,**

Torsdagen den 2 februari 2017

(c) och om verksamhetsutövaren har inkommit med följande:

i) **En kopia av den tillämpliga fiskerilagstiftningen som kuststaten försett verksamhetsutövaren med.**

ii) ~~En skriftlig bekräftelse från tredjelandet, vilken ska utfärdas efter samråd mellan verksamhetsutövaren och tredjelandet.~~ **Ett giltigt fisketillstånd, utfärdat av tredjelandet för den föreslagna fiskeverksamheten, med uppgifter om vilka villkor som ingår i det planerade direkttillståndet som ger verksamhetsutövaren som innehåller villkoren för** tillträde till ~~tredjelandets fiskeresurser~~ **fiskeresurserna**, inbegripet uppgifter om tillståndets varaktighet, villkor och om de aktuella fiskeresurserna uttryckta som fiskeansträngning eller som fångstbegränsningar.

iii) Bevis för att den planerade fiskeverksamheten är hållbar, vilka ska bygga på

— en vetenskaplig bedömning som lämnas in av tredjelandet och/eller en regional fiskeriförvaltningsorganisation **och/eller av ett regionalt fiskeorgan med vetenskaplig behörighet som erkänts av kommissionen**, och

— **när det gäller en bedömning av tredjelandet**, en granskning av den vetenskapliga bedömningen som har gjorts av flaggmedlemsstaten på grundval av flaggmedlemsstatens nationella vetenskapliga instituts utvärdering, **eller om tillämpligt, av det vetenskapliga institut i medlemsstaten som har kompetens i den aktuella fiskeverksamheten.**

— ~~en kopia av tredjelandets fiskerilagstiftning.~~

iv) Kontouppgifter för det särskilda officiella och offentliga bankkonto som ska användas för betalningen av alla avgifter.

(d) Om fiskeverksamheten kommer att avse arter som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation, uppgift om huruvida tredjelandet är avtalslutande part eller en **samarbetande** icke-avtalslutande ~~samarbetande~~ part i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. [Ändr. 49]

Artikel 19

Förvaltning av direkttillstånd

1. Så snart ett fisketillstånd har utfärdats **flaggmedlemsstaten kontrollerat att kraven i artikel 18 är uppfyllda**, ska ~~flaggmedlemsstaten~~ **den** till kommissionen skicka in relevant information enligt ~~bilagorna 1 och 2~~ **bilagan** samt artikel 18.

2. ~~Om kommissionen inte har begärt in kompletterande information eller bevis inom 15 dagar från det att~~ **Kommissionen ska göra en inledande undersökning av** den information som avses i punkt 1. **Den får begära ytterligare information eller bevis avseende** överförs, ska flaggmedlemsstaten underrätta verksamhetsutövaren om att den aktuella fiskeverksamheten kan inledas, förutsatt att direkttillståndet från tredjelandet också har beviljats den information som avses i punkt 1 **inom en period av 15 dagar.**

3. Om kommissionen, till följd av en begäran om kompletterande information eller bevis enligt punkt 2, konstaterar att villkoren i artikel 18 inte uppfylls, kan kommissionen invända mot beviljandet av fisketillståndet inom ~~två månader~~ **en månad** från det att ~~all~~ **kompletterande** information och bevis **först hade** inkommit.

3a. **Om ett fisketillstånd ska förnyas inom en period på högst två år från utfärdandet av det ursprungliga tillståndet enligt samma villkor som fastställdes i det ursprungliga tillståndet, får medlemsstaten, trots punkterna 1–3 i denna artikel, efter att ha kontrollerat efterlevnaden av de villkor som fastställs i artikel 18, direkt utfärda fisketillståndet och utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska ha 15 dagar på sig att invända i enlighet med förfarandet i artikel 7.**

4. Om ett tredjeland meddelar kommissionen att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller permanent återkalla ett direkttillstånd som utfärdats för ett unionsfiskefartyg ska kommissionen **omedelbart** underrätta flaggmedlemsstaten om detta, **och flaggmedlemsstaten ska i sin tur underrätta fartygsägaren.**

Torsdagen den 2 februari 2017

5. Om ett tredjeland meddelar flaggmedlemsstaten att det har beslutat att utfärda, neka, tillfälligt återkalla eller permanent återkalla ett direkttillstånd som utfärdats för ett unionsfiskefartyg ska flaggmedlemsstaten **omedelbart** underrätta kommissionen **och fartygsägaren** om detta.

6. Verksamhetsutövaren ska tillhandahålla flaggmedlemsstaten en kopia av de slutliga villkor som avtalas mellan verksamhetsutövaren och tredjelandet, inbegripet en kopia av direkttillståndet. [Ändr. 50]

Kapitel III

Unionsfiskefartygs fiskeverksamhet som förvaltas av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

Artikel 20

Räckvidd

Detta kapitel ska gälla för fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg avseende bestånd som kontrolleras av en regional fiskeriförvaltningsorganisation, i unionens vatten, i det fria havet och i tredjelands vatten.

Artikel 20a

Tillämpning av unionens internationella förpliktelser i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna

För att tillämpa unionens internationella förpliktelser i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, och i enlighet med de mål som avses i artikel 28 i grundförordningen, ska unionen uppmuntra periodiska oberoende granskningar av arbetet och spela en aktiv roll i upprättandet och stärkandet av genomförandekommittéer i alla de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är avtalsslutande part. Unionen ska särskilt se till att dessa genomförandekommittéer säkerställer en allmän övervakning av genomförandet av den externa politiken inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och av de åtgärder som beslutas i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. [Ändr. 51]

Artikel 21

Fisketillstånd

Ett unionsfiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet avseende bestånd som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation om

(-a) unionen är avtalsslutande part i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. [Ändr. 52]

- (a) ett fisketillstånd har utfärdats för det av flaggmedlemsstaten,
- (b) det har tagits upp i relevant register eller förteckning **över godkända fartyg** av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen, [Ändr. 53]
- (c) när fiskeverksamheten bedrivs i tredjelands vatten, om ett fisketillstånd har utfärdats för fiskefartyget av relevant tredjeland i enlighet med kapitel II.

Artikel 22

Villkor för flaggmedlemsstatens utfärdande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får endast utfärda fisketillstånd om

- (a) behörighetsvillkoren i artikel 5 är uppfyllda,
- (b) de regler som fastställts av den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen eller den unionslagstiftning genom vilken reglerna införlivas efterlevs,
- (c) när fiskeverksamheten bedrivs i tredjelands vatten, om villkoren i artikel 11 och 18 efterlevs.

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 23

Registrering hos regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

1. En flaggmedlemsstat ska till kommissionen översända förteckningar över ~~de fartyg~~ **fiskefartyg, i enlighet med definitionen i grundförordningen, som är aktiva och som, i tillämpliga fall, har ett tillhörande register över tidigare fångster**, som de har godkänt för fiskeverksamhet under kontroll av en regional fiskeriförvaltningsorganisation.
2. De förteckningar som avses i punkt 1 ska upprättas i enlighet med den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens krav och åtföljas av den information som anges i ~~bilagorna 1 och 2~~ **bilagan**.
3. Kommissionen får begära att flaggmedlemsstaten inkommer med all kompletterande information som kommissionen anser nödvändig **inom en period av tio dagar efter att ha mottagit förteckningen som avses i punkt 1. Kommissionen ska motivera varje sådan begäran**.
4. När kommissionen anser att villkoren i artikel 22 uppfylls **och inom en period av 15 dagar efter att ha mottagit den förteckning som avses i punkt 1**, ska kommissionen skicka förteckningen eller förteckningarna över godkända fartyg till den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.
5. Om den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens register och förteckningar inte är offentliga ska kommissionen ~~underrätta flaggmedlemsstaten om vilka~~ **distribuera förteckningen över godkända fartyg till de medlemsstater som ingår deltar i den aktuella fiskeverksamheten**. [Ändr. 54]

Kapitel IV

Unionsfiskefartygens fiskeverksamhet på det fria havet

Artikel 24

Räckvidd

Detta kapitel ska gälla för ~~den fiskeverksamhet som unionsfiskefartyg med en totallängd på mer än 24 meter bedriver~~ på det fria havet. [Ändr. 55]

Artikel 25

Fisketillstånd

Ett unionsfiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet på det fria havet om

- (a) ett fisketillstånd har utfärdats för det av ~~flaggmedlemsstaten~~ **fartygets flaggmedlemsstat på grundval av en vetenskaplig bedömning som fastställer att den planerade fiskeverksamheten är hållbar och som har validerats av flaggmedlemsstatens nationella vetenskapliga institut eller, i förekommande fall, medlemsstatens vetenskapliga institut med kompetens i den aktuella fiskeverksamheten**, och [Ändr. 56]
- (b) fisketillståndet har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 27.

Artikel 26

Villkor för flaggmedlemsstatens utfärdande av fisketillstånd

En flaggmedlemsstat får endast utfärda ett fisketillstånd för fiskeverksamhet på det fria havet om:

- (a) behörighetsvillkoren i artikel 5 är uppfyllda.
- (b) **den planerade fiskeverksamheten är**
 - **baserad på en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen enligt definitionen i artikel 4.9 i grundförordningen, och**
 - **i enlighet med en vetenskaplig bedömning, med beaktande av bevarandet av levande marina resurser och marina ekosystem, som lämnas in av flaggmedlemsstatens nationella vetenskapliga institut**. [Ändr. 57]

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 27

Anmälan till kommissionen

En flaggmedlemsstat ska anmäla fisketillståndet till kommissionen senast ~~15~~ **8,5** kalenderdagar innan den planerade fiskeverksamheten på det fria havet inleds och den information som ~~avses i bilagorna 1 och 2~~ **anges i bilagan** ska bifogas. [Ändr. 58]

Kapitel V

Befraktning av unionsfiskefartyg

Artikel 28

Principer

1. Ett unionsfiskefartyg får inte bedriva fiskeverksamhet inom ramen för befraktningsavtal i de fall då det finns ett gällande hållbart fiskepartnerskapsavtal, ~~utom om detta anges i partnerskapsavtalet.~~
2. Ett unionsfiskefartyg får inte bedriva fiskeverksamhet inom ramen för mer än ett befraktningsavtal åt gången och får inte heller bedriva underbefraktning.

2a. Unionsfartyg får endast verka under befraktningsavtal i vatten som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation om den stat dit fartyget befraktas är avtalsslutande part i den aktuella organisationen.

3. Ett befraktat unionsfiskefartyg får inte utnyttja sin flaggmedlemsstats fiskemöjligheter **under den period då befraktningen pågår**. Det befraktade fartygets fångster ska räknas av från den befraktande statens fiskemöjligheter.

3a. Inget i denna förordning ska minska flaggmedlemsstatens ansvar när det gäller dess skyldigheter enligt internationell rätt, förordning (EG) nr 1224/2009, förordning (EG) nr 1005/2008 eller andra bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken, däribland rapporteringskrav. [Ändr. 59]

Artikel 29

Förvaltning av fisketillstånd inom ramen för ett befraktningsavtal

Flaggmedlemsstaten ska vid utfärdandet av fisketillstånd till ett fartyg enligt artiklarna 11, 18, 22 och 26 och när fiskeverksamheten i fråga bedrivs inom ramen för ett befraktningsavtal kontrollera att

- (a) den behöriga myndigheten i befraktarstaten har officiellt bekräftat att avtalet är förenligt med statens nationella lagstiftning,
- (b) **det detaljerna i fisketillståndet befraktningsavtalet** anges att det är fråga om ett befraktningsavtal **i fisketillståndet, inbegripet tidsperiod, fiskemöjligheter och fiskezon.** [Ändr. 60]

Kapitel VI

Kontroll- och rapporteringskrav

Artikel 30

Uppgifter från observatörsprogram

Om uppgifter samlas in ombord på ett unionsfiskefartyg inom ramen för ett observatörsprogram **i enlighet med lagstiftningen i unionen eller den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens regler** ska fartygets verksamhetsutövare skicka in uppgifterna till flaggmedlemsstaten. [Ändr. 61]

Torsdagen den 2 februari 2017

Artikel 31

Information till tredjeländer

1. Vid fiskeverksamhet enligt denna avdelning, ~~och om så föreskrivs i partnerskapsavtalet om hållbart fiske med tredjelandet~~, ska verksamhetsutövaren för ett unionsfiskefartyg skicka in relevanta fångst- och landningsdeklarationer ~~till tredjelandet med kopia till~~ **både** flaggmedlemsstaten **och tredjelandet**.
2. Flaggmedlemsstaten ska jämföra de uppgifter som skickats till tredjelandet enligt punkt 1 med de uppgifter som flaggmedlemsstaten fått in i enlighet med förordning (EG) nr 1224/2009. **I händelse av inkonsekvenser i uppgifterna ska medlemsstaterna undersöka huruvida dessa inkonsekvenser utgör IUU-fiske enligt definitionen i artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1005/2008, och vidta lämpliga åtgärder enligt artiklarna 43–47 i den förordningen.**
3. Underlåtenhet att skicka fångst- och landningsdeklarationer till tredjelandet enligt punkt 1 ska betraktas som en allvarlig överträdelse som kan leda till de sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs inom den gemensamma fiskeripolitiken. Medlemsstatens behöriga myndighet ska fastställa hur allvarlig överträdelsen är, med beaktande av sådana kriterier som skadans art, dess värde, överträdarens ekonomiska situation, överträdelsens omfattning eller hur ofta den har upprepats. [Ändr. 62]

Artikel 31a

Krav på medlemskap i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

Ett fiskefartyg från tredjeland får endast bedriva fiskeverksamhet i unionsvatten efter bestånd som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation om tredjelandet i fråga är en avtalslutande part i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. [Ändr. 63]

AVDELNING III

FISKEVERKSAMHET SOM BEDRIVS AV TREDJELANDS FISKEFARTYG I UNIONENS VATTEN

Artikel 32

Allmänna principer

1. Ett fiskefartyg från tredjeland får endast bedriva fiskeverksamhet i unionens vatten om kommissionen har utfärdat ett fisketillstånd för fiskefartyget ifråga. **Det ska bara utfärdas med ett sådant tillstånd om det uppfyller de behörighetskriterier som fastställs i artikel 5.** [Ändr. 64]
2. Ett fiskefartyg från tredjeland som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska iaktta de regler som gäller för unionsfartygens fiskeverksamhet i den aktuella fiskezonen ~~samt~~. **Om de bestämmelser som fastställts i relevant fiskeavtal skulle avvika bör dessa uttryckligen omnämnas, antingen i detta avtal eller genom de bestämmelser om genomförande av detta avtal som överenskommit med tredjelandet.** [Ändr. 65]
3. Fiskefartyg från tredjeland som saknar fisketillstånd enligt denna förordning och som seglar genom unionens vatten, ska se till att fiskeredskapen är surrade och stuvade på ett sådant sätt att de inte med lätthet kan användas för fiskeinsatser.

Artikel 33

Villkor för fisketillstånd

Kommissionen får endast utfärda fisketillstånd för fiskeverksamhet i unionens vatten till ett fiskefartyg från tredjeland om följande villkor uppfylls:

- (-a) **Det finns ett överskott av de tillåtna fångsterna som skulle täcka de föreslagna fiskemöjligheterna i enlighet med kraven i artikel 62.2 och 62.3 i Unclos.**

Torsdagen den 2 februari 2017

- (a) Informationen i ~~bilagorna 1 och 2~~ **bilagan** om fiskefartyget och eventuella stödfartyg är fullständig och korrekt. Fartyget och eventuella stödfartyg har IMO-nummer, **om detta krävs i unionslagstiftningen**.
- (b) ~~Verksamhetsutövaren och Befälhavaren på~~ fiskefartyget, **liksom det berörda fiskefartyget**, har inte varit föremål för sanktioner till följd av allvarliga överträdelser ~~enligt medlemsstatens nationella lagstiftning enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 och artikel 90 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009~~ under de tolv månader som föregår ansökan om fisketillstånd.
- (c) Fiskefartyget finns inte upptaget i någon förteckning över fartyg som bedrivit IUU-fiske, **som antagits av ett tredjeland, av en regional fiskeriförvaltningsorganisation eller av unionen i enlighet med förordning (EG) nr 1005/2008**, och/eller tredjelandet ~~har~~ inte definierats som ett icke-samarbetande land enligt förordning (EG) nr 1005/2008 ~~och/eller~~ som ett land som tillåter icke-hållbart fiske enligt förordning (EU) nr 1026/2012.
- (d) Fiskefartyget är behörigt i enlighet med fiskeavtalet med det berörda tredjelandet och finns, i tillämpliga fall, upptaget i förteckningen över vilka fartyg som omfattas av avtalet. **[Ändr. 66]**

Artikel 34

Förfarande för utfärdandet av fisketillstånd

1. Tredjelandet ska skicka in ansökningarna för sina fiskefartyg till kommissionen före utgången av den tidsfrist som anges i det aktuella avtalet eller som fastställts av kommissionen.
2. Kommissionen får begära att tredjelandet inkommer med all kompletterande information som kommissionen anser nödvändig.
3. När kommissionen har fastställt att villkoren i artikel 33 efterlevs ska kommissionen utfärda fisketillstånd och underrätta tredjelandet och medlemsstaterna om detta.

Artikel 35

Övervakning av fisketillstånd.

1. Om ett villkor enligt artikel 33 inte längre efterlevs ska kommissionen ändra eller återkalla tillståndet och underrätta tredjelandet och medlemsstaterna om detta.
2. Kommissionen kan neka, tillfälligt återkalla eller permanent återkalla fisketillstånd i ~~de fall då det är fråga om större förändringar av omständigheterna och i de fall då det av överordnande politiska skäl,~~
 - (a) **där det krävs** bland annat ~~förande~~ **som en följd av** de internationella människorättsnormerna,
 - (b) **av vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamt hot mot hållbart nyttjande, förvaltning och bevarande av marina biologiska resurser,**
 - (c) ~~och kampen mot~~ **då det behövs åtgärder för att förhindra allvarliga överträdelser enligt artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008 eller artikel 90.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 i samband med** IUU-fiske, eller
 - (d) ~~är motiverat att göra detta eller i de fall~~ då unionen av sådana eller andra överordnande politiska skäl har beslutat att tillfälligt eller permanent avbryta relationerna med det aktuella tredjelandet.

Kommissionen ska omedelbart underrätta tredjelandet om den nekar, tillfälligt återkallar eller permanent återkallar fisketillståndet i enlighet med det första stycket. [Ändr. 67]

Artikel 36

Stängning av fiskeverksamheten

1. Om de fiskemöjligheter som beviljats ett tredjeland anses vara uttömda, ska kommissionen omedelbart underrätta tredjelandet och de behöriga tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna om detta. För att möjliggöra fortsatt fiskeverksamhet av icke uttömda fiskemöjligheter, vilken även kan påverka uttömda fiskemöjligheter, ska tredjelandet föreläggas

Torsdagen den 2 februari 2017

kommissionen förslag till tekniska åtgärder som förhindrar att de uttömda fiskemöjligheterna påverkas negativt. Från och med den dag då anmälan enligt punkt 1 görs ska de fisketillstånd som utfärdats för fartyg som för det berörda tredjelandets flagg anses vara tillfälligt återkallade för den berörda fiskeverksamheten, och fartygen ska inte längre ha rätt att bedriva sådan fiskeverksamhet.

2. Ett fisketillstånd ska anses vara permanent återkallat om ett tillfälligt upphörande med fiskeverksamheten enligt punkt 2 berör alla de verksamheter för vilka fisketillståndet beviljats.
3. Tredjelandet ska se till att de berörda fiskefartygen omedelbart underrättas om att den här artikeln tillämpas och att de upphör med den berörda fiskeverksamheten.

Artikel 37

Överskridande av kvoter i unionens vatten

1. Om kommissionen fastställer att ett tredjeland har överskridit de kvoter som tredjelandet har tilldelats för ett bestånd eller en grupp av bestånd ska kommissionen göra avdrag från de kvoter som tredjelandet i fråga tilldelas för beståndet eller gruppen av bestånd för efterföljande år. **Minskningen av kvoterna ska vara förenlig med artikel 105 i förordning (EG) nr 1224/2009. [Ändr. 68]**
2. Om ett avdrag enligt punkt 1 inte i sig kan göras från kvoten för det bestånd eller en grupp av bestånd som överfiskats, på grund av att tredjelandet saknar tillgång eller tillräcklig tillgång till en kvot för beståndet eller gruppen av bestånd, får kommissionen, efter samråd med det berörda tredjelandet, under det eller de följande åren göra avdrag från kvoter för andra bestånd eller grupper av bestånd som tredjelandet har tillgång till i samma geografiska område eller med samma handelsvärde.

Artikel 38

Kontroll och verkställighet

1. Ett fartyg från tredjeland som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska iaktta de regler som gäller för unionsfiskefartygens fiskeverksamhet i den aktuella fiskezonen.
2. Ett fartyg från tredjeland som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska till kommissionen eller till det organ som kommissionen utser och, i tillämpliga fall till kustmedlemsstaten, skicka in de uppgifter som unionsfartygen är skyldiga att skicka till flaggmedlemsstaten i enlighet med förordning (EG) nr 1224/2009.
3. Kommissionen, eller det organ som kommissionen utser, ska skicka in de uppgifter som avses i punkt 2 till kustmedlemsstaten.
4. Ett fartyg från tredjeland som har tillstånd att fiska i unionens vatten ska på begäran till kommissionen eller till det organ som kommissionen utser skicka in de observatörsrapporter som tagits fram inom ramen för tillämpliga observatörsprogram.
5. Kustmedlemsstaten ska registrera alla överträdelser som begås av fiskefartyg från tredjeland samt de sanktioner som tillämpas, i det nationella överträdelseregister som föreskrivs i artikel 93 i förordning (EG) nr 1224/2009.
6. Kommissionen ska skicka den information som avses i punkt 5 till tredjelandet för att säkerställa att tredjelandet vidtar lämpliga åtgärder.

Punkt 1 ska inte påverka samråd som hålls mellan unionen och tredjeländer. För detta ändamål ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 44 med avseende på att med unionslagstiftningen införliva resultaten av samråden om tillträdesfrågor med tredjeländer.

Torsdagen den 2 februari 2017

AVDELNING IV
UPPGIFTER OCH INFORMATION

Artikel 39

Unionens register över fisketillstånd

1. Kommissionen ska inrätta och föra ett elektroniskt unionsregister över fisketillstånd, vilket ska **inbegripa alla fisketillstånd som beviljats enligt avdelningarna II och III och** bestå av en offentlig del och en säker del. Registret ska användas för följande ändamål:
 - (a) För registrering av all information ~~enligt bilagorna 1 och 2~~ **som anges i bilagan** och för att visa status för varje fisketillstånd i realtid.
 - (b) För uppgifts- och informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna.
 - (c) För förvaltning av fiskeflottorna för hållbarhetsändamål.
2. Registrets förteckning över fisketillstånd ska vara offentlig och innehålla följande uppgifter:
 - (a) Fartygets namn och flaggstat **samt dess CFR- och IMO-nummer om detta krävs i unionslagstiftningen.**
 - (aa) **Fartygsägarens och den verkliga ägarens namn, stad och hemvistland.**
 - (b) Typ av tillstånd, **inklusive fiskemöjligheter.**
 - (c) Uppgift om under vilken tid och i vilken zon fiskeverksamheten tillåts (start- och slutdatum, fiskezon).
3. Medlemsstaten ska använda registret för att skicka in fisketillstånd till kommissionen och för att aktualisera uppgifterna i enlighet med artiklarna 12, 19, 23 och 27. [Ändr. 69]

Artikel 40

Tekniska krav

Informationsutbytet enligt avdelningarna II, III och IV ska göras elektroniskt. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om tekniska krav för registrering och överföring av de uppgifter som avses i de avdelningarna, samt uppgifternas format, utan att detta påverkar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ⁽¹⁾. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2.

För att ta i bruk ett fisketillståndsregister för unionen och göra det möjligt för medlemsstaterna att efterleva de tekniska kraven för överföring ska kommissionen bistå de berörda medlemsstaterna med tekniskt stöd. För detta syfte ska kommissionen stödja de nationella myndigheterna i samband med överföringen av nödvändiga uppgifter som verksamhetsutövarna ska tillhandahålla för varje typ av tillstånd, och senast den ... [sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft] utveckla en it-applikation för medlemsstaterna så att de automatiskt och i realtid kan överföra uppgifter om tillståndsansökningar och fartygens egenskaper till unionens fisketillståndsregister. [Ändr. 70]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

Torsdagen den 2 februari 2017

När det gäller tekniskt och finansiellt stöd till informationsöverföring kan medlemsstaterna få finansiellt stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden i enlighet med artikel 76.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽¹⁾. [Ändr. 71]

Artikel 41

Tillgång till information

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 110 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska medlemsstaterna och kommissionen bevilja de relevanta behöriga administrativa tjänstegrenar som är involverade i förvaltningen av fiskeflottor tillträde till den säkra delen av unionens fisketillståndsregister enligt artikel 39.

Artikel 42

Uppgiftshantering, skydd av personuppgifter och sekretess

De uppgifter som erhålls inom ramen för denna förordning ska hanteras i enlighet med artiklarna 109, 110, 111 och 113 i förordning (EG) nr 1224/2009, förordning (EG) nr 45/2001 och direktiv 95/46/EG och nationella genomförandeföreskrifter.

Artikel 43

Relationer med tredje länder och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer

1. När en medlemsstat får information från ett tredjeland eller en regional fiskeriförvaltningsorganisation som är relevant för tillämpningen av denna förordning, ska medlemsstaten vidarebefordra den informationen till övriga berörda medlemsstater och till kommissionen eller till det av kommissionen utsedda organet, under förutsättning att bilaterala avtal med det berörda tredjelandet eller den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens regler tillåter detta.
2. Kommissionen, eller det organ som kommissionen utser, får inom ramen för fiskavtal som ingås mellan unionen och tredjeländer, inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller liknande fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka kommissionen är avtalsslutande part eller **samarbetande** icke-avtalsslutande ~~samarbetande~~ part, överföra relevant information om bristande efterlevnad av reglerna i denna förordning eller allvarliga överträdelse av det slag som avses i artikel 42.1 a i förordning (EG) nr 1005/2008 och i artikel 90.1 förordning (EG) nr 1224/2009 till andra avtalsslutande parter till avtalen och organisationerna i fråga, på villkor att den medlemsstat som lämnade ut informationen samtycker och att förordning (EG) nr 45/2001 efterlevs. [Ändr. 72]

AVDELNING V

FÖRFARANDE, DELEGERING OCH GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 44

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.2 ska ges till kommissionen **för en period på fem år från och med [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.** [Ändr. 73]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

Torsdagen den 2 februari 2017

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 45

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för fiske och vattenbruk som inrättas enligt artikel 47 i grundförordningen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 1006/2008 ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 47

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 2 februari 2017

Bilaga I

Förteckning över den information som ska lämnas in för att ett fisketillstånd ska kunna utfärdas

I	SÖKANDE
1	Den ekonomiska aktörens namn (*)
2	E-postadress (*)
3	Adress
4	Faxnummer
5	Skatteregistreringsnummer (SIRET, NIF...) (*)
6	Telefonnummer
7	Ombudets namn (enligt protokollets bestämmelser) (*)
8	E-postadress (*)
9	Adress
10	Faxnummer
11	Telefonnummer
12	Organisation eller ombud som företräder verksamhetsutövaren (*)
13	E-postadress (*)
14	Adress
15	Faxnummer
16	Telefonnummer
17	Befälhavarens(befälhavarnas) namn (*)
18	E-postadress (*)
19	Nationalitet (*)
20	Faxnummer
21	Telefonnummer
H	IDENTIFIERINGSUPPGIFTER FÖR FARTYGET, TEKNISKA EGENSKAPER OCH UTRUSTNING
22	Fartygets namn (*)
23	Flaggstat (*)

Torsdagen den 2 februari 2017

H	IDENTIFIERINGSUPPGIFTER FÖR FARTYGET, TEKNISKA EGENSKAPER OCH UTRUSTNING
24	Datum då den nuvarande flaggen började gälla (*)
25	Distriktsbeteckning (*)
26	IMO-nummer (UVI-nummer) (*)
27	CFR-nummer (*)
28	Internationell radioanropssignal (IRCS) (*)
29	Anropsfrekvens (*)
30	Nummer till satellittelefon
31	MMSI (*)
32	Byggår och byggort (*)
33	Tidigare flagg och datum då flaggen började användas (i tillämpliga fall) (*)
34	Skrovets material: Stål/trä/polyester/annat (*)
35	VMS-sändare (*)
36	Modell (*)
37	Serienummer (*)
38	Mjukvaruversion (*)
39	Satellitoperatör (*)
40	Fällverkare av VMS-systemet (namn)
41	Fartygets totallängd (*)
42	Fartygets bredd (*)
43	Djupgående (*)
44	Tonnage (bruttoton) (*)
45	Huvudmaskinstyrka (kW) (*)
46	Typ av maskin
47	Märke
48	Serienummer för maskinen (*)

Torsdagen den 2 februari 2017

III	FISKEKATEGORI FÖR VILKEN FISKETILLSTÅND ANSÖKS
49	FAO-kod för fartygstypen (*)
50	FAO-kod för redskapstypen (*)
53	FAO-kod för fiskeområdena (*)
54	FAO:s eller kuststatens fiskesektioner (*)
55	Landningshamn(ar)
56	Omlastningshamn(ar)
57	FAO-kod eller fiskekategori (SPPA) för målarterna (*)
58	Begärd tillståndperiod (start- och slutdatum)
59	Registreringsnummer hos den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen (*) (om känt)
60	Datum för införande i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens register (*) (om känt)
61	Maximal besättning (*)
62	Från [PARTNERLAND]:
63	Från AVS-staterna:
64	Metod för att bevara/bearbeta fisk ombord (*): Färsk fisk/Kylning/Frysning/Fiskmjöl/Fiskolja/Filcing
65	Förteckning över stödfartyg: /IMO-nummer/CFR-nummer
IV	BEFRAKTNING
66	Fartyg som omfattas av ett befraktningsavtal (*): Ja/Nej
67	Typ av befraktningsavtal
68	Befraktningsperiod (start- och slutdatum) (*)
69	Fiskemöjligheter (ton) som tilldelats det befraktade fartyget (*)
70	Tredjeland som beviljat fiskemöjligheter för det befraktade fartyget (*)

(*) Obligatoriska uppgifter (punkterna 22-25 och 28-48 behöver inte fyllas i om uppgifterna kan hämtas automatiskt från unionens flottregister med hjälp av CFR- eller IMO-numret)

Bilagor (bifoga förteckning över bilagorna): [Ändr. 74]

Torsdagen den 2 februari 2017

Bilaga 2

Förteckning över den information som ska lämnas avseende ett fartyg som fungerar som stödfartyg till ett fiskefartyg enligt bilaga 1

1	VERKSAMHETSUTÖVARE FÖR STÖDFARTYGET
1	Den ekonomiska aktörens namn (*)
2	E-postadress (*)
3	Adress
4	Faxnummer
5	Skatteregistreringsnummer (SIRET, NIF...)(*)
6	Telefonnummer
7	Ömbudets namn (enligt protokollets bestämmelser) (*)
8	E-postadress (*)
9	Adress
10	Faxnummer
11	Telefonnummer
12	Organisation eller ombud som företräder verksamhetsutövaren (*)
13	E-postadress (*)
14	Adress
15	Faxnummer
16	Telefonnummer
17	Befälhavarens(befälhavarnas) namn (*)
18	E-postadress (*)
19	Nationalitet (*)
20	Faxnummer
21	Telefonnummer

Torsdagen den 2 februari 2017

H	IDENTIFIERINGSUPPGIFTER FÖR STÖDFARTYGET, TEKNISKA EGENSKAPER OCH UTRUSTNING
22	Fartygets namn (*)
23	Flaggstat (*)
24	Datum då den nuvarande flaggen började gälla (*)
25	Distriktsbeteckning (*)
26	IMO-nummer (UVI-nummer) (*)
27	CFR-nummer (för unionsfartyg, om känt) (*)
28	Internationell radioanropssignal (IRCS) (*)
29	Anropsfrekvens (*)
30	Nummer till satellittelefon
31	MMSI (*)
32	Byggår och byggort
33	Tidigare flagg och datum då flaggen började användas (i tillämpliga fall) (*)
34	Skrovets material: Stål/trä/polyester/annat
35	VMS-sändare
36	Modell
37	Serienummer
38	Mjukvaruversion
39	Satellitoperatör
40	Tillverkare av VMS-systemet (namn)
41	Fartygets totallängd
42	Fartygets bredd
43	Djupgående
44	Tonnage (bruttoton)
45	Maskinstyrka för huvudmotorn (kW):
47	Typ av maskin
48	Märke
49	Serienummer för maskinen

Torsdagen den 2 februari 2017

III	INFORMATION OM TILLÅTEN FISKEVERKSAMHET
50	FAO-kod för fiskeområdena
51	FAO:s fiskesektioner
52	FAO-kod för målarterna
53	Registreringsnummer hos den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen (*)
54	Datum för införande i den regionala fiskeriförvaltningsorganisationens register

(*) Obligatoriska uppgifter (punkterna 22–25 och 28–48 behöver inte fyllas i om uppgifterna kan hämtas automatiskt från unionens flottregister med hjälp av CFR- eller IMO-numret)

Bilagor (bifoga förteckning över bilagorna): [Ändr. 75]

Torsdagen den 2 februari 2017

Bilaga**Förteckning över den information som ska tillhandahållas för att ett fisketillstånd ska kunna utfärdas**

I	SÖKANDE
1	Fartygsidentifiering (IMO-nummer, CFR-nummer osv.)
2	Fartygets namn
3	Den ekonomiska aktörens namn (*)
4	E-postadress (*)
5	Adress
6	Faxnummer
7	Skatteregistreringsnummer (SIRET, NIF...) (*)
8	Telefon
9	Ägarens namn
10	E-postadress (*)
11	Adress
12	Faxnummer
13	Telefon
14	Namn på den organisation eller det ombud som företräder den ekonomiska aktören (*)
15	E-postadress (*)
16	Adress
17	Faxnummer
18	Telefon
19	Befälhavarnas namn (*)
20	E-postadress (*)
21	Nationalitet (*)
22	Faxnummer
23	Telefon

Torsdagen den 2 februari 2017

II	FISKEKATEGORI FÖR VILKEN FISKETILLSTÅND ANSÖKS
<i>Typ av tillstånd (fiskeriavtal, direkttillstånd, regionala fiskeriförvaltningsorganisation, fritt hav, befraktning, stödfartyg)</i>	
24	<i>FAO-kod för fartygstypen (*)</i>
25	<i>FAO-kod för redskapstypen (*)</i>
26	<i>FAO-kod för fiskeområdena (*)</i>
27	<i>FAO-kod eller fiskekategori för målarterna (hållbart fiskepartnerskapsavtal) (*)</i>
28	<i>Begärd tillståndperiod (start- och slutdatum)</i>
29	<i>Registernummer hos den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen (*) (om känt)</i>
30	<i>Förteckning över stödfartyg: namn/IMO-nummer/CFR-nummer</i>
III	BEFRAKTNING
31	<i>Fartyg som omfattas av ett befraktningsavtal (*): Ja/Nej</i>
32	<i>Typ av befraktningsavtal</i>
33	<i>Befraktningsperiod (start- och slutdatum) (*)</i>
34	<i>Fiskemöjligheter (ton) som tilldelats det befraktade fartyget (*)</i>
35	<i>Tredjeland som beviljat fiskemöjligheter för det befraktade fartyget (*)</i>

(*) Obligatoriska uppgifter (punkterna 22–25 och 28–48 behöver inte fyllas i om uppgifterna automatiskt kan hämtas från registret över unionens fiskeflotta med hjälp av CFR- eller IMO-numret)

[Ändr. 76]

Torsdagen den 2 februari 2017

P8_TA(2017)0016

Tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering eller är undantagna från detta krav (Georgien) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 2 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (Georgien) (COM(2016)0142 – C8-0113/2016 – 2016/0075(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 252/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0142),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0113/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 december 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0260/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0075

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 2 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (Georgien)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2017/372.)

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0019

Partnerskapsavtal om hållbart fiske mellan EU och Cooköarna ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering och av det genomförandeprotokoll som fogas till avtalet (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 252/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (07592/2016),
 - med beaktande av utkastet till partnerskapsavtal om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering och det genomförandeprotokoll som fogas till avtalet (07594/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43.2 samt artikel 218.6 andra stycket a led v, och 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0431/2016),
 - med beaktande av sin resolution som inte avser lagstiftning av den 14 februari 2017 ⁽¹⁾ om utkastet till rådets beslut,
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling och budgetutskottet (A8-0010/2017).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Cooköarna.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0020.

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0023

Förteckning över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 om utkastet till rådets genomförandebeslut om ändring av beslut 2009/935/RIF med avseende på förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser (15778/2016 – C8-0007/2017 – 2016/0823(CNS))

(Samråd)

(2018/C 252/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets utkast (15778/2016),
- med beaktande av artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Amsterdamfördraget, och artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C8-0007/2017),
- med beaktande av rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol) ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.1 a, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0007/2017),
- med beaktande av rådets beslut 2009/934/RIF av den 30 november 2009 om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europols förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information ⁽²⁾, särskilt artiklarna 5 och 6,
- med beaktande av rådets beslut 2009/935/RIF av den 30 november 2009 om fastställande av förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser ⁽³⁾, ändrat genom rådets beslut 2014/269/EU,
- med beaktande av förklaringen av den 15 december 2016 från Europeiska rådets ordförande, kommissionens ordförande och Danmarks statsminister, i vilken de operativa behoven betonades men där det även underströks att det planerade arrangemanget mellan Europol och Danmark är av undantags- och övergångskaraktär,
- med beaktande av ovan nämnda förklaring, i vilken det betonades att det föreslagna arrangemanget har som villkor att Danmark fortsätter att vara medlem i unionen och i Schengenområdet, att Danmark uppfyller sin skyldighet att i dansk lagstiftning senast den 1 maj 2017 fullt ut ha genomfört direktiv (EU) 2016/680/EU ⁽⁴⁾ om uppgiftsskydd i polisiära sammanhang, och att Danmark godtar tillämpningen av Europeiska unionens domstols behörighet och Europeiska datatillsynsmannens behörighet,
- med beaktande av protokoll nr 22 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av resultatet av den danska folkomröstningen den 3 december 2015 om protokoll nr 22 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0035/2017).

⁽¹⁾ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 325, 11.12.2009, s. 12.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89),

Tisdagen den 14 februari 2017

1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppmanar rådet att i föreskrifterna för det framtida arrangemanget mellan Europol och Danmark ange ett förfalldatum som infaller fem år efter dagen för arrangemangets ikraftträdande, så att det säkerställs att arrangemanget är av övergångskaraktär i väntan på fullvärdigt medlemskap eller ingående av ett internationellt avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.
-

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0024

Att underställa det nya psykoaktiva ämnet metyl 2-[[1-(cyklohexylmetyl)-1H-indol-3-karbonyl]amino]-3,3-dimetylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrollåtgärder *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 februari 2017 om utkastet till rådets genomförandebeslut om att underställa metyl 2-[[1-(cyklohexylmetyl)-1H-indol-3-karbonyl]amino]-3,3 dimetylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrollåtgärder (12356/2016 – C8-0405/2016 – 2016/0262(NLE))

(Samråd)

(2018/C 252/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets utkast (12356/2016),
- med beaktande av artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Amsterdamfördraget, och artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C8-0405/2016),
- med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,
- med beaktande av artikel 78c i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0024/2017), och av följande skäl:
 1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra Europaparlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127, 20.5.2005, s. 32.

Tisdagen den 14 februari 2017

P8_TA(2017)0025

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter – ansökan EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail**Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Nederländerna – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 – C8-0018/2017 – 2017/2014(BUD))**

(2018/C 252/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0742 – C8-0018/2017),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 12,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 13,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0036/2017), och av följande skäl:
 - A. Unionen har inrättat lagstiftnings- och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbas av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln eller av den globala finansiella och ekonomiska krisen, och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*).
 - C. Antagandet av förordningen om fonden återspeglar överenskommelsen mellan parlamentet och rådet om att återinföra kriteriet för utnyttjande i krislägen, fastställa unionens ekonomiska bidrag till 60 % av den totala uppskattade kostnaden för de föreslagna åtgärderna, effektivisera handläggningen av ansökningar om medel ur fonden inom kommissionen, parlamentet och rådet genom att förkorta tiden för bedömning och godkännande, öka antalet stödberättigade åtgärder och förmånstagare genom att inbegripa egenföretagare och ungdomar, samt finansiera incitament att starta egna företag.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tisdagen den 14 februari 2017

- D. Nederländerna lämnade in ansökan EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail om ekonomiskt stöd från fonden efter uppsägningar inom den näringsgren som i Nace rev. 2 klassificeras under huvudgrupp 47 (Detaljhandel utom med motorfordon och motorcyklar) främst i Nuts 2-regionerna Drenthe (NL13) och Overijssel (NL21). 800 av 1 096 uppsagda arbetstagare som är berättigade till stöd från fonden förväntas delta i åtgärderna.
- E. De nederländska myndigheterna lämnade in ansökan enligt insatskriteriet i artikel 4.1 b i förordningen om fonden, där det krävs att minst 500 arbetstagare blir uppsagda under en referensperiod på nio månader vid företag som alla verkar inom samma ekonomiska sektor som definieras som en huvudgrupp i Nace rev. 2 och som är belägna i två regioner som gränsar till varandra på Nuts 2-nivå i en medlemsstat.
- F. Konsumenternas inställning har förändrats avsevärt, bland annat har försäljningen i mellanpriskategorin minskat och internethandeln blivit alltmer populär. De nya shoppingcenter som byggts utanför många nederländska städer och konsumenternas minskande förtroende för ekonomin ⁽¹⁾ har också påverkat den konventionella detaljhandeln negativt.
- G. Nederländerna hävdar att den nederländska finanssektorn är en global aktör som är bunden av internationella regler, bland annat för finansiella reserver, och måste uppfylla internationella standarder, vilket innebär att bankerna har mindre resurser att finansiera ekonomin än tidigare.
- H. Mellan den 1 augusti 2015 och den 1 maj 2016 gjordes 1 096 uppsägningar inom detaljhandeln i regionerna Drenthe och Overijssel i Nederländerna.
- I. Trots att detaljhandels- och grossisttjänsterna utgör 11 % av unionens BNP och 15 % av den totala sysselsättningen i unionen så påverkas branschen fortfarande av krisen.
1. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att villkoren enligt artikel 4.1 b i förordningen om fonden är uppfyllda och att Nederländerna därför är berättigat till ekonomiskt stöd på 1 818 750 EUR enligt denna förordning, vilket utgör 60 % av de totala kostnaderna på 3 031 250 EUR.
 2. Europaparlamentet noterar att Nederländerna lämnade in sin ansökan om ekonomiskt stöd från fonden den 12 juli 2016, och att kommissionen avslutade sin bedömning av denna ansökan den 29 november 2016 och underrättade parlamentet den 23 januari 2017.
 3. Europaparlamentet konstaterar att detaljhandeln, med undantag för motorfordon och motorcyklar hittills varit föremål för ytterligare sex ansökningar till fonden, även dessa baserade på den globala finansiella och ekonomiska krisen ⁽²⁾.
 4. Europaparlamentet noterar att de större varuhusens svaga ekonomiska ställning har gjort det omöjligt att investera i andra affärsmodeller för att genomföra nödvändiga förändringar och återfå konkurrenskraften.
 5. Europaparlamentet påpekar att den nederländska arbetsmarknaden långsamt återhämtar sig från krisen och att följderna fortfarande är synliga i vissa sektorer och att några sektorer, t.ex. detaljhandeln, först nyligen verkligen har börjat drabbas av konsekvenserna av den finansiella och ekonomiska krisen.

⁽¹⁾ <https://www.cbs.nl/en-gb/news/2016/11/consumer-confidence-further-down>

⁽²⁾ EGF/2010/010 CZ/Unilever, COM(2011)0061; EGF/2010/016 ES/Aragón retail, COM(2010)0615; EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas, COM(2011)0580; EGF/2014/009_EL/Sprider stores, COM(2014)0620; EGF/2014/013_EL/Odyssefs Fokas, COM(2014)0702; EGF/2015/011_GR/Supermarket Larissa, COM(2016)0210.

Tisdagen den 14 februari 2017

6. Europaparlamentet noterar att många uppsägningar inom den nederländska detaljhandeln har gjorts de senaste månaderna. De största varuhusen inom sektorn har gått i konkurs vilket lett till sammanlagt 27 052 ⁽¹⁾ uppsägningar under perioden 2011–2015. Parlamentet beklagar att volymen på försäljningen av varor inom detaljhandeln följde detta mönster, från - 2 % (2011) till - 4 % (2013) och att inköpen ligger 2,7 % under 2008 års nivå ⁽²⁾.
7. Europaparlamentet betonar att detaljhandeln utgör en avsevärd del av sysselsättningen (17–19 %) i NUTS-2-regionerna Drenthe och Overijssel. Parlamentet konstaterar att 5 200 detaljhandelsbutiker har gått i konkurs sedan starten på krisen, medan de största varuhusen endast har påverkats under den senaste tiden. Parlamentet beklagar att detta har bidragit till att antalet personer från detaljhandeln i dessa regioner som tar emot arbetslöshetsersättning ökade med 3 461 personer mellan januari 2015 och mars 2016 ⁽³⁾.
8. Europaparlamentet beklagar att yngre arbetstagare drabbats värst och att 67,1 % av de berörda stödmottagarna är under 30 år.
9. Europaparlamentet påpekar att de berörda stödmottagarna under lång tid varken har kunnat arbeta eller delta i utbildning, samt att det kommer att ha gått över ett år mellan den sista uppsägningen (1 maj 2016) och den tid då medlemsstaten börjar ta emot stöd från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
10. Europaparlamentet konstaterar att Nederländerna har angett att ansökan, särskilt det samordnade paketet med individanpassade tjänster, har utarbetats i samråd med berörda aktörer, arbetsmarknadens parter samt företrädare för detaljhandeln och de berörda regionerna.
11. Europaparlamentet noterar att ansökan inte innehåller några av de bidrag och incitament som avses i artikel 7.1 b i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet välkomnar beslutet att begränsa kostnaderna för det tekniska stödet till 4 % av de totala kostnaderna, vilket lämnar 96 % till individanpassade tjänster.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforska nya sätt att minska förseningarna genom att minska byråkratin i ansökningsprocessen för stöd från fonden.
13. Europaparlamentet noterar att de individanpassade tjänster som finansieras genom fonden till uppsagda arbetstagare inkluderar bedömning av deltagarnas kunskaper, potential och arbetsperspektiv, hjälp med arbetssökande och case management, en flexibel pool för arbetssökande och arbetsgivare med tillfälliga jobb, omställningsstöd, utbildning och omskolning, däribland utbildning i entreprenörskap, coachning och bidrag.
14. Europaparlamentet påminner om att det samordnade paketet med individanpassade tjänster som får stöd från fonden bör utformas med hänsyn till framtida utsikter på arbetsmarknaden och den kompetens som krävs, och vara förenligt med övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi, i enlighet med artikel 7 i EGF-förordningen.
15. Europaparlamentet noterar att de nederländska myndigheterna har intygat att de föreslagna åtgärderna inte kommer att få ekonomiskt stöd från någon annan av unionens fonder eller något annat av unionens finansieringsinstrument, att eventuell dubbelfinansiering kommer att förhindras, att åtgärderna kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna samt att kraven i den nationella lagstiftningen och unionslagstiftningen rörande kollektiva uppsägningar kommer att uppfyllas.
16. Europaparlamentet påminner om vikten av att förbättra de uppsagda arbetstagarnas anställbarhet med hjälp av anpassad yrkesutbildning och av att erkänna den kompetens som en arbetstagare förvärvat under hela sitt yrkesliv. Parlamentet förväntar sig att den utbildning som erbjuds i det samordnade paketet ska anpassas inte bara till de uppsagda arbetstagarnas utan också till näringslivets faktiska behov.

⁽¹⁾ <http://www.consultancy.nl/nieuws/11992/de-25-grootste-faillissementen-van-retailketens-en-winkels>

⁽²⁾ Focus on consumption, Economic Agency ABN-AMRO Mathijs Deguelle and Nico Klene. Volume development retail sector. 24 januari 2014. Retail sector prognoses, Economic Agency ABN-AMRO Sonny Duijn punkt 1. 22 januari 2016.

⁽³⁾ Uppgifter från UWV april 2016.

Tisdagen den 14 februari 2017

17. Europaparlamentet betonar på nytt att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att allmänheten får tillgång till samtliga handlingar som berör ansökningar om medel ur fonden.
 19. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 14 februari 2017

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

**om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för Nederländernas ansökan – EGF/
2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail**

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2017/559.)

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0030

Övergripande avtal om ekonomi och handel mellan EU och Kanada ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående av det övergripande avtalet om ekonomi och handel (Ceta) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 252/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (10975/2016),
 - med beaktande av utkastet till det övergripande avtalet om ekonomi och handel (Ceta) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan (10973/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 43.2, 91, 100.2, 153.2, 192.1, 207.4 första stycket, 218.6 andra stycket a v och 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0438/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0009/2017).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Kanada.
-

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0031

Strategiskt partnerskapsavtal mellan EU och Kanada *****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Kanada, å andra sidan (14765/2016 – C8-0508/2016 – 2016/0373(NLE))****(Godkännande)**

(2018/C 252/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (14765/2016),
 - med beaktande av utkastet till det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Kanada, å andra sidan (5368/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 31.1 och 37 i fördraget om Europeiska unionen samt artikel 212.1 och 218.6 andra stycket a och 218.8 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0508/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0028/2017).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Kanada.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0032

Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan EU och Mongoliet ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 252/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08919/2016),
 - med beaktande av utkastet till ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (07902/1/2011),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207 och 209 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0218/2016),
 - med beaktande av sin resolution som inte avser lagstiftning av den 15 februari 2017 ⁽¹⁾ om utkastet till beslut,
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0382/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Mongoliet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0033.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0034

Överenskommelse om handel med civila flygplan (bilaga om produkttäckning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 februari 2017 om förslaget till rådets beslut om slutandet, på Europeiska unionens vägnar, av protokollet (2015) om ändring av bilagan till överenskommelsen om handel med civila flygplan (11018/2016 – C8-0391/2016 – 2016/0202(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 252/41)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11018/2016),
 - Med beaktande av protokollet (2015) om ändring av bilagan till överenskommelsen om handel med civila flygplan (11019/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0391/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0007/2017),
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.

Onsdagen den 15 februari 2017

P8_TA(2017)0035

Kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 15 februari 2017 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar (COM(2015)0337 – C8-0190/2015 – 2015/0148(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 252/42)

Ändring 1

Förslag till direktiv

Skäl 1

Kommissionens förslag

1. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁵⁾ fastställdes ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen i syfte att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av dessa gaser.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

Ändring

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁵⁾ fastställdes ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen i syfte att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av dessa gaser, **liksom att hållbart förstärka unionens industri mot risken för koldioxid- och investeringsläckage.**

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A8-0003/2017).

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 2
Förslag till direktiv
Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) Europeiska rådet gjorde i oktober 2014 ett åtagande att till 2030 minska de totala utsläppen av växthusgaser i EU med minst 40 % under 1990 års nivåer. Alla ekonomiska sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar och målet **kommer** att uppfyllas på det mest kostnadseffektiva sättet genom EU:s system för utsläppshandel (EU ETS) och medföra en minskning på 43 % jämfört med 2005 års nivåer till 2030. Detta bekräftades i unionens och dess medlemsstaters planerade, nationellt fastställda åtaganden om minskning av utsläppen, som lämnats till sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar den 6 mars 2015 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

Ändring

- (2) Europeiska rådet gjorde i oktober 2014 ett åtagande att till 2030 minska de totala utsläppen av växthusgaser i EU med minst 40 % under 1990 års nivåer. Alla ekonomiska sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar och målet **är avsett** att uppfyllas på det mest kostnadseffektiva sättet genom EU:s system för utsläppshandel (EU ETS) och medföra en minskning på 43 % jämfört med 2005 års nivåer till 2030. Detta bekräftades i unionens och dess medlemsstaters planerade, nationellt fastställda åtaganden om minskning av utsläppen, som lämnats till sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar den 6 mars 2015. **Insatserna i utsläppsminskande syfte bör fördelas rättvist mellan de sektorer som omfattas av EU ETS.**

Ändring 3
Förslag till direktiv
Skäl 2 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (2a) För att de överenskomna åtagandena ska fullgöras, alltså att alla sektorer inom ekonomin ska bidra till uppnåendet av målet om att fram till 2030 minska unionens sammanlagda växthusgasutsläpp med minst 40 procent jämfört med nivåerna för 1990, måste EU ETS, fastän det är det viktigaste redskap unionen har för att kunna uppnå sina långsiktiga klimat- och energimål, kompletteras med likvärdiga ytterligare åtgärder som vidtas med hjälp av andra rättsakter och instrument och riktar sig mot växthusgasutsläpp från sektorer som inte omfattas av EU ETS.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 4
Förslag till direktiv
Skäl 2 b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (2b) *Enligt det avtal som antogs i Paris vid den 21:a konferensen för parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) den 12 december 2015 (det så kallade Parisavtalet) måste länderna ta fram strategier för att uppnå mer än 180 planerade nationellt fastställda bidrag som täcker runt 98 procent av de globala växthusgasutsläppen. Syftet med Parisavtalet är att hålla ökningen av den globala genomsnittstemperaturen åtskilligt lägre än 2 °C jämfört med förindustriella nivåer och att fortsätta anstränga sig för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C jämfört med förindustriella nivåer. Många av dessa strategier förväntas innefatta koldioxidprissättning eller liknande åtgärder och därför bör det fastställas en översynsklausul i detta direktiv, för att kommissionen vid behov ska kunna föreslå striktare utsläppsminskningar efter den första inventeringen med stöd av Parisavtalet 2023, tillsammans med en anpassning av bestämmelserna om koldioxidläckage under en övergångsperiod så att de kommer att återspegla hur mekanismerna för koldioxidprissättning utvecklats utanför unionen och ytterligare politiska åtgärder och verktyg för att förbättra unionens och medlemsstaternas åtaganden i fråga om minskning av växthusgasutsläppen. Översynsklausulen bör också säkerställa att det inom sex månader efter den positiva dialogen inom UNFCCC under 2018 antas ett meddelande med en bedömning av om unionens klimatförändringslagstiftning är konsekvent med Parisavtalets mål.*

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 5
Förslag till direktiv
Skäl 2 c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (2c) *I enlighet med Parisavtalet och det åtagande som medlagstiftarna uttryckt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG^(1a) och Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG^(1b), krävs det av alla ekonomiska sektorer att de bidrar till att minska koldioxidutsläppen. Därför pågår arbete för att begränsa de internationella havsutsläppen genom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), och detta arbete bör uppmuntras, så att IMO får en tydlig handlingsplan för klimatpolitiska åtgärder för att minska koldioxidutsläppen från sjöfarten på global nivå. Det har blivit mycket brådskande att anta tydliga mål för att minska internationella havsutsläpp genom IMO, och det är en förutsättning för att unionen inte ska gå vidare med att inkludera sjöfartssektorn i EU ETS. Om något sådant avtal emellertid inte uppnåtts före utgången av 2021 bör sjöfarten tas med i EU ETS och det bör inrättas en fond för fartygsoperatörernas bidrag och kollektiva efterlevnad när det gäller koldioxidutsläpp som redan omfattas av unionens system för övervakning, rapportering och verifiering, vilket införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757^(1c) (utsläpp i unionens hamnar och vid resor till eller från dessa hamnar). En del av intäkterna från auktionering av utsläppsrätter till sjöfartssektorn bör användas för att förbättra energieffektiviteten och stödja investeringar i innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen inom sjöfartssektorn, inbegripet närsjöfart och hamnar.*

^(1a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63).

^(1b) Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

^(1c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG (EUT L 123, 19.5.2015, s. 55).

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 143
Förslag till direktiv
Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) **Europeiska rådet bekräftade att** ett välfungerande, reviderat utsläppshandelssystem med ett instrument för stabilisering av marknaden kommer att vara **det** huvudsakliga europeiska **instrumenten** för att uppnå detta mål, med en årlig minskningssats på 2,2 % från och med 2021, gratis tilldelning som inte löper ut utan fortsätter med **befintliga** åtgärder efter 2020 för att förebygga risken för koldioxidläckage till följd av klimatpolitiken, så länge inga jämförbara ansträngningar görs i andra större ekonomier, **och utan att den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut minskas**. Den auktionerade andelen bör i lagstiftningen uttryckas som ett procenttal, för att ge ökad planeringssäkerhet när det gäller investeringsbeslut, öka insynen **och** göra det övergripande systemet enklare och mer lättförståeligt.

Ändring

- (3) Ett välfungerande, reviderat utsläppshandelssystem med ett **förbättrat** instrument för stabilisering av marknaden kommer att vara **de** huvudsakliga europeiska **instrumenten** för att uppnå detta mål, med en årlig minskningssats på 2,2 % från och med 2021, gratis tilldelning som inte löper ut utan fortsätter med åtgärder efter 2020 för att förebygga risken för koldioxidläckage till följd av klimatpolitiken, så länge inga jämförbara ansträngningar görs i andra större ekonomier. Den auktionerade andelen bör i lagstiftningen uttryckas som ett procenttal, **som bör minska i takt med tillämpningen av en sektorsövergripande korrigeringsfaktor** för att ge ökad planeringssäkerhet när det gäller investeringsbeslut, öka insynen, göra det övergripande systemet enklare och mer lättförståeligt **och skydda de sektorer som är mest utsatta för koldioxidläckage till följd av en sektorsövergripande korrigeringsfaktor**. **Bestämmelserna bör hållas under uppsikt i enlighet med Parisavtalet, och vederbörligen anpassas om så krävs för att unionens klimatåtaganden enligt avtalet ska kunna fullgöras.**

Ändring 7
Förslag till direktiv
Skäl 3 a (nytt)

Kommissionens förslag

- (3a) **De minst utvecklade länderna är särskilt känsliga för klimatförändringarnas effekter, men deras växthusgasutsläpp är mycket små. Därför bör man särskilt prioritera de minst utvecklade ländernas behov genom att finansiera klimatåtgärder med intäkter från EU ETS, framför allt genom att låta UNFCCC:s gröna klimatfond finansiera anpassning till klimatförändringarnas effekter.**

Ändring

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Det är en central prioritering för unionen att inrätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda medborgarna säkra, hållbara, konkurrenskraftiga och överkomliga energipriser. För att nå detta mål krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder, med utsläppshandelsystemet som en hörnsten i **EU:s** klimatpolitik, och framsteg även i fråga om andra aspekter av energiunionen⁽¹⁷⁾. Om man genomför de mål som fastställdes i ramen för 2030 bidrar man till ett meningsfullt koldioxidpris och fortsatta kostnadseffektiva minskningar av växthusgasutsläppen.

⁽¹⁷⁾ COM(2015)0080 om en ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik.

Ändring

- (4) Det är en central prioritering för unionen att inrätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda medborgarna **och näringslivet** en trygg försörjning av hållbar, konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris. För att nå detta mål krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder, med utsläppshandelsystemet som en hörnsten i **unionens** klimatpolitik, och framsteg även i fråga om andra aspekter av energiunionen⁽¹⁷⁾. **Samverkan mellan EU ETS och annan klimat- och energipolitik, som bedrivs i unionens eller nationell regi och påverkar efterfrågan på EU:s utsläppsrätter, behöver beaktas.** Om man genomför de mål som fastställdes i ramen för 2030 **och på ett lämpligt sätt tar itu med framstegen inom andra aspekter av energiunionen** bidrar man till ett meningsfullt koldioxidpris och **till** fortsatta kostnadseffektiva minskningar av växthusgasutsläppen.

⁽¹⁷⁾ COM(2015)0080 om en ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik.

Ändring 9
Förslag till direktiv
Skäl 4 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4a) **Ökade ambitioner på området energieffektivitet jämfört med det mål på 27 % som rådet antagit bör leda till fler gratis utsläppsrätter för industrier som löper risk för koldioxidläckage.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 10
Förslag till direktiv
Skäl 5

Kommissionens förslag

- (5) I artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att unionens politik ska bygga på principen att förorenaren ska betala, och på denna grund föreskrivs det i direktiv 2003/87/EG en stegvis övergång mot full auktionering. Strävan att undvika koldioxidläckage rättfärdigar ett uppskjutande av den fullständiga **övergången**, och riktad gratis tilldelning av utsläppsrätter till industrin är **motiverad** för att hantera en verklig risk för ökning av utsläppen av växthusgaser i tredjeländer där industrin inte omfattas av jämförbara koldioxidbegränsningar så länge jämförbara klimatpolitiska åtgärder inte vidtas inom andra stora ekonomier.

Ändring

- (5) I artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att unionens politik ska bygga på principen att förorenaren ska betala, och på denna grund föreskrivs det i direktiv 2003/87/EG en stegvis övergång mot full auktionering. Strävan att undvika koldioxidläckage rättfärdigar ett **tillfälligt** uppskjutande av den fullständiga **auktioneringen**, och riktad gratis tilldelning av utsläppsrätter till industrin är **ett motiverat undantag från principen om att förorenaren ska betala endast så länge som ingen övertilldelning sker**, för att **man ska kunna** hantera en verklig risk för ökning av utsläppen av växthusgaser i tredjeländer där industrin inte omfattas av jämförbara koldioxidbegränsningar så länge jämförbara klimatpolitiska åtgärder inte vidtas inom andra stora ekonomier. **Därför bör gratistilldelningen vara mera dynamisk, i enlighet med de tröskelvärden som föreskrivs i detta direktiv.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 11
Förslag till direktiv
Skäl 6

Kommissionens förslag

- (6) Utauktionering av utsläppsrätter förblir den allmänna regeln, med gratis tilldelning som undantag. Följaktligen bör den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut, som **var** 57 % under perioden **2013–2020**, **inte** minskas, **vilket också bekräftades av Europeiska rådet**. Kommissionens konsekvensbedömning⁽¹⁸⁾ innehåller uppgifter om den auktionerade andelen, och det specificeras att denna andel på 57 % består av utsläppsrätter som auktioneras ut på medlemsstaternas vägnar, inklusive utsläppsrätter som reserverats för **nya deltagare, men som inte tilldelats, utsläppsrätter för modernisering av elproduktionen** i vissa medlemsstater, och utsläppsrätter som ska auktioneras ut vid en senare tidpunkt på grund av att de satts åt sidan i den reserv för marknadsstabilitet som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) **2015/...**⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁸⁾ SEC(2015)XX.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/... av den ... om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L [...], [...], s. [...]).

Ändring

- (6) Utauktionering av utsläppsrätter förblir den allmänna regeln, med gratis tilldelning som undantag. Följaktligen bör den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut, som **bör vara** 57 % under perioden **2021–2030**, minskas **vid tillämpning av den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn, för att skydda de sektorer som löper störst risk för koldioxidläckage**. Kommissionens konsekvensbedömning innehåller uppgifter om den auktionerade andelen, och det specificeras att denna andel på 57 % består av utsläppsrätter som auktioneras ut på medlemsstaternas vägnar, inklusive utsläppsrätter som reserverats för nya deltagare, men som inte tilldelats, utsläppsrätter för modernisering av elproduktionen i vissa medlemsstater, och utsläppsrätter som ska auktioneras ut vid en senare tidpunkt på grund av att de satts åt sidan i den reserv för marknadsstabilitet som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) **2015/814**⁽¹⁹⁾. **En fond för rättvis omställning bör inrättas för stöd till regioner där många arbetar i koldioxidberoende sektorer och där BNP ligger långt under unionsgenomsnittet.**

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/**814** av den **6 oktober 2015** om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L **264**, **9.10.2015**, s. **1**).

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 12
Förslag till direktiv
Skäl 7

Kommissionens förslag

- (7) För att bevara miljöfördelarna av utsläppsminskningar i unionen medan andra länders åtgärder inte ger jämförbara incitament för industrin att minska utsläppen, bör gratis tilldelning fortsätta för anläggningar inom sektorer och delsektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem bekräftade att olika sektorer och delsektorer i varierande grad löper risk för koldioxidläckage, och att gratistilldelningen har förhindrat koldioxidläckage. Vissa sektorer och delsektorer kan anses löpa en högre risk för koldioxidläckage, medan andra har möjlighet att överföra en betydande del av kostnaderna för utsläppsrätter för att täcka sina utsläpp till produktpriset utan att förlora marknadsandelar, och endast bär den återstående delen av kostnaderna, så att de löper liten risk för koldioxidläckage. Kommissionen bör fastställa och särskilja de berörda sektorerna på grundval av deras handels- och utsläppsintensitet, för att bättre kunna identifiera sektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Om, enligt dessa kriterier, en tröskel överskrids, som fastställs utifrån de olika sektorernas och delsektorernas möjlighet att föra vidare kostnader till produktpriserna, ska den berörda sektorn eller delsektorn anses löpa risk för koldioxidläckage. Övriga bör anses löpa liten eller ingen risk för koldioxidläckage. Genom att beakta möjligheterna för sektorer och delsektorer utanför elproduktion att föra vidare kostnader till produktpriserna bör man också kunna minska oförutsedda vinster.

Ändring

- (7) För att bevara miljöfördelarna av utsläppsminskningar i unionen medan andra länders åtgärder inte ger jämförbara incitament för industrin att minska utsläppen, bör gratis tilldelning **tillfälligt** fortsätta för anläggningar inom sektorer och delsektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem bekräftade att olika sektorer och delsektorer i varierande grad löper risk för koldioxidläckage, och att gratistilldelningen har förhindrat koldioxidläckage. Vissa sektorer och delsektorer kan anses löpa en högre risk för koldioxidläckage, medan andra har möjlighet att överföra en betydande del av kostnaderna för utsläppsrätter för att täcka sina utsläpp till produktpriset utan att förlora marknadsandelar, och endast bär den återstående delen av kostnaderna, så att de löper liten risk för koldioxidläckage. Kommissionen bör fastställa och särskilja de berörda sektorerna på grundval av deras handels- och utsläppsintensitet, för att bättre kunna identifiera sektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Om, enligt dessa kriterier, en tröskel överskrids, som fastställs utifrån de olika sektorernas och delsektorernas möjlighet att föra vidare kostnader till produktpriserna, ska den berörda sektorn eller delsektorn anses löpa risk för koldioxidläckage. Övriga bör anses löpa liten eller ingen risk för koldioxidläckage. Genom att beakta möjligheterna för sektorer och delsektorer utanför elproduktion att föra vidare kostnader till produktpriserna bör man också kunna minska oförutsedda vinster. **Vid bedömningen av risken för koldioxidläckage inom sektorer och delsektorer för vilka gratistilldelningen beräknas utgående från riktmärkesvärden för aromater, vätgas och syntesgas bör man också beakta att dessa produkter framställs både i kemiska industrier och i raffinaderier.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 13
Förslag till direktiv
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) För att återspegla den tekniska utvecklingen inom de berörda sektorerna och anpassa dem till den berörda tilldelningsperioden, bör det fastställas att värdet av de riktmärken för gratis tilldelningar till anläggningar som fastställts på grundval av uppgifter från åren **2007–2008** ska uppdateras i linje med den konstaterade genomsnittliga förbättringen. Av förutsägbarhetsskäl bör detta göras på grundval av en faktor som representerar **bästa möjliga** bedömning av framstegen i **alla** sektorer, som sedan bör beakta tillförlitliga, objektiva och verifierade data från anläggningar, så att sektorer vars förbättringstakt skiljer sig avsevärt från denna faktor får ett riktmärkesvärde som ligger närmare deras faktiska förbättringstakt. Om uppgifterna visar en skillnad jämfört med reduktionsfaktorn på mer än **0,5 %** av 2007–2008 års värde per år under den relevanta perioden, uppåt eller nedåt, **ska** motsvarande riktmärkesvärde justeras med denna andel. För att ge lika villkor för produktion av aromater, vätgas och syntesgas i raffinaderier och i kemiska fabriker bör riktmärket för aromater, vätgas och syntesgas fortsätta att anpassas till raffinaderiernas riktmärken.

Ändring

- (8) För att återspegla den tekniska utvecklingen inom de berörda sektorerna och anpassa dem till den berörda tilldelningsperioden, bör det fastställas att värdet av de riktmärken för gratis tilldelningar till anläggningar som fastställts på grundval av uppgifter från åren 2007 och 2008 ska uppdateras i linje med den konstaterade genomsnittliga förbättringen. Av förutsägbarhetsskäl bör detta göras på grundval av en faktor som representerar **en faktisk** bedömning av framstegen i **de 10 % mest effektiva anläggningarna i** sektorer, som sedan bör beakta tillförlitliga, objektiva och verifierade data från anläggningar, så att sektorer vars förbättringstakt skiljer sig avsevärt från denna faktor får ett riktmärkesvärde som ligger närmare deras faktiska förbättringstakt. Om uppgifterna visar en skillnad jämfört med reduktionsfaktorn på mer än **1,75 %** av **värdet för åren 2007 och 2008** per år under den relevanta perioden, (**antingen** uppåt eller nedåt) **bör** motsvarande riktmärkesvärde justeras med denna andel. **Om uppgifterna däremot visar en förbättringstakt på högst 0,25 % under den relevanta perioden bör motsvarande riktmärkesvärde justeras med denna andel.** För att ge lika villkor för produktion av aromater, vätgas och syntesgas i raffinaderier och i kemiska fabriker bör riktmärket för aromater, vätgas och syntesgas fortsätta att anpassas till raffinaderiernas riktmärken.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 14
Förslag till direktiv
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) Medlemsstaterna **bör, i enlighet med reglerna för statligt stöd**, delvis kompensera vissa anläggningar inom sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna. **Protokollet och tillhörande beslut som antas av partskonferensen i Paris måste lägga grunden för flexibel klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad till förmån för berättigade parter, särskilt de som har minst resurser.** Klimatfinansiering från den offentliga sektorn kommer att spela en fortsatt viktig roll efter 2020. Därför bör auktionsintäkterna även användas för klimatfinansieringsåtgärder i utsatta tredjeländer, till exempel för att hjälpa dem att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna. Hur stort belopp som krävs för klimatfinansiering beror också på de planerade nationellt fastställda bidragens omfattning och kvalitet, efterföljande investeringsplaner och nationella processer för att planera anpassningsåtgärder. Medlemsstaterna bör också använda auktionsintäkter för att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av skiftet av arbetstillfällen i en koldioxidsnål ekonomi.

Ändring

- (9) **Som ett led i sin strävan efter lika villkor bör medlemsstaterna, genom ett centraliserat system på unionsnivå**, delvis kompensera vissa anläggningar inom sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna, för att undvika snedvridningar av konkurrensen. Klimatfinansiering från den offentliga sektorn kommer att spela en fortsatt viktig roll efter 2020. Därför bör auktionsintäkterna även användas för klimatfinansieringsåtgärder i utsatta tredjeländer, till exempel för att hjälpa dem att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna. Hur stort belopp som krävs för klimatfinansiering beror också på de planerade nationellt fastställda bidragens omfattning och kvalitet, efterföljande investeringsplaner och nationella processer för att planera anpassningsåtgärder. Medlemsstaterna bör också **ta itu med de sociala aspekterna av en koldioxidsnål ekonomi och** använda auktionsintäkter för att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av skiftet av arbetstillfällen i en koldioxidsnål ekonomi. **Medlemsstaterna bör ha möjlighet att komplettera den kompensation de fått ur ett centraliserat system på unionsnivå. Finansieringsåtgärder av detta slag bör inte överskrida de nivåer som avses i de relevanta riktlinjerna för statligt stöd.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 15
Förslag till direktiv
Skäl 10

Kommissionens förslag

- (10) Den koldioxidprissignal som direktivet genererar och att man inte behöver avstå från några utsläppsrätter för koldioxidutsläpp som lagras permanent eller undviks, är det viktigaste incitamentet på lång sikt som direktivet kan ge för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS), ny teknik för förnybar energi och banbrytande innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp. För att komplettera de resurser som redan används för att påskynda demonstrationen av kommersiella **anläggningar för avskiljning och lagring av koldioxid** och innovativa tekniker för förnybar energi bör utsläppsrätter dessutom användas för att garantera fördelar för utbyggnaden av **CCS-anläggningar**, ny teknik för förnybar energi och industriell innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp i unionen för koldioxid som lagras eller undviks i tillräcklig omfattning, förutsatt att ett avtal om kunskapsutbyte har ingåtts. Detta stöd bör till största delen vara beroende av kontrollerade utsläppsminskningar, även om visst stöd kan ges om på förhand fastställda delmål har uppnåtts, med beaktande av vilken teknik som används. Den maximala andelen av projektkostnaderna som får stöd kan variera beroende på kategorin av projekt.

Ändring

- (10) Den koldioxidprissignal som direktivet genererar och att man inte behöver avstå från några utsläppsrätter för koldioxidutsläpp som lagras permanent eller undviks, är det viktigaste incitamentet på lång sikt som direktivet kan ge för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) **och avskiljning och användning av koldioxid (CCU)**, ny teknik för förnybar energi och banbrytande innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp. För att komplettera de resurser som redan används för att påskynda demonstrationen av kommersiella **CCS/CCU-anläggningar** och innovativa tekniker för förnybar energi bör utsläppsrätter dessutom användas för att garantera fördelar för utbyggnaden av **CCS/CCU-anläggningar**, ny teknik för förnybar energi och industriell innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp i unionen för koldioxid som lagras eller undviks i tillräcklig omfattning, förutsatt att ett avtal om kunskapsutbyte har ingåtts. Detta stöd bör till största delen vara beroende av kontrollerade utsläppsminskningar, även om visst stöd kan ges om på förhand fastställda delmål har uppnåtts, med beaktande av vilken teknik som används. Den maximala andelen av projektkostnaderna som får stöd kan variera beroende på kategorin av projekt.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 16
Förslag till direktiv
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) En moderniseringsfond bör inrättas med 2 % av EU:s sammanlagda utsläppsätter, och auktioneras ut i enlighet med reglerna och förfarandena enligt förordning 1031/2010 för auktioner som äger rum på den gemensamma auktionsplattformen. Medlemsstater som under 2013 hade en BNP per capita på 60 % under genomsnittet för unionen till den växelkurs som råder på marknaden bör vara berättigade till finansiering från moderniseringsfonden **och** bör fram till 2030 kunna avvika från principen om fullständig utauktionering för elproduktion genom att utnyttja alternativet med gratis tilldelning i syfte att på ett öppet sätt främja faktiska investeringar som medför en modernisering av deras energisektor, samtidigt som de förhindrar snedvridningar av den inre marknaden för energi. Förvaltningsreglerna för moderniseringsfonden bör skapa sammanhängande, övergripande och tydliga ramar för ett så effektivt genomförande som möjligt, med beaktande av behovet av lättillgänglighet för alla deltagare. **Förvaltningsstrukturen** bör vara **förenlig** med ändamålet att säkerställa en korrekt användning av medlen. Förvaltningsstrukturen bör bestå av en investeringsstyrelse och en förvaltningskommitté, **och** vederbörlig hänsyn bör tas till EIB:s sakkunskap i beslutsprocessen såvida inte stöd ges till små projekt genom lån från nationella utvecklingsbanker eller genom bidrag via ett nationellt program som delar moderniseringsfondens mål. Investeringar som finansieras genom fonden bör föreslås av medlemsstaterna. För att se till att investeringsbehoven i länder med låg nationalinkomst hanteras korrekt, kommer man vid fördelningen av medel till lika delar att ta hänsyn till kontrollerade utsläpp och BNP-kriterier. Det finansiella stödet från moderniseringsfonden kan tillhandahållas i olika former.

Ändring

- (11) En moderniseringsfond bör inrättas med 2 % av EU:s sammanlagda utsläppsätter, och auktioneras ut i enlighet med reglerna och förfarandena enligt förordning (EU) nr 1031/2010 för auktioner som äger rum på den gemensamma auktionsplattformen. Medlemsstater som under 2013 hade en BNP per capita på 60 % under genomsnittet för unionen till den växelkurs som råder på marknaden bör vara berättigade till finansiering från moderniseringsfonden. **Medlemsstater som under 2014 hade en BNP per capita på 60 % under genomsnittet för unionen, uttryckt i marknadspriser**, bör fram till 2030 kunna avvika från principen om fullständig utauktionering för elproduktion genom att utnyttja alternativet med gratis tilldelning i syfte att på ett öppet sätt främja faktiska investeringar som medför en modernisering **och diversifiering** av deras energisektor **utifrån unionens klimat- och energimål för 2030 och 2050**, samtidigt som de förhindrar snedvridningar av den inre marknaden för energi. Förvaltningsreglerna för moderniseringsfonden bör skapa sammanhängande, övergripande och tydliga ramar för ett så effektivt genomförande som möjligt, med beaktande av behovet av lättillgänglighet för alla deltagare. **Sådana regler** bör vara **öppna, avvägda och förenliga** med ändamålet att säkerställa en korrekt användning av medlen. Förvaltningsstrukturen bör bestå av en investeringsstyrelse, **en rådgivande nämnd** och en förvaltningskommitté. Vederbörlig hänsyn bör tas till EIB:s sakkunskap i beslutsprocessen, såvida inte stöd ges till små projekt genom lån från nationella utvecklingsbanker eller genom bidrag via ett nationellt program som delar moderniseringsfondens mål. Investeringar som finansieras genom fonden bör föreslås av medlemsstaterna **och all finansiering från fonden bör uppfylla särskilda kriterier för stödberättigande**. För att se till att investeringsbehoven i länder med låg nationalinkomst hanteras korrekt, kommer man vid fördelningen av medel till lika delar att ta hänsyn till kontrollerade utsläpp och BNP-kriterier. Det finansiella stödet från moderniseringsfonden kan tillhandahållas i olika former.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 17
Förslag till direktiv
Skäl 12

Kommissionens förslag

- (12) Europeiska rådet bekräftade att villkoren för möjligheten till gratis tilldelning för modernisering av energisektorn i vissa medlemsstater bör förbättras, inbegripet villkoren om öppenhet och insyn. Investeringar till ett värde av 10 miljoner euro eller mer bör väljas ut av den berörda medlemsstaten genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande på grundval av klara och tydliga regler för att säkerställa att gratis utsläppsrätter används till att främja faktiska investeringar som medför en modernisering av energisektorn i linje med energiunionens mål. Investeringar till ett värde av mindre än 10 miljoner euro bör också komma i fråga för finansiering genom gratis tilldelning. Den berörda medlemsstaten bör utse sådana investeringar utgående från klara och tydliga kriterier. **Resultaten av** urvalsförandet bör bli föremål för ett offentligt samråd. Allmänheten bör vederbörligen informeras i samband med urvalet och genomförandet av investeringsprojekt.

Ändring

- (12) Europeiska rådet bekräftade att villkoren för möjligheten till gratis tilldelning för modernisering **och diversifiering** av energisektorn i vissa medlemsstater bör förbättras, inbegripet villkoren om öppenhet och insyn. Investeringar till ett värde av 10 miljoner **EUR** eller mer bör väljas ut av den berörda medlemsstaten genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande på grundval av klara och tydliga regler för att säkerställa att gratis utsläppsrätter används till att främja faktiska investeringar som medför en modernisering **eller diversifiering** av energisektorn i linje med energiunionens mål, **bland dem också målet om främjande av det tredje energipaketet**. Investeringar till ett värde av mindre än 10 miljoner **EUR** bör också komma i fråga för finansiering genom gratis tilldelning. Den berörda medlemsstaten bör utse sådana investeringar utgående från klara och tydliga kriterier. Urvalsförandet bör bli föremål för ett offentligt samråd **och resultaten av urvalsförandet, också projekt som fått avslag, bör göras offentligt tillgängliga**. Allmänheten bör vederbörligen informeras i samband med urvalet och genomförandet av investeringsprojekt. **Medlemsstaterna bör kunna överföra en del av sina motsvarande utsläppsrätter, eller samtliga av dem, till moderniseringsfonden, om de får använda bägge instrumenten. Undantaget bör upphöra vid utgången av handelsperioden 2030.**

Ändring 18
Förslag till direktiv
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) Finansiering inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem bör vara förenlig med unionens övriga finansieringsprogram, inbegripet de europeiska struktur- och investeringsfonderna, så att man säkerställer de offentliga utgifternas effektivitet.

Ändring

- (13) Finansiering inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem bör vara förenlig med unionens övriga finansieringsprogram, inbegripet **Horisont 2020, Europeiska fonden för strategiska investeringar**, de europeiska struktur- och investeringsfonderna **och Europeiska investeringsbankens strategi för klimatinvesteringar**, så att man säkerställer de offentliga utgifternas effektivitet.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 19
Förslag till direktiv
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) De befintliga bestämmelserna om att små anläggningar kan undantas från utsläppshandelssystemet **gör det möjligt med fortsatta undantag för anläggningar som undantagits, och** medlemsstaterna bör ges möjlighet att uppdatera sina förteckningar över undantagna anläggningar, och de medlemsstater som för närvarande inte utnyttjar denna undantagsmöjlighet bör ges möjlighet att göra detta i början av varje handelsperiod.

Ändring

- (14) De befintliga bestämmelserna om att små anläggningar kan undantas från utsläppshandelssystemet **bör utvidgas så att de också kommer att omfatta anläggningar som drivs av små eller medelstora företag och som släppt ut mindre än 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år under vart och ett av de tre åren som föregår ansökan om undantag.** Medlemsstaterna bör ges möjlighet att uppdatera sina förteckningar över undantagna anläggningar, och de medlemsstater som för närvarande inte utnyttjar denna undantagsmöjlighet bör ges möjlighet att göra detta i början av varje handelsperiod **och efter halva perioden. Anläggningar som släpper ut mindre än 50 000 ton koldioxidekvivalenter under vart och ett av de tre år som föregår början av varje handelsperiod bör också kunna undantas från utsläppshandelssystemet, något som bör ses över vart femte år. Medlemsstaterna bör säkerställa att alternativa, likvärdiga åtgärder för anläggningar som valt att undantas inte leder till högre efterlevnadskostnader. Övervaknings-, rapporterings- och verifieringskraven bör förenklas för små utsläppskällor som omfattas av utsläppshandelssystemet.**

Ändring 20
Förslag till direktiv
Skäl 16 a (nytt)

Kommissionens förslag

- (16a) För att påtagligt minska företagens administrativa börda bör det stå kommissionen fritt att överväga åtgärder såsom automatisering av inlämnande och verifiering av utsläppsrapporter, med fullständigt tillvaratagande av informations- och kommunikationsteknikens möjligheter.

Ändring

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 21
Förslag till direktiv
Skäl 17 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (17a) *De delegerade akter som avses i artiklarna 14 och 15 bör i möjligaste mån förenkla reglerna för övervakning, rapportering och verifiering för att minska byråkratin för verksamhetsutövarna. Den delegerade akt som avses i artikel 19.3 bör främja tillgången till och användningen av registret, i synnerhet för små verksamhetsutövare.*

Ändring 22
Förslag till direktiv
Artikel 1 – led - 1 (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (-1) *Genomgående i direktivet ska ordet "gemenskapssystemet" ersättas med "EU:s utsläppshandelssystem" och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.*

Ändring 23
Förslag till direktiv
Artikel 1 – led - 1 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (-1a) *Genomgående i direktivet ska orden "hela gemenskapen" ersättas med "hela unionen".*

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 24
Förslag till direktiv
Artikel 1 – led - 1 b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(-1b) Genomgående i direktivet, förutom i de fall som avses i leden –1 och –1a och i artikel 26.2, ska ordet "gemenskapen" ersättas med "unionen" och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.

Ändring 25
Förslag till direktiv
Artikel 1 – led - 1c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(-1c) Genomgående i direktivet ska orden "det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2" ersättas med "det granskningsförfarande som avses i artikel 30c.2".

Ändring 26
Förslag till direktiv
Artikel 1 – led - 1 d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(-1d) Ordet "förordning" ska ersättas med ordet "akt" i artiklarna 3 g, 5.1 d, 6.2 c, 10a.2 andra stycket, artiklarna 14.2–4, 19.1, 19.4 och 29a.4 och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 28**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led - 1f (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3 – led h

Nuvarande lydelse

Ändring

(-1f) Artikel 3 h ska ersättas med följande:

”h) ny deltagare:

”h) ny deltagare:

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I och som har fått tillstånd för växthusgasutsläpp för första gången efter den 30 juni **2011**,

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I och som har fått tillstånd för växthusgasutsläpp för första gången efter den 30 juni **2018**,

— en anläggning vid vilken det bedrivs en verksamhet som inbegrips i **gemenskapssystemet** enligt artikel 24.1 eller 24.2 för första gången, eller

— en anläggning vid vilken det bedrivs en verksamhet som inbegrips i **EU:s utsläppshandelssystem** enligt artikel 24.1 eller 24.2 för första gången, eller

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I eller en verksamhet som inbegrips i **gemenskapssystemet** enligt artikel 24.1 eller 24.2, och som har genomfört en betydande utvidgning efter den 30 juni **2011**, med avseende på denna utvidgning,”

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I eller en verksamhet som inbegrips i **EU:s utsläppshandelssystem** enligt artikel 24.1 eller 24.2, och som har genomfört en betydande utvidgning efter den 30 juni **2018**, med avseende på denna utvidgning,”

Ändring 29**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led - 1 g (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3 – led u a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(-1 g) I artikel 3 ska följande led läggas till:

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

Ändring

”ua) liten utsläppskälla: en anläggning med små utsläpp, som drivs av ett litet eller medelstort företag ^(1a) och uppfyller åtminstone ett av följande kriterier:

- Anläggningens årliga verifierade genomsnittliga utsläpp som rapporterats till den relevanta behöriga myndigheten under den handelsperiod som omedelbart föregått den innevarande handelsperioden, med undantag för koldioxid som härrör från biomassa, och innan överförd koldioxid dragits ifrån, var mindre än 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år.
- De genomsnittliga rapporterade årliga utsläpp som avses i den första strecksatsen är inte tillgängliga eller är inte längre tillämpliga för den anläggningen på grund av förändringar av anläggningens gränser eller ändringar av anläggningens driftförhållanden, men anläggningens årliga utsläpp för de kommande fem åren förväntas bli mindre än 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år, med undantag för koldioxid som härrör från biomassa och innan överförd koldioxid dragits ifrån.”

^(1a) Enligt definitionen i bilagan till rekommendation 2003/361/EG.

Ändring 30

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led - 1 h (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3c – punkt 2

Nuvarande lydelse

Ändring

(-1h) Artikel 3c.2 ska ersättas med följande:

”2. För den period som avses i 1 artikel 13.1 och som börjar den 1 januari 2013 och för varje period därefter, såvida inga ändringar görs till följd av den översyn som avses i artikel 30.4, ska det sammanlagda antalet utsläppsätter som ska tilldelas luftfartygsoperatörer motsvara 95 % av de historiska luftfartsutsläppen multiplicerat med det antal år som perioden omfattar.

”2. För den period som avses i 1 artikel 13.1 och som börjar den 1 januari 2013 och för varje period därefter, såvida inga ändringar görs till följd av den översyn som avses i artikel 30.4, ska det sammanlagda antalet utsläppsätter som ska tilldelas luftfartygsoperatörer motsvara 95 % av de historiska luftfartsutsläppen multiplicerat med det antal år som perioden omfattar.

Onsdagen den 15 februari 2017

Nuvarande lydelse

Ändring

Det sammanlagda antalet utsläppsrätter som ska tilldelas luftfartygsoperatörer under 2021 ska vara 10 % lägre än den genomsnittliga tilldelningen för perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2016, och därefter årligen minska i samma takt som det totala tak för EU:s utsläppshandelssystem som avses i artikel 10.1 andra stycket, för att taket för luftfartssektorn senast 2030 bättre ska överensstämma med övriga sektorer inom utsläppshandelssystemet.

För luftfartsverksamhet till eller från flygplatser i länder utanför EES får antalet utsläppsrätter som ska tilldelas från och med 2021 och framåt anpassas, med beaktande av den globala marknadsanpassade mekanism om vilken man enats vid Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) 39:e generalförsamling. Senast 2019 ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om dessa verksamheter efter ICAOs 40:e generalförsamling.

Denna procentandel får ses över som ett led i den allmänna översynen av detta direktiv.”

Denna procentandel får ses över som ett led i den allmänna översynen av detta direktiv.”

Ändring 31

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led - 1i (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3c – punkt 4

Nuvarande lydelse

Ändring

(-1i) I artikel 3c.4 ska sista meningen ersättas med följande:

Detta beslut ska beaktas i den kommitté som avses i artikel 23.1.

Detta beslut ska beaktas i den kommitté som avses i artikel 30c.1.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 32

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led - 1j (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3d – punkt 2

Nuvarande lydelse

Ändring

(-1j) Artikel 3d.2 ska ersättas med följande:

”2. Från den 1 januari 2013 ska 15 % av utsläppsrätterna fördelas genom auktion. **Denna andel får höjas som ett led i den allmänna översynen av detta direktiv.**”

”2. Från den 1 januari 2021 ska 50 % av utsläppsrätterna fördelas genom auktion.”

Ändring 33

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 1

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3d – punkt 3

Kommissionens förslag

Ändring

(1) I artikel 3d.3 ska **andra stycket** ersättas med följande:

(1) Artikel 3d.3 ska ersättas med följande:

”Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser om medlemsstaternas utauktionering av de utsläppsrätter som inte ska fördelas gratis enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel eller artikel 3f.8. Det antal utsläppsrätter som varje medlemsstat ska auktionera ut under varje period ska vara proportionellt mot medlemsstatens andel av de totala tillskrivna luftfartsutsläppen för alla medlemsstater under det referensår vars uppgifter rapporterats enligt artikel 14.3 och kontrollerats enligt artikel 15. För den period som avses i artikel 3c.1 ska referensåret vara 2010, och för de efterföljande perioderna som avses i artikel 3c ska referensåret vara det kalenderår som löper ut 24 månader före starten av den period som auktionen avser.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 34**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 1a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3d – punkt 4 – stycke 1

Nuvarande lydelse

Ändring

(1a) Artikel 3d.4 första stycket ska ersättas med följande:

”4. **Medlemsstaterna ska besluta om hur intäkterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. Dessa intäkter bör** användas för att komma till rätta med klimatförändringar i EU och tredjeländer, bland annat för att minska utsläppen av växthusgaser, göra anpassningar till klimatförändringens följder i EU och tredjeländer, särskilt utvecklingsländer, finansiera forskning om och utveckling av mildrande åtgärder och anpassningsåtgärder, inte minst inom flygteknik och luftfart, minska utsläppen med hjälp av transporter med låga utsläppsnivåer, samt för att täcka kostnaderna för att administrera **gemenskapssystemet**. Auktionsintäkter **bör** också användas för finansiering av bidrag till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och för åtgärder mot avskogning.”

”4. **Alla** intäkter **ska** användas för att komma till rätta med klimatförändringar i EU och tredjeländer, bland annat för att minska utsläppen av växthusgaser, göra anpassningar till klimatförändringens följder i EU och tredjeländer, särskilt utvecklingsländer, finansiera forskning om och utveckling av mildrande åtgärder och anpassningsåtgärder, inte minst inom flygteknik och luftfart, minska utsläppen med hjälp av transporter med låga utsläppsnivåer, samt för att täcka kostnaderna för att administrera **unionens system**. Auktionsintäkter **får** också användas för finansiering av bidrag till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och för åtgärder mot avskogning.”

Ändring 35**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 1 b (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 3e – punkt 1 a (ny)

Nuvarande lydelse

Ändring

(1b) I artikel 3e ska följande punkt läggas till:

”1a. **Från och med 2021 ska luftfartssektorn inte längre få någon gratis tilldelning med stöd av detta direktiv, om det inte bekräftas med ett beslut som längre fram antagits av Europaparlamentet och rådet, eftersom det i ICAOs resolution A-39/3 ingår planer på att en global marknadsbaserad åtgärd ska tillämpas från och med 2021. I detta hänseende ska medlagstiftarna ta hänsyn till samverkan mellan denna marknadsbaserade åtgärd och EU:s utsläppshandelssystem.”**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 36**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 2 a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Bilaga II a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(2a) Följande kapitel ska införas:**”Kapitel IIa****Inkludering av sjöfart i brist på framsteg på internationell nivå****Artikel 3ga****Inledning**

I brist på ett jämförbart system som verkar under Internationella sjöfartsorganisationen ska koldioxidutsläpp i hamnar i unionen och under resor till och från anloppshamnar i unionen från och med 2021 redovisas genom det system som fastställs i detta kapitel och ska bli funktionsdugligt från och med 2023.

Artikel 3gb**Tillämpningsområde**

Senast den 1 januari 2023 ska bestämmelserna i detta kapitel omfatta fördelningen och utfärdandet av utsläppsrätter i fråga om koldioxidutsläpp från fartyg som befinner sig i, anländer till eller avseglar från hamnar under en medlemsstats jurisdiktion i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) 2015/757. Artiklarna 12 och 16 gäller sjöfartsverksamhet på samma sätt som övrig verksamhet.

Artikel 3gc**Extra utsläppsrätter till sjöfartssektorn**

Senast den 1 augusti 2021 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 30b för att komplettera detta direktiv genom att fastställa den totala kvantiteten utsläppsrätter för sjöfartssektorn i linje med andra sektorer, tillsammans med metoden för tilldelning till denna sektor genom auktionering och särskilda bestämmelser med hänsyn till den förvaltande medlemsstaten. När sjöfartssektorn tas med i EU:s utsläppshandelssystem ska den totala kvantiteten utsläppsrätter utökas med denna kvantitet.

20 % av inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter som avses i artikel 3gd ska användas genom den fond som inrättats enligt den artikeln (nedan kallad sjöfartens klimatfond), för att förbättra energieffektiviteten och stödja investeringar i innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen inom sjöfartssektorn, inbegripet närsjöfart och hamnar.

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 3gd**Sjöfartens klimatfond**

1. En fond ska inrättas på unionsnivå för att kompensera för sjöfartens utsläpp, förbättra energieffektiviteten och underlätta investeringar i innovativ teknik för att minska sjöfartssektorns koldioxidutsläpp.
2. Fartygsoperatörer får på frivillig grund inbetala ett årligt medlemskapsbidrag till fonden, i enlighet med vilka totala utsläpp de rapporterat för det föregående kalenderåret med stöd av förordning (EU) 2015/757. Genom undantag från artikel 12.3 ska fonden överlämna utsläppsätter kollektivt på uppdrag av fartygsoperatörer som är medlemmar i fonden. Bidraget per ton utsläpp ska fastställas av fonden senast den 28 februari varje år, och får inte understiga marknadspriset på utsläppsätter under det föregående året.
3. Fonden ska förvärva utsläppsätter som motsvarar dess medlemmars kollektiva totala kvantiteter av utsläpp under det föregående kalenderåret och överlämna dem till registret som upprättats i enlighet med artikel 19 senast den 30 april varje år för påföljande annullering. Bidragen ska offentliggöras.
4. Fonden ska också förbättra energieffektiviteten och underlätta för investeringar i innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen inom sjöfartssektorn, inbegripet närsjöfart och hamnar, genom de intäkter som avses i artikel 3gc. Alla investeringar som stöds av fonden ska offentliggöras och vara förenliga med målen i detta direktiv.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv när det gäller genomförandet av denna artikel.

Artikel 3ge**Internationellt samarbete**

Om ett internationellt avtal om globala åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser från sjöfarten uppnås ska kommissionen se över detta direktiv och, om så är lämpligt, föreslå ändringar för att säkerställa enhetlighet med det internationella avtalet.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 37

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 2 b (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 5 – led 1 – led d a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(2b) I artikel 5.1 ska följande led läggas till:

”da) All teknik för avskiljning och användning av koldioxid som kommer att användas i anläggningen och bidra till att minska utsläppen.”

Ändring 38

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 2 c (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 6 – punkt 2 – led e a och e b (nya)

Kommissionens förslag

Ändring

(2c) I artikel 6.2 ska följande led läggas till:

”ea) Alla rättsliga krav om socialt ansvar och rapportering i syfte att säkerställa ett jämlikt och effektivt genomförande av miljölagstiftning och att säkerställa att behöriga myndigheter och berörda parter, inbegripet företrädare för arbetstagare och det civila samhället och lokalsamhällen, har tillgång till all relevant information (som den beskrivs i Århuskonventionen och genomförs i unionsrätten och nationell rätt, inbegripet detta direktiv).

eb) En skyldighet att varje år offentliggöra omfattande information om bekämpningen av klimatförändringarna och efterlevnaden av unionens direktiv inom miljö, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Denna information ska finnas tillgänglig för företrädare för arbetstagare och det civila samhället från lokalsamhällen i närheten av anläggningen.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 39**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 2 d (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 7

Nuvarande lydelse

Ändring

(2d) Artikel 7 ska ersättas med följande:

Artikel 7

Artikel 7

”Verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om alla planerade förändringar av anläggningens art eller funktion, om utvidgningar av anläggningen eller om betydande kapacitetsminskningar, vilka kan innebära att tillstånden för växthusgasutsläpp måste förnyas. I förekommande fall ska den behöriga myndigheten uppdatera tillståndet. Om en ny verksamhetsutövare tar över driften av en anläggning ska den behöriga myndigheten förnya tillståndet och ange den nya verksamhetsutövarens **namn** och **adress**.”

”Verksamhetsutövaren ska **utan onödigt dröjsmål** informera den behöriga myndigheten om alla planerade förändringar av anläggningens art eller funktion, om utvidgningar av anläggningen eller om betydande kapacitetsminskningar, vilka kan innebära att tillstånden för växthusgasutsläpp måste förnyas. I förekommande fall ska den behöriga myndigheten uppdatera tillståndet. Om en ny verksamhetsutövare tar över driften av en anläggning ska den behöriga myndigheten förnya tillståndet och ange den nya verksamhetsutövarens **relevanta identitet** och **kontaktuppgifter**.”

Ändring 142**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 3**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 9 – styckena 2 och 3

Kommissionens förslag

Ändring

Från och med 2021 ska den linjära faktorn vara 2,2 %.

Från och med 2021 ska den linjära faktorn vara 2,2 %, **och hållas under uppsikt för att kunna ökas till 2,4 % tidigast 2024.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 41

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

a) Tre nya stycken ska läggas till i punkt 1:

Ändring

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Från och med 2019 ska medlemsstaterna **antingen** auktionera ut **eller annullera** alla utsläppsrätter som inte tilldelas gratis i enlighet med artiklarna 10a och 10c och inte placeras i reserven för marknadsstabilitet.”

Ändring 42

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

”Från och med 2021 ska den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut **av medlemsstaterna** vara 57 %.

Ändring

”Från och med 2021 ska den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut vara 57 %, **och denna andel ska minskas med högst fem procentenheter under hela den tioårsperiod som börjar den 1 januari 2021 enligt artikel 10a.5. Denna anpassning ska ske endast i form av en minskning av antalet utsläppsrätter som utauktioneras i enlighet med punkt 2 första stycket a. Om ingen anpassning görs eller om det behövs mindre än fem procentenheter för att göra en anpassning, ska den återstående kvantiteten utsläppsrätter annulleras. Antalet utsläppsrätter som annulleras ska uppgå till högst 200 miljoner.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 43**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led a**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 3

Kommissionens förslag

2 % av den totala kvantiteten utsläppsätter mellan 2021 och 2030 ska auktioneras ut för att inrätta en fond för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i vissa medlemsstater i enlighet med artikel 10d i detta direktiv (nedan kallad moderniseringsfonden).

Ändring

2 % av den totala kvantiteten utsläppsätter mellan 2021 och 2030 ska auktioneras ut för att inrätta en fond för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i vissa medlemsstater i enlighet med artikel 10d i detta direktiv (nedan kallad *moderniseringsfonden*). **Den kvantitet som fastställs i detta stycke ska ingå i den andel på 57 % utsläppsätter som ska auktioneras ut i enlighet med andra stycket.**

Ändring 44**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led a**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 3 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Dessutom ska 3 % av den totala kvantitet utsläppsätter som ska utfärdas mellan 2021 och 2030 auktioneras ut såsom kompensation till sektorer eller delsektorer som löper verklig risk för koldioxidläckage till följd av att de drabbats av stora indirekta kostnader när kostnader för växthusgasutsläppen förs vidare till elpriserna, i enlighet med artikel 10a.6 i detta direktiv. Två tredjedelar av den kvantitet som fastställs i detta stycke ska ingå i den andel på 57 % utsläppsätter som ska auktioneras ut, enligt vad som avses i andra stycket.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 45

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

En fond för rättvis omställning ska inrättas från och med den 1 januari 2021, såsom ett komplement till Europeiska fonden för regional utveckling och Europeiska socialfonden, och ska finansieras genom att 2 % av auktionsintäkterna sammanförs.

Dessa auktionsintäkter ska kvarstå på EU-nivå och användas för att stödja regioner som har både en hög andel arbetstagare i kolberoende sektorer och en BNP per capita som ligger långt under EU-genomsnittet. Dessa åtgärder ska respektera subsidiaritetsprincipen.

De auktionsintäkter som är avsedda för en rättvis omställning kan användas på olika sätt:

- Inrättande av enheter för omplacering och/eller rörlighet.*
- Utbildningsinitiativ för att omskola eller vidareutbilda arbetstagare.*
- Stöd till arbetsök.*
- Företagsgrundande.*
- Övervakningsåtgärder och förebyggande åtgärder för att undvika eller minimera de negativa effekterna av omstruktureringsprocessen på människors fysiska och psykiska hälsa.*

Den kärnverksamhet som ska finansieras genom fonden för en rättvis omställning är nära kopplad till arbetsmarknaden och därför ska arbetsmarknadens parter delta aktivt i fondförvaltningen – med kommittén för Europeiska socialfonden som modell – och deltagandet av lokala arbetsmarknadsparter ska vara ett viktigt krav för att projekt ska få finansiering.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 46**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led a**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 4

Kommissionens förslag

Den totala kvantitet återstående utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna ska fördelas i enlighet med punkt 2.”

Ändring

Den totala kvantitet återstående utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna ska, **efter det att hälften av den kvantitet utsläppsrätter som avses i artikel 10a.8 första stycket dragits av**, fördelas i enlighet med punkt 2.”

Ändring 47**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led a**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 1 – stycke 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Den 1 januari 2021 ska 800 miljoner av de utsläppsrätter som placerats i reserven för marknadsstabilitet annulleras.

Ändring 48**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led b – led ii**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 2 – led b

Kommissionens förslag

”b) 10 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritets-skäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som dessa medlemsstater auktioneras ut enligt punkt a med de procentsatser som anges i bilaga IIa.”

Ändring

”b) 10 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritets-skäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som dessa medlemsstater auktioneras ut enligt punkt a med de procentsatser som anges i bilaga IIa. **För de medlemsstater som är berättigade till stöd ur moderniseringsfonden enligt artikel 10d ska deras andel av utsläppsrätterna enligt bilaga IIa överföras till deras andel av moderniseringsfonden.**”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 49

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led b a (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – inledningen

Nuvarande lydelse

”3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. **Minst 50 %** av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, **inklusive alla däri ingående inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c, eller ett ekonomiskt värde motsvarande dessa inkomster**, ska användas för ett eller flera av följande syften:”

Ändring

ba) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. **100 %** av **de sammanlagda** inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2 ska användas för ett eller flera av följande syften:”

Ändring 50

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led b b (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – led b

Nuvarande lydelse

”b) Att utveckla förnybar energi så att **gemenskapen** kan uppfylla sitt åtagande **att utnyttja 20 %** förnybar energi **2020**, att utveckla annan teknik som bidrar till omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi och att bidra till att öka energieffektiviteten **med 20 % till 2020.**”

Ändring

bb) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Att utveckla förnybar energi så att **unionen** kan uppfylla sitt åtagande **om** förnybar energi **2030**, att utveckla annan teknik som bidrar till omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi och att bidra till att öka energieffektiviteten **fram till 2030 till de nivåer som överenskommit i lämpliga rättsakter.**”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 51**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led b c (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – led f

Nuvarande lydelse

Ändring

bc) Punkt 3 f ska ersättas med följande:

"f) Att främja en övergång till utsläppsnåla och kollektiva transportsätt."

"f) Att främja en övergång till utsläppsnåla och kollektiva transportsätt, **och att, så länge koldioxidkostnaderna inte på liknande sätt återspeglas för andra yttransport-sätt, stödjade elektrifierade transportsätt såsom järnvägar och andra elektrifierade yttransport-sätt, och därvid ta hänsyn till deras indirekta kostnader till följd av utsläppshandelssystemet.**"

Ändring 52**Förslag till direktiv****Artikel 1 – stycke 4 – led b d (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – led h

Nuvarande lydelse

Ändring

bd) Punkt 3 h ska ersättas med följande:

"h) Att vidta åtgärder för att förbättra energieffektivitet och isolering eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare."

"h) Att vidta åtgärder för att förbättra energieffektivitet, **system för fjärrvärme** och isolering eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare."

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 53

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led c

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – led j

Kommissionens förslag

”j) Att finansiera ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande indirekta kostnader som faktiskt uppstår till följd av att kostnader för utsläpp av växthusgaser förs vidare till elpriserna, förutsatt att dessa åtgärder uppfyller villkoren i artikel 10a.6.”

Ändring

”j) Att finansiera ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande indirekta kostnader som faktiskt uppstår till följd av att kostnader för utsläpp av växthusgaser förs vidare till elpriserna, förutsatt att **högst 20 % av inkomsterna används för detta ändamål, och att** dessa åtgärder uppfyller villkoren i artikel 10a.6”.

Ändring 54

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led c

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – led l

Kommissionens förslag

”l) Att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av skiftet av arbetstillfällen **i en koldioxidsnål ekonomi**, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.”

Ändring

”l) Att **åtgärda de sociala konsekvenserna av utfasningen av fossila bränslen i ekonomin, och att** främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft som påverkas av skiftet av arbetstillfällen, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 55**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led c a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

ca) I punkt 3 ska följande stycke införas:

”Denna information ska ges genom en standardiserad mall som framställs av kommissionen och ska innehålla information om hur auktionsintäkter används inom de olika kategorierna och om additionaliteten hos användningen av stödmedlen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på sin webbplats.”

Ändring 56**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 4 – led cb (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 3 – stycke 2

Nuvarande lydelse

Ändring

cb) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i denna punkt om de har inrättat och genomför skattemässiga eller ekonomiska stödåtgärder, särskilt i utvecklingsländer, eller en nationell regleringspolitik som innebär ekonomiskt stöd, som inrättats i de syften som anges i det första stycket och som har ett värde motsvarande **minst 50 %** av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, **inklusive alla inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c.**”

”Medlemsstaterna ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i denna punkt om de har inrättat och genomför skattemässiga eller ekonomiska stödåtgärder, särskilt i utvecklingsländer, eller en nationell regleringspolitik som innebär **ytterligare** ekonomiskt stöd, som inrättats i de syften som anges i det första stycket och som har ett värde motsvarande **100 %** av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, **och rapporterat denna politik genom en standardiserad mall som tillhandahålls av kommissionen.**”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 57

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led d

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 4 – stycken 1, 2 och 3

Kommissionens förslag

d) I punkt 4 ska tredje **stycket** ersättas med följande:

”Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

Ändring

d) I punkt 4 ska **första, andra och** tredje **styckena** ersättas med följande:

”4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet för att säkerställa att det förrättas på ett öppet, transparent, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt. Förfarandet ska vara förutsägbart, framför allt vad gäller auktionernas tidsschema och ordningsföljd samt de beräknade volymer utsläppsrätter som ska göras tillgängliga. Om slutsatsen av en konsekvensbedömning för de enskilda industrisektorerna blir att inga större effekter är att vänta i sektorer eller delsektorer där det kan förväntas uppstå betydande risk för koldioxidläckage får kommissionen i undantagsfall anpassa tidsschemat för den period som avses i artikel 13.1 med början den 1 januari 2013 för att säkerställa en välfungerande marknad. Kommissionen får göra högst en sådan anpassning för högst 900 miljoner utsläppsrätter.

Auktionerna ska utformas så att

- a) verksamhetsutövarna, särskilt små och medelstora företag som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, har fullt och rättvist tillträde på likvärdiga grunder,
- b) alla deltagare har tillgång till samma information samtidigt och inga deltagare kan undergräva auktionsförfarandet,
- c) organisationen och deltagandet sker på ett kostnads-effektivt sätt och oskäligen administrativa kostnader undviks, och
- d) små utsläppskällor kan få tillgång till utsläppsrätter.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 58

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led d a (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 4 – stycke 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

da) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Vartannat år ska medlemsstaterna meddela kommissionen om urbrukttagande av elproduktionskapacitet på sitt territorium till följd av nationella åtgärder. Kommissionen ska räkna ut hur många utsläppsrätter urbrukttagandet motsvarar och underrätta medlemsstaterna om detta. Medlemsstaterna får annullera en motsvarande volym utsläppsrätter av den totala kvantitet som fördelats i enlighet med punkt 2.”

Ändring 59

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 4 – led d b (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 5

Nuvarande lydelse

Ändring

db) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kommissionen ska övervaka att **den europeiska koldioxidmarknaden** fungerar väl. Kommissionen ska varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om **koldioxidmarknadens** funktion, inklusive genomförandet av auktionerna, likviditeten och de volymer som sålts. Medlemsstaterna ska **vid behov** se till att all relevant information lämnas in till kommissionen åtminstone två månader innan kommissionen antar rapporten.”

”5. Kommissionen ska övervaka att **EU:s utsläppshandelssystem** fungerar väl. Kommissionen ska varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om **dess** funktion, inklusive genomförandet av auktionerna, likviditeten och de volymer som sålts. **Rapporten ska också ta upp samverkan mellan EU:s utsläppshandelssystem och annan EU-politik på klimat- och energiområdet, bland annat hur denna politik påverkar balansen mellan utbud och efterfrågan inom EU:s utsläppshandelssystem och hur den följer unionens klimat- och energimål för 2030 och 2050. I rapporten ska även beaktas risken för koldioxidläckage och konsekvenserna för investeringarna inom unionen.** Medlemsstaterna ska se till att all relevant information lämnas in till kommissionen åtminstone två månader innan kommissionen antar rapporten.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 60

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 1 – stycken 1 och 2

Kommissionens förslag

a) I punkt 1 ska andra **stycket** ersättas med följande:

”Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23. Den delegerade akten ska också föreskriva ytterligare tilldelning från reserven för nya deltagare för betydande **produktionsökningar genom att tillämpa samma tröskelvärden och tilldelningsjusteringar som tillämpas i fråga om delvis upphörande av verksamhet.**”

Ändring

a) I punkt 1 ska **första och** andra **styckena** ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att **komplettera direktivet med unionstäckande och fullständigt harmoniserade åtgärder för tilldelning av de utsläppsrätter som avses i punkterna 4, 5 och 7, inklusive eventuella bestämmelser som krävs för en harmoniserad tillämpning av punkt 19.** Den delegerade akten ska också föreskriva ytterligare tilldelning från reserven för nya deltagare för betydande **produktionsförändringar. Där ska i synnerhet föreskrivas att var gång produktionen minskar eller ökar med 10 %, uttryckt som ett glidande medeltal av verifierade produktionsdata för de två föregående åren, jämfört med den produktionsverksamhet som rapporterats i enlighet med artikel 11, ska det göras en anpassning genom att motsvarande mängd utsläppsrätter placeras i eller frigörs från den reserv som avses i punkt 7.**

Vid utarbetandet av den delegerade akt som avses i första stycket ska kommissionen beakta att systemet inte får bli alltför administrativt tungrott och att missbruk av det måste förhindras. Med tanke på detta får kommissionen, efter situationens krav, vara flexibel vid tillämpningen av de tröskelvärden som fastställs i denna punkt, när särskilda omständigheter påkallar detta.”

Ändring 61

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led a a (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 1 – stycke 3

Nuvarande lydelse

Ändring

aa) **Punkt 1 tredje stycket ska ersättas med följande:**

Onsdagen den 15 februari 2017

Nuvarande lydelse

”Genom de åtgärder som avses i första stycket ska det i möjligaste mån fastställas **gemenskapstäckande** förhandsriktmärken för att garantera att tilldelningen sker på ett sätt som ger incitament till minskade växthusgasutsläpp och energieffektiv teknik genom att beakta de mest effektiva teknikerna, ersättningsmöjligheter, alternativa produktionsprocesser, högeffektiv kraftvärme, effektiv energiåtervinning från rökgaser, användande av biomassa **samt avskiljning och lagring av CO₂**, om sådana möjligheter finns, och åtgärderna ska inte ge incitament till att öka utsläppen. Gratis tilldelning ska inte förekomma för någon typ av elproduktion, utom i de fall som omfattas av artikel 10c och för el som produceras från rökgaser.”

Ändring

”Genom de åtgärder som avses i första stycket ska det i möjligaste mån fastställas **unionstäckande** förhandsriktmärken för att garantera att tilldelningen sker på ett sätt som ger incitament till minskade växthusgasutsläpp och energieffektiv teknik genom att beakta de mest effektiva teknikerna, ersättningsmöjligheter, alternativa produktionsprocesser, högeffektiv kraftvärme, effektiv energiåtervinning från rökgaser, användande av biomassa, **CCS och CCU**, om sådana möjligheter finns, och åtgärderna ska inte ge incitament till att öka utsläppen. Gratis tilldelning ska inte förekomma för någon typ av elproduktion, utom i de fall som omfattas av artikel 10c och för el som produceras från rökgaser.”

Ändring 62

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led b

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3 – inledningen

Kommissionens förslag

Riktmärkesvärdena för gratis tilldelning ska **justeras så att man undviker oförutsedda vinster, och återspegla den tekniska utvecklingen under perioden 2007–2008 och varje senare period för vilken gratis tilldelning fastställts i enlighet med artikel 11.1. Denna justering ska minska de riktmärkesvärden som fastställs i den akt som antas enligt artikel 10a med 1 % av det värde som fastställts på grundval av uppgifter från 2007–2008 för varje år mellan 2008 och mitten av den relevanta perioden för gratis tilldelning, såvida inte:**

Ändring

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv för att fastställa de reviderade riktmärkesvärdena för gratis tilldelning. Dessa akter ska följa de delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel och ska uppfylla följande krav:

Ändring 63

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led b

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3 – led -i (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

-i) För perioden 2021–2025 ska riktmärkesvärdena fastställas på grundval av de uppgifter som lämnats in i enlighet med artikel 11 avseende åren 2016–2017.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 64

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led b

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3 – led -ia (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- ia) På grundval av en jämförelse mellan dels de riktmärkesvärden som grundar sig på dessa uppgifter, dels riktmärkesvärdet i kommissionens beslut 2011/278/EU ska kommissionen fastställa den årliga minskningstakten för varje riktmärke och tillämpa den på riktmärkesvärdena för perioden 2013–2020 med avseende på varje år mellan 2008 och 2023 för att kunna fastställa riktvärdesmärkena för åren 2021–2025.

Ändring 65

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led b

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3 – led i

Kommissionens förslag

Ändring

- i) **kommissionen** på grundval av de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 11 ska fastställa huruvida värdena för varje riktmärke som beräknats utifrån principerna i artikel 10a skiljer sig från den årliga minskning som avses ovan med mer än 0,5 % av värdet för perioden 2007–2008, uppåt eller nedåt, per år. I så fall ska riktmärkesvärdet justeras med antingen 0,5 % eller 1,5 % för varje år mellan 2008 och mitten av den period för vilken gratis tilldelning ska ges.

- i) **Om**, på grundval av de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 11, **förbättringstakten uppgår till högst 0,25 %** ska riktmärkesvärdet **därför, för varje år mellan 2008 och 2023, minska med denna procentandel under perioden 2021–2025.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 66**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led b**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3 – led ii

Kommissionens förslag

ii) dessa riktmärkesvärden, genom undantag när det gäller riktmärkesvärdena för aromater, vätgas och syntesgas, ska justeras med samma procentsats som raffinaderiernas riktmärken för att garantera lika konkurrensvillkor för producenter av dessa produkter.

Ändring

ii) Om, på grundval av de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 11, förbättringstakten överskrider 1,75 % ska riktmärkesvärdet därför, för varje år mellan 2008 och 2023, minska med denna procentandel under perioden 2021–2025.

Ändring 67**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led b**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 4

Kommissionens förslag

Kommissionen ska anta en genomförandeakt för detta ändamål i enlighet med artikel 22a.”

Ändring

utgår

Ändring 68**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led b a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

ba) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”För perioden 2026–2030 ska riktmärkesvärdena fastställas på samma sätt, nämligen på grundval av de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 11 för åren 2021–2022 och med den årliga minskningstakten tillämpad på varje år mellan 2008 och 2028.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 69

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led b b (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 2 – stycke 3b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

bb) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

ii) dessa riktmärkesvärden, genom undantag när det gäller riktmärkesvärdena för aromater, vätgas och syntesgas, ska justeras med samma procentsats som raffinaderiernas riktmärken för att garantera lika konkurrensvillkor för producenter av dessa produkter.

”dessa riktmärkesvärden, genom undantag när det gäller riktmärkesvärdena för aromater, vätgas och syntesgas, ska justeras med samma procentsats som raffinaderiernas riktmärken för att garantera lika konkurrensvillkor för producenter av dessa produkter.”

Ändring 165

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 1 – led 5 – led ba (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 3

Nuvarande lydelse

Ändring

bc) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

Om inte annat följer av punkterna 4 och 8, och trots vad som sägs i artikel 10c, ska ingen fri tilldelning ges till elproducenter, avskiljningsanläggningar, transportledningarna eller till lagringsplatser för koldioxid.

Om inte annat följer av punkterna 4 och 8, och trots vad som sägs i artikel 10c, ska ingen fri tilldelning ges till elproducenter, avskiljningsanläggningar, transportledningarna eller till lagringsplatser för koldioxid. **Elproducenter som producerar el med rökgaser är inte elproducenter enligt artikel 3 u i detta direktiv. Vid referensvärdesberäkningar bör hänsyn tas till all koldioxid som ingår i de rökgaser som används för elproduktion.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 70**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led bd (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 4

Nuvarande lydelse

Ändring

bd) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Gratis tilldelning ska ges för fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i direktiv 2004/8/EG, förutsatt att det finns en ekonomiskt motiverad efterfrågan, med avseende på produktionen av värme eller kyla. **Varje år efter 2013 ska den totala tilldelningen av utsläppsrätter för värmeproduktion till sådana anläggningar justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.**"

"4. Gratis tilldelning ska ges för fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i direktiv 2004/8/EG, förutsatt att det finns en ekonomiskt motiverad efterfrågan, med avseende på produktionen av värme eller kyla."

Ändring 71**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led c**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 5

Kommissionens förslag

Ändring

I syfte att respektera den auktioneringsandel som anges i artikel 10 ska, för varje år då summan av gratis utsläppsrätter inte når upp till den högsta **nivån med beaktande av** medlemsstatens auktioneringsandel, de utsläppsrätter som återstår för att nå upp till denna högsta nivå användas för att förhindra eller begränsa **minskning** av gratis tilldelning för att upprätthålla medlemsstatens auktioneringsandel under **senare** år. Om emellertid den högsta nivån nås ska gratistilldelningen justeras i enlighet med detta. **Sådana justeringar ska göras på ett enhetligt sätt.**

5. Om summan av gratis utsläppsrätter **för ett visst år** inte når upp till den högsta **nivå som följer** medlemsstatens auktioneringsandel **enligt artikel 10.1** ska de utsläppsrätter som återstår för att nå upp till denna högsta nivå användas för att förhindra eller begränsa **minskningen** av gratis tilldelning under **de följande åren**. Om emellertid den högsta nivån nås ska **en mängd utsläppsrätter som motsvarar en minskning på upp till fem procentenheter av den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna under hela den tioårsperiod som börjar den 1 januari 2021 delas ut gratis till sektorer och delsektorer i enlighet med artikel 10b**. Om emellertid denna **minskning är otillräcklig för att möta efterfrågan från sektorerna eller delsektorerna i enlighet med artikel 10b** ska gratistilldelningen justeras i enlighet med detta **genom en enhetlig sektorsövergripande korrigeringsfaktor för sektorer vilkas handelsintensitet med tredjeländer underskrider 15 % eller vilkas kolintensitet underskrider 7 kg koldioxid per euro av deras bruttofördlingsvärde.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 72

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led d

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 6 – stycke 1

Kommissionens förslag

Medlemsstaterna ska införa ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande indirekta kostnader som faktiskt uppstår från kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna, **varvid hänsyn ska tas till eventuella effekter på den inre marknaden. Sådana ekonomiska åtgärder för att kompensera för delar av dessa kostnader ska vara förenliga med reglerna** för statligt stöd.

Ändring

6. Ett centraliserat system på unionsnivå ska införas för att ge kompensation till sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna.

Kompensationen ska stå i rimlig proportion till de kostnader för växthusgasutsläpp som faktiskt förs vidare till elpriserna och ska tillämpas i enlighet med de kriterier som fastställts i de relevanta riktlinjerna för statligt stöd, för att både negativa effekter på den inre marknaden och överkompensation för de ådragna kostnaderna ska kunna undvikas.

Om kompensationsbeloppet inte är tillräckligt såsom kompensation för stödberättigande indirekta kostnader ska kompensationsbeloppet till alla stödberättigade anläggningar minskas på ett enhetligt sätt.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv för det ändamål som avses i denna punkt genom att införa arrangemang för grundandet av fonden och för dess funktion.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 73**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led d a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 6 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

da) I punkt 6 ska ett nytt stycke införas:

Medlemsstaterna får också anta nationella ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage på grund av betydande indirekta kostnader som faktiskt uppstår från kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna, varvid hänsyn ska tas till eventuella effekter på den inre marknaden. Sådana ekonomiska åtgärder för att kompensera för delar av dessa kostnader ska vara förenliga med reglerna för statligt stöd och med artikel 10.3 i detta direktiv. Dessa nationella åtgärder, i förening med det stöd som avses i första stycket, får varken överskrida den maximala kompensationsnivå som avses i de relevanta riktlinjerna för statligt stöd eller skapa nya snedvridningar av marknaden. De nuvarande taken för statligt stöd ska fortsätta att minska under hela handelsperioden.

Ändring 74**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led e – led i**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 7 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

Utsläppsrätter från det högsta årliga antal som anges i artikel 10a.5 i detta direktiv och som inte tilldelas gratis fram till 2020 ska avsättas för nya deltagare och betydande produktionsökningar, tillsammans med 250 miljoner utsläppsrätter som placerats i reserven för marknadsstabilitet i enlighet med artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/... ().*

7. 400 miljoner utsläppsrätter ska avsättas för nya deltagare och betydande produktionsökningar.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 75

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led e – led i

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 7 – stycke 2

Kommissionens förslag

Från och med 2021 ska utsläppsrätter som inte har tilldelats anläggningar på grund av tillämpningen av punkterna 19 och 20 tillföras reserven.

Ändring

Från och med 2021 **och framåt** ska **alla** utsläppsrätter som inte har tilldelats anläggningar på grund av tillämpningen av punkterna 19 och 20 tillföras reserven.

Ändring 76

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led f – inledningen

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 8

Kommissionens förslag

f) I punkt 8 ska **första, andra och tredje styckena** ersättas med följande:

Ändring

f) Punkt 8 ska ersättas med följande:

Ändring 77

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led f – stycke 1

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 8 – stycke 1

Kommissionens förslag

400 miljoner utsläppsrätter ska hållas tillgängliga för att, på unionens territorium, **stödja** innovation i teknik och processer med låga koldioxidutsläpp i de industrisektorer som anges i bilaga I, samt för att stimulera uppförandet och driften av kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker **avskiljning och geologisk lagring (CCS) av koldioxid** och demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi.

Ändring

8. 600 miljoner utsläppsrätter ska hållas tillgängliga för att, på unionens territorium, **uppbåda investeringar i** innovation i teknik och processer med låga koldioxidutsläpp i de industrisektorer som anges i bilaga I, **inklusive biobaserade material och produkter som ersätter koldioxidintensiva material**, samt för att stimulera uppförandet och driften av kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker CCS **och CCU** och demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi **och energilagring på unionens territorium**.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 78**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led f**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 8 – stycke 2

Kommissionens förslag

Utsläppsrätterna ska göras tillgängliga för innovation i industritekniker och industriprocesser med låga koldioxidutsläpp och för stöd till demonstrationsprojekt för utveckling av en bred uppsättning innovativa tekniker för **CCS och för** förnybar energi som ännu inte är kommersiellt bärkraftiga **på geografiskt spridda platser**. För att främja innovativa projekt får stöd ges med upp till **60 %** av de relevanta projektkostnaderna, varav upp till **40 %** inte behöver vara beroende av den verifierade mängd växthusgasutsläpp som **kunna** undvikas, förutsatt att de förutbestämda delmålen uppnås med hjälp av den teknik som används.

Ändring

Utsläppsrätterna ska göras tillgängliga för innovation i industritekniker och industriprocesser med låga koldioxidutsläpp och för stöd till demonstrationsprojekt för utveckling av en bred uppsättning innovativa tekniker för förnybar energi, **CCS och CCU** som ännu inte är kommersiellt bärkraftiga. **Projekten ska väljas ut på grundval av sin inverkan på energisystem eller industriprocesser inom en medlemsstat, en grupp medlemsstater eller unionen.** För att främja innovativa projekt får stöd ges med upp till **75 %** av de relevanta projektkostnaderna, varav upp till **60 %** inte behöver vara beroende av den verifierade mängd växthusgasutsläpp som **kunnat** undvikas, förutsatt att de förutbestämda delmålen uppnås med hjälp av den teknik som används. **Utsläppsrätterna ska tilldelas till projekt utgående från deras behov för att de förutbestämda delmålen ska kunna uppnås.**

Ändring 79**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 5 – led f**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 8 – stycke 3

Kommissionens förslag

Dessutom **ska** 50 miljoner outnyttjade utsläppsrätter från reserven för marknadsstabilitet **som upprättats genom beslut (EU) 2015/...** före 2021 komplettera kvarvarande befintliga medel enligt denna punkt för projekt som avses **ovan**, och användas för projekt i alla medlemsstater, inbegripet småskaliga projekt. Projekten ska väljas ut på grundval av objektiva och transparenta kriterier.

Ändring

Till följd av att medel från NER300-utsläppsrättsauktioner för perioden mellan 2013 och 2020 inte använts ska dessutom 50 miljoner outnyttjade utsläppsrätter från reserven för marknadsstabilitet före 2021 **och från och med 2018** komplettera kvarvarande befintliga medel enligt denna punkt för projekt som avses **i första och andra styckena**, och användas för projekt i alla medlemsstater, inbegripet småskaliga projekt. Projekten ska väljas ut på grundval av objektiva och transparenta kriterier, **med beaktande av vilken relevans de har för minskningen av koldioxidutsläppen i de berörda sektorerna.**

Projekt som stöds enligt detta stycke kan även få ytterligare stöd enligt första och andra styckena.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 80

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led f

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 8 – stycke 4

Kommissionens förslag

Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.

Ändring

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b **för att komplettera detta direktiv med kriterier som ska användas för urvalet av projekt som är berättigade till de utsläppsrätter som avses i denna punkt, med vederbörligt beaktande av följande principer:**

- i) *Projekten ska fokusera på utformning och utveckling av banbrytande lösningar och genomförande av demonstrationsprogram.*
- ii) *Verksamheterna bör bedrivas nära marknaden i produktionsanläggningar för att demonstrera att banbrytande teknik kan övervinna hinder av såväl tekniskt som annat slag.*
- iii) *Projekten ska ta sig an tekniska lösningar som kan ha många olika användningsområden och kan kombinera olika former av teknik.*
- iv) *Lösningar och teknik ska helst kunna överföras inom sektorn och eventuellt till andra sektorer.*
- v) *Projekt som förväntas medföra sådana utsläppsminskningar att det relevanta riktmärkesvärdet avsevärt underskrids ska prioriteras. Stödberättigade projekt ska antingen bidra till sådana utsläppsminskningar att de riktmärkesvärden som avses i punkt 2 underskrids, eller i framtiden kunna medföra avsevärt lägre kostnader för en omställning till utsläppssnål energiproduktion. och*
- vi) *CCU-projekt ska under hela sin livstid leda till nettominskningar av utsläpp och till fortgående lagring av koldioxid.*

Ändring 82

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 5 – led i a (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 20

Nuvarande lydelse

Ändring

ia) Punkt 20 ska ersättas med följande:

Onsdagen den 15 februari 2017

Nuvarande lydelse

”20. Kommissionen ska i de bestämmelser som antas med stöd av punkt 1 även inbegripa åtgärder för att definiera anläggningar vars verksamhet delvis har upphört eller vars kapacitet har minskat avsevärt och åtgärder för att, vid behov, i motsvarande grad anpassa antalet utsläppsriätter som ska tilldelas dem gratis.”

Ändring

”20. Kommissionen ska i de bestämmelser som antas med stöd av punkt 1 även inbegripa åtgärder för att definiera anläggningar vars verksamhet delvis har upphört eller vars kapacitet har minskat avsevärt och åtgärder för att, vid behov, i motsvarande grad anpassa antalet utsläppsriätter som ska tilldelas dem gratis.

Dessa åtgärder ska tillhandahålla flexibilitet för industrisektorer där kapaciteten regelbundet överläts mellan driftsanläggningar inom samma företag.”

Ändring 83

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10b – rubriken

Nuvarande lydelse

Åtgärder för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

Ändring

Åtgärder **under en övergångsperiod** för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

Ändring 85

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10b – punkt 1 a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Efter antagandet av översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU (*) ska kommissionen ompröva andelen utsläppsminskningar i EU:s utsläppshandelssystem och Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG (). Ytterligare minskningar genom ett ökat energieffektivitetsmål ska användas för att skydda industrier med risk för koldioxid- eller investeringsläckage.**

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 144

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10b – led 1ba och 1bb (nya)

Kommissionens förslag

Ändring

(1ba) I den rapport som kommissionen ska sammanställa i enlighet med artikel 28aa ska kommissionen följa upp artikel 6.2 i Parisavtalet genom att bedöma hur politiken för begränsning av klimatförändringarna utvecklats i tredjeländer och regioner, med inriktning också på marknadsbaserade strategier, samt hur denna politik påverkat det europeiska näringslivets konkurrenskraft.

(1bb) Om man i rapporten sluter sig till att det kvarstår en avsevärd risk för koldioxidläckage ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag där det införs en koldioxidjustering vid gränserna som är fullt förenlig med WTO:s regler och som bygger på en genomförbarhetsstudie, som ska inledas när detta direktiv offentliggörs i EUT. Denna mekanism skulle leda till att importörer av produkter som produceras av de sektorer eller delsektorer som fastställs i enlighet med artikel 10a tas med i EU:s utsläppshandels-system.

Ändring 86

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10b – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Sektorer och delsektorer där produkten när deras handelsintensitet med tredjeländer multipliceras med deras utsläppintensitet är över **0,18** får tas med i den grupp som avses i punkt 1, baserat på en kvalitativ bedömning med användning av följande kriterier:

a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller de berörda delsektorerna att minska sina utsläppsnivåer eller sin elkonsumtion.

b) Nuvarande och förutsedda marknadsvillkor.

2. Sektorer och delsektorer där produkten när deras handelsintensitet med tredjeländer multipliceras med deras utsläppintensitet är över **0,12** får tas med i den grupp som avses i punkt 1, baserat på en kvalitativ bedömning med användning av följande kriterier:

a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller de berörda delsektorerna att minska sina utsläppsnivåer eller sin elkonsumtion, **med beaktande av vilka ökade produktionskostnader det medför.**

b) Nuvarande och förutsedda marknadsvillkor.

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering.

Ändring

c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering.

ca) Råvaror som säljs på världsmarknaden till ett allmänt referenspris.

Ändring 87

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10b – punkt 3

Kommissionens förslag

3. **Andra sektorer och delsektorer** anses kunna föra vidare mer av kostnaderna för utsläppsrätter till produktpriset, och ska tilldelas gratis utsläppsrätter för perioden fram till 2030 motsvarande 30 % av den mängd som fastställs i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 10a.

Ändring

3. **Fjärrvärmesektorn** anses kunna föra vidare mer av kostnaderna för utsläppsrätter till produktpriset, och ska tilldelas gratis utsläppsrätter för perioden fram till 2030 motsvarande 30 % av den mängd som fastställs i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 10a. **Andra sektorer och delsektorer ska inte få någon gratis tilldelning.**

Ändring 88

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10b – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen i enlighet med artikel 23 anta **en delegerad akt för de föregående punkterna för** verksamheter med en 4-siffrig nivå (Nace-kod 4) **i fråga om punkt 1**, utgående från uppgifter för de **tre** senaste tillgängliga kalenderåren.

Ändring

4. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen i enlighet med artikel 23 anta **delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv med avseende på punkt 1 när det gäller** verksamheter med en 4-siffrig nivå (Nace-kod 4), **eller, när det är befogat utgående från objektiva kriterier som utvecklats av kommissionen, på relevant detaljnivå utgående från offentliga och sektorsspecifika uppgifter för de verksamheter som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Handelsintensiteten ska bedömas** utgående från uppgifter för de **fem** senaste tillgängliga kalenderåren.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 89

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Genom undantag från artikel 10a.1–10a.5 får medlemsstater, som 2013 hade en BNP per capita uttryckt i euro till marknadspriser under 60 % av unionsgenomsnittet, under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion för **moderniseringen** av energisektorn.

Ändring

1. Genom undantag från artikel 10a.1–10a.5 får medlemsstater, som 2013 hade en BNP per capita uttryckt i euro till marknadspriser under 60 % av unionsgenomsnittet, under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion för **modernisering, diversifiering och en hållbar omställning** av energisektorn. **Detta undantag ska upphöra den 31 december 2030.**

Ändring 90

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Medlemsstater som inte är stödberättigade enligt punkt 1 men som 2014 hade en BNP per capita uttryckt i euro till marknadspriser under 60 % av unionsgenomsnittet får också använda sig av undantaget i föregående punkt, upp till den totala kvantitet som avses i punkt 4, förutsatt att motsvarande antal utsläppsrätter överförs till moderniseringsfonden och intäkterna används för stöd till investeringar i enlighet med artikel 10d.

Ändring 91

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 1b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1b. Medlemsstater som enligt denna artikel får ge gratis tilldelning till energiproduktionsanläggningar får välja att överföra motsvarande antal utsläppsrätter eller en del av dem till moderniseringsfonden och tilldela dem i enlighet med bestämmelserna i artikel 10d. I sådana fall ska de underrätta kommissionen innan överföringen görs.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 92**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 1 – led b

Kommissionens förslag

- b) garantera att endast sådana projekt som bidrar till diversifiering av energimixen och leveranskällorna, den nödvändiga omstruktureringen, miljöuppgradering och anpassning av infrastruktur, ren teknik **och** moderniseringen av **energi-produktions-**, energiöverförings- och energidistributionssektorerna är berättigade att lämna anbud,

Ändring

- b) garantera att endast sådana projekt som bidrar till diversifiering av energimixen och leveranskällorna, den nödvändiga omstruktureringen, miljöuppgradering och anpassning av infrastruktur, ren teknik (**såsom teknik för förnybar energi, eller** moderniseringen av **energiproduktionssektorn, fjärrvärmnät, energieffektivitet, energilagring, samt** energiöverförings- och energidistributionssektorerna är berättigade att lämna anbud,

Ändring 93**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 1 – led c

Kommissionens förslag

- c) fastställa tydliga, objektiva, transparenta och icke-diskriminerande urvalskriterier för rangordning av projekt, för att se till att sådana projekt väljs ut som

Ändring

- c) fastställa tydliga, objektiva, transparenta och icke-diskriminerande urvalskriterier **som överensstämmer med unionens klimat- och energipolitiska mål för 2050**, för rangordning av projekt, för att se till att sådana projekt väljs ut som

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 94

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 1 – led c – led i

Kommissionens förslag

- i) på grundval av en kostnads-nyttoanalys garanterar positiva nettovinster i form av minskade utsläpp, och leder till en förutbestämd avsevärd minskning av koldioxidutsläppen,

Ändring

- i) på grundval av en kostnads-nyttoanalys garanterar positiva nettovinster i form av minskade utsläpp, och leder till en förutbestämd avsevärd minskning av koldioxidutsläppen **som står i proportion till projektens storlek. Där projekten gäller elproduktion får de totala växthusgasutsläppen per kilowatt-timme el som produceras i anläggningen inte överstiga 450 gram, uttryckt i koldioxidekvivalenter, efter att projektet slutförts. Senast den 1 januari 2021 ska kommissionen anta en delegerad akt enligt artikel 30b för att ändra detta direktiv genom att för projekt med anknytning till värmeproduktion fastställa de högsta sammanlagda växthusgasutsläpp som inte får överskridas per kilowattimme värme som produceras i den anläggningen.**

Ändring 95

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 1 – led c – led ii

Kommissionens förslag

- ii) är kompletterande, uppenbart svarar mot behov av ersättning eller modernisering och inte leder till en marknadsdriven ökning av efterfrågan på energi,

Ändring

- ii) är kompletterande, **trots att de kan användas för uppnåendet av de relevanta mål som fastställts enligt ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030**, uppenbart svarar mot behov av ersättning eller modernisering och inte leder till en marknadsdriven ökning av efterfrågan på energi,

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 96**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 1 – led c – led iii a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

iii a) varken bidrar till ny koleldad elproduktionskapacitet eller ökar kolberoendet.

Ändring 97**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändring

Senast den 30 juni 2019 ska varje medlemsstat som avser att utnyttja möjligheten till gratis tilldelning offentliggöra en detaljerad nationell ram som beskriver det konkurrensutsatta anbudsförandet och urvalskriterierna, för synpunkter från alla berörda parter.

Senast den 30 juni 2019 ska varje medlemsstat som avser att utnyttja möjligheten till gratis tilldelning **under en övergångsperiod, för modernisering av energisektorn** genom ett anbudsförande offentliggöra en detaljerad nationell ram som beskriver det konkurrensutsatta anbudsförandet och urvalskriterierna, för synpunkter från alla berörda parter.

Ändring 98**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 2 – stycke 3

Kommissionens förslag

Ändring

Om investeringar till ett värde av mindre än 10 miljoner euro får stöd genom gratis tilldelning ska medlemsstaten välja ut projekt utifrån objektiva och öppna kriterier. Resultaten av urvalsförandet ska offentliggöras **så att allmänheten får möjlighet att yttra sig**. Mot denna bakgrund ska den berörda medlemsstaten senast den 30 juni 2019 utarbeta och till kommissionen överlämna en förteckning över investeringar.

Om investeringar till ett värde av mindre än 10 miljoner **EUR** får stöd genom gratis tilldelning ska medlemsstaten välja ut projekt utifrån objektiva och öppna kriterier, **som står i konsekvens med uppnåendet av unionens långsiktiga klimat- och energimål. Dessa kriterier ska vara föremål för offentligt samråd, för att säkerställa fullständig transparens och åtkomst till relevanta dokument, och till fullo återspegla de berörda parternas synpunkter**. Resultaten av urvalsförandet ska offentliggöras **för offentligt samråd**. Mot denna bakgrund ska den berörda medlemsstaten senast den 30 juni 2019 utarbeta och till kommissionen överlämna en förteckning över investeringar.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 99

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Värdet på de planerade investeringarna ska minst motsvara marknadsvärdet för gratistilldelningen, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att begränsa direkt kopplade prisökningar. Marknadsvärdet ska vara genomsnittspriset på utsläppsrätter på den gemensamma auktionsplattformen under föregående kalenderår.

Ändring

3. Värdet på de planerade investeringarna ska minst motsvara marknadsvärdet för gratistilldelningen, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att begränsa direkt kopplade prisökningar. Marknadsvärdet ska vara genomsnittspriset på utsläppsrätter på den gemensamma auktionsplattformen under föregående kalenderår. **Upp till 75 % av de relevanta kostnaderna för en investering kan komma i fråga för stöd.**

Ändring 100

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 6

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 6

Kommissionens förslag

6. Medlemsstaterna ska kräva att de **elproducenter** och nätoperatörer som tilldelats gratis utsläppsrätter senast den **28 februari** varje år rapporterar om genomförandet av sina utvalda investeringar. Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen, som ska **offentliggöra** rapporterna.

Ändring

6. Medlemsstaterna ska kräva att de **energiproducenter** och nätoperatörer som tilldelats gratis utsläppsrätter senast den **31 mars** varje år rapporterar om genomförandet av sina utvalda investeringar, **inbegripet balansräkningen mellan gratis tilldelning och de investeringsutgifter som uppstått, samt om vilka typer av investeringar som fått stöd och om hur målen i punkt 2 första stycket b uppnåtts.** Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen, som ska **göra** rapporterna **offentligt tillgängliga. Medlemsstaterna och kommissionen ska övervaka och analysera vilka möjligheter till arbitrage det finns när det gäller tröskelvärdet på 10 miljoner euro för små projekt och, genom att föreskriva att endast en enda investering i samma anläggning kan komma i fråga för stöd, förhindra att en investering oskäligen uppdelas på mindre projekt.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 101**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 6 a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

6a. Vid skälig misstanke om regelstridigheter eller om en medlemsstat inte avlagt rapport enligt bestämmelserna i punkterna 2–6 får kommissionen genomföra en oberoende utredning, vid behov med bistånd från avtalad tredje part. Kommissionen ska också utreda andra möjliga överträdelser, såsom att det tredje energipaketet inte genomförts. Den berörda medlemsstaten ska ge all investeringsinformation och bereda allt tillträde som behövs för utredningen, inklusive tillträde till anläggningar och byggarbetsplatser. Kommissionen ska offentliggöra en rapport om denna utredning.

Ändring 102**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 6**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 6 b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

6b. Om unionens klimat- och energilagstiftning, inbegripet det tredje energipaketet, överträds eller om kriterierna i denna artikel inte uppfylls, får kommissionen kräva att medlemsstaten undanhåller gratis tilldelning.

Ändring 149**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 7**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

1. En fond för att stödja investeringar i moderniseringen av energisystem och förbättra energieffektiviteten i medlemsstater med en BNP per capita som understiger 60 % av genomsnittet i EU 2013 ska inrättas för perioden 2021–2030 och finansieras i enlighet med artikel 10.

1. En fond för att stödja **och uppbåda** investeringar i moderniseringen av energisystem, **inklusive fjärrvärme**, och förbättra energieffektiviteten i medlemsstater med en BNP per capita som understiger 60 % av genomsnittet i EU **under 2013 eller 2014 eller 2015** ska inrättas för perioden 2021–2030 och finansieras i enlighet med artikel 10.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 104

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 7

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

De investeringar som får stöd ska vara förenliga med syftena med detta direktiv och Europeiska fonden för strategiska investeringar.

Ändring

De investeringar som får stöd ska **följa principerna om öppenhet, icke-diskriminering, likabehandling och sund ekonomisk förvaltning, samt erbjuda bästa valuta för pengarna. De ska** vara förenliga med syftena med detta direktiv, **unionens långsiktiga klimat- och energimål** och Europeiska fonden för strategiska investeringar, **varjämte de**

- i) Ska bidra till energibesparingar, system för förnybar energi, energilagring och elsammanlänkning, samt till sektorerna för överföring och distribution; där projekten gäller elproduktion får de totala växthusgasutsläppen per kilowattimme el som produceras i anläggningen inte överstiga 450 gram, uttryckt i koldioxidekvivalenter, efter att projektet slutförts. Kommissionen ska senast den 1 januari 2021 anta en delegerad akt enligt artikel 30b för att ändra detta direktiv genom att för projekt med anknytning till värmeproduktion fastställa de högsta sammanlagda växthusgasutsläpp som inte får överskridas per kilowattimme värme som produceras i den anläggningen.
- ii) På grundval av en kostnads-nyttanalyt ska säkerställa positiva nettovinster i form av minskade utsläpp, och leda till en förutbestämd avsevärd minskning av koldioxidutsläppen.
- iii) Ska vara kompletterande, trots att de kan användas för uppnåendet av de relevanta mål som fastställs enligt ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, uppenbart svara mot behov av ersättning eller modernisering och inte leda till en marknadsdriven ökning av efterfrågan på energi.
- iv) Inte får bidra till ny koleldad elproduktionskapacitet eller ökat kolberoende.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 105**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 7**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10a – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Kommissionen ska hålla uppsikt över kraven i denna punkt, med hänsyn tagen till EIB:s klimatstrategi. Om teknikens utveckling lett till att ett eller flera av kraven i denna punkt blivit irrelevanta ska kommissionen senast 2024 anta en delegerad akt enligt artikel 30b för att ändra detta direktiv med nya eller uppdaterade krav.

Ändring 106**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 7**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Fonden ska också finansiera småskaliga projekt för investeringar i moderniseringen av energisystem och energieffektivitet. För detta ändamål ska **investeringsstyrelsen** utarbeta riktlinjer och urvalskriterier för dessa projekt.

2. Fonden ska också finansiera småskaliga projekt för investeringar i moderniseringen av energisystem och energieffektivitet. För detta ändamål ska **dess investeringsstyrelse** utarbeta riktlinjer **för investeringar** och urvalskriterier för dessa projekt, **i linje med målen för detta direktiv och med kriterierna som anges i punkt 1 i denna artikel. Dessa riktlinjer och urvalskriterier ska göras offentligt tillgängliga.**

Vid tillämpningen av denna punkt avses med ett småskaligt investeringsprojekt ett projekt som finansieras genom lån som tillhandahålls av en nationell utvecklingsbank eller via bidrag för genomförandet av ett nationellt program med specifika mål i linje med målen för moderniseringsfonden, under förutsättning att inte mer än 10 % av medlemsstaternas andel som anges i bilaga IIb används.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 107

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 7

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10c – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

3a. Varje stödmottagande medlemsstat som beslutat att bevilja gratis tilldelning under en övergångsperiod, i enlighet med artikel 10c, får överföra dessa utsläppsrätter till sin andel av den moderniseringsfond som fastställs i bilaga IIb, och tilldela dem i enlighet med bestämmelserna i artikel 10d.

Ändring 108

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 7

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 4 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

4. **Fonden ska styras av en investeringsstyrelse och en förvaltningskommitté**, som ska bestå av företrädare **för de stödmottagande medlemsstaterna**, kommissionen, EIB och tre **företrädare som väljs av de övriga medlemsstaterna för en period på fem år**. Investeringsstyrelsen ska ansvara för att fastställa en investeringspolitik på unionsnivå, **lämpliga finansieringsinstrument** och **urvalskriterier för investeringar**.

4. **De stödmottagande medlemsstaterna ska ansvara för fondens styrelse och ska tillsammans inrätta** en investeringsstyrelse, som ska bestå av **en** företrädare **per** stödmottagande **medlemsstat**, kommissionen, EIB och tre **observatörer från berörda parter, såsom industriförbund, fackföreningar eller icke-statliga organisationer**). Investeringsstyrelsen ska ansvara för att fastställa en investeringspolitik på unionsnivå, **som står i konsekvens med kraven i denna artikel och med unionens politik, samt fatta beslut om investeringar**.

En rådgivande nämnd, som är oberoende av investeringsstyrelsen, ska inrättas. Den rådgivande nämnden ska bestå av tre företrädare för de stödmottagande medlemsstaterna, tre företrädare för medlemsstater som inte får stöd, en företrädare för kommissionen, en företrädare för EIB och en företrädare för Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), vilka valts för en period av fem år. Den rådgivande nämndens företrädare ska ha en hög grad av relevant marknadserfarenhet av projektstrukturering och projektfinansiering. Den rådgivande nämnden ska ge råd och rekommendationer till investeringsstyrelsen om huruvida projekt kan komma i fråga för urval, om investerings- och finansieringsbeslut, och om eventuellt ytterligare projektutvecklingsstöd, efter situationens krav.

Förvaltningskommittén ska ansvara för den dagliga ledningen av fonden.

En förvaltningskommitté ska inrättas. Förvaltningskommittén ska ansvara för den dagliga ledningen av fonden.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 109**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 7**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 4 – stycke 2

Kommissionens förslag

Investeringsstyrelsen ska välja en företrädare för kommissionen som ordförande. Investeringsstyrelsen ska sträva efter att fatta beslut enhälligt. **Om investeringsstyrelsen inte kan fatta beslut enhälligt inom en tidsfrist som ordföranden fastställt ska styrelsen fatta beslut** med enkel majoritet.

Ändring

Investeringsstyrelsens ordförande **ska väljas bland styrelsens ledamöter för en ettårsperiod.** Investeringsstyrelsen ska sträva efter att fatta beslut enhälligt. **Den rådgivande nämnden ska anta sina yttranden** med enkel majoritet.

Ändring 110**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 7**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 4 – stycke 3

Kommissionens förslag

Förvaltningskommittén ska bestå av företrädare som utses av investeringsstyrelsen. Förvaltningskommitténs beslut ska fattas med enkel majoritet.

Ändring

Investeringsstyrelsen, **den rådgivande nämnden och förvaltningskommittén ska fungera med öppenhet och insyn. Styrelsens och nämndens sammanträdesprotokoll ska offentliggöras. Investeringsstyrelsens och den rådgivande nämndens sammansättning ska offentliggöras, och ledamöternas meritförteckningar och intresseförklaringar ska offentliggöras och regelbundet uppdateras. Investeringsstyrelsen och den rådgivande nämnden ska fortlöpande se efter att det inte föreligger några intressekonflikter. Den rådgivande nämnden ska var sjätte månad för Europaparlamentet, rådet och kommissionen lägga fram en förteckning över rådgivningen till projekten.**

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 111

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 7

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 4 – stycke 4

Kommissionens förslag

Om EIB rekommenderar att inte finansiera en investering och redovisar skälen till **denna rekommendation**, ska ett **beslut endast** antas om en majoritet på två tredjedelar av samtliga ledamöter röstar för. Den medlemsstat där investeringen äger rum och EIB ska i sådana fall inte ha rätt att avge en röst. **De båda föregående meningarna ska inte tillämpas på små projekt som finansieras genom lån som tillhandahålls av en nationell utvecklingsbank eller via bidrag för genomförandet av ett nationellt program med specifika mål i linje med målen för moderniseringsfonden, under förutsättning att inte mer än 10 % av medlemsstaternas andel som anges i bilaga IIb används under programmet.**

Ändring

Om EIB rekommenderar **den rådgivande nämnden** att inte finansiera en investering och redovisar skälen till **varför investeringen inte stämmer överens med den investeringspolitik som antagits av investeringsstyrelsen och urvalskriterierna i punkt 1**, ska ett **tillstyrkande antas** endast om en majoritet på två tredjedelar av samtliga ledamöter röstar för. Den medlemsstat där investeringen äger rum och EIB ska i sådana fall inte ha rätt att avge en röst.

Ändring 112

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 7

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10 – punkt 5 – inledningen

Kommissionens förslag

5. De stödmottagande medlemsstaterna ska årligen rapportera till **förvaltningskommittén** om investeringar som finansieras genom fonden. Rapporten ska **offentliggöras** och ska innehålla följande:

Ändring

5. De stödmottagande medlemsstaterna ska årligen rapportera till **investeringsstyrelsen och den rådgivande nämnden** om investeringar som finansieras genom fonden. Rapporten ska **göras offentligt tillgänglig** och ska innehålla följande:

Ändring 113

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 7

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 6

Kommissionens förslag

6. Varje år ska **förvaltningskommittén** rapportera till kommissionen om erfarenheter av utvärdering och urval av investeringar. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 se över den grund på vilken projekt väljs ut och vid behov lämna förslag till **förvaltningskommittén**.

Ändring

6. Varje år ska **den rådgivande nämnden** rapportera till kommissionen om erfarenheter av utvärdering och urval av investeringar. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 se över den grund på vilken projekt väljs ut och vid behov lämna förslag till **investeringsstyrelsen och den rådgivande nämnden**.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 114**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 7**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 10d – punkt 7

Kommissionens förslag

7. Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23 för att **genomföra denna artikel**.

Ändring

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att **komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser för att moderniseringsfonden ska fungera effektivt**.

Ändring 115**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 8a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 11 – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

7. Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23 för att **genomföra denna artikel**.

Ändring

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att **komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser för att moderniseringsfonden ska fungera effektivt**.

Ändring 115**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 8a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 11 – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(8a) Följande stycke skall läggas till i artikel 11.1:

”Från och med 2021 ska medlemsstaterna också säkerställa att varje verksamhetsutövare varje kalenderår rapporterar produktionsverksamheten, för att tilldelningen ska kunna anpassas i enlighet med artikel 10a.7.”

Ändring 116**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 8b (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 11 – punkt 3 a (ny)

Kommissionens förslag

7. Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23 för att **genomföra denna artikel**.

Ändring

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att **komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser för att moderniseringsfonden ska fungera effektivt**.

Ändring 115**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 8a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 11 – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(8a) Följande stycke skall läggas till i artikel 11.1:

”Från och med 2021 ska medlemsstaterna också säkerställa att varje verksamhetsutövare varje kalenderår rapporterar produktionsverksamheten, för att tilldelningen ska kunna anpassas i enlighet med artikel 10a.7.”

Ändring 116**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 8b (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 11 – punkt 3 a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(8b) I artikel 11 ska följande punkt läggas till:

”3a. Vid skäligen misstanke om regelstridigheter eller om en medlemsstat inte tillhandahåller förteckningen och informationen i punkterna 1–3 kan kommissionen starta en oberoende utredning, vid behov med bistånd från en avtalad tredje part. Den berörda medlemsstaten ska ge all information och bereda allt tillträde som behövs för utredningen, inklusive tillträde till anläggningar och produktionsdata. Kommissionen ska respektera samma sekretess för kommersiellt känsliga uppgifter som den berörda medlemsstaten och offentliggöra en rapport om utredningen.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 117

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 10 a (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 12 – punkt 3 a

Nuvarande lydelse

Ändring

(10a) Artikel 12.3a ska ersättas med följande:

”3a. Skyldigheten att överlämna utsläppsrätter ska inte gälla i förhållande till utsläpp som verifierats som avskilda och transporterade för permanent lagring till en anläggning som har giltigt tillstånd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid¹.”

”3a. Skyldigheten att överlämna utsläppsrätter ska inte gälla i förhållande till utsläpp som verifierats som avskilda och transporterade för permanent lagring till en anläggning som har giltigt tillstånd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid¹, **och inte heller i förhållande till utsläpp som verifierats som avskilda och/eller återanvända i en tillämpning som säkerställer att koldioxiden varaktigt binds för avskiljnings- och återanvändningsändamål.**”

Ändring 118

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 12

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 14 – punkt 1

Kommissionens förslag

Ändring

(12) I artikel 14.1 ska **andra stycket** ersättas med följande:

(12) I artikel 14 ska **punkt 1** ersättas med följande:

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

Ändring

”Kommissionen **ska ges** befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.”

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser för övervakning och rapportering av utsläpp och, när så är lämpligt, verksamhetsuppgifter från de verksamheter som förtecknas i bilaga I, övervakning och rapportering av uppgifter om tonkilometer vid tillämpningen av artikel 3e eller 3f, vilken ska baseras på de principer för övervakning och rapportering som fastställs i bilaga IV, samt i övervaknings- och rapporteringskraven för olika växthusgaser, angivande av den globala uppvärmningspotentialen för respektive växthusgas.

Senast den 31 december 2018 ska kommissionen anpassa befintliga regler om övervakning och rapportering av utsläpp som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (*) för att avlägsna rättsliga hinder för investeringar i nyare teknik med låga koldioxidutsläpp såsom avskiljning och användning av koldioxid (CCU). Dessa nya regler ska gälla för all CCU-teknik från och med den 1 januari 2019.

I sistnämnda förordning ska även förenklade övervaknings-, rapporterings- och verifieringsförfaranden fastställas för små utsläppskällor.”

(*) Kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 181, 12.7.2012, s. 30).

Ändring 119

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 13

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 15 – stycken 4 och 5

Kommissionens förslag

Ändring

(13) I artikel 15 ska femte **stycket** ersättas med följande:

(13) I artikel 15 ska **fjärde och** femte **styckena** ersättas med följande:

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

”Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel **23**.”

Ändring

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv **med närmare bestämmelser om verifiering av utsläppsrapporter på grundval av principerna i bilaga V och om ackreditering av och tillsyn över kontrollörer. Där ska ingå villkor för ackreditering och återkallande av ackreditering, ömsesidigt erkännande och, i tillämpliga fall, sakkunnigbedömning av ackrediteringsorgan.**”

Ändring 120**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 13 a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 16 – punkt 7

Nuvarande lydelse

7. När en sådan begäran som avses i punkt 5 riktas till kommissionen ska kommissionen informera de övriga medlemsstaterna genom deras företrädare i den kommitté som avses i artikel **23.1** i enlighet med kommitténs arbetsordning.

Ändring

(13a) Artikel 16.7 ska ersättas med följande:

7. När en sådan begäran som avses i punkt 5 riktas till kommissionen ska kommissionen informera de övriga medlemsstaterna genom deras företrädare i den kommitté som avses i artikel **30c.1** i enlighet med kommitténs arbetsordning.

Ändring 121**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 14**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 16 – punkt 12

Kommissionens förslag

12. Vid behov ska detaljerade regler fastslås för de förfaranden som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det **förfarande** som avses i artikel **22a**.

Ändring

12. Vid behov ska detaljerade regler fastslås för de förfaranden som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det **granskningsförfarande** som avses i artikel **30c.2**.

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 122**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 15**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 19 – punkt 3

Kommissionens förslag

(15) I artikel 19.3 ska **tredje meningen** ersättas med följande:

”Den ska även innehålla bestämmelser om genomförande av regler om ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter inom ramen för avtal om att koppla samman system för handel med utsläppsrätter.” **Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.**”

Ändring

(15) Artikel 19.3 ska ersättas med följande:

”3. **Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser om införande av ett standardiserat och säkert system av register i form av standardiserade elektroniska databaser som innehåller gemensamma uppgifter för spårning av utfärdande, innehav, överlåtelse och annullering av utsläppsrätter, för att i förekommande fall ge allmänheten tillgång till register, garantera sekretess och se till att inga överlåtelser genomförs som är oförenliga med skyldigheter enligt Kyotoprotokollet. De delegerade akterna ska också omfatta bestämmelser om användningen och identifieringen av CER och ERU i EU:s utsläppshandelssystem samt om övervakning av användningens omfattning. Dessa akter ska även innehålla bestämmelser för att genomföra regler om ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter inom ramen för avtal om att koppla samman system för handel med utsläppsrätter.**”

Ändring 123**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 15 a (nytt)**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 21 – punkt 1

Nuvarande lydelse

Ändring

(15a) I artikel 21 ska punkt 1 ersättas med följande:

Onsdagen den 15 februari 2017

Nuvarande lydelse

”1. Medlemsstaterna skall varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska särskild uppmärksamhet ägnas metoderna för tilldelning av utsläppsrätter, förändring av register, tillämpningen av genomförandebestämmelserna för övervakning och rapportering, verifiering och ackreditering samt frågor som gäller efterlevnaden av detta direktiv och eventuell beskattning av utsläppsrätter. Den första rapporten skall skickas till kommissionen senast den 30 juni 2005. Den skall sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som skall utformas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Detta frågeformulär eller denna mall skall sändas till medlemsstaterna minst sex månader innan tidsfristen för inlämnandet av den första rapporten löper ut.”

Ändring

”1. Medlemsstaterna skall varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska särskild uppmärksamhet ägnas metoderna för tilldelning av utsläppsrätter, **ekonomiska åtgärder i enlighet med artikel 10a.6**, förändring av register, tillämpningen av genomförandebestämmelserna för övervakning och rapportering, verifiering och ackreditering samt frågor som gäller efterlevnaden av detta direktiv och eventuell beskattning av utsläppsrätter. Den första rapporten skall skickas till kommissionen senast den 30 juni 2005. Den skall sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som skall utformas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Detta frågeformulär eller denna mall skall sändas till medlemsstaterna minst sex månader innan tidsfristen för inlämnandet av den första rapporten löper ut.”

Ändring 124

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 15 b (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 21 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(15b) I artikel 21 ska följande punkt läggas till:

”2a. Rapporten ska, med hjälp av data som tillhandahålls av det samarbete som avses i artikel 18b, innehålla en förteckning över de verksamhetsutövare som omfattas av kraven i detta direktiv men som inte har öppnat ett konto i registret.”

Ändring 125

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 15 c (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 21 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(15c) I artikel 21 ska följande punkt läggas till:

”3a. Vid skälig misstanke om regelstridigheter eller om en medlemsstat inte avlagt rapport i enlighet med punkt 1 kan kommissionen genomföra en oberoende utredning, vid behov med bistånd från avtalad tredje part. Medlemsstaten ska ge all information och bereda allt tillträde som behövs för utredningen, inklusive tillträde till anläggningar. Kommissionen ska offentliggöra en rapport om utredningen.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 126**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 16**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 22 – punkt 2

Kommissionens förslag

Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23.

Ändring

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30b **för att ändra icke-väsentliga delar av bilagorna till detta direktiv, med undantag av bilagorna I, IIa och IIb.**

Ändring 127**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 17**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 22a – rubriken

Kommissionens förslag

(17) Följande artikel ska införas **som artikel 22a**:

”Artikel 22a

Kommittéförfarande”

Ändring

(17) Följande artikel ska införas:

”Artikel 30c

Kommittéförfarande”

Ändring 128**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 18**

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 23 – rubriken

Kommissionens förslag

”Artikel 23

Utövande av delegering”

Ändring

”Artikel 30b

Utövande av delegering”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 129

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 19 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 24 – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, **gemenskapssystemets miljönytta** och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och växthusgaser inkluderas

Ändring

Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, **miljönyttan med EU:s utsläppshandelssystem** och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och **sådana** växthusgaser inkluderas. **Varje sådan ensidig inkludering ska föreslås och godkännas senast 18 månader innan en ny handelsperiod inom EU:s utsläppshandelssystem tar sin början.**

Ändring 130

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 19 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 24 – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

I enlighet med delegerade akter som kommissionen **ska** ges befogenhet att anta i enlighet med artikel 23, om detta inkluderande avser verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I.

Ändring

Kommissionen ges befogenhet att anta **delegerade akter** i enlighet med artikel **30b för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser om godkännande av inkluderande av de verksamheter och växthusgaser som avses i första stycket i utsläppshandelssystemet**, om detta inkluderande avser verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I.

Ändring 131

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 19 – led b

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 24 – punkt 3

Kommissionens förslag

b) I punkt 3 ska **andra stycket** ersättas med följande:

Ändring

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

”Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter **för en sådan förordning för övervakning och rapportering av utsläpp och verksamhetsuppgifter** i enlighet med artikel 23.”

Ändring

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel **30b** **för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser om övervakning av och rapportering om utsläpp när det gäller verksamheter, anläggningar och växthusgaser som inte förtecknas som en kombination i bilaga I, förutsatt att denna övervakning och rapportering kan utföras med tillfredsställande exakthet.**”

Ändring 132

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 20 – led a

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 24a – punkt 1 – stycken 1 och 2

Kommissionens förslag

a) I punkt 1 ska andra **stycket** ersättas med följande:

”**Dessa åtgärder ska vara förenliga med akter som antagits enligt artikel 11b.7.** Kommissionen **ska** ges befogenhet att anta delegerade akter **enligt artikel 23.**”

Ändring

a) I punkt 1 ska **första och** andra **styckena** ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter **i enlighet med artikel 30b för att komplettera detta direktiv genom att, utöver de inkluderanden som föreskrivs i artikel 24, fastställa närmare bestämmelser om utfärdande av utsläppsätter eller reduktionsenheter för projekt som förvaltas av medlemsstaterna och som leder till minskade växthusgasutsläpp som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.**”

Ändring 133

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 22

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 25a – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Om ett tredjeland inför åtgärder för att minska påverkan på klimatet av flygningar som avgår från det aktuella tredjelandet och ankommer till **gemenskapen**, ska kommissionen, efter samråd med tredjelandet och medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 23.1, överväga tillgängliga alternativ för att möjliggöra optimal samverkan mellan **gemenskapssystemet** och tredjelandets åtgärder.

Ändring

1. Om ett tredjeland inför åtgärder för att minska påverkan på klimatet av flygningar som avgår från det aktuella tredjelandet och ankommer till **unionen**, ska kommissionen, efter samråd med tredjelandet och medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 30c.1, överväga tillgängliga alternativ för att möjliggöra optimal samverkan mellan **EU:s utsläppshandelssystem** och tredjelandets åtgärder.

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

När så är nödvändigt får kommissionen **anta ändringar** som föreskriver att flygningar som ankommer från det berörda tredjelandet undantas från sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I, eller de andra ändringar av den luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I som krävs enligt ett avtal **i enlighet med fjärde stycket. Kommissionen ska ges befogenhet att anta sådana ändringar enligt artikel 23.**

Ändring

När så är nödvändigt får kommissionen **lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet** som föreskriver att flygningar som ankommer från det berörda tredjelandet undantas från sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I, eller de andra ändringar av den luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I som krävs enligt ett **sådant** avtal.

Ändring 134

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 22 a (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 27 – punkt 1

Nuvarande lydelse

”1. Efter samråd med verksamhetsutövaren får medlemsstaterna från **gemenskapssystemet** undanta anläggningar som till den behöriga myndigheten har rapporterat utsläpp som underskrider **25 000** ton koldioxidequivivalenter **och, om de bedriver förbränningsverksamhet, har haft en tillförd effekt på mindre än 35 MW**, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt led a, förutsatt att de omfattas av åtgärder som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna och förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

a) Medlemsstaten underrättar kommissionen om varje enskild anläggning av denna typ samt om de likvärdiga åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till gällande utsläppsminskningar, före sista dagen för inlämnande av förteckningen över anläggningar enligt artikel 11.1, och allra senast i samband med att den lämnas in till kommissionen.

Ändring

(22a) Artikel 27.1 ska ersättas med följande:

”1. Efter samråd **och överenskommelse** med verksamhetsutövaren får medlemsstaterna från **EU:s utsläppshandelssystem** undanta anläggningar som **drivs av ett litet eller medelstort företag, som** till den behöriga myndigheten har rapporterat utsläpp som underskrider **50 000** ton koldioxidequivivalenter, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt led a, förutsatt att de omfattas av åtgärder som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna och förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

a) Medlemsstaten underrättar kommissionen om varje enskild anläggning av denna typ samt om de likvärdiga åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till gällande utsläppsminskningar, **och specificerar hur dessa åtgärder inte skulle resultera i högre efterlevnadskostnader för anläggningarna i fråga**, före sista dagen för inlämnande av förteckningen över anläggningar enligt artikel 11.1, och allra senast i samband med att den lämnas in till kommissionen.

Onsdagen den 15 februari 2017

Nuvarande lydelse

- b) Medlemsstaten bekräftar att övervakningsåtgärder har införts för att uppskatta om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut **25 000** ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa. Medlemsstaterna **får** tillåta förenklade övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder för anläggningar med genomsnittliga verifierade utsläpp under 2008–2010 som understiger 5 000 ton per år, i enlighet med artikel 14.
- c) Medlemsstaten bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i **gemenskapssystemet** om den under något kalenderår släpper ut **25 000** ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa, eller om den inte längre tillämpar sådana åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna.
- d) Medlemsstaten **offentliggör** den information som avses i leden a, b och c för **synpunkter från berörda parter**.

Även sjukhus får undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder.”

Ändring

- b) Medlemsstaten bekräftar att övervakningsåtgärder har införts för att uppskatta om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut **50 000** ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa. Medlemsstaterna **ska, på begäran av en verksamhetsutövare**, tillåta förenklade övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder för anläggningar med genomsnittliga verifierade utsläpp under 2008–2010 som understiger 5 000 ton per år, i enlighet med artikel 14.
- c) Medlemsstaten bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i **EU:s utsläppshandelssystem** om den under något kalenderår släpper ut **50 000** ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa, eller om den inte längre tillämpar sådana åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna.
- d) Medlemsstaten **gör** den information som avses i leden a, b och c **tillgänglig** för **allmänheten**.

Även sjukhus får undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder.”

Ändring 135

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 22 b (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 27a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(22b) **Följande artikel ska införas:**

”Artikel 27a

Undantag för små anläggningar som inte omfattas av likvärdiga åtgärder

1. Efter samråd med verksamhetsutövaren får medlemsstaterna från EU:s utsläppshandelssystem undanta anläggningar som till den behöriga myndigheten har rapporterat utsläpp som underskrider 5 000 ton koldioxidekvivalenter, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt led a, förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

Ändring

- a) Medlemsstaten underrättar kommissionen om varje sådan anläggning innan förteckningen över anläggningar enligt artikel 11.1 ska lämnas in, och allra senast i samband med att den lämnas in till kommissionen.
- b) Medlemsstaten bekräftar att övervakningsåtgärder har införts för att bedöma om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut 5 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa.
- c) Medlemsstaten bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i EU:s utsläppshandelsystem om den under något kalenderår släpper ut 5 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa, om inte artikel 27 är tillämplig.
- d) Medlemsstaten gör den information som avses i leden a, b och c tillgänglig för allmänheten.
2. Om en anläggning återinförs i EU:s utsläppshandelsystem enligt punkt 1 c ska alla utsläppsrätter som utfärdats enligt artikel 10a beviljas, med början samma år som anläggningen återinförs. Utsläppsrätter som utfärdats till sådana anläggningar ska dras av från den kvantitet som i enlighet med artikel 10.2 ska auktioneras ut av den medlemsstat i vilken anläggningen finns.”

Ändring 136

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 22 c (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 29

Nuvarande lydelse

Ändring

(22c) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

”Rapport för att förbättra koldioxidmarknadens funktion

”Rapport för att förbättra koldioxidmarknadens funktion

Onsdagen den 15 februari 2017

Nuvarande lydelse

Om kommissionen på grundval av de regelbundna rapporter om koldioxidmarknaden som avses i artikel 10.5 har belägg för att koldioxidmarknaden inte fungerar väl ska den lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet. Rapporten får vid behov åtföljas av **förslag** som syftar till att öka transparensen **på koldioxidmarknaden** och som innehåller åtgärder för att förbättra dess funktion.”

Ändring

Om kommissionen på grundval av de regelbundna rapporter om koldioxidmarknaden som avses i artikel 10.5 har belägg för att koldioxidmarknaden inte fungerar väl ska den lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet. **Rapporten ska innehålla ett avsnitt om samverkan mellan EU:s utsläppshandelssystem och annan klimat- och energipolitik, som bedrivs i unionens eller nationell regi, vad beträffar volymen på utsläppsminskningar, kostnadseffektiviteten för denna politik och politikens inverkan på efterfrågan på utsläppsrätter enligt EU:s utsläppshandelssystem.** Rapporten får vid behov åtföljas av **lagstiftningsförslag** som syftar till att öka transparensen **när det gäller EU:s utsläppshandelssystem** och som innehåller åtgärder **för dess kapacitet att bidra till unionens klimat- och energimål för 2030 och 2050** och för att förbättra dess funktion, **inbegripet åtgärder för att redovisa för hur kompletterande EU-politik på energi- och klimatområdet påverkar balansen mellan utbud och efterfrågan inom EU:s utsläppshandelssystem.”**

Ändring 137

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 22 d (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Artikel 30a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(22d) Följande artikel ska införas:

”Artikel 30a

Justeringar efter en övergripande inventering enligt UNFCCC och Parisavtalet.

Inom sex månader efter den positiva dialogen inom UNFCCC under 2018 ska kommissionen offentliggöra ett meddelande med en bedömning av konsekvensen mellan unionens klimatförändringslagstiftning och Parisavtalets mål. I meddelandet ska det framför allt undersökas vilken roll EU:s utsläppshandelssystem spelar med tanke på uppnåendet av Parisavtalets mål och hur lämpligt det är för detta ändamål.

Inom sex månader efter den övergripande inventeringen under 2023, liksom efter därpå följande övergripande inventeringar, ska kommissionen lägga fram en rapport med bedömning av om inventeringarna föranleder några anpassningar av unionens klimatåtgärder.

Onsdagen den 15 februari 2017

Kommissionens förslag

Ändring

I rapporten ska det övervägas anpassningar av EU:s utsläppshandelssystem mot bakgrund av globala begränsningsinsatser och insatser gjorda av andra större ekonomier. I rapporten ska det framför allt bedömas om det behövs striktare utsläppsminskningar, om bestämmelserna om koldioxidläckage behöver anpassas, samt om det behövs några ytterligare politiska åtgärder och verktyg eller inte för att unionen och medlemsstaterna ska kunna fullgöra sina åtaganden i fråga om växthusgaser.

I rapporten ska det tas hänsyn till risken för koldioxidläckage, samt till de europeiska industriernas konkurrenskraft, investeringarna inom unionen och unionens industrialiseringspolitik.

Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag, och i så fall ska kommissionen, jämsides med rapporten, offentliggöra en fullständig konsekvensbedömning.”

Ändring 138

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 22 e (nytt)

Direktiv 2003/87/EG

Bilaga I – punkt 3

Nuvarande lydelse

Ändring

(22e) Punkt 3 i bilaga I ska ersättas med följande:

”3. När den sammanlagda tillförda effekten i en anläggning beräknas inför ett beslut om huruvida anläggningen ska tas upp i **gemenskapssystemet** ska den tillförda effekten i alla anläggningens tekniska enheter som förbränner bränsle räknas samman. **Sådana** enheter kan bland annat vara alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning. Enheter med en tillförd effekt på mindre än 3 MW och enheter som uteslutande använder biomassa ska inte ingå i beräkningen. Med enheter som uteslutande använder biomassa avses även enheter som använder fossila bränslen endast vid start och avstängning.”

”3. När den sammanlagda tillförda effekten i en anläggning beräknas inför ett beslut om huruvida anläggningen ska tas upp i **EU:s utsläppshandelssystem** ska den tillförda effekten i alla anläggningens tekniska enheter som förbränner bränsle räknas samman. **Dessa** enheter kan bland annat vara alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning. Enheter med en tillförd effekt på mindre än 3 MW och **reserv- och nödenheter som endast används för att producera el för användning på produktionsstället i händelse av strömavbrott, samt** enheter som uteslutande använder biomassa ska inte ingå i beräkningen. Med enheter som uteslutande använder biomassa avses även enheter som använder fossila bränslen endast vid start och avstängning.”

Onsdagen den 15 februari 2017

Ändring 139**Förslag till direktiv****Artikel 1 a (ny)**

Beslut (EU) nr 2015/1814

Artikel 1 – punkt 5 – stycken 1a och 1b (nya)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 1a**Ändring till direktiv (EU) 2015/1814****Beslut (EU) 2015/1814 ska ändras på följande sätt:****I artikel 1.5 ska följande stycken läggas till första stycket:**

”Genom undantag ska de procentandelar som avses i detta stycke fördubblas, fram till slutet av den översynsperiod som avses i artikel 3. Vid översynen ska man överväga en fördubbling av andelen som överförs till reserven för marknadsstabilitet, till dess att balansen på marknaden återställts.

Vid översynen ska dessutom införas ett tak för reserven för marknadsstabilitet, och översynen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.”.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0046

Bekämpande av terrorism ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av terrorism och om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism (COM(2015)0625 – C8-0386/2015 – 2015/0281(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 252/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0625),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 83.1 och 82.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0386/2015),
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av artikel 294.3 och artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 mars 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1373(2001) av den 28 september 2001, 2178(2014) av den 24 september 2014, 2195(2014) av den 19 december 2014, 2199(2015) av den 12 februari 2015, 2249(2015) av den 20 november 2015 och 2253(2015) av den 17 december 2015,
 - med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande av terrorism av den 16 maj 2005 och dess tilläggsprotokoll av den 19 maj 2015,
 - med beaktande av rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF),
 - med beaktande av kommunikén av den 1 april 2016 från toppmötet om kärnsäkerhet i Washington,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 november 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 39 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0228/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 177, 18.5.2016, s. 51.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TC1-COD(2015)0281

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/... om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2017/541.)

Torsdagen den 16 februari 2017

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSPRESOLUTIONEN

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid antagandet av direktivet om bekämpande av terrorism

Den senaste tidens terrorattentat i Europa har lyft fram behovet av ökade insatser för att trygga säkerheten, samtidigt som man främjar respekten för våra gemensamma värden, däribland rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna. För att det växande terrorhotet ska kunna bemötas med ett helhetsgrepp måste en förstärkt straffrättslig ram för bekämpning av terrorism kompletteras med effektiva åtgärder som förhindrar radikaliseringsprocesser som leder till terrorism, liksom ett effektivt utbyte av information om terrorbrott.

Det är i denna anda som EU:s institutioner och medlemsstater tillsammans uttrycker sitt åtagande att – inom sina respektive behörighetsområden – fortsätta att ta fram och investera i effektiva förebyggande åtgärder som en del av en mångsidig och sektorsövergripande strategi som omfattar alla relevanta politikområden, särskilt området för utbildning, social inkludering och integration, och alla berörda parter, inbegripet organisationer i det civila samhället, lokalsamhällen och näringslivet.

Kommissionen kommer att stödja medlemsstaternas insatser särskilt genom att erbjuda ekonomiskt stöd till projekt för utveckling av verktyg mot radikaliseringsprocesser och genom EU-omfattade initiativ och nätverk, såsom nätverket för kunskapsspridning om radikaliseringsprocesser.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen betonar att all relevant information om förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning och lagföring av terrorbrott effektivt och snabbt måste utbytas mellan behöriga myndigheter i unionen. Det är här synnerligen viktigt att unionens befintliga instrument, kanaler och byråer för informationsutbyte utnyttjas fullt ut, och att all antagen unionslagstiftning genomförs skyndsamt.

De tre institutionerna bekräftar att det finns ett behov av en bedömning av hur de allmänna ramarna för EU:s informationsutbyte fungerar och att med konkreta åtgärder ta itu med eventuella brister, bland annat mot bakgrund av färdplanen för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen, inbegripet interoperabilitetslösningar på området för rättsliga och inrikes frågor.

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0047

Förstärkta kontroller mot relevanta databaser vid de yttre gränserna *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 februari 2017 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller stärkandet av kontrollerna mot relevanta databaser vid de yttre gränserna (COM(2015)0670 – C8-0407/2015 – 2015/0307(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 252/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0670),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0407/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 7 december 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0218/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0307

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 februari 2017 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller stärkandet av kontroller mot relevanta databaser vid de yttre gränserna

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2017/458.)

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV